

உ
சி வ ம ய ம்.

சேக்ஷிதர்க்வாமிகள் அருவிச்செய்த
பெரியபுராணம்
என்றுவழங்கும்
திருத்தொண்டர்சரித்திரம்

ஓம்து புனைவியானில்

சொன்னாடமண்டலம் தருவனென்றா திருமயிலாட்டாண்மை

முத்தியாபுருகியார்வமசம்

சுழிபாயமுதலியார் புத்திரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரவர்களால்

பரிபதித்துவழங்கியிரதியை

இசுபுத்தாபிலபுகிழத்திரதிகுப்பொருள்படாதிழையுடனிருத்ததை

இப்பொருது சாதிருத்தி

செய்து-சூள்,

பிநங்கிமாநகரம்

வேம்புமுதலியாரவர்கள்-குமாரா

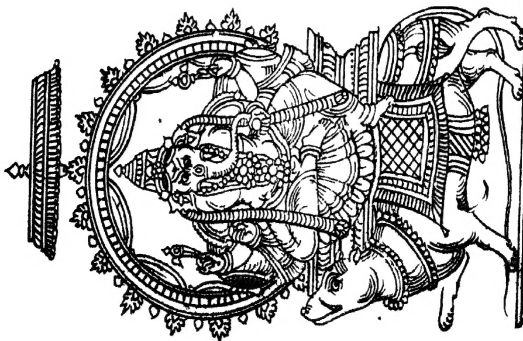
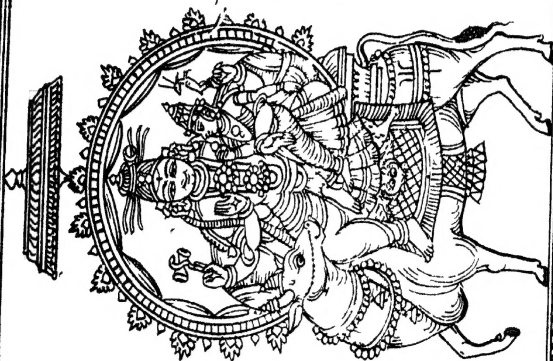
நமசிவாயமுதலியாரது

நிரந்தானிலாசு அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

Registered=Copyright

உ
செவமயம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

ஒருகொம்பிரண்டுபெவிமுன்முதலாகவாய்.
மொருசெய்கையைந்துடையுத்தெள் - வருகங்கை
யாறுதரித்தோன்மைந்தனைமுதல்தோனைநினை
தெழுதிட்புந்தீர்வெட்டு.

இஃது புதுவை - சுப்பராயமுதலியாரியற்றியது.

சிறப்புப்பாடியம்.

திருவினைப்பயக்கு மருவுநல்லிசைபெற்றிட்டு பொருதமுதல் பைங்கடலா
குந், துசிடைக்கரைத்த காசினிடத்தை, முகமெனச்சிறந்த தகைமிருசோழ, நாட்டி
னம்முருத்திற் சீட்டுசிலதமெனு, முழையுந்ருந், மறையாருருதி, மறக்கோலின்றி
பிறக்கோண்டாக் குந், சோழநாபாயன் வாழும்நாளிற், சிவசமயசனைவிட் டவசமய
மாகு, மாருகாரிசை நேரியன்விலைந், பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாந், குணத்
திடநாளுந் திருத்தியுந், மகிழ்வுறுநாளிற் புகழ்பெறுகைவ, சமயமெமெய்ம்மைச் ச
மயமெனறியா, வரணலஞலிற் பரமிலையென்றப், பரமனைபுளத்திற் நிரமுறவருத்தி,
யோவிலாந்ருக்கனை யாவலிற் புரியுந், சேக்கிழாரொனும்பெயர்ப் போக்கறமமைச்சர்,
மன்னைநோககி மின்னாபர்சடனுட், டோண் றமினந்த வான்றபாலுண்ண, திழிவு
ளபலபொரு டுய்யுண்டதுபோல், சத்தியமாஞ்சிவ பத்திரவின்னிற், செய்சவமில்
லாத் தைதவமணாதம், மிழுக்குறுதலின் வழுக்களைக்கற்றிற், இம்மைமறுமைப்பய
ன் றம்மையு நிறுந், பிறப்பெனாந் கடலினும் வரப்பிலாத்ருத்தி, வருந் துறுதன் பென
விருத்திற்சோழன், மிகமன்வருந்நியிற் தகைமையில்கரிசை, யிருமையின்பமு மொ
ருமையினிழத்தற், கே ரவாமெனரி லோருசிலநாலஞ, சொன்னவாய்நாதிற் மன்னிய
சரிசெயன், நெருநாத்தனையெந் கிங்குருந்நென்தன், மூவாபுகழ்ருண் மொழித்
தேவருண்மகிழ்ந்து, திருவாருரின மருவியபரமு ள், அடியவாதிருத்தைப் படியவருய்ய
ச், சூழ்வத்திலில்ல வாழ்ந்தணாதம், மடியாந்ருமடியே நெனவடியெடுச் சூத், தந்தி
டவவாந்ரு சுந்தரத்துதித்த, கோமில்சுந்தர சுவாமிகன்வாக்கால், பறிநெருருசெய்யுளா
லிசமுறவருந்நித், தொண்டதொருகையென் விண்டனாபநிக, மப்பநிக்கநாந் கொப்
பில்லேதொகம, மாகியதூல்தமந் கோடியுநாணாயுப், பொல்லாப்பிணையார் சொல்லப்
பொருடெரிந், தந்தாதியாகச் செந்தமிழினயி, யாண்டார்நயப் பிண்ணிவித்துணாத்
னார், திருமுறைகண்ட பெருமையைய, குலசேகரனெடு நலிவாலையமுந், யாநியம
ஹான் தீனோதியின்புந்ருந், எய்வினத்தேந்ரு ந் மருமிகமகிழ்ந்து, சொன்னவாந்ருவின்
மன்னுந்நொருந், யென்னுந்நேறப் பன்னியுநாயென்ன, வருண்மொழித்தேவர்
முருணமிகவகலக், கோதிலந்துலை யோதியுநாசொல்லத், தெரிந்திறையின்பப் பெரு
ந்நினாமுழ்கித், தொண்டர்மன்புந்ருண்டவெண்மகிசேர், வேணியனருரும் டேணி
ம்கமுருகியிவ், வற்புத்தச்சிகையைப் பொற்புறவெவாக்கும், விளங்கிடலிலக்கணக்கள
ங்கமினமற், பெருங்காப்பியமதாத் சருங்காருணிய னியேயாதலின் னாயோய்தனை,
வினாவின்நிறுவெனப், பரவின்நுணாக்க, வருண்மொழித்தேவா பொருணமிகக்
கொண்டு, பதம்பாமருந்ருந் சிதம்பரஞ்சென்றபவமன்கொழிக்குந் சிவகங்கையினிற்,

படித்துவிவாரச்சேனை முடிந்தபின்னொழுந்து, சபாபதிமுன்னர்த் தபோமணியின்குங், கழலிடைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி, யிருகரங்கூப்பிப் பெருமூனந்த, விழிநீர்பெருக மொழியதுகுழற், செய்யமேனியவெம் மையின்றொண்டர், அன்பின் நிறத்தை யின் பொமடிசேன், பெருங்காப்பியமாத் தருங்கவித்திறமெற், கருளுவதன்றி மருளுறு மெனக்கு, வேதமாகிய வோதுநின்வாக்கால், முதலடியெடுத்திங் குதவுதல்வேண்டு, மென்றடிவணங்கி, நின்றன்னுங்கன், றையனதருளாற் றுய்யவம்மன்றில், உலகெ லாமுணர்ந் தோதற்கரியவன், என்றசரிவாக் கொன்றெழுந்ததுகேட், டின்புளம்பொ ள்கி யன்பொடுநேசனைப், பரவியங்ககன்று திருவினிலுயர்ந்து, மீயுயர்ந்தோங்கு மா யிரங்காளுள், மண்டபமிருந்தி் தொண்டரினுயர்ந்த, மூவணாப்புதழ்ந்து தேவருன்புரி ந்த, வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்பியம், பெரிதாவியற்றின ரரிதாமந்தூல், வண்ட மிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கன்றிப், பாமரதனைத் தோமரவறித, லரியதிலரிதாம் பெ ரியவந்தூலை, வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி, யெழுதாடுவெழுத்தில் வழுவாதிசைவித் தடியவரவடிவீனப் படியவரமயற்குச், சித்திரனைக்கொடு சித்திரித்தாங்காங், கொருப டமமைத்தத் தரவெனச்சென்னிப், பதியினிள்வாழு மதியிலுயர்ந்த, சங்கரனடியவர் பொங்குறசெல்லு, ரியம்பினராக வயங்கெழின்முன்னு, லாய்ந்தரம்புலமை வாய்ந்திடு மறிஞாகுக், கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச், சந்திகள்கடிந்து சுந்தர மான, சித்திரப்படமோ டுத்தமமான, வச்சினிலெவரு மெச்சிடபதித்துத், தந்தன ன்வயலி னந்துகுலூர்ந்தாந், கீன்றமணில்லவு கான்றற்றிலுருகை, கண்மலர் ந்தொளிரத் தண்ணெளியீனி, மன்னிருளகற்ற மின்னிவளர்தோண்டை, நாட் டினிலமர ரீட்டமிதற்க்க, வைத்தபல்லேணி யொத்துவளாதாருத், தலைமிசைப் பூத்த வலரினையிரும்பிக், கொள்ளைவண்முனஞ்சென் தள்ளியுண்டலர்த்தேன், கா மரம்பாடித் தேமலர்குடைந்து, கொங்குதிர்ந்தாகாய கங்கையையுத்தூர்த்துஞ், சோ லையதுகுழ்ந்த வேலைநிகர்வாவி, வானாகொழுந்து பாளைவிர் தெங்கின், பழக்கு லையுதிர்ந்ததாங் குழைகலின்விழுந்த, தெங்கம்பழந் டொங்குஞ்சிதறி, மறுகினிலெழு ந்து நிறைதருதுகளை, மேலெழாதடக்கி நாலுவிதியிலும், கந்தியெனச்சென்று ப திருளிரிவிக்கு, நகரிருடருங்கு நிகரறுசுண்ணச், சாந்தெழினிலவின் காந்தியைவி ரிக்கு, மாடமாளிகைக ண்டொநானியமங், துள்ளொழில்குலவும் பள்ளியுளமர்ந்த, தா ருகன்வனத்திற் காரிகைதங்கன், கற்பினையுழித்த பொற்பமர்கபாலி, கொச்சையம் பதியார் மெச்சவளர்ஞான, சம்பந்தரந்த நம்பனியைபாடித், தசையிலென்பதனை வ சையில்பூம்பாவைப், பெண்ணெனச்செய்த வெண்ணில்புகழ்பெற்று, மந்தரிமயிலா வந்தவதரித்துப், பரமனைப்புகித் தருவரமபெற்ற, காரணமதனற் சீரணமயினைப், பதி யெனும்பெயரிய துதியிருகருஞ், சுந்தரமனைத் தவ் திவண்ணன்சிரந், தங்கிரின்றொ ளிருந் கங்கைபெற்றெடுத்த, புத்திரனாகிய யித்தலமதனில், கல்விகேள்வியினில் வல் லவனாகி, நீதிதான்முற்று மோதிகன்குணர்ந்து, மன்னர்க்கமைச்சு நென்னவிறுந்து, செறிபுலமன்னர்ச் கறிவுகொளுத்தித், தனைப்புதழ்புலவர் நினைப்பறக்கொடுத்தாங், கி லையெனவந்தோர்ச் கிலையெனுதிந்து, பவமகன்றிடநஞ் சிவன்முயலவரைக், கண்ணொ றுமெதிர்ந்து வேண்டுவேண்டெவலெலாந், தந்துவேளாண்மையென முந்துவேளாளர்த ன், குடியிலவதரித்துப் படியினர்புகழ்க், கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மையாயிருந் து, வருமுத்தையவேன் மரபினில்வந்த, வயித்தியநாதன் வியப்புறுபெளத்திர, னம்ம ராபினர்தந், தம்முறைவழமாய், வில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தி, யறம்பொ ருளினப் பத் திறமுற்பெற்றே, யொப்புவவமைந்த சுப்பராயம்பெருந், தகைசெயுந்தீவ த்கின் மகையிருபயனென, வந்தவரித்துச் செந்தமிழாதி, கல்வியலதேர்த்து செல்வி மனையேவக், கற்றமர்புகழ்பாய் பெற்றவரங்கிழை, கருகமதனிக்கு மருகனென்றிசைக்கு ம், அருஞ்சுலமெனுக்கருனை, மலையெனவுகாக்குந் தலைமையிக்கோனே.

திருத்தொண்டர்புராண அட்டவணை.

அடியார்கள் பெயர்.	பக்கம்.	அடியார்கள் பெயர்.	பக்கம்.
சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்		9) கழற்றிவார்ப்புராணம்	362
தில்லைவாழ்ந்தணர்புராணம்		87) கண்ணாதநாயனார்புராணம்	368
திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்		89) சுற்றுலநாயனார்புராணம்	369
இயற்புராணநாயனார்புராணம்		92) பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்	370
இளையான்குடிமாறநாயனார்புராணம்		95) புகழ்ச்சோழநாயனார்புராணம்	371
மெய்ப்பொருநாயனார்புராணம்		97) நமசிவகாமநாயனார்புராணம்	372
விநயநாயனார்புராணம்		100) அநிபத்தநாயனார்புராணம்	373
அமர்நீநாயனார்புராணம்		101) சலிங்கமநாயனார்புராணம்	374
எறிபத்தநாயனார்புராணம்		105) கலியநாயனார்புராணம்	375
ஏனாதிநாயனார்புராணம்		108) சத்திநாயனார்புராணம்	376
கண்ணப்பநாயனார்புராணம்		110) இயமகன் காடவாகோநாயனார்புராணம்	377
குங்குலியக்கலநாயனார்புராணம்		119) கணம்புலநாயனார்புராணம்	378
மாணக்கஞ்சாநாயனார்புராணம்		121) காரிநாயனார்புராணம்	379
அரிவாட்டாயநாயனார்புராணம்		123) நின்மருமொநாயனார்புராணம்	380
ஆனையநாயனார்புராணம்		124) வாயிலார்நாயனார்புராணம்	381
மூர்த்திநாயனார்புராணம்		126) முனையவொநாயனார்புராணம்	382
முருகநாயனார்புராணம்		128) கழிந்தநாயனார்புராணம்	383
உருத்திரபசுபதிநாயனார்புராணம்		129) இடங்கழிநாயனார்புராணம்	384
திருநாளைப்போவார்புராணம்		130) செருந்துணைநாயனார்புராணம்	385
திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்		132) புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்	386
		133) கோட்புலநாயனார்புராணம்	387
சண்டேசுரநாயனார்புராணம்		131) பத்தராயப்பணியார்புராணம்	388
திருநாவுக்கரசுவாமிகள்புராணம்		139) பரமனையேபாவொநாயனார்புராணம்	389
குலச்சிறைநாயனார்புராணம்		193) சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்	390
பெருமழைக்குறும்பநாயனார்புராணம்		194) திருவாரூர்ப்பிறந்தார்புராணம்	391
காணக்காலம்மையார்புராணம்		195) முப்பொழுதுநிருமேனிநீண்டவார்புராணம்	392
அப்பூதிநாயனார்புராணம்		203) முழுநிறுபுதியமுனிவர்புராணம்	393
திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்		206) அப்பாண்டிச்சார்புராணம்	394
நமிந் தியமுகநாயனார்புராணம்		208) பூசலார்நாயனார்புராணம்	395
திருநாளைசம்பந்தசுவாமிகள்புராணம்		211) மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்	396
எயர்கோன் கலிக்காமநாயனார்புராணம்		347) நேசநாயனார்புராணம்	397
திருமூலநாயனார்புராணம்		349) கோச்செங்கட்சோழநாயனார்புராணம்	398
தண்டியமுகநாயனார்புராணம்		351) திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்	399
மூர்த்தநாயனார்புராணம்		353) திருநீலகண்டநாயனார்புராணம்	400
கோமாளமாறநாயனார்புராணம்		354) சடையநாயனார்புராணம்	401
சாக்கியநாயனார்புராணம்		355) இசைநாயனார்புராணம்	402
சிறப்புவநாயனார்புராணம்		356) இசைநாயனார்புராணம்	403
செருத்தொண்டநாயனார்புராணம்		357) இசைநாயனார்புராணம்	404

சிவீமயம்.

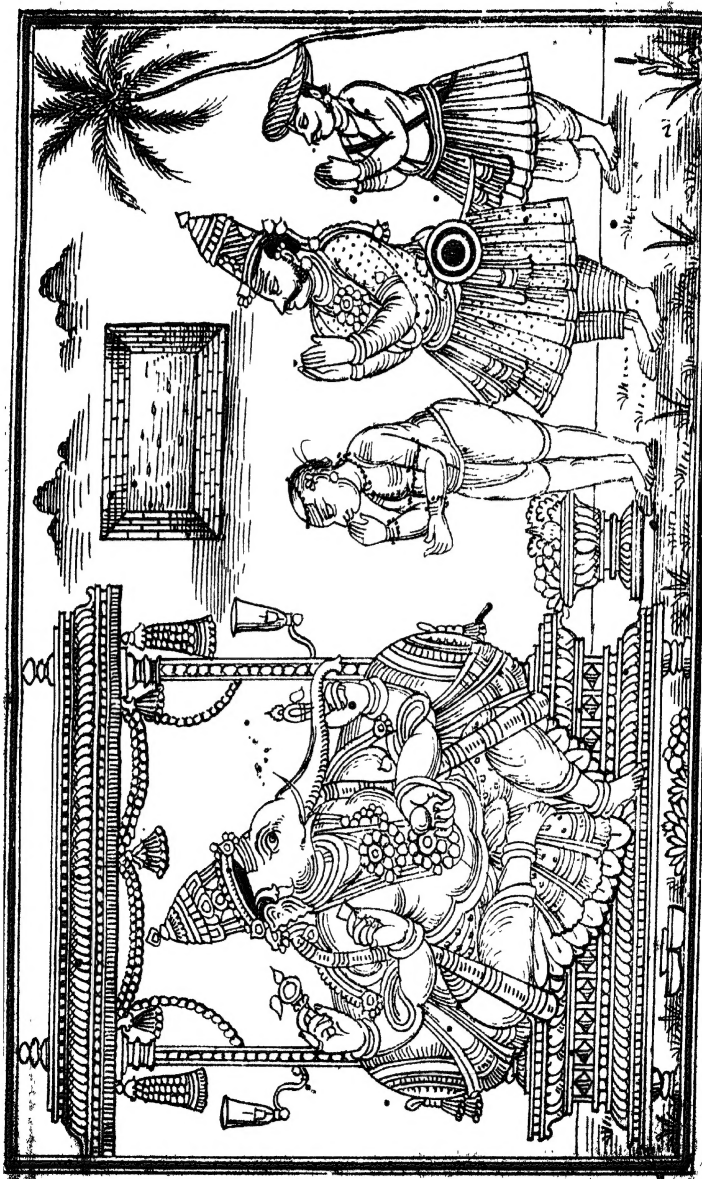
தீருச்சிற்றிப்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரிதம்.

ஆதிதாலத்திலே நடவிலையில் வந்திடத் துறந்திலுள்ள சாமசேனாபுராதி
ந்த பாப்பெருகிய காரணத்தால் பாலாறென்று பெயாபெற்ற புண்ணியநதியானது இ
டைவிடாது ஓழுகுதலால் மிக்கவளஞ் சுரந்தவரிக்க செழுமையுள்ளதாயி ரீவளமும்
நிலவளமும் பயர்வளமு முள்ளதாய காஞ்சிபுரமுதலான பாடல்பெற்ற சிவபுருஷங்க
ளும் விஷ்ணுஸ்கலங்களும உள்ளதான் தொண்டைநாட்டுக்கு உட்பிரிவாகிய இருபத்
துநான்றுகோட்டகன் ஒன்றாகிய பவியூர்க்கோட்டத்தைச் சொந்த குளநறைநகரட்டி
ல் குன்றத்தூரில்வாழும் வெள்ளாருஞ்செய்த தவப்பயனல சேக்கிழாமரபில் சை
வசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணிய நிருவுருக்கெ ண்ட உட்பல பாலு வாயொன்
னும் தம்பியாருடன் திருவவசாரத்தி் செய்க அருண்மொழித் தேவனானும் பள்ளை
த்திருநாமம் புனைந் கலவியறிவுருநகட சைவசமயக்குரிய தீனக்கோளும் சிவபத்தி
யிலதிகநித்புச் சதகாலக்கேபர்த் செய்ககொண்டிருக்க சயில் அன்பாய் சோழபுறநா
சன அறிந்து வரவழைத்த மந்திரிதலைமையும் உட்கமச்சோழப் பலலவராயனென்
னும் பட்டப்பெயருந் கொடுக்ககொண்டு இமயோதயப் பர்யதம் நீதிவாயுமல் சென்
கோல்செலுத்தகையில் அந்தச் சேழகேசர் விருத்தம் திருநாடுக்கேசர் மெனனும்பா
டல்பெற்ற சிவந்தலத்தில் தாம் வைத்திருக்கும் அரட்டிநிதி யியாசுதமபுபதியா
கியகுன்றத்தூரில் மடவளாகமொன்றேற்படுத்தி ஆடம்பரத்தொடையச் செய்து சோ
ழநாட்டிலிருக்கும் திருநாடுக்கேசரம்போல திருப்போ கம்பி தசுமுமபாபிலே சமுஞ்செ
ய்வித்து நித்திய னைமித்தியகாமியமென மூன்றுவகையாகிய பூவசகஞ்சுந் திறப்பாகந
டத்திருநாறளில்.

அன்பாய் சோழமகாராஜன சைவசமயப் பற்றுள்ளவனாயிருந்த சைவசமய
ராஜனாகிய சிவபுராஜனையே சரிசமென்றேரப்பட்டிருக்கிற சிவபாணியென்னையு
ககியத்தை நான்தோறும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறாரையால் சிவபா (வாடா
யாதொருபயனும் அடையாமல் வினாள் கழிந்தனராமேனென நாமவிரகமுற்று
அரசனென்க்கி இம்மை மறுமைப்பயனைக் கரசதக்கதாகிய நமமுடைய சைவாமய
தைரியுக்கக் கரும்புதினனும் வேம்புநிப்பத்போல படன்ற அரசனைக்கையக
டப்பென்னவென அரசன் அவமான பயாற்றுகதை யிசாகில இம்மை மறுமைக்கு
நிபயகத்தக்க சிவகதையேது அது கீற்றுஉல்லாயா நிந்தாமண்டோ ல்டையில்வந
த கதையோ அன்றி புராநமோ முன்னுன்னெனோ அது சொன்னவாயா, கேட்
டவாயார், தவகதையோ தவமபண்ணிப் பேறபெற்ற சப்பந்தகையோ வரமார்
சொல்லவேண்டுமென்ற சேக்கிழார் அது பாமசிவகரின் அடியார்களாகிய திருத்
தொண்டாருடைய சரித்திரம் சாமானியர்சனான மந்திரேருவரால் சொல்லப்பட்ட
தல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டொன்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக
ளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து “சிவலீலாமுத்தணர்நீதம் அடியார்கு
மடியேனென்று” நம்முடைய தொண்டாருபாபாடித் துதிசெய்யெனறு முதலெலி
த்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப்பாட்டினை புஞ் சரிதங்களையுந் தெரிந்தரு
ளஅதுவே முதலடியாக அமைந்து பதினொருநிருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்ட
ந் தொகைக்குத் திருநாராயுர நமியாண்டார்சம்பி பொல்லப்பின்னையார அதற்குப்
பொருளுரைக்கத் திருத்தொண்டாக னுடையபெருமைப்பாடு தோன்றக் கலித்தறை
யந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத் திருமுறைசுண்ட ராஜராஜசேவா சிவாலயசேவர்முதலானபெரியோ
ர்களும் மற்றுமுள்ள யாரும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்ட
ர்சனர்பேர் மரபு தொண்டியாவும் விவரமாகச் சொல்ல அரசன்கேட்டு ஆனந்தமடை

ந்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர் பெருமைகள் விளங்கும்படி பெருங்காப்பியமாக விரவியெழுது தந்தருளவேண்டுமென்று மிகுந்தபொருளுக்கொடுத்தனுப்பிவிடக் அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தையடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு ஐந்தரைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து ஐயனேசேவாரூடைய திருத்தொண்டர் பெருமையைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடிப்படி அடியெடுத்தத்தந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்மிகுந்து “உலகெலாடுணர்ந்தோதற்சரியவ”னென்று முதலடிபெடுத்துக்கொடுத்த அசுரீரிவாக்கு அடியார்களுக்குத் தில்லைவாழ்ந்தனர் முதலானவர்களுக்குக்கேட்டபோது யாவரும் ஆனந்தபரவச மடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங் கேட்டுக்களிசுடர்ந்து வணங்கி திருநெறித் தில்லையாயுந் தோத்திரஞ்செய்து விபூதி நுத்திராஷ்ட முதலான விவசாதனைத் தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து “உலகெலாடுணர்ந்தோதற்சரியவன்” என்னுந் திருப்பாட்டுமுதல் வெள்ளையானைச் சருக்க மீறுகப் புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர், இவ்வாறு புராணம் நிறைவேறிய செய்தியை அன்பாய்ச் சோழமஹாராஜன் உலாளிகளாதுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தியானவரே உலகெலாடுமென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிடுச்சென்று வணக்க வேண்டுமென்று விருப்பங் கொண்டு சுதரங்கசேனைகளும் தன்னைச் சூழ்ந்துவரையானையின்மீது ஏறிச்செல்ல அதையறிந்த தில்லைவாழ்ந்தனர்களும் மடாதிபதிகளும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் மகாராஜாவை யெழுகொண்டு கண்டு ஆசிரவாதஞ் செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமசையுந் திருச்செவிகளும் நுத்திராஷ்டகெவுடும் கரமாலையும் கிரமாலையும் விளங்கும்படி சேக்கிழார்சுவாமிகள் கொண்டிருக்கிற விவவேடசதைச் சோழராஜன் கண்டு மகிழ்ந்து தன்னையழியாமல் இரண்டு கரங்களையும் அஞ்சலியாகச் சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார்சுவாமிகள் திருவடியை வணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்கவேண்டுமென்ற அன்புகொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகளும் தில்லைவாழ்ந்தனரும் கூடவரச் சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்புலாநத்தப் பரவசஞ்சொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து துதிசெய்ய நடேசமூர்த்தியானவர் அரசனே நம்முடைய அன்பனாகிய சேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப் புராணமாகச் செய்யும்பொருட்டு நம்முடைய வாக்கினால் “உலகெலாடுணர்” அடியெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய தொண்டு முதலானவையும் தெரித்தருளக் கொண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர்.

அதினை நீ வினாவில் கேட்கக் கடவையென்று அந்தச் சிதாகாசமாகிய ஞான வெளியில் அசுரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலியுடன் உண்டாக அவ்வொலி எங்குந் தந்த அடியார்களுடைய செவிகளிலும் புகுத்த அதைக்கேட்ட சோழராஜன் மனமகிழ்ந்து தேசம் னிலுள்ள அரசர்களும், மடாதிபதிகளும், சிவனடியார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஒலையெழுதியனுப்பி அவர்களெல்லாம் வரக்கண்டு சந்தோஷித்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி நடேசமூர்த்தியின்கிருபையால் சேவரஞ்சி செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை தேவகோவாகித்து அதனதுபொருளை விளக்க அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அரசர் முதலிய அடியவர்களெல்லாம் கேட்டுக்கொள்ள சமமதித்தனர் அதற்குமேல் கணகசபையினிடத்தில் மெழுகிக் கோலமிட்டு அறுகாற்பீடத்தை அத்தன்மேல் பட்டுவளத்திரமும் அதன்மேல் வெள்ளாவஸ்திரமும் மடித்திட்டு மல்களுந் தூவித்துப் திபங்களுங் கொடுத்து பிரமாணர்கள் ஆதனங்கற்பித்து அதன்மேற்றிரு

த்தொண்டர் புராணத்தை வைக்கச்சேக்கிழார் சுவாமிகள் அரசர் முதலானவர்களை நோக்கிச் சிற்சபையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்குப் பொதுவாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத்திரமும் திருஞானசம்பந்தர்சுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் ஹை சுவாமிகள் திருமுலைப்பாலுண்ட நட்சத்திரமும் திருவாதிரை நட்சத்திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரமாயி இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தை பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டேவந்துமேல்வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் பூர்த்திசெய்கிறோமென்று சொல்லி உத்தேசித்து நான்தோறும் பிரசங்க நடத்திவர அரசர்முதலானவரும் அன்புடனிருந்து கேட்டு ஆநந்தபரவசத்தை யடைந்தார்கள். அதன்பின்பு திருமுறையைப் பசும்பட்டிக் கவளிகைசாத்தி பொன்தட்டில் வைத்து அந்தத் தட்டின் திருமுறையை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பட்டத்து யானையின்மேற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில் வைத்துச்சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புறமிருந்து தன்னிரண்டுகரங்களாலும் சாமனா வீசிக் கொண்டு கிராமப்பிரதஸிணஞ் செய்வித்துச் சிற்சபைக்கு முன்னவந்தபோது அரசர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போய் சந்திரியில்வைத்து அரசர் முதலாசிய அடியார்கள் யாவரும் நடேசமூர்த்தியைச் சேவித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளையும் சேவித்துக் கொண்டார்கள். அதன்பின் அரசுத்தனக்கு மந்திரிவேண்டுமேயென்று கருதிப்பாலறவாயர் எங்கிருக்கின்றனரென்று வினவ அவர் குன்றத்தூரில் தன்போல பாலறவாயன்கேணியென்று ஒரு தடாகப்பிரகிஷ்டை செய்து திருநாகேச்சரமென்னுஞ் சிவாலயத்திருப்பணி செய்துகொண்டு இருக்கிறார். என்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அவரை யழைப்பித்தும் ந்திரிப்பட்டமும் தொண்டைமானென்னும் பட்டப்பேருங் கொடுத்துத் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ள அங்கு நீதிசெலுத்திக் கொன்முருக்குமாளில் தொண்டைமண்டலத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்பவித்தமையால் அத்தடிமலிருப்பவர்கனெல்லாரும் ந்தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆதரித்தமையால் தொண்டைமண்டலங்காத் பெருமானென்று புகழ்பெற்று விளங்கினார் சேக்கிழார்சுவாமிகள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்துநடேசமூர்த்தியினுடையதிருவடி நீழலிலடைந்தனர்

மு ன் று ப் பெ ற்று து.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் மரபுமுறைவிளக்கம்.

சேக்கிழார்வம்சத்திலவதரித்த.

அருண்மொழித்தேவர்
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்
அவர்புத்திரர்-காந்தாமலசேவர்
அவர்புத்திரர்-கைலத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்
அவர்புத்திரர்-மூக்கணதேவர்
அவர்புத்திரர்-கில்லையம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-திருவம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்

அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-சடையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார் (லியார்)
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பவெண்டாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-பொன்னையாமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பஅப்பாவுமுதலியார்

விளம்பரம்.

இப்புத்தகமும் இன்னும் பலவித புத்தகங்களும் வேண்டுபவர்கள்சென்னை குளா அவதானம் பாப்பையரோட 88-வது நெம்பர் கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கும் நிரஞ்சனிவிவாச அச்சயந்திரசாலைக்குத் தலைவராகிய பி.வே. நமசிவாயமுதலியாரிடத்திலி. பி. தபால்மார்க்கடியூர் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

செவ்வியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்தாசாரியபரம்பபாவிளக்கம்.

சைவசித்தாந்தோபதேச சந்தானாசாரியர்களுள் தலைவராவா பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருந்திதேவர், அவர்மாணக்கர் சனந்ருமார மகாமுனிவர், அவர்மாணக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள், அவர்மாணக்கர் பாஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் திருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய சவேதவணப் பெருமான், அவர் மாணக்கர் நார்பத்தொன்பதினமருள்சிரோஷ்டர், திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய அருணநதி சிவாசாரியர், அவர்மாணக்கர் சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணக்கர் தில்லைவாழ்ந்தணில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர், அவர் அத்திருத்தொண்டர்புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப்பெயர்ந்து எழுபத்தைத் துதிரவருத்தத்தால் அருளிச் செய்து, சேக்கிழார் புராணமும் பாடியருளினார்.

திருப்பதிக்கோவை.

இப்போது உள்ள தேவாரத்திருப்பத்கங்களை உடையனவாய் இருக்கின்ற

சிவஸ்தலங்கள் இருநூற்றெழுபத்தினுள் அதை வருமாறு.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்கு வடகனையில் உள்ளஸ்தலங்கள். = சிதம்பரம், திருவேட்கனம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மயேந்திரப்பள்ளி, திருமுல்லைவாயில், கலிக்காழர், சாய்க்காடு, பல்லவன்ச்சேரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாழர், சீர்காழி, கோலக்கா, புள்ளிருக்கு வேலூர், கண்ணாக்கோயில், கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீரே, அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொன்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுறூர், மண்ணிபடிக்கா, ஒமம்புலியூர், காண்டிமுள்ளூர், திருநானூர், கடம்பூர், பந்தணநல்லூர், கஞ்சனூர், கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தான், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ருதூர், தேவன்குடி, வியலூர், கொட்டையூர், இன்னம்பர், புறமபயம், விசயமங்கை, வைகாழி, வடகுரங்காடுதறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமுழபாடி, திருப்பழுவூர், திருக்கானூர், அன்பிலாலந்தறை, மாந்தறை, பாறையூர், திருவாரணக்கா, திருப்பைஞ்ஞலி, பாச்சிலாச்சிராமம், நங்கோயம்பலை. ஆக ௩௬.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கனையில் உள்ளஸ்தலங்கள். = வாட்போக்கி, கடம்பந்தறை, பராய்த்தறை, கற்குடி, முற்கீச்சேரம், திருச்சிராப்பள்ளி ஏறம்பியூர், நெடுங்கனம், மேலக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில் பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்தறை, வேதிகுடி, தென்கீழத்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, குருகாழி, டாஸத்தறை, நல்லூர் ஆயுப்பசுபதிச்சேரம், சத்திமுற்றம், பட்டச்சேரம், பழையாறை, வடதளி, வலஞ்சுழி, கும்பகோணம், குடந்தைக்கீழக்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், திருகாழிச்சேரம், திருவிடைமருதூர், தென்குரங்காடுதறை, நீலக்குடி, வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், கோழம்பம், திருவாவடுதறை, தருத்தி, திருவழுந்தூர், மாயூரம், விளநகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்ளி, நளிப்பள்ளி, வலம்புறம், தலைச்சங்காடு, ஆக்

கூர்த்தான் தோன்றிமாடம், திருக்கடவுள், திருக்கடவுள்மயானம், வேட்டக்குடி, தெளிச்சேரி, தருமபுறம், திருநள்ளாறு, கோட்டாறு, அம்பாப்பெருங் திருக்கோயில் அம்பமர்காளம், மியச்சூரின்கோயில், திவனத்தப்படி, பாம்புறம், சிறுகுடி, திரவீழிமிழலை, வன்னியூர், சுருவிலி, பேணுபெருந்தறை, நறையூர்ச் சித்தீச்சரம், அரிசிநகரைப்புத்தூர், சிவபுரம், சுலகல்லூர், அருக்குடி, வாஞ்சியம், நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில் கொண்கைச்சரம், பனையூர், விறகுடி, திருப்புகலூர், வர்த்தமானீச்சரம், இராமணதீச்சரம், பயற்றூர், செங்காட்டக்குடி, மருகல், சாத்தமங்கை, நாகைக்காரோணம், சிக்கல், தீழ்வேளூர், தேவூர், பள்ளியின் முக்கடல், திருவாரூர் மூலட்டானம், திருவாரூரென்றி, திருவாரூர்ப் பறவை புண்மண்டளி, விளமர், கரவீரம், பெருவேளூர், சீலயாலங்காடு, குடவாயில், சேறை, நாணூர்மயானம், கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர், திரும்புளை அரதைப்பெரும்பாழி, அவளிவணலூர், பருதிநியமம், வெண்ணி, பூவனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்களர், சிறதேமம், உசாத்தானம், இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலைநென்றி, கோட்டீர், வெண்ணெறை, கொள்ளம்பூதூர், பேரெயில், கொள்ளிக்காடு, தெங்கூர், செல்லிக்கா, நாட்டியத்தான்குடி, காரையல், கண்ணப்பூர், வலிவலம், கச்சினம், கோளிலி, வாய்மூர், வேதாரணிபம் அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழை, ஆகடௌ நுநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம். ஆ. உ.

பாண்டிநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = மதுரை, ஆப்பனூர், திருப்பரங்குன்று திருவேடகம், கொடுங்குன்றம், புத்தூர், புனவாயில், இராமேச்சரம், ஐடானை, கானப்பேர், பூவணம், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி. ஆ. கச.

பெருநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம் = திருவஞ்சைக்களம் ஆ. க.

கோயில்களில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அவிகாசி, முருகேஸ்வரம், திருநடை, கொடிமாட்டச்செங்குன்றா, வெஞ்சமாக்கடல், பாண்டிகொட்டை, சுருவூர். ஆ. எ.

நெடுநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அர்த்துறை, தூங்காணைமாடம், கூடலையாற்று, எருக்கத்தம்புலியூர், தினைநகர், சோபுரம், திருவநிகை, திருநாவலூர் முகனூர், கெல்லவண்ணம், கோவலூர், அறையணி கல்லூர், இடையாறு, திருவெண்ணைநல்லூர், துறையூர், வடுகூர், திருமாணிகுடி, பாடிப்பிலியூர், முண்டிச்சரம் புறவார்பனங்காட்டோ, ஆமாத்தூர், திருவண்ணாமலை. ஆ. உ. உ.

தொண்டைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = கச்சியேகம்பம் கச்சிமேற்றளி, கச்சியோணகார்த்தனரி, கச்சியனேசுரகாவசம், கச்சிநெடுக்காணைக்காடு, குறங்கணிமுட்டம், மாகரம், ருத்தூர், வன்பார்த்தான், பனங்காட்டீர், ஸல்லம், மாற்பேறு, ஊறல் இலம்பையங்கோட்டீர், லிற்றோலம், திருவாலங்காடு பாகூர், வெண்பாக்கம், கள்ளில், திருக்களத்தி, திருவொற்றியூர், வலிநாயம், எடமுல்லையாயில், வேற்காடு, மயிலாப்பூர், லாண்டியூர், கச்சுராலக்கோயில், இடைச்சரம், திருக்கழுக்குன்றம், அச்சிற்றுபாக்கம், திருவக்கரை அரகிலி, இரும்பைமர்காளம். ஆ. கூ. உ.

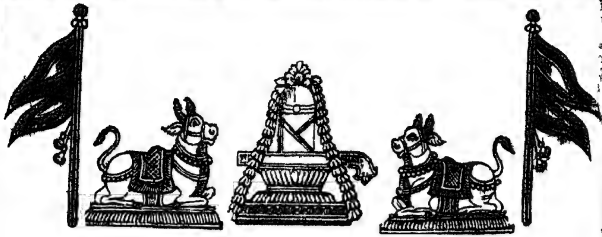
திருவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம் = கோகரணம். க.

வடநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருப்பருப்பதம், இளநிலைப்பருப்பதம், அனேகதங்காவதம், திருக்கேதாரம், கொடித்தானமலை - என்பது (கைலாசமலை). ஆ. நி.

மயதரவீ நாவீர் வயக.

அப்பருக்கெண்பத்தொன்றுந்வாசுரகுக்குச்
செப்பியநாடெட்டினிற்றெய்லீக-மிப்புவியிற்
சுந்தரர்குழவாறுதொன்னானசம்பந்தர்க்
கந்தம்பதிருற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ.
சிவமயம்.

தருச்சிநீரம்பலம்,

திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந்தோதற கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பொன்போனற வெள்ளிய திருநீறுதரித்த பரமசிவன் திருவோலக்க
மாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பகதத்தி
ருக்கினறது. அதுபெரியோர்கள் களங்கரகிதமான மனம்போலும், பழகம்
போலும், திரிலோகங்களுளு செய்த புண்ணியங்களே திரண்டு ஒருருவாகப்
பிரகாசிப்பதுபோலும் இருக்கினறது அதில இருக்கு, யசசு, சாமம், அதர்
வணம் என்னு நானகுவேதங்களும துதிக்கின்ற வோசையும், வித்தியாதரா
கள், விணையோசையும், யானைகளுடைப முழக்கமும் தேவதூதபி முழக்
கமும் இடைவிடாதொலிக்கினறன. அனறியும், தேவர்கள் சிரமாலைகளும்
பறபலமுநிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அர்ச்சிதத மலர்மாலைகளும், அம்மலைப்பச்
சுங்குளங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன. அமரர், சித்தர், அக்ஷர், தைத்தி
யர், கருடர், காந்தருவன், கிந்ரர், திருதர், விமபுருடர், இயக்கர், விஞ்சையர்
பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முநிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போக பூமியர்
என்னும்பதினெண்கணங்களும் துதிக்கின்ற பேரொலிமுழங்க நிறைந்துள்
ளாகிய அக்கைலாயமலையிற்செயில் கோடாகோலிருநியப்பிரகாசம்போலு

ம் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர் அதிகாரந்தேவர், அவர் உலககர்த்தாவாகிய பரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர், அவர் உடைவாளும் திருப்பிரமபும்பெற்று கைலாயைக்காக்கின்றவர், தேவர்முதலிய யாவருக்கும்மேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபகதியும் அன்புமுள்ளவர், 'இவராவிரவும்பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும்எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித் தறித்தவராகிய உபமன்னியமஹாமுநிவர், இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர், பிறப்பிறப்பில்லாதவர், பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர், கடவுளினிடத்து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முனிவர்களும் பெரியோர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தமக்கெதிராக ஆயிரம் ஆதித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில் ஒன்றாகத்திரண்டு பிரகாசிப்பது போல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைச்சூழ்ந்திருந்த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவரானோக்கி இதுவென்ன வாசநீயம், இப்படிப்பட்ட வெள்ளிதோன்றுவதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் சிவனைத்தியானித்துத் தெரிந்து தென்றிசையில் திருநாவலூரிலவதரித்த சுந்தரமுர்த்தியென்றும் வன்றெண்டரென்றுத் திருநாமம்பெற்றவர் சிவனது ஆகுஞ்ஞாயகம் வருகிறுரென்று தனதிரகாமுஞ் சிமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வணங்கி ஆநந்தக் கண்ணீருடன் முழுது நனைப்பச் செல்லுமபோது மறவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேக நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய முனிவரே சிவனது திருவாடிகளையல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தினாடிகளையும் மனதினாலுஞ் சிந்தியாத தேவரீர் ஒன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களே பரமசிவன் றறிக்கப்பட்ட திருமரீலையையும் திருவெண்ணீர்மிறையும் எடுத்துவருகின்றவர் அவருடையபெயர் ஆலாலசுந்தர முற்காலத்திலொருநாள் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களெடுக்க நத்தவனத்திறகுச்சென்றார். அவர்செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள் பறித்துவர தோழிமார்களாகிய அநிந்திதையென்றும் கமலினியென்றும் ஒருபெண்களவந்து மலர்கள் கொய்துகொண்டிருக்கும்போது தான வந்துற்பவிக்க மிகுந்தவகுசெய்த தென்றிசையானது வாழவும் குற்றமற்ற பருத்தொண்டத்தொகைசொல்லவும் வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரர் இது பட்டவுளிதருளென்றுகருதி அவ்விருவரையுங்கண் டிச்சைகொண்டார். அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலாலசுந்தரரைக்கண் டிச்சித்தார்கள். பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களையெடுத்துக்கொண்டு போனார். அப்பெண்களும்பார்வதி

யாருக்குத்தக்க மலர்களே யெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இவையெல்லாம் மறிந்த பரமசிவனார் ஆலாலசுந்தரணாப்பார்த்து நீ பெண்களிடத் திச்சை வைத்தபடியால் தென்தேயத்திற்போயச சந்மெடுத்து அந்தப் பெண்களோடும் ஆசைதீரும்படி கலந்தனுபவிக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் இருகரங்களும் குவித்து மங்கலங்கி என்னுடைய வங்கி யத்தால் தேவர் திருவடிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளை யறி யாதவன் ஆகையால் எனியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டுமென்றுகேட்டுக்கொள்ள, சுவாமியப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டளையிட்டருளிய பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்தையும் கமலினியும் தென்றிசையி லவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யறுபவித்தார்கள். அவர்களில் ஆலாலசுந்தரர் வருகிறுரென்று அவருடைய செய்திகளையெல்லாம் வான்முறையாக உபமன்னிய மஹாமுனிவா மற்ற முநிவர்களுக்குச்சொல்ல அதைக் கேட்ட அம்முனிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்புட்டுத் தடுமாறுகின்ற மா லுடர் பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசையானது மறறத் திசைகளைப்பார்க்கி லுஞ் சிறந்ததற்கு அது செய்தபுண்ணியம் யாதென உபமன்னியமஹாமுனிவா என் பிதாவாகிய வியாகிரமபாதரால் பூசித்த சிதம்பரமும், பூமிதேவிக் கிருதயமாகிய திருவாரூரும், கம்பாநதிக்குழந்த காஞ்சேபுரமும், சிவனெழுந்தருளிய திருவையாறு, பிரளயகாலத்து மூழ்காததோணிபுரமும் மற்றும் பல திவ்விய ஸதலங்களும் தென்றிசையினிடத் திருக்கின்றன. இவ்விதமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலேசிவபணியிடைகள்செய்து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமையும் திருவாய்மலார்த்தருளினார். இந்தப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகைப்படி சேக்கிழாரருளிச்செய்தபுராணத்தை வாக்கியமாகச் சொல்லுகிறோம்.

ம நுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்கு முதல்வனாகிய பெரியதவத்தையுடைய அகத்தியமுநிவனது கமண்டலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மாற்பிறந்தகிய நித்திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றா குழப்பெற்ற பலவளங்களுநிறைந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் மிகுந்த பழமையானதும் இலங்கும்யாற் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், ஹதியுந்தங்கிய சிவந்த சடையினையுடைய பரமசிவன் வசிக்கின்ற திருவாரூரென்னு நகரமொன்றுண்டு, அந்நகர்தில் அபாயச்சோழ வம்சத்திற்பிறந்த மறுச்சக்கிரவர்த்தி, மறுமுறையுமூது, செங்கோல்கெலுத்தி அசையாமணிகட்டி ஆறிலொரு கடமைவாங்கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது திருவருளால் தம்முடைய மனைவியா

ர் திருவயிற்றில் சிங்கக்குட்டிக் கொப்பாகிய வீதி விடங்கனென்னும் ஒருபிள்ளைபிறந்தது. அநேகதவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற அப்பிள்ளையானது நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்ய முயற்சியிலிருந்து அவரநுலினால் வடமொழிமுதலிய பாஷைகளுந்திருத்தமாக வோதியானையேற்றங் குதிரையேற்றம் ததர்வதமுதலிய எல்லாவற்றையுங்கற்று வல்லவனாகி தன்னை யருமையாகப்பெற்ற தந்தை மனமகிழ்ந்துஅன்புகூரும்படி மேலான நற்குணங்களா னிறையப்பெற்று இளவரசாகி வாழுகின்றநாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றம் கொடையினைபுடைய அரசனது அழகுமிருந்த அரண்மனைனின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமானிகைகள் நெருங்கிய வீதியில் அநேக அரசா குமாரர்கள் தன்னைச்சூழவாசனைதங்கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று சூய்குமமணிந்த தோள்மனையுடைய இராஜபுத்திரன் மிருத்த சேனைகள் தன்னைச்சூழ இரத்தநீனமீதேறி முன்னர்வந்தியரும்-சூதரும்-மாகதரும் தன் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்ந்து செல்ல ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களும், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களுமுழங்கச் செல்லும்போது ஒப்பற்ற பெரிய தருமதேவதையானதுதையையில் லாமல் நாலுவகைச் சேனைகளையுடைய சோழமகாமாஜனது அச்சமற்றமந்தி னுண்மையைச்சோதிக்கவந்துபோல அங்குசெல்லுமனிதர்கள் தனது வரவைக்காணுத வண்ணம் ஓழுகிய பசுவின் புதிப இளங்கன்றானது துள்ளிக்கொண்டு அவ்விதியின்வந்து அரசகுமாரன் தோர்க்காலி லகட்டாட்டு இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து துள்ளித்துடித்தும் கதறிய கீழ்விழுந்தது, அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐயோ அபாயம் வந்ததேயென்று சொல்தமொழி அக்துபரினால்வருந்தி யறிவழிந்து இந்தப் பசுவங் கன்றும் என்னநீவின் பெருமைகெட அழித்துவிட்டதே இதற்கென்னசெய்வோ எனறுதேரினின்று மிழிந்துகீழேவிழுந்து அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர் நுழுவியிறந்தகண்மை கோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது நில்பெற்ற விவவுலகத்தைக்காக்கும் மற்வென்கிற என்னோமானுக்கு உலகத்தில் இந்தப்பதிவந்துசம்பவிக் கநான்பிறந்தேனென்றோ யெனறுசொல்லி இசனூல்வந்தபாவத்தைபிராழணங்களிடத்திற்சென்று அவாசனாஸ் செய்யுததக்க யுபாசுகளால்நீக்கிக்கொள்வது அறமெயானால் எந்தையறிதற்கு முன்னர் செய்வெனென்று அந்தணர் முன்பாகப்பென்னுன், அப்பொழுது பசுவானது மிடவுத்தளர்ந்து பெருமூச்சுவிட்டு மறுச்சக்கிரவர்த்தி அரண்மனைவாயிற்சுட்டிய ஆராய்ச்சிமணியினிடத்திற்பொய் அதைக்கொம்பிடுகு லடித்தது, அவ்வோசையானது மதுச்சொழரது செயலிறகேட்ட வளவில் அவரதம்பிள்ளைப் பிராணனைக்கொண்டுபோகவரும் இயமன் வாசனத்திற்சுட்டிய மணியோசையோவென்றுசொ

ல்லி என்றுங்கொளாத மணியோசை செவியிற் புகுந்த தென்னவென்று சிங்
காதனம் விட்டி. நங்கி ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிறவாயிலில்வந்தார்காவலா
ளர் எதிராகவந்து ஆண்டவரே! ஒருபகவந்து மணியைக் கொம்பினாலுட்
டிய தென்றார்கள் மறுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு வருந்த
மடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிரதையினாலே இதற்குநீதுன்
பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒரு பழமையான மந்திரி எதிராகவந்து சு
வாய் விதிவிடங்கள் தேரிலேறிப் போகும்போது இப்பகவின்கன்று தேர்ச்
சக்கரத்தி லகப்படடி. நத்தென! அம்மந்திரிசொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட
இராஜாவானவர் மிகவு மங்கலங்கி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசன
ப்படு மறுச்சோழரது துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிள்ளவணங்கி ஆண்டவரே
வியசனப்படாதீர் அந்தப்பாவந் தீரும்படிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அதுசெ
ய்யுமென்றார்கள். அப்பொழுதுசோழராஜன் மந்திரிகளே! நீங்கள் சொல்லு
வது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா
பழிக்குப்பழி மென்பிள்ளையைக் கொடுப்பதே நியாயமென்று மறுச்சோழர்
குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒரு மந்திரியைப்பார்த்து இந்தப்
பிள்ளையைப் பகவின்கன்று இறந்த விதியிலே கிடத்தித் தேசை யவன்மார்பி
ன்மேலே நடத்தேன்று கட்டளைகொடுக்க மந்திரியும் விடைபெற்றுச்சென்
று தன்னவ்வாறுசெய்ய மகமில்லாமல் தன்பிராணனை விட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மறுச்சோழர் பிள்ளையைத் தா
மேயழைத்துக் கொண்டு பகவின் கன்றிறந்த விதியிற்சென்று தமது குல
த்திற்கு ஓர் பிள்ளைதா னிருக்கிற தென்பதை நினையாமற் * நஞ்மவழியிலே
நடப்பது நகுதியென்று, தன்குமாரனைக் கீழேகிடத்தித் தேருருளையானது
பிள்ளைமார்பி வழந்தும்படி தன்றேரை நடத்தினார். அச்செய்கையைக்கண்
டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்
தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும், இப்பாருடராய் வந்தெ
திரிநின்று, காணிக்கொடுத்து அதுக்கிரகஞ்செய்தார்கள். இறந்த பகவின்கண்
றுடனே, விதிவிடங்கனாகிய விராஜகுமாரனும், மந்திரியும், சிவனுடையதிரு
வருளினாலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மறுச்சோழரானவர் மகனையெடுத்து
மாட்போடனைத்து மகமகிழ்ச்சியடைந்தார். பார்ப்பதியும் பரமசிவனும் அந்
தரமாக மறைந்தார்கள்.

திருச்சிறும்பலம்.

தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத் தமக்கிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள் வாழ்நின்ற அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிமையுடைய திருவாயிசின் முன்னா பிரமன், இந்திரன், திருமால்முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரிய மண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தை நீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற் பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்தபரிசுத்தத்தினாலும் பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவிய திருப்பாற் கடலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பாமசிவன முன்னர்தானே விரும்பி அடிமைகொண்ட அடியார்களும், தங்கள் கரங்களினாலே திருத்தொண்டு செய்யு முறைமையையுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசிய திருநீறுபோல் உள்ளம் பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களுநிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும் உமையை யொருகூறுகவுடைய பாமசிவனது திருபுடைய மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும் ஓடும் ஓர் அன்னுமொன்றாக நினைப்பவர்களும், அன்போடு பாமசிவனை வணங்குதலையன்றி, விட்டி னையும் விரும்பாத மஹாலியால் விளங்குகின்றவர்களும் முத்தாரமுதலிய ஆரங்களும், கண்டி கைகளும், வஸ்திரங்களும், பாரமென்றெறிந்து பாமசிவனது பணியிடையல்லது வேறென்றினும் இச்சைவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வாடிப்பார்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இமமண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்றா சொல்லுந் தகைமையையுடையன தருயினும், ஆலாலசந்தரா சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

தீருகீர்த்தம் பலம்

திருத்தொண்டர் குருபூசை.

அறிபடுத்துமுன்னு நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்த மாதமும் நகஷத்திரமும் மேலே உணர்த்தப்படும் சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடநீதாவும் அவரவர் அடைந்த மாதநகஷத்திரத்திலே சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு குருபூசை செய்தல்வேண்டும், அவர்கள் அனைவருக்கும் செயதற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்றும் நால்வருக்குமாத் திரம் ஆயினும் செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச் செய்து பரசமயங்களைவென்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைஸ்தாபனம்பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத்தமிழ்வேதம் செய்தருளி சமயகுரவர்கள் என நிறைவால் அவர்களுக்குக் குருபூசைசெய்து மிக அவசியமாம்.

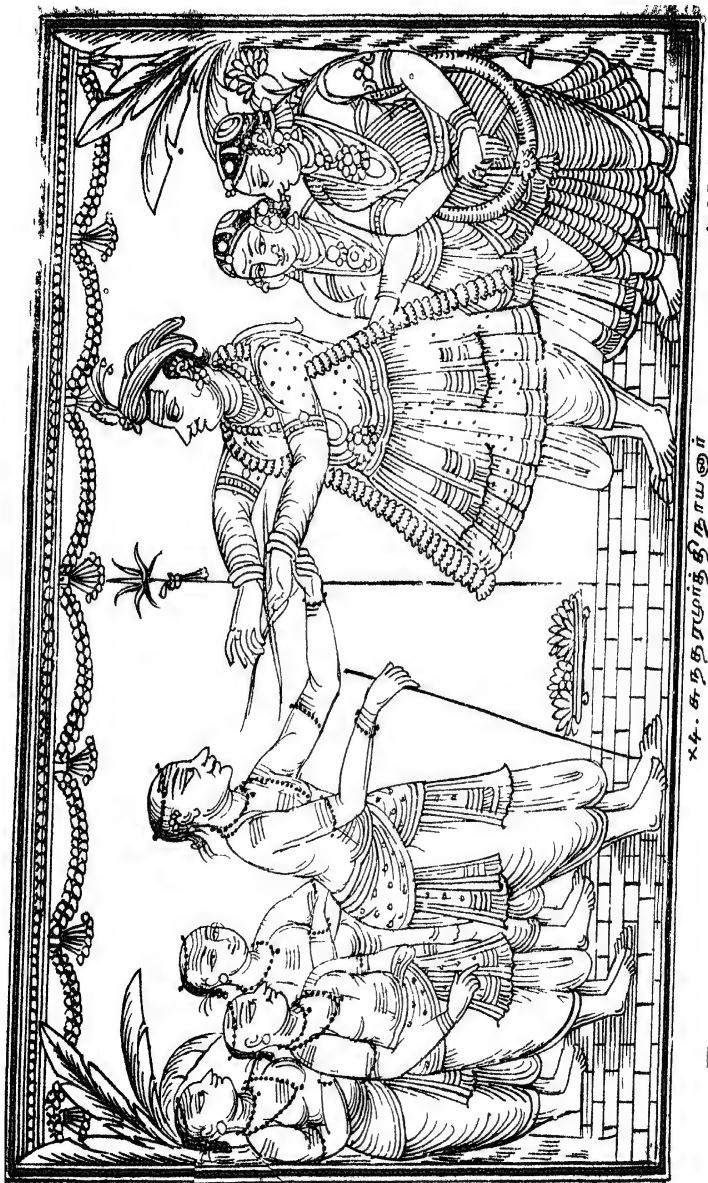
சிவானந்தமாலை நூல், திருவேண்பா.

சொற்கோவுத் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிறகோலவாதவூர்த் தேசிகனுமுற்கோனி
வந்திலரோ னீறெங்கே மாமறை னுரூனெங்கே
யெந்தைபிரா னைத்தெழுத் தெங்கே.

நெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
1	சிறுத்தொண்டநாயனார்.	சித்திரை	பரணி
2	மங்கையர்க்கரசியார்.	"	உரோகிணி
3	விமன்மீண்டநாயனார்.	"	திருவாதிரை
4	இசைஞானியார்.	"	சித்திரை
5	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.	"	ஸவாதி
6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.	"	சதயம்
7	கழற்சிங்கநாயனார்.	வைகாசி	பரணி
8	நமிநந்தியடிகளையனார்.	"	பூசம்
9	சோமாசிமாறநாயனார்.	"	ஆயிலியம்
10	முருகநாயனார்.	"	மூலம்
11	திருநீலக்கநாயனார்.	"	தை
12	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்.	"	தை
13	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.	"	தை
14	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.	ஆணி	மகம்
15	அமர்நீதிநாயனார்.	"	பூரம்
16	ஏயர்கோன்கணக்காமநாயனார்.	"	இரோவதி
17	மூர்த்திநாயனார்.	ஆடி	கார்த்திகை
18	புகழ்ச்சோழநாயனார்.	"	தை
19	கூற்றுநாயனார்.	"	திருவாதிரை
20	பெருமிழலைக்குறும்புநாயனார்.	"	சித்திரை
21	சேரமான்பெருமாளையனார்.	"	ஸவாதி
22	சந்திரமூர்த்திசுவாமிகள்.	"	தை
23	கலியநாயனார்.	"	கேட்டை
24	கோட்புலிநாயனார்.	"	தை
25	செருத்துணைநாயனார்.	ஆவணி	பூசம்
26	அதிபத்தநாயனார்.	"	ஆயிலியம்
27	புகழ்த்துணைநாயனார்.	"	தை
28	இளையான்குடிமாறநாயனார்.	"	மகம்
29	குலச்சிறைநாயனார்.	"	அனுஷம்
30	குங்கிலியக்கலையநாயனார்.	"	மூலம்
31	உருத்திரபகபதிநாயனார்.	புரட்டாசி	அஸ்வனி
32	திருநாளைப்போவாரநாயனார்.	"	உரோகிணி
33	பனாதிநாயனார்.	"	உத்திராடம்
34	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்.	"	சதயம்
35	திருமூலநாயனார்.	ஐப்பசி	அஸ்வனி
36	நெடுமாறநாயனார்.	"	பரணி
37	இடங்கழிநாயனார்.	"	கார்த்திகை
38	சத்திநாயனார்.	"	பூசம்
39	பூசலார்நாயனார்.	"	அனுஷம்
40	ஐயடிகள்காடவர்கோளையனார்.	"	மூலம்

கெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
41	கணம்! ஸ்லநாயனார்.	கார்த்திகை	கார்த்திகை
42	மெய்ப்பொருளையனார்.	"	உத்திரம்
43	ஆனாயனார்.	"	அஸ்தம்
44	மூர்க்கநாயனார்.	"	மூலம்
45	சிறப்புலநாயனார்.	"	பூரடம்
46	சுடையநாயனார்.	மார்கழி	திருவாதிரை
47	இயற்பகைநாயனார்.	"	உத்திரம்
48	மானக்கஞ்சாறநாயனார்.	"	ஸவாதி
49	சாக்சியநாயனார்.	"	பூரடம்
50	வாயிலார்நாயனார்.	"	இரேவதி
51	கண்ணப்பநாயனார்.	தை	மிருக சீரிடம்
52	அரிவாட்டநாயனார்.	"	திருவாதிரை
53	சண்டை சுநாயனார்.	"	உத்திரம்
54	திருநீலகண்ட நாயனார்.	"	விசாகம்
55	அப்பூதிநாயனார்.	"	சதயம்
56	கலிக்கம்பநாயனார்.	"	இரேவதி
57	எறிபத்தநாயனார்.	மாசி	அஸ்தம்
58	காசநாயனார்.	"	பூரடம்
59	கோச்செங்கட்டிசோழநாயனார்.	"	சதயம்
60	நேசநாயனார்.	பங்குனி	உரோகிணி
61	கணநாதநாயனார்.	"	திருவாதிரை
62	முனைபுவார்நாயனார்.	"	பூசம்
63	காரைக்காலம்மையார்.	"	ஸவாதி
64	தண்டியடிசனாயனார்.	"	சதயம்

சித்திரைச் சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தந்தரைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூர்முதியல் லாடிதன்னிற்
சுந்தமாரு சுவாநிநாளிற் சுந்தரர் கைலேசேந்தரா.

×4. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

உ.
சிவமயம்.
நிருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்

தணகயிலைதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனாரசடையனார் தநயனாய்
மண்புகழ வருட்டுமையா னேலகாட்டு.
மணம்பிலகக வன்றெண்டாயதிதைசேர்த்து
நண்பினுடனருள்புரிய வாருர்மேவி
நலங்கிளரும்பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும்கிறன்மிண்டர் திறல்கண்டே த்துந்
திருத்திராண்டத் தொகையருளாறசெப்பினோ.

செப்பலருங்குண்டையூர் செல்லமைத்துத்திருப்புகனூர்ச்
செங்கல்செழும் பொன்னாசெய்து
தப்பின்முதுகுன்றந்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தூத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள்சார்ந்துநாத
னெப்பிறனித்தூதுவந்தா னாகிறி
யுறுமுதலைசிறுமதலை யுறிமுதல்கி
மெய்ப்பெரியகனிமேயி யருளாற்சொ
வேந்தருடன் வடகயிலைமேவினோ.

ஸ்ரீகைலாசுகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனாவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு, மாயாகாரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பாவதிதேவியோடு வீற்றிருப்பார். அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு செய்யும் அடியாகூட்டத்திலே ஆலாலசுந்தரர்என ஒருவர் உளர். அவர் ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள், பத்தர்கள் செய்யும் அருச்சுனையை அவர்கள் முத்திபெற்றுஉய்யும்பொருட்டு அங்கினாருஞ்செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்கு நந்தவனத்துக்குப்போனார், போனபோது பார்வதி தேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தவனத்திலே புஷ்பங் கொய்துகொண்டு நின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அநிந்திதைகமலினி என்னும் பெயர்

ர்களை உடைய பெண்களிருவரையும் கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருபிரகாரம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக் கொய்துகொண்டு, ஆலாலசுந்தர் சுவாமி சந்திதானத்துக்கும், சேடியர்கள் தேவிசந்திதானத்துக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலேசெய்கின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலங்களை ஊட்டி அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தராரோக்கி, நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டபடியால் தக்பிண்பூமியிலே மானுடசேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப் பெண்களோடு புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தர் னங்கலமங்கி சந்திதானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நம்ஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துகின்று அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமி! தேவரீருடைய அருமைத் திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம் பொருந்திய மனிதப் பிறப்பையெடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும்நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியாமல் பிராஞ்சுவாழ்க்கையில் மயங்கும் போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டெவந்து அடியேனைத்தடுத்தி அப்தொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார்வேண்டவைசளை ஈத்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தர், பூமியிலே பண்ணிய பூரியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ்மங்கும் நிலமாகப் நென்னுண்ணிச் சேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூரென்னுந் திருப்பதியிலே ஆதிசைவன்னும் பிராமணகுலத்திலே சடையனானென்றும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாகிய கந்திலேசிந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் விதியிலே சிறு தேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத் திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அபசராகிய நரசிங்க முனையொன்பவர் அந்தப் பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசையிருந்து, அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனரிடத்துக்குப்போய், இத்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய், அவரைஅபிமான புத்திரராகப் பாவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்படினும், தமது பிராமணவருணத்திற்கு உரிய ஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து, உரியகாலத்திலே உபநயனஞ் பெறவாய்

பெற்று, வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து, சகல கலைகளிலும் மகாபாண் டித்தியமுடையவராய், விவாகஞ்செய்தறகு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர் குலத்திலே தம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப் பந்துவாய்ப்புத்தூரில் இருக்கின்ற ச டங்கவி சிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடையபுத்திரிக்கும் தம்முடைய புத் திரருக்கும் விவாகம் பேசிவருமபொருட்டு, சிலமுதியோர்களை அனுப்பினார், அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திற் போய்ப்பேசி, அவர் உடன்பட்டது கண்டு, சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப் பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு, விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம் நிய மித்து, தம்முடைய ஞாதிகள் சினேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாருராகிய சுந்தரமூர்த்தநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்நினைத்தலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தன ஞ்செய்து மற்றுநான் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மணக்கோ லங்கொண்டு, குதிநாமேல் ஏறி மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலே சடங் கவி சிவாசாரியர் வீட்டிலே திருக்கல்பாணப் பந்தருக்கு முன்சென்று குதி ரையினின்றும் இறங்கி உள்ளேபோய் ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவம் இல்லாதவர் ஆயினும் ஆன் மாகளுக்கு வினையினால் வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும் பேரையும் உரு வையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும் பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும் பேரும் உருவுங்கொண்டருளுகின்ற பிரமசிவனா னவர், தாம் கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குத்தம் பண்ணியபிர காரம் அவரைப் பிரபஞ்சவரமங்கையிலே மயங்கவிடாமல் தடுத்து ஆட் கொண்டருளும் பொருட்டு, ஓடிவயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டு, அவனிடத்திலே எழுந்தருளிவருகின்ற, இவ்விடத்தில் இருக்கின்றயாவர் களும் காண்பொலவூம் வெவாராதை நயர் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிச் சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாதிசெய்யத் தொடங்கும் நம்பியா ருளும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்களும்பார்த்து, இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியவை எரொல்லார் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாரூரணாபொக்கி, எனக்கும் உனக்கும் ஒருவழக்கு இருக்கின்றது. அதை முடித்துக்கொண்டு உலாலுடைய விவாகத்தை நடத்து என்று அரு ளிச்செய்தார். நம்பியாரூரர் மக்சும் கேட்கும் ஒரு வழக்கு உளதாயின், அதை முடித்தனாய் நான் விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதென த்தெரியும்படி சொல்லும் என்று கேட்க, அந்த ஐயர் பிராமணர்களைப்பார் த்து, இந்தத் திருநாவலூரானாகிய நம்பியாரூரன் எனக்கு அடியவன் என்று சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட நம்பியாரூரர் இந்த ஐயர்சொன்னவார்

த்தை நன்றியிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச் சொல்லிச் சிரிச்சு, பிராமணவேடங்கொண்ட கடவுள் அவருக்குச் சம்பந்திலேபோய், அக்காலத்திலே உன்னுடைய பாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே அப்படியிருக்க, இந்தக் காரியத்தைக் குறித்து நீ பிரிபாசம்பண்ணியது என்ன என்றா. உடனே நம்பியாரூரர் ஐயடைப்பார்த்து பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயே சொல்லக்கூடோம். நீயித்தனே என்றுசொல்ல, ஐயர் நான் பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக. நீ இப்போது எத்தனை வசை மொழிகளைச் சொன்னாய்! அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை இப்படி நின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம், அடிமைத்தொழில் செய்வாயென்றார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்று உண்டென்றோ அதனை உண்மையை அறியவேண்டும் என்றுநினைத்து, ஐயரே! உம்முடைய ஒலையைக் காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் நீ யிந்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத் தக்கவனே, நான் இந்த சபையாருக்கு ஒலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கீகாரஞ் செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ் செய்வதற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஒலையைப் பறிக்கும்படி அவருக்கு எதிரே வினாந்துசொன்றபொது, அவாசூடக் தீர்ப்பும்ஒடி, அவரைப்பின்றொடர்ந்துபிடித்து ஒலையைப் பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ் செய்தல் என்னமுறைபென்றுசொல்லிக் கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒருசரம இது முறையோ என்று சத்தமிட, சம்பந்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரே! நீ எங்கே இருக்கிறவர் சொல்லும் என்றார்கள், அந்நகு ஐயர், நான் இந்தக் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கின்றவன் அது நிற்காத நம்பியாரூரன் தரும் வழக்கு விரோதமாக வலாதாரம்பண்ணான் என்னையில்லையைப்பறித்துக் கிழித்தனிலேதான் எனக்கு அடியவன் என்றதை ஸ்ரீபாபடுத்தினுன்னார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தநாயனா, நீ திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்த வழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அரைக்கெட்டு, திருவெண்ணைய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முன்னே அங்கியில் எழுதிப்பட்டமூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பவாசர் சாநிதிபென் என்றுசொல்லி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு முன்னே நடக்காது சுந்தரமூர்த்தியும் மறற்ப் பிராமணர்களுட்பின்னாகப் போனார்கள்.

ஐயர் தனக்குப் பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மறற்ப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணைய் நல்லூரை அடைந்து, அங்கு இருக்கின்ற பிரா

மணர்சளுடைய சபையிலேபோய் அவர்களை நோக்கி, அறிவால் அமைச்சர் பெரியோர்களே! திருநீலவனூரில் இருக்கின்ற ஆரூரனாவன் நான், நீனைக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஒலையைக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக்குவந்திருக்கிறான் என்று சொல்லி முறைப்பாடு செய்தார். அந்த அபிஷேகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவவுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை. ஐயோ! நீர் என்ன தப்புவாது? தைசொன்னீர், என்று சொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டு வரவில்லை மெய்வழக்கே கொண்டுவந்தேன்.

இவனபறித்துக்கிழித்த ஒலை இவன்பாட்டன் தானுமதன்மரபினரும் எனக்கு அடிமையென்று எழுதித்த அடிமையேயாலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இவர் உம்முடைய பாட்டன் அடிமை செய்தற்கு இசைந்த எழுதிக்கொடுத்த ஒலையைக் காட்டினாராகில், நீர் அதைப் பறித்துக் கிழித்ததனால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ இவர் தம்முடைய வழக்கையாவரும் அங்குகரிக்கும்படி சொன்னார். இனி உம்முடைய எண்ணம் யாது என்றார்கள், அதற்குச் சுந்தரமூர்த்தி வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்கு நதெரியும், அப்படியிருக்க இந்தப் பிராமணர் தமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதிக்காராகில் இது மனசினால் அறிதல் கூடாத ஒரு மாயையென்று நினைக்கவேண்டும், இதைக் குறித்து நான் யாது சொல்வேன் இது என்னால் அடியப்படுதல் கூடாது என்று சொல்ல, பிராமணர்கள்கேட்டு அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்று சொல்லுகின்ற விவரத்தை எங்களுக்குமுன் உறுதிப்படுத்தவேண்டும், ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம்-விகிதம்-சாட்சி என்கிற மூன்றும் வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூர உமக்கு அடிமையென்பதற்கு அம்முன்றில் ஒன்றாயினும் காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் இவன் கிழித்த ஒலை மூலவோலையைப்பார்த்து எழுதியபடியோலை. மூலவோலையோ எனளிடத்தல் இருக்கின்றது எனவசொன்னார். உடனே பிராமணர்கள் அதை எங்களுக்குக்காட்டும் என்று சொல்ல, ஐயர் ஆரூரன் அதையும் பறித்துக் கிழியாதபடி செய்வீர்களாயின் அதைக்காட்டுவேன் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் எங்கள் கிழிக்கவிட்டோம் என்று சொல்ல, ஐயர் மூலவோலையை மையில் செய்தார். அப்பொழுது சபையாருடைய கட்டளையினால் ஒருசரணன் அவலாக்குமபிட்டு அந்த ஒலையைவாங்கி சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பை நீக்கினிதது, சபையார்க்குமபடி திருநாவனூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் என்கின்ற நான்திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என்சந்தியாரும்வழித்தொண்டு செய்வதற்கு உளும்புறமும் ஒப்ப உடன்பட்டு எழுதிக்கொ

தென்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன் என்று வாசித்தான். பின்பு, அந்த ஓடியிலே ஈட்டிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி. ஓது உம்முடைய பாட்டனுடைய எழுத்தோபாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இந்தச்சிறுவன் அடிமையோலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பாட்டன் கையெழுத்ததைக்கண்ட நியச சக்தியுள்ளவனே இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைசொத்து உண்டாகில், வருவித்து இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து உங்கள் மனசிலேதோன்றிய தீர்ப்பைச்சொல்லுங்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகத்தெனியும்படி சுந்தரமூர்த்தி சுமுகத்திலே அவர் பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பித்து, அதன் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து இவ்விண்ணம் ஒத்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை, நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர். அதலால், அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு எவ்வெய்வத்தைகடன் என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்தி, விதிமுறை இதுவேயானால், நான் இதற்கு உடன்படா திருத்தல் கூடுமோ என்றுரொல்லி நின்று. அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் கூட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊரே உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதலால் உமக்கு இவ்வுழியிலே தலைமுறையாக இருக்கின்ற வீடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியும்காட்டும் என்றுசொல்ல, பிராமணவடிவங்கொண்டவன், நத்தனை விநத்தர்களில் ஒருவரும்என்னுடைய வீடு முதலியவற்றுக்கு அறியாமல் நிரப்பினானால், காட்டுகிறேன். வாரூங்கள்என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணரிடம் பின்னேவர, நாம் அவ்வுழிவிருக்கின்ற நிருவநு நிறை என்று சிவாலயத்தினுள்ளேபோனாபின்பு சபையார் அவரைக்கொணரம் திவ்யதுகின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர், என்னை அடிமையொண்ட பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் வீதறி நிற்கும் கோயிலினுள்ளொழுந்தது என்ன ஆச்சரியம்! என்று நினைத்து, அத்தியந்த ஆகையோடும் தனியே அவரைத் தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட்டு, பரமசிவனுனைவர் தருமவடிவாகிய இப்பவானந்தன்மேலே பார்வதிசமேதராய் வெளிப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே கமக்கு தொண்டராய் இருந்தாய். நீ பெண்களிடமல் இருக்கையைத்தனினால் கம்முடைய ஆஞ்ஞாயினிலே பூமியிலே பிறந்தாய் இப்பொழுது துன்பத்தைத் தடுத்து நிறுத்த சமுசார பந்தமானதுஎன்னைத்தொடராதபடி, நாமே வலியவந்து உண்ணத் தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரமாக எழுந்த சத்தத்தைக்கேட்டு, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை நன்ற பசுவினது குரலைக்கேட்ட கலுறுபோல அலறி, சரீரமுழுதும் உரோமப்புளகங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணிலின்றும்

ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய, அடியற்றமரம்போல நிலத்திலேவிழுந்து நமஸ்
கரித்து, எழுந்து நின்று இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே ஏறக் குவித்து.
கனகசபையிலே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளால் என்
கிற ஐந்தொழில். ஆகிய நிருந்நதைச செய்தருளுகின்ற சுவாமீ! தேவ
ரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றுகசிறியேனே மாசுசார சம்பந்தம்போல வலிய்வந்து
தடுத்தாட கொண்ட காருண்ணிய மகிமை இருந்தபடி என்னென்று சொல்
லுவேன் என்றார் அப்பொழுது தமமால் செய்யப்படும் கிர்த்தியங்கள் ஓவ
வொன்றையும் தம்பயன் கருதாது பிறர் பயன் கீருதியே செய்கின்ற பரம
சிவனுரைவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் தாமே மெய்ப்பொருளென்று உ
ணர்ந்து தம்மை வழிபட்டு மும்மலத்தடைகளையும் நீங்கிப் பெரின்பம்பெ
ற்று அநுபவிக்கவேண்டும் என்று தமது நிருவுளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்
கருணையினாலே சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி நீவனெனுவன்சொறகளைச்சொ
ல்லி வன்றெண்டன் என்கிற பெயரைப்பெற்றும் நமக்கு அன்பினாலேசெய்
யுத்தகக அருச்சுனையாவது பாட்டுயாம். அதலால் நம்மெலே தமிழ்ப்பா
ட்டுகளைப்பாடு என்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அருசனியஸதராகிதே
வரீர் பிராமண வடிவங்கொண்டு என்னை வழக்கினால் வெல்லுதற்கு எழுந்த
ருளி வந்தமையை அரியாத சிறியேனுக்குப் பழைய அறிவைத் தந்து உல
கவாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே! அடி
யேன் தேவரீருடைய அருந்த குணங்களில் எதையுமேவன் என்னசொல்லி
ப்பாடுவேன் என்றார். அதற்குக் கடவுள் நீ முன்னே யென்னைப்பித்தனென்
றுசொன்னாய் ஆகையால் என்பெயர் பித்தனென்றேபாடு என்றுசொல்லிய
ருள சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளியபரமசிவன்மேல் “பித்தா
பிறைசூடி,, என்னும்சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட நிருப்பதிகத்தை
ப்பாடியருளினார்.

திருத்திறம்பலம்.

திருவெண்ணையநல் லூர்த் தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீத்தாபிணை நருமாபெருமானையருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநீணைக்கின்மேனமனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணையநல் லூரருட்டுமையு
ளததாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்க்ககாகல்லித்திகாக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணையநல் லூரருட்டுமையு
லாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி தொண்டனே !
நீ இன்னும் நம்முடைய புகழைக்கறித்துப் பலவகையாகப்பாடு என்று
அருளிச்செய்து அந்தரத்தானமாரூர். அதுநிற்குபுத்தூரிலிருக்கின்றசடங்
கவிசுவாசாரியருடைய புத்திரி யாரோவெனில்,கலியாணந்தவிரந்ததிலே
சுந்தரமூர்த்தி நாயனானையே தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்துசிலகாலத்தின்
பின் சிவலோகப்பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவெண்ணைய நல்லூரில் உள்ள திருவரு
ட்டுமையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளானவர்தம்மை ஆட்
கொண்டபின்பு, திருநாவலூருக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணையநல் லூரூர்திருநாவலூரும்-பண்-சட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனாழ்முகன்வான்வர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்திரெழுவிததவனோமபிணை
லேவலனார்வெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாருங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்மகக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்திசனுக்காட்செயுமுணிநாவலூரென்
றோதந்நமக்கவன்றெண்டனாரூர் னுலாதத்தமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவாதம்வினைகட்டறுமே.

பின்பு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகின்ற திருத்துறைப்பூருக்குச் சென்
று அக்கடவுளை நோக்கி அடியேன் தீவினையினுலே அவமானநெறியிற்செல்
லாமல் தடுத்தாட்கொண்டாய் அடியேனுக்குத் தவநெறி தந்தருளென்று
பவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருத்துறைமூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாரநுவித்திரண்மாமனியுஞ்சு
குலையாரக்கொணர்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாரவகும்கன்னியராடுகதுறையூர்த்
தலைவாவுனவெணமுக்கொளவென்றவநெறியே

செய்யாரகமலம்மலாசாவலர்மன்னன்
நாயாற்றெழுந்தகங்குலத்துறைமூர்மேற்
பொய்ப்பாதநயமுறானுரைத்தனவல்லார்
மெய்யெபெறுவார்தவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறைமூரையணங்கிசீவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதலங்
களினுளுரென்று வணங்கி சிதம்பரத்தில் விற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத்
தரிசிக்கவிருப்பி, பெண்ணைநதியைக்கடந்து அஸ்தமயனாகவுத்திலே திருவ
திபையென்றுநின்றதி நெல்லையிலிபாய், திருநாவுக்கரசுநாயனார் உழ
வாரந்தினுலே பரமசிவனுக்குக்கைத்தொண்டுசெய்த இந்த ஸ்தலத்திலே
கால்யிதிக்க அருககிறன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளேபொகாமல்
சமீபத்திலிருந்த சித்தாவட மடத்திற்குப்போய், திருவதிகை வீரட்டானத்
தில் விற்றிருக்கும் கடவுளுடைய நிருவாஹைத் தியானித்துக்கொண்டு
நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யுட்பொழுது, வீரட்டானேசுவரர் ஒரு விரு
த்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தினுள்ளே புதுந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாரு
டைய சிரசின்மேலே பாதங், னை வைத்து நித்திரைசெய்பவாடுபாலக் காட்
டியருளினார்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி விழித்து, ஐயோ! என் உம்முடைய
பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர், என்றுசொல்ல ஐயர், என்னுடைய
மூப்பினாலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திசையை அறியாமல் அப்படிச் செய்
துபோட்டேன் என்றா. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு
தம்முடைய சிரசை வேறொருவருக்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்
தார் சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்தரமூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே
பின்னும் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட சுந்தரமூர்த்தி, இங்கே யென்னுப்
பலமுறையிதித்த நீர் யாவர்? என்றுகேட்டார். உடனே சுவாமி என்னை
நியதியாயா, என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்தி
தம்மை மிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து, நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்
டவரை அறியாமல் என்னசெய்தேன், என்றுசொல்லி வீரட்டானேசுவர
மேல் திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கொள்வாணம்-

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரோ சடைமேற்கொள்
பிறையானேவிடைமேற் கொள்விகிர்சன்
கைம்மாவினுரியானைக்கிரகாட்டிலாட
லுடையானேவிடையானைக்கறைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு
மாசையால்வாழ்கின்றவபினிலாநாயே
னெம்மானையெறிக்கெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

என்பினையேகலனாகவணிந்தாடையெங்க
ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பினையவளர்பொழில்சூழ்வயனாவனூர்க்கோன்
வன்றெண்டனாரன்மதியாதுசொன்ன
வன்பினையாவர்க்குமறிவரியவத்தப்
பெருமானையதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்றையெறிக்கெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும் திருக்கெடில
நதியிலே ஸ்ரானம்செய்து, அந்த நதியின் தென்கரையில் திருமானிக்குழி
யைச் சென்று வணங்கி திருத்தினை நகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருத்தினை நகர்த் தேவாரம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறுதாங்கியதிருதுதலானை நெறிக்கண்ணனை நிறைவனைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினனைக் குற்றில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோறியைவரியரால்களுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

நீடுபோக்கையிற்பிறவியைப்பாழித்து நீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேலொம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியினைத்தா
னாடெலாம்புகழ்வவனாரளி நம்பிவன்றெண்டனாரனானாத்
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார் முத்தியாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர், சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து அவ்வெல் லையை வணங்கி, ஊரின்னுள்ளேபோய் ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்க ண்டு, நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலி னுள்ளேபோய், கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்கின்ற சபா நாயகரைத் தரிசித்து அக்கினியிற்பட்ட மெழுகதுபோலக் கசிந்து உருகி, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று எல் லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்ந்தி இரண்டு கைகளையும் கிரகின் மேலே குவித்து திருப்பதிகம்பாடித்துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீனாமுநாளுந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்குதலத்திற்றமருகமுமெரியகலங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாருருமாவல்குலுமரங்கையவள்பங்கன்பைங்கனேற்ற
னாரூரன்மருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்மப்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சுவாய்ப்
பேரூரப்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம் மிடத்துக்கு வாவென்று ஆகாயத்தில் எழுந்த அசுரீரிவாக்கைக்கேட்டு அந் தக் கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கங்கசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செ ய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக் கடந்து புறத்திலேநின்று அக்கோபு ரத்தை நமஸ்கரித்து திருவிநியைத்தொழுந் தெற்குவாயிலைக்கடந்து அப் புறஞ்சென்று அந்த ஸ்தலத்தின் எல்லையை வணங்கி கொள்ளிடம் என்கிற திருநதியைத்தாண்டி. சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். அந்தச் சீர்காழி திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அத னுள்ளே மிதிக்கலங்காடுவீன்று நினைந்து அதின் புற வெல்லையை வணங்கிப் பிரதட்சணஞ் செய்யும்பொழுது பரமசிவன காட்சிகொடுத்தருள அது கண்டு திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா தலுப்பித்தலுந்தவித்தெனேவருத்துத்
தன்னருள் தந்தவெந்தலேவனே மலையின்
மாதினேமதித்தங்கோர்பால் கொண்ட மணியை
வருடின் சடையிடைவைத்தவெம் மனனே
யேதிலென்மனத்துக்கொரிநம்புண்டநீரை
யெண்வகையொருவனே யெங்கள் பிரானைக்
காதில்வெண்குழையினக்கடல் கொளமிதந்த
கழுமலங் கங்குலங்கொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையும் கூவிளமலரும்
விரவியசடைமுடியடினைநினைந்திட்
டருமலர்க்கண்ணினையடியவர்க்குல்லா
லறிவரிதவன்றிருவடினை யிப்பண்டுங்
கழுமலவளநகர்க்கண்டு கொண்டீர்
சடையன் தன்காதலன்பாடியபத்துத்
தொழுமலரொடுத்தகையடியவந்தம்மைத்
துன்பமுமீடும்பையுஞ்சுழிநிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுத்தும், திருப்புன்கு நுக்கும்பொய்ப் பதி
கம்பாடி காவேரிநதியின் கரையையடைந்து அழில் ஸ்ரீநாமம்மாணனி மாபூ
ரத்துக்கும், அம்பர்மாகாளத்துக்கும், திருப்புகளை நுக்கும்போய் திருவா
ருரைச் சமீபித்து வன்மீகநாதருடைய ஆஞ்ஞையினாலே அக்கிருந்து
மகா அலங்காரத்தோடுவந்து தன்மை மெய்திகொண்ட பத்தர்களுடன் ஊரி
னுள்ளே போய் கோயிலிற் பிரவேசித்து நிருமாணிகை வாழிசூரபாடந்து
வன்மீகநாதனாவணங்கிப் பதிக்கம்பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலுமலையுங்காலையுமாலையுமெல்லா
முரையிலிரவிவருவானெருவனுருத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவந்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாநூவமொம்மையுமாள்வரோகேளிர்.

எந்தையிருப்பதுமாநூவமொம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறம்வல்லான்றிருமருவுத்திரடோளன்

மந்தம்முழுவம்மியம்பும்வனவயனுவலாநான்
சத்தமிசையெட்டுமவல்லார்தாம்புகழெழுதுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி கேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினிலே நாம் உனக்குத் தொழனும் முன்னே நாம் உன்னை ஆட்கொண்ட விவாககாலத்தில் நீ கொண்டமணக்காலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டு பூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒரு அரசரிவாக்குமுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தியானார் சுவாமி சந்திரானத்திற்சென்றுவணங்கித் துதித்து வெளியேயபோனார். அன்றுமுதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாரோடு சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான்றொழி என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹா அலங்காரம்பொருத்திய கோலத்தையுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும் போய்த் தரிசித்துவந்தார்.

இதற்கு முன்னே கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிசேவியாருடையசேடி பர்களிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி பென்பவா அத்தத்திருவாருரிலே உருத்திர சனிகையர் குலத்திலே பிறந்து பரவையாளானும் பெயரைப்பெற்றுப் பெதும்புபூரூவம் அடைந்திருந்தார். அவருத்தினந்தோறும் பாங்கிமாரோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம் பண்ணிவருவார்.

அத்தப் பரவையார் ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் பண்ணப்போம் போது அப்படியே சுவாமி தரிசனம் பண்ணணும் பொருட்டுப் பரிசளங்கனோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவருள் கூட்ட அத்தப் பரவையாரைக் கண்டு ஆசையொண்டு நின்றார். பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக் கண்டு ஆசையொண்டு, பின் சுவாமிதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் விருப்பமானது நம்மை அவ்வாறாயினின்றும் நீர்க்கித் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே ரெலுத்த சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அது கண்டு, என் மனநைக்கவா? என்று அந்நாளே ரெளத்தரிய முள்ள இந்தப் பெண்யார்? என்று வினாவு, அங்கு நின்றவரன், இவாஉருத்திரகணிகையரில் ஒருவர். இவர் பெயர் பரவையார் என்றார்கள் அதைக்கேட்டசுந்தரமூர்த்தியானாரோ கோயிலினுள்ளே போனார். அதற்கு முன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சுவாமியை மண்காரம் பண்ணித்துதித்துக் கொண்டு சந்தியில், நின்றுப் புறப்பிட்டார். சுந்தரமூர்த்தியானார், சுவாமி சந்திரானத்திற்சென்று, பரவையார்தமேல் வைத்த போசையால் அவரைச் சேரவேண்டிச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு, பரவையாரைத்தேடி தேவாசிரியன் என்னும் பெயரையுடைய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத் தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்க, சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. அதுநிமிச,

முன்னே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்ட பரவையார், சுந்தரமூர்த்தி யிடத்தில் தனியே சென்ற தமது மனசை ஒரு வகையாக வளிந்து தன்வசப்படுத்தி, அதிகமயக்கத்தோடு தமது மானிகையை அடைந்து, பூவணியில் இருந்து தம்மருகிருந்த பாங்கியைநோக்கி, நாம் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர் யார்? என்றுகேட்க அவன், அவர் பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியநியாத சமானாதிராகிய கடவுளே வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றான். அதன்கேட்ட பரவையார் நமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்திமேல் முன்வைத்த ஆசைமேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின்மேல் விழுந்து புலம்பினார். அப்பொழுது கடவுளானவர் பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்சென்று உனக்குப் பரவையை விவாகம்செய்துநரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்து, பரவையாரிடத்திலும்போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும், விவாகம் நடக்கும் என்று சொல்லியருளினார். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்கள் எல்லாரும் கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனாருக்குப் பரவையாரை விதப்படி விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரோடுகூடி வாழ்ந்திருக்குங்காலத்திலும், ஒருநாள் கோயிலு அடைந்தபோது தேவாசிரியமண்டபத்திலே சிவனடியார்கள் கூடியிருந்ததைக் கண்டு அவர்கள்மேலே பரத்திமிருந்து, இவர்களுக்கு நான் அடியனாகும் நான் எந்நான், என்றுநினைத்துக்கொண்டு, சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலின் உள்ளேபோனார். அப்பொழுது, அடியார்க்கு அடியனாகவேண்டுமென்று அவர் விரும்பிய வரத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு, சுவாமி அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்முடைய அடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேல் பதிகம்பாடு என்றருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கினின்று, சுவாமி! அடியார்களுடைய வரலாறு இன்னது என்றும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாத நான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக்குறித்துப்பாடும் சத்தியைச் சர்வஞாந்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து, அடியார்களுடையவழித்தொண்டு அவருக்குத் தெரியும்படிசெய்து “தில்லையாமுந்தணர்த் மடியார்க்குமடியேன்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புறப்பட்டுத் தேவாசிரியமண்டபத்தை அடைந்து, அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகம்பாடி, அவர்களை வணங்கினார்.

திருத்தொண்டத்தொகைத்,
தோவாரம்-பண்-கொல்லிக்கொளவாணம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்
நிருநீலகண்டத்துக்குயவனுர்க்கடியேன்
இல்லையெயென்னுதவியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான் நன்குடிமா நனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழிசூழமுன்னையார்விறன்மிண்டாக்கடியேன்
எல்லிமென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(க)

இலைமலிந்தவேலநம்பியெறித்தர்க்கடியேன்
ஏனாகிநாதன் நனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிககண்ணப்பர்க்கடியேன்
கடவுற்றசுலயன் நனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளம்மனக்கஞ்சாற
னெஞ்சாதவாள் தாயனடியார்க்குமடியேன்
அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானுயர்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(உ)

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன்
முருகுனுக்கும் உருத்திரபகபதிக்குமடியேன்
செம்மையே திருநாளைப்போவார்க்குமடியேன்
நிருககுறிப்புத்தொண்டர்தமடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனிவழிபடாநிறக
வெகுண்டெழுந்ததாதைதான் மழுவினாலெறிந்த
அம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(ஈ)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரை யின் நனடி யார்க்குமடியேன்
பெருநம்பிருலச்சிதைதன்னடியார்க்குமடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பையார்க்குமடியேன்
நெருநம்பியப்பூதியடியார்க்குமடியேன்
நெனிபுனல்கும்பாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியேன்
ந்ருநம்பிரமிநகதியடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா னுக்காளே.

(ச)

வம்பராவரிவண்டுணகாறமலரு

மதுமலர்நற்கொண்டையானடியலாற்பெண்ணு

யம்பிரானசம்பந்தனுடையார்க்குமடியேன்

யயர்கோன்கலிக்ாமனடியார்க்குமடியே

னம்பிராந்திருபுலனடியார்க்குமடியே

னுட்டமிசுதண்டிக்குமூர்க்குமடியேன்

அம்பரானசோமாசிமாறனுக்குமடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(ரு)

வார்கொண்டவனமுடையாறமைபங்கன்கழலே

மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்

சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிவப்புவர்க்குமடியேன்

செங்காட்டங்குடிமேயுகிறுத்தொண்டர்க்கடிபேன்

கார்கொண்டகொடைக்கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன்

கூறகாழிக்கணநாதனுடையார்க்குமடியே

னர்கொண்டவேற்கூற்றன்னைத்தக்கோனடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(சு)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன்

பொழிற்கருவூர்த்தஞ்சியபுகழ்ச்சேரழர்க்கடி யேன்

மெய்யடியனரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன்

விரிதிரைசூழ்கடனாகையதிபத்தர்க்கடி யேன்

கைத்தடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன்

கழற்சத்தவரிஞ்சையர்கோனடியார்க்குமடியேன்

ஐயடி கன்காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(சு)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த

கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடிபே

னிறைககொண்டசீந்தையானெல்லேவென்ற

நின்நசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்

றுறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித்

தொனமயிலேவாயிலானடியார்க்குமடியே

னறைக்கொண்டவேல்மப்பிழனையவொர்க்கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(அ)

கூல்குழந்தவுலகெலாங்காக்கின்நபெருமான்

காடவர்கோன்கழற்சிங்ணடியார்க்குமடியேன்

மடல்குழந்ததாரநம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை

மன்னவனுஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்

* அம்பர் - ஒரு சிவந்தனம்.

அடைஞ்ஞந்தபுலிய தண்மேலாவாடவாடி

பொன்னடிக்கீகமனம்வைத்துபுகழ்த்துணைகருமடியேன்

அடல்சூழ்த்தலைநம்பிகோட்பலிக்குமடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(க)

பத்தராய்ப்பணிவார்களுல்லார்க்குமடியேன்

பரமனைமேபாவொடியார்க்குமடியேன்

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்

திருவாரூர்ப்பிறத்தார்க ளெல்லார்க்குமடியேன்

முப்போதுந்திருமெனிதீண்டுவார்க்குமடியேன்

முழுநீறுபூசிய முனிவர்க்குமடியேன்

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடி யார்க்குமடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே.

(க0)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்மலூர்ப்பூசல்

வரிவளையாண்மானிக்கும் நேசனுக்குமடியேன்

தென்னவனுழலுகாண்டசெங்கணர்க்கடியேன்

திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே

னன்னவனுமானடியேயடைந்திட்டசடைய

னிசைஞானிகாதலந்திருநாவலூர்க்கோ

னன்னவனுமானாடிமைகேட்டுவப்பா

ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே.

(கக)

திருச்சிறம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும் அன்பினோடு சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, பரவையாரோடு வாழ்ந்திருக்கும் காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவருடையமகிமையைக் கேள்வியுறுது அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்பினோடு வழிபடுவாராயினார். அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்பொருட்டுப் பரவையாருடைய வீட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிறபதார்த்தங்களும் நெடுங்காலத் தவறாமல் அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங்காலத்திலே, மழையிலலாமையால் வளம் சுருங்க, ஓரூராள குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப் பொதாமை கண்டு, வருததழுந்து, சுந்தரமூர்த்தி வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இன்றைக்கு நெல்லும்போதாதே, ஐயோ! இதற்கு என்னசெய்வேன், என்று நினைந்து, பெருங்கவலைகொண்டு, போசனம்பண்ணாமல் அன்றிரவு நிக்கிறாக்கொண்டார். அப்பொழுது பரமசிவனுனவர் அவருக்குச் சொற்பவைத்தையிலேதோன்றி, சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லுத் தந்தோம் என்று சொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தக்

குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறையத்தக்கதாக நிறைந்துநிற்கியது. அன்றிரவு விடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர் விழித் தெழுந்து அந்த நென்மலையைக்கண்டு, அதிசயித்து பாரசிவனுடையதிருவருளைத்துதித்து, சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்கு அனுப்பும்படி பரமசிவனத் தருளிய இந்தநெல்லை யாவரெடுக்கவல்லவர்கள். இந்தச் சமாசாரத்தை அவருக்குச் சொல்லும்படிபோவேன் என்று திருவாரூருக்குப்போக, நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைப் பரமசிவனால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனரும் எதிரோவர்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, சுவாமி! நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச்செய்துவந்த திருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவந்தது. அதுகண்டு கடவுளே நென்மலையைத் தந்தருளினார். அந்த நென்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவியுடையதன்று. இனி நானென்றச் செய்யப்படக்கூடியதொண்டன்று என்றசொல்லு, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு, அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூருக்குப்போய், அநாயத்தை அளவிய நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து, திருவருளை வியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி எவ் வும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயந்தையடைந்து, அந்த நென்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக்கொண்டு போவதற்கு ஆள்விடும்பொருட்டு, திருப்பதிகம்பாடினர்.

திருக்கோளிலி-பாண்ட-ராகம்.

தீர்த்திறம்பலம்.

நீளநினைத்தபுயேனுமைநீத்கலுங்கைதொழுவென
வாளனகண்மடவாளவன்னடிவருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லப்பெற்றே
னளிலையெம்பெருமானவையாடித்தரப்பணியே.

கொல்லையளம்புறவற்றிருக்கோளிலியேயலனை
நல்லவர்தாம்பரவுத்திருநாவலுரனவ
னெல்லிடவாட்களவெனடிநிலைநிதநதியபதனும்வல்லா
அலவல்களந்துலகினன்னவாறுகாளபவிரே.

தீர்த்திறம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவாரூரிலே, இன்று பகற்காலம் நீங்கியபின் கம்முடைய பூதங்கள் பரவையாரை மாதிரமன்றித் திருவாரூர்முழுதும் நிறையும்படி நென்மலையைக் கொண்டுவந்து தரும்என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாகுத் தோன்றியது. சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அதைக்கேட்டு திருவாரூருக்குத் திரும்பிப்போய் கோயிலுஅடைந்து, வன்

மிகநாதனாத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையார் ஷீட்டிலேசெந்து அவர் மகிழும்படி நித்தந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லி அங்கிருந்தார். அதன் பின் சிவானுஞையினுலே பூதங்கள் குண்டையூரிலேயிருந்த நென்மலையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பரவையார் ஷீட்டை நிறைவித்து, திருவானூர் முழுதிலும் நென்மலையாக்கின. அன்றிரவு கழிந்தபின், பரவையார் அவ்நீர்ச் சனங்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஷீட்டின் எல்லையைச் சேர்ந்த நென்மலையை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிப் பாதையறைகித்தார்.

சிலநாட்சென்றபின்பு, நாட்டியத்தான் குடியில் வசிக்கின்ற கோட்புலி நாயனார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்திலே சென்று, அவனாவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளியவரும்படி அவரைப்பிராத்தித்து அவர் அதற்கு இசைந்ததுகண்டு, தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். அதன்பின், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வன்மிகநாதனா வணங்கி, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியத்தான்குடியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்த கோட்புலிநாயனார் எதிர்கொண்டுவணங்கி, தம்முடைய ஷீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சுனைசெய்து, திருவமுது செய்வித்து, அவனாவணங்கி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சிங்கடியார், வணப்பகையார் என்கின்ற தமதுபுத்திரிகள் இருவரையும் கொண்டு வந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து, தாமும் வணங்கி, சுவாமி! அடியேன்பெற்ற இந்தப்பெண்கள் இருவரையும் அடிமையாகக்கொண்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்த, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்று சொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கிஷ்டமே அனைத்து உச்சிமோந்து, அவர்கள் வீரும்பியவைகளைக் கொடுத்தருளி பரமசிவன் ஸீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை அடைத்து, அவனாவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கலை உகப்பிலே கோட்புலிநாயனாச் சிறப்பித்து, சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாத் தம்மை நினைத்தபடியினால் தம்மைச் சிங்கடியாப்பொன்று வைத்தருளினார்.

திருநாட்டியத்தான்குடி-பண் - தக்கராகம்.

நிருச்சீரீரம்பலம்.

பூனாவைதொரவங்கண்டஞ்சென்புறங்காட்டாடல்கண்டி கழேன் பேனாராகிலும்பெ நுமையையுணர்வென்பிறவேனாகிலும்பிறவேன் காணாராகிலும்பொன்னெனத்தற்கருதிராகிலுங்கருதிடிலிகழேனானேலும்மடிபாடுதலொழிபேனாட்டியத்தான்குடி-ரம்பி.

கூடாமன்னனைக்கூட்டத்துவென்றகொடி மன்கோட்புலிசென்னி நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடி-ரம்பியநாளும்பவாச

சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாருநானாத்
பாடராசிகும்பாடுமின்றெண்டிப்பாடும்பாவம்பற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, திருவலிவலத்துக்குப்போய்ப்
பதிகம்பாடினார்.

திருவலிவலம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கைத்துயிர்ப்பாயுலகெலாமோங்காரத்துருவாகின்றானை
வானங்கைத்தவர்க்குமளப்பரியவள்ளலையடியார்கடம்முள்ளத்
தேனங்கைத்தமுதாகியுள்ளுறுத்தேனினைத்திளைத்தற்கினியானை
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலத்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவினுக்கரசுநம்பாடிபுற்றமிழமலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனென்றியாமையறித்து
கல்லியென்மனைதக்கசிவித்துக்கழலடிக்காட்டியென்களைக்காயறுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்குகின்றானைவலிவலத்தனில்வந்துகண்டேனே.

கலிவலங்ஊடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம்பும்
வலிவலத்தனில்வந்துகண்டியென்மன்நுநாவலாருள்வன்றெண்ட
னெனிகொளின்னிகைசெத்தமிழ்ப்பத்துமுள்ளத்தாலுக்கேத்தவலார்போய்
மெலிவிவ்வாலுக்கத்தவரோத்தவிரும்பிவிண்ணுலகெய்துவார்நாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் திருவாருநாஅடைந்து, பரவையார் விட்டிலிருந்தார். இரு
கரும்பொழுது பங்குனிஉத்திரத் திருநாள சமீபிக்கவும், பரவையார் திரு
விழாச்செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டு வரும்பொழுட்டு, தி
ருப்புக்குலா அடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்
பதிகம்பாடி, சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர்மடத்திலேபோய், திருப்பணிக்கா
கச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பலவற்றை வருவித்து உயரம்பண்ணி, அதனை
யே தலையணையாகக்கொண்டு, உத்தரீர்த்தை விரித்து நித்திரைசெய்தார்.
பின் விழ்த்தெழுந்தபோது, அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய்
இருக்கக்கண்டு திருவாருளைத் துதித்து, கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்ப
திகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந்திசைபெரினுஞ்சார்வினுகொண்டார் கருகிலாப்
பொயம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமன்புலவீர்தாளா.
இம்மையேதருஞ்சொறுங்குடையுமேதகலாமிடாகெடலுமாம்
அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவிலையே.

செறுவினிறசெழுங்கமலமோங்குதென்புகலூரமேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பனசடையனநான்
சிறுவன்வன்ருண்டலூரன்பாடியபாடலபத்திவைவல்லவா
அறவனாடி சசென்றுசேர்வதற்கியாதுமையுறவிலையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொற்குவையையுங்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு
திருப்பணையூருக்குப்போய் அங்கும் பதிகம்பாடினார்.

*திருப்பணையூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மரிடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டறையும்பழனத்திருப்பணையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிறகுழைநூங்கத்தொண்டர்கடுள்ளிப்
பாடநின்றொமாறிவல்லாரவரோயழகியரே.

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயினுந்திருப்பணையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையவளப்பன்வன்ருண்டன
செஞ்சொறிகேடகெப்பாரவரோயழகியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரை அடைந்து பரவையாவிட்டில் இருந்தார். பின்பரம
சிவனாரால் அங்குமினதும் பெயர்ந்து, சிவனெழுந்தருளிய திருநன்னில
மென்னுந் திருப்பதியிறசென்று, அவ்வாலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேசெ
ன்று வணங்கி, தண்ணியல் வெம்மையினுனென்னு முதலையுடைய திருப்
பதிகம்பாடினார்.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினுள் தலையிற் கடைதோலும்பலி
பண்ணியன்மென்மொழியாரிடங்கொண்டு மூல்பண்டரங்கன்
புண்ணியநான்மறை யோர் முறையாலடிபொற்றிசைப்ப
நண்ணிய நன்னிலத்துப்பெருங்கோயின பகதவனை.

கோயெர்வெங்குளிற்றுத்துகழ்கொச்செங்குணன்செய்கேரயி
னாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோவினயந்தவனைச்
செடியல்கிங்கிதந்தைதடையன்றிருவாருநர்
பாடியபத்துமவல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே.

திருச்சிறம்பலம்.

இத்திருநாதிக்கம்பாடி அங்குராத பின்னர் திருவிழிமிழலையினில் இ
ருக்கும் அந்தணர் கூடி வந்து சபலசிற் பட்டோடும் சுந்தரமூர்த்திக் கவாமிகளை
இட்டுக்கொண்டுபோக அவரும் அத்திருப்பதியை வணங்கி கோயிலினுட்
சென்று கடவுளைவணங்கிக் திருப்பதிகம் பாடினா.

திருவிழிமிழலை - பண் - சீகாமராம்.

திருச்சிறம்பலம்.

விடங்கொண்டமாமிடற்றிர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டு விட்டகாதினீரொன்
துடங்கொள்ளி னைகயினா நலிகாக்குத் திருமிழலை [அ
மடங்கல்புண்டவீமானமுமண்மிசைவத்திழிச்சிபவான எட்டையு
மடங்கல்விழிகொண்டரடியே நற்குமருளுநிதோ.

வேதவேதியிவேதநீதியரோதுவாங்கிரி கோமிழலையு
ளாதிவிழிகொண்டரடிபேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோதுவார்பொழினுவனாண்வன்றெண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனோடுங்கூடுவோ.

திருச்சிறம்பலம்.

அத்திருவிழிமிழலையின்கண்வாழங் கடவுளினருளைப்பெற்றுத்திரு
வாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய பர்மசிவனது திருவடியை வணங்கிபொருவ
னொன்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்பியந்தைக்காந்தராமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனாற்புரி நூலர்புணர் முலையுமையவனோடு
மருவனாமருவார்பால்வருவதுவுமில்லைநம்மடி க
டிருவனாற்பணிக்தேத்துநிகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாடியானாயுழ்வினைகலியவொட்டாடோ.

செங்குலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்புறையு
பொன்னலங்கலநம்மாடப்பொழிவணிகாவலாருரன்
பன்னலங்கலநம்மாடபாடுமின்பத்தருளீரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் நிர்வளம்பொருந்திய திருநெய்யுரின்கண் விளங்கா
நின்ற திருச்சித்திச்சரத்தை வணங்கிக் திருப்பாதிதம் பாடியருளினார்.

திருநீரைசூர்ச்சித்திச்சரம்-பண்புறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீருமமலருகநிலவுஞ்சடை மேனாரும்
மாவமுடையானிடமாம
வாரும்மருவிமணிபொன்கொழித்து
சேருங்குறையூர்ச்சித்திச்சரமே.

போராப்புமெய்புனிதன்னமருஞ
சோர்க்கறையூர்ச்சித்திச்சரத்தை
யாருந்நொலிவைவல்லவா
ளேராரிமையோருகெயருவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் சிறந்த பெருந்தனமையினை யுடைய திருத்தொண்ட
ர்கள் அன்பினோடு மெதிருகொண்டு வணங், மழுவுமானுங் கையிற் பெற்ற
வராயெட்ட வளவாழும் திருப்பாதிதன வணங்கி விவனை, துறந்தது திருப்
பாதிதம் பாடியருளினார்.

அரசிற்கரைப்புத்தூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தடி மைசெய்யுமந்தணன்ருளரிசிற் புனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தைமும்முடி மேல்விழுத்திட்டுநடுக்குதலும்
வகுத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென்றெருகாசினேநின் றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய்துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதநீரே.

காரூர்மழைபெய்துபொழியருவிக்கழையோடகிலுத்திடிருகரையும்
போரூர்புனல்சூரரிசிற்மென்கரைப்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதநீரே
யாரூரனருந்தமிழைந்தினெடைந்தழாவுரைப்பார்களுங்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருதேவர்கணங்களொடுமிணங்கிச்சிவிலோகம்தெய்துவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத் திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழ்த்துணையார்க் கரு
ளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள் புகழ் அவவிடத்தினின் மெழுந்த
ருளி பரமசிவன் வாழுகின்ற பலதிரூப்பதிகளையும் வணங்கித்திருவாவடுது
றைக் கெழுந்தருளி பரமசிவன் ஹிற்றிருக்கின்றகோயிலை வலமவந்து அன்
போடு ஆலயத்துட்புருந்து வணங்கி மறையவனென்றெடுத்து சோழன்
செய்த திருப்பணியையும் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனெருமாணிவந்தடையவாரமயவனருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வெலுடைக்காலனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமெத்தியேத்திநின் றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கன்பொருமடைந்தேனா வடுதுறையாதியெம்மானே.

தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுகிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைசொழுதுக்கியதுதர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டவீழ் தகைபொனமலர்ப்பாசம்போற்றிப்போற்றியெறைபொடிபுலம்பி
யருண்டென்மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்திருப்பதிகம்பாடியங்கிருக்குளளில் அடியார்களோடு மீண்டும்
அக்கடவுளைவணங்கி யவருள்பெறு அங்குநின்றும் புறம்போந்து காவே
ரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிரூப்பதிகளையும் வணங்கிதிருவி
டை மருதுறையடைந்து மருதமாத்தி நீழலிலமர்ந்த மருதப்பாவண
ங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவிடைமருதூர் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுதைக்குமந்தான்சுமந்தெய்த்தாற்கைப்பர்பாழ்புகழ்ந்ததுபோலப்
பழுதில்நாலுழன்றுள்தடுமாறிப்புகழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யமுதூரீயிருந்தென்செய்திமன்னையங்கணுவானேயெனமாட்டா
இழுதையேனுகொருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

அரைக்குஞ்சந்தனத்தொடகிலுந்தியைவனஞ்சுமீர்த்தார்த்திருபாலு
மினைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானே
யுரைக்குமுரனெளிதிகழ்மாலைபுள்ளத்தாலுக்கேத்தவல்லாகள்
நடைப்புழப்பொடுநடலையிமின்றிநாதன்சேவடி நண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பாராத் துதித்து அவரருள் பெற்று அடியார்களோடு அந்த
கைகாவிட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேச்சரத்தையடைந்து கோயிலை வலம்
வந்து பரமசிவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலா னுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞ்சனுங்கநீலமால் விடமுண்டதென்னே
சுறையணிசுல்லைமுல்லையனைந்து துளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுக்கள்சேர்திருநாகேச்சரத்தானே.

கொங்களை வண்டலர்த்தக்குயிலும்மயிலும்பயிலு
தெங்களை பூம்பொழில்சூழ்ந்திருநாகேச்சரத்தானே
வங்கமனிகடல்சூழ்வயனாவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தடவினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் போந்து சிவபுரத்துத் தேவர்பிரான் கழலைவண்
ங்கி யன்புடன் புறம்போந்து பார்வதிசமேதராகிய கடவுளெழுந்தருளி
ய பலபதிகளையும் வணங்கி, திருக்கலை நல்லூரை யடைந்து இறைவரது
திருவடியை அன்போடு பரவி குரும்பை முலையுமையாளென்னுந் திருப்
பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பெரிய கடிதம்

திருக்கலை நல் லூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலிகொண்ட தவங்கண்டு
குழிப்பினொடு ஓசென் றவடன்குணத்தினை நன்கறிந்து
விரும்பும்வரங்கொடுத்தவனாவேட்ட ருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண் ணுதலோன்மேவியவூர் வினவில்
அரும்பருகேசரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமுயில்கண்ட மாடுமணிபொழில் சூழலின்
கரும்பருகேசருங்குவனாகண் வளருங்குழலிக்கமலங்
கண்முகமலருங்குலைய நல் லூர்கானே.

தண்புன லும்வெண் மதியுந்தாங்கிய ரெஞ்ச டையான்
றாமரையோன் றகைகலனாக மாமுண்டாடி
உண்பலிகொண்டு முல்பரமனுரை மயுழர்நிறை
நீரொழுதுபுனலரிசினின் மென்கலைய நல் லூரதனை
நண்புடைய நன்சடையனி சைஞானிசிறுவ
னாவலாகோனாரனையாது துணைசெய்
பண்பயிலும்பத் துமிவைபத்திசெய்துநித்தம்
பாடவல்லாரல்லலொடுபாவயி ள்தாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருக்குட முககையணைந்து கடவுளைவணங்கித் திருப்
புதிதம்பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ்சுழியை யடைந்து பரமசிவத்தை
யன்போடு வணங்கித் தமிழாற்புகழ்ந்து திருநாவுக்கரைய நாயனாருக்குத்தி
ருவடி தரிசனமளித்த திருநல்லூரைச் சென்றணைந்து சிவனைப்புகழ்ந்து
அதன் சமீபத்திலுள்ள தலங்கனையெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து பின்னர்
சோற்றுத்துறையிறசென்று கோயிலை வணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந்
து அழனீரொழுகி யணையவெனு முகையுடைய திருபதிதம்பாடி யருளிணர்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியனைசடையு, முழையி ழுரி டையானிடமாங்
கழைநீர்முத்தங்கனகக்குவையுளு, சுழனீர்ப்பொண்ணிச்சோற்றத்துறையே.
சுற்றாந்தருநீர்ச்சோற்றத்துறையுண், முற்றாந்திசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாடி யாரடிநாபூரன், சொற்றானிவைகற்றார் துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் தேவர்ப்பொருளாகிய பாமசிவன் ஏழுந்தருளிய. கண்டி-
லா வணங்கித் திருவையாறெனத் திருப்பதியை யணந்து வணங்கித் திருப்-
பூந்துருத்தி யமர்த்தருளிய கடவுளை வணங்கித் திருவாலம்பொழிவிற் சேர்ந்-
து பாமசிவத்தைத் தரிசித்து அன்றிரவில் நித்தினை செய்தார். சுவாமி அவ-
ருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தாயோ
என்று சொல்லியருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேரிநதியை
க்கூந்து அதன் வடபக்கத்திற் சேர்ந்து திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமிந-
திசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமழபாடி - பண் நடடராகம்.

நீநுச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னாமேனியனோபுலித்தோலையகைசைத்து
மின்னுசெஞ்சடை மேல்மிளர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுணமாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியானாநினைக்கேனே.

ஏராடூபுரமுமெரியசகிலதொடவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச
சீரானாவலாகோனூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரோத்தவலலார்பரலோகத்திருப்பாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலராளங்கிருந்து, காவேரிநதியின் திருபக்கத்திலுமுள்ள
ளஸ்தலங்களை வணங்கி, மேற்குத்திருக்குயாத்தினைசெய்ய நினைந்து, தி-
ருவாளைக்காவுக்குப்போயப் பதிகமாடிப் பருளினார்.

திருவாளைக்கா-பண்-காந்தராகம்

நீநுச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமறுள்பொருளகளுமெல்லாந்
துறையுத்தோத்திரத்திறையுத்தொன்மையுன்மையுமாய
வறையுப்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநானு
மிறைவனென்றடிசேர்வாமொழையுமாளுடையாரே.

தாசமாகியபொன்னித்தண்டிறையாடிவிழுத்து
நீரினினறடிபொற்றிநின்மல்கொள்ளெனவாங்கே
காரங்கொண்டுவெம்மாணைக்காவுடையாதியைநானு
மீரமுள்ளவர்களுமெம்மையுமாளுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் துக்கராகம்.

திருச்சிற்றரர் பலம்.

ஏசினவல்லிகுந்தந்தனவுல்லாவெ மல ருமாளென் றிற்ப்பொதும்
பாபினபுகழான் ராசகிலா ராமததழ னோமழ தொழபபன்னு
வாபினுற் றுமனத்தினுன்னை வான்வளவயனுலொருந்
பேசினபேசகைப் பொருத்தலாகிவிவரவுந் லீலயொளிரான்.

திருநாச்சியூர் திருமடம்.

பின்பு அங்குபொற்துவை பெற்று சிலநாள்க்கி ந்து பின்புறப்பட்டு
மார்க்கத்தில் இருபக்கங்ரவினு முள்ள நாவங்களை வணங்கி சிவபெருமான்
கீற்றிநூந்தருளிய து நூல்ப பஞ்சுலீலையாய் ட 5.து அவரபரணத்தைதயுடை
யாராது மொழிதலது வணங்கிக் கோயிலே டெம்வந்து சுவாமி தரிசனஞ்செ
ய்து திருடபத்கம் பாராட்டாளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-கொல்லி-

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரூராவிய கருணசய்யுண்டி-ருளாகண்டர் வெண்டலையோடுகொண்டொலாநதிரிந்தென்செய்விர்ப்பீடியோரிடத்துலெகொள்ளுநீர்பாரொலாம்பணிந்தும்கையேபரவிப்பணியும்புஞ்ஞீயீர் ஆரமாவதுராகமோசொலுமாரணியவிடங்கோ.

அன்னஞ்சேர்வயல்குழ்பைஞ்ஞீயிலாரணியவிடங்கரை [ல்
மின்னும் நுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொ
மன்னுதொல்புகழ்நீரவனூரன்வன்றெண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவீங்கோய்மலை முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வ
ணங்கி, கொங்கேதசத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத்தென்
கையிலிருக்கும் நிருப்பாண்டிக்கொடுமுடிக்குப்போய் நமச்சிவாயப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமெமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினென்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சிக்கையூரிந் பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவினநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாமசசிவாயவே.

கோணியபிறைமருடியைக்கையூரிந் பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானப்பிஞ்சுகூப்பித்தனைபிறப்பில்லியை
பாணுவாரிவண்டநைக்கொன்றைநத்தாரணப்படம்பாம்பனா
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லாதன்பமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிஞ்சியை அடைந்து, அங்கே பரமசிவன் கனகசபை
யிலே நடனஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தைத் தம்மக்குக் காட்டக்கண்டு, திரு
வெஞ்சாமக்கூடலையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெஞ்சாமக்கூடல் - பண் - கொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கடர்வேயுநிர்முத்தமொடுமில்லவங்கத்தக்கோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டு மண்டி சதினைகொற்றென்றாத்தெழீழமேல்
முறிக்கும்தடமாழுப்புன்னைஞாழங்குருக்கத்திகளம்மெற்குயில்கூவலற
வெறிக்குக்கலைமாவெஞ்சாமக்கூடல்விசிந்தாவடியேனையும்வெண்ணுதியே.

வஞ்சிதுண்ணிடையார்மறிந்தாயல்நல்லார்வடிவேற்ணல்வார்பல்கத்திறஞ்சம்
வெஞ்சாமக்கூடல்விசிந்தாவடியேனையும்வெண்ணுதியேயென்றுதான்விரும்பி

ஞ்சுரியாதனிகமவவ்வலர்சேன்வண்ப்பகையப்பன்வன்றெண்டன்செனை
செஞ்சொற்றமிழுமலைகள்பத்துவல்லவர்கிலோகத்திருப்பதுதிண்ணமனறே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று அனேக காவநாடந்து, திருக்கற்றழு யென்னும் ஸ்தல
த்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கி, திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கற்றழு - பண் - நடராசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையாருங்கொடியாய்வெலியாம்பலிர்கொன்றையினிய
படையார்வெண்மருவாயாபமாயபரம்பரானே
கடியார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்றழு மன்னிநின்ற
அடிசெனெம்பெருமானார் மேனியுமருசெனெனே.

அலையார்தண்புலங்குழங்குதுகாசிவிழவமருங்
கலையாந்தாவிர்புரிநகற்குழிநாபாக்கதை
கிலையாராவாணுதவாள்வலிபடியாபனுலா
விலையார்மலையல்லாவிவாழ்புகாள்வவோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நன்மின்னிநுபாலா, மெற்புளியில் கிறைந்தும் பெருமானே
வனங்கி யவருள்பெற்று தேவர்கள் துதிக்கும் பாலையல்களையும், தரிசித்
துத் திருவிளாமலம் எனும் திராவிட வணங்கித் தீர்த்தம்வியததில்
வந்து மிகுந்த வன்போடு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புறம்பியம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமோதிமோரானைமெற்புளியின் நாம தவாரினளம்பித்
தங்கிசேனையுமின்னதொன்றை னொழுதெனெனே
கங்குலெமம் ள்கொண்டுதேவர்களுநிவானவந்தாநொழுதும்
பொங்குமாலையையெறிசெல்வபுறம்பியந்தொழும்பொதுமெ.

துஞ்சியும்பிறத்துஞ்சிதந்தவக்கருதமயக்கிவை
யஞ்சியூரந்துருப்புறம்பியத்தாபனைத்தமிழ்சரினல்
நெஞ்சினுலெபுறம்பியந்தொழுதுய்துமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியுதாதுரைசெய்யவல்லவரவல்லவாணுல்காள்வவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு சுவாமிகளினஞ் செய்துகொண்டு அப்பாற் செல்லும்போது திருக்கடலையாற்றாருக்குச் சமீபித்தும், அதற்குப்பொகாமல் திருமுதுகுன்றைநோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பாம்பின் ஒருபிராமணராகி, சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னினார். நின்ற அந்தப்பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்திகாமனார் பார்த்து, ஐயோ! திருமுதுகுன்றுக்குப் போய்வழிஎது சொல்லும் என்று கேட்ட, ஐயா! இது கடலையாற்றாருக்குப் போய் வழி என்று சொல்லி, வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனா அவரைத்தொடர்ந்து சென்று, பின் அவரைக்காணாதவராய் “அடி களிவ்வழிபோன்ற வந்நாயமாயேனே” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கடலையாற்றார் - பண் புறநீர்மை.

கிருத்திநம்பலம்.

வாடி வடைமழுவின ராதாரியுரிபொய் தப
பொடியவழிநீர்மென்பா டிருமுதுமுமையோடும
கொடியவளிவெமொட்கடலையாற்றாரி
லடி களிவவழிபொய்நவதபயமநீயேனே.

கடலையாற்றாரிற் கொடியினை பவனோடும்
ஆ லுக்காணையுநியயிதுவென்று
நாடியவின் நாடிழால்நாலவலுள்ளசொற்
பாடல்கள் படிமவல்லார்தம்வினைபற்றறுமே.

திருசகித்தம்பலம்.

அதனினா கடலையாற்றா அடைந்து, சுவாமிகளினஞ்செய்து
கொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப்போனார். அந்த ஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசு
னஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

கிருத்திநம்பலம்

நஞ்சியிடையென்றுநானையென்றுமமைக்கவா
ஆளுரியிடாத்தின்னைச்செய்வதென்னடிசேன்சொல்லி
பஞ்சியிடப்பட்டடிவக்கமோடணினீரருள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்த்துஞ்சீமுதுகுன்றமே.

முத்திமுத்தாறுவஞ்செயும்முதுகுன்றரைப்
பித்தெனெப்பானடித்தொண்டனா ரண்பித்தறிவை

தத்துவஞானிகளானார்தடுமாற்றில்லார்
எத்தவத்தோர்களுமேத்துவர்க்கிடில்லையே.

திருச்சிறதம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி. பின்னும் பழமலைநாதரை தமக்குப்பொருள்வேண்டியவந்த கருத்தை மனத்துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித் தொழுது பாடியருளினார்.

நம்பியென்றதிருப்பதிகம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிறதம்பலம்.

மெய்யையமுற்றப்பொடி பூசியோர்மபிவேதநான்கும்விரித்தோதியோர்நம்பி கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்நம்பிகண் ணுமுன் அமுடையாயொருகம்பி செய்யநம்பிசிறுசெஞ்சடைநம்பிதிரிபுரந்தியெழச்செற்றதோவிலலா லெய்தநம்பியென்னையானுடைநம்பியெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே. கரத்தினம்பிகசியாதவர்தம்மைக்கசிந்தவர்க்கிம்மையோகடம்மையிலின்பம் பெருக்குநம்பிபெருக்கருத்தா.

திருச்சிறதம்பலம்.

அதன்பின் சுவாமி பன்னீயாயிரம் பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திராயனார் வணங்கிவின்று சுவாமி 'தேவரீர் துநருளிய இஃதப் பொன்னெல்லாம் திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச் செய்யவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார், அப்பொழுது சுவாமியுடைய திருவருளினிலே, சுந்தரனே ! நீ இஃதப்பொன்னெல்லாவற்றையும் மணிமுத்தத்திலே இட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேபொய் எடுத்துக்கொள்ளென்று ஓர் அசிரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திராயனார் மச்சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு, பொன் முழுதையும் மணிமுத்தத்திலே புகவிட்டு, அன்று என்னை வலிந்தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்றுசொல்லி, சிதம்பரத்துக்குப் போகநினைந்து வழிக்கொண்டு இடையிலே திருக்கடம்பூரை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்,

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிறதம்பலம்.

மடித்தாமெடிமைக்கணன்றிபேன்னைநீவாழுகாருந்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான
கடுத்தாடுங்கரதலத்திறம்மருகமுமெரியதலங்கரியபாம்பும்
பிறத்தாடிபுலியூர்ச்சிறதம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றருமன்றே.

118 ஐநாமரவல்குலுமைநங்கையவன்பங்கனென்ற
 னுருநன்றநமனூர்தமர்செக்கிடிம்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
 னுருநன்றம்மிரானுருநன்மீகோங்குணிகாஞ்சுவாய்ப்
 பேருர்ப்பெருமானைப்புவியூர்ச்சிறம்பலத்தெபெருமான்மே.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்ற புறப்பட்டு கருப்பறியலுரைக் கண்டு வணங்கிகொபுர
 த்தான் அடியார்கள் குழப்பொய் சுவாமிதரிசனருசெய்து சிம்மாந்தென்னு
 முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கருட்டறியலுர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிற்சையிற் றெனத் துந் துதிறம்பாவண்ணங்
 கைம்மாவின்னுவைப்போர்த் துமைவெருவற்கண்டானைக்கருப்பறியலுர்
 கொம்மாவின்மலர்ச்சொலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொழுமிக்கொயி
 லெம்மானைமனத்திலுல் சினைத்தபொதவர்க்கிரியவயலே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற் றேரூர்நம்மிடர்கீர்க்குந்கருப்பறியலுர்
 குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சொலைக்கொருமுக்கோயி
 லிலைமலிந்தமழுவானைமனத்தினுலன் செய்குன்பெயர்ந்தி
 மலைமலிந்தோளாருரன்வனப்பகையப்பனுரைத்தவண்டமிழ்நீளே.

திருச்சிறம்பலம்.

கருப்பறியலுரினினறும் புறப்பட்டு மண்ணிவளம்படிக்கரைமீற்செ
 ன்று அங்கு உமையையொருபாகத்திலுடைய கடவுளைவணங்கி ஒப்பற்று
 கழினையுடைய திருப்பதிகம் முன்னவனென்றெடுத்தபாடியருளினார்.

திருட்டழமண்ணிப்படிக்கரை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

முன்னவனெங்குள்பிரான்முதல்காண்டிரையிரான்
 சென்னியிலெங்குள்பிரான் திருநீலமிடற்றெம்பிரான
 மன்னியவெங்குள்பிரான்மறைநாங்குங்கல்லாநிழற்றிழ்
 பன்னியவெங்குள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயர்வாழ்த்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரைய
 யல்லியந்தாமரைத்தாராருநுரைத்ததமிழ்
 செல்லுதல்கேட்டல்வல்லாரவர்க்குந்தமர்க்குங்கினோக்கும்
 எல்லையுண்டகலுமிடர்க்குநதலிலையன்றே. திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்றஞ்சென்று வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப் போகாதமறந்து
சுந்தரமூர்த்தியானார் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் நினைந்துநும்பி அத்
தலத்தையடைந்து தலைக்கலனென்றெடுத்துத்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன் றீலமெற்றிந்தானைத்தன்னையென்னை நினைக்கத்தருவானைக்
கொலைக்கையானேபுரிபோர்த்துக்கத்தானைக்கடற்றுதைத்தருளாசேர்கழலானை
யலைத்தெசங்கண்விடையேறவல்லானையானையாடியேனடிநாயேன்
மலைத்தெசந்நெலவயல்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தமறந்தென்னினைக்கேனை.

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தமறந்தென்னினைக்கேனென்
றுளங்குளிர்ந்தமிழான்வன்றெண்டன்சடை பன்காதலன்வனப்பகையப்பன்
நலங்கிளர்வயல்நாவலர்வேந்தனங்கைகிங்கடி தந்தைபுபந்த
பலங்கிளர்ந்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பனையுமாஞ்செய்தபாவங்கள் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச் சென்று ஆலயத்துள்ளடைந்து மயிர்ப்புளகமெழத்
தொழுது உள்ளிணைந்து வணங்கி யுமாமகேசுவரனைத் துதித்து, வெளியே
வந்து தங்கியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு காணாட்டு முள்ளுரைச்சா
ரும்போது ஆண்ட வன எதிராகக் காட்சி கொடுக்கக்கண்டுவளியாயென்ன
வெடுத்துத்திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்காணாட்டுமுள்ளூர் - பண் - கொல்லிக்களவானம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமீளிரும்வளர்சடையினுனைமறையவனை

வாய்மொழியைவானவந்தக்கேளே.

புள்வாயைக்கிண்டலகம்விழங்கியுமிழ்தானைப்

பொன்னிறத்தின்புப்பரிநுணுமுகத்தினுனை

முள்வாயமடல்நழுவிழுத்தாழைநீன்று

மொட்டளர்ந்துவினாநாறுமுருகுவிளிபொழில்சூழ்

கள்வாயகருங்குவளைகண்வளருங்கழனித்

காணாட்டுமுள்ளூர் நகண்டுதொழுதேனே.

திரையினர்கட்குழந்ததென்னிலங்கைக்கொனைச்
செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினனை
நரையினர்களைத் தழுவுகொள்ளிடத்தின்கடைமேற்
காண்டுமுள்ளூரிநகண்டுகழல்வதொழுது
உரையினர்மதயானைநாவலாரூர்நுரிமையா
லுரைசெய்தலுண்டமிழகள்வல்லார்
வரையினர்வகைஞாலமாண்ட வர்க்குத்தாம்பொய்
வானவர்க்குத்தலைவராய் திற்பாவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள்பாடியினை யணைந்துமத்
தயானையென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருளதிர்கொள்பாடி - பண் இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானைய மின்னர்குழவருவீரகாள்
செத்தபோதிலாருமில்லைச்சிவதையுள்வம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்தீரோ
அதிகாகையிலெந்நாக்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

முத்துநீற்றாப்பவளமேனிரசெஞ்சடையாறுநறையும்.
பத்தாபந்தத்தெந்நீரென்பாடிப்பரமனையேபணியா
சித்தம்வைத்தகொண்டாநொண்டனசடைநவன்சிறுவன்
பத்தனாரண்டல்வல்லார்பாடம்பலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கடவுளை வணங்கி யவரருள்பெற்று திருவேள்விக் குடியில்
வந்து சுவாமியைவணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

மூப்பதுமில்லை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பதுமில்லைமூப்பதுமில்லையி மூப்பதுமில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமர்க்கச்சிந்திக்கில்லாரா
காப்பதுவேள்விக் குடிதண்டுருத்தியெங்கோன்றலைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறிந்தோமேல்நாமியவர்க்காப்படோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்க்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லடாமன்னடியார்க்கடிமைவருவார் •
நாடவல்லதொண்டனானாளுட்பொறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுணடமன்றே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்ஙளை வணங்கி, திருவாரூரை
அடைந்தார். அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடு கூ
டியிருக்கும்நாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி எனக்குத்திருமுது குன்
மர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தநீயிலே புகவிட்டுவந்தேன் இப்போ
து இந்த ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ளருள
த்திலேபோய் அவருடைய அருளிணிலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா
என்றார். பரவையார் அதைக்கேட்டு, இது என்ன ஆதிசயம் என்றுசொல்
லி, புன்னகைசெய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், பெண்ணை நமது கடவுளு
டைய திருவருளிணிலே பொன்முழுதும் குளத்திலே எடுத்து உனக்குத்த
ருவேன், இதுசத்தியம் என்றுசொல்லி, பரவையாரும் கூடவா கோயிலிலே
பிரவேசித்து வன்மிகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு கோயிலிலுலம்வந்து மேற்
றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை அடைந்து, அதன் வடகிழக்கையி
லேபோய், பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமிசையவணங்கி, குளத்திலே இறங்கி,
அங்கே நடவினா. அப்போது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டுநி
ருப்பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டும் எனனும் திருவிளையாட்டினாலே, பொன்
னை அங்குளத்திலே வருவியாதொழிந்தருள, பரவையார், ஆற்றிலே இட்டு
க்குளத்திலேதேடுகிறார் என்றார். அதுபட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார், ச
ுவாமி தேவரீர் முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொ
ன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றம்மேல் திருப்புகம்பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - 11-வண் - நட்டாராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

விளாசெய்தமெனியினீர்புலித்தோலையனைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தழுவையிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமார்தீர்
மின்செய்த நண்ணிடையாளபரவையிவள்தனமுகப்பே
யென்செய்தவாறடி கேளடியெனிட்டளங்கெடவே.

பிறையாருஞ்சுடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமார்வணங்கும்முதுகுன்றத்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூர்நெசர்நன்
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே.

பெரிய புராணம்

ஐத்தாநுத்தறியேனிமையோதனிகாயகனே
முத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுருந்மமமாக்கவனே
பூத்தாநுங்குமுலாள்பரவையிவள், தன்முகப்பெ
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் வந்தெழுந்த பொற்றிரினை
யெடுத்து, களாயிலேற்றி அத்தப்பென்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்
தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்த்து இது உரைதாழ்த்து ஊண்டு,
பின்னும் கடவுளைப்பாடினார். பாடியபோது கடவுளானவர் உரைதாழாது அருள்
செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பொற்குவைவளைமாட்டி-
ற்சுமத்தி, பரவையாரோடு விட்டுக்கொண்டு, கோயிலிலேபோய்ச் சுவா-
மியை வணங்கி விட்டுக்குப்பாய் பரவையாருடன் இன்புற்று வாழ்த்துந்
ந்தார். அப்படி வாழ்த்துருக்குங்காலத்தில் பாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமி
தெரிசினன் செய்துவருகையில் புறந்தமாக வீற்றிருந்தருளிய பரம்பொரு-
ளை பாறுதாங்கியெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழந்தோருமைக்காதோருறுங்கொட்டி ன
ஏறுதாங்கியகொடியோருட்பொடியோர்விளங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையோருமக்கடி களாகியவடிவே.

படிசெய்தீர்மையிம்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினைன்பணியீரருள்
வடிவிலானறிருநாவலாரனவனப்பகையப்பன்வள்ளொண்டன்
செடியனாகிவித்தியனாகிவித்தம்மைபெயன்ஞ்சிந்திக்கும்
அடிய னாரையாள்வோருமக்கடி களாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பரவையாருடன் வாழ்த்துருக்குங்காலத்தில், சிவன்
தலயாத்திரை செய்ய விரும்பித் திருவாரூரின்னும் புறப்பட்டு திருநள்ளா-
றுஎன்னுள் கலத்தில் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருநள்ளாறு - பண் - தக்கேசி.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

பூவிலவாசததைப்பொன்னினைமணியைப்புவினையகாற்றினைப்புனலனைலவெளியைச்
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திருந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவினாறுநள்ளாறுநையுமுதைநாயினேன்மறத்தென்னினைக்கேகேனே.

செந்தந்தசோலை எஞ்ஞாந்நாள் நிறைந்தவனைநாவனார்சிங்கடி தந்தை
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்றுவனப்பகையபனூரன்வனமுண்டன்
சிந்தமாலையொடைஞ்சினுடைஞ்சுஞ்சிந்தையுள்ளருகிச்செப்புவல்லார்
கிறந்துபோக்கில்லவாவில்லையாகியினபவெளநததுளி ருப்பாகளினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம் பாடிச் சுவாமி தரியனஞ்செய்துகொண்டு ஆகாயத்தை
யளாவிய மணிமாடங்களைநிறைந்த திருக்கடவுர்வந்து திருமயானத்தைதையும்
வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவுர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

மருவாரகொன்றைமதிஞ்ஞா மாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடை மேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபுகழ்படைஞ்ஞா
திருமால்பிரமனிந்திர நஞ்ஞாதவாராகர்நானவாக்கும்
பெருமான்கடவுர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குடவூரில்மறைமயோதேத்துமயானத்துப்
பிடைதீரவடியாக்கருளும்பெருமானடி கஞ்சிர்
நாடி நாவலாருரனம்பிசொன்னநறமழிகள்
பாடுமடியார்க்கேட்பார்மேற்பாவமானபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு, திருக்கடவுரின்னும், திருவிடைநாந்தில் நமன
து வீரத்தைத்தொலைத்த திருவடியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருக்கடலூர் - பண் - நட்ட ராகம்

திருச்சிறம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருத்த
வடியார்முனிலேவெல்வளர்கங்கியின்மங்கையொடும்
கடியார்கொன்றையனேகடலூர்தனுள்வீரட்டக்கெம்
மடிகேளென்னமுதேபெனக்கா துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடலூர்த்திருவிட்டத்துள்
ஏராரும்மிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆராரன்னடியானடிதொண்டனுரைத்தமிழ்
பாராரோத்தவல்லார்பாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்று புறப்பட்டு பொனமலையை விலலாகவளைதக மிருத்த
வீரத்தையுடைய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருவலம்! ரத்திற்சென்று சுவா
மியைவணங்கி எனக்கிரியெனவெடுத்த அக திருப்புகழாயியருளிஞர்.

திருவலம்! பம் - பண் காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

எனக்கிரியுநினை ககலாபுரம்... மதிக்கீதா
பனைக்கனிபழம்! மெப்பவைவியின்சடைம
லெனக்கிரியவன்மமர்க்கினியவனொருமையு
மனக்கிரியவன்மனமடம்வலம்புரமே.

வருங்குலமுமில்பேணுதல்கருங்கட
வருங்குலபரிதாபந்தமிடம்வலம்புரத்தனை
யருங்குலத்தருந்தமிழ்நாவனொண்டனொரு
பெருங்குலத்தவரொடுதிதறு கல்வெருமையே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவலம்புரியைய பணிநது பினை திருச்சரங்காடுசென்று தேவர்பி
ராணையுநின்று திருப்புகழ்பாடி புறம்பொருது, திருவெண்காட்டைய
டைந்து அககடலூர்பாணிந்து புகழ்த்து கந்தரமூர்த்தி நாயனா திருநனி
பள்ளிக்குச் சென்று திருப்புகழ் பாடியருளிஞர்.

திருநனிபள்ளி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்

ஆதியன்தொனையனையன்மாலைத்தகரிய
சோதியனசொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையு
மோதியனும்பாதங்கோணலகத்தினுவெவ்வயிர்க்கு
காதியல்நம்பெருமானண்ணாமூர்தனிபள்ளியதே.

காலமுநாங்கழியுநிபள்ளிமனத்தினுள்கிக
கோலமதாயவனைக்குளிநாவலவூனசொன்ன
மாலேமதித்துரைப் பரமண்மறநதுவானேநிலகிற்
சாலநின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேக திருப்பதிகளை
வணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச் சார்த்து ஆலயத்துட்
புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநின்றியூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளரடையம்பூணணிமாலையமுதுசெய்தமுதம்பெறுதண்டி-
யிணைகொளேயிழமுநூற்றிருப்பனுவலின்மவனறிநூவினுக்கையன
கணைசொள்கண்ணப்பென்னவென்றொருநாகலின்னருளாதரித்தடைந்தேன
நீணைவொள்கெந்மழபைங்கிளிநெரியுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே
இரவின்சுடரெழுதவன்புனனமெழுநதுதனமுலைகல்சங்களைநதிச
சுரபிபால்சொரிந்தாடடிநிலபாகத்தாநதவார்த்தைதிடம்படக்கெட்டுப்
பாவிபுகுவன்பாசத்தையறுத்துப்பாமவல்லநின்பாதத்தையடைந்தே
னிரவிநிதிதிலமத்தகுமெம்பொனளியகூத்தென்றிருநின்றியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியாகத்திருப்பதியிலனைபுகளோடமங்கருள்வா
ராகியசுந்தரமூர்த்திராயனார்அதைவிட்டுப்பிறப்பட்டுத்திருநீரைவணங்
காதுமறந்துபோகும்போதுநினைந்துஅதனைவணங்கித்திருப்பதிகம் பா
டியருளினார்.

திருந்தீர்-பண்-தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊர்வதோர்விடை. யொன்றுடையானையொணனுதறநற்குகண்னுதலானைக்
காரதார்க்கைமராமிடறாணைக்கருதலுர்அருமுனெறிநதானை
நீரில்வானைவரால்குதிசொளஞ்சிலமபுனறாமுனிசசெல்வநீர்
பாருளாபரவித்தொழுகின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயிரமும்முடையானைப்பெரிநூறபெரிதும்மீனியானை
நீருர்வாசடைநின்மலையனைநீரின்னறுகத்திட்டபிரானை
யாருரன்னடிசூண்பதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டமீன்மலை
பாருரும்பரவித்தொழுவல்லார்பத்தராயமுத்திதாம்பெறுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்து நின்று திருப்புன்கூளைந்து வணங்கிப்பறப்பட்டு வாசனைவிரிந்தமலர்ச்சொலைகள் சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில்வந்த போது பரமசிவன் எதிராகக் காட்சியொடுத்தருள மிகுந்த விருப்பத்தோடு தொழுது திருஞாநசம்பந்த சுவாமிகளுக்கும் திருக்கைகளா லொத்திப்பாடப் பொற்றாளுங்கொடுத்தருளியதைச் சிறப்பித்து திருபுதிக்கம்பாடியருளினார்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா னுமினனிசையா நமமிழபரப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவழுவன றுளமீயந்தவன்பாடலுக்கிங்குந்தனமையா ள்ளையென்மனக்கருததை யானும்பூசங்கள்பாட நின்றும்பங்கனான் நனையெண்கணமிறைறசுங் தோளிரிட் பெருங்கோயிறுளான்க்கோலக்காவிரி ந்கண்டுகொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடை யுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவிலெம்மானெமெய்ம்மா பாடரங் குடியடி யுவுர்விரும்பபயிலுநாவலா னுரனவன்றெண்ட [னப் னுடரங்கிழுன்னையுமனனெறியானவின் நபதநிலைவணியம்பியமார்தர் காடரங்கெனநடவின்னுன்பா நகதியுமெய்துவர்ப்பதியவர்க்கதுவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சர்காழியினெலையை வலங்கொண்டு வணங்கி, திருஞானசம் பந்தமூர்த்தி நாயனாரூடைய திருவடி களைத் துதித்து, குருகாவூருக்குப்போ ம்படி வழிக்கொண்டா. வழியிலே, சுவாமி அவர்பசியினுலும் தாகத்தினு லும் வருந்துதலை அறிந்து, தணணி ரும் பொத்சோறும் கொண்டு வந்து வெய்யில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு ஒருபக்கத்திலே ஒருபக்கிலே யுண்டாக்கி, அங்கே பிராமணவேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பா ர்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொ ண்டர்களுடனே அவ்விடத்திலேவந்து, பத்திரிந்திழேபோய் அந்தப் பிராம ணர் சமீபத்திலே பஞ்சாக்ஷாததைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். பிராமண ர் அவரைப்பார்த்து, நீர் மிகப்பசிகொணறு ருக்கினீர். இந்தப் பொத்சோ ற்வை உண்டு இந்தத் தண்ணிலாக்குடித்து இளைப்பாறும் என்று சொல்லிய ருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு இலையது, அந்தப் பொதிப்போறை வாங்கி, திருத்தொண்டருடன அழுதுசேயது. அளவில்லாதபரிசுனைக்களெ ல்லாரும் அழுதுசெய்யப்பண்ணினார். பண்ணிய பின்னும், அந்தப் பொதி சோறு அவ்விடத்திலே பசித்துவந்த பிறரும் உண்ணும்படி குறையாது பொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார்போனம்பண்ணியபின் சலபானம்பண் ணி, அந்த ஐயலாப்புகழ்ந்து, அவர் சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்து

ணர்செய்ய, ஐயர் பந்தருடனே மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி அழித்து
கீழ்த்து, ஐயனாக்காணமையால் அகிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடிருந்
காலூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாலூர்-பண்-நட்டராகம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கனையாமாற்றையழிந்திலேனெம்பெருமான்
பித்தோயெனறும்மைபபேசுவார்பிறரொலலா
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்கமுனைத்தெழுந்த
வித்தனேருருகாலூரெவள்ளடைநீயனறே.

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொளிருருகாலூரெவள்ளடையுறைவானே
யிளங்கிளையாருரன்வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர்ந்தமிழலைபத்தர்கட்குரையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலைவணங்கி, சித்
ம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருந்
தினை நகராவணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து
கொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து அடியார்கள்குமு திருமுன்பெய்தியிரினு
ஞ்சிறந்த பரமசிவனது அருளைத்துதித்து கோவலனொழுகனென்றெடுத்துத்
த் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்ணையநல் லூருந்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்

தீருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனொழுகன்வானவர்கோனுக்குறேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தியெழுவித்தவனோம்பின
லேவலனாவெண்ணையநல் லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்
நாவலனாக்கிடமாவதுந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நசிங்கமுனையையன்
ஆதரித்தீசனுக்காட்செய்யுமுண்ணிராவலூரென்
றோதநம்மக்கவன்றெண்டனாரானுரைத்ததமிழ்
காதலித்துக்கறறுங்குடிபவர்தம்வினைகட்டறமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி, அங்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருக்கழுக்குன்றம் சென்று சுவாமியரிசின்ஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - நடப்பாறைஷ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தனைகழுக்குன்றமே.
பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றான்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெள்ளையருவித்தனைகழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிருடோளுரனவனப்பினம்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாராத்தொழமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலேபோய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச்சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, புறத்திலேவந்து, ஆழுதுசெய்யும் பொழுதாகியும், பாகம்பண்ணிக்கொடுக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்த பசிவருத்தத்தினாலே மதிமயத்தில் இருந்தார். அப்பொழுது பரமசிவனுனவர் ஒருபிராமணராகி, ஒருவெற்றோட்டை ஏந்திக்கொண்டு, அங்கேசென்று, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீ பசியினால் மிகவருந்தி இளைப்புற்றிருக்கின்றீர். நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம்யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன். நீ அப்புறம்போகாமல் சிறிதுபொழுது இங்கேஇருமன் என்றுசொல்லி, அந்தத் திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிரகாரங்களிலேபோய், அன்னமும் கறியும் யாசகம் பண்ணிக்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, பசிதீர இதை உண்ணும் என்று சொல்லிக்கொடுக்க நாயனார் அவ்வையருடைய அன்பைப்புகழ்ந்து, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அஞ்சலிசெய்து வாங்கி, தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே அமுதுசெய்தார். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவா பரமசிவனென்று உணர்ந்து, இந்தப்பெரும்பகலிலே திருவடிவருந்தத் திருமேனிகொண்டு அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்தப்பெருந்தருளை இருந்தபடி என்னஎன்றுமனங்ககிந்துருகி உரோமாளூசிதங்கொள்ள, கண்ணில்நின்று ஆனந்த அருவிசொரிய, திருப்பதிகம்பாடியருளினார்,

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் - பண் - கொல்லிக்கொளவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டால்முயல்வானே
மதுவார்கொன் னுறுதுவிஞ்ஞமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த் தலையிறப்பிநீகொள்ளக்கண்டாலடியார்காவலோ
யதுவெயரமறிதுவோகசூராலக்கோயிலம்மானே.

அனனமன்னும்வயல்கூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானே
யுன்னமுன் னுமனத்தாருநாளுரன்போமுடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயல்நாவலர்கொன்செருசொல்வான்வன்றெண்டன்
பண்னுதமிழ் நால்மலைவல்லாரவொத்தலைமெற்பயிலுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசன்பின்பு சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, அவ்விடத்தைவிட்டு
நீங்கி காஞ்சிபுரத்தைச் சமீபித்து, அவ்விடத்தில் நின்றுதமதுமகிமைநய
யும்வாவையுங் கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய பத்தர்களைத்
தாழும் வணங்கி, அவர்பொரு நகரத்தினுள்ளே சென்று திருவேகாம்பரத்
தை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையால், அருச்சிக்கப்பாட்
ட ஏகாம்பரநாத சுவாமியைத் தரிசித்து, பரவசமாய் அடியற்றமரம்போல
விழுந்து எழுந்து விழி அனந்தபாஷாஞ்சொரிய, அஞ்சனியஸ்தாகி, மெ
ய்யன்பினேடு திருப்பதிகம்பாடி, புறத்தேபோந்து, திருத்தொண்டாகளோ
டு அக்காஞ்சிபுரத்திலே, சிலநாள் வசித்தார். வசிக்கும் நாட்களிலே அந்நகர
த்தில் இருக்கின்ற காமச்சோட்டத்திற்கென்று, அங்கிருக்கும் காமாட்சியம்
மையைவணங்கி, திருமேற்றளியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து
திருப்பதிகம் பாடியருளினா.

திருவேகப்பாடி திருமேற்றளி - பண் - நடந்தராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெந்தாவொண்டுகடையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்மொடியநயம்மனமெபுஞ்ஞதுகின்ற
சிந்தாயென்னைநினைந்திருமேற்றளியுநிறு
மெந்தாயுனனையல்லாவினியேத்தமாட்டேனே.

பாஞ்சுப்பல்லவனார்மகிந்தகாஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீருரும்புறவிற்றிருமேற்றளிக்கிவனை
யாருவனடியானடித்தொண்டனாருரன்சொன்ன
சீருப்பாடவல்லாசிவனோகஞ்சேர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு ஓணகார்த்தன் றளியையடைந்து ஓப்பற்ற பரமசிவத்
தைவணங்கித் தன்னைத் தொழமைகொண்ட அடிமைத் திறத்தைப்பேசி
பொன்வேண்டி செய்யுமா லுமெனவெரிந்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியரு
ளினார்.

திருஓணகார்த்தன் றளி பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யுமாலுநதயி நங்கொண்டு சித்தம் பூசனை செய்யலுந்
சையிலொன்றுங்காணமில்லைக் கழ லடி தொழுதுய்யினல்லா
லைவாகொண்டிங்கா டவாடியாழ் குழிப்பட்டமுநதுவே லுக்
குய்யுமாறென றருளிச்செய்யி டாணகார்த்தன் றளியுளினோ.

ஓவணமென நெகாநநெய் மானகார்த்தன் றளியுளினார்
மாவணஞ்செய்தாருங்கொண்ட வலாதுவிலாடுபடுகிங்கி
கோவணமெறகொண்டவே ங்கொவையாகவாருனசொன்ன
பாவணத்தமிழ்பு பூசனம்வல்லார்க்குப்பறை யுநதாருசெய்தபாவந்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓணகார்த்தகார்த்தன் பதிகம்பாடிபு பொன்பெற்று அனேக நங்கா
பதத்தையடைந்து லுலயத்துட சென்று சுவாமியை வணங்கி தேனெய்பு
ரிந்தென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கச்சியனேகநங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சுடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடி யிடங்குலவானதுடங்குலையாமறையா
மாணையிடத்தோர்கையனிடம்மதமாறுபடப்பொழியும்லைபோல்
யாணையுரித்தபிரானதிடங்குலிக்கச்சியனேகநங்காபதமே.

விடுபெறப்பலுழுகினின்றுநனைக்குமிடம்வினை தீருமிடம்
பிடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டு மெனினர் தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியாண்புகழா லுரைத்தவிம்மலைகள் பத்துமல்லார்,
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்குலிக்கச்சியனேகநங்காபதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுத்தாமூர்த்திகவாயிகள் காபதேசுரரைப் பாடியங்கிருந்து பல திருப்பதிகளையும் தரிசிக்கும்விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டேர் வந்து துன்பத்தை யறுக்கும் அருமருகை வணங்கி, விடையின்மேல் வருவானென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டேர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையின்மேல்வருவானேவேதத்தின்பொருளானையடையிலன்புடையானையாவ்குமறியொண்ணுமடையிலவானாகளபாயுட்வனபார்த்தான்பனங்காட்டேர்ச்சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே.

பாறும்பனங்காட்டேர்ப்பவ்ளத்தின்படியானைச்சேருருத்திருவாரூர்ச்சிவன்போசென்னியில்வைத்தவாரூரனடித்தொண்டன்னடியன்சொல்லடிநாய்சொல்லாரூரனூரைய்வாரூயர்வானத்துயர்வாடி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்காளத்திமலையை அடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து மேலே ஏறி, காளத்தியப்பா சந்திதானத்திற்சென்று, அவரை வணங்கி, மநமகிழ்ந்து துதித்து, செண்டாடும் விடையாய் என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்காளத்தி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனையென்செழுஞ்கடவோவண்டாடுக்குழலாருமைபாகமகிழ்த்தவனேகண்டார்காதவிக்குங்கணநாதனங்களுளத்தியாயண்டாவண்ணையல்லாறறித்தேத்தமாட்டேனே.

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனங்களுளத்தியுள்ஆராவின்னமுதையணிகாவல்லாரூரன்சொன்னசேரூரசெந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்பேராவின்னுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவருக்கு வலப்பக்கத்தில்கின்ற அன்பிலே தமக்குவேறொ
ப்பிலாத கண்ணப்பநயனருடைய திருவடித் தாமரைகளேவணங்கி, கீழே
இறங்கி, திருத்தொண்டர்களுடனே சிலநாள் அந்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார்.
இருக்கும் நாட்களிலே உத்தர பூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்திருக்கோதார
மலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கி ருத்தே வணங்கி, அவைகளின்மேல்
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீபர்ப்பதம்-பண்-நட்டபாறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானுமரையினமுமயினமுங்கலந்தெங்குத்
தாமேயிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகி
பூமாமரமுரிஞ்சிப்பொழிண்டே சென்றுபுகுத்த
தேகம்பொழிவிழ்ந்துயில்பட்டமலையே.

நல்லரவர்புலர்வாழ்திருவயனாவலுந்
செல்லஹுவரியசிவன்சீர்ப்பதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதமிழ்மலைகள்வல்லா
ரொல்லைச்செலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோதாரம்-பண்-நட்டபாறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிரோய்செய்தபுரிதான்
ஸூழாதறஞ்செய்ம்மின்மடங்கண்ணன்மலரோனும்
கீழ்மேலுதகின்றான்நிருக்கேதாரமெனீரே.

நாவினமிசையனாயன்னொடுதமிழ்நானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தைபூநன்னாசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி சுமுத்திரதீரத்தில் இருக்கின்ற
திருவொற்றியூரிற் சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமி
தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருஒற்றியூர்-பண் குறிஞ்சி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமொழிப்பரவித்திரிவா,, நீட்டும்வினைகடர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கல முத்தமிலங்ககைக்கே,, யோட்டுநினைவாயொற்றியூரே.

ஒற்றியூருமபவம்பிறையும்,, பறவியூருமபவளச்சடையா
னொற்றியூர்மேலுரனுரைத்த,, சுற்றுப்பாடக்கழியும்வினையே.

திருக்கிறமம்பலம்.

இதற்குமுன் கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள்மேல் ஆசை வைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அளித்ததையார் என்பவர் நாயிறு என்னும் ஊரிலே டிருக்கும் வெளாளிற சிறத்தோங்கிய நாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப் புத்திரியாராய்த் திருவவதாரான்பெய்து, ஏங்கியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று, உமாதேவியாருடை பந்ருவாடனிலே மிருந்த பத்தியுடைய வராய் இருந்தார். அவர் பெதும்பைப்பருவ மடைத்துகண்டு, தந்தையா ராகிய நாயிறுகிழவர் தம்முடைய மனைவியாரானோக்கி, நம்முடைய புத்திரி நம்முடைய வம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரிலும் பரங்கு அதிகசெளந்தரிய மும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கினாள். அவளுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுக்குங்கலமாயிற்று. இதற்கு என்னசெய்வோம், என்றுசொல்ல, மனைவியா அவ்நுடைய ரௌந்திரபதனாக்கும் குணத்துக்கும்இசைய ஒருபுருஷனைத் தெரிந்து விவாகஞ்செய்துகொடும் என்றார். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள் பேசும்வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று. நானே மனதுகடவுளாகிய பம்பலவனுடையதிருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன் இப்படியன்றி மற்றெப்படிவினையுமோ தெரியேன் என்று நினைந்து அச்சங்கொண்டு அறிவுமயங்கி மிகச்சோகித்து நிலத்திலே விழுந்தார். சமீபத்தில் நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அரைக்கண்டு பதையதைத்து அவரை எடுத்து, ஏங்கியமனத்தை யுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்த்துயாதோ என்று, பயந்து, தாங்கிப் பனிநீர் தெளித்துத்தடவி அவருக்குச் சோகம்நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து மகளே! உனக்கு நிகழ்ந்ததுபாது சொல் என்று கேட்க, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக்குறித்து நீங்கள்பேசியது எனக்கு இசையாதானே பாமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்குமனைவியாதற்கு உரியேன். நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற்செல்லுவேன் என்றார். அதைக்கேட்டதந்தையாரார் இருவரும்சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லியவார்த்தையை மறைத்து ஒழுகினார்கள். ஒழுக்கும்நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்குப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அந்தச்

சங்கதியை அறியாதவனாகி, சங்கிலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே தனியாணம் பேசுமொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் அத்தந்தையாரிடத்திற் சென்றுபேசு, அது கேட்டுத் தந்தையாரிடமிருந்த சங்கதியைச் சொல்லுதல் தகுதியன்று என்று நினைந்து, வேறொரு உபாயத்தினால் அனுப்பியிட்டார். அவர்கள் திரும்பிப் போய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவர்களை அனுப்பினவன அவர்களோடு இறந்து போயினான். அதைச் சங்கிலியாருடைய தந்தையாரிடத்திலேயும் மனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கின்ற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியாரிடத்திலே பேசத்தகாத வார்த்தையைப் பேசார்கள் எனபதை உலகம் அறியும்படிசெய்த திருவருளைக்கண்டு, அதனை யாவாக்கும் உள்ளபடிசொல்லி மிகப்பயந்து, இனி நாங்கள் இவ்வண்ணத்தின்படியே இவரைச் சிவபுண்ணியருஞ்செய்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டுவரப் விடவேண்டுமென்று துணிந்து, தங்கள் ஞாநிகளோடும் சங்கிலியாரைப் பார்த்து, நீதிருவொற்றியூரை அடைந்துகண்ணிமாடத்தில் இருந்து பரமசிவனுடைய திருவருளை முன்னிடத்தே தவஞ்செய்யும் என்றுசொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரைத் திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டு போய், கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு சமீபத்திலே ஒரு கன்னிமாடஞ்செய்தித்து அதிலே அவரை இருத்தி, அவருக்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து, அவரை வணங்கிநின்று, நீர் இந்த கன்னிமாடத்திலேபரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இரும் என்றுசொல்லி, அவரைப்பிரித்திலே இரண்டு கண்ணிநின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய, அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு, தங்கள் ஊருக்குத்திரும்பியிட்டார்கள். சங்கிலியாரா அந்தக் கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிசூலங்களினும் கோயிலிலேபோய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பூக்கட்டுமண்டபத்திலே திரைஇட்டிருக்கின்ற ஓரிடத்திற் போயிருந்து, புஷ்பமாலைகட்டி சுவாமிக்குச் சாத்துமபடி கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்.

இப்படி நிகழ்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியார்கள் செய்கின்ற பலவகைத்திருத்தொண்டைப் பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே போனார். போனபொழுது முன்போலத் திரையைநீக்கிப் பரமசிவனுக்குச்சாத்தும்படி தாம்கட்டிய பூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டுமின் போல மறைத்த சங்கிலியாரை விடிகூட்டக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைகொண்டு, புறத்திலேபோய், புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே ஒருபக்கத்திலே திரைக்குள்ளேநின்று ஒருபுள்ளி என்னுடைய மனசைக் கவாந்துகொண்டான் அவன் யா? என்றான். சமீபத்திலே நின்றவர்கள், அவர் பரமசிவனுக்கு நிகுத்தபத்தியோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்னிகையாகிய சங்கிலியாருள்ளார்.

றார்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலினுள்ளேபோய் சுவாமியை வணங்கி நின்று, சங்கிலியாராத்மங்குத் தந்தருளும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலின் புறத்திலேபோய் ஓரிடத்திலேயிருக்கருளிய அஸ்தமயனமாயிற்று, அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திலேபோய், இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாவராலுஞ் செய்யப்படுதல் கூடாத பெருந்தவத்தைச் செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத்தருவோம். நீகொண்ட கவலையை ஒழிஎன்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, அத்தயமத்திலே கன்னிமாடத்திலே நித்தினாசெய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றினார். தோன்றியபொழுது, சங்கிலியார் பரவசமாய் விழுந்து நமஸகரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி! அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளி வரும்பொருட்டுப் பூர்வசன்மத்திலே என்னதவஞ் செய்தேன், என்றுசொல்ல, பரமசிவன் சங்கிலியே! நம்மேலே மிகுந்த பத்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மாலே தடுத்தாட கொள்ளப்பட்டவனும், நமக்குத் தோழனும் ஆகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத் தரும்பொருட்டு என்னைப் பிரார்த்தித்தான் நீமகிழ்ச்சியோடும் அடிமற்கு உடன்படி என்று சொல்லியருளினார். அதற்குச் சங்கிலியார் சுவாமி! அடியேன்தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டேன். தேவரீர் சொல்லியருளிய நாயனாருக்கே மனைவியாதற்கு உரியேன். ஆயின், அவர் திருவாரூரினிடத்தேயிருந்தசந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் எனபதை தேவரீர் திருவுளம்கொண்டருளும் என்றார். அதுகேட்ட கடவுள், பெண்ணே அந்தச் சுந்தரன் உன்னைப்பிரிந்துபோகென் என்று ஒருசபதம் செய்து தருவான் என்று சொல்லியருளி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, நாமசங்கிலியிடத்திலேபோய் உன்னெண்ணததைத் தெரிவித்தோம். நான் உன்னைப்பிரிந்து செல்லேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுத்தால் அவள் உடன்படுவாள். இனி உனக்கு நாம் என்னசெய்யவேண்டும் என்று அருளரிசெய்ய, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இக்கடவுளுடைய பிறதலங்களையும் சென்று வணங்க விரும்புகின்ற அடியேனுக்கு இதுவிலக்காகும் என்றுநினைந்து, அவனா வணங்கி சுவாமி சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆலயத்துக்குவந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவவாலயத்தை விட்டுத் திரும்புகிழிந்திழ் இருந்தருள்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக்கடவுள் இசைந்தருளி, சங்கிலியாரிடத்திலே முன்போலப்போய், பெண்ணே! சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ் செய்து தருதற்கு உடன்பட்டிருக்கிறான். அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபதஞ்செய்து தருதற்குவந்தால், நீ அதற்கு உடன்படாமல் மகிழ்ந்திழே சபதஞ்செய்து தரும்படிகேள் என்றுசொல்லி மறைந்

தருளிஞர். சங்கிலியார் விழித்தெழுந்து அதிசயித்து, அவ்விரவிலே பரம சிவனுடைய திருவருளை நினைந்துநினைந்து நித்திரை செய்யாதவாகி, சமீபத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற தம்முடைய சேடியர்களை எழுப்பி, தமக்கு க்கனவிலே பரமசிவன் அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, அவர்கள் அச்சம் அதிசயம் ஆனதம் மூன்றும் அடைந்துசங்கிலியாரை வணங்கினார்கள். திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குப் புஷ்பத்தொடுக்கும் பொழுது ஆனமைகண்டு, சங்கிலியார்சேடியர்களோடு கோயிலுக்குச்செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு, அதற்குமுன் அவ்விடத்தில் வந்து அவருடைய வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமக்கு எதிரோவந்த அவர் சமீபத்திற்கென்று, தமக்குப் பரமசிவன் அருளிச்செய்ததைச் சொன்னார். அதற்குச் சங்கிலியார் எதிர்வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லாமல் நாணங்கொண்டு சேடியர்களோடும் கோயிலினுள்ளே புருந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர் பின்னேபோய் பெண்ணே ! நான் உம்மைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்யும்பொருட்டுச் சுவாமிச்சந்திரானத்துக்கு வாரும்என்றுசொல்ல, சங்கிலியார்கண்டகனவைக் கேட்டறிந்த சேடியர்கள் சுவாமீ இதன்பொருட்டுத் தேவரீர் சிவசந்திரானத்திலே சபதஞ்செய்வது தகாதா என்றார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய செய்கையை அறியாமல், பெண்களை நான் வேறெங்கே சபதஞ்செய்து தரவேண்டும் என்றுகேட்க, சேடியர்கள் மகிழின்கிழே சபதஞ் செய்துகொடும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனம்மருண்டு, இவாகள சொல்லியதை மறுக்கில், விவாகத் தவறினுள் தவறும்-ஆதலால் இதற்கு உடன்படவேண்டும என்று துணிந்து அப்படியே செய்யலாம், வாருங்கள் என்றுசொல்லி, அவார்களோடு மகிழின கிழேபோய்ச்சேர்ந்து சங்கிலியார் காணுமபடி அந்த மகிழை மூன்றுதரம் வலஞ்செய்து, உன்னை நான்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதுகண்டு சங்கிலியார் மணங்கலங்கி, கடவுளுடைய ஆளுஞாயினிலே பாவியேன இதைக் கண்டேனே என்று துக்கித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கத்திலே மறைந்து நின்றா. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சபத முடித்தபின், ஆலயத்தினுள்ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கி ஸ்தோத்ரம் செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்டார். அதற்குப் பின், சங்கிலியார் புஷ்ப மண்டபத்திலேபோய்த்தம்முடைய பணியை முடித்து, பரமசிவன் தமக்கு அருள்செய்ததை நினைந்து, அவரை வணங்கிக்கொண்டு விடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பிவிட்டார். அவ்விரவிற்குநே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற தம்முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, தம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். அவர்கள் அவ்வாரு

ஊனுண்யத் தலைமேற்கொண்டு, மத்தநாளிலே அவ்வூரில் இருக்கின்ற சமஸ்த சனங்களோடுங்கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியாநாச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள். விவாகஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலியாரோடுகூடி அவ்வூரிலேவாழ்ந்திருந்தார். இருக்கும்நாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற விதிவிடங்கப்பெருமானுடைய வசந்தோற்சவகாலம்சம்பித்ததை அறிந்து வன்மீகநாதரை இவ்வளவுகாலமும் மறந்திருத்தேனே என்று துக்கித்து, அவாமேலே திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையுமடி மையையுங்கைவிவொன்பாவி லேன்
பொத்தினனோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதனைவயிரத்தைமூர்க்கனென்
எத்தனைநாளிப்பிரிந்திருக்கேனெனனாரூரி மைவனையே.

பேருருமதகரியினுரியானைப்பெரி பவர்தரு
செருருந்திருவாரூர்ச்சிவனடி யேநிறம்விரும்பி
யாருநனடி க்தொண்டனடி யனசொலகலிடத்தில்
ஆருபனவைவல்லாருலப வர்க்குமேலாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்னொருநாளிலே அவனா மிககினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக் கருதி, ஆலயத்திலே புகுந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருவொற்றியூரை நீங்கினார். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அவர் சபத தவறினமையால் இரண்டு கண்களும் மறைந்தன, அப்பொழுது நாயனார் திகைத்துநெடிதுயிர்த்து, சபதந்தவறினமையால் எனக்குஇது நிகழ்ந்தது என்று நினைந்து, இந்தக்கொடுத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு மனது கடவளைப்பாடுவேன என்று துணிந்து அழுக்குமெய்கொடென்றெடுத்ததுத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்-பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழுக்குமெய்கொன்றிருவடியடைந்தேன் துவகான்பட்டபாலசொன்றானை
பிழக்கைவாரியுயர்பால்கொள்வரடிசேர்ப்பிழைப்பனுகிலுந்திருவடிபயிழையேன்
வழுக்கிவிழிநுந்திருப்பெயரல்லால்மற்றநானறியேன்மறுமாதமம்
ஒழுக்கவென்கணுக்கொருமருந்துனையாயொற்றியூரெனுமுருநைவநானே.

ஓதம்வந்துலவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருநைசெல்வனைநானு
ஞாலத்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமேந்தியநாவன
சிலநதான்பெரிதும்மிகவல்லசிறுவன்வன்றெண்டனூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போயபரகதிநின்னநன்னுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியும், கடவுள் அத்தாயத்தை நீக்கினில்லை. ஆயி
னும் திருவாருருக்குச் செல்லவேண்டுமென்கிற பேரவானினால் சிலர் முன்
னே வழிகாட்டி கொண்டு செல்ல, திருமுல்லைவாயிலுக்குப்போய, சுவாமி
யைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவடமுல்லைவாயில்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணித்தேத் தம்வேதியர்மாதர்வெருவிடவேழமொன்றுகித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தமமரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையாய்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பரின்னடியென்படுதுயர்களையாப்பாகபதாரஞ்சுடரே.

வினாதருமலர்மேலயனொமொலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
தினாதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிறசெல்வனைநாவலாரூர
னுரைதருமலைபோனாருகினொடைஞ்சுமுளருளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணநாதிராமுட்புடலையுமின்றனனுவாவிண்ணவர்க்ககாட்சே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தொண்டனானுக்கு கிருபைசெய்தருளும் பழமையான
புகழையுடைய திருமுல்லைவாயிலின் கண வாழாரின்ற பரமசிவத்தையான
கொண்ட கொடிய துயரத்தை நீக்குவாயெனத் துதித்து சுட்டியகாதலின்
படி வழிகொண்டு வருபவராகிய சீந்தாமூர்த்தி சுவாமிகள் சோலைகள்சூழ்
ந்து மாடமானிகைகள்கிறைந்த வெண்பாக்கத்தையடைந்து திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்.

திருவெண்பாக்கம்-பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மான்றிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாந்
தோன்றவநுள்செய்தனித்தாயென்றுகைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனெவெண்கோயிலீங்கிருந்தாயோவென்ன
ஹன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகீளொன்றனே.

பிழையுள்ளபொறுத்திடுவொன்றடிபென்பிழத்தக்காற
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடி காதாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்விரிந்துளோம்போகீளொன்றனே.

வராரும்பொழினிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராரும்புற்றாணைக்காதலித்திட்டன்பிடுநெடுஞ்
சீராரும்புற்றவாரார்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்லைவத்த
வாராரும்புற்றிழவல்லார்க்கடையாவல்லினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல்பெற்று, பழைய ஊரிலேபோய், காணக்கா
லம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணஞ் செய்த திருவாலங்காட்டுக்குச் சமீ
பத்திலே நின்று அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காடு-பண்-பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திராவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனெதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தார்பலர்போற்றுமபரமபழைய ஊர்மேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

பத்தர்சித்தார்பலரேத்தும்பரமன்பழைய ஊர்மேய
அத்தனாலங்காடென்னடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவ ஊரனெண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாவொர்பரமனடியேபணிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவூறலிற்சென்று வணங்கி காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். அங்கே முன் காமக்கோட்டத்திற் சென்று தருமத்தை வளர்க்கின்ற பெருங்கருணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு, திருவேகம்பத்தை அடைந்து, ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி, ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற்கடலினின்று எழுந்து தேவர்களைவருத்தத்தொடங்கிய ஆலகாலவிஷத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்து அவர்கள் அழுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே ! சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத்தரிசிக்கும்பொருட்டுக்கண்ணைத் தந்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுதுகடவுள் இடக்கண்ணை மாத்திரம் கொடுத்து தமது திருக்கோலத்தைக்காட்டி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கண்டு பரவசமாகி அடியற்றமராமபொல வீழ்ந்து எழுந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுகந்தருதுசெய்தானையாநிலையமரர்தொழுதேத்துஞ
சிலந்தான்பெரி தும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவா சிந்தையுளானை
யேலவாருமுலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேனீபெற்றவாதே.

பெற்றமேறுகந்தே நவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவபடுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன் கூத்தனெம்மானைக்குளிர் பொழிற்றிருவாவலாரூர
னற்றமிழ்வையினாந்துமவல்லாரன்னெறியுலகெய் துவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாளிருந்து பின் அந்தஸ்தலத்
தை நீங்கி வழியிலே “தென்றிருவாரூர்புக் கெந்தைபிரானாயென்றுகொ
லெய்திவதே” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாரூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுண்பகலுமஞ்சுபுதஞ்சொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்லினைமுடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானாயென்றுகொலெய்துவதே.

பெரிய புராணம்.

மின்னெடுஞ்செஞ்சடையான்மேவியவாருரை
நன்னெடுங்காதன்மையானுவலர்கொணுநன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டனபத்தும்வல்லார்
பொன்னுடைவிண்ணுலகநண்னுவார்புண்ணியரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து தொண்டமண்டலத்தைக் கடந்து திருவரமாத் தூரிற்
சென்று பதிகம்பாடி, திருவரத்துறையை வணங்கி, கல்வாயகிலென்ன வெ
டுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திரு அரத்துறை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துத்திவருநிவவிற்களாமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுநிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே
நல்வாயில்செய்தார்தடந்தாருடுததாராநைத்தாரிற்ந்தாரொன்றுநானிலத்திற்
சொல்வாய்க்கழிக்கினததறிந்தடியென்றொடர்ந்தேனுய்யப் போவதொர்குழ
[ல்சொல்லே.

நீருருடுவெயல்சூழபுறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனேத்
தேனார்நெடுவிதிநன்மாடமலிதென்னுவலர்கோனடித்தொண்டுபண்ணி
யாரூரனுரைத்தனற்றமிழினமிகுமாயோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காரூரனிலண்டறையானைன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்
து, கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துச்சோழமண்டலத்தை
யடைந்து சரப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும் திருவாவடுதுறைமயிற்சோ
ந்து அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேபு
ருந்து ஒரு கண்ணில்லாமையைக் குறித்து மங்க்வன்று இங்கெனக்காருற
வென்னத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவாழ்சடையாய்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலே
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றனேபூதநாதனெடிண்ணியாபுரிதா
செங்கணமால்விடையாய்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளங்கணவெனையஞ்சலென்றருளாயானெக்குறவுமரர்களேமே.

வெண்டலைப்பிறைறகொன்றையுமரவுமவீரிமத்தமும்வீரவிழன்முடித்த
விண்டைமாமலர்ச்செஞ்சடையானையிசளைத்திருவாவடுதுறையு
ளண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பனணுக்கவன்றெண்டனுவத்தாலுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லாரர்கள்காதலும்பிறிதும்மறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப்பொய்ச் சுவாமியை வணங்கி அடி
யென்மேலே பொருத்தியகொய்நங்க, அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார
த்தித்தார். அத்தருத்திவுள் நீடுக்கொழிவுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்ற
குளத்திலே ஸநாமபண்ணுவாயாகில் இந்த மோய் நீங்கினிடம் என்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளினார். அதுகேட்டுச் சுத்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் கைதொழு
து புறப்பட்டு அந்தநீர்த்தந்தை அடைந்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்
டு அவருடைய திருவடிவளியிலே அன்போடு பதித்த இருதயத்துடனே அந்
தீர்த்தத்திலே ஸநாமம் பண்ணினார். உடனே அவருடைய திருமேனினோய்
நீங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது. அவர்களுடவர்கள் அபிசயிக்கும்படி கரை
யேறி வந்திரந்தரித்துக்கொண்டு கோயிலிலேபோய், சுவாமியை வணங்கித்
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள் விக்குடியும் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமாமேகங்கள் பொழிந்திழர்சுருவ்வெழுவட்டககரையொடுக தினாகொணாநதெ
மன்னுமாங்காவிரியகன்கரையுறைவாரடியினெதொழுதெழுமன்முராமடியார [ற்று
சொன்னவாற்றிவாரதுருத்தியாவேள்விக்குடியுளராமுகளைத்தீசடியனையே
னென்னையாநம்மக்குமற்றெமபெருமானையென்னுடம்பமீயிண்பிடர்கெடுத்தானே.

மங்கையொர்க்குறுகத்தேறுகத்தெறிமாற்றலாரதிரிபுறம்நிறைமுச்செறற
வங்கையான்குழலடியனநிமற்றறயானடியவர்க்கடியவன்றெழுவுவனாரூரின்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியாவேள்விக்குடியுளராமுகளைச்சேர்த்தியபாட
றங்கையாற்றெழுதுதந்நாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமருலகமாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியை நீங்கி திருவாரூரில் சென்று மாலைக்காலத்திலே
தூவாயரை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்துவண
ங்கிக் கணத்தருளும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி-பண்-பஞ்சமம்.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயாதொண்டுசெய்வார் டுதுக்கங்கள்
காவாயேகண்டுகொண்டாராவர்க்காகி
நாவாயா லுன்னையெல்லனசொல்லுவேற
காவாவென்பரவையுண்மண்டளியம்மானே.

கூந்தையும்வன்னியுமதழுங்குவிளமும்
பரந்தரிப்பரவையுண்மண்டளியம்மானே
நிரம்பியலூரனுரைத்தனபத்திவை
விரும்புவார்மேலையார்மேலையார்மேலாரோ.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

வெளியேபோய் ஓரிடத்தில் இருந்து, பின் அடியார்களோடு திருமு
லத்தானத்திலே திருவொத்தாயாமத்திலே சுவாமி கரிசனஞ் செய்வதற்கு
எழுந்து வழிக்கொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெந்நோவர அவர்கள்
முகத்தைப்பார்த்து, கைக்கினையினிலே ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

தீருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபாயக்கொழங்கரும் டுகொன்றிந்தசா
நருகுபாயும்வயலந்தனாராரைப்
பருகுமாறுமபணிந்தேகதுமாறுநினை
துருகுமாறும்மவையுணர்த்தவல்லீர்களே.
நித்கமாகநினைந்துள்ளமேததித்தொழுமி
அத்தனம்பொருகழலடி களாராரைச
சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிங்கழியபபன்மெயப்
பத்தனூர்என்னபாடுமினாத்தோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனபின்பு தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன் எமஸ்கரித்து, கோபுர
த்தையும் வணங்கி, உள்ளே புருஷ சுவாமி சநிதானத்திலே போய்விழு

ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்தற்கு ஒரு கண் போதாமையால் அதிக துக்கங்கொண்டு, சுவாமி! அடியேனுக்கு வலக்கண்ணையுட்கு அடியேனை இத்துக்கசாகரத்தினின்றும் களாயெற்றிஅருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, “மீளாவடிமையும்க்கேயாளாய்” என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-செந்துருத்தி

நிருச்சிற்றம்பலம்.

மீளாவடிமையும்க்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாததீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயி நுக்குமடியார்தங்குளல்லல்சொன்னக்கால்
வாளாய்கிருப்பீர் திருவாரூர் வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்டோணமுக்கணக்கைகள் பலவாகி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேடிப்பேராரூரண
பாரூரறியவென்கண்கொண்டாநோயிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகக்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது வன்மீக நாதர் திருவுளமிரங்கி, அவருக்கு வலக்கண்ணையுங் கொடுத்தருளினார். உடனே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவசமாய்ப் பலமுறைவீழ்ந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த உளிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்த்தி, வன்மீக நாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபுறப்பட்டு, தேவாசிரிய மண்டபத்திலேபோய் அங்கிருந்தார்.

முன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், கோயிலுக்குப் போம்போது, அவருடைய பரிசுணங்கனிற் சிலர் பரவையார் வீட்டுக்குப்போக நினைந்து, அவர் வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார தம்மைப் பிரிந்து சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த சங்கதினைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமும் கோபமுங்கொண்டிருந்தமையால், உள்ளே போகப்பெறாமல், திரும்பி தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை அடைந்து, சுவாமி பரவையார், தேவார்திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியுற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெருமால் திரும்பிவிட்டோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனார் மனங்கலங்

கி, இனி இதற்கு என்னசெய்வோம் என்று ஆலோசித்து, லௌகிகவிஷயத் திலே வல்ல சில மனிதர்களை, பரவையார் கொண்டகோபத்தை நீக்கிக்கொண்டு வரும்பொழுட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் பரவையார்முன் சென்று, அவருக்குப் பல நியாயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு முன்போலக்கூடியிருக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பரவையார் ஓசையாதவராகி, கோபம் அதிகரித்து, எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர்க்கத்தில் இன்னும் இப்படிப் பேசுகிறார்களாகில், நான் பிராணத்தியாகம் பண்ணிப்போடுவேன் என்றார் அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியைவிடத்திற்கென்று, நிகழ்த்த சங்கற்பிவைத் தெரிவித்தார்கள் அதைக்கேட்ட நாயனார்மிகுந்த துக்ககாகரத்தில் அமிழ்ந்து, சமீபத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் நித்தினைசெய்யும்பொழுது, அத்தயாமத்திலே தனியேவருந்தி பரமசிவனுடைய திருவடினைத் தியானித்து ஆண்டாட்கள் செய்த கண்மங்களைத் தொலைக்கும் பொழுட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித் தருளுகின்ற கடவுளே, அடியேன் பூர்வத்திலே செய்த கர்மத்தினாலே அடியேனுக்குத் தேவரீராலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத்தேவரீரே இந்த அத்தயாமத்திலே எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, தனுகரணங்களை யானென்றும் புலனபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்காரம் மமகாரங்களை ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்த தமது திருவருள் வழிநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரார்த்துவமாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள் அது புசிக்கும்போது மனம் வாக்குராயம் என்னும் நிரிகரணங்களாற் செய்யும் செயல்கள் அவர்களுக்கு ஆமாமியமாய் ஏழுது அவைகளைத்தஞ்செயலாகக்கொண்டருளும் பரமசிவனாவர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பிரார்த்துவமுற்றும்புசிப்பித்துத் தொலைப்புகும்பொருட்டும் தாம் அப்படிச் செய்தல் அவன் அவன் அது முன்னிலையாயாம் ஆயினும், அம்முன்னிலையாப் அது செய்பவர்தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும்பொருட்டும், விஷ்ணுமூர்த்தியாலும் தேடிப் காணப்படாத அநுமைத் திருவடிகள் பூமியிலே திண்மப்படி அங்காயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளிவந்தார். அதுகண்ட நாயனார் எழுந்து, தாங்கற்புரிய ஆனந்தமேவீட்டினாலே சரீரங்கிங்குரோமஞ் சிலிர்க்க, ஓரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குயி, கடவுளுடைய திருவடியின்மேல் விழுந்து, எழுந்து, எத்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். கடவுள் அவனானோக்கி, உனக்கு நிகழ்த்ததுயாது, என்று கேட்டருள, அவர் தேவரீருடைய திருவருள் கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவள் கேள்வியுற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான் பிராணத்தியாகம் பண்ணுதல் தவறுது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறான். சிறியேன் தேவரீருக்கு

அடியாலும் தேவரீர் சிறியேனுக்குத் தோழரும் ஆண்டவருமாயிருந்தல் மெய்யானால் சிறியேன் படுத்துன்பத்தைப் பார்த்துத் தேவரீரோ இவ்விரவியில் பரவை ஹிட்டுக்குச்சென்று அவளுடைய புலவியைத் தீர்த்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதைக்கேட்ட கடவுள், தோழனே! நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒரு தூதனுப பரவை ஹிட்டுக்குப் போகின்மேன். நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, தேவர் முனிவர் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டுபுறத்திலே சூழும்படி, பரவையார் ஹிட்டை நோக்கி நடந்து, அய்ஹி! இவாயிலே அடைந்து, தம்மோடு வந்த கணங்கள் 11, தத்திலே சிந்தி, தாம் தீமக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங்கொண்டு உள்மே தவிரியேசென்று கதவு பூட்டியிருத்தலால் அதற்குமுன்னின்று பரவையே! கதவைத் திற என்று அழைத்தார். நித்தியையின் நித்தகத்தோடி ருங்காரவையார் அதைக்கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஆதிசைவரெனத்துணரிந்துசுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யும் பெரிபவர் இந்த அத்தயாமத்திலே இங்கேவந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ, என்றுபயத்துபலாதபதைத்துப்போய் கதவைத் திறந்து, அவரைக்கண்டு, சுவாமி தேவரீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளியிருக்காரணம் யாது, என்றுகேட்டார். அதற்குக் கடவுள் நான் சொல்வதைநீமராதசெய்வாயாகில், சொல்லுவேன் என்றுசொல்ல, பரவையார், நீர் அதைச்சொல்லும் அதுஎன்னால் இயலுமாயில், செய்வேன் என்றார். கடவுள், சுந்தரமூர்த்தி இங்கே வருவதற்குநீ உடனடல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, பரவையார், உம்முடைய பெருமைநன்றும் இருக்கின்றது என்னைப் பிரிந்துசென்று திருவொற்றியூரிலே சோந்து அங்கே சங்கியியினுலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒருசார்பு உண்டாகுமோ, என்றார். சுவாமி அதைக்கேட்டு, நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்திசெய்த குற்றங்களை மனதிலே கொள்ளாமல் சோபந்நிதி அவரை இங்கே வருவிக்கும்பொருட்டு உன்னைநான் வேண்டிக்கொண்டேன். நீ மறுப்பது தகுதியல்ல, என்று அருளிச்செய்ய, பரவையார், நீர் இந்தக்காரியத்தின் பொருட்டு இந்த ஹிட்டுக்கு வருதல் உம்முடைய பெருமைக்குத் தகுதியல்ல, அவர் இங்கேவருதற்கு நான் இசையமாட்டேன். நீர் போய்விடும் என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவருவத்தைப்பரவையாருக்குக் காட்டாமல், சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்குத் திரும்பிச்சென்றார். சென்ற கடவுளைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமியுள் மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, அவருடைய திருபுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்தை அறியாமல், தாம் நினைத்த கருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை ஆட்கொண்டதற்கு இசைய இன்றைக்குப் பரவையுடைய கோபம் முழுநையும் தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு, உன்வேண்டுகோளின்

படி. நாம் பரவை ஊட்டுக்குப்போய் அவளிடத்திலே பேசினோம். அவள் இசையவில்லை என்றார். உடனே நாயனார் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீர் அருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையாமலுப்பான் தேவரீர் என்னுடைய அடிமைத் தன்மையை வேண்டுவ தில்லையாகிலு, அன்றைக்கு என்னைவனிய அட்கொண்டதேனு நான்ட்டுத் துக்கத்தைக் கண்டா. இன்றைக்கு நான் அவளிடத்திலே போவதற்கு அருள் செய்யிராகிலு, என்னுயிரிங்கிளிடும், என்று சொல்லியிருந்தார். அதுகண்டு கடவுள், நாம் இன்னும்பரவையா த்திலேபோய் இப்போதே நி அடனித்திற் செல்லும்படி செய்குவோம் நீ துக்கிக்கவேண்டாம் என்று அருளிச்செய்து, கணங்களோடு பரவையா ஊட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன், பரவையார், தம்மிடத்தில் வந்த ஆதிசையந்தோ மற்றதால் அறிந்து பயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டேன் எங்கள் சுவாமிவாக்குக்கு எதிர்வாகுச் சொல்லி மறுத்தேனே என்று புலம்பி, சித்திரைசெய்யாதவராகி, தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சுகர் வடிவங்கொண்டு வந்த கடவுளைப் பாவிசையன் மதித்தேனில்லை என்று வாயிலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், பரமசிவனானவா தாமாந்தன்மையை அறிதற்கு ஏறமனோலத்தோடும் தீதவன் முனிவர முகலாகிய சமஸ்தகணங்களும் சூழும்படி பரவையார் ஊட்டினுள்ளோ பிரவேசித்தார். அதுகண்ட பரவையா அநிச்சுகிரமாகஎழுந்துபோய்க் கடவுளுடையதிருவடி யிலேவிழுந்து நமஸ்கரிக்க, கடவுள் அவனாகோகலி பரவையா நாம் கந்தான அனுப்பத்திருப்பவும் உன்னிடத்திலே வந்தோம் நீ இன்னும் முன்போல மறமல் புலவியினால் வந்துகின்ற அவன் உன்னிடத்திலே வருதற்கு உடன்படல் வேண்டுகு என்று.

அதற்குப் பரவையார் தேவரீர் பிரமணவடிவங்கொண்டு முன் இங்கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் உணமையாகிய இரத்தத் திருக்கோலத்தோடு இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர். நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்த தவப்பயன் இதுவோ என்றுசொல்லி வியந்து, பின்பு பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அறியப்படாத தேவரீர் அன்பாரொருநாடு இரவிலே மாறாமல் அங்கும், இங்கும் திரிந்து எளியவராகிராகிலு, சிறியன் இதற்கு உடன்படாமல் யாதுசெய்வேன் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு நன்றிசொன்னாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, புறப்பட்டு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்போனார். சுந்தரமூர்த்தி அவரைக்கண்டு தெர்கொண்டு, நமஸ்கரித்து, சுவாமி யாது சொல்வாரோ என்று அறியாதவராகி, சுவாமி என்னுடைய உயிரைக்காவாமல் இடர்செய்கின்ற பரவையிடத்தில் சிந்தும் என்ன உத்தரம் கொண்டுவந்தீர் என்று கேட்ட, கடவுள், உன்மேலே பரவையொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்தோம் நீ இனி அவளிடத்திற்போகலாம் என்றார். அதுகேட்ட நாயனார், மண்சி

லே கனிப்புடைந்து, சுவாமி! போகமோகும் இரண்டையும் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரோ என்பதை யாவாக்கும் புலப்படுத்தினீர். இனி எனக்கு இடர் எது. என்றசொல்லித் திருவழிகளிலேவிழுந்தார். உடனே பரமசிவனுவர் மறைந்தருளினார். விழுந்தாயினும் எழுந்து, பரவையார் கிட்டிக்குப்போகத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய பிள்ளைகளில் லாம் விழித்து எழுந்தன, நாயனார் அப்பரிசுணங்கள் பக்கத்தில் இருந்தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்து நுதிக்க, சென்று பரவையார் கிட்டை - அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் தம்புட்டைய விழுமுடிந்தயும் அலங்கரிப்பிடுத்துத் தீபதுபங்களும் சிலாறு மும் சிலாற்றத் தோழியாகளோடு வாயிலிலே வாடிபார்த்து நின்ற பரவையார் அங்கே எழுந்தருளியவந்த நாயனாக்கண்டு மகாசத்தோஷங் கொண்டு அவரை நமஸ்கரிக்க, அவர் கையினிலே பரவையாரைப் பிடித்துக்கொண்டு, உள்ளேபோய்ச்சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின் மகிமையைப்புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் நினத்தோறும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசித்த காலத்திலே, தாம் பரமசிவனைத் தூதனுப்பிய சமாசாரத்தைத் திருப்பொருமங்கலத்திலிருந்த வயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தகுதி அன்று என்று தம்மேலே கோபங்கொண்டிருந்தலை அறிந்து அதைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பம்செய்தார். பரமசிவன் அக்கலிக்காம நாயனாக்கூடல் நோயினால் வருத்தி, அவரிடத்திலே எழுந்தருளி, சுந்தரனுலன்றி இந்நோய் தீராதது என்று அருளிச்செய்து, அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன் படாமையைக்கூண்டு, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருந்துகின்ற சூலையை நீ போய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்ட மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப் போம்படி புறப்படட்டு, சூலையிக்கும்படி தாம்வருஞ் சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு ஆளனுப்பினார் அவ்வாறிலே அவர்வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் உடைவாளினாலே தன் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், அங்கே சென்றபோது கலிக்காமநாயனார் இறந்து கிடத்தலைக்கண்டு, நானும் இவர்போல இறந்து போவேனென்று சொல்லி உடைவாளையெடுத்தார். உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்து எழுந்து, அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர் விழுந்த நமஸ்கரித்தார். கலிக்காம நாயனாரும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் இருவரும் எழுந்து ஒருவரை யொருவர் தழுவி அதிக கண்புள்ளவரானார்.

கள். பின்சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கலிக்காமநாயனாரோடு திருப்புன்குருக் குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கேசி.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தளை நுன்ன டைக்கலம்புகுதுவவனைக்காப்பதுகாரணமாக வந்தகாலன் நனூயிரதனைவவனினும் சூன் மன்வண்மைகண்டியேன எந்தையேனைமன் மமர் கலியிலிவன் மற்றென்னடியானெனவிலக்குந் சிந்தையால்வந்துன் திருவடியடைந்தேன் செழுமபொழிந்திருப்புன்குருலானே.

கம்பமால்களிற்றின் னுரியானைக்கரமற்காய்ந்ததோர்கண் ணுடையானைச் செம்பொனையொக்குருகுநவு நுவானைச்செழும்பொழிந்திருப்புன் கூருளா யும்பராளியையுமையவளகோனையுனவனொண்டனுள்ளத்தாலுநக ளினை தன்பினுற்சொன்னவ நந்தமிழைத்தோடைந்துமவல்லவருவினையிலகோ.

நெருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்ற பினபு திருவாருரை அடைந்தார் அவனிடத்திலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு கலிக்காம நாயனார் தம்முடைய ஊருக் குத் திரும்பினிட, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாள அங்கிருந்து, பின் திருநாலைக் காரோணத்துக்குப் போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பா டி பொன்னும், நவரத்தினங்கடும், ஆரணங்கடும், வஸ்திரங்களும், குதி னாகளும், உடைவாரும், பிறவுமபெற்றுபிறஸ்தலங்களையும்வணங்கிக்கொ ண்டு மீண்டு, அத்திருவாருரிற்சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சேரமண்டலத்திலுள்ள கொடுங்கோளுரிலிருந்த சே ரமான்பெருமானையனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பத்திமகிமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து, அவரை தரிசிக்க விரும்பி திருவாருரை அடைந் தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமி மகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார். உடனே சுந்தரமூர்த்தியும் அவரை நமஸ்கரித்து அவரை எடுத்துத் தழுவு, அவரும் தழுவினார். இப்படி இவர்கள் நண்பு கலந்தமையால், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குச் சேரமன்றோழர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான்பெருமானையனா னைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமி தரிச னஞ் செய்துகொண்டு பரவையாவிட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்தசனங்களுக்கும் வீருந்துசெய்து, சில நாள் அவரோடு அங்கிருந்து, பின் பாண்டிநாட்டிலிருக்கின்ற மதுரைமுத

பெரிய புராணம்

லாகிய சிவஸ்தலங்களுக்குயாத்நினை செய்ய விரும்பி, வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி, கீழ்வேளூரை அடைந்து சுவாமிகரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருநாகைக் காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-கொல்லிக்களவாணம்.

நீருச்சிறம்பலம்

பத்தூர்புகிர்த்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைக்கிற்பேசிப்படிநாடித்திரிவிர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவிர்
செலவத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கிர்
முத்தாரயிலங்கிமிளிராமணிவயிரக்கோவையவை
பூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதீரானுங்
கத்தூரிகமழ்சார்துபணித்தருளவேண்டும்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பரவைசங்கினிகருமெனகரும
பற்றாயபெருமானேமறநாடியுடையேன்
உண்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைநீர்க்கவேண்டுமொளி
முத்தம்பூரூரமொண்பட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகத்தூரிகமழ்சாரதும்வேண்டும்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரேன்
றண்மயத்தாலணிநாவலாருளஞ்சொன்னவருந்
தமிழ்களிவைவல்லாரமருலகாள்பவரே.

திருச்சிறம்பலம்.

சிலநாள் அங்கிருந்து, வேதாரணியத்துக்குப் போய்க் கோயிலிலே சென்று, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முன்றியே திறத்தற்கும் அடைததற்கும் பதிகம்பாடப்பெற்ற திருவாய்மொழி அடைந்து, ஆரந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்து அந்நாயன்மார்களை நினைந்து வணங்கி வேதங்களால் அருச்சிக்கப்பட்டகடவுளை நமஸ்கரித்துதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமறைக்காடு-பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழைப்பழித்தன்னம்மொழிமங்கையொருபங்கன
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிணைவைத்தானிடம்பேனிற்
றாழைப்பொழிவாடேசென்றுழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிகுழைக்குரங்குண்ணுமறைக்காடே.

பாருர்பலபுடைசூழ்வளவயனாவலர்வேந்தன்
வாருர்வனமுலையாருமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாருரனதமிழ்மலைகள்பாடும்படித்தொண்டா
நீருந்தருநிலனோடியர்புகழாகுவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் புறப்பட்டு சிலநாள் அங்கி'ந்து, அங்கத்தியான் பள்ளிக்குர்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து குழகர்கோடிக்குப்பொய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடி வருவனார்

திருக்கோடிக்குழவர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவிந்தெற்றக்கரைமேற்
குடிதானயலேயிருந்தாற்குறறமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகி
அடிகேளுமக்கார்துணையாகவிருத்திரே.

பாருர்மலிகுழமறைக்காடதன்றென்பா
லேரார்பொழில்சூழ்தருக்கோடிக்குழகை
யாருரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார்
சுரார்சிவலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சோழநாட்டைக்கடந்து பரண்டிநாட்டை அடைந்தார். அங்காட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச் சமீபித்து அம்மதுரையினினது வந்து தங்களை எதிர்கொண்ட பாண்டியராசாவோடும் பாண்டியராசாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்த சோழராசாவோடும் கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார். பாண்டியர் அவர்களை ஓர் இரத்தினமானிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்கே இருத்தினார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான்பெரு

மாணுனாரும், சிலநாள் அங்கே இருந்துகொண்டு தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துவந்தார்கள். பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்வரசர்மூலவ ரோடும் மதுநாயை நீங்கி, திருப்பூவணத்துக்குச் சம்பித்து பங்கத்திலேவ ரும் திருத்தொண்டர்கள் அத்தத் தலத்தைக்காட்ட, அதன்மேல் திருப்பூ கம் பாடிக்கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலே பிரவேசிக்கு சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அத்தத் தலத்தில் இருந்தார்.

திருப்பூவணம் பண்இந்தளம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையாதிருமாலயனாலும், உருவுடையாருமையானையார்பாகம் பரிவுடையாரடைவாணைநீர்க்கும், புரிவுடையாருமையுணைமீதே. சீரின்மிகப்பொலியுத்திருப்பூவண, மாரநிருப்பிடம்பாவுரைவானே ஊரனுடைத்தொன்மாலையுடையவை, பாரிலுணைப்பவர்பாவமறுப்போ.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வரசர் மூலவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுநாயிற் சென்று தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிரு ந்தார். அங்குட்கனிலே திருவாப்பனார் திருவேடகம் முதலாகிய சிவஸ்தல ங்களுக்கும்போடத் தரிசனம்செய்துகொண்டு திரும்பி மதுநாயில்வந்திரு ந்தார். அதற்குப் பின் அரசர்மூலவரோடும் திருப்பார்க்குணாபகுப்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிசுலாக்குத் தொண்டுசெய் யும் அருமையைச் சூழ்த்துப் பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலாரும்-பண் - இந்தளம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

கோத்திட்டையங்காவலுங்கோயில்கொண்ட ருமைக்

கொண்டுழல்கின்றதோர்கொல்லேச்சில்லைச்

சேத்திட்டிருத்தித்தெருவேதியுஞ்சில

பூதமுநீருந்திசைதிசையான

சோத்திட்டவிண்ணோர்பலருங்கொழுவும்மரைக்

கோவணத்தோடொருதொல்புடைசூழந்

தார்த்திட்டதும்பாம்புகைக்கொண்டதும்பாம்

படிக்கேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அந்நேருமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்

பெருமானையாருளஞ்சி

முடியாலுலகாண்டமூவேந்தர்முன்னே
மொழிந்தாறுமோர்நான்குமொரொன்றிறையும்
படியாயிவைகற்றுவல்லவாடியார்
பாங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமொகோவுமாகிக்
குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவவருமையை அரசர் மூவருங்கேட்டு அஞ்சி சுந்தரமூர்த்தி சுவா
மிகளேவணங்கினார்கள். அப்பால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பரண்டியராசா
வும் சோழராசாவும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பினி
ட, சேரமான்டெருமானுபனாரோடும் அந்த ஸதலத்தைநீங்கி வழிக்கொண்
டு திருக்குற்றலும் குறும்பாலா திருநெல்வேலிமுதலிய ஸ்தலங்களை வண
ங்கிக்கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப்போய் சுவாமிகளின்சனம் செய்துகொ
ண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். எழமண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாதோட்டத்
துத் திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்விராமீச்சரத்தி லிருந்துகொண்டேவணங்கி
அதன்மேலே பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கேதீச்சரம் - பண் - நட்ப்பாணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நத்தாபுடைஞானன்பசுவேறிந்நனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபொர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர் தொழுபாலாவியின்கணாமேற
செத்தாரொலும்பணிவானறிருக்கேதீச்சரத்தானே.

கரையார்கடல்முந்நகழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானே
மறையார்புகழூன்னடித்தொண்டனாசெய்த
குறையார்த்தமிழபத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவீனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் இராமீச்சரத்தை நீங்கித் திருச்சுழியனில்போய்ச் சுவாமி தரி
சனம் செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அங்கே இருக்க,

திருச்சுழியல்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனாயிர்புகலாய்கலிடமாய்முழிபொழியும்
வானய்வருமதியாய்விதவருவானிடம்பொழிலின்
நேனாதரித்திசைவண்டினமிழந்துந் திருச்சுழிய
னானவிதநினைவார்தமைநலியாரமன் தமரோ.

நீருர்தருநிமலன்நிருமலையார்க்கயலருகே
தேருர்தருமரக்கன்கிரநெரித்தான்நிருச்சுழியால்
பெருநொனவுருவானடிபெயாநாவலர்கோமா
நொருநதமிழ்மலைபத்தநிவாதுயரிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே காளையடிவங்கொண்டு கையி
லே பொற்செண்டும் முடியின்மேல் சுழியமும் உடையவராகித் தோன்றி,
நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்று சொல்லி மறைத்தருளினார்.
சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளேவியந்து, தாம்கண்ட
சொப்பனத்தைச் சேரமான் பெருமானுனுருக்குத் தெரிவித்து திருச்சு
ழியலை நீங்கி, காளையா தமைக்கண்டு தொழப் பெறுவது என்று என்று
திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்குப்போய் சுவாமி த
ரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழுவஞ்சோதியிளம்பிறையுரு
குதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனிபுமவானவர்கள்
பூசலிடக்கடநஞ்சுண்டகருத்தமருங்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோருங்
கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்ருளிர்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியென்
கார்வயல்சூழ்கானப்பருநைநகாளையையே.

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்சூழ்கானப்
பேருநைநகாளையையொண்டிருநைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளருகிப்பரவுமொன்
பொழிநுவலர்கோனுகியவாருநன்

பன்னுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ்
மனவியிருப்பவர்கள்வானிலிழிந்தினு
மண்டலமாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

அங்கே சிலநாள் இருந்து, திருப்புனவாயில் என்னும் திருப்பதியை யடைந்து ஆலயத்துட்புறத்து சித்தநீரினை என்மெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடி, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

திருப்புனவாயில்-பண்-பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தநீரினைபென்னெடுஞ்ஞாலும்வைகலு
மத்தயானையினீருநிபேரர்கதமணை னார்
பத்தாதாம்பலாபாடிநின்றும்மழம்பதி
பொத்திலாந்ல நகராடட ருப்புனவாயிலே.

பொடியாடுமெனியனபொன்புனஞ்சூழ்னவாயிலே
யாடியாரடியன்னுவல னாரனுரைத்தன
மறயாதுகற்றிவையேசதவல்லார்வினைமாய்கதுபோய்க்
சூடியாசபாடிய நின்றட வல்லாகுகில்லைகுறறமே.

திருச்சிற்றம்பம்.

பின் பாண்டி நாட்டைக் கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து பா தாளீச்சாரத்தை வணங்கி, பெருவாரூரிலே சேர்ந்து, வன்மிகநாதரை வணங் கிப் பதிகம்பாடி, அரசோடு பரவையார் வீட்டிற்குப்போயிருந்து, பலநா ட்சென்றபின், சேரமான் பெருமானையனு சந்தரமூர்த்தியைவணங்கி, தம் முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க, சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற் கு இலைசென்று, சேரமான் பெருமானையனுடைய எழுத்துபோய், வன்மிக நாதரை வணங்கிக்கொண்டு, பெருவாரூரை நீங்கி மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரி நதியின் கன்னா வழியெசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வட கரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரோதோன்ற சேரமான் பெருமானைய னுர்கண்டு வணங்கி சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப்பார்த்து சுவாமி என்மனம் திருவையாற்றை வணங்க விருமா தின்றதுநாம் இந்நதியைக் கடந்துபோய் வணங்குவோம் என்றா அதைக்கேட்ட சந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அக்காவே ரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள்செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண் டெ திருப்பதிகம் தொடங்கி திருப்பாட்டினிறுதியிலே “ஐயாறுடையவழிக ளோ” என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார்.

திருவைபாறுபண்காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவுமபரிசொன்றறியேனுன்பண்டையுமமைப்பயிலாதெ
னிரவும்பகலுநினைந்தாலுமெய்தநீனைபமாட்டென
காவிலருவிசுழுகுணைத்தெங்கநிலைகொடுக்கபுரிதல
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைபவழகனா.

கூடியடியாரிருந்தானுங்குணமொன்றில்லீர்குறிப்பில்லை
ருடியிருந்துவுணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனுரணை
தேடியெங்குங்காண்கிலேன்தருவாருதெரிந்திய
னுகிந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடைபவழகனா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழைத்தலைக்கொடுக்கதற்குக் களைக்
கின்ற பசுப்போல சராசரங்களெல்லாம் கொடுக்காது. ஆனால் கொல்லி
யிருளினார். உடனே காவிரித்தொடர்ந்து வழிகாட்டியது. நெற்றிசையி
னீர் பளிங்குமலைபோல நிற்க சீழ்த்திசையினீர் வடிந்த கடுவாழி மணற்பா
பாய் இருந்தது, அதனைக்கண்ட அடியாபாள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதம்
கொள்ள, ஆந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலிசெய்தார்கள். ரோமான்பெரு
மானையுஞ்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையநிருவடி களைமுகநிக் சுந்தரமூ
ர்த்திசுவாமிகளும் அவரைவணங்கிக்,கடவுள் உமக் கருளியதன்றோடன்றுசொ
ல்லிக்கடவுளைத்துதித்துக்கொண்டுஅவரோடும் பிரசனங்களோடும்நிதியிர்ம
த்தியிலிருக்கின்றமணல்வழியேபோய்,திருவையாற்றைஅடைபவசுவாமித
ரிசனஞ்செய்துகொண்டுதிரும்பிக்காவிரிநதியின்புள்ளபெண்படியே கடுவ
ழியேவந்து தென்கரையிலேறினர். உடனே பிரிந்து மலைபோலநின்ற நீர்
தொடர்ந்து பாய்ந்தது. அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் ரோமா
ன் பெருமானையுளும் அபிசயித்து நடுவருளைத் துதித்துக்கொண்டுமேற்
றியையை நோக்கி வழிகொண்டு, கொங்காடடை அடைந்து அதைக் கட
ந்து மலைநாட்டிற்கென்று கொடுங்கோளுரிலே போனார்கள். பின்பு ரோமா
ன்பெருமானையுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைத் திருவஞ்சைக்களத்துக்கு
அழைத்துக்கொண்டுபோனர். அங்கே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சுவாமிதரி
சனஞ்செய்து பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார்.

வெநியயுநாணம்.

முடிப்பதுகங்கை - பண் - கொல்லிக்களவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செறததுழுவெயில்
நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணை நூறினார்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன்றிருக்கைகளாற்
பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோவெம்பிராணுக்கே.

காப்சினமால்வீடைமாணிக்கத்தெங்கை மக்கண்டத்
தீசனையூரனெட்டோடிருண்டுமவிரும்பிய
வாயினசிர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றான்
ஏசுனபேசுமின்றெண்டர்காளெம்பிரானையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சேரமான் பெருமானையுந் யானையின்மேலே முன்னே அவனா
யேற்றி பின் தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு சென்று தம்மு
டைய மாளிகையின் வாயிலிலே புருந்து யானையினின்றும் இறங்கி, அந்நா
யனானை இறக்கி மாளிகையிலுள்ளே கொண்டிப்போய், சிங்கசனத்திலிருந்
தி, அவருக்கு அருச்சுனை பண்ணி, விருந்துசெய்தார். சுந்தரமூர்த்திகவாமி
கள் சேரமான்பெருமானையுனரோடும் அந்தக் கொடுங்கோளுரிலே சிலநா
ள் இருந்தார். ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வன்மீகநாதருடைய திருவ
டிகளை நினைந்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவாணப்போகமுந்திருவும்புணர்ப்பாணப்
பின்னையென்பிழையப்பொறுப்பாணைப்பிழையல்லாந்தவிரப்பணிப்பாணை
யின்னதன்மையனென்றறிவொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை
யன்னம்வைவருமவயற்பழனத்தணியாரூரானை மக்கலுமாடே.

ஒருநொன்றுலகங்களுக்கெல்லாமுறை மக்கலாம்பொருளாயுடன் கூடி
காருருங்கமழ்கொன்றை நகன்மலைமுடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆருரைமறத்தமகரியானையம்மான் திருப்பேர்கொண்டதொண்ட
ஞானன் ஞாயுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்தத் திருவாரூருக்குச் செல்லும்பொழுட்டு அடியார்
களோடு எழுந்து வழிக்கொண்டு சென்றார். செல்லும்பொழுது சேரமான்
பெருமானையுந் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப் பின்னொடர்ந்து

போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமையென்று, மந்திரிகளை அழைத்து, தம்முடைய நணத்திலிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம் ஆபரணம் வஸ்திரம் சுகந்தவாசம் முதலிய திரவியங்களெல்லாம் பல ஆட்களின்மேலே சுமத்தி அனுப்பும்படி ஆளுநராய்க்க, அவர்கள் அப்படியேசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமானுபனார் அந்தச் சுமையாட்களைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பரிசனத்தாக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி, அவரை விழுந்து சமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத் தழுவி விடைகொடுத்து மலைநாட்டைநீங்கி, சுரங்கங்களையும், கானயாறுகளையும், வனங்களையும், கடந்து திருமுருகன்பூண்டி வழியே போனார். அதற்கு அயலிலேபோம் பொழுது பரமசிவன் தம்முடைய பூதகணங்களைநீராக்கி, நீங்கள் வேடவடிவங்கொண்டுசென்று சுந்தரனுடைய பணடாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆளுநராய்க்க, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து எண்பூட்டி அம்புகளைத் தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக் கொன்றுபோடுவோம், இத்திரவியங்களெல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுப் போங்கள் என்றுசொல்லி கோபத்தினாலே குத்தி அந்தத் திரவியங்களெல்லாவற்றையும் கவர்ந்துகொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவானுரையினாலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பக்கத்திலே செல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமுருகன்பூண்டியிலே சென்று கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி வேடுவர் பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீர் என்று “கொடுகு வெஞ்சிலை” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுருகன்பூண்டி - பண் - 11 மும்புஞ்சரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவெடுவெவ்விராவலாமைசொல்லித்
திருகுமொட்டெனக்குத்திக்கடையகொண்டாறக் க்குட்டம்
முருகுநாதியவடுகர்வாழமுருகன்பூண்டி மாநகர்வா
யிருகுதுண்ணிடைமங்கைதன்னொடுமெத் துக்கிங்கிருந்தீரோம்பிரானீரோ.

முந்திவானவந்தார்தொழுமுருகன்பூண்டி மாநகர்வாய்ப்
பந்தனை விற்பாவைதன்னையொர்பாகம்வைத்தவனைச்
சின்னையிற்சிவதொண்டனாரனுரைத்தனைபததுங்கொண்
டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாயிலரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

உடனே கடவுளுடைய திருவருளினால், அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள் பற்றித் திரவியங்களெல்லாவற்றையும் அநாதக்கோயிற் வாயிலிலே கொண்டு போய்க் குவித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியை வணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னே செல்லும்படி சுமையாட்களை எவ்வித அலுவல்களை நீங்கி கொங்கதேசத்தைக் கடந்துபோய், திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனரு செய்துகொண்டிருந்தார்.

சிலநாடசென்றபின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமானையனாரை நினேந்து அவரிடத்திற்குப் போம்படி கருதி, சோழமண்டலத்தைக் கடந்து கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புகொளியூரிற் சென்று அங்கே ஒருவிதியிலே இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும்மற்றதிலே அழகையொலியும் எழுதலைக்கேட்டு, அங்கே இருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இவ்விரண்டொலியும் ஒருங்கு நிகழ்வது என்ன என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள், ஐந்துவயசுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்த பொழுது, ஒருபுதல்வனை முதலை விழுங்கிற்று, மற்றப்புதல்வன் பிழைத்துக்கொண்டான் இந்த வீட்டில் ஒளிபிழைக்கத் புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யும் ஒளி, இந்த வீட்டில் ஒளி இறந்த புதல்வனைச் சூறிகது அழும்ஒளி என்று சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டுக் திருவுளமிருங்கி நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை புதல்வனை இழந்த பிராமணனும் மனைவியுங்கண்டு, ஒழுவந்து, முகமலாசசியோடு அவருடைய திருவடிகளை மெஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தை நோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று சொல்லியருள அவர்கள் பின்னும் வணங்கி, சுவாமி அது முன்னே நிகழ்ந்ததுபோயிற்று. அதுநினைவுடையேயுங்கன தேவரீரை வணங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவர் இருந்தோம் அவ்வன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளப் பெற்றோம் என்றார்கள, அதைக்கேட்ட நாயனார் இந்தப் பிராமணனும் 'மனைவியும் தங்களபுதல்வனையிழந்த துன்பத்தைமறந்து நான் வந்ததற்காக மனமகிழ்கின்றார்கள. ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அமமுதலேவாயினின்று அழைத்துக் கொடுத்து, அவ்நாசியில் வீற்றிருக்கின்ற மமது படவனை வணங்குவேனா என்று அருளிச் செய்து, அந்தப்புதல்வனை முதலை விழுங்கிய வரவி எங்கே என்று வினாவி, அதன்கரையிலே எழுந்தருளி, அமமுதலேதான் விழுங்கிய புதல்வனைக்கொண்டு வரும் பொருட்டே திருப்பதிம பாரியருளினார்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி

நீஞ்சிற்றம்பலம்.

உரைப்பாருலாயுகத்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூர்விநாயே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலையே.

நீரோறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமுர்ததியைப்
போரோறதேறியைப்புக்கொளியூர்விநாயைக்
காரோறுகண்டனைத்தொண்டனாரன்கருதிய
சீரோறுபாடல்நள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“உரைப்பாருளை” என்னுந்திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன் அந்தப் புதல்வனுடைய உயினைக்கொண்டுவந்து அவ்வாயிலுள்ள முதலை வயிற்றிலுள்ளே முந்தினதேகத்தைச்சென்ற ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியையும் உடையதாசச் சொற்றுவித்து, அதனுள்ளே புகுத்திவிட்டான். உடனே முதலை அந்தப்புதல்வனைக் கரையிலேகொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது. அப்பொழுது மாதாவானவள் ஒடிப்போய், அப்புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, நாயகனோடு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக்கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று நாயனார்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீயங்களை ஆகாசத்திலே வீசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்புதல்வனையும் அழைத்துக்கொண்டு அவிநாசிக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்ஞெழுந்து, திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயநம் செய்வித்து, கொங்கதேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து, தம்மைவந்து எதிர்கொண்ட சேரமான்பெருமானையாரோடும் அவர் வீட்டிற்சென்று இருந்தார் இருந்தநாட்களிலே அம்மலை நாட்டிலிருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்கும்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டுமகோதைக்குத்திரும்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் சேரமான்பெருமானையுநர் ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சினைஞ்செய்து, உள்ளேபுழுந்து, சுந்திதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனம்கசிந்துருக இரண்டு கண்ணினின்றும்,

பெரிய பரானம்.

ஆனந்த அருவிசொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதவ்வுள்ள, இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையி னின்றும்நீக்கித் தேவாரூடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளவேண்டுமென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திரு அஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குததலைமாலையணிந்ததென்னே
சடைமேற்கங்கைவெள்ளத்தரித்ததென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல்கொண்டசைத்ததென்னே
யதனமேற்கத்தாக்கச்சாரத்ததென்னே
மலைக்குறிகரோடபனவன்றிகைகள்வலித்
தெற்றிமுழங்குவலம்புரிகொண்
டலைக்குங்கடலங்கொமேனமகோலையணிபார
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பபணை.

எந்தம்மடி களிமையோர்பெருமானென
கெனறுமனிகுமணிமிடற்ற
னந்தண்கடலங்கொமேனமகோலையணிபார
பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பபணை
மந்தமமுழவுக்குழலுமியமபுவளா
காவலர்கோனமபியூர்ஹொனன
மிருதண்டமிழமலைகள்கொண்டடி
புறவல்பாக்கமுற்றிப்பொ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது ஷதலாசுகிரியிலே பரமசிவன் பிரமன்முதலிய தேவர்களைரோகல், நீங்கள்போய நம்முடைய அடியானுகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மேலேற்றிக்கொண்டு, வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதைக்கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, வெள்ளையானையைப் கொண்டு, திருவுஞ்சக்களத்தை அடைந்து, கோயிலை வலஞ்செய்து, திருவாயிலிலேபோய் உள்ளேநின்று வந்த சுந்தரமூர்த்திகுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியாரை சுவாமியை நினைந்து நமஸ்கரித்தாளுட்குத் தேவர்களுக்கு எதிரொபோனார்.

வெளியுபாரணம்.

தேவர்கள் அவரை பிரதட்சிணம்செய்து வெள்ளையானையின்மேலே ந்ற அவர் பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லாரும்ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பாளரிபொழியவும், தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமானையுனாத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். சேரமான் பெருமானையுனர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து, அந்தக்கணமே அருகில நின்ற வோர் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு, திருவளுசைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்டு தாமெறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒழியருளினா, உடனே அந்தக் குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து, அதற்கு முனாகச் சென்றது. சேரமான் பெருமானையுந் நுடையப்படைவீரர்கள் குதிரையிற் செல்லும் அந்தாயனாத் தங்கள் கணனுக்குப் புலப்படுமெல்லாவனாகும் ஆகாயத்திலேகண்டு பின்காணுமையால் மிகுந்த திட்பத்தியினாலே உருவிய உடைவாடகளினுல தங்கள் தங்கள் தேகத்தைச் சேறித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுபட்டாய், சேரமான பெருமானையுநுக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள். சேரமான் பெருமானையுன் முன் செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் “தானனை முனபடைத் தான்” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு ஓகலாசமலையின்தெற்கு வாயிலுகு முன்பொனா.

திருநொடித்தானமலை-பண்-பஞ்சமம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

தானனைமுனபடைத்தானதறிந்துதனைபொனனடிகடெ
நானெனபாடலந்தோநாயினேனைப்பொருட்படுத்தி
வானனை வந்தெதிர்கொள்ளமததயானையருளபுரிந்து
ருனாயிர்வேறுசெபதாஹைத்தான்மலையுததமனே.

ஊழிதோறுழிமுற்றுமுயற்பொனனெழைத்தானமலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைவலவலவூரனசொனன
வேழிசையின்றமிழாவிசைநதேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலலையாவஞ்சையப்பர்க்கறிவிப்பதே.

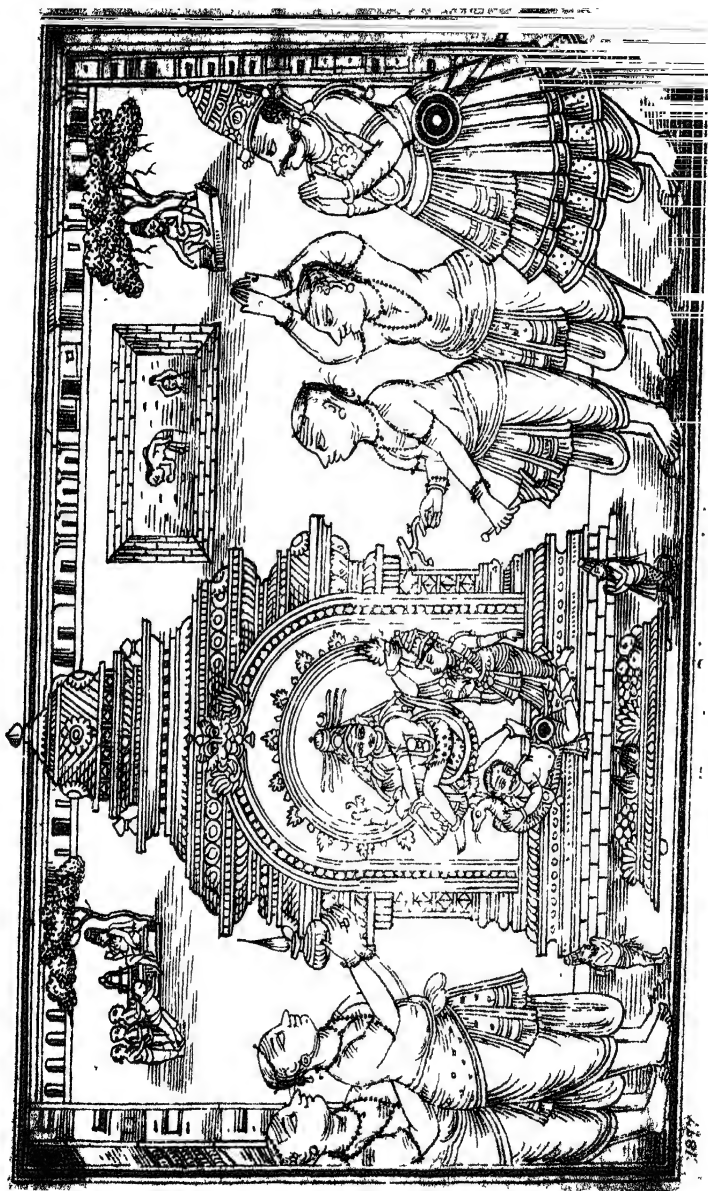
திருசகிற்றம்பலம்.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும், குதிரையினின்றும் இறங்கி, பலபல வாயில்களையும் கடந்து, திருவனுக்கன் றிருவாயிலே அ

டைந்தாகன. அங்கே சேரமான் பெருமானையுநர் தடைப்பட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளேபோய், சுவாமி சன்னிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார். சுவாமி அவரைநோக்கி, சுந்தரர் வந்தனையோ வென்றார், அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமி! அடியேன் செய்தபிழை பொறுத்து என்னை யடிமை யாகக்கொண்டு படித்ததின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னுற் சொல்லுந்தரத்ததோ வென்றுசொல்லி, பல முறை நமஸ்காரஞ்செய்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி நின்றார்.

பின்பு, சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டுச் சேரமானபெருமாள் திருவணுக்கன் நிருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கிறார் என்றுசொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து நீயும் ஆலாலசுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குத் தலைவராயிருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆலாலசுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும் சேரமான் பெருமானைநா கண்காதராகி, அங்கு செய்யும் தொழிலைச் செய்பவருமாயினாள். முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்திசையாராமாகி பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தை இந்தத் தகவண்பூமியிலே ஏறும்பொருட்டுச் சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடுக்க, அவன் அதைத் திருவருளைக் களத்திலே உடத்துதெரிவித்தான்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு த ல ர வ து

தில்லவாழந்தணர் சருக்கம்.

இரண்டாவது

தில்லவாழந்தணர் புராணம்.

நல்லவானவர்போற்றுகில்லைமன்றனு - கஞ
செய்பெருமானுக்கணியார்ந்தபொற்
றொலைவான்பணியெடுத்தற்குரியார்விடு
அறந்தநெறியார்கொண்டந்தொருமுனையாக்
கில்லைவாழந்தணொன்றெனகணாதன
செப்புமுருளுடையார்முத்தியார்பத்திக்
கெல்லகாண்டியாரொப்புலகிற்றிமே
யேந்துள்ளிரொமைளவாய்ந்துளதே.

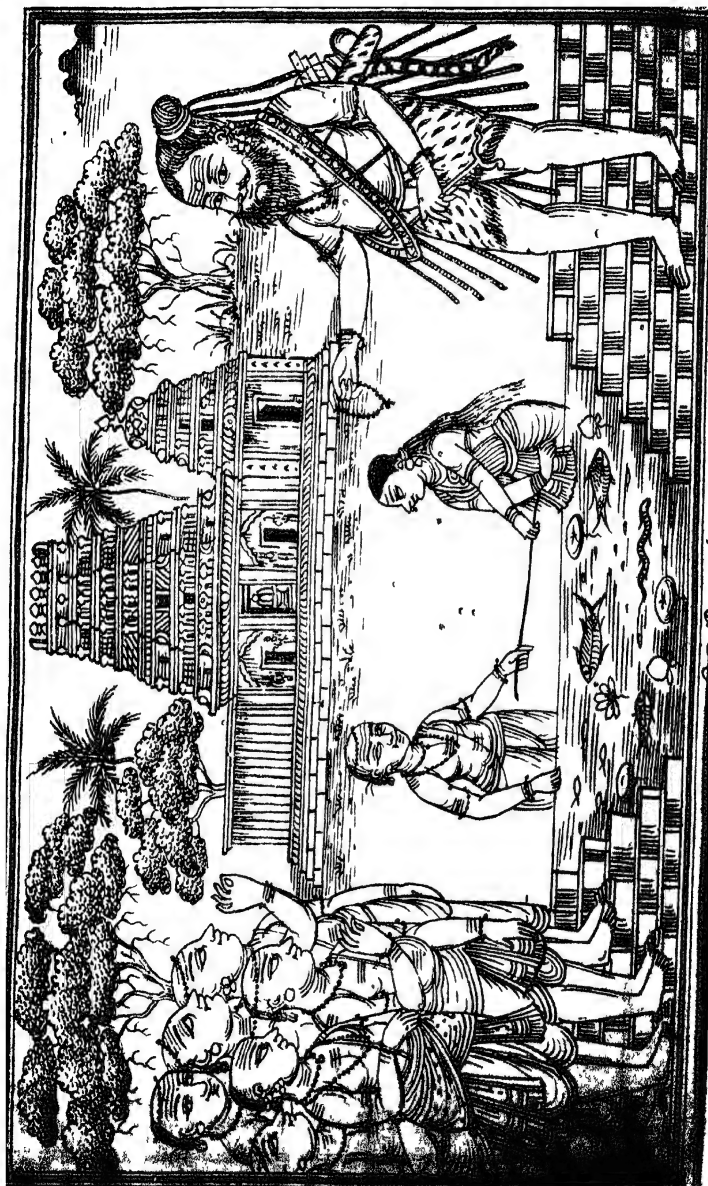
சிவஸ்தலங்களெல்லாவறமுள்ளும் மஹா முகசிய முள்ளதாகிய சித்
ம்பர ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கனகசபையிலே ஆர்த்தத் தாண்டவஞ்செ
ய்தருளும் சபாநாகருக்கு அருர்ச்சனை செய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லைவா
ழந்தணொன்று சொல்லப்படுவர்கள். அவர்கள்மூவாயிரவர். அவர்கள் இரு
க்கு, யசஸ, சாமம், அதீர்வணம் என்கின்ற நான்கு வேதங்களையும் அத்தி
யயனம் செய்தவர்கள். சந்தஸ, கற்பம், வியாகரணம், சிஷ்ய, சேர்திட
ம், நிருத்தம் என்கின்ற வேதாங்கங்கள் ஐந்தையும் கற்றவல்லவர்கள். ஆக
வணீயம், காருகபத்தியம், தட்சிணர்கினி என்னும் மூன்றக்கினிகளையும் வி
திப்படிவளர்க்கின்றவர்கள், குற்றமில்லாதவம்சத்தில்உகித்தவர்கள். கிருகஸ்
தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள் ஓதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல்,
வேட்டித்தல், ரதல், ஏற்றல், என்கின்ற அலுவகைத்தொழிலையும் செ
ய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராட்சம் என்கின்ற சைவசாதனங்களை விதிப்
படி தூர்க்கின்றவர்கள். காமிகமுதல் வாதுள மறுதியாகிய இருபத்தெட்டு
ச சைவாதமங்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற சரிபை, கிரியை, யோகம்,
ஞானம் என்கின்ற நான்குபாநங்களையும் அறிந்து அனுட்டிக்கின்றவர்கள். சிவ
னிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படுமஅன் பேதங்களுக்கும் செல்வமனைக்
கொள்கின்றவர்கள். உயர்வொப்பில்லாத கடவுளாகிய தியாகேசரோ முறகா
லத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடு
மபடி அருளிச்செய்தபோது முதல் "தில்லைவாழந்தணர் மடியார்க்கு
மடியேன்" என்று அவர்களைத் தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச்சொன்ன
பொன்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையை எமா சொல்லவல்லம்.

உ
சிவமயம்.
மூன்றாவது

திருநீலகண்டநாயனார் புராணம்.

தில்லைகர்வெட்கோவர்தூர்த்தராகித்
திண்டிவெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையென்றிமற்றுத்
துடி யிடையாரிடையின்பந்துமந்துமூர்த்தங்
செல்லையிலோடிவைத்துமாற்றிநாங்க
எடுத்திலமென்றியம்புமெனவிறித்துபொய்கை
மெல்லியலாளுடன்முழுகியினைமையெய்தி
விளங்குபுலீச்சரத்தானேமேவினோ.

சிதம்பரத்திலே குயவர் குலத்திலே, பெய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித் தருமநெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும், சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலே சிறந்தவரும் ஆகிய தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய குலத்துக்கு ஏற்ப மட்களங்களை வளைந்து விற்றுச் சிவனஞ்செய்தும் ஒடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்துமவந்தார். அவர், ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாறட்டவில் நின்று எழுந்தஆலகாலவிஷத்தை உலகம் உய்யுமபொருட்டு உண்டபொழுது அவருடையகண்டமானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்குவரும் இடைபூறுகளை நீக்கி அருளுவார் என்பவச நாம் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளும்படி ஓர் அறிஞரியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளே புகவொட்டாமல் தடுத்துத்தானே தரித்துக்கொண்டது என்று நினைந்து, அக்கடவுளுடைய கண்டத்தைத் திருநீலகண்டம் என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச் சொல்லுவார் அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டநாயனார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர் வேசியினடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்புகற் பிலே சிறந்த அவர்மனைவியார் அதை அறிந்து, அதைக்குறித்துத்தம்முடைய மனதிலேதோன்றியகோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு இவ்வாழ்க்கைக்குரியமற்றப்பணிகளெல்லாஞ் செய்தும், புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசையாதவரானார். ஏயகர் தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடகைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அவர் சுமீபத்திலேபோட் வேண்டிய இரப்புகளைச்சொல்லி, அவரைநீண்டும்படி சென்று, அப்பொழுது மனைவியார் நீர் நம்மைத் தீண்டுகிறீர்

யில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார், அதைக்கேட்ட நாயகர் பரமசி வனுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம் வைத்தபத்தி குன்றுவண்ணம் அம் மனைவியானாத் தொடர்மல் நீங்கி, இவர் நம்மை என்று பன்மையாகச் சொன்னதனால் இவ்வாறாத் திரம் அன்றி மற்றப்பெண்களையும் நான் மனநி னால் நினைத்தவனாகு செய்யேன் என்று உறுதிக்கொண்டார். அவர்கள் இருவ ரும் தங்கள் வீட்டில் நின்று புறப்படாதொழிந்து அய்யிட்டிலேதானே இருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறசெய்கைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு, பு ணர்ச்சி இன்மையைப் பிறநாயகபடி வாழ்த்தார்கள், இளமைப் பருவத் தை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப் பேணிக் கொண்டு உலவருஷங்க ள்செல்ல, யௌவனம்நீங்கி வயோத்யுய்யாகி வருத்தமுற்றார்கள், உற்றும் சிவபத்தி சிறிதும் குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும் காலத்திலே காருண்ணிய வயருபியாகிய பரமசி வன் அவ்வாற யாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐயங்கொண்ட அறிந்து அவருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு ஒரு சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவ்வாற யார் வீட்டுக்குச் சென்றார். அவ்வாற யார் அவரை க்கண்டு எதிர்கொண்டு வீட்டினுள்ளே அதைத் துக்கொண்டுபோய் ஆசன த்தில் இருத்தி அவருக்குச் சாஸ்திர விதிப்படி அன்பினோடு பூசைசெப்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துநின்று சுவாமீ அடியேன் தேவரீருக் குச்செய்யவேண்டிய குற்றேவல் யாது என்று வினாவி சிவயோகியார், இந்த ஓட்டைவைத்திருந்து, நாம் கேட்கும்போது தா இந்த ஓடு தனக்கு விவரே ப்பிலாதது, தன்னிடத்திலே சேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும் பரிசுத்தம்செய் வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாற்றப்படத்தக்கது, இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்த ஓட்டை நீ வாங்கிவைத்திரு என்று அருளிச் செய்தார், அதைக்கேட்ட அடியவர் அவரை வந்தனஞ் செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிக் கொண்டு வீட்டிலே ஓரூபக்கத்தில் சே மித்து வைத்துவிட்டு திரும்பிவந்துபோம்படி' எழுந்த சிவயோகியாருக் குப்பின் சிறிது தூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுவிட் டுக்குத் திரும்பினார்.

வெருநாட்கள் கழிந்தபின், ஓரூநாள் பரமசிவன் தாம் வைக்கக்கொ டுத்த ஓட்டைவைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாதொழியும்படி செய்து, அ வ்வாற யாருடைய உண்மை நிலையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொ ருட்டு முன்போலச் சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவர் வீட்டுக்குப் போனார். அவர் சிவயோகியாரை முன்போல உபசரித்து சுவாமீ ! தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்ம த்தித் செய்த தவத்தினால் என்று சொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் க்ஷம்ரு

ன்னுளிலே உன்னிடத்திலே தந்த ஓட்டை இப்பொழுது தாளன்றார். அடியவர் அதைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கும்பொருட்டு உள்ளேபோய்ப் பரத்தனக் காணாமையாலே திகைத்து, அங்கு நின்றவர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணாதவராகி, சிவயோகியாருக்கு உத்தரம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி அங்கே நின்றார். சிவயோகியாரா உள்ளே நின்ற அடியார் கேட்கும்படி, நொடிப்பொழுதில் வருவேன் என்றுபோனநீ ஏன் இவ்வளவிரைம் தாமதித்து நிற்கியுள் என்றுகேட்க அடியவரவந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாயீ தேவரீர் தந்த ஓட்டைவைத்த இடத்திலும் பிற இடங்களிலும் தேடிக்காணேன் பழையதாகிய அந்த ஓட்டைப்பார்க்கினும் புதிதாகிய வேறொரு ஓடுதருவேன். அதை அங்கீகாரம் செய்து அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று சொல்லிப்பிரார்த்தித்து நின்றார். உடனே சிவயோகியார் அவரைக் கோபித்துப்பார்த்து, நீ என்னசொன்னாய் நான் வைத்தமண்ணோட்டையே யன்றிப் பொன்னோட்டைத் தந்தாயயினும் நான்வாங்குகன். நான் முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த ஓட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாயீ தேவரீர் தந்த ஓட்டைத்தேடியுங் காணேன் வேறே நல்ல ஓடு தருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்கு உடன்படாமல் என்னோட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்லுகிறீர். இந்தச் சொல்லு என்னறிவு முழுதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார், நான் உன்னிடத்திலே வைத்த அடைக்கலப்பொருளை நீ கவர்ந்துகொண்டு, பாவத்துக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல், பலபாகவங்கள் செய்கின்றாய் சகலரும் அறியும்படி உன்னைத் தப்பனுட்டாமல் மறித்து என்னோட்டை வாங்கிக்கொண்டேஅன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாயீ தேவரீர் தந்த ஓட்டை நான்கவர்ந்தவனல்லன், என்னிடத்தே களவிலாமையை எப்படித் தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன் புத்திரனைக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு குளத்திலே முழுகி நான் கவரவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர் அப்படிச் செய்தற்கு எனக்குப் புத்திரன் இல்லையே, என்னசெய்வேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்மனைவியைக்கைப்பிடித்து முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தா என்று சொல்ல, அடியவர், நானும் என்மனைவியும் எவ்வுரிடத்துண்டாயிருக்கும் ஓர் சபதத்தினுலே ஒருங்குமுழுகுதல்கூடாது. நான்மாதிரியும் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகிறேன் வாரும் என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார் நான்முன்னே தந்த ஓட்டைத்தராமலும் அதைக் கவர்ந்துகொள்ள வில்லையெனின் உன் மனைவியைக்கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்து தராமலும் மனம் வலித்திருக்கின்றாய். தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பெரிய சபையிலே இவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச் சபைக்குப்போகிறருளிலகண்டநாயனாரும் அவருக்குப் பின்னேபோனார். சிவயோகியார் அந்

தப் பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான்வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றனிலை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனையையக் கைப்பிடித்துக் குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகின்றனயில்லை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் அடியவரை நோக்கி திருநீலகண்டரோ நடந்த சமாசாரத்தை நீர் சொல்லும் என்று கேட்க அவர் சுவாமிகாள் இவர் தந்த ஓடு நான் வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைத்துபோய்விட்டது. நான் தேடிப்பார்த்துங் காணேன். இதுவே நடந்த சமாசாரம் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் இவர் ஓட்டை நீர் இழந்தோராகில் இவர் கேள்விப்படி உம்முடைய மனையையக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள். அடியவார் அதைக்கேட்டு தாம் அம்மனையியாரைத் தீண்டாதிருத்தலாக் குறித்துப்பேசுக்கூடாதவராகி தருத்தபடி குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன் வாரும் என்று சொல்லி சிவயோகியாரோடு தம்முடைய வீட்டுக்குப் போய் மனையியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருப்புகைச்சாத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாயிலிலே போய் ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒரு புறத்திலே மனையியார்பிடிக்க மறப்புறத்திலே தாம்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினார் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன்மனையியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டுமூழ்கு என்றுசொல்ல திருநீலகண்டநாயனார் அப்படிச் செய்துக் கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னுளிலே தாம் செய்த வேசிகமனமும் அதனுலுண்டாகிய சபதமும் அநதப் பிரகாரம் தவறாமல் நடந்துவருதலும் சொல்லி முழுகினார், முழுகிக் கையிலேறிய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனையியாரும் மூப்புப் பருவம் நீங்கி இளமைப்பருவம் உடையவர்களாய்ப்பிராசித்தார்கள். அவ்வதிசயத்தைக் கண்ட சமஸதரும் அங்குநின்ற சிவயோகியாரைக் காணாதவர்களாய் மயங்கி நின்றார்கள், சுவாமி பார்வதிதேவியோடும் இடபாருடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். அப்பொழுது திருநீலகண்டநாயனாரும் மனையியாரும் பூமியிலே விழுந்து அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸதேதிகிரஞ் செய்துகொண்டு நின்றார்கள், சுவாமி அவர்களைநோக்கி, ஐம்புவன்களை வென்றதனாலே சிரோஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நமயிட ததம் இருங்கள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார் பத்திவலிமையையுடைய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனையியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருகு செய்கையைச் செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

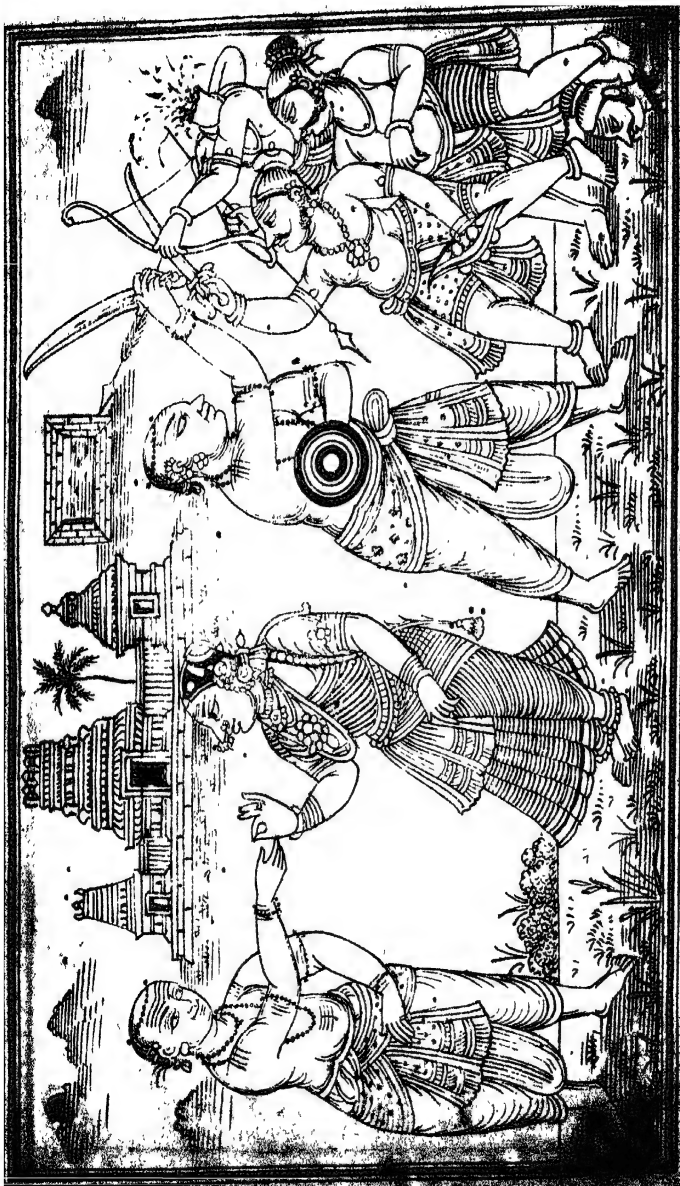
உ
சிலமயம்.

நான்காவது

இயற்பகைநாயனார் புராணம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட டுளத்துளியல்
வணிகரியற்பகையாரிருவாதேட
வழலாயிரான் ழாத்தமனையோனாகியா
யிழையைத்தாவேண்டி யணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்
காதலியைக்கொடுத்தமாசெம். கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித் துமீளப்
பிஞ்சுகளுரைழைத்தருளப்பெற்றுளாரே.

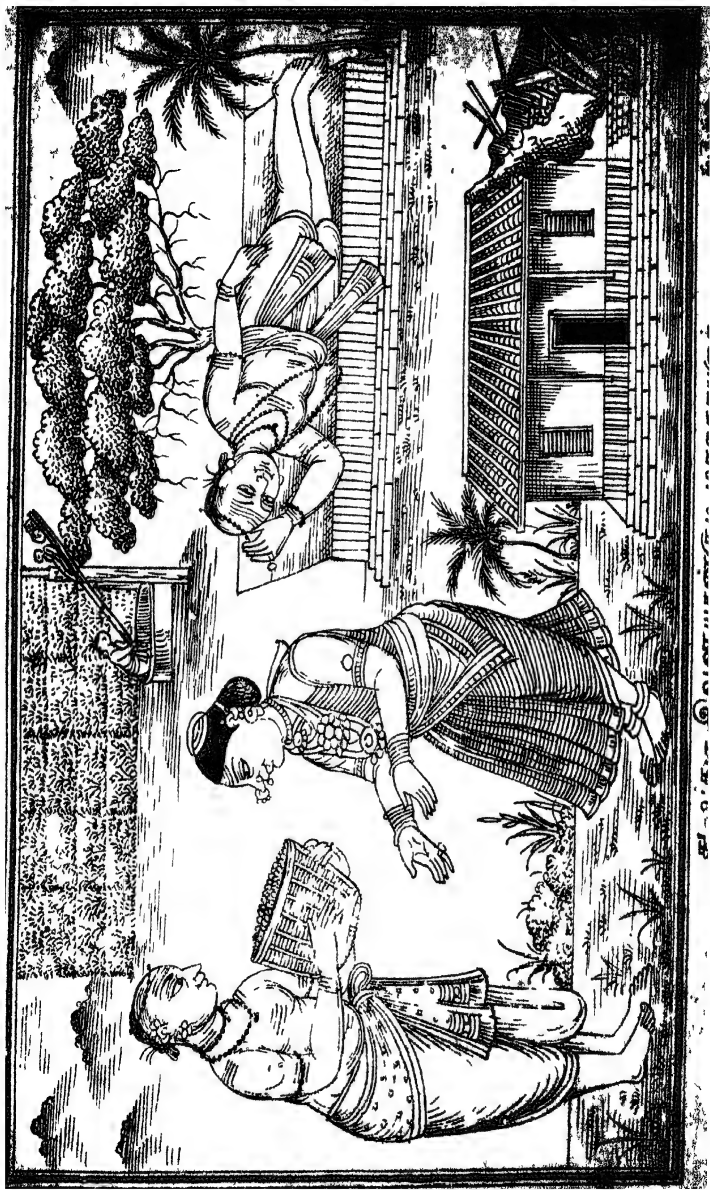
சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி எழுந்திரத்தோடு கலத்தலால் கா
வோரி சங்கமம் எனப்பெயர்கொண்ட விடேசட தீர்த்தம் பொருந்திய காவிரி
ப்பூம்பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே குருவிக்க சங்கமபத்தினிற் சி
றந்தவரும் ஒளதாரியீம் உள்ளவரும் ஆகிய இயற்பகையாரொன்பவரொரு
வர் இருந்தார், அவர் இல்லறத்தில் இருந்துவிழுதி உருத்திராக்ஷம் தரித்த
சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடு
கொடுத்துக்கொண்டு வருகாலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனுனவர் அவ்வி
ற்பகையார் அடிபார்வன் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றைமறாது
கொடுத்தல் சகலருக்கும் புலப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு பிராமணவடிவ
ங்கொண்டு விழுதி நிமினியிலே பிரகாசிக்க விட புருஷலெழுந் தோன்ற
அவர் விட்டுக்குச்சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர்
கொண்டு நமஸ்கரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து
சுவாமி தேவரீர இங்கிலே எழுந்தருளியது பூவசன்மத்தில் அடியென் செய்
த தவத்தினுற்போலும் என்றார், அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரானோ
க்கி சிவனடியார்கள் விரும்பிக் கேட்பன் யாவையெனினும் நீர் அவைகளை
மறாமல் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தலை நான் கேள்வியுறு உம்மிடத்திலுள்
ள ஒரு பொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கே வந்தேன். நீர் தருதற்கு
இசைவிராயில் அந்தப்பொருள் இன்னது என்று சொல்லுவேன் என்றார்.
அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும் என்னிடத்தில் இ
ருக்குமாயின் அந்தப்பொருள் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடி
யார்களுக்கு உரியபொருளேயாம், இதைக்குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்க

வேண்டுமெனில், திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்ன என்று சொல்லியருளும் என்று சொல்ல ஐயர் உம் முடைய மனையியை விரும்பிவந்தேன் என்றார்.

அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும் பார்ச்சிகமகிழ்ந்துவணங்கிநின்று சுவாமி! தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ள பொருளையே விரும்பிக்கேட்டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்றுபொல்லி, சக்கிரமாக உள்ளேபோய், கற்பிலே சிறந்த தம்முடைய மனையியர்ரை நோக்கி, நான் இன்றைக்கு உன்னே இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார், உடனே மனையியார் மனங்கலங்கிப் பின்னே தெளிந்து பிராணநாயகி! நீ கட்டளையிட்டது எதுவோ அதையே நான்செய்வென் அதையன்றிச் செய்தற்கு உரியகாரியம் எனக்கு வெறொன்று உண்டிடாதிடில்லை என்றுசொல்லி அவரை வணங்கி அவர் தமது மனையியரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு மனையியாக பற்றி வணங்கினார். மனையியார்போய் அவ்வையாருடைய பாதங்களிலேயிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றார். அதுகண்ட இயற்பகைநாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையாவணங்கி, இன்னும் அடியேன் செய்ய வேண்டிய பணியாக உள்ள வினாவ, ஐயர் இந்தப்பொண்ணை நான் தனியே கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்றுள்ள பத்துக்களையும் ஊரவர்களையும் சடக்கும் வராகளும் அவர்களால் எனக்கு ஓர் இடமூறும் உண்டாகாதிருக்கும்படி நீ துனையாக வாவேண்டும் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்கேட்டு இவர் கட்டளையிடுமுன் தானே நினைந்துசெய்யவேண்டிய இக்குற்றேவெனச் செய்யாமல் இவர் சொல்லும்வரைக்கும் தாழ்த்துகின்றது குற்றம் என்று நினைத்துத் துக்கித்து ஆயுதசாலையிலெப்பாய, போர்க்கோலங்கொண்டு வாளுமடிரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு, ஐயரிடத்திற்குவந்து அவரை வணங்கி, அவரையும் மனைவிடாரையும் முன்பொம்படிசெய்து, தாம் பின்னேபோனார். அப்பொழுது இயற்பகைநாயனாருடைய சுற்றத்தவர்களும் அவர்மனையியாருடைய சுற்றத்தவர்களும், இயற்பகை பைத்தியத்தினாலே தன்மனையியைக் கொடுத்தானுயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டு போவது நியாயமா? என்று தங்கள் மரபுக்கு வரும் பெருமபழியை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு அவர்களைத் தொடர்க்கருதி, வேல்-வில்-வாள்முதலிய ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு வண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய் நடந்து, நகருக்குப்புறத்திலெப்பாய, ஐயருக்கு இருபக்கத்திலும் நெருங்கி ஆரவாரித்து, ஒதுட்டனே! எங்களுக்குப் பழிவராதபடி எங்கள் குலப்பெண்ணை விட்டுப்போ என்றுசொல்லி, அவரை வளைத்துக் கொண்டாகள். ஐயர் அதைக்கண்டு அஞ்சினவர்போல் இயற்பகைநாயனாருடைய மனையியர்ரைப்பார்க்க அம்மனையியர், சுவாமி நீ பயப்படவேண்டாம், இயற்பகைநாயனார் அவர்களை வெல்லுவார், என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்

கேட்டு, அடியேன் அவர்கள் எல்லாநாயும் இப்போது கொன்றுபோடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்சவேண்டாம் என்று சொல்லி, அங்குவந்த சுற்றத்தவர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் என்வாளுக்கு இளையாயீர்கள். 'ஒருவரும் எனக்கு எதிர்நில்லாமல் ஒடிப்பிழையுங்கள் என்று கூற அவர்கள் எடா இயற்பகை நீ என்னகாரியஞ்செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும் பழிமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சற்றையினும் வெட்கப்படவில்லை மனையியப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ நீ சாமாத்தியம் பேசுவது. நாமெல்லாரும் ஒருங்கே மடிவதன்றி இந்தப் பெண்ணைப் பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவிடோம் என்றார்கள். உடனே இயற்பகையனார் அதிககோபங்கொண்டு, உங்கள் சரீரங்களைத் துண்டம் துண்டமாக்கி உங்களுநியைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயநாத் தடையின்றிப் போகவிடுவேன் என்று சொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுகதம்செய்யத் தொடங்காமல், அவர்மனைவியாரைக்கொண்டு செல்கின்ற ஐயருக்கு முறப்பட்டு அதிககோபத்தோடும் அவரைத் தடுத்தார்கள் அதுகண்டநாயனார் கோபங்கொண்டு. வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக யாற்றமாற்ச் சுற்றவந்து அவர்களுடையதோள்களையும் கால்களையும் தலைகளையும் துணித்து விழுத்தி பின் ஒவ்வொருவராய்வந்து எதிர்த்தவர்களையும் கொன்று, மேல் எதிர்ப்பவர் ஒருவருயினறி யுத்தகளத்திலே லாவனினா, பின் இந்தச் செயற்களும் செய்கையைச் செய்த நாயனார் ஐயநா ரோக்கி சுவாமீ ! தேவரீர் அஞ்சாவண்ணம் இந்தக் காட்டைக்கடக்கும் வரைக்கும் வருகிறேன் என்று சொல்லி அவரோடுபோனார், திருச்சரங்காடு என்னும் சிவலதலத் துக்குச் சமீபத்திலேபோனபொழுது ஐயா இயற்பகை நாயனாரை ரோக்கி, ஒளி நீர் திருமயிப்போகலாம் என்று சொல்ல நாயனார், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார். அப்பொழுது ஐயர், இயற்பகையே இங்கேவா என்று சொல்லி ஒலமிட்டார். நாயனா அந்த ஓசையைக் கேட்டு, அடியேன் வந்துவிட்டேன் வந்துவிட்டேன் இன்னும் இடையூறு செய்பவர்கள் உண்டாயில், கொன்றுபோடுவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுவா, ஐயா மறைந்தருளினார். வந்தநாயனார் அவ்வையரைக்காணாமல் மனைவியாரை மாத்திரங்கண்டார். பின்பு ஆகாயத்திலே பார்வதி சமேதராகி இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த கைலாசபதியைக் கண்டார். ஆராமயிசினவே உடனே விழுந்தார், எழுந்து ஸ்தோததிரம் பண்ணினார். சுவாமீ அவரைரோக்கி நமமேலும் நம்முடைய அடியார்கள் மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன்மனைவியோடும் நம்முடனே வா என்று சொல்லி அந்தர்த்தானமானார். இயற்பகையனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்திலே இறந்த அவர்கள் பந்துக்களும் வானுலகத்தை அடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

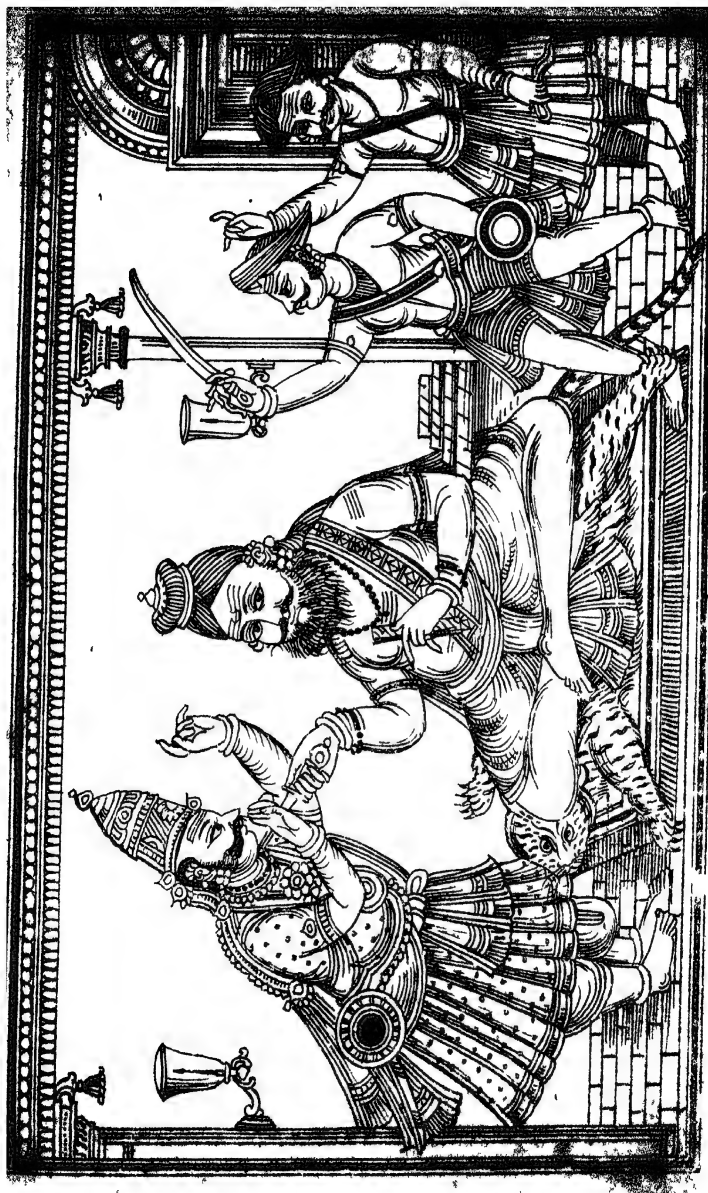
இவையான்குடிமாறநாயனார் புராணம்.

மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறு
வறுமையாலுணவுமிடமறத்துவைறி
யுன்னருள்ளிருண்மையிலுண்டிவேண்டியும்பர்
பிரானணையவயலுமுதுவித்துரு
செந்நெய்யுளையமுதுமணையலகடாலாகிச்
சிறுபயிரின்கறியமுதுநுத்தச்செத்து
பன்னலருமுணவருத்தற்கெழுந்தகோதிப
பரலோகமுத்தாண்டபான்மையாரோ.

இவையான்குடியென்னும ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, எத்தொழிலினும் சிறந்த கிருஷிக்மததால்வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதிந்த அன்புகொண்டசிந்தையையும் உடையவராகிய மாறனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார்? அவர்தம் முடைய கிருகத்துக்குமரும் சிவபத்தர்கள் எந்தவருணத்தாராயினுமண்ணமையாகிய அன்போடு அவர்களை எதிர்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து இன்சொற்களைச்சொல்லி வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், பாதப்பிரகாரலனம்பண்ணி, ஆசனத்திலிருத்தி, சைவாகமத்திபபடி அருச்சித்து, பின்புகசப்பு, புளிப்பு, இளிப்பு, துவாப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு எனகிற அறுவகைச்சுவையை யுடையனவாய் நக்கல், பருகல், உண்டல், தின்னல் என்னும் நான்கிற்கும் விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவர் ஷ்டிதப்படி அமுதுசெய்விப்பார். இப்படித் தினந்தோறும் மகேசுரபூசைபண்ணுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக அவர் குபேரனை ஒத்துவாழ்ந்திருந்தார். அப்படி இருக்கும் காலத்திலே பரமசிவனுனவா அவருளையான்குடிமாறநாயனார் இந்தச்செய்கையைச் செல்வம்வந்தகாலத்திலுன்றி வருமைவந்த காலத்திலும் தளராத செய்யவல்லவர் என்பதையும், தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின் பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பஸிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தியிபாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரோ என்று அவனா சொதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத்தெரிவித்து உய்க

கும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு அந்நாயனரிடத்தில் உள்ளசெல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுறுங்கி வறுமையெய்தும்படி அருள்செய்தார். அப்படிச் செல்வம் சுருங்கவும் நாயனார் மகேசுர பூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மூனம் சிறிதும் சுருங்குதலினறி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக் கூடவிறந்து இறுக்கத்தக்க அவ்வளவு கடன்களை வாங்கியும் முனபோலவே தாம்செய்யும் திருப்பணியைவிடாது செய்து வந்தார்.

அவாஹழைக்காலத்திலே மழைபெய்யும் ஒருநாள் ரெவில நெடுநேரம் எதிர்பார்க்கிருந்தும் ஒருவருடைய உதவியுடைய இல்லாமலபகலமுடிதும் போசனஞ்செய்யாமையால் பசி அதிகப்பட்டு வீட்டுக்கதவைப் பூட்டியபின், கைலாசபதியானவாசைவிலே வங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்துகதவைத்தட்டி அழைக்க நாயனா கதவைத் திறந்து அவ்வாறானே அழைத்துக் கொண்டேயு, மழையினால் நனைந்த அவருடைய திருமேனியை வஸ்திரங்கொண்டு துடைத்து, நெருத்தாகு இடங்கொடுக்கு, அவருக்கு அமுதாட்டல் வேண்டும் எனவும் ஆசைமிருதியால் தம்முடைய மனைவியாரைக் கொக்கி இத்தசைசவா மிகப்பலிகொண்டிருக்கின்றார் நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லை, ஆயினும் ிவருக்கு எப்படியும் அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமென நெருத்தகு என்னசெய்வோம் என்றார். அதற்கு மனைவியார் வீட்டிலே ஒரு பதார்த்தமுமில்லை. அயலவாருளும் இனி உதவமாட்டார்கள். நெடுநேரம் ஆயிற்று அரிச்சுடன் கெட்குப்போவதற்கு வேறிடமுமில்லை, பாவியாகிய நான் இதற்கு என்னசெய்யவேன் என்றுசொல்லி பின்பு, இன்று பகற்காலத்திலே வயலில்விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முன்னமே முன்கொண்டிருக்கின்ற தெல்லைவாரிக்கொண்டுவித்தால், இயன்றபடி சோறுசமைக்கலாம், இதுவெயனறி வேறொருவரையும் அறியேன் என்று சொல்லித் துக்கித்தார். இத்தவாரத்தை செவிப்புலப்படுத்தாமுன, இளையான் குழந்தையானார் மிக மனமகிழ்ந்து, அதற்கு உடன்பட்டு, மிகமழை பொழிக்கின்ற மகி அத்தநாயமமாகிய அத்தராததியிலே ஒரு பெருங்குடையைத் தலையிலே கவிழ்த்துக்கொண்டு காலினலே தடவித் குறிவழியே தம்முடைய வயலிற்சென்று, அங்கிலே அதிகமழையினால் நீரமேலே மிதக்கின்ற நென்முளைகளைக் கையினாலே கோவி வாரி, கூடை நிறைய இட்டு, தலையிலேவைத்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரத்திலே திருப்பிவந்தார். அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வாயிலிலே சின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த நென்முளையை வாங்கி சேறுபோம்படி நீரினாலே கழுவிவற்றி, பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரைக் கொக்கி, அடுப்பிலே நெருப்பு மூட்டித்தற்கு விறகு இல்லையே என்று சொல்ல, அவர்க்குமாயிருக்கின்ற, வீட்டின்கீழ்

மெய்யிய புராணம்

கனாரிலுள்ள வரிச்சுக்களை அறுத்து விழுத்தினார். மனைவியார் அவைகளை முறித்து அடுப்பிலே மாட்டி, நெடுநீளையை ஈரம்போய்ப் பதமாகும்படி, வறுத்துபின் அரிசியாக்கி, நீர்வார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையில் அதையிட்டு சேராகக்கி, தம்முடைய நாயகனுரைப்பார்த்து, இனிக் கறிக்ரு ஏன் எனசெய்வோம், என்று. உடனே நாயனார் புறக்கடைத் கோட்டத்திற்குச் சென்று, குழியினின்றும் மேறபடாத சிறுபயிர்களைக் கையினாலே தடவிப் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து கறிசமைக்கும்படி கொடுக்க, மனைவியார் அவைகளைவாங்கி ஆய்ந்து, நீரினாலே கழுவி தமது சாமர்த்தியத்தினால் வெவ்வேறு கறிமுதுகள் செய்து முடித்து, நாயகருக்கு அமுதும் கறியும் பாசம்பண்ணப்பட்ட டமையைத்தேரிவித்து சைவரை அமுதுசெய்விப்போம் என்று சொன்னார். நாயகர் நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீபத்திற்சென்று சுவாய்! அமுதுசெய்யஎழுந்தருளும் என்றுசொல்லி அழைக்க, அவர் ஒரு சோதனைவருபமாய் எழுந்து தேர்ன்றினார். அதைக்கண்ட இளையான்குடிமாற நாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்துநின்றார்கள். பின்பு பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாருடராய்த் தோன்றி, இளையான்குடிமாறநாயனாரை நோக்கி, அன்பனே! நம்முடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்த நீ உன்னைவியோடும் நம்முடைய பதத்தை அடைந்து பேரின் பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிரு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த் தானமானார்.

சுவாய்! அமுதுசெய்யஎழுந்தருளும் என்றுசொல்லி அழைக்க, அவர் ஒரு சோதனைவருபமாய் எழுந்து தேர்ன்றினார்.

உ

சிவமயம்.

ஆ ரு வ து

மெய்ப்பொருளையுரை புராணம்.

சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னந்திரு
வேடமெய்ப்பொருளாத் தெளிந்தகிந்தை
நீதியினுடன்பொருதுதோற்றமாற்ற
னெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுடிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டனுசிவாளால்
வன்மைபுரிந்திடமுருண்வெந்தததன
காதலுறநமர்த்ததாவென்றுநோக்கிக்
கடிதகலவித்திறைவனடிக்கைக்கொண்டாரோ.

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவலூரிலே, மலையமானுடாருக்கு அரசர்
வேதாசுமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய

திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெனச் சிந்தைசெய்பவரும் ஆகியமெய்
 ப்பொருளையுனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சி
 யத்தைத் தருமநெறி தவறாமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்தபகைவர்களை
 ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்தியநைமித்தியங்களைச் சிறப்
 பாகநடத்தியும், சிவபக்தர்கள்வந்தபொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டி
 யதிரவியங்களைப் பூர்த்திபாக்கக்கொடுத்தும் வந்தார். இப்படி நடக்கும்காலத்
 திலே, முத்தநாதன் என்கின்ற ஓர் அரசனானவன் அவரை வெல்லுதற்குவி
 ரும்பி, யுத்தசூத்தனாகி, அவரோடு பொருது, யானை-குதிரை-தேர்-காலா
 ள் எனனும் செனைகளைப் பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டுப்
 போனான். பின்பு அவன் யுத்தத்தினாலே அவரை ஜயிக்கமாட்டாதவ னாகி,
 அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியாரா பதநிலை அறிந்து, விழுதிதரிக்கின்ற
 அவ்வடியார் வேடங்கொண்டு அவரைக் கபடத்தினால்வெல்லநினைந்து, சரீ
 ரமுழுதிலும் விழுதிதரிக்குகடையுள்ளே சோததுக்கட்டி புத்தகக்கவளிபோ
 லத் தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்துவைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை
 எடுத்துக்கொண்டு திருக்கோவலூரிற்சென்று மெய்ப்பொருளையொருடைய
 அரண்மனைவாயிலே அடைந்தான். அப்பொழுது வாயில் காவலாளர்அவ
 னை அஞ்சலிசெய்து சுவாமீ உள்ளே எழுந்தருளும் என்றுசொல்ல, அப்
 முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்ற வாயில்களையும் அப்படியே கடந்துசென்
 று, இறுதிவாயிலே அடைந்தபொழுது அவ்வாயிற் காவலாளனாகிய தத்த
 நென்பவன் இப்பொழுது இராசா நித்திரைசெய்கின்றார். நீர் சமயமறிந்து
 போகவேண்டும் என்றான். அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச்
 சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப்போகின்றபடியால் நீரானனைத்தடுக்கலாகாது
 என்றுசொல்லி உள்ளேபுகுந்து மெய்ப்பொருளையுனர் கடிலிலே நித்தி
 ரைசெய்ய அவர்மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சம்பத்திலே சென்
 றான். அப்பொழுது மனைவியா சீக்கிரமாக எழுந்து பெய்ப்பொருளையொ
 ரை எழுப்ப, அவாவிழ்ந்ததெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கிவின்று
 சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்குக் காரணம் யாது என்று வினா
 வினா அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள கடவுளாகிய பாடசிலன் ஆதிகாலத்
 திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்துங் காணப்படாத ஓர்
 ஆகமத்தை உமக்குப் பொதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன் என்றான். மெய்ப்
 பொருளையுனர் அதைக்கேட்டு இதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்த பேறு அடியே
 னுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன்
 பொருளை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க முத்தநாதன் பட்
 டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும் வேறிடத்திருக்கவேண்டும் என்றான்.
 உடனே மெய்ப்பொருளையுனர் தம்முடைய மனைவியானை அந்தம்புரத்து
 க்கு போமபடிசெய்து பொயவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின்

மேல் இருத்தி, தாம் கீழே இருந்துகொண்டு இனி அருளிச்செய்யும் என்றார். முத்தநாதன் தன்னைக்கியில் இருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலேவைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருளையுணர்வணங்கும்போது அக்கவளியில் மறைத்துவைத்த உடைவானை எழுத்து அவரைக் குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளுள்ளது அவனை வணங்கினார், அம்முத்தநாதன் உள்ளே புகுந்தபொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கேயே செலுத்திக்கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் கொடியாளனிலே உள்ளேபுகுந்துதன்னைவானினால் அப்பகைவனை வெட்டப்போனான். அதற்கு முன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம்சொரிய விழப்போகின் மெய்ப்பொருளையுணர்விழும்பொழுது தத்தனே இவர் சிவனடியாராதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும்செய்யாதே என்று கையினாலே தடுத்து விழுந்தார். அப்பொழுது தத்தன்மெய்ப்பொருளையுணராத தலையினால் வணங்கி அவரைத் தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டியசுற்றேவல்லயாது என்கேட்க மெய்ப்பொருளையுணர்வழியிலே இவருக்கு யாவரொருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரையழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கிடு என்றுசொன்னார்.

அப்படியே தத்தன் முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு போம்பொழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவைக் குத்தின சங்கதியை அறிந்தவர்களெல்லாரும் அவனைக்கொல்லும்படி வந்து குழச்சுமுடி, அவர்களெல்லாரையும் இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தார் என்று சொல்லித்தடுத்தான். அவர்களெல்லாரும் அதைக் கேட்டவுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியிலே அவனை விட்டு, நகரத்துக்குத்திரும்பி, சிவவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறுவராமல் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கிட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும்மெய்ப்பொருளையுணருக்கு முன்சென்று வணங்கிநின்று, சிவபத்தரை இடையூறு ஒன்றும் வராதபடி கொண்டுபோய் விட்டேன் என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட மெய்ப்பொருளையுணர். இன்றைக்கு நீ எனக்குச்செய்த உபகாரத்தை வேறாசெய்யவல்லவர் என்று சொல்லி பின்பு தமக்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவாகமவிதிப்படி விழுதிமேல் வைத்தஅன்பைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து கனகசபையிலே ஆனந்தத்தானட்டம் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரைத்தியானம்பண்ணினார். அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருளையுணருக்குத்தோன்றி, அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

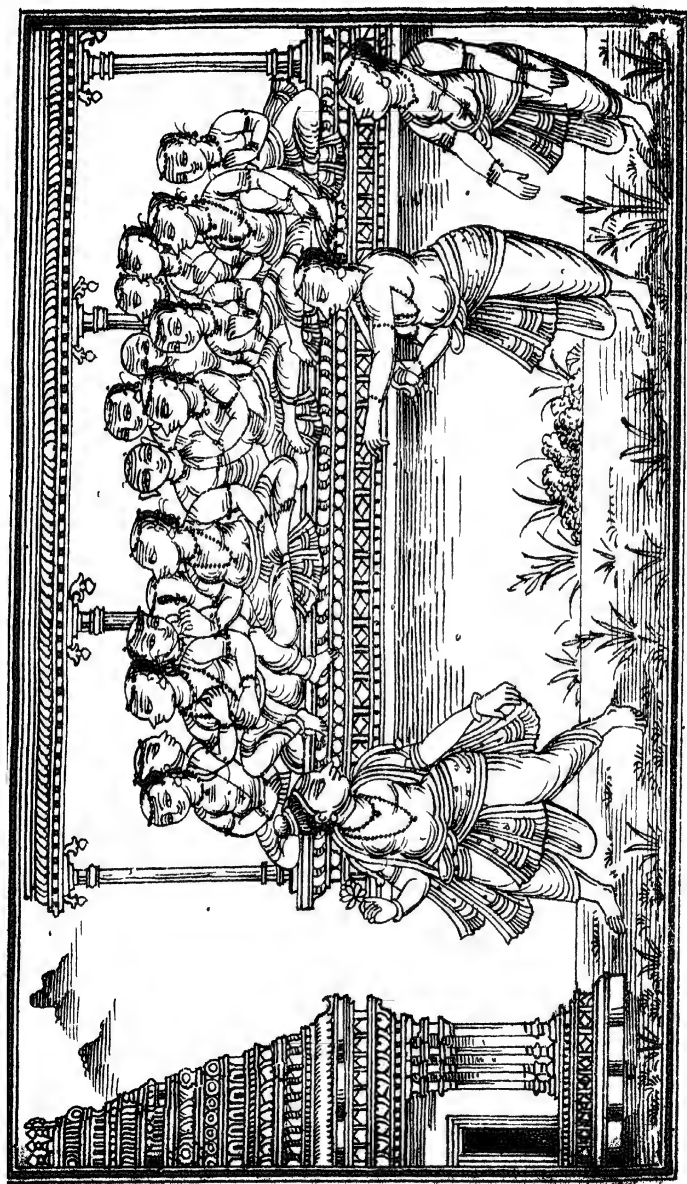
சிவமயம்.

வழுவது,

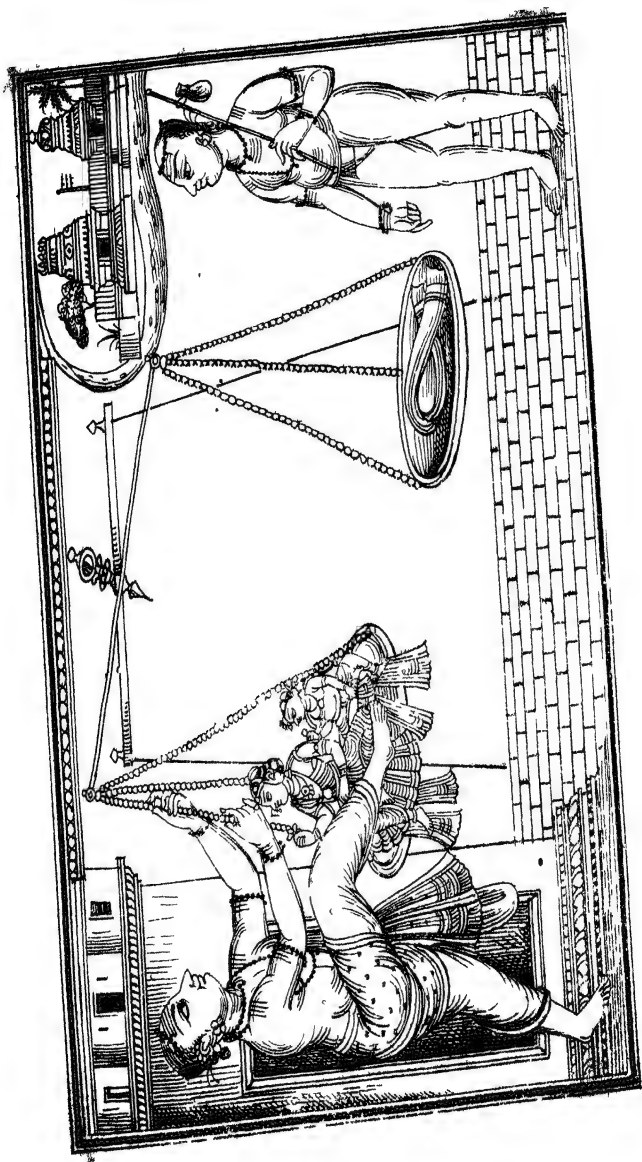
விநன்மிண்டநாயனார் புராணம்.

விளங்குதிருச்செங்குன்றார்வேளாண்டொன்மை
விநன்மிண்டர்நிருவாநார்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டாடிவணங்காதேகும்
வன்றெண்டன்புறகவணவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும்புறமென் நன்பாற்
சொல்லுதலுமவர்தொண்டத் தொடைமுண்டாட
வுளங்குளிரவுள தென்றாநலைண்ண
லுவகைசரவுயர்கணத்துளோங்கினோ.

மலையமானாட்டிலே செங்குன்றாரிலே வேளாளர் குலத்திலே, பரம
சிவனுடைய நிருவாகிகளை முன்கில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை
அறுத்தவரும் அடியார்பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாதவரும் ஆகியவிநன்
மிண்ட நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப்
போனபொழுதெல்லாம், முன் அடியார் நிருக்கூட்டங்களுக்குத்திரேபோய்
அவர்களை வணங்கிக் கொண்டே, பின் சுவாமியை வணங்குகின்றவர், அவ
ர் தாம்வசிக்கின்ற மலைநாட்டை நீங்கி பலதலங்களினும் சஞ்சரித்து, சிவ
னடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை அனுசரித்து. நிருவாநுரை அடைந்து
சுவாமி நரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், ஒருநாள் சுந்தாமூர்த்தி சுவா
மிகள் நேவாச்சரிய மண்டபத்தில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களை அடைந்து
வணங்காமல் ஒரு பிரயாம் ஒதுங்கிச்சென்றதை அவ்விநன்மிண்டநாயனா
ர்கண்டு, அடியார்களை வணங்காமல் செல்கின்ற வன்றெண்டன் அவ்வடி
யார்களுக்குப் புறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகு என்
றார். சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகள், அவ்விநன்மிண்ட நாயனாரிடத்திலுள்ள சங்
கமபத்தி வலிமையைக் கண்டு, அவ்வடியார்கள்மேலே நிருத்தொண்டத்
தொகை என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார், அதைக்கேட்டவிநன்
மிண்டநாயனார் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றெண்டருடைய மனம் அடியாரிடத்
திலே பதிந்திருக்கின்றது என்று அருளிச்செய்தார். இந்தச் சங்கமபத்திவலி
மையைக்கண்ட பரமசிவனாவார் அவ்விநன்மிண்ட நாயனாரைத் தம்மைச்
சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

சா-வது - விறன் மிட நாயன

வ
சிவமயம்.

எட்டாவது

அமர்ந்திநாயனார் புராணம்.

பழையாறைவணிகாமர்நீதியாராற

பாவுசிறுமுநிவடிவாய்ப்பயிலுநல்நூர்

குழைநாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்

கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து

தொழிலாநுமதுவென்றிவெகுண்டுநீர்த்

துலையிடுங்கோவணமேநூக்குமென்ன

வெழிலாநும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றம்

யேறினார்வானுலகுதொழுவெற்றோ.

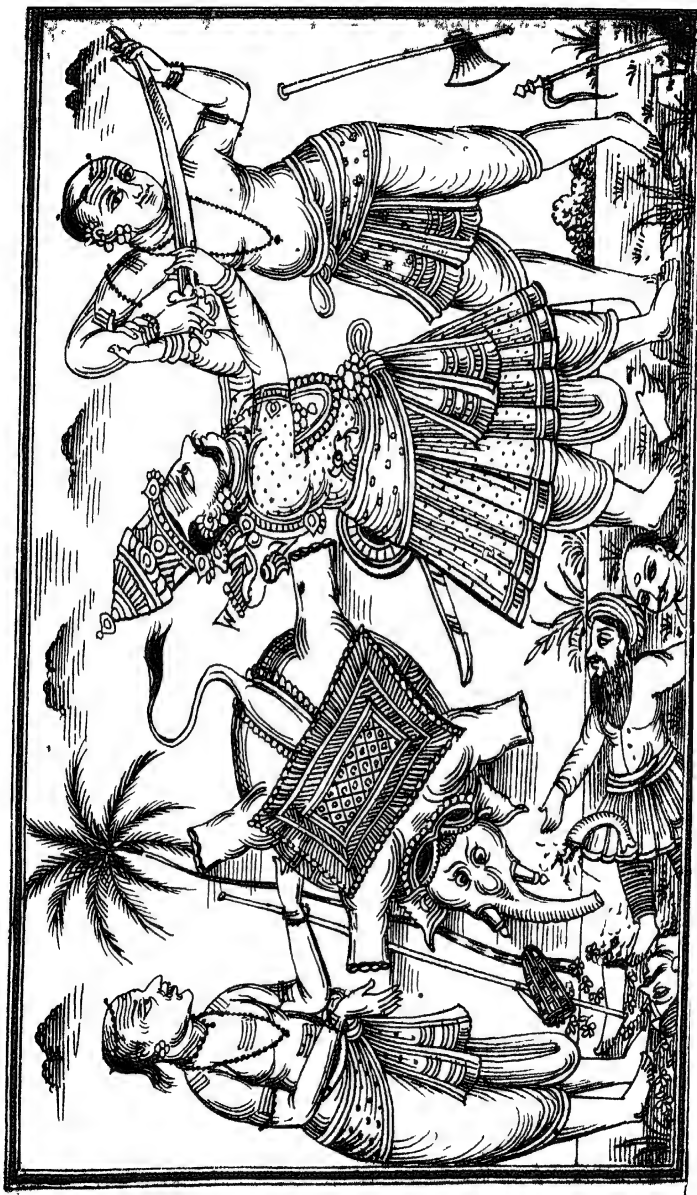
சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர் குலத்தி
லேமகா ஐசுவரியமுள்ளவரும்சிவனடியார்களை அமுதுசெய்துவித்து அவர்
குறிப்பறிந்து கந்தை, சிங், கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவரும் ஆ
கிய அமர்ந்திநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருநல்நூர்என்
னும் சிவஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ் செய்யவரும் சிவனடியார்கள்
அமுதுசெய்யும் பொருட்டு ஒரு திருமடம் சட்டுவித்துக்கொண்டு தம்மு
டைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து, மகோற்சவத
ரிசனஞ்செய்து தம்முடைய மடத்திலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்தி
த்துக்கொண்டு, மனமகிழ்ச்சியோடும் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே
ஒருநாள் பரமசிவனுனவர் பிராமணவருணத்தூபிரமசாரிவடிவங்கொண்டு,
இரண்டு கௌடபிணங்களுக்கும் விபூதிப்பையையும் கடடியிருக்கின்ற மூருதன்
டைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருமடத்திற்குவந்தார், அதுச
ண்ட அமர்ந்திநாயனார் மனமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை
எதிர்கொண்டு வணங்கி, சுவாமி! தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளியருந்தற்கு
அடியேன் பூர்வத்தில் என்னதவம் செய்தேனோ என்றுசொல்லிச் சம்மா
னம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரை நோக்கி, நீர் அடியார்களை அமு
துசெய்தீத்து அவர்களுக்கு வஸ்திபங்களும் கந்தைகளும் சிங் கௌடபி
ணங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக்கேள்வியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு வி
ரும்பிவந்தோம் என்றார். அதுகேட்ட அமர்ந்திநாயனார், இந்தத் திருமடத்
திலே பிராமணர்கள் போகணம்பண்ணும் பொருட்டிப் பிராமணத்தார் பாக

ம்பண்ணுவதும் உண்டு தேவாரும் இங்கே அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். பிரமசாரியானவர் அதற்கு உடன்பட்டு, நாம்காவேரியிலே ஸ்நாகம் பண்ணிக்கொண்டு வருவோம் ஒர்போது மழைவரின்மும் தரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீர் இந்த உலாந்த கௌபினத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்று சொல்லி, தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற இரண்டு கௌபினங்களில் ஒன்றை அவிழ்த்து இந்தக் கெம்பினத்தின் மகிமையை உமக்கு நான் சொல்லவேண்டுமெனவே நான் ஸ்நாகம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்வரைக்கும் நீர் இதைவைத்திருந்து தாரும் என்று அவர்கையிலே கொடுத்துவிட்டு, காவேரியிலே ஸ்நாகம் பண்ணுதற்குப்போக அமர்ந்திராயனார் அந்தக் கௌபினத்தை ஒரு தருந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார், ஸ்நாகம் பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்ந்திராயனார் சேமித்து வைத்த கௌபினத்தை அது வைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும் படி செய்து ஸ்நாகம் செய்துகொண்டு மழைபொழிய நனைந்து திருமடத்தை அடைந்தார். அமர்ந்திராயனார் அதுகண்டு எதிர்கொண்டு சமயலாபிற்று என்ற சொல்லி வணங்க பிரமசாரியார இனி அந்நாயனருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முமுகவேண்டி அவனானோக்கி ஈரம் மாற்றவேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கௌபினமோ ஈரமாயிருக்கின்றது, உம்மிடத்திலே தந்த மௌபினத்தைக் கொண்டுவாரும் என்றார். அமர்ந்திராயனார் சீக்கிரமாக உள்ளேபோய்ப்பார்த்து கௌபினத்தைக்காணாதவராகி, திகைத்து மற் றை இடங்களிலுந் தேடிக்காணாமையால் மிகுந்ததுக்கங்கொண்டு வேறொரு கௌபினத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, பிரமசாரியார் முன் சென்று சுவாமி! தேவரீர் தந்த கௌபினத்தைவைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கண்டிலேன், அதுபோனவிதம் இன்னதென்று அறியேன், வேறொரு நல்ல கௌபினம் கொண்டுவந்தேன். இது கிழிக்கப்பட்ட கோவணமன்று செய்யப்பட்ட கோவணமே தேவரீர் நனைந்த கௌபினத்தைக் களைந்து இந்தக்கௌபினத்தைச் சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார், அதைக்கேட்டபிரமசாரியார் மிகக்கொபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கின்றது, நெடுநாள் செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில் வைத்த கௌபினத்தைக் கவர்த்துகொண்டு அதற்குப்பிரதியாக வேறொரு கௌபினத்தை எற்றுக்கொள்ளுமென்று நீர் சொல்வது என்ன, சிவனடியார்களுக்கு நல்ல கௌபினம் கொடுப்பேன் என்று நீர் ஊரிலே பிரசித்தம் செய்தது என்னுடைய கௌபினத்தைக் கவர்த்துகோ? நீர் செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றது என்று சொல்ல அமர்ந்திராயனார் பயந்து முகம்வாழ்ந்து நெடுங்கி சுவாமி! அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்து செய்தேனல்லவேன், இதைப்பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய பணியிடைகளை

ல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக் கோவணமன்றி வெகுபொன்களையும் பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் எம்மக்கொள்ளும் என்றார், அதற்குப் பிரம்சாரியார் கோபத்தணிந்தவாபோலத் தோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் எனக்கு என் நான்திரிபு தற்கு உபயோகமாகியகௌபினத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபினம் தந்தாற்போதும் என்று சொல்ல அமர்நீதிநாயனா மனமகிழ்ந்து, எதனுடைய நிறைக்குச் சரியாகிய கௌபினத்தைத் தரல்வேண்டும் என்கேட்டார். பிரம்சாரியார், நீர் இழந்தகௌபினத்தின் நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபினம் இது என்று சொல்லி, தமது தண்டிலே கட்டப்பட்டிருந்த கௌபினத்தை அளித்தது இதற்கு ஒத்த நிறையுள்ளதாகக் கௌபினத்தை நிறுத்துத்தாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் பிசுநன்று என்ற சொல்லி ஒரு தராசைக்கொண்டு வந்து நாட்ட, பிரம்சாரியார், அந்தக்கௌபினத்தை ஒருதட்டிலே வைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிலிருந்த பெய் பட்ட கௌபினத்தை மற்றத் தட்டிலே வைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலே நில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக் கண்டு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம் வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொன்றாக இட இட, பின்னும் தூக்கிக்கொண்டு எழும்பியது, அதைப் பார்த்து, ஆச்சரியம் அடைந்து, பல வஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையும் கொண்டுவந்து இட இட, பின்னும் உயர்ந்தது. அதுகண்டு அநேகம் வஸ்திரப் பொதிகளைக் கொண்டுவந்து இட்டார். இட்டும், அத்தட்டிமேலே எழும்புகௌபினத்தட்டுக் கீழேதாழ்ந்தது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிக அஞ்சி, பிரம்சாரியாரை வணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப்பொதிகளையும் தூங்கட்டுகளையும் குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றத் திரவியங்களையும் இத்தட்டிலே டுதற்கு அனுமதித்ததற்குநாம் என்றார். அதற்குப் பிரம்சாரியார் இனி நாம் வேறென்ன சொல்லுவோம், மற்றத் திரவியங்களையும் இட்டுப்பாரும் எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்த நிறையில் நிறகவேண்டும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார், நவரத்தினங்களையும் பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் சுமை சுமையாக எடுத்துவந்து இட இட, தட்டு எழுந்தபடியே மேலே நின்றது, அமர்நீதிநாயனா அதைக்கண்டு பிரம்சாரியாரை வணங்கி, என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும் சேவியாமல் இந்தத் தட்டிலே இட்டேன் எனமனையையும் புத்திரனும் மாதிரம் சேவித்து சிங்கின்றோம்தேவாரூக்குப்பிரியமாகில், இனி நாங்களும் இத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அனுமதி தந்தருளும் என்றார். பிரம்சாரியாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். அதுகண்டு அமர்நீதிநாயனா மனமகிழ்ந்து, பிரம்சாரியாரை வணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசைவளஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் எறினமாதிரத்தே இந்தத்த

ட்டு மற்மத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக்கடவது என்றுசொல்லி, திருநல்லூரில்
 வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனேவணங்கி பூரிபஞ்சாஷ்டாத்தை ஒதுக்கொண்டு,
 மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலே ஏறினார். ஏறினவுடனே, பரமசிவனுடைய திருவ
 னையிலே சாத்தப்படும் கௌபினமும் பத்தியிலே சிறிதும் குறைவில்லாத
 அமர்நீதிநாயனாருடைய அடிமைத்திறமும் மகான்மியத்தில் ஒத்திருந்தப
 டியால் துலாக்கொலின் றிரண்டு தட்டுக்களும் ஒத்துநின்றன. அவ்வற்புத
 த்தைக் கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதிநாயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்திர
 ன்செய்தார்கள். தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் கற்பகவீருக்கூங்களின் புஷ்
 பங்களை மழைபோலப் பொழிந்தார்கள். பரமசிவனானவர் தாம் கொண்டுவ
 ர்த பிரமசாரிவடிவத்தை ஒழிந்து ஆகாயத்திலே பார்வதிதேவியோடு இட
 பாளுராய்த் தோன்றி, தமமைத் தரிசித்து அந்தத்தராகதட்டிலே தானே
 நின்றுகொண்டு ஸ்தோத்திரம் செய்கின்ற அமர்நீதிநாயனாயும் அவர்ம
 னையியாலாயும் புத்திரனாயும் கட்டாட்சித்து, நீங்கள் மூவரும் நம்முடைய
 அருளைப்பெற்று நம்முடைய சந்திரானத்திலே நம்மை வணங்கிக்கொண்டு
 இருங்கள் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். அமர்நீதிநாயனாரும்
 அவர்மனையியாரும் புத்திரரும் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் அந்தத்
 தராகதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு சிவலோகத்தை
 அடைந்தார்கள்.

சிவமயம்

கீருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

இவ்விமலிந்தசருக்கம்

ஒன்பாவது,

எறிபத்தநாயனார் புராணம்.

திரும நலகருவூரனிலையாசுத்துஞ்
சிவகாமியான்மலரைச்சித்தயானை
யானெறிழைத்தெறிபத்தநாயகரோடு
மறவெறியதென்னுயிருமகற்றினென்று
புரவலனார்கொடுத்தபடையன்பாள்வாங்கிப்
புரிந்தரிவாள்புகவெழுந்தபுனிதவாக்காற
சரியினுன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாழ்ங்
கணநாதர துகாவல்கைக்கொண்டாரோ.

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருவூரிலே, ஆநிலை என்
னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும், அவரு
டைய அடியார்களுக்கும் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்க
ளுக்கு ஆபத்து வந்தகாலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக் காணரா
யிருந்தவர்களை மருகினால் வெட்டுவதென்றவரும் ஆங்கு எறிபத்தநாயனார் எ
ன்பவன் ஒருவர் இருந்தார்.

அவாகாலத்திலே சிவகாமியானார் என்கின்ற ஒரு பெரியவர் தின
ந்தோறும் புஷ்பங்கொய்து மாலைகட்டி அவவாசிலையில் வீற்றிருக்கும் கட
வுளுக்குச் சாத்திவந்தார். ஒருநாள் முன்போல வைகறையிலே எழுந்து
போய், ஸ்நானஞ்செய்து வரைய வஸ்திரத்தினாலே கட்டி நடந்தவனத்துக்குப்
போய் புஷ்பங்களை அலருளுசமயத்திலே கொய்து, பூங்கூடையை நிறைத்
து கையிலே தண்டை எந்தி சுவாமிக்குத் திருப்பள்ளித் தாமங்கட்டிச் சா
த்தும்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாக நடந்தார். நட

க்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச்சோழருடைய பட்டவர்த்தன யானையானது மகாநவமியின முதல்நாளைய அந்நாளிலே காவேரிநதியிலே முழுகி மிக அலங்கரிக்கப்பட்டு, குத்துக்கோற்காரர்முன்னே ஓடி தன்மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே வினாவாகச்சென்று தனக்கு முன்னே செல்லும் சிவகாமியாண்டாரைப் பின்னொடர்ந்தோடி, அவர்கையிலே தாங்கிய தண்டிலே தூங்குகின்ற பூங்கூடையைப் பறித்துச் சிதறியது. அந்த யானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு சீக்கிரமாக அதைச் செலுத்திக்கொண்டுபோக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக் கொபித்து, அந்த யானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப்பின்னேபோனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகா கதிகொண்டு சென்றது. சிவகாமியாண்டாரா வயோதிகரானாடியால் அந்த யானைக்குப்பின்வினாந்து செல்லச் சக்தியில்லாதவராகி தவறி விழுந்து நிலத்திலே கைகளைமோதிஎழுந்து நின்று, அதி துக்கங்கொண்டு தேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டு வந்த பூவை யானையா சிந்துகின்றது சிவதா சிவதா என்று சொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரோவந்த எறிபத்தநாயனார் கேட்டு மிக்ககோபித்து மழுவை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து சிவகாமியாண்டாரைக் கண்டு வணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச் செய்த யானை எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்க அவர் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி நான்கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியே தான்போகின்றது எனறார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிக கோபங்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக ஓடிப்போய்யானையைச் சமீபித்து மழுவைவீசி அதன்மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானை கோபித்து எறிபத்தநாயனார் மேலே திரும்ப, எறிபத்தநாயனார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத் தடுத்து அதினுடைய துநிக்கையைத் துணித்தார். அப்பொழுது யானை கதறிக் கீழே விழுந்து புரண்டது. பின்பு எறிபத்தநாயனார், அதற்கு முன்னேடும் குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் எறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும் ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஒழிப்போய் புகழ்ச்சோழருடையவாயிற்காவலாளரை நோக்கி பட்டவர்த்தன யானையையும் பாகர்கள் சிலரையும் சிலர்கொன்றுபோட்டார்கள். இதை ராஜாவுக்குத் தெரியியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே வாயிற்காவலாளர்கள் அரசனிடத்திலே போய் அவரை வணங்கி அந்தச் சமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார். அரசன் அதைக்கேட்டமத்திரத்தே அளவிறந்த கோபங்கொண்டு புறப்பட்டு குதிரையிலே ஏறி சதுங்கசேனையோடும் விரைந்துசென்று யானையும் பாகரும் இறந்த போர்க்களத்தை அடைந்து அங்கேகின்ற சிவவேடந்தரித்த எறிபத்தநாயனாமைத்திரம் கண்டு, யானையைக் கொன்றவர் அவர் என்பதை அறியாதவராகி யானையைக்கொன்றவர் யாவா என்கேட்டார். பாகர்கள் சமீ

பத்திலேபாய் வணங்கிநின்ற மழுவைத் தரித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நித்தின்வயோ யானையைக்கொன்றவர் என்றார்கள். அப்பொழுது புகழ்ச் சோழர் இவாசிவபத்தராகையால் அந்த யானை குற்றஞ்செய்தாலன்றி அதைக்கொல்லார் அது யாதோ குற்றஞ்செய்ததுபோலும் என்று நினைத்து, தம் முடைய சேனையை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல் சிறக்கி குதிரையி யினின்றும் இறங்கி, இந்த அடியவா யானைக்கு எதிரே போனபொழுது அ தினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல் இருக்கும்படி பூர்வ சன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இந்தப் பெரியவர் இவ்வளவு கோபங் கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று சொல்லியபயந்து எறி பத்தநாயனார் முன்னேசென்று அவரை வணங்கிநின்ற, சுவாமீ ! தேவரீரே இந்த யானையைக் கொன்றொன்பதை நான் முன்னறிந்திலேன் அதுநிற்க இந்த யானைசெய்த குற்றத்தின்பொருட்டு இதனைப்பாகரோடு கொன்றது மாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார். 'எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச் சோழரை நோக்கி, சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச்சாதத்தும்படி. கொண்டு வந்த பூவை இந்தயானை பறித்துச் சிந்தினதினால் நான் இதைக்கொன்றேன், யானை திங்குசெய்தபொழுது குத்துக்கோற்காரரும் பாகர்களும் அதை வி லக்காதபடியால் அப்பாக்களையுக்கொன்றேன். இதுவே இங்குநிபழந்த சமா சாரம் என்றார். புகழ்ச்சோழர் அதைக்கேட்டுப் பயந்து எறிபத்த நாயனா ரை வணங்கி சிவனடியாருக்குச்செய்த அபாதத்துக்கு இந்த யானையை யும் பாகனையும் குத்துக்கோற்காரரையும் கொன்றதுமாத்திரம் போதாது அடியேனையும் கொல்லவேண்டும், பெரும்பாணியாகிய சிறியேனைத் தேவரீ ருடைய திருக்கரத்தினிருக்கின்ற மங்கலம்பொருத்திய மழுவாயுத்தத்திலே கொல்வது நியாயமன்று என்றுசொல்லி, உடைவானை உறையினின்றும்உ ருவி, இதினாலேகொன்றருளும் என்றுநீட்டினார். எறிபத்தநாயனார் அதை க்கண்டு, அவருடைய அளவிறங் அன்புபுகழுத்தது ஆசுரியம் அடை ந்து அவர் நீட்டியவானை வாங்காமல் சொற்றபக்கரம் தாழ்த்துகின்ற பின்பு அவர் கையிலேவான் இருந்தால் தம்மைத்தரமே மாபத்துக்கொள்ளுவாரா என்று நினைந்து அஞ்சி அதைவாங்கினார். வாங்கிய எறிபத்தநாயனாரைப் புகழ்ச்சோழர் வணங்கி நின்று இந்தச்சிவபத்தர் என்னை வானினாலே கொள றுள்ள குற்றத்தைத் தீர்க்கும்படி பெற்றேன் என்றார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கேட்டு மிகஅஞ்சிப்பட்டவாத்தன யானையும் பாகரும் இறந்துபோக வும் அதைக்குறித்துச் சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவானைத் தந்து தமமை யும்கொல்லும்படி கேட்கின்ற புகழ்ச்சோழ ராசாவுக்குத் திங்குநினைத்தேன் என்று எண்ணி முன்னே என்னுயிராக்கொன்று முடிப்பதே தீர்ப்பு என்று நினைத்து, அந்த வானைத் தம்முடைய கழுத்திலேபூட்டி அறுக்கத்தொடங்கி னார். அதுகண்ட புகழ்ச்சோழர் பயந்து நடுநடுங்கி சீக்கிரமாக எதிரோபேய் அவருடைய கையையும் வானையும் பிடித்துக்கொள்ள அவர் தம்முடைய

எண்ணம் நிறைவேறுமையால் வருந்தினின்று, அப்பொழுது அளவிறத்த அன்பினாலே அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய இத்துக்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அடியர்களுடைய தொண்டை உலகத்திலேவெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இன்றைக்கு யானே புஷ்பத்தைச் சிதறும்படி பரமசிவன அருளசெய்தார் என்று ஓர் அபரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது. உடனே யானையும் புகழ்களோடு எழுந்தது, அப்பொழுது எறிபத்தராயனார் கழுத்திற்பூட்டிய வானோலிட்டுப் புழம்ச்சோழருடையபாதத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் புகழ்ச்சோழரும் அந்தவானை எறிந்து விட்டு, எறிபத்தராயனருடைய பாதத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார், பின் இருவரும் எழுந்து அசரீரிவாக்கைத் துதித்தார்கள், பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே பூங்குடையிலே முன்போலப் பூக்கள் நிறைந்திருக்கவகையி யாண்டார் அதைக்கண்டு, மகிழ்ச்சி அடைந்தார், பாகர்கள் படவர்த்தன யானையை நடத்திக்கொண்டு புகழ்ச்சோழர் முன்வந்தார்கள், எறிபத்தராயனார் புகழ்ச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து, அடியேன மகிழும்படி இந்தயானை யின்மேல் எறிச்செல்லும் என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் அவரை வணங்கி யானையின்மே லேறிகொண்டு சேனைகளோடும் அரண்மனையை அடைந்தார், சிவகாமியாண்டார் பூங்குடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகட்டிச் சாத்தும்படி போனார். எறிபத்தராயனார் இப்படியே அடியார்களுக்கு இடைபூறுவந்த காலங்களிலே முற்பட்டு, அவைகளைநீக்கி பத்திவாசி மையிற் சிறந்தவராயிருந்து பிணை கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவகணங் களுக்குத் தலைவரானார்.

உ

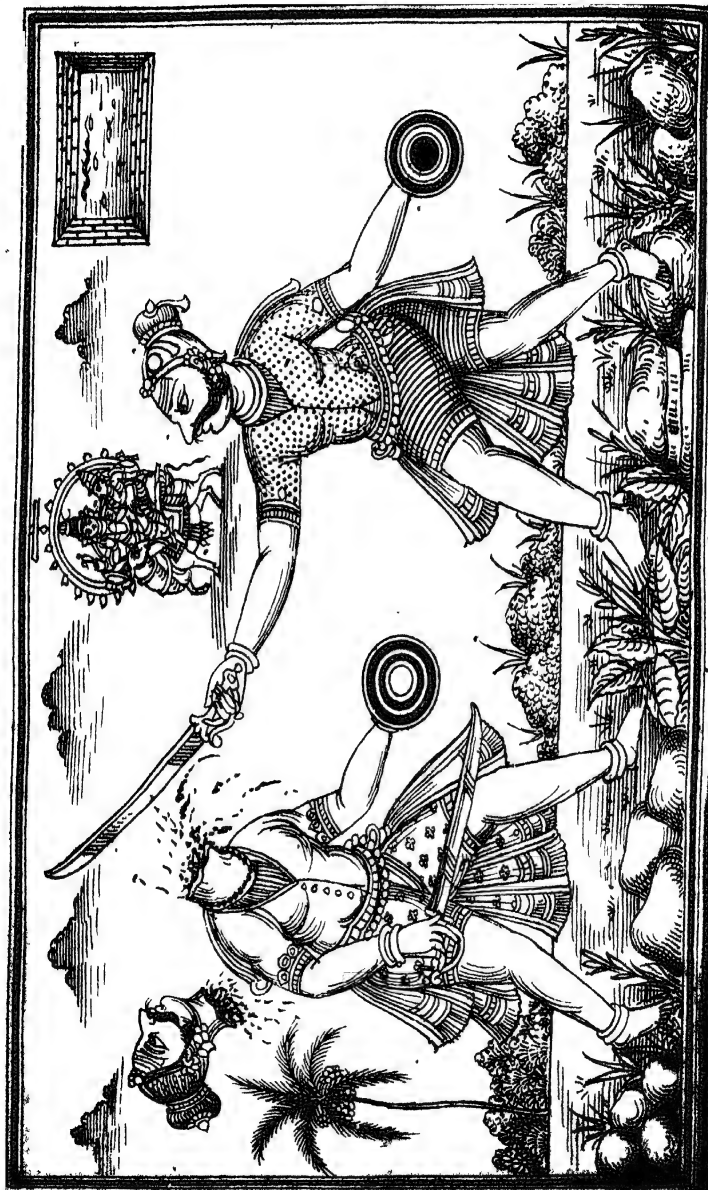
சிவமயம்

பத்தாவது

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

சுழக்குலச்சானருபெயின ஆரவாடுமுறுநிகரணியைவனீற்றைத் தாழ்த்தொழும்பாபபடைகள் தறுதன்மைபெருவரிசூரனசமரிற்சூழறு வாழத்திருநீறுநிகரநககண்மெருண்டாதெருண்டாக்கவாள்விடாநெர் வீழ்க்களிப்பாபோனன் ிறபாக்கைவிடுவித்தாசிவனருளேமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே எயினனூரிலே சானார் குலத்திலே விழுதியில் மகாபத்தி யுடையவராகிய ஏனாதிகாதர் ஒன்பவா ஒருவர் இருந்தார்.

வர் அரசர்களுக்கு வாள்வீத்தையைப் பயிற்றி அதனால் வந்தவளங்கள் எல்
 லாவற்றையும் சிவனடியார்களுக்கு நாடுகளும் பொருத்துவதார். இப்
 படி நிகழும் காலத்தில் வாள்வீத்தை பயிற்றியிலே அவ்வாடு தாயபாகம்பெ
 ற்ற அநிகுரன் வாள்வீத்தை பயிற்றுதலினால் வரும் ஈனியம் எஞ்சுகுநா
 ள்தன்னக்குக்குறைதலையும் எனுகநாதநாயனாருக்கு அடிபித்தலையும் கண்டு
 பொருளமையுற்று, அவ்வாடு பொர்செய்யக்கூடாது வீரர்கூட்டத்தோடும்
 போய் அவர் வீட்டுத்தலைக்கடையில் நின்றுபொர்செய்தற்கு வரும்படி அ
 வைக்க எனுகநாதநாயனா யுத்தகந்தாசுப்பாபிபட்டார், அ பொழுது
 அவரிடத்திலே பொர்ந்தொழிச் செய்தும் மாணுக்கர்களும் யுத்தத்திலே சா
 மர்த்தியமுள்ள அவர் பக்குக்களும் அலைதக்கன்னியுற்று வினார்களுவந்து,
 அவருக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் குழந்தைகள் பொருத்து அலை கூடிய
 அநிகுரன் எனுகநாதநா நோக்கி, நாம் இருவரும் இதற்குச் சமீபமாகிய
 வெளியிலே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ்செய்வோம் யுத்தத்திலே வெற்
 ற்கொள்பவர் எவரோ அவரை வாள்வீத்தை பயிற்றும் உரிமையைப் பெற
 ல்வேண்டும் என்றசொல்லு, எனுகநாதநாயனாரும் அதற்கு உடன்பட்டார்.
 இருவரும் கங்கன் தப்பன் சேனைகளை அவ்வெளியிலேயோய் கலந்து
 யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்திலே அநிகுரன் எனுகநாதநாயனாருக்குத்தொ
 றறு, எஞ்சிய சிலசேனைகளோடும் புறங்காட்டி டியாடினான். அன்றியுமு
 முதாம் அவன் தன்னுடைய தெளர்ப்பாசியத்தை நினைந்து நித்தியாயின்
 நித்துக்கித்குமொன்றருந்து எனுகநாதநாயனா வெல்லுதற்கேற்ற உ
 பாயத்தை ஆலோசித்து, வஞ்சனையினிலே ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடி
 யற்காலத்திலே நமக்கு உதவியாகும் முடைய ஊரவர்களை அழைத்துக்
 கொல்லாமல் நாம் இருவரும் வேறொரிடத்திலே பொர்செய்வோம் வாரும்
 என்று எனுகநாதநாயனாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி ஒருவனை அழைப்பினான்.
 எனுகநாதநாயனா அவைக்கட்டு, அகறகு மீண்டுக தம்முடையகற்
 றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதபடி வானையும் பரிசையை யுடையகருக
 கொண்டு, தனியே புறப்பட்டு, அவ்வநிகுரன் குறித்த யுத்தகளத்திலே செ
 ன்று அவனுடைய வரவை எதிர்ப்பாடி, திரிந்து. முன்னொருபொழுதும்
 விழுந்திரியாத அநிகுரன் விழுந்திரித்தவர்களுக்கு எனுகநாதநாயனா எவ்வி
 டத்திலும் துன்பஞ்செய்யார் என்பதை அறிந்து, நெற்றியில் விழுதியைப்
 பூசி வானையும் பரிசையை யுடையகருகொண்டு, தான்குறித்த யுத்தகள
 த்திற்சென்று அங்குநின்ற எனுகநாதநாயனாக்கண்டு அவர்சமீபத்திலே
 போய்வரைக்கும் நெற்றியைப்பரிசையினால் மறைததுக்கொண்டு அவருக்
 குமுன்னே முடுகி டுந்தான். எனுகநாதநாயனா அவ்வநிகுரனாகக் கொல்லு
 தற்குச் சமயந்தெரிந்துகொண்டு அப்பொயத்தார், அப்பொழுது அநிகுர
 ன் தன்முக்கத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடு
 க்கு, எனுகநாதநாயனா அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விழுதி

யைக் கண்டார். கண்டபொழுதே ஆகெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும் இவர் நெற்றியிலே காணாத விழுதியை இன்றைக்குக் கண்டேன், இனி வேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக்கு அடியவராய் விட்டார். ஆதலால், இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின் வழியே நிறமென் என்று மனசிலே நினைத்து, வாளையும் பரிசையையும் விடக்கூடுதி, பின்பு நிராயுதனாக்கொன்றதோஷம் இவரை அடைவாதிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, அவைகளை, விடாமல் எதிர்ப்பவர்போல நேராக நிற்க பாதகனாகிய அதிருரன் அவரைக்கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத்தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

பதினென்றாவது

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்.

வேடாதிபதியுடுப்பூர் வேந்தனாக விளங்கிய
சேய்தின்னனார்கனானிவேடடைக்
பாடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சிதருமலருங்
காய்ச்சினமென்றிடுதசையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமணிப்பச்
சேறுசிவகோசரியுந்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப
வொழிக்கவெனுமருள்கொடருகுநின்றாரோ.

போத்தப்பி நாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகியநாகன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான், அவன் மனைவிபெயர் தத்தை, அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, குய்ஞ்சிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சங்கிதானத்திலே சேவறகோழிகளையும் மயில்களையும் விட்டு, அவரை வழிபட்டுவந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய திருவருளிலே தத்தையானவன் கருப்பவதியாகி ஒருபுத்திரனைப் பெற்றான், அப்பிள்ளையை நாகன்

கையிலே எடுத்தபொழுது திண்ணெனவாயிருந்தபடியால், அதற்குத்திண்ண என்று பெயரிட்டான். அத்திண்ணனார் வளர்த்து உரிய பருவத்திலே வில்வித்தை கற்கத்தொடங்கி, அதிலே மகா சாமர்த்தியம் உள்ளவானார், நாகன் வயோதிகனுடையபடியால் வேட்டை முயற்சியிலே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருக்குக் கொடுத்தான், அந்தத் திண்ணனார் வேட்டைக் கோலங்கொண்டு வேடர்களோடும் வளத்திலே சென்று வேட்டையாடினார். வேட்டையாடும்பொழுது ஒரு பன்றியானது வேடரால் கட்டப்பட்ட வலையுறும்படி எழுந்த, மிகுந்த விசையுடனே ஓடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அதைக்கொல்ல நினைந்து, அதைத்தொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்கவிசையுடனே அது செல்லும் அடிவழியே சென்றார். நாணன் கடான் என்கின்ற இரண்டுவேடர்கள் மாத்திரம் அவருக்குப் பின் ஓடினார்கள். அந்தப் பன்றி நெடுந்தூரம் ஓடிப்போய், இளைப்பினிலே மலைச்சாரலிலே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே நின்றது, திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து, உடைவாளையுருவி அதனை இருதுண்டாகும்படி குத்தினார், நாணனும், கடானும் இறந்துகிடந்த அந்தப்பன்றியைக்கண்டு திண்ணனாரை வியந்து வணங்கி, நெடுந்தூரம் நடந்துவந்தபடியால் பசி நம்மை மிக வருத்துகின்றது, நாம் இந்தப்பன்றியை நெருப்பிலேகாய்ச்சித்தின்று தண்ணீர் குடித்து வேட்டைக் காட்டுக்கு மெல்லப்போவோம் என்றார்கள். திண்ணனார் அவர்களைநோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கே இருக்கின்றது என்றுகேட்க, நாணன் அந்தத் தேக்கமரத்துக்கு அப்பாலே போனால் மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகவியாறு ஓடுகின்றது என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனார், இந்தப் பன்றியை எடுத்துக்கொண்டு வருங்கள், நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதை நோக்கி நடந்து, அரைக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு, நாணனைநோக்கி, நமக்கு முன்னாதத் தோன்றுகின்ற மலைக்குப்போவோம் என்று சொல்ல, நாணன் இந்த மலையிலே குடியித்தேவர் இருக்கிறார் நாம்போனால் முப்பிடலாம் என்றான்.

திண்ணனார், இந்த மலையைக்கண்டு இதை அணுக அணுக என்றே மல்வற்றப்பட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றதுபோலும், இனி உண்டாவது யாதோ அறியேன் என்றுசொல்லி, "அநுதிவிரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்துசென்று, பொன்முகவியாற்றை அடைந்து, அதன் கரையிலிருக்கின்ற மரநிழலிலே கொண்டுவந்த பன்றியை இடுவித்து காட்டினோர்க்கி தீக்கடைகோல் செய்து நெருப்பை உண்டாக்கு, நாங்கள் இம்மலையிலே ஏறிகவாயி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்துசேருவோம் என்றுசொல்லி, நாணனோடும் அந்தப் பொன்முகவியைக் கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருந்

தலைக்கண்டா. கண்ட மாத்திரத்திலே, பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையையப்பெற்று, இருமபானது தரிசனவேதியினுலே உருவம் மாறிப் பொன்மயமானுற்போல, முன்னுள்ள குணங்கள் மாறிச் சிவனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமானார். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன் குழந்தையைக்கண்டமா தாவையப்போலத் தாமாமல வினாந்தோடி, தோள்கள நெழுங்கும்படி அச்சடவுளைத் தழுவி மோந்து முத்தமிட்டா, நெடுகேரம் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு நின்று, சரீரம் முழுதிலும் உரோமாஞ்சிகம்கொள்ள இரண்டுகண்ணில நின்றும கண்ணீர்சொரிய வெயிலிடைபட்ட மெழுஞ்போலமணங்கசிந்துருகிறுதச் சுவாமி அடியேனுக்கு அப்பட்டது என்ன ஆச்சரியம் என்றுசொல்லி ஆனந்தம் கொண்டார். ஐயையோ சிங்கம், யானை, புலி, கரடிமுதலிய துட்டமிருந்தவர்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காடிலே நீ யாதொரு துணையும்ன்றி வேட்போலத் தனியே இருப்பது ஏது என்றுசொல்லித் துக்கித்து கமழுடைய கையில் இருந்தவிலு கீழ் விழுகதையும் அம்யாதவராசிப் பரவசமடைந்தா. பின் ஒருவாறு தெளிந்து இவருடைய முடியிலே நீலா வார்த்துப் பச்சிலையையும் பூவையும் இட்டவர் யாரோ என்று. அப்பொழுது சமீபத்திலே நின்ற நாணன் நாணு, ந்காலத்திலே உம்முடைய பிதாவுடனே வேடையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது ஒரு பிராமணன் இவர் முடியிலே நீலாவார்த்து இலையையும் பூவையும் சூட்டி உணவை உண்டி சில வார்த்தைகள் பேசினதைக் கண்டிருக்கின்றேன், இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச் செய்தான்டொலும் என்றுன். அதைக்கேட்ட திண்ணனுர் அந்தச் செய்கைகளை நிரூபிக்காத்தியப்பருக்குப்பிரீதியாகியசெய்கைகளென்று நடைபிடித்தார். பின்பு ஐயோ இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறைச்சி கொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியே இருக்கின்றா இறைச்சிக்கொண்டு வரும்பொருட்டு இவரைப் பிரியவோ மனமில்லை. இதற்கு என்னசெய்வோன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுவாமியைப் பிரிந்து அற்புதாரம்போவார். கணறவிட்டுப் பிரிகின்ற கலையிறுபாசுர்போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவார் சட்டி அணைத்துக்கொள்வார். மீளப்பிரிவார் அற்புதாரம்போய் அததியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பாத்து கிற்பார். சுவாமி! நீ உண்பதற்கு மிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குதறமறத் தெரிந்துகொண்டு வருவேன் எனப்பா, நீ யாதொரு துணையுமின்றி இங்கு தனியே இருக்கிறபடியால், நான் உம்மைப்பிரியமாட்டேன், உமக்குப் பசி மிகுந்தபடியால் இங்கே நிற்கவுமாட்டேன், ஐயையோ நான் என்னசெய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழிய கிற்பார், பின்பு ஒருபிரகாரம் போய்வரத் துணிந்து, வில்லைபெடுத்துக்கொண்டு கையினுலே கும்பிட்டு சுவாமி சங்கீதானத்தை அருளும்பாக நீக்கி லையினின்றும் இறங்கி நாணன் பின்னேவா, பிதாவிலுபக்கணிலே உன்னை

கும் ஆசை பரமானுப்பிரமாணமாயினும் இன்றி அன்புமயமாகி முகனியா
ற்றைக்கூட்டுகளை எறி அங்குள்ள சோலையிலே இருந்தார். அதுகண்டு
காடன் எதிரோபோய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக் கடைத்து வைத்திருக்கின்
றென், பன்றியின் அவயவங்களைச் சொல்லாவதையும் உமமுடைய அடையா
ளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் நிருமணிப் பாகவது வெகுநேரம் சென்று
போயிற்று. நீர் இவ்வளவுநேரமும் தாழ்த்துது என்னென்றான நாணன் அ
தைக்கேட்டு இவர்மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு அவனாகத் தழுவிக்கொ
ண்டு மடிப்பொதைபாடிமலையிடைத உடுமலையப்பார் அவரை நீங்கமாட்
டாதவராய் நின்றார். இங்கேயும் அந்தசுவாமி உண்ணுகத்த இறைசசிகொ
ண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார், மகது சூலகதலையை விட்டுவிட்
டார். அந்தச் சுவாமி வசமாய்விட்டார் எனறு. உண்காடன்திண்ணனோ,
நீர் என்னசெய்தீர், என்னபெத்துயங்கொண்டீர். என்றுசொல்ல, திண்ண
னா அவன் முகத்தைப் பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலே வதக்கி அதிநு
டைய இனியதசைகளை அம்பினால் வெவ்வேறுகக்கி நித்த அம்பிலேகோ
த்து நெருப்பிலே காய்ச்சி, பாகமாக வெந்தவுடனே சுவைபார்த்தும்படி அ
வைகளைத் தம்முடைய வாயில் இட்டுப் பார்ப்பினால் மெல்ல மெல்லப்பல
முறை அதுக்கிப் சாத்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்
றையும் தேக்கிலையினால் வைக்கப்பட்ட கல்லையிலேவைத்து, இனியனவ
ல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலே உமிழ்தார். அதைக்
கண்ட நாணன் காடன் இருவரும் இவ்விதப்பாட்டியும் கொண்டிருக்கின்
றார். பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி வினாக
உமிழ்கின்றார். மறறை இறைச்சிபாடிநாதினே ஏறித்துவிடுகின்றார், தாம்
மிகப்பசியுடையாரிருந்தும், அதனை உண்டினார் இல்லை எங்களுக்குத்
தருகின்றாரும் இல்லை, இவர் தெய்வப்பாத்தியம் கொண்டிருக்கிறார். இத
னைத் தீர்க்கத்தக்க வழி ஒன்றையும் அறியோம், தெவராட்டியையும் நாக
னையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து இதைத் தீர்க்கவென்றோம், வெட்டைக்
காட்டிலே நிற்கின்ற எவலாளனையும் கொண்டு எம்மோவோம் என்று நி
னைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவவிருவரும் போனதை அறியாதவராகி, சீக்கிரமாகக்
கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு, நிருமஞ்சன மாட்டுமபொ
ருட்டு ஆறல் நீர் வாயினால் முகத்து, பூசனைக்கொத்து தலையிலே
செருகி, ஒருகையிலே கல்லையும் அமையவும் மறறக்கையிலே இறைச்சி
வைத்த தேக்கிலைக் கல்லையையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ! எனவாயிர்
த்துணையாகிய சுவாமி மிகுந்தபசியினால் இளைத்தாரோ என்றுநினைந்து
ங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி, தன்குளுக்கு இரை அருந்துதற்குத் தாமா
தோடுகின்ற பறவைபால மனோகதியும் பின்னிட்டு ஒடிப்போய்க் கடவுளை

அடைந்தார். அடைந்து, அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத்தம்முடைய காற செருப்பினால் மாறறி, தம்முடைய வாயில் இருக்கின்ற திருமஞ்சளநீரைத் தம்முடைய மனசில் உள்ள அன்பை உமிழ்பவர்போலத் திருமுடியினமேல் உமிழ்ந்து தம்முடைய தலையில் இருந்தபூக்களைத் திருமுடியினமேலே வணங்கி சாததி, தேவகியிலே படைத்த இறைசசியைத் திருமுன்னே வைத்து கொழுமையாகிய இறைசசிக் கொல்லாவற்றையும் தெரிந்து அம்பினாலே கோதது நெருப்பிலே பதத்தோடு காய்ச்சிப் பஸ்ஸினால் அதுக்கி நுவினாலே சுவைபார்த்துப் படைத்தேன் இவ்விதைச் சி மிக நன்றியிருக்கின்றது, சுவாமீ இதை அமுதுசெய்தருளும் என்று சொல்லி உண்பித்தார். பின்புசூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விதிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பமசெய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்புதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டுமறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப் பகதத்திலே ஜாகருகமாக நின்றார். நின்ற திண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு நிறைச்சிகொண்டு வரும் பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலேசாரலுக்குப் போனார். அதுநிக.

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபததி முதலியவைகளெல்லாம் திரண்டொரு வடிவம் எடுத்தாற்போன்றவரும், நல்லீன தீவினைகளால்வரும் ஆக்கம் கெடுகளில் சமபுத்தி பண்ணுகின்றவரும், யாவரையும்மோகி பிடிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத்தழுவினும் பரமானும் பரிமாணமாயினும் சித்தம் திரியாமல் அவர்களைத் தாயென மதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோசரியரார் என்பவர் பிராமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய் பொன்முகலியாற்றிலே ஸநாமப்பண்ணி, சுவாமியை அருச்சிக்கும் பொருட்டுத் திருமஞ்சளமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து, சிவநாமத்தை உச்சரித்ததுக்கொண்டு சுவாமி சநிதானத்திலேபோனார். போம்பொழுது, அங்கே வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும்கிடக்கக்கண்டு ருடு நடுங்கி குதித்துப் பக்கத்திலே ஸுடனார் ஓடிநின்று தேவாதி தேவனே 'தேவரீருடைய சநிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாத துஷ்டராகிய வேட்டு வப்புலையர்களே இந்த அதுசித்தத்தைச் செய்தார்களபோலும் அவர்கள் இப்படிச் செய்துபோதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்று சொல்லி, பதறி அமுதுவிழுந்த புரண்டார். பின்பு, சுவாமிக்கு அருச்சனைச் செய்யாமல் தாழ்த்தலால் பயனயாது, என்று கிணந்து அங்கே கிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும் கல்லையையும் திருவலகினால் மாறறி சம்புரோக்ஷணம் செய்து, மீளப்பொன்முகலியாற்றிலே ஸநாமசெய்து திரும்பிவந்து வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, உருததிரசகநமகத்தினால், சுவாமிக்கு அபிஷேகப்பண்ணி பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்தார். செய்து, திருமுன்னின்று, இரண்டுகைகளையும் சிசின்மேலே குவித்து, இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய திருமேனியெங்கும் மயிப்பொடிப்ப

அக்கினியில் அசப்பட்டமெழுபுலம் மனம் மிக உருகி இளக நாத்கழம் ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம்பாடி னர் பாடியபின், பஸ்முறைபித் தகூணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அருமையாகநீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார். அதுநிழ்க

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற நிண்ணனார் பன்றி, மான், கலை, மரை, கடமைஎன்னு மிருகங்ளோக்கொன்று அவைக ளினிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில வைத்து கோற்றேனைப்பிழிந்து அதனோடுகலந்து, முன்புபோலத் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும்கொண்டு, மலையிலே ஏறி சுவாமி சந்திரானத்தை அடைந்து, மு ன்போலப் பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னே வைத்து, இந்தஇறைச்சி முன் கொண்டுவந்ததுபோலன்று இவை பன்றி-மான்-கலை- மரை-சடமை என்கின்ற மிருகங்களின் இறைச்சி, இவைகளை அடியே னும் சுவைபார்த்திருக்கின்றேன் நேனும் கலந்திருக்கின்றது, தித்திக்கும் என்றுசொல்லி உண்பித்து அவருக்குப்பக்கத்திலே பிரியாமல் நின்றார். அப் பொழுது முதுகுட்போனநானும் ாடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்! த்திராகிய நிண்ணனாருடைய செய்கைகளை அறிந்த நாகன் ஊனும் உற க்கமுமின்றித் தேவராடடியையும் கொண்டு வந்து, நிண்ணனாரைப் பற்பல திறத்தினாலே வசிக்கவும், அவா வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனி என்னசெய்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவனாவிட்டுத் திரு ம்பிப்போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடைய நிண்ணனார் பதற்காலத் திலே மிருகங்களைக்கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும் இராக் காலத்திலே நித்திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகேநின்றும், இப்படித் தொண்டுசெய்து வந்தார். சிவகோசரியாரும் தினந்தோறும் வந்து, சந்திரா னத்திலே இறைச்சி கிடத்தலைக்கண்டு, றொங்கிச் சுத்திசெய்து சைவாகம விதிப்படி அருசுசித்துக்கொண்டு டுக்க அங்குதம் நிகழாமல் அருளவே ண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வந்தார். திருநாளத்தியப்பர் அந்தச் சிவகோச ரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஐந்தாநாள இரத்திரியில் அவருக்குச் சொப்புனத்திலே தோன்றி, அன்பனே அவனைவேடுவன் என்று நீ நினைந்தே அவனுடைய செய்கைகளைச் சொல்லுவோம் கேள். அவனு டைய உருவமுழுவதும் நம்மேல்வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே. அவனுடை ய அறிவுமுழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே. அவனுடைய செய்கைகள் எல் லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே. நம்முடைய முடியின்மேல் உன்ன லே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன் வைக்கின்ற செருப்படியும் டைய குமாருகிய சுப்பிரமணியனுடைய காலினும் பார்க்க நமக்குமிரு

ந்த ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது. அவன் தன்வாயினால் என்மேல், உயிழுகி
ன்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடைய தேகமென்றும் கொள்கள்
த்தினின்றும் ஒழுங்கின்றபடியால், கங்கைமுதலாகிய புண்ணியதீர்த்தங்க
ளைப் பார்க்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன் தன்
னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக்கொண்டு வந்து நமக்குச் சாத்துகின்ற பு
ஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன்பானதுவிரிந்து விழுந்தபோல விழுதலா
ல், பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச் சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவ
வைகளுக்குச் சந்தேகமும் சமாணமாகாவாம் அவன் நமக்குப்படைக்கின்ற
மாமரிசம் பதமாக வெந்திருக்கின்றதே என்று அன்பினால் உருகி இளகிய
மனசினோடும் மென்று சுவைபார்த்துப் படைக்கப்பட்டபடியால், வேதவி
திப்படியாகும் செய்கின்றவர்கள் தரும் அபியிலும் பார்க்க நமக்கு அதிகம
துரமாயிருக்கின்றது. அவன் மெழுவைய சந்திதானத்திலநின்றசொல்லும்
சொற்கள் நிஷ்ணம் மாகிய அன்பினோடும் மெழை அன்பிமற்றொருவனா
யும் அடியாது வெளிப்படுதலால் வேதநூலும் மகாபிரவர்கள் மகிழ்ந்து
செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களுமா ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பார்க்க நமக்கு
மிக இளையனவாயிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பியாகிய செய்கைகளை
உனக்குச் காட்டுவோம். சிவனோடு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்
து பார் என்று சொல்லி மறைத்தருளினார். சிவகோசரிபார், சொப்பனவ
த்தையை நீங்கிச் சாக்கிராவதத்தை யடைந்து பரமசிவன் தமக்கு அரு
ளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந்து அறியாமையே கிடைந்துள்
ள இழிவாகிய வேடுவர் குலத்திலே பிறந்த அவருக்கு வேதாசுரமதி சாஸ்திர
ங்களிலே மகா பண்டித்யமுடைய மகா முனிவர்கள் தேவர்களி-த்திலும்
காணப்பட்டாக சமாணமாக மிகமாகிய இவ்வளவு பெணர்! வந்தது, ஐயை
யோ எவ்வளவு அருமை என்று நீர்சரியமும், ஹிப்படிப்பட்ட பேரன்பாசெ
ய்த அன்பிய செய்கைகளைப் புழுந்த நாயிலும் கையினாகிய பாண்டியன்
அதுசிகம என்று நினைத்தேன ஐயையோ இது என்னகொடுமை என்று
அச்சமும் அடைந்து உதங்கலத்திலேயோய்ப் பொன் முகவியாற்றிலே ஸ்
நாகம்பலையி மலையில் அறிமுன்போலப் பவாமையே அருச்சித்து அவருக்
குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்த நந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச்சென்ற நி
ண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியுந் திருமஞ்ஜனமும் புஷ்பமும் முன்
போல அமைத்துக்கொண்டு, அநிச்சிக்காமாகத் திரும்பினார். திருமயிலரும்
பொழுது, பல பல அர்ச்சகுணங்களைக் கண்டு, இந்தர்ச்சகுணங்களெல்லாம்
உதிரங்காட்டுகின்றன, ஆ! கெட்டேன், என்னகண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு எ
ன்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்றுமனங்கலங்கி அநிச்சிக்கா
மாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பத்திலையில் அகப்படுகின்ற அருட்க

டலாகிய ஸாமசிவன் திண்ணஞருடைய அன்புமுழுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடையவயக்கண்ணினின்று இரத்தம் சொரியப் பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலேகண்டு வினாத்தொடிவந்தார். வந்தவுடனே இரத்தம்சொரிதலைக்கண்டார், காணவும் வாயிலுள்ள திரும்ஞாணம்சிந்த கையில் ஒருத்த றிறைச்சி சித்த அன்பும் வில்லும் விழு தலையிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசொர் ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற காதகட்டாவைப்போலச் சிக்கிரமாகப் பதை பதைத்து நிலத்திலே விழுந்தார். விழுந்தவர் எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அதுகாலுதல் தவிராமையெக்கண்டு அதற்கு இன்னது செய்வோம் என்று அந்நாதவராகி பெருமூச்செறித்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். கெடும்பொழுது உள் நுழித்தல் இன்றி இறந்தவர்கள்போலக் கிடந்தார், பின் ஒருவாறு தெளிந்து இப்படி செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார், விஸ்வையெடுத்து அம்புகளைத் தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்தீங்குவந்தது எவர்துட்பாடாகவர்களாகிய வேடுவர்களாலோ, இந்த வனத்தில் ஒருசரி சிலின்ற அஷ்டமிருகங்களாலோ, யாதென்று தெரியவில்லையே, என்றுசொல்லி மலைப்பாக்கங்களிலே கெட்டுணாமட்டுத் தெரிப்போனார். வேடர்களுையனும் விலங்குகளையனும் காணுவராகி திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பங்களுலே மனம் வீழ்ந்தாபட்டு சுவாமியைக்கட்டிக் கொண்டு இறையேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக் கண்ணீர்சொரிய அழுதார், என்னுயிரினும்சிந்தவதற்கும், அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரிய மாட்டாதவரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்தத் துன்பம் சம்பவித்ததோ இதைத் தீர்ப்பதற்கு மருத்தொன்றை அறியேல்வா ஸ்ரேயஸோ, இதற்கு என்னசெய்யவேண்டும் என்றார். இந்த உமாம் என்னசெய்தால் நிற்குமோ இத்தத் தீங்கைச் செய்தவர்களைக் காணென்வேட்கள் அம்பினாடிய புண்ணைதீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையாடி வாந்திலே பிடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுபோனார். தன்னினத்தைப் பிரிந்துவந்த இட பம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்துவந்தானாலே வருட்கொண்டு வளங்கொங்குத் திரிந்து பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு, சுவாமிமேல் வைத்த மனசிலும் பார்க்க வினாத்துவந்து அம்மருந்துகளைப் பிழிந்து அவர் கண்ணிலே வாந்தார், அற்றால் அக் கண்ணிலிரத்தம் தடைப்படாமையைக் கண்டு ஆனிராந்து இனி மானிதற்கு என்னசெய்யவேண்டும் ஆலோசித்துக்கொண்டார் சிற்றார். நிறக ஊனுக்கு ஊனிடல்வேண்டும் என்னும் பழமொழி அவருடைய ஆத்தியானத்திலே வந்தது, உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே இடந்து அப்பினால் சுவாமியுடைய கண்ணினின்றும் பாயும் இரத்தம் தடைப்படும் என்று சம்பிரதானைச் செய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து, அம்பை யெடு

த்துத் தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார். அப்பினமாத் திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக் கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்த்திக் குதித்துப்பாய்ந்தார். மலை போலப்பருத்த புயங்கனிலே கைகளினுலேகொட்டி ஆரவாரித்தார். கூத்தாடினா, நான்செய்க செய்கை நன்று நன்று என்றுசொல்லியிருந்தது, அதற்கு நான் ஆனந்தத்தினுலே உன்மத்தர்போலாயினார், இப்படிச் சந்தோஷமாகத்திலே உலாவுமபொழுது திருக்காளத்தியீசுவரர் அந்தத்திண்ணைருடைய பெண்பைச்சிவகோசரியாருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய மற இடகண்ணிலும் இரத்தம் சொரியப்பண்ணினார். அது திண்ணைருடைய பிரமாணத்தினாலே சந்தோஷமாகத்திலே உயிர்வாழ்ந்து அங்கிவிநிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம் துன்பமுற்றி அதனே நீங்கிய சுவர்க்கத்தை அடைந்து இன்பமுற்றொருநாள் பின்னும் அந்நிரயத்திலே விழ்ந்ததாற்போல திண்ணைருடைய கையிலே துன்பக்கடலிலே அமுத்தி ஏங்கி பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்துஇதற்கு நான் அஞ்சோ, மருந்து கைகண்டுகொண்டேன் இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே. அதைச் சந்தோஷி அப்பி இரகோஷியுத் தீர்ப்பேன என்று துணிந்து தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டியபொழுது சுவாமியுடைய கண்ணிலே விழுந்ததிலே நுகுகின்றது என்றுசொல்லியுமபொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலே அவர் கண்ணின அநிலே உணர்ச்சிகொண்டு பின்னே மனசிலே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தம்முடைய கண்ணைத் தொண்டிப்படி அம்பைவைத்தார்.

தயா சிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றாதவராகி, வேதாசனம் சந் தோன்றிய தம்முடைய அருமைத் திருவாய் மலராத் திறந்து, “கண்ணாப்பாநிம” என்று அருளியரெப்து, அவருடைய கண்ணைத் தொண்டும் கையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டார், பிரமாதி தேவர்கள் சமஸதரும் வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதையக் கற்பகப்பூமா ரியெய்தார்கள். மகாநாஸீடராகிய சிவகோசரியார் இந்தச் சமஸாரம்முழுதையும் பண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியை வணங்கினார். அற்றைநாள் முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே அவருக்குக் கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள். நெடுங்காலமாக உஷணமாகிய அங்கிவிநத்தியில் நின்று ஐம்புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசைநடுங்கி அருந்தவஞ்செய்கின்றவாடருக்கும் கிடாத மடம்பொருளாகிய கடவுள். ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகிய அன்புமேலீட்டினுலே தம்முடைய திருவயனத்தில் இரத்தத்தைக்கண்டு அஞ்சித் தம்முடைய கண்ணை இடைந்து அதற்குருகனத்தில் அப்புத் திண்ணைருடையகையைத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினுலே பிடித்துக்கொண்டு நிஷகனங்க பத்தியையுடைய கண்ணப்பர் நமக்குவலப்பக்கத்திலேநில்கின்றது திருவருள் புரிந்தார். இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெரும்பேறு யாது?

உ
சுவமயம்.

பனிரண்டாவது

குங்குலியக்கலயநாயனார் புராணம்.

சீலமலிநெருக்கட லூகலயனாரதிகழ்முமைபா

பணிவருமைசிறை தயாமுனனே

காசியைநெறகொளவெனறுவாங்கிக்கொண்டு

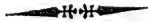
சங்கையில்குங்குலியத்தாற்சாரங்கசெலவா

ஞாலநிகழ்நிர்ப்பணந்தானானே

நாபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதா

பாலமுதமுண்டாநுமாசுமெடீத்ப

பரிந்தமுதுசெயவருளே பான்மையாரே.

சோழமண்டலத்திலே நிருக்கடலூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிவ பத்தியிற் சிறந்த கலயர் எனாவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப் பதியில் வீரடானமென்றுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்கு த்தினந்தோறும் குங்குலியத்தாபம் இட்டுவந்தார். இட்டுவரும் காலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று, உ ண்டாகியும் அவர் தாமசியையும் திருப்பணியைத் தவறாமல் நடத்திவந்தார் வறுமை மிகுதியினாலே நிலங்களைவீற்றும் அடிமைகளை வீற்றும் செலவழித்தார் இப்படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடைய மக்களும் சுற் றத்தார்களும் வருத்தினார்கள், ஒருநாள் ஆவா மனையார், அரிசிமுதன் யன வாங்குதற்கு ஒன்றும் இல்லாமையால் இரண்டு நாளாகப் பட்டபனியி ருந்து வருத்தகின்ற பதல்வனையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி, தம் முடைய தாசியை அக்கணவர் கையிலேயொடுக்க, ஒருநாள் நெல்வாங்கி க்கொண்டு வாரும் என்றார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தத் தாலியைவா ங்கிக்கொண்டு, நெல்லுக்கொள்ளும்படி போனார். போம்பொழுது, வழியி லே ஒருவாதகன குங்குலியப் பொதிகொண்டு தமக்கு எதிரே வரக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, சுவாமிக்குத் தூபம் இடுமாறு குங்குலியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். இதிலும்பார்க்க மேலாகியபேறு உண்டே, என்றுசொல்லி, தம்முடைய கையில் இருந்த தாலியைக்கொடுத்த அந்தக் குங்குலியப் பொதிகை வாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்துக்கு விரைந்துசென்று அங்குள்ள பண்டாரத்திலே அங்குங்குலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் தரிசித்

துக்கொண்டு அங்கே இருந்தார். அவர் அங்கே இருக்க, வீட்டிலே அவர் மனைவியாரும் மக்களும் பசியினாலே வாடி, அன்றாடத்திரியிலே இளைப்புற்று நித்திரை செய்யுட்பொழுது கருணாகராகிய கடவுள் அவ்வீடுமுழுதிலும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசிக்குவியலும் பிறவளங்களும் நிறைந்து கிடக்கும்படி அருள்செய்து அம்மனைவியாருக்கு சொப்பனத்திலேதோன்றி அனுக்கிரகம் செய்தார். உடனே அவர் விழித்தெழுந்து, அங்கே இருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு, பரமசிவனுடைய திருவருளை வியந்து ஸ்தோத்தரம் செய்துவொண்டு, தம்முடைய நாயகராகிய குங்குலியக்கலய நாயனாருக்குத் திருவமுதுபாகம்பண்ணப்பிரயததனஞ்செய்தார். திருபாநி நியாகிய பரமசிவன் குங்குலியக்கலய நாயனாருக்குத் தோன்றி, நீ மிகப் பசி கொண்டு இருக்கின்றாய் என விட்டுக்குபாய்ப் பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பத்தை ஒழி என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பிவணங்கி அவருடைய ஆகுஞ்ஞெயை மறுத்து இருத்தருளு அஞ்சி அசனே சிவன்மேலே வகித்து சோயிலினின்றும் நீங்கிப்போயத் தம்முடையவீட்டினுள்ளே புருந்தார். புருந்தநாயனார், அவ்வீட்டுங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நீங்குமைகளைக்கண்டு மனைவியாரை நோக்கி இத்தச சம்பததுக்கள எல்லாம் எப்படி வந்தன என்றுகேட்க, அவர், சுவாமியினுடைய அருளினால் வந்தன என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிந்தையேனையும் ஆக கொள்ளுமபொருட்டி எங்கள் கடவுளுடையகருணை இருந்தபடி பிறபடியொன்றுகூட வளைவணங்கினார். மனைவியாராவிரைவிலே வைவரையுமசிவனடியார்களையும் விதப்படி தூபதிபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுதுசெய்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே மகைகவரியமுடையவராகி சிவனடியார்களைத் தயிர, நெய், பாலொடு அமுது செய்வித்து வந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங்காலத்திலே திருப்பனந்தாளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாயுந்திருக்கின்றமையால் அதனை நிமிர்ப்பண்ணித் தும்பிடுதற்குவிருமபி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும்பூட்டி இழுப்பித்தார். இழுப்பித்தும் அது கிமிராமையால் அகொராத்திரம் திராதகவலையும்துந்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அதை சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார். அங்கே சிவலிங்கத்தை நிமிர்ப்பண்ணவேண்டுமென்கின்ற ஆசையால் இராஜா வருத்தமுறுதலையும் சேனைகள் யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத் தங்கள் கருத்துமுற்றமையால் பூமியின்மேலே வலிகுறைந்துவிழுந்து இளைதலையும் கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியெனும்இளைப்பைத்தருகின்ற இத்தத் திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பிசிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத் தம்முடைய கழுத்திலே கட்டி

ழக்கொண்டு இழுத்தாரா, உடனே சிவலிங்கம் திமிர்ந்தது. அப்படி திமிர்ந்தது அவர் புறத்திலே கட்டி இழுத்த அக்கயிறறினாலோ அன்று, அகத்திலே கட்டியிருந்த அன்புக்கயிற்றினாலேயாம். அதுகண்டு இராசாவும் சேனைகளும் மிகுந்த களிப்பையடைந்தார்கள். இராஜா குங்குலியக்கலயநாயனாரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகள்பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தம்முடைய நகரத்துக்குப் போய்விட்டார்.

குங்குலியக்கலயநாயனார் சிலநாள் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்து, பின் தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கடவூருக்குப்போய் தாம்செய்யுள் திருப்பணியைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்த ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளி வந்த சைவசமயாசாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும் எதிர்கொண்டு தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், அழுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய நிருவருளையும், பரமசிவனுடைய திருவருளையும் பெற்றார். பின்னும் சிலநாடும் அன்பு மென்மேலும் பெருகப் பல திருப்பணிகளையும் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதப் பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

பதினமூன்றாவது

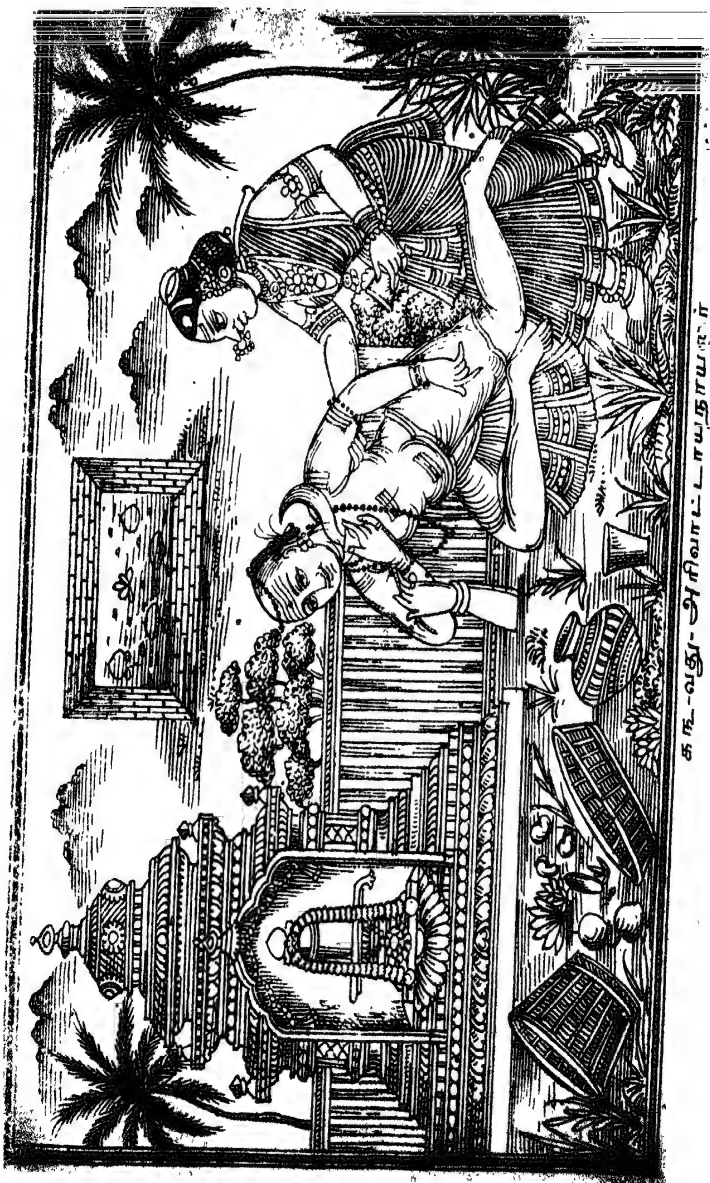
மானக்கஞ்சாறநாயனார் புராணம்.

கஞ்சநகரமானக்கஞ்சாறனார்சீர்க்காதன்.

மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
 ஶஞ்சமலிமாவிரதத்தலைவனாகுவந்து
 புகுந்தவள்ளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
 பஞ்சவடிக்காமென்னவரித்துவீடும்
 பத்தொதிரீமறைந்திறைவன்பணிந்தவாக்கா
 லெஞ்சலில்வண்குழல்பெற்றபேதை
 மாதையேயற்பிராறகுதவியருளெய்தினோ.

கஞ்சாறாரிலே வேளாளர் குலத்திலே அரசர்களிடத்திற் பரம்பரை யாகச் செனாதிபதி உத்தியோகத்தில் இருக்கின்ற குடியிலே சிவபத்தி

யார் பத்தினிற் சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, பிள்ளைப்பேற்றின் பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனை பண்ணி அவருடைய திருவருளினால் ஒரு பெண் குழந்தையைப்பெற்றார். அந்தப்பெண் வளர்ந்து மணப்பருவம் அடைய கலிகாமநாயனார் சிலமுதியோர்களை மானக்கஞ்சாறநாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப் பெண்ணைத் தமக்கு விவாகஞ்செய்து தருமபுடி பேசுவீத்து அவர் அகநகு உடைய மையை அறிந்து சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட கபினத்திலே மணக்கொய் கொண்டு கற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாற நக்குச் செல்லும்படி புறப்பட்டார். அவர் கஞ்சாற நக்கு வந்தற்கு முன்ன, கருணாநீதியாகிய பரமசிவன் ஒரு மகாவிரதி வடிவச்சொண்டு, மானக்கஞ்சாறநாயனார் வீட்டுக்குச்சென்றார். அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசாரவாத்களைச் சொல்லிவணங்கினான். மகாவிரதியார் அந்நாயனாவுடாகி இங்கே என்ன மன்கலகித்தியம் நடக்கப்போகின்றது என்று வினாவுடையது அறியவருடைய புத்திரியின் விவாகம் நடக்கப்போகின்றது என்று. மகாவிரதியார், உமக்குச்சொபனம் உண்டாகுக, என்று ஐவதித்தநாயனார் உள்ளேபோய், மணக்கொலங்கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அழைத்துவந்துமகாவிரதியாரை வணங்கும்படி செய்தார். மகாவிரதியார் நம்மை வணங்கிஎழுந்தபெண்ணினுடைய கூத்தலைப்பார்த்து, மானக்கஞ்சாறநாயனரை கோக்கி இந்தப்பெண்ணினுடைய தலையிற் கமகப்பாருசவடிவுக்கு உசவும்என்றார். உடனே நாயனார் தம்முடைய உலாவனை உருவி இவர் இவர்க்கு உதற்குச் சிறியென் பன்னாயம் செய்தேனென்று, அந்தப் பெண்ணினுடைய கூத்தலை அடியிலே அபிந்து, அம்மகாவிரதியார் கையிலே நீட்ட, கடவுள்தாம் கொன்றிவந்த மகாவிரதி வீடுவத்தை ஒழித்து, ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடு பாருடாயத்தோன்றினான். அதுகண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் பரவாமல் அடியற்ற மாய்ப்பால் விழுந்து மஸகரித்து, எழுந்துஅஞ்சியஸ்தாரி என்றார். கவாடி அம்மானக்கஞ்சாறநாயனாருக்குத் தம்முடைய உருத்தானத்திலே தம்முடைய பெருந்தருளைத் திறந்ததைப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்பெருமைக்கொடுத்து அத்தத்தானமாயினார். கலிக்காமநாயனா கஞ்சாறாரிலே வந்துசொந்து, அங்கே நிகழ்ந்த சமசாரத்தைக் கவியிப்பா மனமறிந்து, திருவருளைத் துதித்து, முண்டிதல்திரியைவிவாகமண்ணுதல்சாஸ்திரவிரோத மன்றோ என்று மனத்தளர்த்தார். அதற்குச் சுவாமி சலிக்காமா! நீ மானத்தளர்வேண்டாம் இந்தப் பெண்ணுக்குக்கூத்தலை மீளக்கொடுத்தருள்கின்றேன் என்று அருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு மனத்தளர்ச்சி நீங்கி, முண்டொலக் கூத்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகமசெய்துகொண்டு, தம்முடைய ஊருக்குப்போய்விட்டார்.

கந-வது-அரிவாட்டாயநாயர்

உ
சிவமயம்

பதினான்காவது

அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம்

தாவிட்கணமங்கலத் துளவெளாண்டொலாங் கம்

தாயனாநாயனார் தமக்கெசெக்கெந்

நாவரிசியெனவிளவதவையேயாகத் துந்

துணவுவடுவரிநிதுளங்குகரை

யாவீனினேந் துடனகொணாவோர்கமரிந்

சித்தவறிந்தரிவாள் கொண்டிடியரியாப்ரானே

மாவடுவினெனியுமானாகமுந்நோனறி

வாளவிலக்கியமார்தொழுவத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கணமங்கலம் என்கின்ற ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடந்து கின்றவரும் மிகுத்த செல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறும் கொண்டுபோய், அமுது செய்வித்துவருவார். இப்படி நிகழும் காலத்திலே, நடவுநுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமையுண்டாயிற்று. உண்டாகியும், அவர் கூலிக்கு நெல் அறுப்பவராகி, தாம் கூலியாகப்பெற்ற செந்நெல்லெல்லாம் சுவாமிக்கு அமுது செய்வித்துவார் நெல்லைக்கொண்டு தாம் சிவனம் செய்துவருவர். செய்யுமாறிலே, பரமசிவன் அவனுரிசிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்வெல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்த தாயனார் மனமகிழ்ந்து, சினந்தோறும் வயல்களுக்குப் போய் நெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி, இப்படிச் சிடைத்தது அடிமேனசெய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்கு மிக அமுது செய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவிலலாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய் இலைக்கறிக்கொய்து சமைத்துவைக்க, தாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும் திருப்பதியைச் செய்தார். செய்யும்நாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறியெல்லாம் அற்றுப்போக, மனைவியார் தண்ணீர்வார்க்க, அதனைப் பானம்பண்ணி, திருப்பணியைச் செய்துவந்தார். இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்கு அமுதுசெய்யும்பொருட்டுச் செந்நெல்லரிசியும்

பெரியபுராணம்

செங்கீனாயும் மாவடுவும் கூடையிலவைத்துச் சமந்துகொண்டுபோகமனை வியார் பஞ்சகவ்வியங்கொண்டு அவருகதுப் பிண்கை நடந்தார். மூன்செல் கின்ற தாயனார் பசியினுலே கால் தள்ளாடித் தவறிவிழ, மனையியார் பஞ் சகவ்வியக் கலயத்தை முடியிருந்த கையினுல் அவரை அணைத்தார். அணை த்தும் எல்லாம் கமரிலே சிறிப்பாகக்கண்டு தாயனார், இன்கோயிலுக்குப் போவதினும் பயன்யாது, என்று துக்கித்து, இங்கே சிந்திய செங்கீனாசியை யையும் செங்கீனாயையும் மாவடுவையும் கடவுள் அமுது செய்தருளும் பேற்றைப் பெற்றேறலிலையே, என்று அறிவானினுலே தம்முடைய ஊட்டியை அரியத்தொடங்கினா, அப்பொழுது அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிநின்ற கையைத் தடுக்குமபொருட்டுச் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவன உயர நீட்டிய திருக்காமும், மாவடுவைக் கடித்தலால் உண்டாகுகின்ற விட்டல் விட்டல் என்னும் ஓசையும, கமரினின்றும் ஓங்கு வருத்தன. தாயனார். பரமசிவனுடைய திருக்கரம் வெளியில் வந்து அரிவாள பிடித்த தம்முடைய கையைப்பிடித்தபொழுது பயங்கொண்டு, முருகிய துன்பம்நீங்கி, மனம் மிகமகிழ்ந்து, அவர் தமக்குச் செய்த திருவருளை வியந்து அஞ்சலிசெய்து ஸ்ரீகேர்த்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார், சுவாமி இடபாருடாய்த தோன்றி நீ நீமமிடத்தில் வைத்த அன்பினுலேசெய்த செய்கை நானுயிருக்கின்றது நீ உன் மனையியோடு வந்து நமது சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திரு என்றுசொல்லி, அவர்கள் உடன் செல்ல போயருளினா. அந்தத் தாயா என்பவர் இங்கே சிந்தியவைகளை பரமசிவன் அமுதுசெய்யயம் பெற்றேறலிலையே என்று துக்கித்து, அரிவாளினுலே தம்முடைய கழுத்தை அரிதலுற்றபடியால் அவருடைய பெயர் அரிவட்டாயதாயனார் எனுயியுமு.

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது

ஆனையநாயனார்புராணம்.

மங்கலமாழைநாட்டுமங்கலமாநகருண்மருவுபுகழானாயாஷ்ளராமேயடபா கொங்கலாபூந்திருக்கொணைமருவருசார்ந்தகுழலிசையினந்தெழுத்தங்குழையவை தங்குசராசீங்கெல்லாமுருகாநிப்பத்தம்பிராணணந்த செவிதாழ்த்தவாழ்த்துத் தப் பொங்கியவாண்கருணைபுரிதெனறுமூதப்போதுகவென்றருளவுடன்போயினோ.

மழகாட்டிலே மங்கல நகரிலே ஆயர்குலத்திலே சிவத்தியிறி சிறந்த ஆனையர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்முடைய எவ்வகை

ராகிய மற்றை இடைபார்களோடும் பசுநிறைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காநகருவ வேதகதிலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேயங்குழலினிலே பூரீபஞ்சாக்ஷாதத்தைச் சத்தசுரம்பொருந்த வாசித்து ஜனமாக்காருக்குத் தம்முடைய இசையுதகதைச் செலுத்துவார்த்தினிலே புகட்டிக் கொண்டும் வருவாரா. காகாலத்திலே ஒருநாள் இடையர்கள் பசுநிறைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு செல்ல, அவ்வானுரைகளையிலே கோலும் வேயங்குழலுங்கொண்டு நிராகாரக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவ்விடத்திலே மாலையையேபால் நீண்ட பூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்வின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒரு கொளறைமரதத்துக்குச் சமீபத்திலேபோய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினிலே உருகி இன்கிய மனசையுடையவராகி, வேயங்குழலினிலே இசை நூலிலே வித்தபடி பூரீபஞ்சாக்ஷாதத்தை வாசித்தாரா. அவர் பஞ்சாக்ஷாதத்தை அமைத்து வாசித்தின்றது அநி மதுரமாகிய இசைவெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின் பூந்தேனைத் தேவாமிரத்த்தோடு கலந்து வாததல்போலப் புகுத்தது. புறக்களேமீயந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினிலே மெய்ம்மறந்துநின்றன. பால் குடித்துக்கொண்டு நின்ற கன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலைமறந்துவிட்டு இசைக்கேடுக்கொண்டு நின்றன. எருதுகளும் மான்முதலாகிய காட்டும்புகளும் மயிராசினித்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில்வந்தன. ஆடுகின்ற மயிரகூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன. மற்றப்பலவகைப் படசிகளும் தங்கள் செவித்துவார்த்தினிலே புகுந்த கீதம் நிறைந்த அகத்தோடும் அவரருகிலேவந்து உருகின்றன. மாடுமேய்த்துக்கொண்டு நின்ற இடையர்களெல்லாரும் தங்கள் தொழிலை மறந்து கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். விஞ்சையர்களும்சாரணர்களும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் மெய்ம்மறந்து விமானங்களிலேறிக் கொண்டு வந்தார்கள், வருத்துவார உயிர்களும் வருததாடுகின்ற உயிர்களும் அவ்விசையைக்கேட்டு அதன் வசமானபடியால, பாம்புகள் மயங்கிப்பயமின்றி மயில்களின்மேலே விழும், சிங்கமும் யானையும் ஒருங்கே கூடிவரும், மானகள் புலிகளின் பக்கத்திலே செல்லும், மரக்கொம்புகள்தாழும் சலியாதிருந்தன. இப்படியே சரம் அசரம் என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாபாயனுருடைய வேயங்குழல் வாசனையைக்கேட்டு இசைமயமாயின அவ்விசையைப் பொய்யன்புக் ககப்படாதபரமசிவன்கேட்டு, பார்வத்தேவியோடும் இடபாடூடராய ஆகாயமாக்கத்தில் எழுந்தருளி வந்து நின்று, அவ்வானுரையுணராக உடாட்சித்து மெய்யன்பனை நம்முடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேயங்குழலிசையைக் கேட்கும் பொருட்டு நீ, இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நின்றபடியே நம்மிடத்துக்கு வருவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவ்வானுரையுணர் வேயங்குழல்வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்லக் கைலாசத்தை அடைந்தாரா.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிறீரம்பலம்

மு ன மு வ து

மும்மைபா லுலகாண்ட

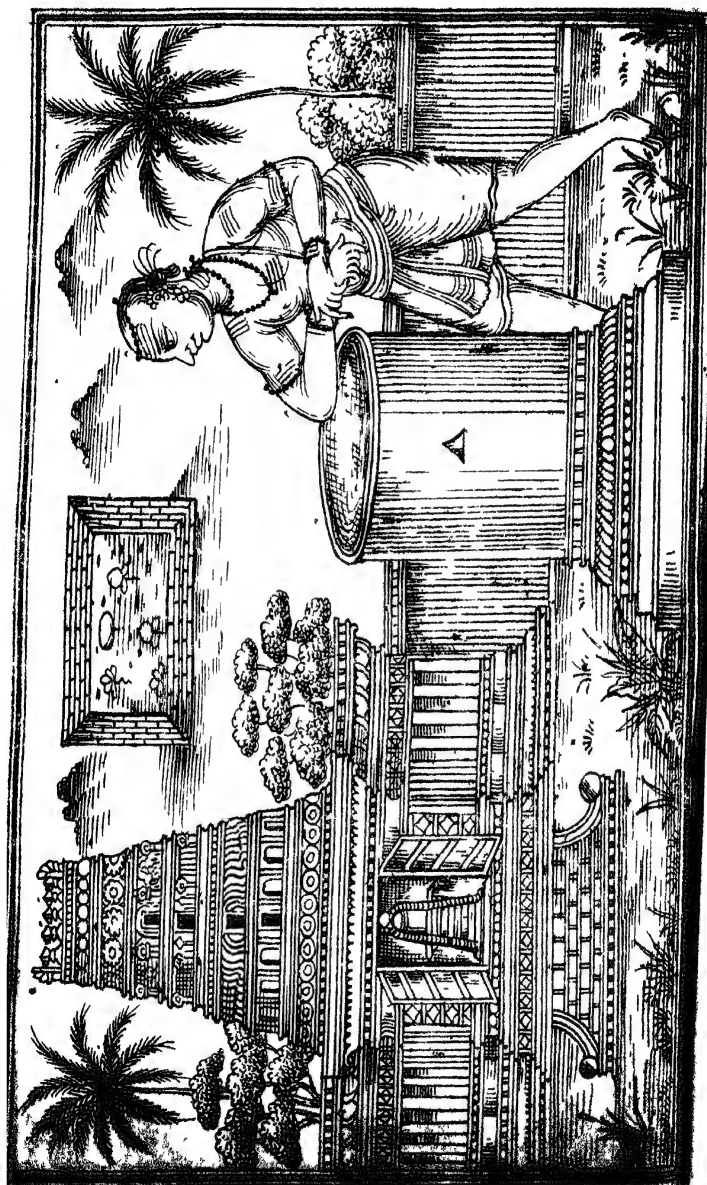
ச ரு க் க ம்

ப தி ன மு வ து

மூர்த்திநாயனார் புராணம்.

வழங்குபுகழகதுரைகர்மூர்த்தியாராம்
வணிகர்திருவாலவாயமன்னர்சாத்தத்
தமுங்குகிரமுங்கைதாத்தேயத்தர்வலுநர்
தவிர்க்கமணர்வஞ்சனையுத்தவிமன்ன
ன்மங்கவுயிரினனாகஞாடகவெழில
வேணிமுடியாகவிலங்குபேட
முழங்குபுகழணியாகவினாரீருக
மும்மையுலகாண்டருளின் முனனினோ

பாண்டி ராஜ்ய மகராபியிலே வைகியாகுலத்திலே சிவபத்தி
யே ஓ து வாடிவெடுத்தாற்போலும் முத்தியார எனபவா ஒருவர் இருந்தார்.
அவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீரபருகுகின்ற சொக்கநாத சுவாமிக்குத் தரிக்
கும்பொருட்டுத் தினத்தோலும் சந்தனக்காபுக்கொடுதது வருங்காலத்தி
லே, கருடா தேசத்தரசன சதாரங்கசேனையுளோடும் அம்மதுரைக்கு வந
து, பாண்டியனுடையுத்தம்செய்து அவனைஜயித்து, அந்நகருக்கு அரசனாயி
னான். அவன் புறச்சாயில்களாகிய சமணர்களுடையபோதனசத்தியினாலே
ஆருகதமத்தம்ம பிரபவதது சிவனடியர்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயி
னான், ஆயினும் மூர்த்திநாயனார் தாமசெய்யுந் திருப்பணியைத் தவருது
செய்துவந்தார். அதுகண்டு, அரசன் அவனா ஆருகதமத்திலே பிரவேசிப்பி

ததற்கு உத்தேசித்து அவருக்குப் பல கொடுங் செய்கைகளைச் செய்தான், செய்தும் அவர் தம்முடைய திருப்பணியினின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினார். அதுபற்றி ஆவ்வரசன், அவர் சந்தனக்கட்டை வாங்குமிடங்களினெல்லாம் அவருக்குக்கொடுக்க வொட்டாமற் றடுத்தான், அதனால் அவர் மனந்நொந்து, இப்பொழுது நான் தர்ச்சமயமாகிய ஆருகத்சமயத்திலே யிவ்வேசித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடை யூறுசெய்கின்ற அபிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறக்கச் சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனம் செய்கின்ற அரசாசனாசாரங்கூலம் எக்காலம் என்று நினைத்து துக்கித்து, பகற்காலமுமுதும் சந்தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து எங்கும் பெருமையால் ஆலயத்துக்குவந்து சுவாமிக்குத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவதாயும் அக்கட்டையைப் போலத் தேய்க்கக்கூக்கைக்கு ஒருமுட்டும் இல்லென்று ஒரு சந்தனக்கல்லிலே தம்முடைய முழங்கையைவைத்துக் கொண்டும், நாமமும், எலும்புதேய்த்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரும் ஒழுக்கி நற்புறத்திலும் பெருகி எலும்புகள்ளே இருக்கும் துவாரச்சிறந்துமுனை வெளியிலே வந்தது. அப்பொழுது அன்பினே! நீயத்தியினது உறுதிப்பாட்டினால் இப்பிரபுவுடைய பெய்கையைச் செய்யற்க, உனக்கு இடுக்கண்செய்த கொடுங்கோலரசன் பெற்ற இக்கடாடு முழுதையும் நீயை கைக்கொண்டு இறந்தருமுன் இவ்விடத்திலே அவனாலுண்டாகிய கொடுமைகள் யாவற்றையும் நீக்கி, பரிபாலனஞ்செய்து உன்னுடைய பணியை நடப்பித்து, பின்பு கம்முடைய சிவபெருமையை அடைகின்ற ஒரு அரசரினாக்கு எழுந்தது. மூர்த்தியான அகைக்கேட்டு அருள் கையைத்தேய்த்தலை ஒழிந்து எழுந்தார். உடனே அவர் கைபானது தேய்த்ததனாகிய ஊறுநீங்கி முன்போலாற்று. அவ்விரவிலே அந்தக்கருடாடாஜன இறந்து, சிவனடியார்களுக்கு வருத்தம்செய்த பாவத்தினால் கொடுமைபாதிப் பாகத்திலே விழுந்தான், மற்றாள பிரதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள்கூடி தகனசம்ஸ்காரம்செய்து, பின்னர் தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திர இல்லாமையால்வெறொருவரை அரசராக நியமித்தற்கு உபாயகூல ஜலோசினது, யானையைக் கண்கட்டி விடுவோம் அந்தயானை எவரை எடுத்துக்கொண்டு வருமோ அவரோடுநீட்டாட்டுக்கு அரசராவா என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு யானையை விழிப்படி அருச்சித் தருநீட்டாட்டை ஆளுதற்குவல்ல ஒருவரை எடுத்துக்கொண்டுவா என்றுசொல்லி, அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக்கட்டி விட்டார்கள். அந்தயானை அந்தாட்டணத்து விதிகளிலே திரிந்துசென்று சொக்கநாத சுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத் துக்குமுன்னேபோயிற்று. மூர்த்தியானை இவ்விடம் தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அரசரினாக்கினால் மனத்துயரம் நீங்கி, எங்கள் கடவுளாகிய பாமசிவனுக்குத்

திருவுளமாகில் அடியேன் இந்தநாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு கோயிற் புறத்திலே நின்றார். யானையானது அவர்முன் நேசென்று தாழ்த்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானையின் முதுகின்மேலும் இறக்கி, மலாமலைகள் தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒருசாலையினிடத்திலே கொண்டுபோய், ஒரு சிங்காசனத்தின்மேல் இருத்தி, முடிசூட்டுக்கு வேண்டும் மங்கலகிர்த்தியங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மூர்த்தியானார் அவர்களை நோக்கி, ஆருகதமதம் நீங்கிச் சைவசமயம் விருத்தியாயின், நாள் இங்காட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்றார். அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்களும் சாஸ்திரபரிசயமுள்ள பிறரும் அவரை வணங்கி நின்று, சுவாமீ தேவரீருடைய ஆளுனையின்படியேயன்றி அதற்கு மாறாக யாவர் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்பு மூர்த்திராயனா, நான் அரசாள்வனாகில், எனக்கு விபூதியை அபிஷேகநிரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும், ஆகும் என்றார். அவர்கள், தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே ஆகுக என்றுசொல்லி, மகுட அபிஷேகத்துக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச் செய்து நிறைவேற்றினார்கள். மூர்த்திராயனார் சடைமுடி தரித்து ஆலயத்திற்கென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேல் ஏறு, அரண்மனைக்குப்போய்ச் சென்றார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்த சிங்காசனத்தின்மேலே தவளசசத்திர நிழலிலே கீறறிந்துகொண்டு, மொய்ச்சமயமாகிய ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும், பெண்ணைச் சிறிதும்ன்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராக்ஷம் சடைமுடி என்கிற மூனறினனும் அரசாண்டு பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்

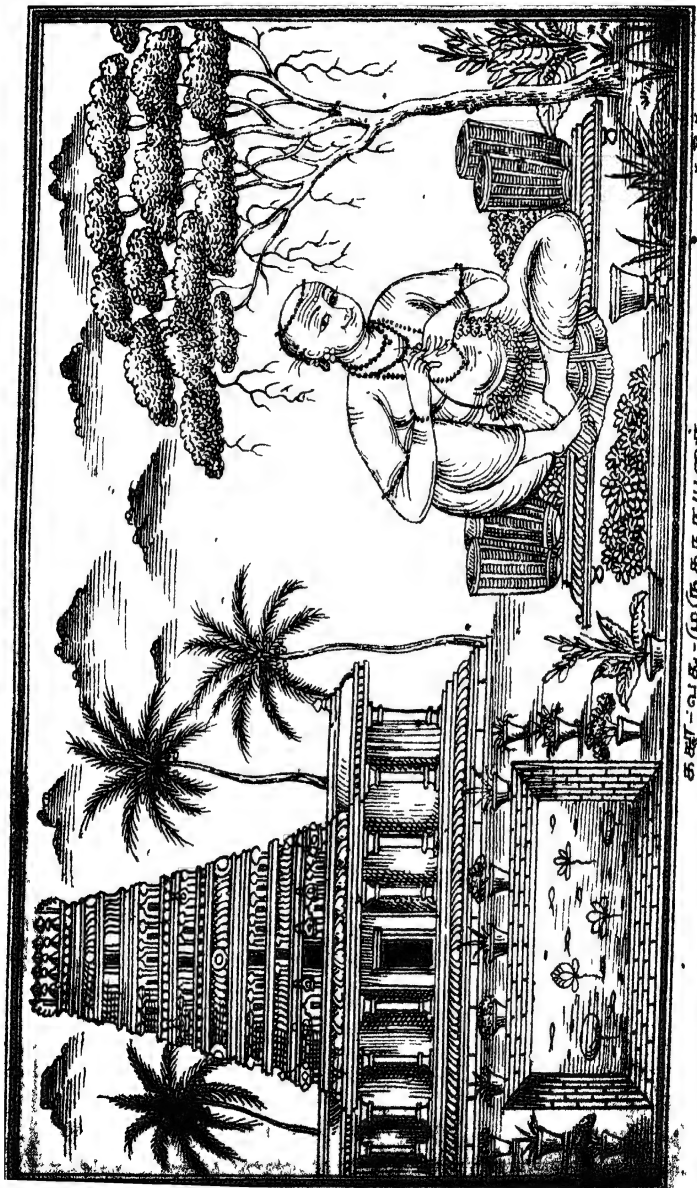
பதினேழாவது

முருக நாயனார் புராணம்

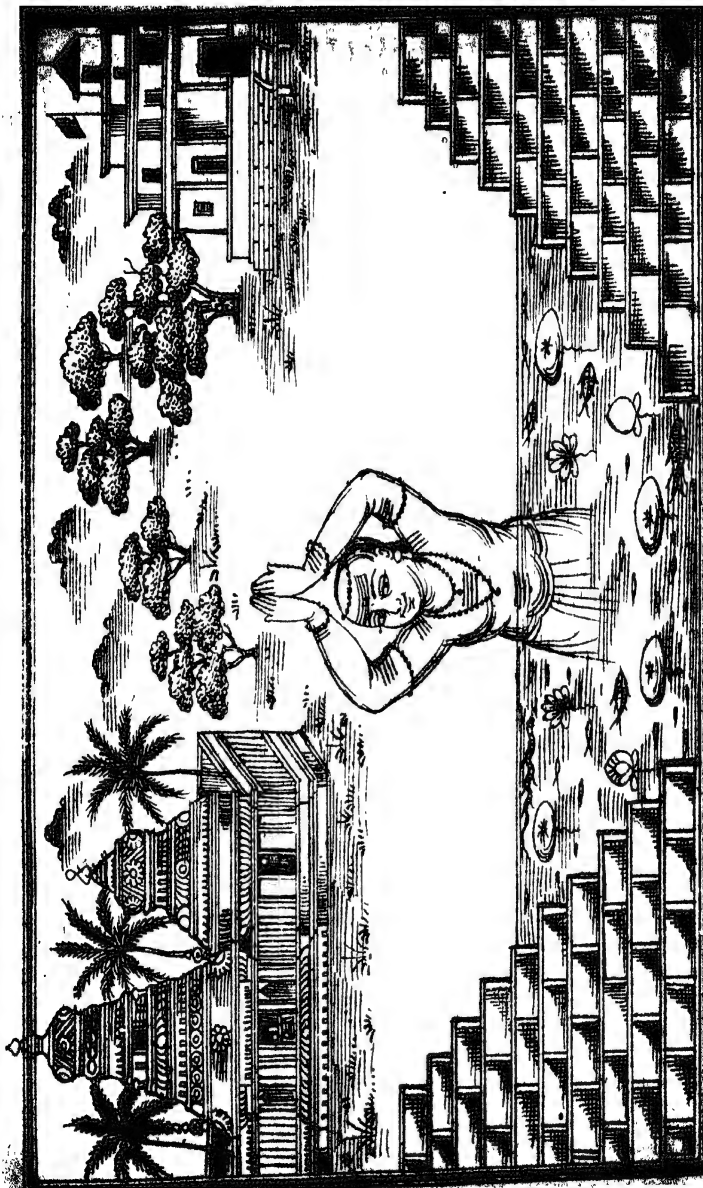
மன்னுதிருப்புக லாவாழ்முருகனாராமறையவாகோவாத்தமான்சசரத்தார் சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள் கொய்துதிருமாலேபுகழ்மாலைதிகழ்ச்சாத்திக் கன்னிமதிக்கமுமலரோடெயநாதன்காதன்மிகுமணங்காணுங்களிப்பினிலே யின்னல்கெடவுடன்சேவித்தருளானமீனாதிலங்குருமணத்தானெயயதினோ.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புக லாரிலே பிராமணர்குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினம்

கனகா-வது - முருகநாயனார்

தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன் எழுந்து ஸநாதம் பண்ணிக்கொண்டு
போய், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்கின்ற நால்வகைப் பூக்
களில் உரியபூக்களைக் கொய்து, பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவிட்டு,
தனியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள்செய்து அந்த ஸதலத்திலு
ள்ள வாத்தமானீச சரம என்னும் ஆலயத்தில் வீரநிருக்கின்ற பரமசிவனு
க்குச் சாத்தி அருசசனைசெய்தும், திவ்விய மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தைச் செபித்தும் வருவா. இப்படிச் செய்துவருங்காலத்திலே, திருஞா
னசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிகளுக்குச் சிறுகிதராகிய பெருமையையும் பெற்
றார், பெற்ற அம்முருகநாயனார் அந்தத் திருஞானசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிக
ளுடைய திருமணத்திலே தமமுடைய சிவபூசாபலத்தினாலே போய், பரம
சிவனுடைய திருவடிநிழலே அடைந்தார்

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

உருத்திபகபதி நாயனார் புராணம்

பங்கமில்வணபுநழிலவுதலையூர்வாழும்
பகபதியாரொனுமறையோரபணிந்துசெந்தே
னங்கமலமடுவிலிடையலுமெல்லு,
மகலாதேயாகளமாயமாநதுநின்று
திங்களவளர்சடை முடியானடிகளபோற்றிசு
, திருவெழுசதுமுருகநிழலுநிகழ்வாதி
மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலே
வானவர்கடொழுமுலகினமனனினினோ.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமண குலத்திலே, பரமசிவனு
டைய திருவடிகளிலே பதித்த அனபே தமக்குச் செல்வமெனக்கொண்ட
பகபதி எனபவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத் தடாகத்திலே அகோ
ராத்நிரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றனாகொண்டு, இரண்டுநை
கையும்கொண்டு சிவசின்மேலே நக்குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவா

த சிந்தனையோடு வேதத்தின் சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஒதி, சிலநாட் சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார், அதனால் அலர் பெயர் உருத்திரபசுப்தி நாயனார் என்னுயிற்று.

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது

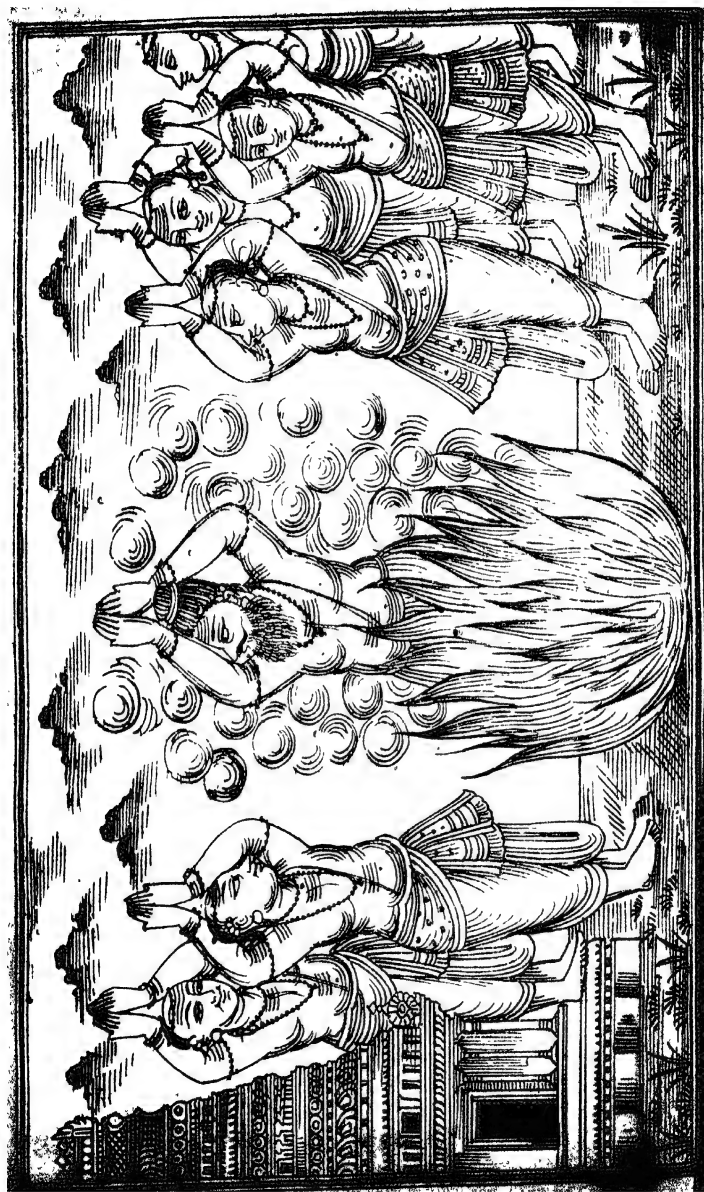
திருநாவளப்போவார் நாயனார் புராணம்.

நனமைதிகழ்மேற்காரா பாதனூர்வாழ
 கந்தனூர்புறத்தொண்டினைப் போக
 பொன்மலிதெனா ஸ்ரீயூர்க்கென்றுலாபபாபுற
 கூட்பொய்கையமைத்தடலேறுபூரியோக்கி
 வனமதில்குழுவிலையிசையருளாள்வாய்க்க
 வண்ட முனிவிடைமுழுகிமறைபோய் போற்ற
 மின்மலிசெஞ்சடைமுரியாயெழுந்துநாதன்
 விளங்கு கடந்தொழமன்றுண்மேவினா.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காட்டிலே ஆதனூரிலேயுடையாருலத்திலே, கந்தனூர்போவார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பாமசிவனுடைய திருவடிகளையேயன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினைந்தவா, அவ்வூரிலே தமக்கூடுவொழிமைக்காக விட்டபடி இருக்கின்ற மாயியமாகிய நிலத்தின் விளைவினாலே சிவனாரு செய்துகொண்டு, தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர், சவாலயங்கள் தோறும் பேரிகைமுதலாகிய ஒரு முகக் கருவிகளுக்கும் மத்தள முதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோளும் வாரும், வினைக்கும் யாழக்கும் வரம்பும், அஞ்சனங்குக் தோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர். ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின் மேலீட்டினால் கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள் திருப்புகளிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருப்பணி செய்தற்கு விரும்பி, அங்கே சென்று கோயில்வாயிலிலே நின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரே தரிசித்துக் குமபிடவேண்டும் என்றுகினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்குமுன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகுமாடி செய்து, அவரு

க்குக் காட்சிகொடுத்தருளிணர்ந்தனார் அந்தஸ்துத்திலே ஒரு பள்ளத்தை
க்கண்டு, பெரிய குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பினர்.
அவர், இப்படியே பல ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்
துவந்தார். ஒருநாள், சிதம்பர ஸகலத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று ஆ
சைகொண்டு, அவ்வாசை மிகுதியினால் அன்றிரவுமுழுதும் நித்திரை செ
ய்யாதவராகி விடிந்தபின் நான் சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போனால் கோயிலி
னுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை எவ்வாறு அடைவது என்று திக்
கித்து, ஐதேயம் சுவாமியினுடைய அருள்தான் என்று சொல்லிப் போக
தொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்ததால், நானேக்குப் போவேனா என
றார். இப்படியே நானேக்குப்போவேன் நானேக்குப்போவேன என்று அநே
ககாட்கள் கழித்தார். அதனால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவார் என்னும்
பெயர் உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரநகரத்தின் பண்ணவெண்டும் என்னும் ஆசை
பிடித்துத்தலால், தம்முடைய ஊரின்னிலும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின்
எல்லையை அடைந்து, அவ்வுரைக்கற்றம் மதிவாயிலிலே புழுந்து அங்கு
ள்ள பிரமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓங்குசெய்யப் படுதலைக்கண்டு, உ
ள்ளேபோதற்கு அஞ்சி அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய்
துகொண்டு போவார். இப்படி இரப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளேபோகக்
கூடாமையை நினைந்துவருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார். சபாநாயகரை
எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த முயற்சிப்பிற் புது இடங்களைத் தடைசெய்கின்ற
தே என்று துக்கத்தோடு நினைந்துசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வரு
த்தத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்பெய்த திருவுளங்கொண்டு, அவருக்கு
ச் சொப்பானத்திலே தோன்றி, நீ இந்தப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே
மூழ்கி எழுந்து பிரமணர்களுடைய மூலைய சந்தானத்தில் வருவாய்
என்று அருளிச்செய்தது, தில்லைவாழ்தனைக்கும சொப்பானத்திலேதான்
நீ, அந்தத் திருநாளைப்போவா பொருட்டு நெருப்பை வளரக்கும்படி ஆகு
வாபித்து மறைந்தருளினார்.

தில்லைவாழ்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, கோயில வாழிலி
லே வந்து கூடி சபாநாயகர் ஆளுநர்பித்தபடி செய்வோம் என்றுசொல்லி
திருநாளைப்போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயோ! சபாநாயகருடைய ஆகு
வையினால் இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்பு வளர்க்கும்படி வந்தோ
ம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார் அடியேன உய்த்தன்
என்றுசொல்லி வணங்கினார். பிரமணர்கள் தென்மறிப்புறத்தில் போய்
வாழியுக்கு முன்னே ஒருகுழியிலே நெருப்பு வளர்த்து அதைத் திருநாளை
ப்போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அந்தத்

ப்புக்குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனசிலேதிவான
ம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு, அதிஷ்டிள்ளேபுகுந்
தார். புகுந்தநாயனார் அந்தத்தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமயமாகிய பிரா
பணமுனி வடிவங்கொண்டு உபகிதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந்
தார். அதுகண்டு தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும்அஞ்
சலிசெய்து கனிப்படைந்தார்கள், திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உண்
செல்லச்சென்று கோபுரத்தை அணுவி அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள்
ளேபோய்க்கணகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அங்குநின்ற பிராம
ணர் முதலியோர் யாவரும் காணுமையால் ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்தோத்திர
ரஞ்செய்தார்கள் சபாநாயகர் திருநாளைப் போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீ
பாதங்களைக் கொடுத்தாருளினார்.

உ

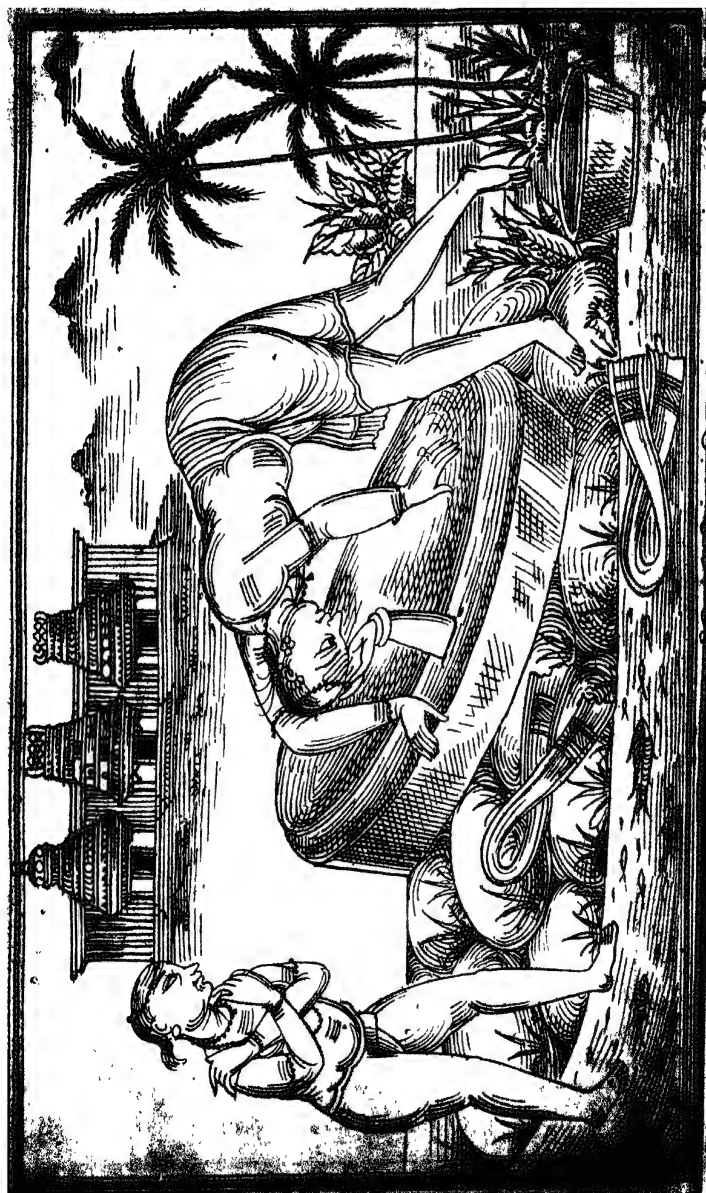
ரிவமயம்.

இருபதாவது

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

கொநலாபூம்பொழி நகர்நிகரோநானித்
குலத்தலைவந்தவாகுறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வர்க்கு வறநமக்கன்றுதாரீராகின்
வநதுமுடனெனவாங்கிமாசுநீத
நகைபுலராதொழியமழையுமாலே
கடும்பொழுதுநவரககண்டகவங்கிணமேற
செழுமுடிபுடையபளவிறிறும்வகம்பர்
திருக்கைநாடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினோ.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலேஏகாம்பியர் குலத்திலே
சிவனடியாரகளுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டிசெ
ய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருபெரி
யவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு உபஸ்தி
ரம் ஒளித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே ஏகாம்பரணத் தவராய் குவிர்கா
லத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெனீந்தசரீரத்தையுடையவரு

வறியவர்போலாகி, அமுக்கடைந்த கத்தையுடன் அவரிடத்திற்சென்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டவண்ணி பல உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவருடைய சூழ்ப்பையறித்து, உமது கந்தையைத் தந்தருளும் ஒலித்துக் கருகின்றேன் என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள் இத்தக்கந்தை அழுக்கு அசிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக் கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாததா யிருந்தாலும் குளிர் மிகுதியினால் வறுத்த முறுகின்றபடியால் கைவிடுதல் கூடாது அஸ்தமயனத்திற்கு முன் தருவியாயில் கொண்டுபோய்ச் சிக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டுவாரும் என்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அடிபேன் தாமராமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்கு முன் கொண்டுவந்து தருகின்றேன் தந்தருளாமென்றுசொல்ல சுவாமியினரவிலே ஒலித்து உலர்த்தித் தராதொழிவீராயில் இந்தத் தேகத்துக்குத் துண பஞ்செய்தீர் என்றுசொல்லி அக்கந்தையை அவர் கையிற்கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு சூளத்திறுசென்று முன்சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாயியில் வைத்து பின் ஒலிக்கப்படுதற்கார் அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின் பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் நிறண்டு ஆகாயவெளி எல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன. அதுகண்டு திருக்குறிப்புத்தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச் செய்ததை நினைந்து இனி நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவலைபுற்று வினாவிலே, மழைவிடவுங் கூடுமென்று அங்கேதானே நின்றார். அதுவிடவிலை, பின் இராக்காலம் வர திருக்குறிப்புத் தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நெங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான் செம்மீறும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிறே என்று கீழே விமந்தார். மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டிய காலமோ நீங்கிற்று, முன்னேய் ஒலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி சுட்டிவிட்டேனுமில்லை சிவபத்தருடைய திருமேனி குளிரினால் வருந்துமாடி தீங்குசெய்த கிறியேனுக்கு இனி இதுவே செயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்புறையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்துமாடி எழுவேன் என்றுபோய்க் கற்புறையிலே தம்முடைய சிறைசை எறந் தவவியாபியாயிவரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்புறையின் பக்கத்திலே தோன்றி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது, ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழை பொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியோடு இடபாருடராய்க் காட்சிசொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டராயுநர் மிகுந்த அன்பினோடு விழந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். பரமசிவன் அவரைநோக்கி, உன்னுடைய பத்திவ்வினையை மூவுலகத்தார்களுக்கும் தெரிவித்தோம், இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார்.

உ

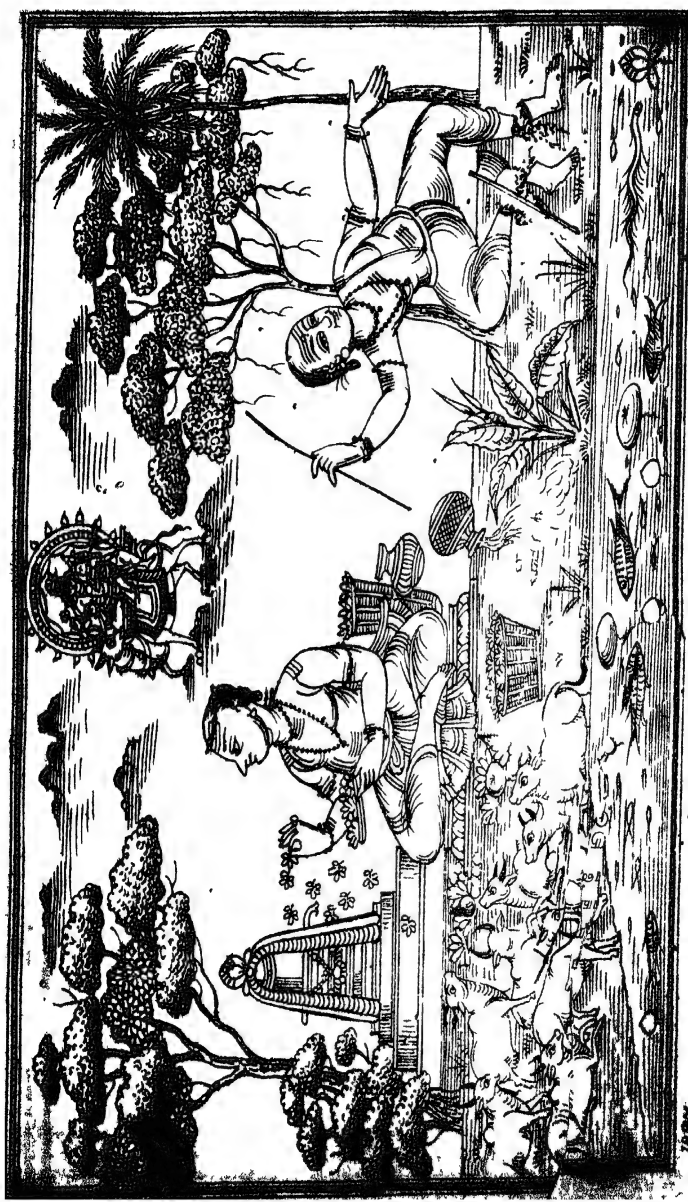
சிவமயம்.

இருபத்தோராவது

சண்டேசுர நாயனார் புராணம்.

வேதமலிசேபஞ்ஞானொசுரத்தனவிளங்கிய
சேஷமலைபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேம்பவன்கொடுமைபொறுதுதாமே
கொண்டு கிறைமண்ணியின்றென்கரையினீழம்
ருதகியின்மணலிலிங்கத்தான்பாளாட்டத்தாளை
பொருதவையிடலுத்தாள்சுண்மாள்
காத்மலர்த்தாமமுயநாமமுண்டகலமகனும்
பதமருளாற்கைக்கொண்டாரோ.

சோழமண்டலத்திலே நிருச்சேய்ஞானரிலே பிராமணர்குலத்திலே
காசிபகோத்திரத்திலே எச்சத்தனன்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனு
க்கு அவன் மனைவியாகிய பவித்தனாவயிற்றிலே, விசாரசனும் என்பவர்
ஒருவர் விருவவதாரஞ் செய்தார். அவருக்கு ஐந்துவயதிலே வேதங்களையும்
சைவாகமங்களையும் பூர்வசனமத்து அறிவுதொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பார்
இன்றத்தாமே அறியும்பு உண்டாயிற்று. தனதைதாயாகள் அவருக்கு
எழுவயசிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக்கொண்டு
வேதாத்தியயனம் செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள் அவ்வாசாரியர்கள்வே
தங்களையும் பிறகலைகளையும் ஒதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்விராசருமருக்
குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றிறத்
தைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாவியதசையிலே சான்றோர்க்கு
உரிய குணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விராசருமர், ஆன்மாக்களாகிய
நாமெல்லோரும் அனாதமலபந்தர் என்பதும் அம்மலச்சத்தியைக்கெடுத்துஅ
தனலே விளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவந்துவத்தைவிளங்கும்பொருட்
டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்கின்ற பஞ்சகிர்த்
தியங்களையும் செய்வாராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்குமுற்றறி
வுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை, இயற்கையுணர்வுடைமைதன்வயலுட
மைவரம்பிலாற்றலுடைமைகுறைவிலாற்றலுடைமைஎன்கின்ற ஆறுகுண
ங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும், அக்குணங்களெல்லாம் உடையபதி
பாமசிவனே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுதல் தமது அபின்னஞ்

தையாகிய சிவசத்திபாலாகும் என்பதும் அதுபற்றி அவ்விருவரோ நமக்குப் பாமபிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனால் அவர்களிடத்தேயே நாம் அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியில் செய்குவமெனின், அதற்குக் கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள டும்மாலுட்பிறவி பெறுதற்குரியது என்பதும், அப்படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின்செய்குவமெனின் இப்பிறவியிங்குமவதி அரிதற்குரியது என்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்பு செய்தற்கேயன்றி மற்றொன்றிற்கும் சமயமில்லை என்பதும், அதுசெய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஓர் சாமர்த்தியமுள்ள தெனக்கருதி அதனை முன்னிடாது நிருவருளையே முன்னிட்டுநின்று செய்வவேண்டும் என்பதுமே வேதாசுமாரி சமஸ்தாஸ்திங்களாலும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்று சந்தேகவிபரீகமறத் துணிந்து கொண்டார். அந்த யதார்த்தமாகிய துணிவுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்திலே மெய்யன் கலைதோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஓருநாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளைகளோ பிள்ளைகளோடும் அவ்வூரவர்களுடைய பசுநிராகளுடன் கூடிச்சென்ற பொழுது ஓர்ந்துப் பசு ஒன்று மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்று அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக்கோலினால் அடித்தான். சாஸ்திரஞானம் உள்ளபடி கைவந்த விசுரபசுருமா அது கண்டு மிகுந்தபதைபதைப்போடும் அவன் சமீபத்திற்சென்று தீமைபயத்தலின்றி நன்மையே பயத்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழ்ப்பாது பெரும்புண்ணியமென நன்கு மறிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னும் அடியாதபடி அவனைத் தடுத்துநின்று, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின்சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்தப் பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனை கோக்கி, இப்பசு நிராண்ய இனி நீ மேய்க்கவேண்டியதில்லை, காளை மேய்ப்பேன் என்றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டான். விசுரபசுருமா பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய நிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று நின்றதோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும் வயலோரங்களிலும், புல்லுநிறைந்திருக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோய், வேண்டுமடும் மேயவிட்டும் தண்ணீருட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழுது கிழகிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக் காப்பாற்றி சமித்துக்கள் ஓடித்துக்கொண்டு அந்தமயனத்துக்கு முன் அந்தத்தப் பசுக்களை அவரவரவிட்டுக்கு ஓடிக்கொண்டுபோய்விட்டு, தம்முடைய விட்டுக்குப்போவார்.

இப்படிச் செய்யுங்காலத்திலே பசுநிலைகளெல்லாம் அழகோடுமிகப் பெருகி, பொசுபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடைந்து இரப்பகம் மடிசூர்த்து பாலைமிகப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்தியஓமா குதியின் பொருட்டு கீட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசாரசருமர் மேய்க் கத்தொடங்கிய பின் முன்னிலும் அதிகமாகக் கறக்கக்காண்னையால்மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பசுக்கள் எல்லாவகை யுபசரிப்பினாலும் அளவிடத் தனிப்பை அடைந்து கீட்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிகுந்த அன் போடு தங்களை மேய்க்கின்ற விசாரசருமர் கற்றாயினும் பிரிவாராகில் அப் பிரிவாரமுமல் தாய்போல் உருகி, அவர் சமீபத்திலே சென்று கனைத்துமடிசூர்த்து ஒருவர் கறக்காமல் தாமே பால்பொழியும். அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாந் தகுதியுடைமையை நினைந்தார், கனைவெ அவருக்குச் சிவன் சனையினிடத்தே அத்தியந்த அபிலாவை நடைபட்டது உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒருமணற்புறத்திலே ஆத்திமாத்திங்கிழை மணலினிலே ஒரு சிவலிங்கங் குவித்து, கோயிலும் கோபுரமும் மதிலும் வகுத்து, ஆத்திப்பூமதலியபுஷ்பங்களும்பத்திங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக் கொண்டுவந்துவைத்துவிட்டு, புதிய குடங்களைத்தெடி வாங்கிக்கொண்டுவந்து கறவைப்பசுக்கள் ஓவ்வொன்றினிடத்திலும் சென்று முலையைத் தீண்டினர் அவைகள் கனைத்துப் பாலைப்பொழிந்தன. பாலினிலே நிறைவுற்று அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் ஆலயத்திலே வைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால் சுவாமியை அருச்சித்து பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், பரமசிவன் அவயிலிங்கத்தினன்று அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம் செய்தருளினார், விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனம்முதலிய பொருள்களுள், கிடைத்தவைகளை மாணசமாகக் கிடைத்தனவாகக்கொண்டு நிறைவுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கிவந்தார், பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அவ்விசாரசருமர்கொண்டுவரும் குடங்கள்நிறையாபாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக் கொடுத்துவந்தன. இப்படி மெடுநாளாகப் பாப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப் போலத்தோன்றுகின்ற சிவாரசனையைச் செய்து வரும்பொழுது, அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உணர்மலைய அநியாதவனாகி, அதை அவனுடையிராமணர்களுடையருத் தெரிவித்தான், அவர்கள் அதைச் சபையாருக்குத்தெரிவிக்க, சபையார் எச்சத்தினை அடைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாசூதியின் பொருட்டுப் பால் கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக் கறந்து கிருதாவாக மணலிலே சொரிந்து விளையாடுகின்றான் என்றார்கள்.

எச்சத்தன் அதைக்கேட்டுப் பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசுருமன்செய்கின்ற இந்தச் செய்கையை, இதற்குமுன் நான் சிந்தையினும் அறிந்திலேன், அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவெண்டும் என்று குறையிசந்து வணங்கி இனி அவன் அப்படிச் செய்வானென அக்குற்றம் என்மேலதாரும் என்றுசொல்லி அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு விட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

மறநாட்காலையில் அந்தச் சமாசரத்தைச் சேர்த்ததைய விரும்பி, விசாரசுருமர் பசுமெய்க்கப் போனபின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர்சின்னே சென்றான். விசாரசுருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்பட்டியிலே கொண்டுபோனதைக் கண்டு, எச்சத்தன் அருகில் இருந்தொரு குராமரத்தில் ஏறி, அங்கே நிகழ்வதை அறியும்படி ஒளித்திருந்தான், விசாரசுருமர் ஸகானம்பண்ணி முன்போல மணலினால் கோயிலும் சிவலிங்கமும்செய்து, பத்திரபூஷங்களா பரித்துக்கொண்டுவந்து வைத்து, பின்பு பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாழித்து அருச்சுனைக்கு வேண்டியபிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினால் பூசைத்து ஆரம்பித்து சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திரபூஷங்களைச் சீர்த்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சத்தன் அதைக்கண்டுமிருந்தகோபங்கொண்டு, சீக்கிரமாக நெங்கிப்போய்த் தன்மையிலிருக்கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசுருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச்சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுவதும் பதிந்துகிடந்த படியால் அது அவருக்குப்புலப்படவில்லை, பின்னும் எச்சத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க, விசாரசுருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தத்தோன்றப் பெருதவராகி, அபிஷேகத் திருத்தொண்டினின்றும் தவறுதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளைபை அறியாத எச்சத்தன் பிகர்க்கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினாலே இடறிச்சித்தினான் உடனேவிசாரசுருமர் அதைக் கண்டு, அதுசெய்தவன் பிகாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சத்தன்னென்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அபிபாதகமாகிய சிவபாதமாதலால் அவன் காலத்துணிக்கக் கருதித் தமக்குமுன் கிடந்த ஒரு கோலை எடுக்க அகாமமுயலியபிறகு அதினால் அவன் கால்களைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவரை நா நீக்கினவராகிய விசாரசுருமா முன்போல அருச்சுனைசெய்ய பரமசிவன் உமாபெருமையோடும் இடையாய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசுருமர் அதுகண்டு மனங்கனித்து விழுந்துநமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் எடுத்தது, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய் இனி எனக்கு நாமே பிதா என்று அருளிச்செய்தது அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்

தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்வியபிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன் அவரை நோக்கி நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட அமுதம் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே கிடைக்கும்படி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்விடத்தும் புஷ்பமழை பொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியாழிக் களிகூரவும் வேதங்கள் கொவிக்கவும் நானுபேத வாத்தியங்கள் முழங்கவும் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார். 'எச்சதந்தர் சிவத்துரோகம்செய்தும் சண்டேசுரநாயனராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உக-வது -திருநாவுக்கரசு கவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறீரம்பலம்.

நா ன் க ா வ து

திருநின்றசருக்கம்

இருபத்திரண்டாவது

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்

போற்றுதிருவாழ்ரிலுள்ளாண்டொன்மைப்

பொருவில் கொறுக்கையாதிப்புக்கழனான்பான்,

மாற்றருமன்பினிற்றிலதவதியாமாது

வந்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்

தோற்றியமண்சமயமுறுதுயாநீங்கத்

துணைவாருடரவந்தஞ்ஞைநோயாற்

பாற்றருநீளிடொய்திப்பாடவிபுத்திரததிற்

பாழியொழித்தரனதிகைப்பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக்கையாருளானீறுசாதகி

வண்டமிழானேய்தீர்த்துவாக்கின்மன்னாய்

வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்தி

வியன்ஞலங்கொடியிடமவிளங்கசசாகதி

யந்தமிலப்பூதிகனரவுமாற்றி

யருடகாசுபெற்றுமறையடைப்புநீங்கிப்

புந்தமகிழ்தைதயாற்றி'ற்கயிலைகண்டு

பூம்புகலூராரன்பாதம்பொருந்தினோ.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாழ்ரிலே வேளாளர் குலத்திலே
கொறுக்கையர் குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்மனை
விவார்பெயர் மாதினியார் அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியார் என்கி

ன்ற புத்தியாபிந்தார். அவர்பிறந்து சிலவருளும் சென்றபின், சைவச்
மயம் அபிவித்தியாகும்படி மருணிக்கியார் எங்கின்ற புத்திரர் அவதரித்
தார். அவருக்குத்தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்
தார். மருணிக்கியார் தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி பலக
லைகளையும் கிரமமாகக்கற்று வல்லராயினார் திலகவந் பாருக்குப் பன்னிரண்
டு வயசு அனபொழுது அப்புக்குமனா மரபிற்கு ஒத்த மரபினை உடையவ
ரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், பாஜாவிடதகலேசே னாபியுத்தியோகம்
செய்பவரும் ஆகிய கலிப்பகையார் என்பவா அப்புக்குமனாிடத்திலே சில
முதியோர்களே அனுப்பி திலகவந்யாருக்கும் தமக்கும் மனம் பேசுவித்தார்
புகழனார் அதற்கு இசைக்கமைகண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டுசென்று
கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள். கலிப்பகையார் தாம் விவாகம்செ
ய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆளுனரையிலே கேளைகளோடும்
சிலநாளிலே அவன்பகைஞராகிய வுட்கேசத்தகர நிரும்புமட்டத்தைச் சேர்
ந்து அவர்களோடு கெடுதல் யுத்தம்செய்தார். அங்கு அப்படி நிகழுங்கா
லத்திலே இங்கிபுகழனார் தேகவியோகம் அடைந்தார். அப்பொழுது அவ
ர் மனைவியாராய் மரபினியார் சக கமனம்செய்தார் அவர்கள் பிள்ளைகளாகி
ய திலகவந்யாரும் மருணிக்கியாரும், சுற்றத்தார்களோடு மிகமணக்கவிலை
யுற்று சுற்றத்தாரின் அறிவால் அவமதெபெரியோர்கள் ஒருவரையொன்றும்,
தேய் தந்தையாருக்குக் குடி செயல்பெண்ணும் அந்நியங்கம்மாளை முடித்தா
ர்கள். இங்கே இப்படி சித்தி, அங்கே கலிப்பகையார் யுத்தகலத்திலேதமு
டைய பூதவுடமபைவிட்டுப் புகழுடமபைப் பெற்றுக்கொண்டார். அந்தச்
சமாசாரம் திலகவந்யா டைய கமரநத்தியோடு நிரிபதனாகுபட டையபட அவ
ர் எனனுடைய பிதாமாதாக்கள என்னை அவருக்கு மணஞ்செய்துகொடுக்
க உடனே மருணிக்கியார் அவையுமி அவருக்கே உரியது ஆதலால், இவ்
வையினா அவரையொடு இவர்களைப்போன எனது சாவத்தனணிந்தார். அதுகண்
ட மருணிக்கியார் வரும் அகாலகவந்யாருடைய இரண்டொத்தவாளிலும்
விழுந்து அடிது, அடி உன் எங்கள் பிதாமாதாக்கள நிறத்தின்னும் உம்
மையோ அவராளாரிபாவிததுப பூசிக்கலாம் எனறன்றோ உயிரைவததுக
கொணர்ருக்கின்றேன அடியேனைத் தனியே கைவிட்டிறப்பிராகில் அடி
யென் உமக்கு முன்னமே நிறத்துவிடுவன் எனறார். திலகவந்யார் அதை
க்கேட்டு, தமரியார் உயிரோடு நிக்கவேண்டும் எனனும ஆசையால்தமது
கருத்தைத் தடுத்து உயிர்தாங்கி வேறொருவரையும் விவாகஞ்செய்துகொ
ள்ளாமல் சிவநாருணியம் உள்ளவர்களை விட்டிலே தவருசெய்துகொண்
டு இருந்தார்

மருணிக்கியார் யாக்கைநிலையாமையையும், செல்வநிலையாமையையும்
நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களைச் செல

வழித்து, அறச்சாலைகளையும், தண்ணீர்ப்பாத்தாங்களையும் அமைத்தார், சேலைகளை லைப்பித்தார், குளங்களைத் தேண்டுவித்தார், விரும்பினவை உபசரித்தார், புலவர்களுக்குக் கனகமாரிபொழித்தார், பிபஞ்ச வாழ்வினது அந்தியத்துவத்தை அறிந்து இவ்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையும் துறத்தார். சமஸ்த சமயங்களுள் நாம் சர்வமயம் இங் னன்று அந்நியமறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை. அவர் பாடலிழையும் என்றும் நகரத்திற்கென்று சமணர்களுடைய பள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமண நுடைய போதகன சக்தியினாலே அவர்களை அனுசரிக்கின்ற ஆருகத சமயமே முத்தியை அடைதற்குத் தகுந்த பெய்யென்று துணிந்து, அந்தச் சமயத்திலே பி ரவேசித்தார். பி ரவேசித்த அம்ம நுணிக்கியார் அந்தச் சமணசமய நூல்கள் எல்லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலேமகா பாண்டித்தியம் உடையவராயினார் அதுகண்டசமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனரென்று பெயரிட்டு அவரைத் தங்கள்மதாசாரியராகக்கொண்டுவழிபட்டார்கள். அவர்தமதுவித்தியாசாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வளர்த்து வென்று புகழ்பெற்று ஆருகத சமயாசாரியர்களுக்கும் சிரேஷ்டராய் இருந்தார், அதுநிந்த.

திருவாழ்ரிலே 91 ந்த நிலகவதியார் சிவனிடத்திலே பத்தி மிகுந்த சிவபுண்ணியங்கள் செய்வதும்பி கொடிநிற்கு வடகரையில் இருக்கின்ற திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருபதியிற் பிசன்று பரமசிவனவணங்கி, சிவசின்னங்களைத் தரித்துத் தினந்தோறும் குரியோதாதத்துக்கு முன் கோயிலின் உளளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலேமெழுகுதல் நத்தவனங்களிற் சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டிவந்து, மாலையொடு நஞ்சு சுவாமிக்குச் சாத்தல்வொடுத்தல் முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார். செய்வதும்நாளிலே தம்முடைய தம்பியாராகிய மருணிக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமுகத்திலே பி ரவேசித்தநாமைய நினந்து துக்கராகரத்தில் அமிழ்ந்தி வீரட்டானேசுவராவணங்கி, சர்வாபிஷ்டவாகடா ! தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்பவா எனப் ப சத்தியமாயில் தவமென்று சொல்லிப் பாயையிடுக்கித் தலைமயிலைப் பறித்தெறித்தெறித்து நின்றனவொண்டே உண்கின்ற சமணர், னுந் பகடமார்க்கமாகிய படுகுழியிலே விழுகதுள்ளுடைய தமடிகைய அறிவினும், தூக்கிக்காப்பாற்றியருள வேண்டுமான்று பலமுறை மண்ணப்பஞ்செய்தார் பரமசிவனிலகவதியாருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி தபேரத்தையி ன் உன் மனக்கவலையை ஒழி, உன்னுடைய தம்பி துறக்கியாகிய நாமமை அடையுமபொருட்டு பூவசென்மத்திலே தவஞ்செய்திருக்கின்றான். அந்தத் தவத்தின் அற்பக்குறத்தினாலே அந்நியமத்திலே பி ரவேசித்தான். இனி அவனைச் சூலைநோயில்வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்.

பரமசிவன் சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே, தருமசேனருடைய வயிற்றிலே கொடிய குலைகொய் உண்டாகிக் குடலை

குடைதலுற்றது. அசனல் அவர் வருத்தி நடுக்கமுற்று சமண்பாழியறையி
ல்விழுந்தார். தமக்குக் கைவந்த சமணசமைய மந்திரோச்சாரணத்தால் தடு
க்கவும் அச்சுலோயைத் தடைப்படாமல் மேற்கொண்டது, மேற்கொள்ள
வேசர்ப்பவிஷம் தலைக்கொண்டாற்றோல மயங்கி மூர்ச்சை அடைந்தார்.
அதுகண்ட சமணர் பலர் வந்துகூடி இந்தச் சூலோயைப்போலக் கொடிய
யோய் முன்னொருபோதும் கண்டறியோம இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று
துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக்
குடிப்பித்தார்கள். அதனாலே தணியாமையால், மயிர் பிணிகொண்டு கால
ளவந் தடவினார்கள். அதினால்தான் தணியாமல் சூலோயை முன்னிலும்
அதிகப்பட தருமசேனர் அதைச்சுக்கலாற்றாதவராய்த் துன்பப்பட்டார். ச
மணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ, இதற்கு நாமயாதுசெய்வோம் என்று மனங்
கலங்கி, இந்த ஞாயை நீக்குதற்கு நாம் வல்லமல்லேம் என்று சொல்லிக்
கொண்டு அவரைக் கைவிட்டுப் போயினார்கள். பின் தருமசேனர் தம்மு
டைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரை நினைந்து, அவளை தமக்கு உதவி
செய்ய வல்லர் எனத்துணிந்து தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உ
ணர்த்தும்பொருட்டு தம்முடைய பாகுகளை அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார்.
அப்பாருகன் திருவதிகையிற் சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நத்தவனத்
துக்குச் சமீபத்திலே கண்டுவணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பியார் எவ்வினா
ல்லிவனிடத்துக்கு வந்தேன் என்று சொல்ல திலகவதியார், தம்பியாருக்கு
யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார். அதற்கு அவனும், அவர் கொடிய
சூலோயைவிட மிகவருந்துகின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அந்நோயைத்
தீர்த்தற்கு வன்மையின்மையால், அவரைக்கைவிட்டார்கள். அவர் அதுக
ண்டு என்னோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியாராகிய உமக்குத்
தெரிவித்து தாம் உய்யும்நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு இரவிலே தமமிடத்
துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை ஏவினார் என்றான். திலகவதியார் பதிகா
கியசமணர்களுடையபள்ளிக்கு நான்வாரான் இதைத் தம்பிக்குச் சொல்லு
என்றார். அதுகேட்பாருகன் மீண்டு தருமசேனரிடத்திற் சென்று, அ
தைத்தெரிவிக்க தருமசேனா இனி இசற்கு யாது செய்வேன் என்று
சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்கரசு
வாமிகள் இந்தத் தூர்ச் சமயமாகிய ஆருகதமார்க்கப் பிரவேசத்தால் என்
னைவருத்தும் இந்நோய் நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை அனு
சரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவழிகளை அடைவேன் என்று கருதினார்.
அக்கருத்துப் பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய ஸ்தானத்தைக்
கடந்து உடுத்த பாவையும் உறியில் உறற கமண்டலத்தையும் மயிற் பிண
ியையும் நீக்கி வஸ்திரத்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கைதந்து வரு

கின்றவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருவரும் காணாதபடி இரவிலே ஆருகத்
மார்க்கப் பிர்வேசத்தால் தமக்குக் கிடைத்தவைகளில் சூலைநோய் ஒன்று
மாத்திரம் உடன்றொடர திருவதிகையிற்சென்று திலகவதியாருடைய திரு
மடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடி ஊர் கமஸ்கரித்து எங்கள் குல
த்தார் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒரு வடிவெடுக்காதபோதும்
அம்மே அடியேன் கொடிய சூலைநோயைச் சகிக்கலாற்றுகமையால், உமமை
யே கதியென்று அடைந்தேன். இனி நான் உய்த்து கடைத்தேறும்வதியை
அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பாதத்திலேவிழுந்து அயர்ந்தார். திலக
வதியார் தம்பியானாரோக்கி தமக்குச் சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளி
ச்செய்தபடி முடித்ததை நினைந்து, மனங்கசித்துநகி அவரை அஞ்சலிசெ
ய்துகொண்டு, அறியாமையினாலே பரசமயப் படுகுழியில் விழுந்து கொடு
ந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்ற தம்பியாரோ எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார்
சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து, அஞ்சலி செய்தார். திலகவதியார்
இது பரமசிவனுடைய திருவருளே தம்முடைய திருவடிஊயாடைந்தமே
ய்மன்பர்களுக்கு இன்னருள்புரியும் அக்கடவுளையேவணங்கி அவருக்கே தி
ருத்தொண்டுசெய்யும் என உபதேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அவ்
வுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வணங்கிற்று, திலகவதியார் திருவருளே
நினைந்து அவருக்கு விழுதியைப் பஞ்சாஷ்டத்தை ஒதிக்கொடுத்தார். மரு
ணீக்கியார் மீகுந்த ஆசையோடு வணங்கி, அவ்விழுதியைவாங்கி சரீரமுழு
திலும் அணிந்துகொண்டார்.

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும், திருமெழுகுத்
தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு, கோயிலுக்குத் தம்பியாரை அழைத்
துக்கொண்டுபோனார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானே சரரைப்
பிரதட்சினஞ்செய்து சந்திரானத்திலே விழுந்து கமஸ்கரித்து எழுந்துநின்
து அவருடைய திருவருளினாலே தமிழ்செய்யுள் பாடும் சக்தி உண்டாக
ப்பெற்று தம்முடைய சூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்
போடு ஒதுகின்ற யாவருடைய துன்பமும் நீங்கும்பொருட்டும், பரமசிவன்
மேல் “கடற்றயினவாறு விலக்கிலோ” எனவாறு வாங்கியத்தை முதலிலுடை
ய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகை வீரட்டானம்-1 ண்-கொல்லி.

நீஞ்சீர்நம்பலம்.

கடற்றயினவாறுவிலக்கிலீர் கொடுமைபுலையெனநானறியே
ஏற்றாடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியா துவணங் குவனெப்பொழுதுங்
தோற்றெனவயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கமுடக்கியிட
வாற்றெனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மாணே.

போர்த்தாயங்கோரணியினீருரிதோல்புறங்காடரங்காட மாடவல்லா
யார்த்தானாக்கன்றனைமால்வளைக்கிழுத்திட்டருள்செய்தவதுநுதராய்
வேர்த்தம்புரண்டும்விழுந்தம்மெழுந்தாலெனவேதனையான்விளக்கிவிடா
யார்த்தார்புனல்சூழ்திகைக்கெழுவின்சட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிறதம்பலம்.

உடனே சூலைநோய் நீங்கிற்று. அப்பொழுது மருணிக்கியார் தமக்
கு உயிரையும் தந்து முத்தி பெறியையும் தந்த பரமசிவனுடைய திருவரு
ளாகிய கடலில் அமிழ்த்தி, திருமேனி முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்
ள, இரண்டு கண் அல்லீண்டும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய நிலத்திலே விழுந்
து புரண்டு சமணசமயப் படுகுழியிலேவிழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்
கியபாவிமென் பரமசிவனுடைய திருவருளைய அடைதலாகிய இத்தப் பேரி
ன்பவாழ்வைப் பெறும்படிசெய்த சூலைநோய்க்கு என்னபிரதியுபகாரம்செய்
வேன் என்றார். இப்படி நிகழும்பொழுது கிரட்டானேசுரனுடையதிருவரு
ளினாலும் அற்புத சினமய மதுரமாகிய தேவாப்பிடுகத்தைப் பாடினபடியா
ல், உனக்கு நரவுக்கரசு என்னும் பெயரை சததலோசங்களினும் வழங்குக
என்று உமஸ்தருகுக்கும் ஒரு வியப்புத் தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு
ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று அதைக்கேட்டிருநரவுக்கரசுவாமிகள் பரமசி
வன் இத்தனை பெருமையாகத் தம்மை நீங்கித்த சிறியனுக்கு இத்தப்பொ
ருவாழ்வைத் தந்த ருளினோ என்று கனிகடந்தி, அத்தன்மையானுரிய இரா
வணனுக்கு அருளிய கருணையின மெய்த்தன்மையை அறிந்துதுதிப்பதை
யே மெற்கொண்டு வணங்கினா. நிருநரவுக்கரசுவாமிகள் உணசமயம்
பொய்மாக்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்திலே பிர
வேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம் உயர்ந்தது என்றுசொல்லி, திருவ
திகையிலுள்ள சமஸ்தசனங்களும் களிப்புறார்கள் நிருநரவுக்கரசுவாமி
கள் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும் திரிகாணங்களாலும் திருத்தொண்டு
செய்யவேண்டுமென என்னும் ஆசை மிகுதலால், சிவசின்னங்களைத் தரித்துக்
கொண்டு நியானமருவுணர்வும் தடையின்றி யெழுகின்ற ஸதுதிருபமாகிய
வாசகமும் உழைவாரப் பணிவிடையும உடையவராயினார். திலகவதியார
தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி பரமசிவந்தம்முடைய தம்மியாரைஆட்
கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தை 'கிளைத்து' மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலிழத்தில் இருக்கின்ற சமணர்கள்கே
ள்வியுற்று பொருமைகொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங்களையும் வாதிட்வென்
று எங்குச்சமயத்தை ஸ்தாபித்த தருமசேனர் தமக்கு வந்த சூலைநோய்
இங்கே ஒருவராலும் நீங்காமையால் உய்யும்பெறியை நாடித் திருவதிகை
பிற்பென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து அங்கோய் நீங்கியவ்

துவிட்டார். இனி எங்கள் சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று துக்கித்து, தலையும் பீலியுந்தாழ் ஓரிடத்திலே ஒருங்கு கூடினாள். கூடிய சமணர்கள் தருமசேனருக்கு வந்த சூலேநாய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காமல் சைவ மதப்பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்கள் அரசன் அறிந்தாலாகில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு தானும் சைவனாகி எங்கள் விருத்தியையும் தவிர்ப்பான், இனி இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று சொல்கின்ற தங்களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாரண செய்துகொண்டு, பல்லவராஜனுடைய நகரத்திற்கென்று அரண்மனையினுள்ளே புகுத்து, அவ்வரசனைநோக்கி எங்கெல்லாருக்குத் தலைவராயிருந்த தருமசேனர், தம்முடைய சகோதரியாராகிய நிலகவதியா சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமும் அவாபோலாக விருமபி, தமக்குச் சூலேநாய்வந்ததாகக்காட்டி, அது நம்மாலே தீர்ந்திவது என்று அவரிடத்திற்கென்று முன்போலச் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நினைத்தெய்தனர் என்றுசொன்னார்கள். உடனே பல்லவராஜன் கோபங்கொண்டு, இதற்கு யாது செய்யலாம் என்றான். அதுகேட்ட சமணர்கள், உத்தமமாகிய தங்கள் சமயமகிமையைக்கெடுத்து உம்முடைய ஆளுகையையும் கடந்த அந்தத் தருமசேனரை நீர் அழைப்பித்துத் தண்டிக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது அரசன் மந்திரிமாரை நோக்கி, இம்முனிவர்களார் சுடப்பட்டதீயோனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே மந்திரிமார் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு திருவதிகையை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற்கென்று, எங்கள் அரசன் இன்றைக்கு உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி எங்களை அனுப்பினான் வாரும் என்றார்கள். அதுகேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் மேலே “நாமார்க்குங்குடியல்லோம்” என்னும் வாக்கியத்தைமுதலிலுடையதிருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகத்தேவாரம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங்குடியல்லோமனையஞ்சோநகரத்திலிடாப்பபடோநடலையில்லோம்
எமாப்போமபிணியறியோம்பணிவோமல்லோமினபடேயெநகரானந்தமல்லித்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத் தன்மையான சங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்றேநாமென்றுமிளாவாளாயக்கொடியமலாசசேஷியுணையேகுறுகினோம்.

நாவாரம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணறாராநளாமேவினளபெற்றோம்
ஆவாவென்றெமையானவரனமராதனயலெடுமாறகநிவிரியவனலாயநீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனென்னிந்தைசோந்திருநதானென்றிசைக்கோன்றினேவந்துமே
கோவாடிக்குற்றேவலசெய்கென்றாலுங்குணமாசுக்கொள்ளோமெண்ணுதளளோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வாக்கடவோம்ல்லேம் என்றார். அது கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரை வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்குவரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார் என்று போதற்கு உடன்பட்டார், அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசன் சமூகத்திற்சென்று அறிவித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு, பக்கத்திலிருந்த சமணர்களைநோக்கி, இனி அவனுக்கு யாதுசெய்வோம்என்றுகேட்க, சமணர்கள் நீற்றறையில் விடவேண்டும்என்றார்கள். அரசன் சமீபத்திலுள்ள பணிவிடைக்காரர்களை நோக்கி, அவனை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அந்நாயனரைச் சூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளே விட்டுக் கசவைப் பூட்டினார்கள். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவுளைத்தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்தநீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

தனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில்வினையுமாலைமதியமும், வீசுதென்றலும்விங்கிளவேனலு
முகவண்டனாபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெனதை யிணையடிநீழலே.

விறகிற்றியினபாலிற்றெய்யோன, மறையரின்றனமாணிச்சோதியான்
உறவுகோண்டியர்வுகயிற்றினான, முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறைவினாக்கானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக் குளிர்த்தது. எழுநாட் சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களை அழைத்து நீற்றறையைத்திறந்து பாருங்கள் என்று சொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத்திறந்து நாயனா யாதொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அரசனிடத்திற்சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்துசெய்த மந்திரசாதகத்தினாலே வேவாமறபிழைத்துக்கொண்டான். இனி இவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டுவதே தரும் என்றார்கள். அரசன் அப்படியே செய்யுங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சுகலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக்கொடுத்தார்கள். நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை அறிந்து நஞ்சை அமுதாக்கக்கொண்ட கடவுளுடைய அடியார்களுக்கு நஞ்சும் அமுதாம் என்று நஞ்சுகலந்த அந்தப்பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார். சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனுக்கு நஞ்

பெரிய புராணம்.

சும் அமுதமாயிற்று இவ்விடத்திலே இவன் பிழைப்பானாயில் நமக்கெல்லாம் நாசமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற்சென்று நாம்நஞ்சைச் சோற்றிலே கலந்து உண்பித்தும் நம்முடைய சமய நூல்களிலே கற்றுக் கொண்ட மந்திரவரியினாலே பிழைத்துவிட்டான். அவன் இறவாதிருப்பானாகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும் நீங்குவது திடம் என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு இனி அவனைக் கொல்லுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரே விடுவதே உபாயம் என்றார்கள். அரசனும் அப்படிச் செய்யும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க, துஷ்டர்களாகிய சைனர்கள் நாயனாருக்கு எதிரேயானையைக்கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நாயனார் சிறிதும்பயமின்றி, பரமசிவனுடைய திருவழிகளைச் சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி “சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து” என்னும்வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தை எழுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் “கெடிலப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நா, மஞ்சவ தியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை” என்பதை அமைத்துப்பாடினார்.

திருக்கெடிலவீரட்டானத்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ்கடாத்திங்கடகுளாமனியும்
வண்ணவரிவையுடையும்வளரும்பவளநிறமு
மண்ணலரணமுரணேறுமகலமவளாயவரவுந்
திண்ணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவாதமர்நா
மஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

நரம்பெழுதைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்கொல்லாங்கொண்டெடுத்தானென்பதுமொன்றுமலற
வரங்கொடுதருள்செய்வானவளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்த்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவாதமர்நா
மஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை.

திருச்சிறம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலே கால்ந்ந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்கள் அதனை அங்குசத்தினாலேத்திருத்திருப்பி அவனைக் கொல்லவேண்டும் என்கின்ற குறிப்பைக் காட்டினார்கள். அது அப்படிச்செய்யாமல துதிக்கையி

னல் அவர்களை ஏடுத்துவீசிக் கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ள சமணர்களைத் தேடித்தேடி ஓடி அவர்களைத் தள்ளியிதித்துக் கிழித்தெறிந்து கொன்று அந்நகரத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் ஸலங்கும்படி அரசனுக்கு ஆகுலத்தை விளைவித்தது. அவ்வாளைக்குத் தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மயங்கி மனம்வருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமயதூலாளிலே உற்றுக்கொண்ட மந்திரத்தின் பலத்தினாலே நங்கள்விட்ட யானையைக்கொண்டே எங்கள் வசிமையைச் சிதைத்தான் என்று சொல்லிப் புலம்பினார்கள், அரசன் கோபங்கொண்டு இனி அவனுக்கு யாது செய்யவெண்டும் எனறுமேட்க சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளவேண்டும் என்றார்கள் அரசன்கொலைத்தொழில் செய்வோரை நோக்கி தருமசேனனைக் காவலோடு கொண்டு போய் ஒரு கல்லோடுசேர்த்துக் கயிற்றினாலேகட்டி ஒருபடகில் ஏற்றிசமுத்திரத்திலே விழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்று ஆளுநாடித்தான். கொலைத்தொழில் செய்வோர் அதைக்கேட்டு, சமணர்களும் உடன்கெல்ல, அச்சம் சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய், அரசன் சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளிவிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேனுக்கு யாது நிகழ்வும் நிகழுக, அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து, “ஓற்றுவனை வெதியன்” எனபதை முதலிலுடைய நமச்சிவாயப் பதத்தைப் பாடியருளினார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் பண்-காந்தாம்.

நீதிச்சிறம்பலம்.

ஓற்றுவனை வெதியன் சொதிவானவன்
ஓற்றுவனை திருக்கடிபொருக்கக்கொழும்
உற்றுணைப்பூட்டி யோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
உற்றுணையாவது நமச்சிவாயலே.

மொப்பினை தழுவியமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பினை திருந்தடிபொருத்தக்கொழும்
நாப்பினை தழுவிய நமச்சிவாய்ப்பத்
தேத்தவல்லார் தமக்கிடுக்கணில்லையே.

திருச்சிறம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்வானது நாயனார்மேற பக்கத்திலிருக்கத்தெ
ப்பமாய் மிதந்தது. கடடியு கயிறோ ஆறுபுதுபொயிறறு, வருணபகவான்
கல்லேசுவிகையாக அந்நயனாளைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூர்
என்னும சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத் திருப்பதியினிள்
றும் அரகரவென்னுமோசையுடன தம்மை எதிரகொண்ட சிவனடியார்க
ளோடு ஆலயத்திறசென்று, சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, அங்கே சில நாள் இருந்தார்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தம்

நிருச்சிற்றம்பலம்

நன்றாருமாயெனக்கொலையதமுடா ன்றென்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்த அகத்தான்மனத துளகிறுக்க
வேனாருலிமையவாகவணபன மிழைப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாததுணையாயிருந்தனன நன்னடிபாங்கு நுக்கே.

திருந்தாவமணர்த்திநெரிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புருந்தேன்வனையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெரித்தாய்ப்பாதிரிப்புலியூ
ரி நுத்தாயடியேனிவிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவதிகை வீரட்டானேசரனைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்
ற ஆசையினால் அபவிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமானிக்கருழியையும்
திருத்தினை நகரையும் வணங்கிக்கொண்டு திருக்கெடிலநதியைக் கடந்துசெ
ன்றார். அந்நாயனார் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனைத்தையும் ஐயித்துவ
ருதலைக் கேளவியுற்ற திருவதிகை வாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்ஹை மிக
அலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க அவ்வா எதிர்கொண்டு நமஸ
கரித்தார்கள் விழுவியை உத்தாளனம்செய்த திருமேனியையும் தாழ்வாத்
தையும் சிவனுடைய திருவடிகளை மறவாத சிந்தையையும் ஆனந்தபாஷ்
பம் பொழிகின்ற கண்களையும் திருப்பதிகங்கள் தோன்றுகின்ற திருவாயை
யுமுடைய நாயனார் தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திறசெ
ன்று சுவாமியை வணங்கித் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறியிவகூவிளந்ரெங்கலானை
வீரட்டத்தானைவெள்ளேறறினானைப்
பொறியரவினாப்புள்ளூர்தியானைப்
பொன்னிறத்தினான்புகழ்தக்கானை
யறிதற்கரியசீர்தம்மானனனை
சுதியையமங்கையமர்ந்தானனனை
எற்கெழுவத்தானையிறைவனனனை
யேழையனுபண்டிசுழந்தவாதே.

தொல்லவான்குழவினைகள்சூழப்போந்து
தூறியெனாறறியேன்கட்டராய்நின்று
வல்லையையிர்த்தித்தங்கடிமைக்கொண்ட
வானவர்க்குத்தானவாக்கும்பெருமான்னனைக்
கொல்லவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலுமுதுங்
கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லகாணபரியானையெம்மானனனை
யேழையனுபண்டிசுழந்தவாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல் திருப்பதிகங்களேப்பாடிப் பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சமணர்களுடைய தூர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலேவந்து நாயனாவணங்கி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தான் சமணசமயம் பொய்யென்றும் சைவசமயமேமெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும்பாழ்களையும் இடித்து, அவைகளின் கற்களைத் திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து, பரமசிவனுக்குக் குணதர வீசசரம் என்னும் கோயிலைக்கட்டினான். அந்நாடகனிலே திருநாவுக்கரசுகவாயிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குசென்றுகவாயிதரிசனம்செய்து திருப்பதிகம்பாடவிரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவெண்ணையல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலியதிருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, பெண்ணாடகத்திற்கென்று திருத்தாங்கானை மாடமென்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, கவாயியை வணங்கி, கவாயீ! அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத் தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர்வாழ்த்தற்குத் தரியேன் தரிக்கும்பொருட

மத் தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும், என்
மேற் பொறித்தருளவேண்டும் என்னுமகருத்தால் ஒருநிருப்பதிகம் பாடி-
யருளினார்.

திருத்தூங்காணைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னாதிருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னுவிசைப்பதற்கிச்சையுண்டேவிருங்கூற்றகல
மின்னொழுவிசைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னார்கடந்தையுட்கோணைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுத்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுத்திருவீரலொன்றுவைத்தாம்பனிமால்வரைபோ
லிபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
தடவுங்கடந்தையுட்கோணைமாடத்தெத்தத்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒருசிவபூதம் மற்றொரு
ருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாக்கிருடைய தோளிலே சூலக்குறியையு
ம்இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனா தமமுடைய தோளிலேபொறி
க்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளைநினைத்தீ கண்
ணீர் சொரியவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்தில் இரு
க்கின்ற நாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவா
மிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும் நதிக்கரையின் வழியாகந
டந்து சிதம்பரத்திலே சென்று, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செ
ய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்தீ எழுந்து
இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலேறிக்குவிடி'இரண்டு கண்ணில் நின்றுமஆன
ந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போல மனங்கசிந்து
ருக என்று வந்தாய் என்னுந் திருக்குறிப்போடு திருத்தஞ்செய்கின்ற சுவா
மியுடைய திருகயனத்தினின்றும் பொழிகின்ற திருவருளாலாகிய ஆனந்த
மேலீட்டினாலே திருப்பதிகங்கள் பாடினார், அவர் சுவாமி தரிசனம்பண்ணி
உழைவாரப்பணி செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கே இருந்தார்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தனுய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினுற்பத்திசெய்கேனென்னைநயிசழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவின்னுட்காண்பாணடியனென்வந்தவாறே

மண்ணிண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினானும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினர்காணமாட்டார்
கண்ணுண்டதிருவெமிக்கல்லலைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலொடும்பரமரீயாமோறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகத்தைப்பாடி மாணிக்கங்களின் சோதிநிறைந்த முன்
றலெய்தத்தும் உயர்ந்த கொடிகளாடுகின்ற அழகியதோர்கள் சிறைநகரீதி
யினிடத்தும் தன்னுறக்கமொன நெடுப்பணிகளாச செய்கின்றவராகி திருப்
பதிகங்களையும் பாடித்தொழிய யுடையவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு “அனனம்பா லிக்கு” மென்னு முதலையுடைய
திருக்கூறுத்தொகை பாடியருளினார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அனனம்பா லிக்குத்தல்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
பென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டிற
வினனம்பாலிக்குமொழியிறவியே

மதுரவாய்பொழிமங்கையொப்பங்கின
சதுரனசிற்றம்பலவன்றிருமலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற
மிதிகொளசேவடிசென்றனைநதுய்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம் பொருந்திய பணிவிடைகளைச் செய்தவாழ்காளில்
திருவேட்களத்துக்குச் சென்று விடைக்கொடியையுடைய பரமசிவத்தை
ப்பாடிவணங்கி நீலோற்பலம் போன்ற கண்டத்தையுடைய கடவுள்வாழ்
கின்ற திருக்கழிப்பாலை யென்னுந் திருப்பதியைபடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்
செய்து வணங்கி “வணபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்
கின்ற” என்றெடுத்தத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

கேயியியுபாசனம்

திருக்கழிப்பாலை - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வனபவள்வாய்திறந்துவான்வர்க்குந்தானவனையென்கின்றாளாற்
சினபவளத்திரடோண்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றாளா
லனபவளமேகலையோடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாற்
கணபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள் கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவரைக்கிழடாத்தவனையென்கின்றாளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனையென்கின்றாளாற்
மடர்ப்பெரியவான்கிழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானென்கின்றாளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள் கொலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னும் திருப்பதியைவிட்டு மீண்டு வழிக்
கொண்டு வரும்போது நினைப்பவர்களது மனத்தைக்கோயிலாகக்கொண்ட
ருளும் அம்பலத்தின்கண் நெழூர்தருளிய நிருத்தனாளை நினைத்தனையாம்
பொழுதுமறந்துய்வனோவெனப்பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை யடைந்தார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுறித்தவ, னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடவமாமம்பலக்கதனைத், தினைத்தனைப்பொழுதுமறந்துயவனோ.

ஈங்குமால்வரைவேந்தலுற்றான்சிரம, வீங்குவிமழுறஞ்ஞறியதாளினான
தேங்குநீவயல்குழ்திலைககதனைப், பாங்கிலாததொண்டனென்மறந்துயவனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக் கெளரியவனும் தன்னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காத
வனுமாகிய சபாபதியை அரியானையென்றெடுத்து நிருத்தாண்டகச் செந்
தமிழ்பாடி அவரைப்பணிந்து அங்கு சிலாளி நுந்தார்.

கோயிற்பெரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந் தணாதஞ்சிந்தையானையருமையினகத்தானையுணவையாகருந்
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலுத்திகொளியைத்தேவர்கடங்கோனென்றை
தரியானைநான்முனைக்கலைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குவவுளையைக்கலந்தின்று
வெய்யானைப்பெரும்புற்றப்புவியுனைப்பேசாதநன்னெல்லாமபிறவானானே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுக்கானுவண்ணஞ்
சொளியதழற்பிழம்பாயநின்றதொல்லைத்திகழொளியைசகிந்தைநீணாயககந்தீர்தீர்தும்
எொளியையிருநிலனுமவிசும்புவிண்ணுமேழுரைநூங்குடந்தண்டத்தப்பாநின்ற
பெரொளியைப்பெரும்பற்றப்புவியூராணப்பேசாதராளேலலாம்பிறவாடநாளே.

திருச்சிறம்பலம்.

அதன்பின் செஞ்சடைக்கதறைய முறந்த திளகிலா வெறிக்குமென்
னாகு சிறந்த வளமைபொருந்திய தமிழ்மாலையை யாவருக்கும் அதிசயமு
ண்டாகும்படி பாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆகந்த நீர்
பொதிய நட்டாத திருப்பணிகளைச்செய்து இருக்குளையில்.

கோயிறறிரு நேரிசை.

திருச்சிறம்பலம்.

செஞ்சடைக்கதறைய முறந்த திளகிலாவெறிக்குருசென்னி
ருசடைக்கண்ணனாக்கணலாதவைய
மஞ்சடைசசோலைத்தல்லைமக்குசிறம்பலத்தே
துஞ்சடையிருங்கிடையததுளங்கெரியாமிறே.

மதியிலாவகையுற மாமலையெடுக்கோக்கி
செய்யன்செருணெரியவுன்றிநீடிரும்பொழில்களரும்க
மதியன்செயநிலலைதன்னுணைமக்குசிறம்பலத்தே
யத்சயம்பொலசின்மேயனலெரியாமிறே.

திருச்சிறம்பலம்.

ஐருபாள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சீர்காழியிலே பாமசிவனதுதிரு
வருளினால் உமாதேவி ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வெதாரத்தங்களைத் த
மிழிலே த்வாயமாகப் பாடியருளுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவா
மிகளுடைய மகிமையை அடியார்களசொல்ல, கேள்வியுறு, அவருடைய
திருவாழ்கை வணங்கல்வேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதியினால் சபாநாயக
ரைத்தொழுது அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு திருவிதியிலே அங்
கப் பித்தசினஞ்செய்து அத் திருப்பதியின் எல்லையைக்கடந்து, திருநா
ராயுரைப் பணிந்து பாடி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். திருஞானசம்பந்தமூ
ராததி சுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக்கேள்வி
யுற்று, அதகியகத ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலேகுழி அவரை எதி
ரவெண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமி
களுடைய திருவாழ்களிலே வீழுந்துமஸ்கரிக்க, அவர் தம்முடைய திருக்க
ரங்களினால் இவருடைய திருக்கரங்களைப் பிடித்து எடுத்து தாழும் அஞ்ச

விசெய்து, அப்போ என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேன் என்றார் அவ்விருவரும் தங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப்பெற்றதனால் மிக மனமகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்கென்று சுவாமியை வலங்கொண்டு நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பமூர்த்தியைநோக்கி அப்போ உம்முடைய சுவாமியைப் பாடுகின்றனாள், இவர்பதிகம்பாடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடையதிருடத்திற்கென்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருவிருத்தம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டமுடிக்கடல் கொண்டஞான்று தின்பாதமெல்லா
நிலைத்தபுள்ளினமே கினவென்பாரளிர் மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
களன்றிமற்றுமுண்டோவெந்தணுழியகலிடமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையாகோன்றன்முடிசிதறத்
துலையாமலரடி யுனறவமுள்ளம்விரித்ததத்
தலையாப் ப்கிடந்துயிர்தானறங்கழுமலங்காண்பதறகே
மலையாப்பரிசிவைபோலுந்தமையாள்வனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள் இவர் சோழ மண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் வணங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தோன்றிய ஆசையைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலங்காவிறகுர செனது சுவாமியரிசனம் புண்ணினார். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டருளினார், அப்பமூர்த்தி கருப்பறியலார்-புன்கூர்-நீரோ-குறுக்கை-நின்றைமூர் - நளிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகாவழியாகவும் சென்று செம்பொன் பள்ளி-மயிலாடுதுறை - தருத்திவேள்கிக்குடி-எதிர்கொள்பாடி-திருவாவடுதுறை இத்தலங்களை யடைந்து யானையுந்தேனென்று அளவற்ற திருத்தாண்டக மருளிசெய்து பின்னுத் திருக்குறுத் தொகையும் கேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும ஆகிய வெவ்வேறு பதிகங்கள்பாடி மிகுந்த அன்பினோடு பீயிழிவுள்ளார் பரவ அவ்விடத்துப்பல நாடடங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்.

திருவாவடுதுறை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநால்வதங்கரைகண்டானை
ஞானப்பெருங்கடலைன்மைதன்னை
கம்பனைக்கல்லாவிருந்தான்மன்னைக்
கற்பகமாயடி யார்கட்கருள்செய்வானை
செம்பொன்னைபலவளத்தைத்திராநுமுத்தைக்
தீங்களைஞாயிறுநைததீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுமையுண்மேய
வறனடிமேயடிமையெனலெத்துய்க்கேனெ.

தரித்தானைத்தன்கு னஞ்சுண்டான்மன்னைத்தன்குன்றன்
பெருவேள்விதகத்தான்மன்னைபு
பிரித்தானைப்பிறைதவழபெருசுடையினனை
பெருவலியால்மலையெடுத்தவரக்கன்மன்னை
கெரித்தானைபேரிழைபாள்பாகத்தானை
நீசனேனுடலுறுமெயானதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுமையுண்மேய
வானடியெயடிநாயோளவைததுய்க்கேனெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாடுநீரம் பழையானா என்கின்றதை
லங்களைப் பணிந்து பாடி திருச்சிற்றம்பலத்தை அடைந்தார் அங்கே 'கோ
வாய்முருகியடுதிறக்கூற்றம் கூற்றங் குமைப்பதன்முன், பூவாடிச்சுவடெ
ன்மேற பொருதனைவ' என்று பதம்பாடவும், பாமசிவன ஸ்ரீரங்கு
வா என்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவாய்முருகியடுதிறக்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாடிச்சுவடென்மேறபொறித்துவையோடுகவிழ்
மூவாமுழுப்படிமுடிங்கண்டாய்முழங்குந்தழைக்கைத்
தேவாதிருச்சத்திமுற்றத்துமையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

பொறித்தேரர்க்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிற்றத்தாளொருவா னுன்னிட்டலறவியங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினனோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துமையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலே பென்று சுவாமியை வணங்கி எழுந்தார். எழும்பொழுது சுவாமி உன்னுடைய நிலைப்பை முடிக்கின்றோம் என்று சொல்லி, தம்முடைய திருவடிகளை அவசிரசினமேலே சூட்டினார். அப்பமூர்த்தி “நனைநதனைய திருவடி யென்றலை மெல் வைத்தாரா நல்லாரொம்பெருமானார் நல்லவாறே” என்று நிரூபித்தாண்டகம் பாடிய நளினா. இன்னும் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, சிலநாள் அங்கி நகரா இருக்கும் நாட்களிலே கருநாவூர் திருவாரூர் திருப்பாலைத்துறை முதலாகிய பலநகரங்களுக்குடைய சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநல்லூருக்குத் திருமீவிடுவார்.

திருநல வூர்த்திருத்தாண்டகம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

நினைத்துருகுமடி யாலையை வைத்தார்
நிலாமேதிவினைகணிங்கவைத்தார்
சினங் தருகுதளிற்றரிவைப்போர்வைவைத்தார்
செழுமதியி னறளிவைத்தாசிறத்துவாடு
சினத்துறுமிமணிமகுடத்தெருதனற
வினமலர்சன் பொருவிழைதாமருவாய்ப்பிழை
சினந் தனைய திருவடி யென்றலைமெல்வைத்தார்
நல்லாரொம்பெருமானார் நல்லவாறே.

புலங்கிளரும்வருநிலாகளேழும்வைத்தார்
குருமணிகேசாமலைவைத்தாமலையைக்கையா
துளங்கிளர்வெடுதவனடுருண்டியுடுவ
வொருவிவா லுறவைசாரிவைவா வென்று
புலம்புதலுமருளொடுபோர்வாழும்வைத்தார்
புகழவைத்தாபுரித்தாளாகொள்ளவைத்தார்
நலங்கிளந்திருவடியென்றலை மெல்வைத்தார்
நல்லாரொம்பெருமானார் நல்லவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்று நீங்கி, திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு, திங்களுரின் வழியாகச்சென்றார். செல்லும்பொழுது, அவ்வுரிலே அப்பதிநாமனார் என்பவர் தம்முடைய புத்திரர்களுக்குத் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரைத்தரித்ததும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் வினாறு குளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய என்று திட்டியும், இருத்தலை

க்கேள்வியுற்று, அவருடைய வீட்டுக்குச்சென்றார். அப்பூதிநாயனார் அப்பமூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினாரோடும் அவளாவணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து, அதற்கு இவர்தான் பட்டதுகண்டு, அமுது சமைப்பித்து திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரானோடு தோட்டத்திற்கென்று வாழைக் குருத்து அரிந்துகொண்டுவா என்று சொல்லியனுப்பினார். அவர்வினாந்து வாழைக் குருத்து அரியப்புருத்தபொழுது, ஒருபாம்பு அவரைத் தீண்டிற்று. அதை அவர் பேணாமல் அப்பமூர்த்தி திருவமுதுசெய்யும்படி குருத்தை அரிந்துகொண்டு, வினாவிலே திரும்பிவந்துவிஷம் தலைக்கொள்கையால் மயக்கமடைந்து, வாழைக்குருத்தைத் தம்முடைய தாயாகையிலே கொடுத்துவிட்டு தம்மைச் சர்ப்பநீண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு, கீழே விழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு அப்பூதிநாயனாரும் அவர்மனைவியாரும் ஐயோ றினி நாயனார் அமுதுசெய்யவே என்று துக்கித்து, சுவத்தைமறைத்துவைத்து சிற்தும் தடுமாற்றம் இன்றி அப்பமூர்த்தியிடத்திற்கென்று, சுவாமி எழுந்தவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி அங்கிருந்த உண்மையைத் திருவருளினால் அறிந்துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பைநினைந்து அருள்சுரந்து, சுவத்தைச் சிவாலயத்தின்புன கொணர்ந்தது “ஒன்றுகொலாம்,, என்கின்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

விஷந்தீர்த்ததிருபாபதிசும-பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிற்தையுயாவரை
யொன்றுகொலாமுய நம்மதிருபுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டுகையது
வொன்றுகொலாமவருவதுதானே.

பததுகொலாமவாபாம்பின்கண்பாம்பினபல்
பத்துக்கொலாமெயிறுநெரிநதுக்கண
பததுகொலாமவர்காயபட்டானறலை
பத்துக்கொலாமடியார்மெய்கைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று, எழுந்தார். அப்பூதிநாயனார், தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக்கண்டும், அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் அப்பமூர்த்தி அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்துத் துக்கித்து

வருந்தினார். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய ஹீட்டிற்சென்று அமுதுசெய்து அங்கே இருந்தார். சிலநாட்களின் பின் திங்களுரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்திற்குப்போய் சுவாமிகளிடமிருந்து அப்பூதிநாயனாச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கராகம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

சொனமலைபயில்கின்ற குயிலினங்கள் சொல்லீரே
பன்மலைவரிவண்டுபண்மிழறும்பழனத்தான்
முன்மலை குதிங்கள் முகிழவினங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மலைமார்பனென்புதுரல முண்டிசுழுவானே.

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானையாழிநுழை
பஞ்சிக்காறசிறகன்மம்பரந்தார்க்குமபழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கவிமெனியவழலோம்புமபூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசெவடியாய்கோடியையே.

நீருச்சிறம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்நாளிலே, திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்பொய் வருவார வெகுநாட்களின் பின், திருநல்லூருக்குச் சென்று சிலநாள் அங்கேவசித்து, பின் திருவாரூருக்குப் போகக்கருதி, அந்நேரீங்கி பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம்நல்லூர்திருச்சேறைகுடவாயில் நடைபூர திருவாஞ்சியம் பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை அடைந்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரில் வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வுரிஷுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாலையையெக்கட்டு கடலில் கல்லே மிதப்பாகவந்தவர் வந்தாரென்னுங்கனிப்பால அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிப்புறத்திறசென் நெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கிதிருப்பதியினுள் அழைத்துவந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

விருவாருத் திருவிருத்தம்.

திருச்சிறம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேகமக்குண்கொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாருவீச்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசெவடியான்நிருமலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றித்
குற்றமுமஞ்செய்துய்யப்பிபாந்தேனுக்குமுண்கொலோ
மற்பொலிதொளாவிவாவணன்நன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்குமலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டரம்புண்ணியமே.

திருச்சிறம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச் சூழ்ந்து வருகின்ற திருத்தொண்டர்களுளோடு
தோனாவாயிலையடைந்து தேவாசிரியன் முன்வந்து வணங்கி, ஆலயத்துட்
புகுந்து புறப்பட்டங்கொண்ட கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேகம் புளகாங்
கிதமாகக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய திருமுலட்டானதைத் துதித்
துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாருப்பொற்றித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுகளியேபோற்றி கழுடைத்தாரொல்லுங்கதியேபோற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமாணுய்போற்றியல்லலுறந்தடியேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலைக்கார்போற்றிவானவர்களைப்போற்றாமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தகிடனேபோற்றி திருமுலட்டானனேபோற்றிபோற்றி

பிரமன்நன்சிரமரித்தபெரியோய்போற்றி பெண்ணுருவோடானுருவாய்கின்றாய்போற்
கரநான்குமூக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்க்காற்றவெரியாய்போற்றி [நி
யருமந்ததேவாக்களைசேபோற்றியன்றரச்சென்னுன்னுந் தோனாருத்
சிரசெரித்தசேவகுகள்போற்றிபோற்றி திருமுலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு தூண்டுதலில்லா விளக்கையொத்த சொடுஸ்வரூபனாகிய கட
வுண்முன்னன்று “காண்டலே கருத்தாயின” வென்னுத் திருப்பதிகத்தைப்
பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்வந்து வணங்கி அன்புபொருந்திய மன
த்தோடு திருவாயிலின் புறத்து வந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-சோமராம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மநமிருந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தென்புறம்பொயினுலையையா
வீண்டுமாடங்கண்ணைமாளிலைமேலெழுக்கொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானை.

நாடினார்கமலம்மலையினாடிவானியனாலங்கேண்டவ

னாடிக்காணமாட்டாததழலாயம்பலானை

பாடுவார்பனிவார்பல்லாண்டுகூறுபுத்தர்கள்சித்தத்துள்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்திருவாரூரம்மானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புசிவந்தமாணிக்கமலையின்புஒளிசூழ்ந்ததிருவாரூரின்முன்வந்த
து“கொய்யுலாமலர்ச்சொலைக்குயில்கூவமயிலானுமாநாலாக்,கையினு
ற்றொழாதேமுன்சுனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகளவனென்னு”திருப்பதி
கமருள்செய்துஅங்கிருந்தனர்.

திருவாரூர்ப்பழமொழிபுத்துவான்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமெனயன்றொழுகு
ய்யயலாமென்றெண்ணியுதிதுக்கியுதித்ததுள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாமலர்ச்சொலைக்குயில்கூவமயிலானுமாநாலாக்
கையினுற்றொழாதொழிந்துகையிருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனென.

மறுத்தானோர்வல்லரசுகளிலாந்துபுடியினொடுதொருந்தாநுன்றை
மிறுத்தானையெழின்முளரித்தவிசின்மிசையிரந்தானறன்றலையிலொ
யறுத்தானையாருநிலம்மாலையாலாடாண்டுண்டங்
கறுத்தானைக்கருதாதெருமபிருக்கவிநம்புகடித்தெய்த்தவாறெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்புமழைபெய்யும்மாநிலைவெநதகலிடைகண்ணீரும்,தம
துமதுவாயினுள்பாடுகொறநெய்தமிழமால்சுழைக்கவுள்ளதுதிருவ
டியிலேபற்றியமழமும்உழவார்பலையுப்தாழமாகிதிருவந்துப்பனிசெ
ய்துவனங்கிபுற்றிடங்கொண்டாக்கம்சலங்கலையும்தரிசித்து,“பாடி
ளம்பூதத்தினு”என்னும்பதிகமுதலானபலபதிகங்களைப்பாடிஅன்பினு
வருகிசெல்வாராயினா.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடிளமபூதத்தினுடம்பவளசசெவவாய்வண்ணகதானுங்
கொடிளமென்முலையானேக்கூடியகோலத்தினு
மொடிளவெண்பிறையானுமொளிகழ்குலத்தினு
மாடிளம்பாம்புசைத்ததானுமாருமர்ச்சுவமமாமே

பையருகடாவிடுகாகுபளளிகொளவானுளளத்தானுங்
சையருக்கானகுடையானேக்காலவிரலாலத்தானு
பொய்யருசுவாமையுளபெரிபுருமுறித்தாகருளசெய்யு
லமையஞ்சினைபுறத்தானுமாருமாநதவமமாமே

உருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு ஒருபுதித்திலே கமிக்கியாடுகள் நீரே விளக்கேற்றன்மை
யைச்சிறப்பித்தும் பாடினார் அக்கதந்தருப்பதியில் இருக்கின்ற அரனெறி
யெனனும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப்படிப்பாடினார். அங்கிருக்கும நாட
களிலே, திருவலிலமழ்கீழ்வேனாருகன்றாபூ எனனும் ஸசங்கருக்குப்
போய் படுகம்பாடிக்கொண்டு, அவனிடத்திடுதத் திரும்பிவிட்டார். திருவா
தினாநடசத்தாகதிலே வீதிவிடங்குப பெருமாளுடைய திருவிழாவை அடி
யாகளுடன செவித்து, மகிழ்ந்திருந்தார். அந்நாட்களிலே திருப்புகளுரு
க்குப் போம்படி கருதி, திருவாரூரின்மேயும்நீங்கி, பலஸதலங்களையும்பணி
ந்துசென்றார், அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமுத்தி சுவாமிகள் திருப்புக
ளுருக்குவந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு முருகநாயனருடையகிரு
மடத்தில் இருந்தார் ஒருநாள் அப்பமுர்த்தி திருவாரூரின்னும் திருப்பு
களுரைக்கி வருகின்றார் என்று கேளவியுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடு
ம்சென்று அவரை எதிரகொண்டார் அப்பமுர்த்தி திருஞானசம்பந்த முர்த்
தியைவணங்க, திருஞானசம்பந்த முர்த்தியும் அப்பமுர்த்தியை வணங்கி
அப்பமே நீர்வருமனாளிலே திருவாரூரிலே நடக்கின்ற பெருமையைச்சொ
ல்லும் எனநாள். அப்பமுர்த்தி திருவாரூரைச் சிறப்பைத் திருப்பதித்தினால்
சொல்லியருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரைதிருப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துவிதானமணிப்போற்கவரி முறைபாலே
பத்தர்களோடுபாவையர்குழப்பிப்பின்னே
வித்தகக்காலவெண்டலைமாலேவிரதிக
ளத்தனாராதிரைநாளாலவண்ணம்.

பாரூப்பவவத்தாணைப்பத்தாபணித்தேக்கா
சரூப்பாடலாடலாருதசெம்மாப்பார்
தொருமொழியாதுலகமெங்கும்பணித்தேத்து
மாருள்நனாதிரைநாளாலவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாணசம்பந்தமுாத்தி அலைக்கேட்டு நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இவ்வித்திற்கு வருவேன்என் னுசொல்லித் திருவாரூருக்குப் போக அப்பமுர்த்திதிருப்புகழாருக்குவந்து சுவாமிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார். செங்காட்டங் குடி திருகளாறு, சாத்தமங்கை, திருமருகல் என்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கும் போய், தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்புகழாருக்குத் திரும்பினார். சில நாட்களென்றபின் திருநாணசம்பந்தமுாத்தி திருவாரூரின்னிலும் நீங்கி திரு ப்புகழாருக்கு வந்தார். அப்பமுர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்துவ ன்று, முருகநாயனருடைய திருமடத்தில் அவரோடும் இருந்தார். இருக்கு ம்நாளிலே சிறுத்தொண்டையனாரும், திருநீலக்கையனாரும் அவர்களிட த்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலநாளாயினின், திருநாண சம்பந்த முாத்தியும் அப்பமுர்த்தியும் தருப்புசுனரின்னிலும் நீங்கி, திருநீ லக்கையனாரும், சிறுத்தொண்டையனாரும், முருகநாயனாரும் மற்றை அடியார்களும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு போய்விட்ட, திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருக்கடவுள் பிச்சென்று வீரட்டானேசுரரைப் பணிந்து குங்கியியக்கலயநாரால் அவருடைய திருமடத்திலே அமு துசெய்துவிக்கப்பட்ட திருக்கடவுள் மயானத்தையும் வணங்கி திருவாக்கூர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்து திருவிழிமிழலையை அடைந்தார். அது சமாச்சாரம் அத்தலத்திலுள்ள அடியார்கள் அறிந்து எதிர்கொண்டுபோய் வணங்க அவர்களும் அவர்களை வணங்கி, ஆலயத்துடனென்று கோயிலை வம்வந்து வணங்கி திருவிழிமிழலை யானைச்சேராதார் தீநெறிக்கேசேரின் றார், என்திருத்தாண்டகமொழிந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங் கேயிருந்தார்கள்.

திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொராணையிரிவைப்போர்வையானைப்
புலியதளையுடையாடைப்பொற்றினைப்
பாராணைமதுனைபாகலானைபபல்லுயிராய்
செடுவெனியாய்ப்பார்குநின்ற
பிராணைக்காற்றினைத்திபானைநினையாதார்
புமெயினைச்செகப்பவத்
தொனைத்துருவீழிமிழலையானை
சொாதாதிகெடுக்கெடுச்செஞ்ஞானை.

அதுத்தானையின்றிநளவந்திவொளைய
யாதாநெவனையெடுத்தவாங்குநெளக
விழித்தானையிநளவந்திவொளைய
யிர்அவியைகுகிபிந்தியிவிராய்ப்பாற
பந்திதானையிநளவந்திவொளைய
பார்க்கிழிநளவந்திவொளைய
செறித்தானைத் துவிநிமிடையானைச்
சொாதாதிகெடுக்கெடுச்செஞ்ஞானை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்மீன் செலா சென்றின் மலையின்மையாலும் காவேரிப்
பெருக்கு டின்மையாலும் பருசும் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம்
வருத்தமற்ற அன்புலாப நிலைவன் திருஞானசம்பந்தமுர்த்திக்கும்
திருநாவுக்கரசு சுவாமியாரும் தொன்றி, காலபெருத்தொலை நீங்கள் மன
வட்டம் அடையிராளாயிடுநீ உங்களை வர்படுகின்ற அடியார்களுக்குக்
குக் கொடுத்தும்பொருதி; தாம் உங்களுக்கிப் படிக்காசு தருகின்றோம்
என்றுசொல்லி கோயிலின் கிழக்குவாயிற் படியிலும் மேற்குவாயிற் படியிலு
ம், தினத்தொறும் படிக்காசு வைத்தருளினா. அவ்வடியார்க ளிருவரும் தா
ங்கள் பெற்ற படிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள் வாங்குவீத்து, அமுது
சமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து போசனம் பண்ணக்க
வர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களினும் பதைசாற்றித் தெரிவித்து அன்னமி
ட்டார்கள். திருஞானசம்பந்த முர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்குக் குமாரராக
யாலும் பாடற்றொண்டு மாத்நிரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்கா
சை வட்டங்கொடுத்து மாற்றப்பெற்றார் அப்பமுர்த்தியோ, தாம் அக்கடவு
ளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடும்கைத்தொண்டும் செய
கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடாது மாற்றப்பெற்றார்.

இருவருடைய திருமுடங்களினும், நாடோறும் சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்திலே, எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிக விளைந்தமையால், பஞ்சம் நீங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தியு, அப்பமூர்த்தியும் திருவிழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சியமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலேயே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந்நாள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற கதவுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெறுமையினால் வேறேர் பக்கத்திலே ஓர்வாயில் இடமே அதன்வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள். திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி, அப்போ நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்திருவாயில் வழியெடுத்து தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால் இத்தக்கதவு திறக்கப்படும் பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் டாடும் என்றா. அப்பமூர்த்தி “பண்ணினேர் மொழியான்” என்னுள் திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு “எண்ணீ ரிரக்கமில்லீர்” என்னுள் திருக்கடைக்காப்பைப்பாடி வணங்கிஞர் உடனே வேதாணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர் மொழியாளுமைபங்கடோ, மண்ணினாவலஞ்செய்மறைக்காடரோ கண்ணினாறுமைக்காணக்கதவினேத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அரக்கனை விரலாலுர்த்திடடநீ, ரிரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரோ சுரக்கும்புள்ளைகள் குழமறைக்காடரோ, சுரக்கவிக்கதவத்திறப்பிம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது எயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்பதார்கள் எயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்தில் அமிழ்து எழுந்தது உள்ளேபுகுந்தது சுவாமியை தரிசன் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில் வெளியேவந்தார்கள் அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமுர்த்தியை நோக்கி, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இத்தக்கதவு திறக்கப்படும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப்பாடிய

மாத்திரத்தில் ககவு அடைக்கப்பட்டது, அதுவாண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவாரூரிலிருந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்தபதிகத்தை முடிந்தருளினார். அன்றுசொடுத்து அந்தக்கதவழிதம் மூலம் அடைத்தலுமாயவழக்கம் என்றும் நிகழ்ந்தது. அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு, உரோமானு சிதங்கொள்ள கண்ணீர் சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழந்து மண்கரித்தார்கள். நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருவாரூர் சுவாமிகள் தாம் திருப்பதிக முழுதும் பாடியபின்னே ககவுகூட அருமையையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திமுதற்பாட்டை பாடியபின்னே ககவு அடைந்த ஸ்ரீமையையும் கீழ்நாந்து, சுவாமியுடைய திருவள்ளம் இரு வென்று அரியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்று கவன்று மிக அஞ்சி திருமடத்தில் ஒரு பக்கத்திலேயோ கண்ணை மூடிக்கொண்டு வெதாரணியாக நடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அருகித்தொரசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்கொன்று எம்மாய்மூர்த்தி நாயன்மாருடைய தலத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச் செய்தார். அப்பொழுதே திருவாரூர் பாடிக்கொண்டு எழுந்து வெதாரணியத்தினின்றும் புறப்பட்டு வினாத்துடைய, சுவாமி அவர்களுக்கு முன்னுத்தாம் அவர்களுக்கு முன் காட்டிய ருளிய திருக்கொலத்தோடும் நடந்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருக்குறுத்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கேயென்னையி துந்திடந்தேடிக்கொண்
டங்கேவந்தடையாளமுருளினா
தெங்கேதொன்றுந்திருவாய் மூர்த் செல்வனா
எங்கேவாவென்றுபோரூர்தென்கொலோ.

திண்டற்கரியதிருவடி யொன்றினால்
மீண்டற்குமிதித்தாரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்த்விளக்கினைத்
தூண்டிக்கொள்வேனென்றலுத்தொன்றுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடும்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகக்கொண்ட அப்பமூர்த் திருவாரூர் சமீபிக்கப் பெற்றவர். சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகொளியில் எதிரே காண்பித்து, அதுதான் அபுருத்தருள் அப்ப

மூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விசைந்து தொடர்ந்தார். திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப் போகின்றார் என்றுகொள்கியும், வந்துசேர்ந்தார். அப்பமூர்த்தி சுவாமி மறைந்தமைபைக் குறித்துத் துக்கித்து அடியார்களிற்சிறந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியே திறக்கவேண்டும் என்பதை நினையாமல் திறந்து குற்றஞ்செய்த சிறியேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒரு பதிகத்தின் முதற்பாட்டிலேயே கைவை அடைப்பித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி இங்கேவந்திருக்கிறார். அவருக்கு எப்படி ஒளிக்கலாம் என்றார். உடனே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி அப்பமூர்த்தியுங்காணும்படி காட்ட அப்பமூர்த்தியும் தரிசித்து நிற்பதிகம் பாய்நுளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருத்தாண்டகம்.

சிருத்திறப் பலர்.

பட்ட வடியாய் வக்கண்டேன்பத்தர்கணங்கண்டேன்மொய்த்நீழ்த
மாடும்புழுவமதிர்க்கண்டேனங்கையன ஸ்ரண்டேன்களிகையாணைக் [டேன
கொடலரவாட்சடையிற்சண்டேன்கொக்கிளிதழ்கண்டேன்கொன்றைகண்
வாடற்றலையொன்றுகையிற்சண்டேன்வாய்மூடி களைநீளகண்டவாறே.

குலங்கவிநுவந்தமூலாய்நீண்ட காரணமுங்கண்டேனசருவாய்நின்ற
பலங்கடரிததுகட்பன்புங்கண்டேன்பாடலொலியெ வாங்குடக்கண்டே
னிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கன்பத் துமிறுத்தவனுக்கெந்தவிருமைகண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துளனலுங்கண்டேன்வாய்மூடி களைநீளகண்டவாறே.

சுருத்திறம்பலம்.

பின் சுவாமி அப்பதிகத்தை எழுதுகொண்டு எழுந்தருளநாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூலா அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி வந்து, அங்கே யிருந்தார்கள் இருக்கும் நாளிலே திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரையில் இருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அலுப்பிய தூதர்தளாலே பாண்டிநாட்டிலே ஆளுகதரமயம்பரம்புச் சைவம் குன்றிய சமர்சாரத்தைக் கேள்வியுற்று சமணர்களைவென்றுசைவஸ்தாபனம்செய்யும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்குச் செல்ல எழுந்தார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையை நினைந்து மதுரைக்குப் போகாதிருக்கும்படி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைத்தடுக்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அத

ற்கு இசையாமல் பாண்டியநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்து பின் அதனை நீங்குகாணக்காரோணம்முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவிழிமிழலையை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து, பின் திருவாவடுதறையிற்சென்று திருநாணசம்பந்த மூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு ஆயிரம் செம்பொன் கொடுத்தருளிய திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, பழையாறையிற்சென்றார்.

திருவாவடுதறைத் திருநீரரிசை.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலாடி வணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையாணப்படர்ச்சடைவைப்பரப்பாலும்
காயிரும்பொழில்புளங்கூழ்த்தாமுமலவூரர்க்கம்பொன்
லாயிரங்கொடுப்போலுமாவடுதறையனானோ.

பார்த்தனுக்கருள்போலும்படர்ச்சடைமுடியர்போலும்
மேத்துவாரிடர்கடாவின்பங்ளகொடுப்பாபோலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியடக்கன் றன்ன
யார்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதறையனானோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி எனவும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைச் சமணர்கள் மறைத்திருத்தலைக் கேள்வியுற்று மீடமாகியுரி த்திற்சென்று, அமுதுசெய்யாமல் சுவாமியைத்தயாவித்து சுவாமி அடியேன்தேவரீருடைய திருவுருவை மறைத்த சமணர்களுடைய செயல்கையைக் கெடுத்தருளும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். சுவாமி அசனுகுச்சொப்பனத்திலே தோன்றி, நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாவுக்கரசன் நம்மை வெளிப்படக்கண்டு கும்பிடவேண்டும் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான். நீ அந்தச் சமணர்களை அழித்து நமக்கு ஆலயஞ்செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்து நாம் இருக்கின்ற இடத்தின் அடையாளங்களைத் தெரிவித்து மறைத்தருளினார். அசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து மந்திரிமாரோடும் விலாவினே கோயிலிற் சென்று சுவாமி அருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்களையெய்த வஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பழர்த்தியை வணங்கி அந்தச் சமணர்களையாணைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று, பரமசிவனுக்கு விமானம்செய்து நிமிந்தங்கள் அமைத்தான். அப்பழர்த்தி உள்ளே புகுந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருப்பழையாறவடதளித் திருக்குறுந்தொகை.

நீருச்சிறம்பலம்.

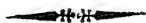
தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, நிலையினன்மறைததானைகொண்ணுமே
யலையினர்பொழிலாநைவடதளி, நிலையினாடி யேநினைந்துய்மினே.

செருத்தனைச்செய்யுளுசேணாக் கனா, செருத்திறவ்விலாவினனநய
வருத்தனைப்பழையாறவடதளித், திருத்தனைத்தொழுவார்வினையேயும்.

திருச்சிறம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி நெருவானைக்கா-எறுமபெயூர்-திருச்சி
ராப்பள்ளி-கற்புடி-திருப்பராயத்துறை என்றும் ஸதலங்களை வணங்கிக்
கொண்டு, திருப்பஞ்சூரீயை நோக்கிச் சென்றார், செல்லும் வழியிலே ப
சியினாலும் தாகத்தினாலும் மிக வருத்தி இளைத்தார். இளைத்தும் சித்தமலே
யாமல் நடக்க, பரமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு
வழியிலே ஒரு சோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி ஒரு பிராமணவ
டிவங்கொண்டு பொதிசோறுவைத் தருகொண்டு இருந்தார். திருநாவுக்கரசு
சுவாமிகள் அவர் சம்பத்தில் வந்தவுடனே, ஐயர் அலுவலரைக்கி, நிர்வழி
நடந்து மிக இளைத்துப்போனார். என்னிடத்திலே பொதிசோறு இருக்கின்
றது புசித்து இத்தக்குளத்திலே சலபானமபண்ணி இளைப்பு நீக்கிக்கொ
ண்டுபோம் என்றுசொல்லி பொதிசோறறைத் கொடுத்தார், அப்பழர்த்தி
அதை வாங்கிப் புசித்துச் சலபானம் பண்ணிக் கொண்டு இளைப்பு நீக்கிஇ
ருந்தார் சுவாமி அவரைக்கி நீளவெகிப்பாகின்றார் என்று கேட்க, வாடி
சர் நான்திருப்பைஞ்சூரீக்குப் பொதின்றென் என்று சொல்லிப்போனார் ச
வாமி எனும் அங்கத்தானபொதின்றென் என்றுசொல்லி அவருடனே கூடி
ச்சென்று திருப்பைஞ்சூரீயைச் சம்பித்தவுடனே மறைத்தருளினார்.

அப்பழர்த்தி அதுகண்டு திருவருளை வியந்து கண்ணிர் பொழிந்த
முது விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆயத்திற்பென்று சுவாமியைவண
ங்கிப் பதிகம்பாடி கைத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலகாலாயி
னபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று சுவாமி
தரிசனஞ்ஞெய்துகொண்டு திருப்பாடிப் பாரிய துளினார்.

திருவண்ணாமலை திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிதிமாமலர்கலையுமையவன்பங்காமிக்க
சாதியே துளங்குல்மெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினுனே
ராதியேயமரர்கோவையணியணுமலையுளானே
தியாநின்னையுல்லானினையுமாரினேவிலேனே.

பிரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடத்தவெம்மா
யரத்தினுல்வரையையுக்கவொருவிரனுதியினிலே
ரக்கனைநெரித்தவண்ணுமலையுளாயமரரோறே
ரத்தினுல்வணங்கியேத்தத்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தொண்டைநாட்டையடைந்து திருவோத்தானென்னுந் தலத்
தை வணங்கி, உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையு
ம்வணங்கி, பார்வதி தழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கிய தெய்வப்பதியென்
றுசொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைச் சமீபித்தார், அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலக
த்தா ருய்யும்பொருட்டுதிருவதிகையிலெழுந்த ருளிய பரமசிவன் பேரருளி
னுல் குலேசேரையையளித்தாண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றோ மென்று முடிம
கிழந்து நகரமெங்கு மலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போய்
ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செ
ய்து “கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானே” யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்
பாடியருளினார்,

திருவேகம்பம் மனத்துள்வைத்திருப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சாக்கரியானேக்கரவர்பால்
விரவாடும்பெருமானேவியையேறும்வித்தகளை
யரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்தி
யிரவாடும்பெருமானேயென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாகுபதங்
சொடுத்தானைக்குலவனையேசிலையாகக்கூடம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாய
மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத்தொழுது பதிகங்கள் பாடித் தொண்டுசெய்திருந்து பின் திருமாற்பேறுமுதலிய பலபதிகளினுஞ் சென்று வணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவினைக்குமைத்தகோன்காண்,
சூவலயன்காண் சூவலயத்தினீராணன்காண்
காற்றவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின்காண்
கணபவளச்செம்மேலிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாஹுருஞ்சென்னியான்காணினை
யார்த்தபுனற்கங்கைநிமிர்ச்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.
அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமர்வேண்ட
வாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிநீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்தேவர்க்குந்தேவன்றான்காண்
திகையனைத்துந்தொழுதெத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகழிடத்தைநலியவந்து
பொருகயிலையெடுத்தவன் தன்முடிதோணலை
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமையாளொல்க
வோங்காரத்தொருவன்காணுரமெய்ஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காணவிரித்தநால்வேதத்தான்காண்
வியனுலகிற்பலலுயிரைவிரியினாலே
தெரித்தவன்காண்கில்லுருவாழ்த்தோன்றியெங்குங்
திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவிலலா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடை யெம்புனிதன் முன்காண்.

பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை,
கண்ணிசையவைததவெழிலாவினன்காண்.

சங்கவெண் குழைக்காதிற்சுநிரன்முன்காண்
மின்னிசையுமவெள்ளையிற்றேமுன்வெகுண்டு

வெறையெடுக்கவாடி யடர்ந்த மீண்டவன் றன்வாயி
நின்னிசைக்கெட்டி லங்கொளிவாளீத்தோன்கச்சி

யெகம்பன்காண்வணென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சி பெகம்பத்தைப் பணித்தேத்தி பாமசிவன் வாழாநி
ன்ற பலரீகுகளையும் வணங்க நினைத்து அங்குநின்றஞ்சென்று திருக்கழுக்
குன்றத்திற்சொடிய கழித்துன்றகதரைவணங்கி திருப்பதிமம்பாடி பக்கத்
திலுள்ள பலரீகுகளிலுஞ்சென்று அ' வளைவணங்கிக் கடலாற் குழிப்பட்ட
திருவான்மியுறையடைய பாமசிவத்தைப்பாணித்து பதிகம்பாடி திருமயிலை
யைவந்தடைத்து கடலுச்சொ வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்றகடலோ
ரமாகச்சென்று திருவொற்றியூர் வாதுமீசாத்தா, அங்குநின்றதுள்ளார்
திருநாவுக்கரசுசுவாமியார் வாதுமீசாத்தா அங்குநின்ற அலங்கரித்துஅடி
யார்க்களோடுஎழுகொண்டவர்களுவணங்கினார்கள், வாதுமீசர் அவ்வாடி யார்க்களோ
டுககரினுட்நின்றவசத்தது ஆலயத்தாங்குண்ட வணங்கியுள்ளெனென்றுவலம்
வந்து சாத்தாங்கமாக மணக்காளுஞ்சய்து பரவசமாகி “வணடோங்குரு
செங்கமல” எனவெடுத்தித் திருக்காணா கம் பாடி பருளினார்.

திருவொற்றியூர் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டெழுந்தகசமலக்காழி மலருமதத்தனசெஞ்சடைமேலெழுகுழித்
திண்டோனகையாழும்நீர் நுதிசைசேரட்டாழிவெடிகளாலா
உண்டாநெருங்குகொருதுதிவேணடி யொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனா ட்ராவே.
கண்டேனாகவந்ததிருகண்டேநகெனநகெடுப்பெய்யுகொடுத்தாழ்நிலக்கைவிட்

வெருவற்றமலாக்குழலிடவாலஞ்சமலைநாங்கச்சிலைநடுங்கச்செறுத்தநோக்கிச்
செருவற்றவாளரகன்வலிதானமாளத்திருவடியிலெரிவெள்ளைநீர் லெருவூர்தி
யுருவொற்றியத்திருவெர டிககாண்டொங்கினவெவ்வொள்ளுலாரிநகேவந்து
திருவொற்றியூரப ஸ்ரெனதுபொனாச்செறிவிலைகளொன்றென்றாய்ச்சென்றவாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆயத்தின் முன்றிலின் கண்பொருந்திய திரு
ப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு மணமகிழ்ச்சியொடு திருவிருத்தங்களுந் தி

ருக்குறுத் தொகைகளும், திருநெரிசைகளுமாகிய பல, திருப்பதிகங்களைப் பாடி சுவாழிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநாவுக்கரசுகவாயிகள் பலநாளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின் றஞான்றுசெருவெண்ணொம்பொன்
றிற்றுக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பினைறபாம்பதனைச்
சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு
நெற்றிக்கண்மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே.

தருக்கினவாளரக்கன்முடிபுத்திறப்பாத்தன்ன
லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பருத்தாளவல்லா
னொருக்கினவானவர்நெவாகள் கூடிக்கடைத்தருஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனெற்றியூருறைபண்டங்களை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
யொற்றியூரவொருசுடைவைத்தவ, னெற்றியூர்தொழும்வினையோய்மே.

வரையனாயர்தொருநடைமன்னனை, வரையினால்வலிசெற்றவரவாழ்விடங்
திரையினர்புடைசூழ்திருவொற்றியூர், உரையினர்பொலிந்தாருயந்தார்களே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேததேன் றன்பாத
மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீயாற
ள்ளத்தைக்கழியின்றுராகாயத்துக்கலந்துநின்று
வுள்ளத்துளொளியுமாருமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டி, றுவேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துகவார்வச்செற்றம்குரோதங்களானமாயப்
பொறுத்துகப்புட்பகத்தெருடையானையடரவூன்றி
யொறுத்துகந்தருள்கள்செய்தானெற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமுழைபோலக்கருதித்தேமுக்கம்மாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேனாபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனே
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தொணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சின்மெனுஞ்சரக்கையெற்றிச்செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாரைத்தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துனையுனுமுணாவைல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தத்திருப்பதிகத்தி விவ்விண்டு தேவாரங்களை யிருக்கின்றன.

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களை
த்தரிசிக்க விரும்பி பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவன் வாழநின்ற திருப்பா
ருவொண்ணு தலத்தையடைந்து கடவுளைத் தொழுது “முந்திமுவெயிலெ
ய்த முதல்வனொன்” எடுத்துத் திருக்குறுந்தொகையும்திருத்தாண்டகமும்
பாடியருளினார்.

திருப்பாசூர்த் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திமுவெயிலெய்தமுதல்வனா, சிந்திப்பார்வினைதீர்த்திடுஞ் செல்வனார்
அந்திக்கோன்றனக்கேயருள்செய்தவப், பந்திச்சொஞ்சடைப்பாசூரடிகளே.

திரியுமுவெயில்செங்கணையொன்றினு, லெரியவெய்தனளோனுயிலங்கைக்கே
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினார், பரியர்நுண்ணியாப்பாசூரடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

— விண்ணக நிலனாகி விசும்புமாகி வேலைகுழந்தாலத்தார் விரும்புகி
ன்ற, வெண்ணகி யெழுத்தாகி யிபல்புமாகி யேழுலகுந்தொழுதேத்திக் கா
னநின்ற, கண்ணகி மணியாகிக் காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவரி
ன்ற, பண்ணகி யின்னமுதம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டிதேய னுய்ந்
தவாநே.

வேந்தனெழுமுடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலாளுமைவெருவ வினாத்திட்டொடிச், சாந்தமெனநீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத்தடக்கையாலெடுத்தினுந் தாளா லுன்றி, யேந்துதிரடிண்டோளுந்தலைகள் பத்துமிறுத்தவன் மனிசைகேட்டே யிரக்கங்கொண்ட, பாத்தளணிசடைமுடியேனம்பாசூர்மேய பரஞ்சடனாக் கண்டடியேனுய்ந்தவாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியை விட்டுநீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாம் சென்று வணங்கி உண்மை வழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழைய னூரென்னும் திருவாலங்காட்டை யடைந்து திருவாலங் காட்டுறையுஞ் செல்வர்தாமனத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுயலகனைத்துமூனாந்தாமேயுழிதோறுழியுயர்ந்தார்தாமே நின்றுகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானாந்தாமே கொன்றுடுங்குறையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழையுடையார்தாமே சென்றுடுந்தீர்த்தங்ளானாந்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே

மாலைப்பிறை சென்னிவைத்தார்தாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தார்தாமே நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோணெறியவிரலாலடர்ந்தார்தாமே பாலொத்தமேனிரிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே சிலத்தாரோத்துந்திறத்தார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்காரிக்கரை யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி அப்பாற் சென்று பல திருப்பதிகளையும் பலமலையையும் வணங்க விரும்பங்கொண்டு பலகாடுகளேக்கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியை யடைந்து பொன்முகலியென்னுந் திருநதியில் ஸ்நானஞ் செய்து காளத்திமலையின் அடிவாரத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி காளத்திராதர் வசிக்கின்ற மலையின்மீதே நிவலம்வந்து கடவுளை வணங்கி “யென்கண்ணுள்ளானென்னுந்” திருத்தாண்டக மருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றுனென்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண்வியன்கச்சிக்கம்பன்காண் பிச்சையல்லான், உற்றுனென்றில்லாதமாசுதரன்காண் மயானத்துமைந் தன்காண் மாசொன்றில்லாப், பொறுண்காண் மாமணிக் மருன்றொப்பா ன்காண் பொய்யாதபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற, கற்றுண்காண் காளத்திகா ணடப்பட்ட கணநாதன்காணவனெனகண்னுள்ளானே.

உண்துவருஞ்சமுண்டான்ருன்கா ணுழித்தீயன்னுன்காணுகப் பார்காணப், பண்ணாப்பல்லியம்பாடின்காண் பயின்றநால்வேதத்தின் பண்பினுன்கா, எண்ணுமலையான்காணடியாரிட்ட மனைகள் தொழுதேத்த வருளுவான்காண், கண்ணார்க்காண்பார்க்கோர் காட்சியான்காண் காளத்தி யானவனெனகண்னுள்ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலேச் சிகரத்தி லெழுந்தருளிப் பரமசிவனதுமருங்கில் முன் னேறிற்கும் வில்லைப் பெரியகையிலேயுடைய கண்ணப்பாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தரகைலாசத்திலே பர மசிவன் விழறிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்கா ளத்திமலையினின்றும் நீங்கி உத்தரநிலையி லிருக்கின்ற பூரி சைலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்புகம்பாடி யருளினார்.

திருப்பருப்பத - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றனாபுரங்கள்முன்றுங்கனவெரியாகச்சிற நின்றதொருருவத் தன்னுனீர்மையுநிறையுங்கொண்டு ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுழுர்ப்பலிதேர்த்துபின்னும் பனற்பின்பேடராகிப்பருப்பதநோக்கினோ.

அடல்விடையூர்தியாசியரக்கன்றோளடரவூன்றித் கடலிடைநஞ்சமுண்டகரைபணிகண்டனாந்தாஞ் சுடர்விடுமேனிதன்மேற்கண்ணவெண்ணீறுபூசிப் படர்ச்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியை வணங்கிக்கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்ற க்ருத்திலே சாகமுலபலங்கள் புதித்தலையும் ஒழுந்து, கைலாச்சரிசனஞ் செய்யல் வேண்டு வென்னும் அத்தியந்த அபிலாஷையால் இராப்பகல்

விடாது நடந்தார் அதனால் அவருடைய கால்கள் பாடுவனாக்கும் தேய்ந்தன தேய்ந்தன ஆசைமேலீட்டினால் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும் ஆதவாகக் கொண்டு தாவிச் சென்றார். அந்தக் கைகளும் மணிக்கூட்டு அசைத்து கரைந்து சிதைந்தன பின்னும் ஆசைசிறிதும் துள்ளுதலினால் மெலிடுதலால் கொடிய நெருப்பை யொத்த வெவ்வித பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய மார்புக்கத்தில் மார்பினால் கைத்து பொயினால் மார்பும் தலசுரைத்து சிந்தளும்புகளும் முறியலுற்றன பின் புரண்டு புரண்டு போயினார் அதனால் தேகம் முழுவதும் ஆவாய நாயனார் கைலாசுகிரியினிடத்தே பதிவக அன்பினர் நுதியினால் மெல்ல நகருதற் குடியனாரும் கூடாமையால் வழியிலே கிடந்தாரா அப்பொழுது பரமசிவன் அடியாழாக்கைய மீளவும் தமிழகாட்டிற்குச் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ள பொருள் திட்டிழைவதற்குப் பதவாரம் பாடுவதற்கும், அவவாய்வுதற்கு யுபயகருக்கையும் மாய்ந்து முடிந்ததற்கும், கருவுளங்கொண்டு அவனிடத்தில் ஒரு தடாத்தை உண்டாக்கி, ஒரு குளவாவது வங்கொண்டு அடியானார் குளவகனாசின் பரிசு அங்குள்ள எல்லாம் அழிந்து போக வருதலத்தொடு இந்தக் கொடியகாட்டில் எதன்பொருட்டு வந்திரேனறு கெட்டார்.

அப்பொழுத்த மாவரியிடையையும் யருத்தா வீரத்தையும் விழையும உலைய ஆத்த புனிவலாக் கணப் பொழுத்த பெருததது அப்ப சக்தியுண்டாக அனாசைக்கி, முனிவரை மருக வுளங்கிப் பரமசிவன் உத்தா லாசையத்திலே உமா தேவி சமிகராய் வீரப் பருக்கின்ற காலத்தாக தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு விநம்பிவந்தேன் என்றார். அதுபுறமுனிவர், தேவகனாலும் அனாயப் பெருகு அரியதாகிப் பரிமந்தகலாசுகிரி மன்காரனால் அடையாபுகறகு எளிததா தாடுதல் கொடுஞ்சுரத்திலே வாது என்செய்தி இவ்வித்திருமலி விடுதல் உத்தமம் என்றா, உடனே அப்பொழுதக் கலாசுகிரியிலே நந்தி என்ற சுவாமியுடைய திருநகரத்தைத் தரிசித்தனா அகியமாகா இரக்கம் உத்தமக் கொண்டு பெரும்பொருளும் அதுதா. சுவாமி அவருடைய துணைவைக் கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசுரியாகி சீனா எவ்வாசனே எழுந்திரு என்றார் உடனே அப்பொழுத்து அழிந்த உட்புகள எல்லாம் முன்போல நிம்பப் பொறுப சீரமைத்துத்தொடும் எழுந்த சுவாமி தேவாரி கலாசுகிரியிலே நந்தி என்ற மருககாலத்தாக அப்பொருள் தரித்தது வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று சிவர்க்கு சகாரம் என்றும் பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் இத்தத் தடாககாலே புகுந்த தருவையாற்றை அடைந்து நம்மைக் கலவாசுகிரியில் வீற்றிருந்தபடி ஆகலதலத்திலே கரித்துவணங்கு என்று பணிந்தார் அப்பொழுது அப்பணியைச் சிவமொ கொண்டு பரி பஞ்சாக் காத்தது ஒதி தடாகத்திலே புகுமி திருவாயாற்றி விருக்கின்

நதர் வானியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத் திருப் பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையொடும் பொய்தலைக்கண் டுவுவைகளைச் சிவமும் சத்தியமாகப் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலய தீதிற்கு முன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும்க் சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழத்தவும் தம்புருகராத றொன்றும் இருவரும் யாழ்வாசிக்கவுட், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வந்தி ரத்தை ஒதுக்கி வாழ்க்கையினுலே பொதிக்கொண்டு ஒதுங்கி நின்று தத்தங்குதையோச் சொல்லவும் பூதநணங்கள் கடைநீதாலும் வாக்கவும்மே வர் சித்தர் அகரர் சாரணர் காத்தருவர் கின்னார் நியக்கர் விஞ்சையர் முத லாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும் கந்தேசுரர்சையிலே பிரம்பைத் தரித் துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், கா நன்னய ஸ்வரூபாகிய பரமசிவன் ஒருதி வ்யாசனத்தின் மேலே அந்தக் கோடிசூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமே தாய் வீற்றிருந்தருளினா. அப்படி அருந்தலை அப்பமுர்த்தி உண்ட மாத் திரத்திலே விழந்து மலஸகரித்து உலகநடுமாற உலோமனா சிவிர்ப்ப ஆன த் அருவிசொரி பகரையிறக் அ நுபெருங் சட சிலே அன்பும் பார்த்துச் செல்ல மிதந்துபோய் தெவிட்டுத சிவலாத பிரமாணஜீதமாகிய சிவானந் தாமிர்த்தத்தைப்பருகி சந்திதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித் திருத்தாண் டகங்கள் பாடினா கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்புடைய திருக்கோலத் தை இப்படி அப்பமுர்த்திக்குத்தரிசிப்பித்து பின்மறைக்கருள அவ்வப்பமு ர்த்தி பணம்வருத்தி பின் ஒருவாறுதெளித்து துருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொ ண்டு அந்தத் திருப்பதியில் இருந்தா.

திருவையாறு - திருத்தாண்ட கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆராதிரிபுங்கனையுள்ளெக்குமன லாடி யாழ தேயெனதேறனனே கூரார்மழ வாட்படையென்தேறத்திக்குறட்டூதப்ப லப்படையெனதேறனனே றேராயிரமுடையென்தேறனனேசில நகுடும்பிஞ்சுகளையென்தேறனனே யாராவழ தேயெனையாறனையென் றென்றே நகானாற்ருக்கென்பேனே.

விஸ்வாடி வே னையென்தேறனனேவெண்ணீறுமெய்க்கணிக்தாயென்தேறனனே சொல்லாயகுழ லாயென்தேறனனேசுலாவாயதொன்னெறியென்தேறனனே எல்லாமென்னையோயென்தேறனனையிவக்கையர்கோண்டே றி நுத்தாயென்தேன யல்லாவினதீர்க்குமையாறனையென் றென்றே நகானாற்ருக்கென்பேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனுய்நின்றாய்நீயே
வாசமலொலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனுய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பிரிதுமினியாய்நீயேபிரானாய்நீயேமெல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயேதிருவையாறுகலாதசெம்பொறுசொதி.

ஆறும்றியாவிடத்தாய்நீயேயாகாசத்தேராவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே
பூரும்பூமுன்னுமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மெல்வைத்தாய்நீயேதிருவையாறுகலாதசெம்பொறுசொதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆரத்தமடைய கைலாயத்தில்
பார்வதியொடும் எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தைத் திருவையாற்றில் பரம
சிவன ஶீர்த்திநுத்தரிசனொடுத்து மறைய வாசுசுருத் தரிசித்து ஆண்
டவனது திருவருளிதுவோ வென்று பரவசமடைநதுதாமகண்ட திருக்கோ
லத்தைக் கண்டெனென்ப பாடியருளினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதப்பிரைநக்கண்ணியானமலையான்மனொடும்பாடிப்
பொதொடுத்திசுமட்டேதெலிபுருவாரவர்பின்புதுவே
வரியாதுஞ்சுவடுபடாமலைமடடைகின்றபொது
காதன்மடப்பிடியொடுங்கனிவருவனகண்டன்
கண்டெனவந்துநாநாதங்கண்டநீர்தனகண்டன்.

வளர்மந்தக்கண்ணியினுனைவார்குழலாலைமடபாடித்
களவுபடாததொர்நாலங்காணபாவைடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாததொரன்மொடையாறடைகின்றபோது
ள்ளமணநகுதமுனியேறுவருவனகண்டன்
கண்டெனவாதிருப்பாதங்கண்டநீர்தனகண்டன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய
கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசை விருத்த
ம்திருத்தாண்டகமுதலிய பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டு செ
ய்து அங்கு சிலநாளம்திருத்தனர்.

தெய்வியுபாசனம்

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தைவாய்தலுளான்வந்தசிரியன், பொந்துவாடலால்வெண்டலைக்கையி
முந்திவாய்தொழுவினிலேவழிபிடித், தந்திவாய்தொர்பாம்பளையாறநோ. [என்
அரக்கின்மென்சியன் தனிரிமேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலஞ்சலென்
றரக்கனிலைத்துவாயும்புறமே, யரக்கினாடியாலுமையாறநோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தைவண்ணத்தாயத்திறம்பாவன், பூப்பவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சுந்திவண்ணத்தாயத்திறம்பாவன்தோ, ரகதிவண்ணமுமாவையாறநோ.
எடுத்தவாள்க்குணநிலவண்ணமு, மிடர்க்களம்பாற்பெரிநாகியவண்ணமு
கடுத்தகைக்கொம்பலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவையாறநோ. [க]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
கொண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
கொண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
கொண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
கொண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்

இராமரீரீபவைத்தாரீபவாக்கொநுமவைத்தார்
சுடபவாக்கொநுமவைத்தார்
சுடபவாக்கொநுமவைத்தார்
சுடபவாக்கொநுமவைத்தார்
சுடபவாக்கொநுமவைத்தார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநெரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
குண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
குண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
குண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்
குண்டனாய்ச்சடைபுள்ளவைத்தார்க்கொபொறியரவுமவைத்தார்

பெரிய புராணம்.

அறிவிவரக்கடனையருவனாயெடுக்கலுற்று
முறுகினுமுறுக்கங்கண்டுமுதரிவாளோக்கி
நிறுவினாசிறுவரலானெரிந்துபோய்நிலத்திலவீழ
வறிவினாலுள்ளுள்செய்தான்நிறுவையாறமர்ந்தேனே.

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிறுமம்பலம்.

நானலாதுலகமில்லாசகமலாதடிமையிலில்
கானலாலாடலில்லைக்குதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளமில்லைவாருமுல்மங்கையோடு
மானலாலூர்வதில்லையையனையாறனாக்கே.

மலையலாவிருக்கையில்லைமதித்திடவரக்கன்றன்னை
கலையலால்நெரித்ததில்லைததுவரைக்கீழுடர்த்து
நிலையிலாரபுரங்கள்வெவநெருபடலால்விரித்ததில்லை
மலையினாற்பொன்னிமன்னுமையனையாறனாக்கே.

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிறுமம்பலம்

நுறுவித்தவாகுற்றோய்வினைகாட்டிக்குறுவித்தகொ
யுறுவித்தவாவுற்றோய்வினைதீர்ப்பானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறுபடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனெனைத்தன்பொன்னடிக்கிழெனையே.

குறுசுதுமிட்டார்கண்டங்கல்லகசுசுடைமேற்கரசுநளி.
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கிறைதன்னையிறுபதுதொ
ளறுசுதுமிட்டாடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனெனைத்தன்பொன்னடிக்கிழெனையே

திருச்சிறுமம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிறுமம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்தசெந்தென்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்தாநின்றபழவினைதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
யந்திப்பிறையனசிந்தாடுமையாறனடித்தலைமே.

வலியான் றலேபத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கிறையுதைத்ததுவிண்ணோர்களைமுன்னே
பலிசேர்படுகடையார்த்துப்பன்னாளும்பல்கிழ
வலியாநிறதிற்குமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைபாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திவட்டத்திங்குடகண்ணியனையாறமாத்துவத்தென
'11'ந்விட்டத்திடைப்புக்குநின்றனையும்பொய்யென்பனோ
சித்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிற்தலர்ந்த
நத்திவட்டத்தொடுகொன்னையளவியநடையே.

1111கக்கால்குழற்சால்நதிக்கருங்கவநி
நாடகக்கானங்கைபுன்செங்குணைத்தின்பிணைந்த
காடகக்கால்குணங்கைதொழங்கால்குணையினையா
லாசுசுரலரிமான்றேர்வலவனையாறனவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாடசெனறபின் திருவைபாறு வின்றும்நங்கி மெய்தானம்
மழபாடி முதலிய ஸதலங்களை வணங்குகொண்டு திருப்புகதுருத்தியைஅ
டைந்துசுவாமிதரிசனம்செயதுபுகங்கள்பாடி அங்கே ஒருநிநுமடங்
கடவித்துபலவகைத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - அடைவுதிருத்தா
ண்டகம் - திருவங்கமாடிமுதலிய திருப்புகங்களைபாடிக்கொண்டு
இருத்தா.

திருப்புகதுருத்தித் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானையெம்மான்மன்னை மெழிலாருமேகம்பமே
யான்மன்னை, மனக்கென்றும்வருவான் வஞ்சுரெஞ்சிலில்லானை நினறியூர்
மேயான்மன்னைத், தனக்கென்றும்மடியேனையாளக்கொண்டசங்கரனைச்சங்க
வார் குழையான்மன்னைப், புனக்கொன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்மன்னைப்
பொய்யிளியைப்புகதுருத்தி கண்டேனோ.

பெரிய புராணம்.

மறுத்தானை மலேகோத்தம் மெடுத்தான் றன்னை மணிமுடி யோடிருப்
துதொனெயியக்காலா, விழுத்தானை மெழுதரம்பினிசைக்கெட்டானை யென்
டிசைக்கும் கண்ணனசிரமேலொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக்கழிந்
தானை யாவர்க்குத்தாங்கொணரஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனை
ப்பினிதன் றன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருதற்குண்டெனினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணையறக்
கடி கொள்பூம்பொழிற்சச்சியேகமபனா
பொடிகள்பூசியபூந்துருத்திந்க
ரடி கள்ளேவடிக்கீழாமிருபுயதே

துடித்ததோளவளிவாளர்க்கனறனைப
பிடித்தகைஞளுருநிதற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்குணன்றியபூந்துருத்திந்கரப
படிக்கொள்ளேவடிக்கீழாமிருந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலினை மாறுநின்றான்மலைமகடனனுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூழையப்பண்புணராமதின்மேற
பொலனைப்பொர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழும்
ஆலையாதிபுராணனைநாமடிபொறுவதே.

நபக்கையும்பாந்திவிழிக்கையும்பாமுடிசடையிடையே
நவக்கையும்வானிழிகங்கையும்நகைக்குறவே
மாய்க்கையர்க்களைபூன்றினன்பூந்துருத்தியுறைய
நகைல்வேதவிசாதனைநாமடிபொறுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

11 ல் வு கை த் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேர்த்தொருத்தியொரு பாகத்தடங்க்கண்டு நிலைதளரவாயிரமாமு
கத்தினேடு, பாய்த்தொருத்தி படர்ச்சடைமேற்பாயக்கண்டு படவரவும்பனி
மகியும் வைத்தசெல்வன், தாந்திருத்தித்தம்மனத்தையொருக்காத்தொண
டர் தனித்தொருதண்ணேறிமெய் தளராமுன்னம், பூந்துருத்தியூந்துருத்தி
யென்பிராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுகுத்தி போக்கலாமே.

தந்தைதாயாரிடமிருந்து தாய்மாட்டித்திரரார் சந்தாமாரோ, வந்த வாறெங்கெனப்போமா? இதோ மாயமாயிதற்கேது. மகிழ்வென்பு, சிந்தை யிருமக்கொன்றுசொல்லக்கெண்மின். மிகழாவும்வளம்மதியுள் திளைக்குஞ் சென்னி, யெந்தையார்கிரும நமச்சிவாயவென்றெழுவாக்கிருவிசும்பி லிருக்கலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பரியமமையையயுநியனபுடையமாமனுமாயியுநி யொப்புடையமாதருமொண்பொருநுநீயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமொருநுநீ துய்ப்பனவுழிப்பனவுத்தோறதுவாய்நீதுணையாயென்னெஞ்சத்தாம்பிப் பிப்பெரியமணிநியிழ்முத்தூயினைவனியேறுர்த்தசெல்வனியேபாய்நி

சங்கநிப்பதாமதிதியிரண்டுத்தந்தநரணீபொடுவொனாத்தருவதேறு மங்குவாவர்செல்வமதிப்பொமல்லோமா? தேவாக்கோத்தரல்லாராகில் அங்கமொலார் துறைதழுக்குதேருநோயராயாவுரித்துத்தின்றழுவபுலையேனங் கங்கைவாரசடைக்கார்தார்க்கன்பாரகிலவர்கண்டீர்நமவணங்குலகடவுளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரார்த்தாபள்ளிவனாவில்லாப் பரமுன்றெய்து 112ந்தியச்சலந்தர னைப்பள்ளிசான்பொற்சக், கரப்பள்ளித் தக்காட்டுப்பள்ளிகள்ளர்கமழ்கொ லவியதைப்பள்ளிகவஞ்சாரந், சிரப்பள்ளி சிவீர்பள்ளி செம்பொனாள் ளிசெழாண்டிப்பள்ளி தவப்பள்ளிசீரார், பரப்பள்ளியெனநென்று பகர் வோடுல்லாம் பரலோகத்தினிதாகப்பாலிப்பாரே.

சுயிலாயமலையெடுத்தான் சுரங்கேளாடுந் சிவங்களுநெய்க்கால் வி ரலாறெய்தேருன், பயில்வாய்பராயத்துறைதென்பாலைத் துறைபண்டெ ழுவர் தவத்துறைமடுறைநைப்பொழிந், சூயிலால்த்துறைசோற்றுத் துறை பூத்துறைபெருத்துறையுந் தூங்காடுதுறையினேடு, மயிலாடுதுறைகடம் பத்துறையாவதுறைமற்றுத்துறையனைத்துமவணங்குவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அங்கமரலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய், தலை-மாலைதலைக்கனிந்து தலையாலேபலித்தேருத்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திரு-மாலொடுநான்முடினுந். தேடித்தேடிடாணுத்தேவனையென்னுனோ, தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புரணம்

இருக்கும் பொழுது பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதிட வென்று சைவஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியராஜனுடைய கூளை நிமிர்த்த ருளிய திருஞானசம்பந்தர் மூர்த்தி சுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கி சோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியிலிருந்த லைக்கேவீயுற்று அதற்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியாகளுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் இன்னாரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச் சிலிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாம் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினாவு அடைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குமேனே என்றார். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அமரேந்திரமகச் சிலிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியை வணங்க, இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம் அவரை வணங்க ஆதுகண்ட அடியார்க ளெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்த கோஷம் செய்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வாசேசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமியதரிசனம் செய்து கொண்டு இரத்தார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாம் பாண்டிநாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதிடவென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூளை நிமிர்த்ததையும், அந்நாட்டெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும், பாண்டியர் தேவியராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியராகிய குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், வாசேசருக்குச்சொல்லியருளினார். வாசேசர் தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு சொல்லியருளினார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டை நாட்டுக்கு யாத்திரை செய்யவிரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாசேசர் பாண்டிநாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டு, அப்பாண்டிநாட்டை அடைந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்து “புனைத்தாளை யென்றெழுதித்து” திருத்தாண்டகமும், திருநெலிசையும் பாடியருளிபாண்டி நாட்டிலியாரும் கூனியிர்த்த பாண்டியரும் குலச்சிறையாரும் வணங்கித் துணிக் சிலைகள் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைத்தானையெலலார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ்சடைமுடி மேன்முழிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தாணவல்லசுரா புரங்கள்மூன்றும் வரைசிலையாவாகுகிமா நாணக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுசுரததாற் றுவளநீரூத் துமுத்தவெண்முழுவலுமையாடாடித், துளைத்தானைக் தென்குடற் திருவாலவாய்ச் சிவனடியேசிந்திகப்பெற்றேனென.

துளர்த்தானைத்தோள்முடிபுத்து யதகான் தன்னைத்தொன்னரம்பிரின்னிசைகேட்டருள்செய்தாணை, பாந்தனைபாணிகண்டு பரித்தான் தன்னைப் பரித்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான் தன்னை, யாத்தனையாடியேனுக் கன்பன் தன்னை அளவில்லாப் பட்டவாழிசுண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்குடற் திருவாலவாய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனென.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதயாவேதகிதாவிண்ணவரண்ணுவென்றென்
நேத்தியெமலாடிகுவியொருங்கி சிங்கமூல்கள்காணா
பாத்தொராபெண்ணைவைத்தாய்ப்பட்டிடைமதியஞ்சூடு
மாதிதெயாலவாயிலப்பினையருளசெய்யாயே.

பொடிக்கொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புத்தியொன்றி
பிடித்துநின்றனருளகளென்றுமடிதறநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுக்கவுமிருபதுதொ
ளடாத்தனையாலவாயிலப்பினையருளசெய்யாபெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யின் மதுனையைநீங்கி, திருப்பூவணம் வந்துஆலபத்துச்சென்றபோது
துகவாமியெதிரில் காட்சிகொடுக்க தரிசித்து வணங்கி “வாடிவெறுநிரிசூல”
மென்னுங் திருத்தாண்டகம் பாரியருளினார்.

திருப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாடிவெறுநிரிசூலத் தோன்றுத்தானையும் வளர்ச்சடைமெலிளமதியுத்
தோனறுந்தோன்றுங், கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோனறுங் காதி
வெண்குழைதோடு கலந்ததோன்றும், இடியேறுகளிறுரிவைப் போர
வைதோன்று மெழிறிகமுத்திருமுடியு நிலவித்தோன்றும், பொடியெறுதிரு
மேளி பொலிந்தோன்றும் பொழிறிகமுப்பூவணத்தெம்புனிதனாக்கே.

ஆருருவவுள்துவா ருள்ளத்தள்ளே யவ்வுருவாய்நிற்கின்ற வருளுந்
தோன்றும்; வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைகன்னே மகிழ்ந்தொருபால்வை
த்துகந்த வழிவுத்தோன்று, நீருருவக்கடலில் வங்கையுக்கோணே நெறுநெ
றெனவடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், பேருருவக்கடற்றுதைத்த பொற்புந்
தோன்றும் பொழிந் தழும்புவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப் பெரும்பாதகநதீதக் கடவுளைத் தொழுதற்கு
நினைந்து இராமீச்சரத்திறசெனறு சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருநேரிசை
கள் முதலானபுகங்களைப்பாடித் தொண்டுசெய்து அங்கு இருந்தார்.

திருவிராமேச்சரத் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங்கழிக்ககிலாவரசக்காப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கலாகுகொண்டுமநியினுல்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினுலேநினைமினீர் தின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருத்ததிருவிராமேச்சரமே.

பனாகளொத்தேயுபர்த்தமணிமுடியரசுக்கோணே
சோபமுபறறவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயி
லோகண முத்தர்ல்வணங்குத்திருவிராமேச்சரத்தை
யுகான்பட்டாறுநாற்பாருள்குவானபினுலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவெலவேலி திருக்கானல்பேரூரூரகிய லதலங்களைவண
ங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திருமயிலந்து திருப்புகலூரைஅ
டைந்தார். திருப்புகலூரிலே தினத்தோறும் சுவாமிதரிசனம் பண்ணி, தி
ருமுன்றலிலே கைத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும் நாட்க
ளிலே நின்ற திருத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - கெடுத்திரக்கோவை-கு
றைத்தது நேரிசை-தனிநேரிசை - நிறைந்தது நேரிசை - ஆருயிர்த்திருவி
ருத்தம்-தசபுராணத்தடைவு - டாவாசப்புகும் - சரக்காத்திருநுத்தம்
முதலிய திருப்புகங்களைப் பாடியுள்ளினர்.

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்தீயாகிநீ நமாகியியமானனாயெறியுங்காற்றாமாகி
யருநிலையநீங்களாயநாயிருயிபாகா மாயட்டமுர் க்நிபாகிப்
பெருநலமுங்குமறமுமெண்ணுமாணும்பிறருவுத்தம்முருவுத்தாமையாகி
செருநலையானருகொளையாகிமிடபுன்சனையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிதன்முதனாய்பூதமாயமநுத்தமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப்
பாலாகியெண்டுகைக்குமெல்லியாநீயாரபாகிபயிலோகந்தானையாகிப்
பூலோகாவலோகசுவலாகமடபூதங்களாடபுராணனருனையாகி
மேலாகனவெலாமெல்லியானுபெறுஞ்சாபெம்மடிகணின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆமயதிகாதிமெனையானொணர்நாதிசைவீட்டானமடிகி
கொண்டா, தமையாநிபுரிநநாயிநிகொண்டா தலையதலிதப
லிபொண்டா நெய்வாகியம, நானனூர்மகபூதநிரங்கொண்டார்மா
நிடங்குநாநவலங்குமருவாடகொணார், காமலியுபுளிகொண
டநானனூர்நாகி கணனயானபுளிகொணாரபொரீ

நாமாநாமபொருடமெற்கொண்டா குடமுநுகந்திசை
வாசகனுநாமா, நாமகநாநிமாநநிநாகுகொணார்ந்த
ன்றனெக்தெய்வொளியொளியொளியா, நாமபொருடமதுபே
ராக்கொண்டா நாமபொருடமெண்நாமபொருடமெண்ணி, இரவண
னென்றவெல்லியுளிகொண்டா நாமகநாநிநாகுகொணார்ந்த
கொண்டா

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம் முறையென்பளளளிதேவனகுடி விராப்பள்ளி
தெங்குடி, கொல்கிச்சுளியைநடபள்ளிக் கோவல்கிரட்டங் கோகரணங்
கோழகாவு, முல்லையுறவமுருகன்பூண்டி முனையுற்பழையாநைசத்திமுற்
தங், கல்லிறநிழ்ச்சிநாகாளத்தியுங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர்புன்கூர் புறம்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்
லூர், வலிவலமாற்பெறுவாய்மூர்வை கல்வலஞ்சுழிவாஞ்சியம் மருகல்வன்
னி, நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்து நிலவுபெருங்கோயில்பல கண்
டாற்றொண்டி, கலிவலமிக்கொணக்கால்விரலாற்செற்ற கயிலாயநாதனே
பேகாணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றலேன்புலன்கலோந்துமவென்றவர்வளாகத்தன்னில்
சென்றதேனதலாலேசொநெறியதற்குச்சேயே
னின்றளேதுளும்புகின்றேனசினேனசினேயோ
வின்றளேனையிலலெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வெட்டனவுடையனாகிவீரத்தான்மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவைபடக்கீதங்கோட்ட
வட்டமாழமூர்த்தியாயவாநியையோநிராளு
மெட்டலையெட்டமாட்டெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாதித்தையலார்வலையுளாழ்த்து
அம்மானையுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மெனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானினையமாட்டெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

வளைத்துநின்றவர்கலோவர்வந்தெனநடுக்குஞ்செய்யச்
தனைத்துவைத்துலையையெற்றித்தழவெரிமடுத்தநீரி
நனைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெறிவிலாதெ
னனைத்துநின்றாடுகின்றெனென்செய்வான்றேன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனென்பட்டதென்னேதுயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேறநாக்கியிசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரலிறைதானுநாற்பிழையெயிரில்லங்கவங்கார்
தருவரையினையதோளானாககனனறவழியிழந்தா
னிருவருமொருவனுபயநுவமங்குடையவள்ளல்
திருவடி சுமந்துகொண்கொண்கானதிரியுமாற்ற.

திருச்சிறுமபலம்.

தனித்திருநேரி

திருச்சிறுமபலம்

மருளவாமனககனுகிமயங்கினெனமகியிலாங்க
விருளவாவறுசுருமெனதையினையடிநீழலெனனு
மருளவாபெயறுதலினற்பஞ்சிகானலமக்கேறுகுபு
'மொருளவாபுததவாய்லொதுப்பாய்லுதநனபு

நடுவிலாககாலனவந்துகனுமுமொதறியவொண்ணு
வெனவஞ்சுபுதமவைதனககாற்றலாகே
புதிபனபலவுங் குறறம்பாங்குமனிதாவாழகைய
கெடுவதிபிறவிச்சினைரொளிக்சடையினீரே

திருச்சிறுமபலம்.

தனித்திருநேரி

திருச்சிறுமபலம்

கடும்பகனாடமாடிககையிலோகபாலமெரு
யிரிமபலிக்சிலங்கொழுகருயிறைவனீரே
னெடுமபொறைமலையாபாவைகேரிழைநெறிமெனகூடகபு
கொடுக்குழைபுருகவனறுகோவணமரையகேயோ

உய்ததகாலுக்கையடிமொருமையவண்டுக்கதீரா
வைத்தகாலககனனவானமுதனகருகோதகான
மொயத்தகானமுகிழவெணடிங்கணமுத்தியென்னுசரிதனமொ
வைத்தகால்வருநதுமெனறுவாடிநானொடுங்கினேனே.

திருச்சிறுமபலம்.

ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்

திருச்சிறுமபலம்

எட்டாந்திசைகருமிருதிசைக்கும்மிறைவாழைறையென
நட்டாசமர்வெம்புசெனெககேடெடிரிவிழியா
வொட்டாக்கயவந்திரிபுரமுனறையுமொரம்பிண
லட்டானடிநிழற்குழதன்றோவென்றனருயிரே.

பழகவொருந்தியானபைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொடுமாநடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிநீபகதோளுமொருவிரலாலிற்றுத்
வழகனடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனருயிர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம் பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவாரயொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரிர்ந்துபயமாத்
திருடுமொல்திறத்தையடுவான்விசும்புகடுவானெழுவதவிசைப்பாய்
பெருகிடமறத்திறகோர்பிழகாரமொன்றையருளாபிரானெயெனவு
மருள்வொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்வவனண்டரண்டரசே.

கடுகியதோர்சொலாதுகயிலாயம்துகருதெலுனவிரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுதனமெனசின்னுடாசன்மொழிவானென்றுமுனியா
வினாவிடுவென்றுசென்றுவினாவுற்றாக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடுவிறுவிழுவிறுப்பாதநிலைவுற்றதென்றன்மனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநாதி - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறழ்முடிசொப்பமுடிகையப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச
சிறுமபலந்தெங்குகழகனியைத்திணடந்தரியதிருவுருவை
வொற்றபூரில்விடுகடவாவிமலர்கொனைதனைசூழநீச
வொற்றபூவொழுத்தமனையுள்ளத்துள்ளைவைத்தென.

முத்திததானமுனைத்தானமுறிவெள்ளேதாரத்தானே
யந்திசெவ்வாடபடியானேபாக்கனையறல்பித்தானேச்
செவ்வெள்ளப்பினலாட்டிசெவ்வொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெனைதெம்மரென்னெனம்நானென்பார்வாவாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரக்கறைத் - திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும்கிடைப்பெரும்பாகாவெனவிண்ணப்பம்வெம்மழுவாட
படையும்கிடைப்பாய்கிணைத்தபல்பூதமும்பாய்புவித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்கலைப்பிறையொதுங்குரு
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனநெஞ்சமே.

விவந்தாடியகழலெந்தாமென்விண்ணப்பமெனிலங்குந்
தவந்தானெடுக்கத்தலாத்தொறுத்தனைதாழ்நெத்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமலைகுழின்று
தவந்தானிருக்கஞ்சரக்கறைமொவென்றனிநெஞ்சமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பாமசிவன் அந்தாயனானையவைவராக்கியத்தையாவருக்குங்காட்
டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, அவா திருமுன்மீட்டலினைக்கொண்டு செய்
யும்பொழுது உழைவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்
தினங்களும் பிரகாசித்துக் கிண்குழம்படி அநுள்செய்தார், நாயனா அவை
களைக்கண்டு அவைளை அங்கேகிடக்கின்ற புருக்கைக்கற்களொடு சமமாக
எண்ணி, உழைவாரத்தில் எந்திக் குளத்திலெவிழ எரிந்துவிட்டா, பின்பு
கடவுளுடைய திருவருளினால் அழம்பைபர்கள் சுவாக்கத்தினின்றும் இற
ங்கிவந்து, நாயனார் முன்னின்று, இலாபாடியும், கூத்தாடியும், அவாமேற்
பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைப்பாவர்கள் பொலச் சமீபித்தும் அ
ளகம் அவிழ இடைநடங்காடியும், திருமடியும், வந்திரம் அசையினின்றும்,
இப்படி அவரை மோகிப்பிதகறகுடதகனம்செய்சாரர்கள் செய்துமீவறு
டைய திருவருளையே முன்னிட்டு ஓடிருகின்ற வாயிர் கமழடைய சித்த
நிலைசிந்திதம் வேறுபாடாபடி, தாம் செய்யுந் திருப்பனியிலே உறுகொ
ண்டு இருவினமுதலியவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி நான் திருவாரூரில் வீ
ற்றிருந்தின்ற சுவாமிக் கு ஆளானேன், உங்களாலே நான் ஆட்டுண்ணைன்
நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங்கருத்தால் “பொய்ம்மாய்ப்பெருங்க
டலுள்” என்னுந் திருத்தாண்ட உத்தைப் பாராய நளினார்.

திருவாரூர்த் திருத்தாண்ட கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாய்ப்பெருங்கடலிற புலமாரிநின்ற முண்ணியங்காடெவின்கா
ளதிருவேங்கு, எரிமாய்ப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பீர்த் தில்லையெகடந்த
துதான்யானைல்லானோர், தம்மாளைத்தலைமனைத் தண்ணலாரூர்த்தடங்க
டலைத்தொடர்ந்தோரையடங்கச் செய்யு, யெம்மான் நனடி கதொடர்வானு
முதாகின்றே னிடையிலேன்கெடுவிர்பாளிட நென்மின்னே.

சுருக்கமொடுபெருக்கநிலே நிற்ப்பற்றித் துப்பவையென்றனைவீரி
வ்வுலகையோடிச், செருக்கியிகைசெலுத்தியுஞ்செய்கைவைவல் செய்கின
நீர்க்கமையாதேயானேன்மிக்க, தருக்கியிகவரையெடுத்த வாக்கனாகத்தளா
வடியெடுத்தவன் றன்பாடல்கேட, தருக்கமெழுந்தருளியவெம்பெருமான் பா
தத்திடையிலேன்கெடுவிர்பாளிட நென்மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள் கருத்து முற்றமையால் அவரை கம்ஸ்கரித்துக்கொண்டு பேய்விட்டார்கள், இந்த நிலைமையைச்சமஸ்தலோகத்தார்களும் அறிந்து அதிக்குவற்றார்கள், வாசுதேவர் புகலூர் என்னுள்ள இனிசீசேவடிக்கிருத்திடும் என்று எம்கின்ற பூர்வஞானத்தினால் நிருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒருசிக்கிமாமாக்கிலே சதயங் சத்திரத்திலே “உன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே” என்னுந்திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவ ஹடைய நிருவடியைய அடைந்தான்.

திருப்புகலூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

என்னுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனே வெம்பெருமான் நிருவடியே யெண்ணினல்லாம், கண்ணிலேன்ம, நிருக்கேகண்ணிலேன் கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளையொன்பதுவாய் லவத்தாயோக்கவடைக் கும்போதுணரமாடென், புண்ணியனையுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

ஒருவனையுமல்லாதுணராதுள்ள முணாச்சித்தமொற்றத்தள்ளுளேநின்ற, விருவவாயுமுலவாயுமென்மேலேவி யில்லாத் தவறுத்தாய்க்கில்லேனேலக், கருவவாகுமுதானிலங்கலகவேந்தன் கடுக்கேதர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற, பொருவவாயாயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

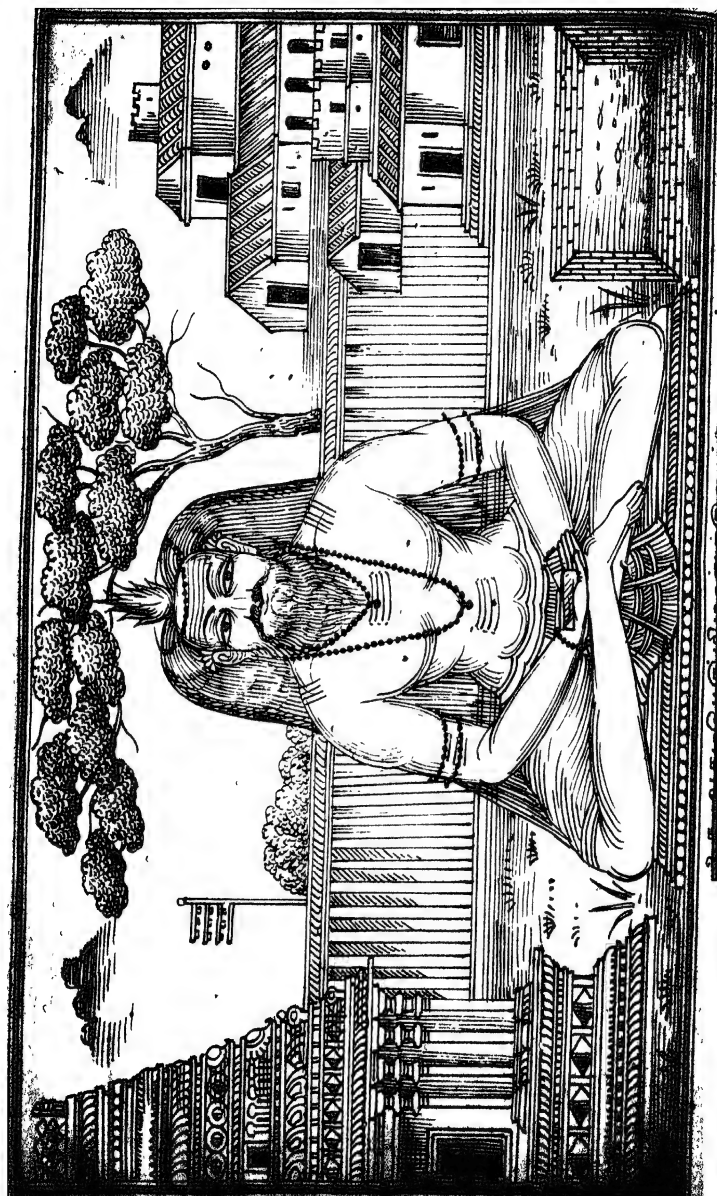
உ

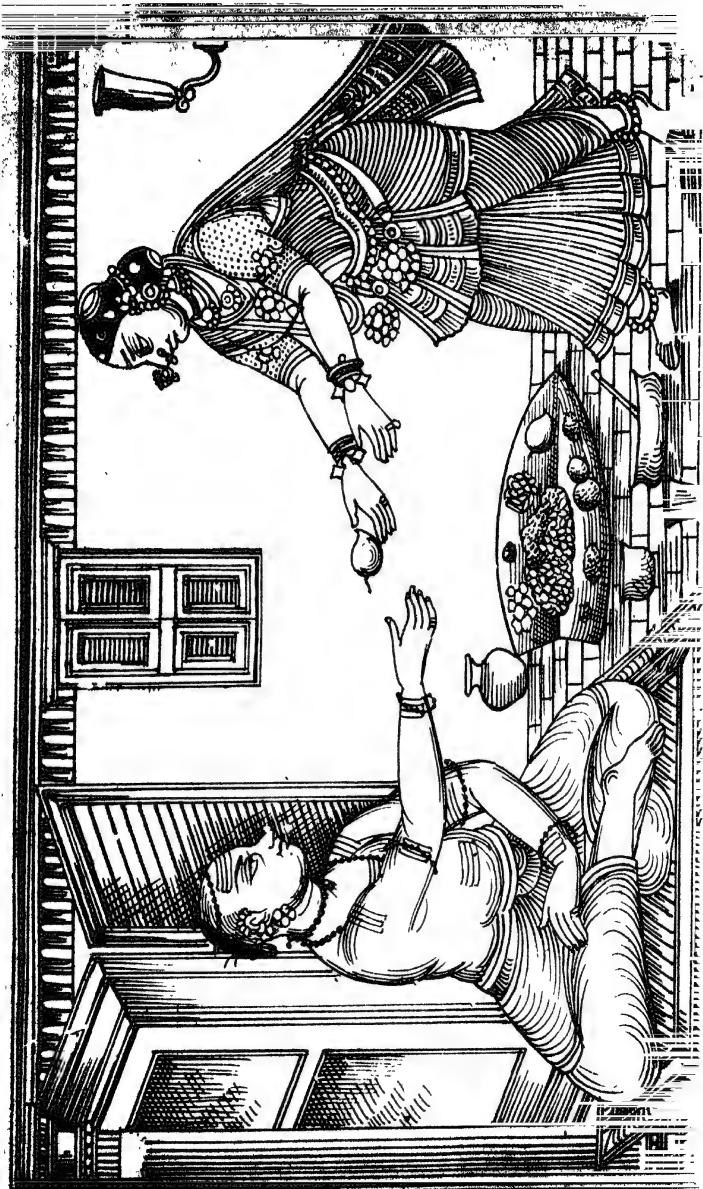
சுவமயம்.

இருபத்து மூன்றாவது

குலச்சிதை நாயனா புராணம்.

கோதில்புகழ்த் தருணமேருகுடியா கோவண்குலச்சிதையாராதென்னர்குலவமைச்சார்குணர, மாதவர்காடிபாவுமார்பாண்டி. மாதேவியாருள்வான்பயிர்க்குவேலி, காதன்மிருகவுணியர் கான்வாழிறறெற்ற கையவைவையைக் கரைசேர்கமுலிலேன்று, நீதினாலவாய்நிலைர்சேர்ந்த நிம்மலனாண்மலங்கணிக்கினோ.

பெரியபுராணம்.

பிப்ரபிச் செய்துவந்தார் அதனால் அவர் அணிமா, மகிமா, இலக்ஷ்மா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாசியம், ருத்னாவம், வசித்னாவம் என்கின்ற அஷ்டமகாசித் திகளையும் அடைந்தார். அலக்து, ப்ரீ பஞ்சாடாரத்தை ஜித்தவந்தார். இப்படி நிகழ்ந்தால்திலே திருவஞ்சைக்களத்திற்கென்று நெருப்பதிகம் பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிக்களத்துப் பாரமசிவனுடைய நிநவநிநிலே உத்தராகலாசத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஊழி விருத்திகொண்ட யோகப்பிரத்தியாகத்தால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திச்சுவா மிகள் உத்தராகலாசக் கந்த பரிசுக்கு அடைய என் பிரிந்து இங்கே வர்ழ மாட்டேன் என்றுநினைந்து இன்றைக்குயோகத்தினால் சிவனுடைய திரு வடிவைய அடைவேன் என்று துணிந்து யோகபுயமசயினை உடவினின்றும் பிரிந்து, திருக்கலாசத்தில் வீழ்நிநுக்கின்ற சிவனுடைய திருவடிவைய அடைந்தார்.

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

தங்குடிகுடிகாணாந்தால்வணிகன்மிகுதனத்தனநா நமபுதிதவதுபார்மாவின் செய்களிகுருவருநாலையுட்புகண்டுபுகணவனநசயித்துத்தெசநீங்க வங்கவுடலிழந்து முடிநடை யாலேரியம்மையெயென எதனப்பாவென்று பொங்குவடசயிலபணித்தாலங்காட்டும் பரிசுடைமலவாதம்மெருநிநினோ.

காரைக்காலிலே வையியிருந்திலே தனத்தன் என்பவன் ஒருவ ன் இருந்தான். அவனுக்குப் பரிதவநடபாரன்கின்ற ஒருபுத்திரியார் பிறந்தா ன் அத்தனத்தன் அபுத்திரபாலா நகரப்பட்டணத்தில் இருக்கின்ற நிதப தி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பாரமதத்தனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடு த்து, தனக்கு வேறுபிள்ளை இல்லாமல் அவரை நாகரட்டணத்திற்குப் போகவிடாமல் தன்னுடைய வீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவீடுகட்டுவித்து அ ளவிறந்த திரவியங்களையுங் கொடுத்தி, கணவனிடும் அகிலிருத்தினான் பாரமதத்தன் அந்தச் செல்வத்தை விருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்கு பெற நடத்திவந்தான் அவன் மனைவியாராகிய புரிதவதியார் பாரமசிவனுக்கிட ய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேலும்பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டிய

னவற்றை வழுவாத செய்வாராயினார் தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களுக்கு அமுது ஊட்டி, அவரவர் வேண்டியபடி பொன்-இரத்தினம்-வளதிரம் முதலாயின உதவுவார் இப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமத்தத்தன் தந்த காரியமுலமாக வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழம் கொடுத்த அவன் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தை முடித்து அவைகளை மலேவியாரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான், மலேவியார் அவைகளை வாங்கி வைத்ததின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினால் வருத்தி, அவர் வீட்டிற்குள்ளே ஸீசுவதியார் அவ்வடியருடைய நிலையைக்கண்டு கலங்கி நகர்ந்து போவானென்று அங்கேதந்திலை கறியமுது பாகம்பண்ணிப் பாலம்மாச் சிவனடியவரை பெறுதற்கு அரிய விருத்தினராய் வந்தொருநாள் காரியாரிடத்திலும் மலேவியையேறு கமக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லுதல்புடைய கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுதுசெய்தித்தார். அடியவர்கூறாறும் மாங்கனியொடு உண்டு, புன்தவதியை நுடைய செய்கையை வந்துபொயினார். பொயினபின் பரமத்தன் கடுப்பானவையிட்டுத் தவறு, பொசனம்பண்ணும்பொழுது, மலேவியார் எஞ்சிய தந்த மாங்கனியைக்கொண்டுவந்து, கலத்திலைவைத்தார்பரமத்தன் மிகவும் காரியபுள்ள புத்தியுடையவனாகி. அதன் இனிய கவையினாலே திருக்காய் பாயல் மலேவியாரைக்கொண்டு, மறந்தகனியையுமுண்டென்றவந்தலையென நான் மலேவியா பொன்நிலரச் செல்பவர்பொலர் பொன் பிறைகொண்டு சொத்தி நமமை விசுவசிக்கின்ற மெய்ப்பலர்களுக்கு உற்ற புகழ் கவுள் பரமசிவனடியவரே நவடினே தியானிக்க தார். உன்னே ஆங்கடவுரைய பகநனையினால், அகமகூரமாகிய ஒருமாத்கனி அவர் ஸையில் வாது தந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து, கணவனுடைய காதலால் அவர் அகலே உண்டு அதன் கவை தெவாயிர் தந்தையாரிடத்திலும் தந்தையியால், திருமுன்கான் தந்த மாங்கனியன்று இது புதுவாகங்களிலும் பெறுகமது அரியது, இதனை கீவங்கே பெற்றது என்றான், மலேவியா அதைக்கொண்டு சாமக்குத்திருவருள் உதவிய திருத்தை வெளிப்படுத்துவது தரும் என்று என்று தனைத்தமையால் நிகழ்த்தைக் சொல்லமாட்டாநவ நம கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக்கூறுதலும் தகுதியன்று என்று திணைகலமையால், அதனைச் சொல்லாது விட மாட்டாகவ நமாய் வந்தது தின்றி, நிகழ்த்தாடி சொல்வதேகடன் என்று துணிக்து. நீர் தந்தகனிகளில் ஒன்றை ஸீர் அடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டமையால் அதற்குநான் யாதுசெய்யவேண்டும் என்றுகவன்று பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தேன் அவருடைய திருவருளினால் இந்தக்கனிகளையெல்லாம் வந்தே தருத்தது என்றார், பரமத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மலேவியாராஜேஷ்கி, இந்தக்கனிக் சிவனுடைய திருவருளினாலே கிடைத்

ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அதைத் துத்தா என்றான், புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனைத் துதித்து, 'இன்னும் ஒருகனி தந்தருளிராகில் அடியேனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்விடும்' யென்றுசொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒரு மாங்கனி அவர்கையில்வந்து இருந்தது, அவர் அதைக்கொண்டுவந்து கணவன்கையிற்கொடுக்க அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான் வாங்கியபழத்தைப் பின் காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தமொழி, அப்புனிதவதியாரைத் தெய்வமெனரினந்து அவரைப்பிரிந்து வாழ்வெனும் என்று துணிந்து, தன்கருத்தைப் பிற நுகருவெளிபடுத்தாமல், அவரைத் தொடர்பின் ஓழுதினான் ஓழுகும்நாளில், ஒருமரக்கால்மெய்வித்து, தான் செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே வீழும்படுகின்ற அநும்பண்டங்களை அத்தனிடத்து நிறையஏற்றி, சுபதினத்திலே சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு, மாலுமிமுதலியாரோடும் ஏற, அத்தேசத்தை அடைந்துவர்த்தகம்செய்து சிலநாளாயின பின்மீண்டுமே அம்மரக்காலத்தில் ஏற்பாண்டிநாட்டி லுள்ள ஓநகரத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒருவைசியனுடைய மகளை விவாகம்செய்துகொண்டு மகா ஐகவரியத் தொடும்வாழ்ந்து இருந்தான், அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது, அவன்தான் கூடவாழ்ந்தது அஞ்சி நீக்கியமனைவியாகவரத் தான்தொழும்மெய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அந்தப் பெண்ணிற்கு இட்டான். பரமதத்தன் இப்படியே இங்கே இருக்க புனிதவதியார் காரைக்காலிலே கற்பிடுகிற இல்லறத்தை வழுதுநாடத்தக்கொண்டு வந்தார். அவருடைய ஞாநிகள் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச் சென்றபரமதத்தன் பாண்டிநாட்டிலே ஓநகரத்திலே செல்வத்தை விருத்திசெய்து கொண்டுவாசஞ்செய்கின்றான் என்றுகேள்விபுற்று, அவனிடத்திற் சிலரை அனுப்பி, அவருடையநிலையை உணர்ந்து, கவலைகூர்ந்து புனிதவதியாரைத்தாமே அவனிடத்துற்குக்கொண்டுடொய்விடவேண்டுமென்று சினைத்து, சிவிகையில் ஏற்றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கிற நகரத்திற்குச்சமீபித்துதாம், புனிதவதியாராக கொண்டுவந்தமையை அவனுக்கு ஆள் அனுப்பித் தெரிவித்தார்கள், அவன் அதனை அறிந்து அச்சம் கொண்டு, தன்னுடைய இரண்டாம்மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்கு வந்து அடிமையன் உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றான் இந்தப்பெண்ணுக்கு உம்முடைய பெயரையே இட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடையபாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான், உடனே புனிதவதியார் தம்முடைய ஞாநிகளிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க அவர்கள் வெள்கி, பரமதத்தனை நோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவது ஏன் என்றார்கள், அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அறபுதத்தைக் கண்டபடியால் இவர்தெய்வப் பெண்ணையென்றி மானிடப்பெண் அன்று என்று துணிந்து இவரைப் பிரித்தேன் இவரை நான்கொ

மூம் தெய்வம் சீன்றுகொண்டமையால், நான் பெற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு
 இவர் பெயரைத் தரித்தேன் அதுபற்றியே இவனுடைய திருவடிமையையும் வ
 ணங்கினை நீங்குநும் இவரை வணங்குங்கள் என்றான், அது கேட்ட ஞர்
 திகள், இது எனைய வுச்சரியம் என்று திகைத்து நின்றார்கள். புனிதவதியா
 ர் கணவர் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவடி
 களைச் சிந்தித்து, சுவாமி! இவனுடைய கொள்ஷை இது இன் இவன்பொரு
 ட்டுத் தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொருதிய நீக்கி தேவாரைச் சூழ்ந்து
 நின்று துக்கமீற்ற பெயர்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்த நாளேவென்கிறேன் என்
 னு நிராத்தந்தார், அந்தக்கணத்தே, அம்மட வுநுடைய திருவருளினாலேமா
 மிசம் முழுதையும் உதவி ஏற்பட்ட பரம மனனுலகமும் விண்ணுலகமும்
 வணங்கும் பெயர்வடிவாளினால், அதுகண்ட ஞானிகள் எல்லாம் அஞ்சி அவ
 ரை மமஸ்கரித்துக்கொண்டு போயவிட்டார்கள், புனிதவதியார், தமது உள்
 ளத்திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிந்தைப்பொருளினால், அந்தத்திரு
 வந்தாரியும், திருவிருட்டை மணிமாலையும் பரம ருளினால்.

அற்புதத்திருவந்தாரதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்துமொழிப்பயின் மயின்னெல்லாங் காநல்
 சிறந்ததின் செவடியே செந்தேனிறந்திகழ
 மைஞாநாற் கண - த்துவானோர் பொருமாநை
 யெஞ்ஞான்று திராபதி -ர்.

உரையினுமீம்மாலையந்தாழ்வெண்டா
 கரைவினாறகாரைகாறபெய்ச்சொற்பரவுவார்
 ஆராதவனபிடுடைண்ணலைச் சென்றே நன்னுவர்
 மொராதகாதல்பிறந்தா.

நருசிறந்தம்பலம்.

திரு. இரட்டைமணிமாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கவிததுறை.

கிளர்ந்துவெந்துவந்தும் போதஞ்சிடுஞ்செய்யென்பாய்
 தளர்ந்திங்கிருத்த நவிர்திகண்டாய்தளராதுவந்தி
 வளர்ந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
 யிளந்திந்துமெருக்கும்மிருக்குஞ்சென்னிசேகருக்கி.

வெண்பா.

உத்தமாய்வாழ்வானுலத்தகாலுறநூர்கள்
செத்தமரமடுக்கித்தியாழன்-உக்கமனாப்
நிளாழி நஞ்சுண்டெய்யாபு தன்றர்மே
கேளாழிநெஞ்சேகிளர்க்கு.

நிருச்சிதறம்பலம்.

ஸ்ரீமத் கைலாயகிரிக் கற்பு பொகனி நம்பி, புறப்பட்டு, மனசு ஆம்பர்
ரக்க நிரூத்த வேகத்தோடு சென்று அந்தக் கைலாசகிரியின் பக்கத்தை அ
டைந்து அங்கே காஷினுல் நடத்தல் சகுதி அனதென்று ஒழிந்து. தலையி
னுலே நடந்துபோய்மலையிலேற்றார். எறுமபொழுது உமாதேவியார் அதை
க்கண்டு எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடப்பத்தியைக் குறித்து உல
கமாதாவாகிய உமாதேவியாரோ ஆச்சரியம் அடைந்தாராயின் நாம் எவ்வ
ளவு ஆச்சரியம் அடைகல்வேண்டும் என்றார். கங்கைசெய்யும் பொருட்டு
த்தாம ஆச்சரியமுடையவராகி அவாது பத்திமலிமையை உயர்வொப்பில்
லாத பாமசிவனுடைய நிருவாக்கினுலையே நமக்கு உணர்த்துவித்து நம்
மை உயரசுகத் திருநாற்புகொண்டு அக்கடவுளை வணங்கி நின்று, சுவாமி
இங்கே சலையினால் நடக்க ஏற்றி வருகின்ற எற்புடம்பை உடையவரது அன்
மியுமசீமை இருக்கின்ற என்ன சொல்ல, பாமசிவன் இங்கேவருகின்ற
வள் மலையம் துழக்கின்ற அம்மை எனறறி இந்தப் பொருமைபொருத்தி
யவரவதநாயும் வெண்டப்பெற்றாள் என்றார். பின் புனிதவதியார் ஊபித்
தில் வந்தவுடனே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவனாதேக்கி அம்
மையி' என்ற அழைத்தார். அதுமேட்ட புனிதவதியார் அப்பாவன்றுசொ
லலிக்கொண்டு அவருடைய நவரவருகினிலே விழுந்து மலையகரித்து எழுந்தா
ர். சுவாமி அவருடைய நனக்குமவண்டும்மலாமயரதுஎனது வினாவ, புனிதவ
தியார் வணங்கி நின்று சுவாமி, அடிமேனுக்கு விளிப்பிமவாயமிய வேண்
டும் பிறக்கினும் தேவரினா ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும். இன்னு
ம்தேவரீ நிருத்தஞ்செய்யும்பொழுது தேவரிருடைய நிருவாழியின் கீழே
சிவானந்தனை உடைமெனுகி தேவரினாப் பாடிக்கொண்டு இருத்தல்வே
ண்டும் என்றார். சுவாமி அவனாநொக்கி நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்
டிலே மும்முடைய நடனத்தை தரிசித்து பேராணத்ததோடு நம்மைப்
பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்கார். அதுமேட்ட காரைக்காலம்
மையார் சுவாமியை மலையகரித்து அதுமதிபெற்றுக்கொண்டு நுவலங்காட்
டுக்குத் தலையினால் நடந்துசொறு சுவாமியுடைய நிருநடனத்தைத் தரிசி
த்து, “கொங்கைநாங்கி” என்பதை முதலிலுடைய முத்தி நுப்பித்திதை
யும் “எட்டிழிவவர்கை” என்பதை முதலிலுடைய திருப்புகத்தையும் பா
டியருளினார்.

அம்மைமூத்ததிருப்பதிகம் - பண் - நட்டபாவை.

திருச்சிறம்பலம்.

கொங்கைதிரங்கிரம்பெழுந்து குண்டுகண்வெண்பற்முழியயிற்துப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீன்பொருயர்நீள்கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலகாடடிற்முழ்சடையெட்டுத்திசையுமீசி
யங்கங்குளிர்த்தனலாடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (க)

தள்ளிக்கவட்டிடைக்காலேநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னகக்குவெருண்டுவிவங்குதாட்டிற்
துள்ளித்துடித்துசுகுடுபிணத்திச்சுடடிடமுற்றுஞ்சுழித்துழுத்தி
யள்ளியபிசுக்கநின்றுடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (உ)

வாகைவிந்துவெண்ணெற்றெழுவிட்டமயங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கெ
கூகையோடாண்டலைபாடவாநதைக்கோடதனைமறமுதித்தோடிவிசி
யீகைபடர்தொடர்ககளிநீழலீமமிடுசுகொட்டகத்தே
யாகங்குளிர்த்தனலாடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ங)

குன்றிலோய்க்குழிச்சேசாற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனைமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபெய்க்கனையடித்தீதாடிடுங்காடாங்கா
மண்டிலநின்றங்குளாளமிட்டுவாதித்துவிசியெடுத்தாநாத
மண்டமுறநிமிநாதர்டுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ச)

விழுதுநனைத்தைவிழுக்கியிட்டுவெண்டலைமலைவிரிப்பூட்டிக்
கழுதுதனபிள்ளையைக்காளியென்றுபேரிட்டுச்சீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுத்துடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாண
சமுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (ஞ)

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாறழைப்பருந்தொடுகூகைபாண்டையாந்தை
குடடியிட்டமுடடைகூகைபெய்கள்குறுநரிதின்றின்னங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகபுடாட்டி யாங்கை
யட்டமெடாயநின்றுடுமெங்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (கா)

சுழலுமழல்விழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்குழந்துதுணங்கையிட்டோடியாடித்
தழுவுளெரியுமபிணத்தைவாங்கித்தானறடிதின்றின்னங்காடுகாட்டிற்
சுழலொலியோசைச்சிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்
தழுவிழித்தோரிகதிக்கவாடுமப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (கி)

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றுநன்னெழிநாடிநயந்தவனா
முடிபுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சுழச்சுழம்
காடுக்கடலுமலையுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
யாடுமமர்புயங்களைக்களப்பனிட்டுத்திருவாலங்காடே. (கி)

துத்தங்கைக்கிளைவிளரிதாரமுழையினியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கரைதக்கையோடுதருணிசசகதுகதுமிதாளமவினை
மத்தளங்கரடிகைமுனகைமென்றேறமநகந் துட முழாமொந்தைவாசித்
தத்தனமைவினோடாமெங்குளப்பனிடந்ருவாலங்காடி (க)

புந்திகலங்குமிதியங்கியிறத்தவரைபுறங்காடிவிட்டுச
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துக்ககவரிட செந்நீவிளக்கா
முந்தியமார்முழவினோசைசுகைசுகைவசிலமிட்டகவாரங்க
வந்தியின்மாநடமாடமெங்குளப்பனிடந்ருவாலங்காடி (க0)

ஒப்பிணையில்லவன்பேயுகளகூடி யொனல்னையொன்றடிசுதொக்கவித்துப்
பப்பிணையிட்டுபபரணடைபாடபாடி நுகந்நரியாழ்ப்பாடி
வப்பிணையணிதிருவாலங்காடி ளுடி களைச்செடிதலைக்காரைக்கார்பேய
செபியிசெந்தமிழ்கதும்வலராசிவக்கிசோநிப்பமெயதுவாரோ.

உருசசிதறம்பலம்.

தேவாரம்பண்-இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டியிலவமீகைகூரைகாராடாநதெங்குஞ்
சுட்டசுடலைகூழந்தகளளிசோநதகுடர்கவவப
பட்டபிணைகள்பறத்தாடிநபைந்போல்விழிகழிகுடபேய
கொட்டமுழவங்குளிபாடககுழகனாடுமே. (க)

நிணநதானுருகிநிலநதானனைப்பநெடுமபநகுழிகுடபேய
சுணங்கையெறிநதுகூழுநோக்கிபுடாவிதெங்ம
கணங்களகூடிப்பிணங் கணமாந்நிகனிநுதமனததவா
யணங்குகாடினல்கையெந்நயழகனாடுமே

புடகள் பொதுததபுலாலவெண்டலையையுமேநிகவவ
வட்டுவென்றழைப்பவாநதைவிசவநோசிறுககை
யுடகவிழிக்கலுமனவெருட்டவோரிகுதிதெங்கும்
பிடகநக்கம்பேணுயிறைவன்பெயருடபெருங்காடி. (க)

செததபிணததைத்தெனியாதொருபேயசென்றுவிரல்குடிக
கத்தியுறுமிக்கனல்விடெந்நதுகடக்கபபாயநதுபோயப
புததல்வயிறைநபபதைக்கமோநிப்பலபேயிரிநதோட
பித்தவேடங்கொண்டுகட்டம்பொருமானாடுமே. (ச)

முள்ளிதீந்துமுளரிகருகிமூண்சொரிந்துக்குக்
கள்ளிவறவெள்ளில்பிறங்குகடுவெங்காட்டுள்ளே
புள்ளியுணமுமான்றோலொன்றுடுததுப்புலித்தோல்பியறகிட்டுப்
பள்ளியிடமுமதுதேயாகுப்பரமனாடுமே. (டு)

வாளேக்கிளவலோவாபெயிறறுவண்ணசசிறுகூகை
மூலேததலையுமபிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற்
றாளிப்பணையினிலேபோனமயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கட்டோய்
கூலிங்கணங்களாதுமலோடியம்பக்குழகனாடுமே. (சு)

நொநதங்கிடநதகடலைதவிநுகரும்புழுக்கினரிச
சீந்தித் திருததங்குறங்குளுவிறுபேய்சொம்பபொட்டிற்
முத்தமுழுவம்விழவினோயமுறைமைவமுவாடு
யநதிரிநுத்தமனல்கையேநதியழகனாடுமே. (௭)

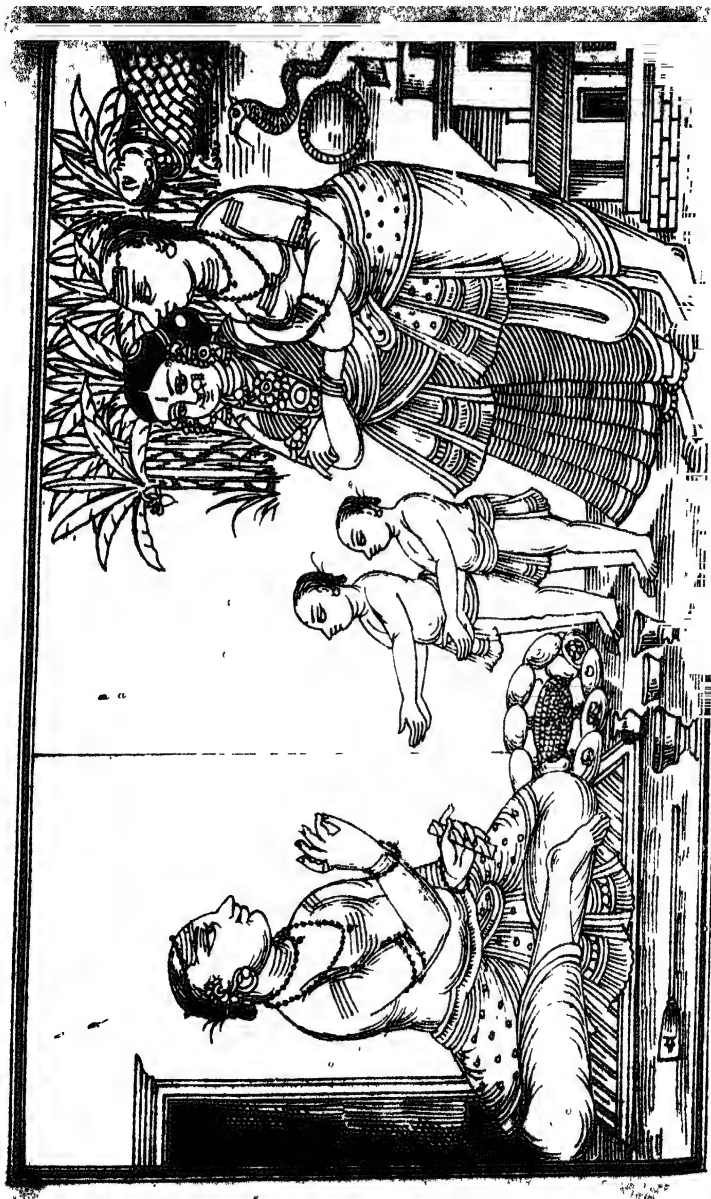
வேபகாளாங்கிவெண்முத்துநிர்வெடி ரொளகடலையுள்
ஒழுமுருவிலுலகூநதலலறுபகுவாய்ப
பேய்களகூடிபிணங்கண்மாத்தியணங்குபெருங்காட்டிற்
மாயனாடமலையானமகனாடு நனடுகோகருமே. (அ)

கடுவனுகளுங்கைமுழபொதுமபிறகமுமுபெயுமா
யிடுவெண்டலையுமீம்பபுகையுமெழுநதபெருங்காட்டிற்
கொடுவெண்மழவும்பிணையுநததுமபக்கொள்ளெனறிசைபாடப
படுவெண்டெடியுமபறையுங்கறங்கபரமனாடுமே. (க)

குண்டைவயிறறுகருநிபசிறியநெடியபிறங்கறபேய
இண்டுபடாநதவிருளமுமயானத்தெரிவாயெயிறறுபபேய்
கொண்டுகுழவித்தடவிவெருட்டிக்கொள்ளெனறிசைபாட
மிண்டிமிளிரநதசடைகடாழவிமலனாடுமே. (க0)

சூடுமதியஞ்சடைமெலுடையாசுழல்வாந்நிருட்ட
மாடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிநதகனல்வாயெயிறறுககாரைக்காறப்பயதன்
ாடலபத்தும்பாடியாடபாவாசமே
திருச்சிறறமபலம்.

அவாசவாமியுடைய தூக்கிய திருவடி மின்கிழை சிவானந்தத்தை
அனுபவித்துக்கொண்டு கெகாலமும் இருக்கின்றார்.

உ
சிவமயம்.

இருபத்தாழ்வது அப்பூதிநாயனார் புராணம்

அந்திமினநதிங்கனாவுரும்பூதியுருமரையோர்திருநாவுக்கரசினும
பந்தரிடையெழுதககண்டரசமெய்தபடணீந்தபரிகலநேடிப்படப்பனபிசோநத
மைந்தனூயிருபர்கதலியிலேமேற்றுஞ்சுமவாளரவுககரவுடனமறைததலகேட்டுச
சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிகமருந்தாற்றாததுததிருவமுதுசெயவருளேச்சோந்தளாரோ

சோழமண்டலத்திலே நிக்சனூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, பாவங்
கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும புண்
ணியங்களென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவரு
ம், கிருகந்தாசசிரித்தையுடையரும் சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற்கிறந்
தவரும், ஆகிய அப்பூதிநாயனா எனபவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவா
அப்பூதிமாகுமிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்
று அவராமேலே மிக அன்புகூர்ந்து தம்முடைய வீட்டிலுள்ள அனைவை
கள்-பிள்ளைகள்-பசுக்கள்-எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாய
னாருடைய பெயரையே சொல்லிவருவார் இன்னும் அவர்மேலாகையினு
லே திருமடங்கள் தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்-குளங்கள்-சுத்தனவனங்கள்முதலிய
வற்றை அந்நாயனா பெயரினா செயதுகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நா
ளிலே, அத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழனமாவனும் ஸ்தலத்தை
வணங்கிக்கொண்டு. பிறதலங்களை யும் வணங்கும்பொருட்டு, அந்நாய
னாருக்குச் சமீபமாகியவழிலே செல்லும்பொழுது, ஒரு தண்ணீர்ப்பந்த
ரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயர் எங்கும் எழுத
ப்பட்டிருந்ததலைக்கண்டு, அங்கு நின்றவர்கள் மலனாரோக்கி, இந்தத்தன
ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவராயாவர் என்று வினாவ, அவர்கள்,
இப்பந்தரை மாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்கும் உள்ள அறச்சாலைக்குள
ங்கள் நந்தவனங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பூதிநாயனாஎன்பவர் இந்திரு
நாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயராலேயே செய்தனர் என்றார்கள். அ
தைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளேட்டு இங்ஙனம் செயதற்குக் காரணம்
யாதோ? என்று நினைந்து அவர்களை நோக்கி அவர்எவ்விடத்தில் இருக்கின்
றவர் என்று வினாவ அவர்கள் இவ்வூரவரே இப்பொழுதுதான் விட்டுக்குப்
புறப்புகின்றார் அங்கிலும் காரணம் சமீபமே என்றார்கள், உடனே திரு

நாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதிநாயனருடைய விட்டுத்தலைகடையாயினிற் செல்ல, உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனா சிவனடியார் ஒருவர்வாயிலில் வந்து நிற்கிறார் என்று கேள்வியுற்று வினாந்துசென்று அவருடைய திருவடிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினா. அப்பூதிநாயனா, சுவாமி! தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு எதுபற்றி எழுந்தருளினீர் என்றவினாவ, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாம் திருப்பமுனத்தை வணங்கிக்கொண்டு வரும்பொழுது, வழியிலே நீர்வைத்த தண்ணீர் ப்பத்தனாககண்டும் அப்படி மேகீர்செய்திருக்கின்ற சிறுதருமங்களைக்கேடும் உம்மெலே சந்தோஷங்கொண்டு இங்கேவந்தோம் என்று சொல்லி பின்பு சிவனடியார்கள் பொருட்டு நீர்வைத்த தண்ணீர்ப்பீர்த்தோம் உம்முடையபெயரை எழுகாதுவேறொருபெயரை எழுதியதற்குக் காரணம் யாது என்று வினாவ, அப்பூதிநாயனா நீர் நலவார்த்தையருளிச்செய்தீர்ப்பா தமர்களாகிய சமணர்களோடு கூடி பல்லவராஜன்செய்த விக்கிணங்களைச் சிவபக்தி வலிமையினாலே ஜயித்த பெருந்தொண்டரது திருப்பெயரோ வேறொரு பெயர் என்று கோபித்து பின்னும், பரமசிவனுக்குத் திருக்கொண்டு செய்தலாலே இம்மையினும் பிழைக்கலாம் என்பதை என்பொலும் அந்விடிகளும் தெனியும்பொருட்டு அருள்புரிந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நான் எழுத நீர் இரத்தக்கொடுஞ்ச்சொல்லானபே குமபடி சொன்னீர் கற்றோணியைக் கொண்டு கடல்கடந்த அந்தநாயனருடைய மகிமையை இவவுலகத்திலே அறியுதார யானா நீர் சிவபெருங்கடும் நின்று இவ்வாற்தை பேசினீர் நீர் எங்கே இருக்கிறவர், சொல்லும் என்றார். திருநாவுக் கரசுசுவாமிகள அவ்வாறியுந் தரும அனைய அறிந்து, ஆருக்கசமயப் பருமியிலே நின்று எழமொரு திட்டி சிவன குடியேறிய வரவிகது ஆட்கொள்ளப்பெயர் வணங்கிய சிவனமபெயரான என்று சொன்னார். உடனே அப்பூதிநாயனா, நான் நலவார்த்தை சிரசினமெலே குவிய, கண்ணீர் சொரிய, நான் தமரோடு மெஞ்சினப்பா பாரியிலே விட்டுத்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைய அறிந்தாரவிகதுகளைப் பூண்டார், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதிநாயனா எதாவணங்கி எடுக்காது அப்பூதியடிகள் மிக்க லிப்படைந்து கூடகாடினா, பாடினாசெஷமே லீட்டினால் செயவது இன்னது என்று அறிவாரெ லீட்டினுள்ளன சென்று மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறந்தவர்களுக்கும் தருமத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளையெழுந்தருளிவந்த சந்தோஷமாயாரத்தைச் சொல்ல அவரே. அழைத்துக்கொண்டுவந்துநாயனா வணங்குமபடியெயது அவரை உள்ளே எழுந்தருளியிது பாதப் பிரகாசனாரு செயதார். அங்மனம் செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள்மேலே தெளித்து உள்ளும் புரித்தார்கள், நாயனா ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து சுவாமி தேவரீர் இங்கேதருவமுதுசெய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார் அப்பூதிநாயனார் திருவமுது சமைப்பித்து தங்கள் புத்திரராகிய பூத

த திருநாவுக்கரசை வாழைக்குறுத்து அரிந்துகொண்டு வரும்பொருட்டு அ
னுப்ப அவர் வினாந்து தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குறுத்து அரியும்
பொழுது, ஒருபாம்பு அவருடைய கையிலே தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொ
ண்டது அவர் அதை உதறி வீழ்த்து பதைப்புடனே அதுபறைய வேகத்
தினாலே வீழுமுன் செய்துறுத்தை வேகத்தோடு கொண்டொடிவந்துவி
ஷம்முறையே ஏறித்தலைக்கொண்ட எழாம்வேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணு
ம்சரிமும் கருகித் தீய்த்து உரைகுழி மயங்கி குறுத்தைத் தாயார் கையி
ல்நீட்டி கிழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டு தந்தையாரும் தாயாரும் ஐ
யோ இதுதெரிந்தால் இனிநாயனார் அழுதுசெய்யாரோ, என்று துக்கித்து ச
வத்தை விட்டுப்பறத்து முற்றத்தின் ஒப்பங்கத்திலே பாயினால் மறைத்து
வைத்து விட்டு அப்பமுர்த்தியிடத்திற் சென்று சுவாமி எழுந்துவந்து அழு
துசெய்தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமுர்த்தி எழுந்து
கைகால் சுத்திசெய்து கொண்டு வேறோர் ஆசனத்தில் இருந்து விழுதிதரி
த்து அப்பூதிநாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விழுதி கொடுத்து புத
ல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரோடுக்கி நாம்இவர்களு
க்கு முன்னே விழுதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்டபுத்திரரை வருவியும்
என்றார். அப்பூதிநாயனா இப்போது அவன் இங்கே உதவான் என்றார், அ
ப்பமுர்த்தி அதைக் கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்மு
டைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தடுமாற்றத்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரோடுக்
கி அவன் என் செய்தான் உண்மை சொல்லும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் அ
ஞ்சி நெடுக்குற்று வணங்கினது நினைத்த சமாசாரத்தைச் சொன்னார், அப்
பமுர்த்தி அதைக்கேட்டு நீர்செய்தது நன்றாயிருக்கிறது இப்படிவெய்யார்
செய்தார், என்றுசொல்லிக் கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்
றுசுவத்தை அங்கேகொணர்வது விஷத்தை நீக்கியருளும் பொருட்டுபர
மசிவன்மேலே திருப்பதிகம்பாடினார், உடனே அர்புத்திரர் உயிர்பெற்று எ
ழுந்து அப்பமுர்த்தியுடைய திருவடிபாளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமுர்
த்தி விழுதி கொடுத்தருளினார். அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள்பு
த்திரர் பிழைத்தமை யைக்கண்டும் அதைக்குறித்துச் சந்தோஷிப்பாமல்நா
யனார் அழுதுசெய்யா திருந்தமையைக் குறித்துச் சித்தை நொத்தார்கள், அ
ப்பமுர்த்தி அதனை அறிந்து அவர்களுடும் விட்டிற்சென்று அப்பூதிநாய
னாரோடும் அவர் புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அழுதுசெய்தருளினார் அப
படியே சிவநாள் அங்கிருந்து பின் திருப்பமுனத்திற்குப் போயினார், அப்பூ
தியடிகள் சைவசமய சாரியராகிய திருநாவுக் கரசுசுவாமிகளுடைய திருவ
டிகளைத்துதித்தலே தமக்குப் பெருஞ்செல்வமெனக் கொண்டு வாழ்த்திரு
ந்து சிலகாலம் சென்றபின், பாமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

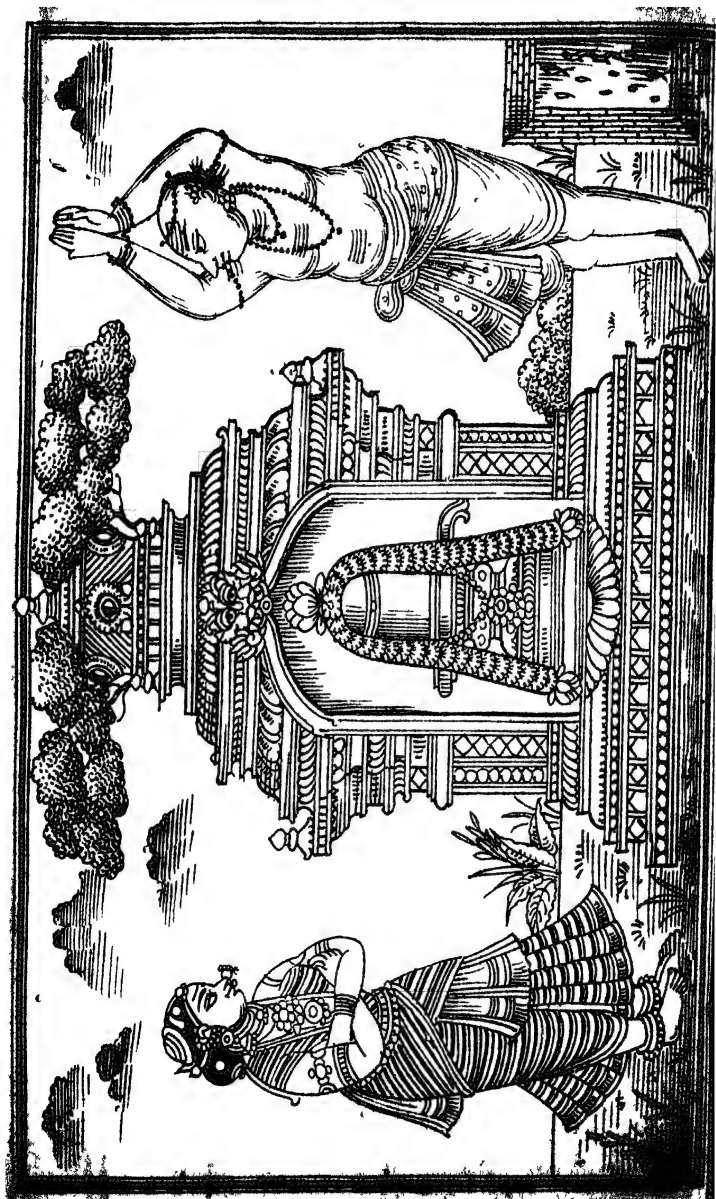
உ.
சிவமயம்.

இருபத்தேழாவது திருநிலநக்கநாயனார் புராணம்.

நீதிதருமறையார்வாழ்சாத்஥மங்கைநிலநக்கநாவத்திநிமலர்மேனி
பூதினிமுருசிலம்பிகடித்தவளைத்தார்க்குமயாதவிடநாதனுறுநோய்காட்டக்
காதன்மிகுமன்னவியையுமகிழ்ந்தமேவிககாழியர்கோனமுதசெயககளிததவாழ்ந்து
வேதிகையிறுபாணனார்க்கிடமுல்வினினங்குலெ, நுமணத்தானேமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே பிராமணா குலத்திலே, திருநிலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவராவேதத்தின் உள்ளுறையையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப்படி சிவார்ச்சனை பண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குச் திருவமுது செய்வித்தல் முதலாயி யபலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வார். அப்படிச் செய்யும் நாளிலே ஒருநிதிரவழிகரை ஈட்சத்திரத்திலே சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு அந்தஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமியையும் அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகாணங்களைக் குறைவறக் கொண்டுவர அவ்வாலயத்திற் சென்று, பூசைபண்ணிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்திதானத்திலே மலங்கரித்து இருந்து கொண்டு வேதாக்கமாதி சமஸ்த சாஸ்திரங்களின் உண்மையிடுபாருளாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தார். ஜபிக்கும்பொழுது ஒருசிலம்பிமோலே நின்றவருவி சிவலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. அதைச் சமீபத்திலேநின்ற மனைவியாராகண்டு அச்சமடைந்து விரைந்து குழந்தைமேல் விழுஞ்சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிப்பவர்போல அன்புமிகுதியினாலே அந்தச் சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமித்தார். திருநிலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு தம்முடைய கண்ணைப்பூதெத்து அம்மில்லாதவனோ நீ இப்படிச் செய்ததென என்று சொல்ல மனைவியார் சிலம்பிவிழுந்தபடியால் ஊதித்து மித்தென் என்றார். நாயனார்மனைவியாருடைய அன்பின் செயலையென ஈன்குமதியாமல் அது அதுசிறம் என்றுகினைத்து அவரை நோக்கி நீ சிவலிங்கத்தின் மேலேவிழுந்த சிலம்பியை வேறொருபரிசினாலே நீக்காமல் முறப்பட்டுவந்து ஊதித்துமித்தாய். இந்த அதுசிறத்தைச்செய்த உன்னையான் இனித்துமத்தென் நீங்கிவிடு என்றார்.

ப்பொழுது சூரியாஸ்தமனமாயிற்று மணவியர் நாயகருடைய ஏலவினாவை
ஒருவழிநீங்க நாயகர் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பி-
விட்டார். மணவியர் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவரிடத்திறச்செல்லமா-
ட்டாதவராகி ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனா நித்திரை செய்யும்பொழுது
பாமசிவன் அவருங்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருமே-
னியைக் காட்டி உன்மனைவி மனமவைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழியு-
ப்புறம் சிலம்பியின் கொப்புளம் என்று சொல்லியருளினார், நாயனார் அஞ்ச-
த்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்துஎழுந்து கூத்தாடினார் பாடி-
னார் சிவனுடைய திருவருளை வியந்துநின்று அழுதார். விழித்தபின் ஆலய-
த்துக்குப்போய் சுவாமியை மஸகரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மணவியா-
னையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார், அதற்குப்பின்முன்
னிலுமபாக்க மிகுதமகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையையும் மகேசுர பூசை-
யையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

அப்படி இருக்கும்நாளில் பாமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமு-
ந்ததிகவாமிகளுடைய மகிமையைக் கொள்வியுற்று இவருடைய ஸ்ரீபாதா-
விரதங்களைத் தரிசிப்பவனாகும் என்னும் அத்தியாத ஆசையையுடையா-
யினார் அப்படி இருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள்
ஐவந்திராதரை வணங்கும் பொழுட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் சாத்தமங்-
கைக்குவர திருநீலக்கநாயனார் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் ந-
டைப்பந்தரிட்டு வாழைமனையும் கழுகுகளையும் நாட்டிதோரணங்க்கீர் கூட்டி-
நிறை குடங்களுக்கும் தூபிப்பங்களுக்கும் வைத்து தம்முடைய ஞாநிகள் சமஸ-
தரோடும் அவரை எதிரொண்டு நமஸ்கரித்து தம்முடைய வீட்டிற்கு அ-
ழைத்துக் கொண்டுபோய் இருவருது செய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்-
ததிகவாமிகள் அன்றிரவிலும் அங்கேதானே திருவமுதுசெய்து திருநீலக்-
கநாயனரை அழைத்து திருநீலகண்ட ப பெரும்பாணருக்குமவியாரா-
க்கும இன்று தங்குதற்கு ஓரிடங் கொடும என்று சொல்லியருள திருநீலக்-
கநாயனார் வீட்டுக்கு நடுவிருக்கின்ற வேதிகையின் பக்கத்திலே அவர்க-
ளுக்கு இடங்கொடுத்தார் திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் அவ்விடத்திலே வே-
திகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஒங்கி முன்னையிலும் சிறந்து
பிரகாசித்துவருணமன்று பத்தியேமகிமைதருவது என்பதைவிளக்கவும் அ-
துகண்ட திருநீலக்கநாயனார் மகிழ்ச்சியுடையவும் விறலியாரோடு நித்தி-
ரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்தபின் ஐவந்திரா-
த்சென்று சுவாமிமேலே திருநீலக்க நாயனரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதி-
கம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்துபின் திருநீலக்க நாயனாருக்கு விடைகொ-
டுத்து அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார் திருநீலக்கநாயனார்திரு-
ஞானசம்பந்த மூர்த்திமேலே பதிந்த அன்பும் அவருடைய கேண்மையும்

அவருக்குப்பின் சொல்லும்படி தம்மை வலிந்தன வாயினும் தாம் அவருடைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத் திருப்பதியிலே அவருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் சொல்லுந் தலங்களிலே இடைநாட் ளளிற்சென்று, அவரோடிருந்து பின்திரும்பிவிடுவார். இப்படிநெடுநாட் சென்றபின் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்துசிவபதமடைந்தாரா.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தீட்டாவது

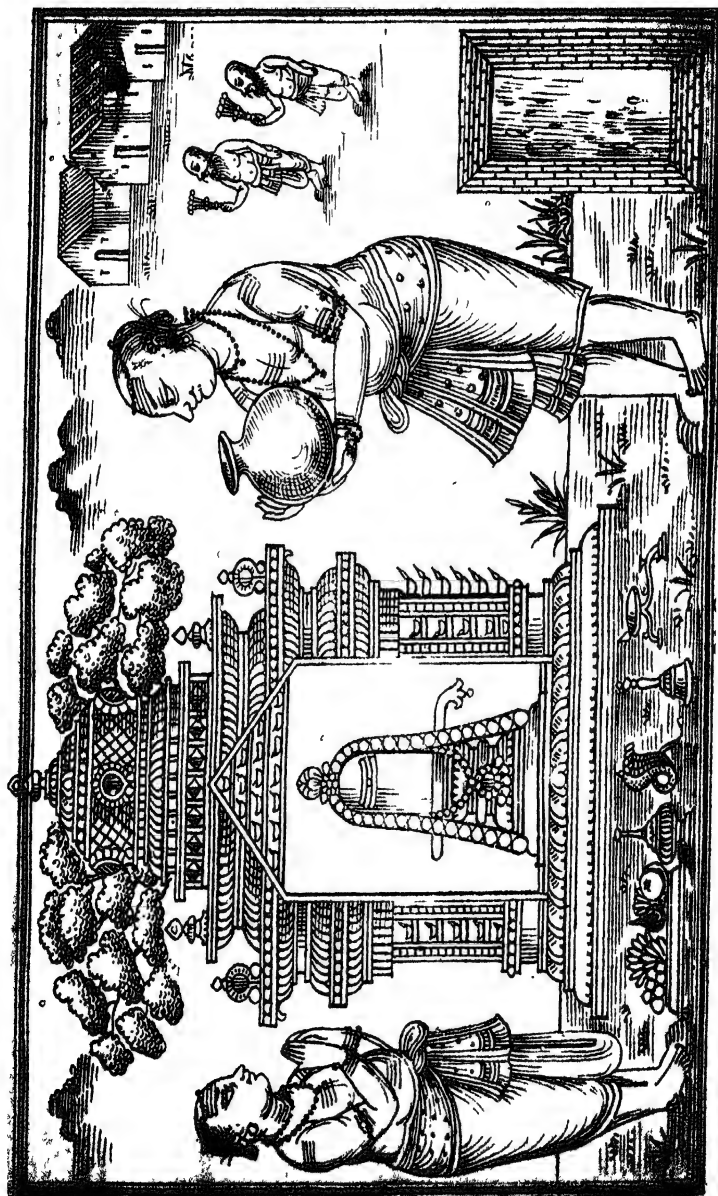
நமிநந்தியடிகளையூர் புராணம்.

நண்ணுபுகழமுதையோர்வாமேமர்ப்பே னூர்நமிநந்தியடிகழருவிளக்குந்நல்கு வெண்ணெயமணர்கல்விலக்கிராலாநுநிலங்குமரநெரியாருக்கேற்றுகாளிற கண்ணமணர்கெட்க்கண்பெற்றடிகள்வாழக்காவலனுனிமித்தங்கட்டுவித்தே யண்ணலருள்கண்டாருமரந்துதொண்டாககாணியெனுமரெனருளடைந்தாரோ.

சோழமண்டலத்திலே ஏம்பேருநிலே பிராமணர்குலத்திலே பரம சிவனுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாத அகோராத்நிரம் வழிபடுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மிகநாதரை வணங்கி னார் ஒருநாள் வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுனரிலே அடைந்து பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரநெறி என்னும் ஆலயத்துட புருந்து சுவாமியை மமஸ்கரித்து அங்கே செய்யவேண்டிய பலதொண்டுகளைச் செய்து இரவிலே அங்கே எண்ணில்லாதீபமேறறுத்தற்கு வீரம்பி எழுந்தார் எழுந்தபொழுது மாலைக்காலமாதலைக் கண்டு அப்பாற்செல்லிறபொழுது செலலும் என்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர் வீடென்று அறியாமையினாலே புருந்து சிவாலயத்தில் விளக்கெற்றதற்கு நெய் தாருங்கள் என்று கேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலே சுவாஸிக்கின்ற அக்கினியையுடைய பரமசிவனுக்கு விளக்குமிகையன்றோ இங்கே நெய் இல்லா விளக்குகிரியிராகில் நீராமுகந்து எரியும் என்றார்கள் நமிநந்தியடிகள் அந்த

சொல்லப் பொறுதவராதி அப்பொழுதே மிருத்த மனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமி சந்திதானத்தில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீ உன் மூலைய கலையை நீக்கி இதற்குச் சமீபத்தில் இருக்கின்ற குளத்தில் நீராமுதது கொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்று ஒரு அசிரி வாக்குத் தோன்றி நமிநந்தியடிகள் அதைக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து திருவருளே வியந்துகொண்டு எழுந்துபோய் குளத்தில் இறங்கி சிவபாமத்தை உச்சரித்து நீரா முகந்துகொண்டு கோயிலிலே வந்து அகலிலே முறுக்கிட நிரமின்மலே அந்நீரா வார்த்து விளக்கேற்றினா அது சுடர்விட்டு பூந்தது அந்நகண்டு அவ்வாலயம் முழுகிலும் சமணர்கள் எதிரே மிருத்த களிப்பு ன் ஈடாய் நீரினாலே விளக்கெரித்தார் திருவிளக்கு விடியுமளவும் நினது எரியுப்படி குலையினது தகவிகளுக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து றிவிலேதான் தமமுடைய ஊருக்குப்போய்சி வார்ச்சனை பண்ணி அபுதுசெய்து நிதழுவரகொள்வார் உதயகாலத்திலே பூசையை முடித்துக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து அபுநெறி என்னும் ஆலயத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, பகன்முழுதிலும் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலே எங்கும் விளக்கேற்றுவார் இப்படி நிகழும் காலத்திலே தண்டியாடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம் விளைந்து நாசமடைய, திருவாரூர் பெருமையடைந்து விளங்கிடது சோழமகாராஜா, நமிநந்தியடிகளே அத்தியட்சராக வன்மீக நாதருக்குவேண்டும் நமிநந்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தான் நமிநந்தியடிகள் விதிவிடங்கப் பெருமானுக்குப் பங்குனி மாதத்திலே மகோபசயம் நடத்துவீர்தார் நடத்துவீக்கும பொழுது, சுவாமி ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள சகல சாதியார்களும் ஒருங்குசேவித்துப் போனார்கள் நமிநந்தியடிகளும்சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியுடைய திருவோலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார். பொழுதுபட சுவாமி திரும்பி கோயிலிலேபுக, நமிநந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊரை அடைந்து, விடிநிலுள்ளே புகாமல்புறங்கடையிலே படுக்க, மனைவியர்வந்து உள்ளே எழுந்தருளிச சிவார்ச்சனையையும் அக்கிவி காரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும் என்றார், நமிநந்தியடிகள், இன்றைக்கு சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தருளியிப்பாது நானும் சேவித்துப்போனேன் உகாசியும் கலந்துவந்த படியால், ஆசௌசமுண்டு ஆதலால், ஸநாமபண்ணிய பிராயசசித்தம்செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவார்ச்சனையைத் தொடங்கல் வேண்டும் அதற்கு நீ ஜலம் முதலாயினகொண்டுவு என்று சொல்ல மனைவியாரும் கொண்டு வரும்பொருட்டு விழைந்துசென்றார் அப்பொழுது நமிநந்தியடிகள் சிந்தூரக்கமலம், நித்தினா செய்தார். செய்யும்பொழுது, விதிவிடங்கப் பெருமாள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி திருவாரூரிலே பிறந்த

வர்கள் எல்லாரும் நம்முடைய கணங்கள் அதை நீ காண்பாய் என்று சொல்லி மறைந்தாளுநர் நம்நந்தியடிகள் விடுத்தெழுந்து தாம் நினைத்ததற்கு ம்மென்றுகருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையை முடித்து மனையியாருக்கு நிகழ்த்ததைச் சொல்லி, விடுத்தபின் நிருவாண நுகர்ப்போனார். போன பொழுது அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூப முள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள் அவ்வுருவம் நீங்கி முன்புபாலாயின மையையுங்கண்டு, அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொருத்தருளும் என்று சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின் நிருவாணிலேதானே குடிபடுத்து தமமுடைய திருத்தொண்டு களைச் செய்துகொண்டிருந்தார். கெடுக்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியநியாக வேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டு நிரந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று நிநராவுக்கரசு சுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகதாலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்த லோகங்களும் தொழுமபடி திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ.
சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது,

வம்பராவரிவண்டுச்சருக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகவாமிகள்புராணம்

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தசவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேதிசைபிநமு நன்னிதாளம்வாங்கியிலங்கியரித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனகற்றிப்பூத்தொட்டிநுவளர்கிழிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீநிகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்மிணித்தும்மினவனமேனியின்றுவெட்புலவீத்தானோ.

ஆடுரியிட்டெடுத்தவேடவமுன்னேற்றியாற்றிலிடுமெடுகிப்போடணையவேற்றி
யோரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றியோதிருட்டதிகததாலாடமேற்றிக
காருகவுழிபுத்தன்றையிலேற்றிக்காயாதணையம்முதுகனிகளென்றி
யீரமிலாவங்கமுயிடுய்த்தவேற்றியெக்குடெருமணததரணையத்திருநோ.

சோழமண்டலத்திலே பிரம்புரம், வேணுபுரம், புகழிவெங்குருதோ
ணிபுரம், பூத்தராய். சிரபுரம், புறவம், சணலுபு, சீர்காழி, கோச்சை. வயம்
கமுமலம்என்கின்றபன்னிரண்டு நிருபபெயரையுடைய சிவதைத்திலே,பி
ராமணர்குலத்திலே, வேதங்கனிலே மகாபாண்டியத்தயமுடைய கொணி
யர்கொத்தரத்திலே, சிவபாதவிருதயா என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் ம
னைவியார் கற்பிலே தமக்கு உயர் வொப்பில்லாத பகவதியாபென்பவர். அவ
விருவருடைய தாய்மரபு தலைதமரபு என்னும் இருமரபும் சைவநெறி வ
ழிவந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதமலபுத்தபதியாகிய பரமசிவனமேயன்
றி, அவிலேகிகளாலே பதிகளெனத்தரித்துணரப்பட்ட பசுக்களைத் தெய்வ
மென்று கருதாத மெய்யற்றவினையும் உண்மாசை நீங்கும் பெருமையையு
டைய தென்று வேதத்தின் உடபொருளாகிய உபநிடதங்களிலே துணிந்து
அறுதியிடப்பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதிமேல்வைத்த பேரணைப்பரிபுர
விக்குந் தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலே சிறந்து வரும்
திருந்தார்கள். இத்தமிழருக்கும்பொழுது, சிவவாருண்ணியமேதிராணிபுரம்

[illegible]

ஊழன்செய்து அகமருஷண ஸநாநம்பண்ணினார். பண்ணும்பொழுத்பின் னையா உவனாக்காணது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும்நிலைமைத லைகிடாக, பரமசிவனுடைய திருவுட்களை வழிப்பட முன்னுணர்ச்சிமு ள களையின்னு கண்களைக் கண்ணீர்த்ததும் பும்படி. கைகளினுல் பிசை ந்து அதாம் தாடிக் வவவுலகங்களும் குதுகுலிக்க பொருள் அழுதார் தம் முடைய முற்சார்பை அறிந்தோ பின்னை மையானோ சுவாய்யுடைய திரு த்தோணிச் சிவரத்தைப் பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத் தலைழத் துஅழுதார்.

அப்பொழுது, சுத்தசாடகுண்ணிய பரிபூரணராகிய தொன்யப்பா, அவருடைய புற்றிருத்தொண்டை நினைந்து, அவருக்கு அருள்செய்தற் குத் திருவுளங்கொண்டு, பார்வந்தேவியோடும் இடபாரு ராய எழுந்தரு ளி, திர்த்தக்கரையடி அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியானா கோ க்கி உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலேகறந்து இவனுக்குண ட்டு என்று அருளிச்செய்தார், ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத் தைநீக்கி புன்றடைப்பாட டிருந்த பேரறிவு பெருங்கொழிலாகிய சிவத்துவ த்தை அருளுகின்றபாரசத்தயாகிய உமாதேவியார் செனறனைந்து தம்மு டைய திருமுலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, சிவஞானத்தைக்கு ழைத்து, பின்னையாருடைய கண்ணீரைத்துடைத்து கையிலே தொடுத்து உடை, சுவாயி அநுகைத்திரு அடங்குகமம் செய்தருளினார். அப்பின்னை யார்ச்சர்வான்மாக்களுக்குமபரமபரிதாமாதாக்களாகிய சிவன்சத்தி இருவராலு ம் ஆளப்பட்டமையால், ஆருடைய பின்னையார் என்னும் பெயரும், அரி பிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கும் முன்வர்களுக்கும் எட்டாத சக்தியநிர்மல சிவஞானத்தோடு சமந்தஞ்செய்தலால் திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி என்னு ம்பெயரும் உடையராயினார். சிவபாதவீருதயாசிறுபொழுதிலே தம்முடைய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு உடையிலே, பாருநான்கண்ணினுலே சிவ த்தைத்தரிசித்து அதில் அதீதபாட்டுண்ட அருடைய பின்னையாரைக்கொக் கிரியார் தந்தபாலை உண்டாய் என்றுகூறித்தது, எச்சில்மயங்க உனக்கு இ தனைத் தந்தவரைக்காட்டு எனதுசொல்லி, லகயில் எடுத்த ஒருநிரியமாயு கொண்டு ஒச்ச, பின்னையார் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய உச்சியின்மேல் எடு த்தருளிய ஒருநிரற்கை விரலினுலேகூட்டி, ஆகாயத்திலே இடபாரு ராகி உமாதேவியோடு நின்றருளிய பரமசிவனைக் காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எ முந்த சக்தியஞானத் திருபொதியினால், எல்லையில்லாத வேதத்தினுட்சி மந்த தாரபரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உட்யும் பொருட்டுத் தயிழினுலே திருவாய்மலர் கருந்தமுகுத திருவுளங்கொண்டு அவ்வை த்திற்கு ஆதியாகிய அக்ஷரத்தை மெய்யொடுபுணர்த்தி தம்முடைய பாட லபரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும் பொருட்டு முன்னர் அத்திருச் செவியையே சிறப்பித்து “தோடுடைய செவியின் விடையேறியோர் துவெ ள்மதிருடி” என்பவெடுத்துப் பாடத்தொடங்கியருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம் பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தாவெண்மதிசூழக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியென்னுள்ளங்கவர்ள்வ
னேடுடையமலரான் புன்ராள்பணிந்தேத் தவநுள்ளெய்த
டுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அ நடுநீயமனைவல்ல முனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநீயபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன் நன்னே
பொருநீயமனமவைத்துணர்ஞானசம்பகதன்னுரைசெய்த
திருநெடியநம்பீவல்லவர்தொல்வினதித்தலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குப்பிழைசெய்த ஆன்மாக்களுக்கும் பின் த
ம்மைவக்கடையின் அவர்களுகு அலங்காரம் செய்வாரென்பதை விளக்
கும்பொருட்டு, தமமைமதயாமல் தாம்விறி நக்கின்ற கைலாசத்தை எ
டுத்துத்தன்வலியிழைத்த இராவணப்பின் தமயிமல் இசைசாட அவனுக்கு
அநுள்புரித்த திறத்தை எட்டாத்தி நடிபாட்டிலும், எவ்வகைப்பட்டசிற்பு
னரும் பரமசிவன் அன்பாடுவதிபடினன்வி அவனா அடையார்கள் என்ப
தை விளக்கும்பொருட்டு, பரமசிவன் தமமை வணங்குகின்றவர்களுக்கே
அநுள்செய்வார் எனினின்று அவரை வணங்காது வருவாகியமானத்தை
மெற்கொண்டெயங்கிய பிரமவிட்டுலுங்கள் இதிவாகிய பன்றியும் அன்ன
முமாய்த் தேடியும் அடையாதவர்களாகிப பின் ஐந்தெழுத்தைத்துதித்தே
உய்த்ததிருத்தை ஒன்பதாத்தி நடிபாட்டிலும், வேதகாரணராகிய கடவுளை
அடையுநெய்யை அறிந்து உய்யாத சமணரும் புத்தருமாகியகையரு
டைய சமயங்கள் கபடமார்க்கியள் என்னுந் திறத்தைப் பததாத்திரூபா
ட்டிலும், அமைத்துப் பாடியருளினார். இங்ஙனம் நுருப்பதிக்கதை நிறை
வித்து திருக்கடைக்காப்புர சாத்திரத்தொழுதுவொண்டு நின்றார் பரமசிவ
னுடைய பொருங்கருணையகணடு ஆகாயத்திலே தேவர்கள் எல்லாரும்
புஷ்பமனை பொறித்தார்கள். பரமசிவன் சேவகத்தையிசுமுழங்க கந்தரு
வர்களும் சிவனார்களும் கிதவொலிசெய்ய அரிபிரமேந்திராதேவர்கள் எல்
லாரும் ஸ்தோத்திரமபண்ண சிவகணைத்தர்கள் ஹரஹ்ர என்றுசொல்லும்
ஒசைத்தையக, முனிவர்கள் மெய்க்கொழுத்தாடு பகத்திலேகுழி, பார்வதி
மாயோடு நுருத்தாணிக்கு எழுந்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமுர்த்திக
வாய்கள் அவதக்கணடு அவரைத்தொடர்ந்து எழுதின்ற அன்புமேலீட்டி
னலே தமருடைய கண்வழியே சென்றகருத்து நீங்காமற் கலந்துசெல்ல
சுவாயி எழுந்தருளிய ஞாயின்றுள்ளேபிரவேசித்தார், அன்றக்கொழு சிவபு

ண்ணியங்களைச் செய்து அப்பிள்ளையாருக்குப்பிறாவாயிருக்கப்பெற்றுக்கொண்ட சிவபாதவிரதயர் கைகுவித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி வெருடசியும் வியப்பும்கூறப்படும் அடைந்து அவர் திருவாயமடந்தராளியிற் றொருநித்தமிநின் பொருளை உணர்ந்தார் பரமசிவனைத் தனியேகண்டு தொடர்ச்சி பிள்ளையா னாப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங் குறித்தும் அறந்ததைக்கண்டு, அதுதோணியப்பருடைய திருவருளெனத் துணிந்து மகா சங்கோஷத் தோடும் முனசென்ற பிள்ளையாருக்குப் பின்செனறார் அப்பொழுது அங் கே நிகழ்த்ததைக் கேள்வியுற்ற பிராமணர் சமஸ்தரும் உரோயப்புளங் கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அப்புதம் எங்கே நிகழ்த்தது என்று பொலக் க்வொண்டு கோயில் வாயிற்றுத்தலைவந்து சூழ்ந்தார்கள். பிள்ளையார்திரு தோணியில் வீழ்ந்த சுவாமியை அடைந்து திருப்புகழ்ப்பாடி கோயிலின் னின்றும் புறப்பட்டார், அதுகண்ட பிராமணர்களும் மலையையார்களும் எதிர்கொண்டு வந்து நின்று ஸ்தோத்திரப்பண்ணி பூமியிலே விழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சிவபாத விரதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து தொனின்மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்க ள்ஒலிக்க பிராமணாடிகள் வேதகோஷம் செய்ய சிவனடியாடெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சர்காழியை வலஞ்செய்துமொண்டு தம்முடையகிரு லாளிகையை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மந்தராளிரா தக்காலத்திலே ஆலயத்திற்சென்று தம்முடையபிதா மாதாவாகிய பரமசிவ னையும் பாவதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருளபெற்று திருக்கோலக் கா எனனும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலே வலஞ்செய்து புன்னின்று கையினுலே ஒற்றறுத்துத் திருப்புகழ் பாடித்தொடங்கினார்.

திருக்கோலக்கா - பண - தக்கராகர்.

கிருச்சிற்றம்பலம்

மடையில்வாளையமாதரார, குடையம்பொயகைகோலக்காவுள்ள சடையம்பிறையஞ்சாம்பற்புச்சுக்கி, மூடையுட்கொண்டவருவெனகொலோ.

நலங்கொள்காழிருளசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலக்காவுள்ளேயே வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையா, ருளங்கொள்வனையோயோட்கிவாழ்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினுலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரீ ம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உபயுப்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தே வந்திருந்தது பிள்ளையார் அதைக் கண்டு திருவருளை வியந்துகளிகூர்ந்து ஏழிசையும் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகத் தைப்பாடிமுடித்துத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். அவர் பாடும்பொழுது

முது விண்ணுலகமும் அநிசயிக்கும்படி ஸ்ரீபதி அநிமதா நாதத்தைநோக்கி. அம்புரு நாரதர் முதலாவிய சங்கீதவித்துவான்கள் ஸ்தோத்ரம்செய்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். வேதாகமங்கள் வரம்புபடி திருவவதாரஞ் செய்த பிள்ளையார் மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப் போதும்படி நடன்கார், நடக்கு ம்பொழுது சிவபாதவிருதயர் தரித்தலாறமையால் தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப்பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் சீர்காழியிலிருக்கின்ற கோயிலு அடைந்து வலஞ்செய்து சங்கீதானத்திலே நின்றுதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

சீர்காழி - பண் - தங்காடகம்.

நீருச்சிறம்பலம்

பூவாகொனடைற்புரிபுன்சடைமீது, காவாயெனநின்றெத்துங்காழியார் மேவார்புரமுன் நடப்பாயா போலாம், பாவாரினசொற்பயிலுமபரமம்.

காரார்வயல் சூழ்காழிக்கொன்றன்னைச், பிள்ளாநாசம்பந்தனொன்ன பாராடிகழ்ப்பரவவல்லவ, மாராவானதவிதாவிருங்காமோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கமூமலம்-திருத்தானச்சத்தி - பண் - விபாழக்குறிஞ்சி.

நீருச்சிறம்பலம்.

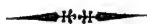
பந்தத்தால்வந்தெப்பால்பயினைறுநின்றவுடம்பு பாலேசேர்வாயேனோர்காண்பயில்கணமுனிவர்களுஞ், சிந்திக்கெவந்தப்பாசசிலம்பின்மங்கைதன்னெடுஞ் சேர்வாராணுணீள்கயில்த்நிகழநாபரிசுதெலாஞ், சாத்தெயிந்தப்பார்சனங்கனின்றுதங்கணுற முமேகாணுமாழ்வாரத்தாவுசெய்வனதிங், சந்தத்தாலெண்டிக்குங்மழநிலங்குசந்தனக் கடார்பூவார்சீர்மேவுங்கழுமலவளங்கமோ.

கஞ்சத்தேனுட்டிட்டுகளித்துவண்டுசெண்பகக் கானேதெனேபேராருங்கழுமலவகரிதையைத், தஞ்சச்சார்சண்பைக்கொன்சமைத்தெற்கலைத்துறைதாமேபோல்வார்தேனேரார்தமிழ்விசுன்மொழிக், ளெஞ்சத்தேய்வின்றிக்கேகிமைத்திசைத்தமைத்தகொண் டெழேயேழேநாலேமுனறியலிசுச்சியில்வா, வஞ்சத்தேய்வின்றிக்கேமனங்கொளப்பயிற்றுவிவோர் மார்பேசேவாள்வானோர்சீர்மதிதுதன்மடவாலே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாள்ளிகையை அடைந்து, அந்தச் சீர்காழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களுந் வாழும்

பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலக் காட்சியைக் கொடுத்து வீற்றிருந்த நளினர். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவருடைய தாயாராகிய பகவதியார் பிறந்த திருநிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து அவரை வணங்கும்பெற்று இருந்தார்கள். பிள்ளையார் உயர்மெல்லாம் உயும்படி சிவஞானம்பெற்ற பெருவார்த்தகைபைக் கேளவியுறறு, சம்பீல நலங்கனி விருக்கின்ற பிராமணர்களும் திருத்தொண்டார்களும் மறறை அனைவரும் அகியித்து திரண்டுவந்து பிள்ளைடானா வணங்கி உயர்தாயார் இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே திருநிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரை வணங்கி அடியெங்கள் எல்லாரும் உயும்படி நிருவவதாரஞ் செய்கருளிய பாமகிபாருநாகிய சுவாமி, அடியெய்நருடைய வாசன காணமாகிய திருநிபள்ளியில் வீற்றிருக்குட சுவாமியை வணங்கும் பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிராகத்திகாரிகள் சிவானுபூதி பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அதற்கு டிசைந்து தோனியப்பரை வணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்கனையும் வணங்கச் சென்றார். செந்தாமரை மலரினும் சிறந்த அருமைத் திருவடிகள் தரையினமேற செல்வகையும பிறவொருவா தாங்குவதையும் பொருத அன்பினையுடைய சிவாதவி நதயர் வந்து எடுத்துத்தாளினமேலே வைத்துக்கொண்டு சென்றார். நிருநிபள்ளியிற் சமீபித்த பொழுது பிள்ளையார், அந்தச் சோலை தோன்றும் பதியுது அனறுவினையருள, தலையார் திருநிபள்ளியென்றா அதுகேட்டு திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு கோயிலே அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அதைதலத்தில் இருந்தார்.

திருநிபள்ளி பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காளைகளகூடகமுல்லைகளவாகையினைபடங்கொடிகளபுகவியிச
சுரைகளபமவிமமுகுகொடமாநகவின்மேவுச்சோலைகத்தான
தேரைகளானாசாயித்தொள்ளவானேருநெள்ளவனனைதுவள
நாரைகளபவவாரவயனமேதினவெகொள்ளிவிடவனமாள.

சுடையிலை முகொடுங்கியுட ங்குவெள்ளமவளாநிபள்ளிநனைபயிலே
யிலையிலைவைத்தொகருமலட்டு உருமலையினவனெட்டொளதிதான
மடையிலை வானே முழுகிறபபொருடும் நானேயுமலருந
நடையுடையன்னமவைகுபுளமம் பிள்ளையாளிபொலுமகள

கடலவலையோதமலகுக்கொண்டபனாமழசாநிபெனறுகருதப
புபொருளாறுபுளதகவைந்தபிள்ளையானமுன்வ
னிடுபறையொன்றவத்தார்பியனமேலிருநிபள்ளியையானுரைத்தபனுவ
னடுவிருளாடுமெகைநிபள்ளியுளகவினைகெடுதலானமேத.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவ்விடத்தினின்றுநீங்கி, தலைச்செங்காடு, வலம்புரம், பல்லவ
 நீச்சரம், சாயக்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவாயல், என்னும் ஸ்தலங்
 தனக்குப்பொய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு மீண்டு
 சீர்காழியை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவலம்புரம் - பண் - பழம்பஞ்சரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டியுடை மும்மதினாடுருவக்குனிவெஞ்சிலவாங்கி
 யிடிபடவெய்தவமரார்பிராண்டியாரிசைந்தேத்தத்
 துடியிடையாளையோபாபாமாகத்துதைத்தாரிடம்பொலும்
 வடிவுடை மெதுவயல்படி யும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியனான்மறையோர்புகழ்த்தமிழ்ஞானசமயந்தன்
 வல்லியந்தொலுடை யாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச
 சொல்லியபாடல்களபத்துஞ்சொல்லவல்லவந்தொல்வினைபொய்ச்
 செவ்வன்சேவடி சென்றனுதிசசிவலோகஞ்செர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாயக்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமினையார்பசியாலுங்
 கண்புகார்பிணியறயாககற்றாருங்கேட்டாரும்
 விண்புகாரெனவேண்டாவெண்பாடெடுவிதித்
 தண்புகார்சசாயக்காட்டெந்தலைவன்றன்சார்ந்தாரோ.

நொமபைந்துபுடைத்தொக்குதூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
 அம்பந்துமவரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிர்
 சம்பந்தன்றமிழ்புகர்த்தசாயக்காட்டுபத்தனையு
 மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாயக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ரித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலாதூவிச்
 சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
 மத்தயானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
 தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாயக்காடே

பெரிய புராணம்

வனையோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தசாயக்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவிப்பத்து
முன்மின்றயுனாசெயவல்லவாதம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மானிலத்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுநுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானுமபினைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானுமபயிர்காட்டுமபுயலானும்
வெண்காட்டிலுனைவரானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாரிரிவெய்தும்பிள்ளையினோள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனநீதா றுமைபங்கனவெண்காட்டுமுக்குளரீர்
தோய்வினையாடவாதழமைத்தோயாவாந்தீவினையே.

தன்பொழிலுஞ்சுழைப்பையர்கோனறமிழஞானசம்பந்தன்
வின்பொலிவென்றினை சென்னிவினிகிர் தனுனைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொடியாவந்தவாபோய்வான்பொலியப்புருவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுலலைவாயில் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துளிமண்டியுண்டுநிறம்வந்தகண்டமன்னுதன்னுசுடரோ
னொளிமண்டியும்புருலகங்கடந்தவுடைபங்கனெங்களுநார்
களிமண்டுசோலைகழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
றெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடு திருமுலலைவாயிலிதுவே.

அனிகொண்டகோதையவணன்றுமேத்தவநுள்செய்தவெந்தைமருவார்
தினிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவிண்ணித்திருமுலலைவாயிலதன்மேற்
றனிகொண்டசுந்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தனொண்டமிழ்களி
னனிகொண்டபத்துமிசைபாடுபத்தாகலவானமாளவர்கிவெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்படி இருக்கும் காளிலே மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாஜர் முதலாகிய
யஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்புகம் பாடியருளினார்.

திருமயேந்திரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

கிருச்சிறம்பலம்.

தினாநாடி மனசை மனசை மனசை மனசை
கனக நகரம் கனக நகரம் கனக நகரம்
வனக நகரம் வனக நகரம் வனக நகரம்
ளவனக நகரம் ளவனக நகரம் ளவனக நகரம்.

வம்மலம் மலம் மலம் மலம் மலம்
வம்மலம் மலம் மலம் மலம் மலம்
வம்மலம் மலம் மலம் மலம் மலம்
வம்மலம் மலம் மலம் மலம் மலம்.

திருச்சிறம்பலம்.

இப்படி நிகழ்காலத்தில் திருநெல்வேலிப் பெரும்பாணர் ஆராதையின்
பிள்ளையாரைத் தரிசு தருமாறு விநாயகரோடு யாழ்க்கொண்டு தீர்
காழியிலேவந்து போகார். பிள்ளையார் அவருடைய வரலாவ அறிந்து அவ
ரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாரை யுழைத்தங்களை மனசுரித்து,
ஸதேசத்தொடுசெய்தார். பிள்ளையார் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயி
ற்புறமுள்ளிலேசென்றார், துமரின்விட்டு அவரை மொழி நின்றுக் கவா
மிக்கு யாழ்வாசியார் என்றார். திருநெல்வேலிப் பெரும்பாணர் பிள்ளையா
ரை வணங்கிக்கொண்டு, பாரதியார் மொழிகையாணியை விநாயகரோடு
பாடியாவாசகக பிள்ளையார் மகிழ்ச்சியடைந்தார். திருநெல்வேலிப் பெரு
ம்பாணர் யாழ்வாசக கவியார் பிள்ளையார் அவரைக்கொண்டொய அவருக்
கு உரைத்தல்மொடுத்து விநாயகரோடு, திருநெல்வேலிப் பெரும்பா
ணர் கவியார் மேலே பிள்ளையார் பாடிய திருப்புகங்களைக் கண்டு பெரும
கிழ்ச்சிக்கொண்டு, அவருடைய இலக்கண யாழியில் ஓட்டு வாசித்தார்.
பிள்ளையாரை மொழிக்கவாமி ஒன்றும் தேவரீர் அருளிச்செய்யுள் திரு
ப்புகைப் பிள்ளையாரை அருளிய யாழியில் தேவரீரைப் பிரிவி
ன்றிச் செல்கைப் பெருமவையுமென்று மொழித் தொழுதார். பிள்ளையா
ர் திருவீரமகிழ்கு அருளிய யாழியைத் திருநெல்வேலிப் பெரும்பாண
ர் அருமைநாட்டொருங்கு பிள்ளையாரோடு திருப்புகத் திருநெல்வேலி யா
ழியிலே ஓட்டு வாசித்துக்கொண்டுள்ளமகவாத நண்புடனிருந்தார். திருநா
னசம்பகதப்பிள்ளையார் பூமிக்குச் சுழுமுனையாகிய தில்லையில்திருநெல்
கின்ற திருச்சிறம்பலத்திலே திருத்தஞ்செய்தருளும் சபாநாயகரைத்த

ரிசனஞ்செய்தற்கு விரும்பி, தந்தையாரோடும் திருநிலைகண்டப் பெரும்பாணரோடும் அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ சீர்காழியைக் கடந்துசென்று, சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து மலங்கரித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியைச்சூழ்ந்த மதிவினது தெற்குவாயிலே அடைந்து தில்லைவழந்தணர்களும் மற்றையடியார்களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப்போய் திருவீதியைத்தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை மலங்கரித்து எழுந்து உள்ளே புழுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தை வணங்கிக்கொண்டு கணகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆகித்தப்பிரகாசம்கூடிய மண்டபம்போலக் குறைவற்றிறைந்த ஞானசபையிலே சந்திகாரியமாகிய திருமேனையைக்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசனமபண்ணினார் உடனே அவுயவத்திலே யாதொரு சேடடையுமின்றி, வாசனையினாலே திருக்கரங்கள் சிரகின்மேலேறிக்குவிப உரோமானுகிதங்கொள்ள நூத்தமும்ப விழி நீர்த்தாரைகொள்ள சிவானந்தசாரத்தில் அமிழ்ந்தினின்று “கற்றாங்கெரி” என்னுந் திருப்பதிக்கதைப் பாடியருளினார்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிகவியைவாரமே, செந்ராவாழ்திலைச்சிற்றம்பலமேயமுற்றுவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றுகின்றாரைப்பற்றாபாங்கமே.

பறப்பைப்படுதெஞ்சம்பசுவேட்டெரியோம்புஞ், சிறப்பாவாழ்திலைச்சிற்றம்பலமேயபிறப்பில்பெருமானப்பின்னாள்சடையானே, மறப்பிலார்கண்ணம்மையநீர்வாரோ.

ஞாலத்துயர்காழி ஞானசம்பந்தன், சிலத்தார்கென்கைச்சிறம்பலமேயகுலப்படையானேச் சொன்னதமிழ்மலை, கோலத்தாற்பாடவல்லநாநல்லாரோ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றலிலே மலங்கரித்து எழுந்து கோபுவாயில்கூடத்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இந்நத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்துகவாம்தரிசனஞ்செய்து திருப்பதம்ப பாடியருளினார்.

திருவேட்களம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தமுமாகியுமாகியவண்ணலாழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழுவரியட்டமகாமகன்காணநின்றாடிச்
சங்கமிலங் தங்குதலைகங்கைதண்மதியம்மயலெகதும்।
வெகவெண்ணீறுமெய்ப்பூசும்வேட்களகண்ணாராரோ.

விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளியிதிவெண்கொடியெங்கும்விளித்திலங்க
கண்ணியசோலர்காழித்தற்றிழ்ஞானம்பத்தன்
பெண்ணினல்லாநொரூபாகமமாத்துபெணியவேட்களமேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லாகளப்பதியொடுபாவலாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டே சிதம்பரத்துக்குமவந்து சாராயக
ரைத் தரிசிப்பார். அப்படியிருக்கும்நாளிலே, திருக்கழிப்பாலைக்குப்போய்
சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை - பண் - இரத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனலாடியபுன்சலையாயண, மனலாகனிழித்தவனேயழகார்
கனலிட்வினாய்கழிப்பாலைபுளா, புனவார்கழல்கைதொழுதுளருதும.

கழியாற்பதிகாவலனைப்புகளிர், பரியாமறைஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லாரா, கெழியாரிமையேரொடுகேடிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர் பாடும் பதிகவினையானே யாழ்ப்பாணரும் யாழிண்டு வாசிப்பா
ராயினா. ஒருநாள் பிள்ளையாழி துவேட்களத்தைக்கடந்து சிதம்பரத்தை
அடைந்தபொழுது சாராயகருடைய திருவருளினால் தில்லைவாழத்தனை
ர்முவாயிரரும் சிவகணகதராய்க் கொன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைப் பெ
ரும்பாணநுக்குந் காட்டினா. தில்லைவாழத்தனர் பிள்ளையாலாய் கண்டவு
டனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள் வணங்குமுன் தாமும் வணங்கி, கோ
யிலிற் பிரவேசித்த சாராயகரை வணங்கி “ஆடினாந்ரு பெய்யொடுபா
றயிர்” என்னும் கருப்பதிகத்தைப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதிகத்தின்னார் திரு
ப்பாட்டிலே தில்லைவாழத்தனைவர்த் தாம்கண்டபடி கூறி, அவர்கள் தொழு
தேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச்செய்தாரா.

கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினாய்நெய்யொடுபாறயிரந்தணர்விரியாதசிற்றம்பலம்
நாடினாமிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையொடுபல்கிதழ்மயல்சடைப் பனிகால்நீர்வெண்டிங்குள
குடினாய்நளாய்சுருங்குவெந்தொல்வினையே.

நாறுபூம்பொழிநண்ணியகாழியுணர்மறைவல்லஞ்சமம்
நாறுமீன்மாடிழாநுயந்தாருதைநிலைநன்று
நேறுதொல்புகழீழ்நுதிநமபலத்தீரணையிசையார்நொன்பத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயிந்தாரொடுங்குவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பின்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டதிருமுது, நெரும்பாணர் பின்னையா
ருடைய திருவடி எவ்வண்ணி நின்று சுவாமி! அடியேனுடைய ஜன்மஸ்த
லமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூ முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில்
இருக்கின்ற தலங்களை வணங்குதற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரா
ர்த்தித்தார் ஆளுடையபின்னையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார்முதலிய
சம்ஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ்செய்த திருவெருக்கத்தம்பு
லியூருக்கும் திருமுதுகுன்றங்கும்போய் சுவாமிகரிசனஞ் செய்துகொண்
டுதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருளருக்கத்தம்புலியூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையாத்தருபுத்பகடாருரிபோரடை, யுடையானுமையோடுபு னாய்கெக்கைச
டையானெருக்கத்தம்புலியூரத்தருகோயில், விடையானடியேத்தமேவாகினைதானே.

ஏராரொருக்கத்தம்புலியூருவைவாணைச், சீராரங்கழகாழித்திருவார்சம்பந்த
னாவருத்தமிழ்மாலையிலவல்லார், பாராவரேத்தப்பதிவானுறைவாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - நடப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிகீண்முடிச் சடாவண்ணனதுடமாங்
கொத்தார்மலர்ருளிர்ச்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே.

தழைபார்வடவிய விதனிற் றவமேபுரிசைவ
னிழையாரிடை மடவா ளொடுமின்தாவுறையிடமா
மழைவானிடை முழவவ்வெழில்வளைவா ளுநிகிரிகண்
முழைவாளரிருமிறுமழுயர்முதுகுன்றடைவோமே.

(முகில்சேர்நருகுன்றுடையானைம்பிருதொல்சொபு
புகலின்னாமறைநூனசம்பச்சன் னுரைசெய்த
கிரில்லனாதமிழ்மலைகளிற்செய்யொடிவைத்தும்
படரும்மழவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருவிநாக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்றமலர்தாவி - யினறுதுகுன்றை - ஈனறுமேசுதவிர்க - செறுமிடைமே
நின்றமுதுகுன்றை - நனறுசம்பநத - னொன்றுமுழைவல்லா - னொன்றுமுடியாவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருமுக்கால - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

முரைசதிர்க்கெழுந் தமுதுகுன்றமேவிய, பரசுமாரிடையுண்டியிரே
பரசுமாரிடையுண்டியிருமைபாபவா, சாராசாநாடுகிலாவா.

பூடியசோனேசுழிதுகுன்றத்தினை, நாயுளுனசமா
னாயுளுனசமாபுதனசெகம்பி, பாயுயவவாபரியிரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பெண்ணைகட்குந அடைந்து அககெ திருத்தாங்காணமாடம்
எனனும் ஆலயத்தில் இருக்கலாசுவாமிய யந்தரிசனாரு செயதுகொண்டு
திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தாங்காணமாடம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுங்கும்பிணிபுறவிக்கென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழித்தவ
மடங்குமிடங்கருகிநின்றில்லாமடிகளாடீழற்கிழாளம்வண்ணங்
கிடங்குமதினாஞ்சலாவியெங்குங்கெழுமனைகொடறுமறையினொன்றி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்நூங்காணமாடந்தொழுமின்களை

மண்ணுமுழுவதிறுமடவிதிவயற்காழி ஞானசம்பந்தனல்ல [யான்
பெண்ணுகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறையுரிஞ்சுந்துங்காளைமாடமே
கண்ணுக்கழல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணர்க்கழற்குருங்கேட்டாரும்போய்
விண்ணொருலகத்துமேவிவரமும்விதியதுவெயாகும்வினையுமாயுமே.

தந்ச்சிறந்தம்பலம்.

பின்பு திருவரத்துறைக்குப்போக விரும்பி தந்தையாருடைய தோ
ண்மேலிருத்தலை ஒழிந்து அவர்மனம் வருத்தம்புரி பிராமணர்முதலியோ
ர்குழத்துசெல்ல திருவாரத்தாமலாடல்வாய்ப்பையடைந்து மாறன்
பாடி என்னும் பதிவத்தவுடனே வரீசன் வருத்தத்தினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷ
ரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அப்படியிற் சென்றார், அப்பொழுது சூரிய
ன்அஸ்தமயனமாயிற்று, அன்றிரவு பிள்ளையார் அடியார்களோடும்அத்திய
தியிலேயே தங்கினா, திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தம்மு
டைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமுரத்திகுவாமிகளுடைய வழி
வருத்தத்தைத் திருவளத்தடைத்து, அவர் எழுந்தரு முத்துச்சிவிகையும்
அவருக்கு நிழற்றாக்கு முத்துக்குடையும் ஊதுதரு முத்துச்சின்னங்க
ளும்கொடுத்தருளினினைத்து அத்தலதலத்திலிருக்கின்ற பிராமணர்க ளெல்
லாருக்குத் தனித்தனியே சொப்பனத்திலேதோன்றி, ஞானசம்பந்தனம்பி
டத்துக்குவருகின்றார் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும்முத்
துச்சின்னங்களும் நம்மிடத்தில் எடுத்து அவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோ
ய்க கொடுங்கள் என்று ஆளுஞாபித்து மறைந்தருளிந்ார், உடனே பிராம
ணர்கள் விழித்தெழுந்துமகிழ்ந்து அம்புகமெய்திய சித்தையோடு ஆலய
த்திலேவந்துகூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலம்வர, திருக்காப்பைநீக்கிமு
த்துச்சிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச்சின்னங்களையுங்கண்
டு, ஆனந்தங்கொண்டு துத்துமிமுதலிய வரத்தியங்கள் ஓடிப்ப, சிவனடி
யார்களோடு அந்தச் சிவிகை முதலாயினவஊதத் தாங்கிக்கொண்டு ஆளு
டைய பிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள், அங்குமுன்பு பரமசிவன் ஆளு
டைய பிள்ளையாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் உனக்கு முத்து
ச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முதலாகியனங்களும் அனுப்புகின்றோம்
நீ அவைகளை ஏற்றுக்கொள் என்று திருவாடமலர்த்த துளினர். பிள்ளையார்
விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்திலே தந்தையாருக்கும்அடியார்க
ளுக்கும அருளிச்செய்து வைகலையிலே விழுகிறித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்
தை ஒதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார், அப்பொழுது பிராமணர்கள் சிவனடி
யார்களோடு ஹரவர என்னும் ஓலையுடைய முத்துச்சிவிகை முதலியன
வற்றைக்கொண்டு எதுவோவது பிள்ளையார் வணங்கித்து அவை திரு
வரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள்தந்தை பாருள்கள் ஏற்றருளும் எ
ன்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத்துதி
த்து திருப்பதிசம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திருஅரத்துறை-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிறப்பலம்.

எந்தையிசனெம்பெருமானே மன்கடவுளென்றேத்திர்
சிகைதெய்வம் கல்லால் சென்றுகைகூடுவதன்றோ
கந்தமாமலருத்திக்கும் எனவிவாமல்குக்கலாமே
லந்தண்செயிலெவ்வாயிலரத்தலையடி கடம்மருளே.

கலாயினுரெய்யில் சூழ்த்தநாழியுண் ஞானசம்பந்த
ளையடிப்பூம்புனலபந்தவரத்தையடி கடம்மருளே
முலறமையாற் சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தாதம்வினைபோய்ப்
புறையுமையுறவிலைப்பாட்டிவைத்துமவல்லார்க்கே.

திருச்சிறப்பலம்.

திருவரன்வடிவாகிய புத்துச்சிவிகையைய வலஞ்செய்து பூமியிலே
விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து பழிபஞ்சகூடத்தை ஒழிக்கொண்டு உலகம்எ
ல்லாம் உய்யுட்டி அத்தில் ஏறியருளினார். அப்பொழுது சிவனடியார்களெ
ல்லாநும் ஆரவாரித்தார்கள், பிராமணர்கள் சமஸ்கரும் வேதகோஷஞ்செ
ய்தார்கள். இந்திராதிதேவர்கள் ஆரவாரித்தார். படிப்பாரிப்பொழிந்தார்கள்,
பலவகைப்பட்ட மங்களவாத்தியங்கள் ஒலித்தன, முத்துச்சிவிகையிலே ஏறி
யருளிய நிருகேதுச்சுருணாசலியாகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார்மே
லே முத்துக்குடை நிறுதறவும், சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெரு
ங்கி ஆனந்தமெலீட்டி னுலே கூடக்காடித் தங்கள் கண்களினின்றும் பொழி
கின்ற ஆனந்தவெள்ளத்தினுள்ளே சளிக்குவும், முத்துச்சின்னங்கள் சமஸ்
தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும் உய்யுட்டி சைவசிகாம
னிவந்தார், சித்தரித்துப் பிரபஞ்சங்களெங்கும் விபரித்திருக்கின்ற உமா
தேவியார் ஞானப்பாஷாடம் உண்ட திருஞானசம்பந்தமுத்திவந்தார், வே
தாகமாதி சமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விசை வந்தார்
என்று உதவும் சென்று திருவரத்துறையை அடைந்து கோபுரவாயிலுக்
குத் தாரத்திலே போனபொழுது, புத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி நம
ஸ்கரித்து எழுந்து போயினுள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து சந்திதா
னத்திலே நமஸ்கரித்து நருப்பும்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தவத்திலே இருந்
தார் இரும்பும் நாளிலே நெல்வெண்ணெய் என்றும் ஸ்ரீலத்தங்குப்போய்க்
காமத்திசனஞ்செய்துகொண்டு திருமகினார்.

திருஞானசம்பந்தமுத்தி கவாமர்கள் சிவாளாயினபின், சிர்காழிக்கு
த்திருமும்பாடி திருவுளங்கொண்டு அத்திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும்
கடவுளை வணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் ஏறிச்சென்று, பழு
ஷர், விசயமங்கை, வைகா, புறம்பயம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்
கொண்டு திருப்பதிக்கம்பாடியருளினார்.

திருப்பமூலுர் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

எண்ணுமொழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார
கண்ணுமுதலாயகடவு - கிடமிதென்பர்
மண்ணினமிசையாடிமலையாளாதொழுதேக்துப்
மண்ணினொலிகொண்டுபயிற்சின் றபழுநோ.

அந்தணர் ளானமலையாளாவரெத்தும்
பந்தமலிகின்ற பழிவழியை யாரச்
சந்தமிருநாசம் பந்தனுரைபணி
வந்தவணமெத்தும்வன்வானமுடையாரே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவிசயமங்கை - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

கீழ்முன்னிசைதரகிகளும்விணையர், பூதமுன்னியல்வுடைப்புநிதாபொன்னகா
கோதன்மவழிபடகருலவுநானமறை, வேதியாதொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவாதொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ளானசம்பந்தன்
பண்ணியசொதமிழ்பததும்வல்லவா, புண்ணியாசிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவைகா திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிறம்பலம்.

கோழைமிடருக்கவினோளும்வாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடி யாரவாகளியாவைசொன்சொன்மகிழும்சனிமார்
தாழையினீர் புகியகாய்குருகின்னீழநிறை காறுசிறி
வாழையுநிரவீழ்க்கனிகளூழ்வயல்செய்யுந்வைகாவிலே.

முற்றுமையாளுடைய முக்கண்முதல்வன்நிநுநல்வைகாவிவதனைச்
செற்றமவினாசிபுரத்தலைவன் ஞானசம்பந்தனுநாசெய்
யுற்றதமிழ்மாலையினாந்துமிவைவல்லவருநுத்திரரெனப்
பெற்றமாலோகமிசுவாழ்வங்கியாவர்பெரும்புகழோடே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிறம்பயம் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மறம்பயமலைநதவந்திட்பரிசுறுத்தனை
நிறம்பசுமைசெம்மையொடிசைந்துனதுநீர்மை
நிறம்பயனுறம்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க்
கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திகாகணாக்குலவுமுத்தந்
தருங்கழுமலத்திதைதமிழ்க்கிழமைஞானன்
சுரும்பவிழபுறமபயமமர்ந்ததமிழ்வல்லார்
பெரும்பிணிமருங்கறவொருங்குவர்பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருச்செய்ஞ்ஞானின் எல்லையை அடைந்து, அது சண்டேசு
ராயனார் திருவவதாரஞ் செய்த திருப்பதி ஆதலால் முத்துச்சிவிகையினி
ன்றும் இறங்கி அப்பதியிலுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து
சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கருப்பதகம் பாடியருளினார்.

திருச்செய்ஞ்ஞார் - பண் - பழத்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரடைத்தபாலதாட்டப்பேணுதவன்றறதை
வேரடைந்துபாய்த்ததானேவந்தடிந்தான்னைத்துத்
தாரடைந்தமீலேசுட்டித்தலைமைவகுத்தலெள்ளே
சீரடைந்தகோயின்மல்குசெய்ஞ்ஞார்மேயவனெ.

சேயடைந்தசெய்ஞ்ஞாரிற்செய்வனசர்பரவித்
தேயடைந்ததன்வயல்சூழ்தோணிபூங்கலைவன்
சாயலைந்தஞானமல்குசம்பந்தனுன்னுடைகள்
வாயடைந்துபாடவல்லாதானுபகாள்பவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்பனந்தாள, பந்தணல்லார், ஒம்மாம்புலியூர், வாழ்கொ
ளிபுத்தூர், சுமபூர், நாராயூர், கருப்பறியலூர் எனலும் ஸ்தங்களை வண
ங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பனந்தான் - திருத்தாடகையீச்சுரம் - பண் - பழம்பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்பொலிநெற்றியினுற்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவாள்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமான்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனார்,
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரமே.

தன்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையிச்சரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன் தன்னேமுன்காழியர்கோ
னண்ணியசெந்தழிழான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தணநல்லூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடநினூர்கூற்றைப்பொடிசெய்தார்மதிலையிவைசொல்லியுலகொழுந்தைத்
கடறினாவர்காற்றுளராவர்காதலித்துறைதருகோயில் [தக்
கொடிநனாயாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டு கூத்தாடு ம்
பாடினார்போலும்பந்தணநல்லூரின் தவெம்பசுபதிப்பாரே.

கல்விசைபூணக்கலையொலியோவாக்கமுமீலமுதுபதிதனனி
னல்விசையாளன்புல்விசைகேளாததமிழ்நாஞானசம்பந்தன்
பல்விசைபருவாய்ப்படுதலையேந்திமேவியபந்தணநல்லூர்க்
சொல்விசைபாடல்பத்துமவல்லார்மேற்றெல்வினைசூழுகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாமம்புலியூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவா னுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
விங்கிருணடமாடுமெம்விகிரதர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவிற்
றேங்கமழ்பொழிவிறசெழுமலர்கோதிச்செழிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையதனியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்துகழ்மெய்புலத்திற்று
'யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீவாதனியானைக்
களிதருகிவப்பிற்காண்டருசெல்வக்காழியுள் ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்துமவல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்வினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழக்
கொடியுடையூர்திரிந்தையங்கொண்டுபலபலகூழி
வடிவுடைவானெடுங்கண் ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிப்புத்தூர்க்
கடிகமழ்மாமலரிட்டுக்கறைமபிடற்றுனடிகாண்போம்.

கல்லுயாமாக்கடலின்னுழுமங்குங்கரைபொருகாழியமுதூர்
நல்லுயர்நான்மறைநாவினநமழஞானசம்பந்தன்
வல்லுயாருடும்வெணமழுவானம்வல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சொல்லியபாடல்கள்வல்லார் துயாகெடுதலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநானாயு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காமபினைவென்ற மென்முருளிபாகங் கலந்தானலந்தாகரு, தேம்பு
னலருழ க்குமாமாடி விற்றிரு காராழும்மா, பூம்புனலசெர்ரி புன்சடை
யான் புலியினாலுரிசோலமேற், பாம்பினைவிக்கிய பண்பாங்கன்பாதம் ப
ணிவோமே.

தன்மதிதாழ் பொழில்சூழ்புகழிக் தமிழ்ஞானசமபந்த, னெண்மதி
சோசடையாறுறையுள் திருநானாயுதன்மேற், பண்மதியாற் சொன்னபா
டல்பக்தும பயின்றார்வினையோகி, மண்மதியாது போய்வான்புகுவா வா
னெடுதிற்கொளவ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநானாயு - பண் - பழம்பஞ்சரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கீடலிடைவெங்கடுநஞ்சமுண்ட கடவுள்விடையேறி, யுலிடையிற்
பொடிப்பூசுவல்லா னுமையோடொருபாக, னடலிடையிற் சிலைதாங்கியெ
ய்த வம்மானடியார்மே, னடலைவினத்தொகை தீர்த்துகந்தாணி நானாயுர்
தானே.

பாடியனும் நினாகுழபுலித கிருஞானசமபந்தன், சேடியனும் புக்
ழோங்குசெம்மைத் திருநானாயுரானமேற், பாடியதண்டமிழ் மாலைபக்து
ம்பாவித் திரிந்தாக, வாடிய சிவகையி னாகுருக்கு மவல்க்கடருனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருப்பறியலுர் திருவிராகம் - பண் - இரத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீற்றமொபெற்றவைதுயக்கறவறுததுக, குற்றமிலகுணங்களோடு மெடியாகண்
மீற்றவனாவானவாதமவானுலகமேற்றக, கற்றவனிருப்துகருப்பறியலுர்

நலந்தருபுனற்புகலினானசமபந்தன், கலந்தவருருப்பறியனமேயகடவுளினப்
பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபததுமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினாவாடலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்ற புறப்பட்டு சர்காழிக்குச் சமீபத்திலேபோனார் போம்பொழுது சர்காழியிலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாரும் அவருடைய வரவைக்கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு விறகளை அலங்கரித்து எதிர்கொள்ளும்படி கிரண்டு சென்று திருஞானசம்பந்தபுரத்தி சுவாமிகளை முத்துச்சிவிகையின்மேலே முத்துக்குடை நிழலின் கீழே தரிசிக்கார்கள், தரிசித்தவுடனே கைகள் சிரசின்மேலே மிக்குவிய கண்ணும மனமும் களிக்க, அவரைக் குழந்தை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினாலும் இறங்கி, அவர்களோடு கூடச் சென்று, கோயிலை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதகம் பாடிக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சென்றார்.

செல்லும்பொழுது திருநிலகண்டப் பெரும்பாணர் பின்னேவர, அவருக்கு விட்டுக்குப்பொம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமா ளினைக்கு எழுந்தருளினார், எழுந்தருளும்பொழுது பாப்பனிகள் கெருங்கி, நிறைகுடம் தீயம் முதலாயின எத்த, தாயாராகிய பகவதியார்வந்து திருநீற்றுக்காப்புச்சாத்தி வணங்கித்துதிக்க, பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து திருமா ளினைகையினுள்ளே பிரவேசித்தார், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து புகழ் பாடிக்கொண்டு திருக்கும்நாளிலே உபகயனப்பருவம்வர, பிராமணர்கள் வேதவிதப்படி உபகயனசகடங்கு செய்ய, சுத்தசாடகுண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத் துவம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தமக்கு அது வேண்டுமென நறியினும் உலகத்திலே ஸ்வதிககர்மத்தை ஸ்திரப்படுத்தல் வேண்டும் எனத்த மது திருவுளத்திலே புகிழ்த்த பெருங்கருணையிலே அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவிததாரணம் செய்தருளினார். பின் பிராமணர்கள் உமக்கு நான்கு வேதத்திற்கும் அதிகாரம் தந்தோம் என்று சொல்லி மந்திரோபதேசம் செய்யப் புருமபொழுது பிள்ளையார் எண்ணிறந்த வேதங்களைவிட, அவர் மீறிகு அங்கமாகிய பலகலைகளையும் எடுத்துச் சொல்லியருளினார். பிராமணர்கள் அவர்பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்றமையை நினைந்து வியந்து அவரைக் கமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து. நாங்கள் முன்பயின்ற வேதங்களை அவரிடத்திற்கேட்டு ஐயந்திரிபற உணர்ந்தார்கள், பாமாசாரியாராகிய ஆளுடைய பிள்ளையார் அத்தப் பிராமணருடைய சந்தேகத்தீரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து பின் சகல மந்திரங்களுக்கும் வித்து மூர்த்து சாக்ஷம் என்பதை அவர்களுக்கும் மற்றை யாவருக்கும் விளக்கும்படி பாருட்டு, “மந்திரநான்மறையாகி” என்பதை முதலிவனுடைய மூர்த்துசாட்சரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

பெரியபுரணம்.

திருப்பஞ்சாக்கரப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திஞ்சலுநதுஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகரைந்துநினைமினொடொறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற, நஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின் நவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவெறுயர்க், கந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனான்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்கள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திரு
வருளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கித் துதித்து உய்த்தார்கள். பிள்ளையார்
தினந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு அடியா
ர்களோடும் இருக்கும்நாளிலே, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவருடைய ம
கிமையைக் கேள்வியுற்று அவரை வணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்கு
ச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்
ந்து அடியார்கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப்போனார் எதிரோவந்த,
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிநீனை வணங்க
திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அவரைவணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக்
கொண்டுபோய் சுவாமிதரிசனம் செய்தித்து, தம்முடைய திருமாளிகையி
ற் கொண்டு சென்றுதிருவமுது செய்வித்தார், சிலநாள் ஆயின்பின் திருநா
வுக்கரசுசுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களை வுணங்கும்படி செல்ல திருஞானசம்ப
ந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கோலக்காவரைக்கும் அவரோடுசென்று சீர்கா
ழிக்குத் திரும்பினார் அங்கே தோணியப்பர்மேல் பலவகைப்பட்ட திருப்ப
திகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீல
கூண்டப் பெரும்பாணனா விறவியாரோடும்பாடி, யாழில்லிட்டு வாசித்துக்
கொண்டு பிள்ளையாரோடு சீர்காழியில் இருந்தார்.

— — —

திருப்பிரமபுரம் - மொழிமாற்று - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காடதணிகலங்காரவம்பதிகாலதனிற்

றோடதணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றுச்சிலம்பர்

வேடதணிவர்விசயற்குருவம்விலுங்கொடுப்பர்

பிடதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

[illegible]

தெய்வநம்பலம்.

* காடது பதி அணிசலம் காசலம் சாலதளிற்றாசலம்பா-தேர
டதனிசுவா சுநகாகாசினி பெ கனிவா ந நுவமவிசயமரு விஸலங்
கொடுபவா இவவாறு மொசுசாபுமகரதாது

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாவதற்கு

நிதி சீர்திருப்பல்

யர மமர் பர மர ண பர பர மநாஞ்சு, கரணக மாதப்யா ம ம பர நிமம யர.

((க ரு ள ன ன))

[illegible]

ஆ. சி. சி. நமஸ்காரம்.

நேரகழாமிதயாசழிதா, யேனனியேனனாளாயுழிகா
காழியுளானியேனினயே, தாழிசயாதமிழாகரனே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயாசழிதா - என்பது மாணக்காட்டி மாணப்பிடிப்பது போல வெளற்பால திருமேனிகொண்டநுனி யென்னை யொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிகுதியாகச் சேவிக்கப்பட்ட மலத்தி ரயங்குளாகிய குற்றங்களை அழியாதின்றுள்ளவனே, எனநீ-அ-து. உனதுப ரிபூரணமான அணுவுருவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலை யெல்லா நீயே, எனநீளாயுழி-எ-து. என்னிடத்திலே நின்று என்னையொழித்துக்கோ திவாவழி தாக நீயேவாழப்பட்டு என்னைச் சிறிதும் தோன்றவிடாமல் இரட் சியாதின்றுள்ளவனே, காழியுலா-இத்தன்மையான பிழைசாய்சியத்தை அ டியேற்குப் பிழைப்பின்பொருட்டாக காழியென்னுமாப்தியைப்படைத் துளானே எனதொருவிண்ணப்பத்தைக் கேட்ட நுள்வாயாக, நினயேநின யேதாழிச-உன்னைச் செய்யுட்கருத்தாக வுடைய இம்மாறமென்னும் பெ யையுடையதுமாய் விரிந்துள்ள பாடலானது, ஆதமிழாகரனே-ஐயொதயி முக்குப் படுதுவையாகிய யான் எனதுப்பாதததாற்பாடிய பாடலென்றுஉல கத்தாருநாசெய்வதேயாதலால் நீயறிய யானபாடியதில்லை எனகின்றசெய் தியுனக்கே நிகழுமாதலால் இப்பாடலையேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயே யடிமைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள-எ-து.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - வழிமொழித்திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிறம்பலம்.

சூரலகுரர்களப்பயிறாணிதலமுரணழியவரணமதின்பு
புரமெரியவீரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரனமுறைமயினிரைநிறைநொள்வருகருதிசிரவுனாயினும்
பிரமனுயரானெழில்கொள்சீரணவினைபாவிவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுக்கலரிதழிகலியிலுழியுளகுபழிபெருகுவழியைநினையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடமுவுமுனிசுழுவினெடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிமுருமலமழியுமவகைகழுவுமுரைகழுமனகரப்
பழுதினைறையெழுதுமொழிதமிழ்விசுவழிமொழிகண்மொழிதகையவே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கோழுத்திரி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேருக்கிைறவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமென்
மாமகனூர்வெங்குருநற்றேணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்
சேமமிருகிரபுரஞ்சர்ப்புறவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்ந்ததுதற்கண்ணவனூர்குழமலநாங்கருதீழமோ.

அம்மாந்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம்வெங்குருக்கொச்சைபுறவமஞ்சீர்
மெய்ம்மானத்தொண்புகழிமிகுநாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனா
ரம்மாந்மன் னுயர்சண்மைதராயனார்வழிமுடக்குமாவின்பாச்ச
றம்மாநென்றியஞானசம்பந்தன் நமிமுகற்போர்த்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையெயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே

0 கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே

0 யற்றமறைப்பதுமுன்பணியையமர்க்கன்செய்வதுமுன்பணியே

பெற்றுமுகந்ததுந்தனையேபிரமபுரத்தையுந்தனையே.

0 கற்றவர்காய்வது காமனையே-எ-து. உனதுசத்திய தரிசனத்தைய
லைவறக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய கேஷத்திரமா
கிய தேகாதி பிரபஞ்சமே. 0 அற்றமறைப்பது முன்பணியே-எ-து. உன
துநிருவானத்தை மறைப்பது முந்தொங்கலான பாம்புகளே.

புருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரோபதிகமதெழுதினவையெதிரோ
வருந்தியிடைமிசைவருகரனைவசையொடுமலர்கெடவருகரனை
கருதலிசைமுரநருவருளேகழுமலமமரிசைநருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடந்து மொழியே.

(இதன்போதும்.)

புருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரோ-எ-து. பருத்தமதில்குழந்த ம
துரைக்குப் பதியாகியபாண்டியராசனது சபைக்குமுன்பே, பதிகமதெழு
து-எ-து. திருப்பதிக மெழுதப்பட்ட, இலையை-எடுக்காளாவை வருந்தியி
டைமிசை வருகரனே-எ-து. வருகின்ற வைகையாற்றினடுவே எதிரிட்டிப்
போம்வகை துணைசெய்து செலுத்திப் போக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடைய
வனே, வசையொடும் அலர்கெட-எ-து. எடுத்திப்போக விசயஞ்செய்து
சமணரது புறனாயும் பரிபவச் சொல்லும் கெடுவான்பொருட்டாக, அ
ருகு-எ-து. சமணரை, அரனே-எ-து. கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலிசை
முரல் தருமருளே-எ-து. கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்தரத்
துக்குரிபாருமாய்த் தன்மலருமாவிய மறையோர் வாழ்கின்ற, தழும
லம்அமரிசை தருமருளே-எ-து. திருக்கழுமலத்தின்கண் விற்றிருக்கும்
ம்பிரான் பிரசாதத் திருவருளே, மருவிய தமிழ்விரகன் மொழியே-எ-து.
இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான்பாடிய பாடலையே, வல்
லவர் தம்மிடர் திடமொழியே-எ-து. செல்கின்றவர்களுடைய பிறவித்துள்
பமானது விட்டுநீங்குவது சத்தியமே—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - திருவகபாதம் - பண் - விபாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிறீம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

(இதன்பொருள்.)

“பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” என்பது பிரம்ம-ஞானகாச
காகிய பராசத்தியை, புரத்து-அந்தப் பரிணாத்தை, உறை - மிகுதியா
கவியக்கூறாட்ட, பெம்மான் பெருமான், எம்மான் - எந்தப் பெரியோன், (இ
னிப்பொழிப்பு) ஞானகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை, மிகவும்
யந்து அந்தப் பராசத்திக்கு அதிகமாகிய சுதமே வடிவாய் முதல்கடு விறுதி
காணாதவனாய் எச்சபெரியோன், “பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்”
எ-து. பிரம்ம-மெல், பும்-நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம் மான்-மான்
போலும் விழியையுடையவன். எம்-எம்மை. கிங்காதநிலைமையையுடைய
ஆன்-ஆத்மா, (இனிப்பொழிப்பு) ஆகாசத்தனகண்ணை யோடுகின்ற கங்
காதேவியை விரும்பித் திருமுடியிலே வைத்தவன் என்றை கிங்காத நிலை
மையையுடையவன் எனதுபிர, “பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” பிரம
ம-என்பது. பிரமத்துவம், பும்-சரிபட, உறை-எண்ணுதல், பெம்-எ-ஆ.
ஆரை, ஆன்-அலமயாலம், எம்மான் என்றையொரு வந்தவன், (இனிப்
பொழிப்பு) பிரமபுரத்திலே பெண்ணாட்ட என்னை முத்தியிலே விடுகை
க்கு அலைமாத இச்சையனாகிவந்தவன் என்றையொரு தன்மைமயன், “பிர
மபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்” எ-து. பிரமபுரமென்பின்ற திருப்பதி
யிலே யுறந்தனற காதநாவாவன் என்றைய சுவாமி-என்றவரது.

திருச்சிறீம்பலம்.

கழுமலம் பசிகவுணியங்கட்டுரை. சழுமலமுதபுக்கவுணியங்கட்டுரை
கழுமலமுதபு பசிகவுணியங்கட்டுரை, சழுமலமுதபுக்கவுணியங்கட்டுரை.

(இதன்பொருள்.)

“கழுமலமுதபுக்கவுணியங்கட்டுரை” என்னுள் என்பது: மிகுதிப்ப
ட்டு குற்றம், சழுது எ-து. நீர், பதன-எ-து, விளைவிக்க, உணியன்-எ-து உ
ள்ளநீ, கட்டு-எ-து. வடிவாகக் கிடண்டல், உரை-எ-து. தேய்தல், (இனிப்
பொழிப்பு) மதுநீராட்ட தொஷமாயுள்ள சுதிலசுதோலநிகமாகிய விருநீரி
ன்கண்ணத்திற் விளைதற்குள்ள தத்தலைமக்குலையாம லெக்கண்ணும் விட்
டு விளங்குகிற, சழுமலமுதபுக்கவுணியன் கட்டுரை” கழும்-என்பது, மய
க்கம், அலம்-எ-து. அலக்கண்படுதல், அமுன்-எ-து. அமுதம், பதி-எ-து. க
த்தா, க-சிரக, உணியன்-எ-து. உண்ணப்பட்டவன், கட்டு-எ-து. விளக்கும்
உரை-எ-து. பொன், (இனிப்பொழிப்பு) மாயாமயக்கத்தின்கண்ணே மயங்
கிப் பெத்தமுத்தி யிரண்டுத்தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அ

பெரிய புரணம்.

முதம்போன்ற சித்தாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்காநின்ற பெண்ணுருவ
டையவனுய்ச் சிருட்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பி
ச்சைகொண்டு நுகரும் அருணையானன், “கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்
டுரை” கீழ்ச்சொன்னபதியின்கண் கவுணியகோத் திரத்தவந்த மறையே
னாகிய எனது கட்டு காட்டாகியபாடலை, உரை-உரைப்பிராக, காட்டு-எ-து.
கட்டுஎனக் குறுகிநின்றது, (இனிப்பொழிப்-) திருக்கழுமலமென்னு மூ
வாப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர்பெற்ற அனதிமூலமாகிய பதயிடத்துக்
கவுணியகோத் திரத்தில் உற்பவமான நான நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய
இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழகிநின்ற
ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார உயரந்தார்எனாதவால் இப்பா
டலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக—என்றவாறு.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிறம்பலம்

அரணையுள்குவிர் பிரமனாருளெம் - பரணையேமனம்-பரவியுய்மினெ.

தொழுமந்தவா-கருமா த்துறை - பழநிலச்சம்பந்தன்-மொழிகன்பக்குமே

திருச்சிறம்பலம்.

திருவெழு கூற்றிருக்கை.

திருச்சிறம்பலம்.

ஒருருவாயினேமாளுங்காரத்-தீரியல்பாயொருவிண் முதல்பூதல-மொ
ன்றயவிரசுடராமராகள பிறவும் படைத்தளித்தழிபமும மூர்த்திகளாயி
னையிருவொடொருவனாகி னைறனை - யோரானீழலுன் கழலிரண்டு - முப்
பொழுத்தந்திரநா ளுங்கொளிகெறிகாடநனை-நாட்ட ன்ருகக்கோட்டி
னை-யிருநகராவமொடொருமதுருபனை-யொருநாளீரயின்மூவிலைசூல-நா
றகான்மான்மறியைத்தலையாவ மேருநனைகாயுத நால்வாய் மூம்மத்திரு
கோட்டொருவரிடதித்திந்தனை - யொருகனாவிரு காலவனையவாங்கி-
முப்பிரத்தொடு நீர்நிலைமருசுக்கொனறு தலததுறவ வுணையறுத்தனை-
லையம்பலனலாமந்தக் கரணமுக்குண மிருவனியொருங்கியவானோ-தெத்தநி
ன்றனையொருங்கியமனதொடிருநிறப்போந்து முப்பொழுதுகுறைமுடி
த்து - நான்மறையொது வையவையவெள்கி - யமைத்தாறங்கமுத லெழுத்
தோதி - வரன்முறைபயின்றெழு வானறனைவளர்க்கும-பிரம்புரம் பேணி
னை-யறுபதமுரலும் வேணுபுமவிரும்கினை-யிகலிய மைத்துணர் புகலியமர்
ந்தனை பொங்குநாற்கடல்குழ வெங்குருவிளங்கினை பாணிமூவுலகும புணை
யமேனமித்த-தொணிபுரத்துறைந்தனை தொலையாவிருநிதி - வாயந்த புத்
தாராயெய்த்தனை-வரபுரமென்றுணர் கிரபுரத்துறைந்தனை-யொருமலை பெய்தித்

த விருதிவரக்கண்-விதல்கெடுத்தருளினை புரவம்புரிந்தனை - முநீர்த்துமி
ன்றோனான் முகனநியாப் பண்டொடுதின்றனை சண்பையமர்ந்தனை- யையு
றுமமணரு மறுவகைத்தேரரு - மூழியுமுணராக் காழியமர்ந்தனை யெச்ச
னெழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை -யாறுபுதமுமைத்தமர்கல்வியு -
மறைமுதனனரு மூன்றுகாலமுத்தொன்ற தின்றனை யிருமை யிறொரு
மையு- மொருமைதன்பெருமையு மறுவிடாமையெயர்-கழுமலமுதுபதிக்
கவுணியன்கட்டுரை-கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு - மனையதன்மையை
யுத்தலினினை-நினையவல்லவரி லலைநினைந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்தராய்-சாடிமெல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கன்வேள்விதகர்த்தவன்பூந்தராய், மிக்கசெம்மைவிமலன்வின்கழற்
சென்றுசிறைதமிழ்வைக்கமெய்க்கு, என்றதாலியும்பன்றானே.

புத்தியான்மிகுல்லவர்பூந்தரா, யந்தமில்லெம்மடிசனோளுனசம்
பத்தன்மால்கொண்டெத்தவாநுதும், பத்தமாரவினோபுதிடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீபுகலநாலடிமெல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலினையெனும்பொருளின்றிமறாம், புயலனமிடறுவை பூண்டியனே
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியோடு. மயலுலகடிதொழுவமர்த்தவனே.

கலனாவதுவெண்டலைகடிபொதிற்புகலிதன்னு
ணிலனொடொறுமினபுறசிறைமதையருளினனை.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிசூர், விண்ணவரடிதொழவிளங்கினனை
கண்ணியருனசம்பத்தன்வாய்மை, பண்ணியவருத்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லார்.

நடலையவையின்றிப்போய்நண்ணுவார்சிவனுலக
மிடராயினவின்றித்தாமெய்துவர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிறைதெரியாத பெருமானென்விறைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதெய்வவளர், தீபமொடுதுப மலிவாய்மையதன
லந்தியமர் சத்திபலவார்ச்ச சனைகள்செய்யவமர்கின்றவழகன்
சத்தமலிகொத்தனன் மாதிரெடுமேவுபதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமை நங்கையொசெங்கரன்மகிழ்த்தமருழர்
சாரின்முரடிணைகடல் விசும்புமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேற
பாரின்மலிகின்றபுகழ் நின்றதமிழ்ஞானரம்பத்தனாசெய
சீரின்மலிசெத்தமிழ்கள் செட்டிமவார்சேர்வர் சிவலோகநெய்யே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம் தகவெங்குருமேறமேனோ
வளங்கவருத்தோணிபுரம்பூத்தாய்சிபுரம்பவண்புறவமணமேற்
களங்கமினூர்சண்பைபுகழ்வயங்கொச்சைகழும்பென்றின்ன
விளங்குமரனநன்னைப்பெற்றமையவந்தம்பலம்பெற்றவித்திறைவனாரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிகாரம்பதாணிபுரமணிநிபபொம்பை
புகர்ருசோபுறவருசீர்ச்சிலம்பனூர்புழக்காழிசண்டைதொல்நூர்
மிக்கரஞ்சீர்க்கழும்பென்கொச்சைவயம்பேணுபுரமய நூர்மேவிச்
சக்கரஞ்சேர்தமிழ்களருனசொன்னதமிழ்தரிப்போதவஞ்செய்தோரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாடென்றபின் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையு
ம் மற்றைய பிராமணர்களையும் நோக்கி, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ
தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செயது பதிகம்பாடிக்கோண்
டு இங்கேவருவேன் என்றார், தந்தையார் என் அருமையாக உம்மைப்பெ
ற்றமையால் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பய
க்கும யாகுமும்தான செயயவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்மு
டன யாத்திரைசெய்வேன் என்றாபிள்ளையார் அதற்கு யசைத்து தொணி
யப்பனாவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார் பின்வர முத்துச்சி
விகை மேற்கொண்டு முத்துக்குடைநிழற்ற திருநீலகண்டப் பெருமபாண
ரோடும் மற்றையபொருளோடும்சென்றுகண்ணார்கோயிலை வணங்கிக்கொ
ண்டு, காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசை கோககிப்போய் புள்ளிருக்கும்
வேனூர், நின்னியூர், நீடு, புன்கூர், மண்ணிபடிக்கரை, குறுக்கை, அன்னி
யூர், பந்தனநல்லூர், மணஞ்சேரி, எங்கொள்பாடி, வேள்விக்குடி, கொடி
கா, கஞ்சனாடமங்கலக்குடி, வியனூர் திருநதிகேவன்குடி, இன்னாபூர், வ
டசூரங்காடுகூரை பழனம், திருவையாறு, பெரும்பிளியூர், செத்தானம், மே
ழபாடிகானூர், அன்பிலாலகூரை மாங்குதை என்னுப் பதலங்கள்நோறு
மயோடி, சுவாமி தரிசனஞ்செயது திருநாடிகம் பாடி பருகினார்.

திருக்கண்ணர்கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணாதிங்குட்பொங்காவந்தீரமுடனலருடர
பெண்ணாணையபெருளாளனபிரியாத
கண்ணகோயில்கைகொழுமொர்க்குடநிலர்பாவந
கண்ணவாகுநல்லிளையாயாணுகும்மே.

காமருக்கண்ணர்கோயிலுளான்காடல்சூழ
பூருசொலைப்பொனையலபாபுகுகுகோ
னாமருதொன்மைத்தனமையுளஞானசம்பலகன
பாமருபாடல்பத்துமவல்வார்மேற்பழிபொமே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புள்ளிருக்குடிவேனூர் பண் - சகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

களாளர்த்தபூங்கொனநைமகமத்கங்கம்மதிய
முள்ளர்த்தபூங்கொனநைமகமத்கங்கம்மதிய
தளளாயசம்பலாதீதாயெனபிரியாத
புள்ளானாககையனிடமிள்ளிருக்கும்மே.

செடியாயவுடர்ப்பாநறிவினைக்கோமருந்தாவான
பேடியாயுட்குடிமையதபுள்ளிருக்கும்மேனான
கடியாநகபொதிநாதிக்கவுணியனசம்பலதனசொன
மடியாதுசொல்லவல்லாக்கிலையாமறுபிறப்ப.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநின்றியூர் - பண் - நடவடபாணா

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூலம்படைகண்ணப்பொடிசாந்தருகடுநில
பாலம்மத்பவளசரணமுடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வகிகாணினனொடுபொக்கிக்குகமுடி
நீலம்மலபொய்க்ககிணறியுரினனிலையோர்சே.

சூனம்மதுவெத்தானுடல்கோருள்கெரிவா
நின்றங்கொருவிளாலுறவைத்தீரின்றியுண
கன்றூர்தருபுகழ்த்தமிழ்ஞானமிகுபந்தன்
சுன்றூத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிநினைபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகார் - பண் தக்கராகம்.

கிருச்சிறம்பலம்

முந்தின நவீனகளவைப்பொச்சு, சிறந்தெரு சிவனா நிருப்புகார்
ரகதமிலலாவடுகளவாப்பொலும், கந்தரவதாமத பண்பை யார்

மார மல்கும் மலருழகாழிமன, செடா செவ்வா வரபுக நிருப்புகார்
நாடவல்லஞானசமாநகன, பாடலபததுமபரவிவாழப் பீன

நிருச்சிறம்பலம்.

திருமணஞ்செரி பண இத்தளம்

கிருச்சிறம்பலம்

அமீலாருமபதன நபுரமனைய, குயிலருமெ மெழுகு னொருகருகி
மயிலாருமலகிபதாணை ருசெரி பயிலக னெடபறநின்னா ரகிலலைபாவமே

கண்ணருக நப கோசகருகசாரவிதத தண்ணாசோடு அமடநதனழமிழமலை
மண்ணருக நப குதாசனாசெரி, பண்ண பபாடவல்ல ரகிலலைபாவமே

நிருச்சிறம்பலம்.

திருத்தருத்தியுந் திருவோவிகருபுயம் பண் சாதாரி.

கிருச்சிறம்பலம்

ஒங்கிமே யுதித நடுமால் னுறகாணக நபயொருசுடை மேற
முங்கினுதிடு மிருகாருற கொண ரமல்குள்
பாங்கினுறைய பொரு மகலிம சஷ மலமமொழிவகு
விங்குந் தது நசுதயாரிவி தது நவலவொவிதகுயிலே.

விண்ணுலாமகிரிபொழிலிசுரமண நறு நடுவோவிகருபு
சொண்ணுலாமகிரிசெழுவருவரிவை பொருதபதபை
கண்ணுலாமகிரிபுள நம வ நானாபாபுணசொனன
பண்ணுலாமகிருந் தபாடுவாருவாபரிமீலே

நிருச்சிறம்பலம்.

திருக்கோடிகாத் திருவிடாகம் பண் நடராசாகம்

கிருச்சிறம்பலம்

இன்று நானாளைகன நென நனைநவீனசபாந
பொன்னுகின நவாழகையைப்பொகவிட்டுப்போதுமன
மீன நயங்குசோதியானவெணமதிவிநிபுன ந
கொன நதன்னுசெனனியானகாழுகாவுசெயினே.

கொத்தணிஞளிர் பொழிதகோடிகாவுமேவிய
செத்தழலுருவனைச் சீர்மிருதி மலுடை,
யந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்.
புத்தந்தமிழ்வல்லாடாவுமானபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரினம்மாயுமமகில்சதுஞ்செய்வவா
வாரிநீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரின்மாமுனவனனெடுங்கைகொடுநீர்கோர்
பூரித்தாடி யுற்சசிக்கவிருத்தபுராணனே.

மந்தரமாம் பொழிலருழிங்கலக்குடி மன்னரிட
வெருதையெழிலாபொழியற்காழியாகாவலன்
சிந்தையெத்தடி செத்திடுஞானசம்பந்தன்சொன்
முத்தியேத்தவல்லாரிமையோருதலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியலூர் - பண் - நடப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறமென்குமலரிவையவன்வெருவப்
பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்பிளமதியுந்குசலையும்
விரவுஞ்சடையடி கடகி ம்விநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைமேலுடைவிகரதன்வியலூரைந
தளங்கொண்டதோடிகலித்தருதமிழ்ஞானசம்பந்தன
றளங்கில்தமிழ்பாவித்தொழமுடியாரவொன்றும்
விளங்கும்புகழகமீனடியாவிண்ணும்முடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதிவனகுடி - பண் - தொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருத்துவெண்டில்லிவையந்தாரங்களில்லிவை
புரிந்துசெட்டாபுடும்புண்ணியங்களிவை
திருந்துதிவனகுடித்தெவர்தேவையதியா
வருந்தவத்தொர்தொழமுடிகளவேடங்கிள.

சேடர் தேவன்குடித்தேவர் தேவனறனை
மாடமோங்கும்பொழின்மல் துதண்காழியா
னாவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பத்தனத்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

கிருச்சிறம்பலம்.

திருஇன்னம்பர் திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி

கிருச்சிறம்பலம்

என்றிசைத்தம்புகழின்னம்பர்மெனிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரோ [ரோ.
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்ததுவார், கொண்டிசைக்குநீழிலோ
வடமர்பொழிலணியின்னம்பர்சனை, பாடமர்ஞானசம்பத்த
னடமர்ஞானசம்பத்தன்றமிழ், பாடவல்லாபழியிலரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவடகுரங்காடுதுறை - பண் - சாதாரி.

கிருச்சிறம்பலம்

கோலமாமலரோடுதுபுமுஞ்சாத்தமுங்கொண்டுபொற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருத்தினுதிருநதுமாங்கனிக்ஞந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நிலமாமணிமிடற்றடி களைநீனையவல்லினைகள்விடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
பொழிளமத்தொழிபுகருசடைமுடிப்புணணியனை
காழியானருமறைபுறானசம்பலகன்கருதுபாடல
கொலையாவழிபுணங்குநிலாநீடுவானுலகினுடு.

திருச்சிறம்பலம்.

திருப்பழனம் - பண் - தக்கேசி

கிருச்சிறம்பலம்

வேதமோதிவெண்ணுல்பூண்டுவெள்ளையெருதேயி
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவாழ்வுலியினிதோலா
நாதாவெனவுக்காவெனவுமபாவெனநின்று
பாதத்தொழுவார்பாவத்தீர்பார்ப்பழனகராதோ.

வேய்முத்தோங்கினாழன்பாகுமுவொழுகந்தனலு
ணவுய்த்தனையதிறலால்மிக்கஞானசம்பத்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லாரல்லாரோ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - மேகாராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

அன்னமலி பொழிந் புலக ளுநறையார் ம்லெ நமனாயத்தென்காநி
மன்னி யசின்மல ருநாவனவா ன் தான மம்பத்தெம் ளுநா
வினவிந் தையர்வினைவா ன் துந் ளுநாந் தானி சனாந் மெந் துவாந்
டன்னிசைபெய மநுந் துநாவெந் திசென்றெந் துவாந் காமாதனெந்

தஞ்சை நகரம்.

கிருஷ்ணா ஸ்ரீ மான் இந்திரம்.

കി, കിഴ്നിലം

தெரிந்ததற்குள் இவ்வளவு நேரம் கழிந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நான் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது நான் என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை.

புதிதில் தற்போது இலங்கைத் தீவுக்கு வருவதற்கு உடனடியாக உத்தரவு பிறப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என அரசாங்கத்திடம் இருந்து கோரியும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனவும் அரசாங்கத்திடம் இருந்து உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

திருப்பெருந்திவ்வியம் - மண் - காதலாசம்.

၆. နိဂုံး

மண்ணுமொர் பரதா யார் மொறு மொர் பாகுபுனை யார்
விண்ணுமொர் பரதா யார் மொறு மொறு மொறு மொறு
சண்ணுமொர் பரதா யார் மொறு மொறு மொறு மொறு
கெண்ணுமொர் பரதா யார் மொறு மொறு மொறு மொறு

பிணைவளை ரூபரூபச் சென்னிப்பெருமந் தியுற் றெவரு மாண்
கனைவளரும்கொழித் தாழிதருமறி புறாந சம் பந்தன்
மனைவளை ரூபத்தமிழ்மகலையலவவர்தருபுமா டெங்கி
நினைவளர்தெருஞ்சுனா ராகநிலைகத்திருபாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிற்றூர் பலம்.

மையாழி யகண்டன் மலை மகள் பாசுமதுடையான்
 பையாழி யகேதூதகரி யுரிமுடி பவ்வாருவன்
 செய்யாழி யகுவனோம் மலர்நயன த்தவ ளோடுங்
 நெய்யாழி யபெருமானிட நெய்த்தான மெனீழி.

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசமீப்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிருகெய்தானனைநிகரி
பலமல்கியபாடல்கினைவகுநுமிநிலவல்லா
சுபமல்கியபெருவண்ணபெருவாரசியுநெய்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

தருமபுத்திர - பண் • கௌசிகம்.

சிந்திச்சிற்றம்பலம்

அங்கையாரழவன்னழகாசடை க், கங்கையான்கடவுள்ளி மெனிய
மங்கையாளுநையும்குழாயைத், தங்கையாடுநொட்டவார்தகவாளனா.

மீர்த முந்துபொழிந்தமழைபாடியு, னெந்தைசந்தமிலிருக்கேத்தவான்
கந்தமார்கட நகாயுநின் ஞானசம், பத்தனமாவெல்லார்க்கிலீலாவமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தானூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானர்சோதிமன் ஹென்னிவன்ரீபுனங்கொன்றைத்
தேனுப்போதுசாணர்உய்கழிங்களொடுகுடி.
மாணர்நொக்ககண்டங் துவப்; மாடையாடுவார்
காணாமெய்கண்ணர்கெற்றியாணர்செல்வாரோ.

கழீதுதுளுகங்குலாடுங்கா னூர்மேயாணைப்
பழுதில் ஞானசம்பந்தன் சொற்பத்தும்பாடியெ
தொழுதுபொழுதுவந்தாந்நாங்கள் சொல்லித் துதித்தாநின்
மழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லலுப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்:

திருஅன்பிலாலந்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கீணைக் கொடரிமாலரவம்வரைவில்லா, விணையாடெயில்முன்றுமெரித்தவினரவர்
 உணையாமயிலங்குயில்சேர்மடவன்ன, மணையும்பொழிலன் பிலாலந்துறையாசே.

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கரவாதவர்காழியர்ஞானசம்பந்தன்
பரவார்தமிழ்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவாவானிடையீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகிலீயும்பெருமரிமீர்நதுத்திப்
பொருதுகாவிரிவடகனாமாந்துறைப்புநிதனெம்பெருமானைப்
பரிவினிலிருநடுவியும்தியமும்பார்மன்னர்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலாடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்வீரிரிவடகனாமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரமபதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ
னாவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தன்புறுமாலை
பரவிடுந்தொடில்வல்லவரல்லும்பாவமுமிலந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மழநாட்டிலே, காவிரிவடகனாயே சென்று, பாசகிலாச்சிரம
த்துக்குச் சமீபிக்குமுன், அங்கரத்திலே கொல்லிமழவன், தன்னுடைய பு
த்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக்கண்டு, கவலையுற்று வே
றொரு பரிசினாலும் நீங்காமல்கண்டு தான் சைவபரம்பரையொன ஆதலா
ல் அவனைக் மொயிலின்றுள்ளே கொண்டுபோய் சுவாமி சாநிதானத்தில் இ
ட்டுவைத்தான். ஆளுடையபிள்ளையார் அங்கரத்திற்குச் சமீபிக்குமொழு
து, திருஞானசம்பந்த சுவாமிவந்தார் என்று ஊதுகின்ற திருச்சினததி
ன் ஒபையைக்கேட்டு, கொல்லிமழவன் புத்திரியைவிட்டு விரைந்து சென்
று, அங்கரத்தை மிக அலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஏன
ந்தபாஷ்பகு சொரிய முத்துச்சிலைகக்குமுன்னே அடியற்ற மரம்போலவி
ழுந்தான், அதுகண்டு பிள்ளையார் எடுக என்று அருளிச் செய்ய கொல்லிம
ழவன் எழுந்து மரமகிழ்ந்து, சிரசின்மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்
ளையாராடன் சென்றான் பிள்ளையார் கோயிற்புறத்துச் சமீபிக்குவடனே மு
த்துச்சிலையினின்றும் இறங்கி உள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்துகொ
ண்டு, சந்திதானத்திலே போனார் போனபொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே
இடக்கின்ற கன்னியைக்கண்டு இதுஎன்னென்றுவினாவு, மழவன் வணங்குகின்
று, இவள் அடியேனுடைய புத்திரி இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால்
மிக வருந்து கின்றமையால் இவளைச் சுவாமி சந்திதானத்திலே கொணர்வி
த்தேன் என்றான், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அருள்சுர
ந்து அவ்விடத்திலின்றே சுவாமியை நமஸ்கரித்து அவனுடைய நேரையை

நீக்கும் பொருட்டு, “மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வ
தோ விவர்மாண்பே” என்துந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். மழவன்
மகரத்தூக் கண்டவியாதி சூரமகண்டவலியென்றறிக.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்தராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர்திங்கள் துளங்கிவிளங்கச்சுடர்சடை சுற்றமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழவாரி மும்பலிதெர்வ
ரணிவளர்கோலமெலாளுசெய்துபாச்சிலாச்சிராமத்துணாகின்ற
மணிவளர்கண்டரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதொவிவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலேபுனைந்தழகாய்புனிதர்கொலாமிவென்ன
நகைமலிதண் பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றிழ்ஞானசம்பந்தன்
நகைமலிதண்டமிழ்கொண்டுவையேத்தச்சாங்கிலாவினைநானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக் கண்ணிரோய் நீங்கி, எழுந்துலங்கிவந்து, தன்னை
யின் பக்கத்தை அடைந்தாள். அதுகண்ட மழவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி கொ
ண்டு, அவளோடும் பிள்ளையான விழுந்து நமஸ்கரித்தான். பிள்ளையார் அ
ங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் இருந்தார், அதன்பின் தி
ருப்பைஞ்ஞீலையையும் சங்கோமமலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருப்பைஞ்ஞீலி - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடி லாடிகள் காடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையர்கோவணங்
நீரிடஞ்சுணைவிடையூர்திநித்தலும், பாரிடம்பணிசெய்யும்பயில்பைஞ்ஞீலியே
கண்புனல்விளையற்காழிக்கற்பகக், கண்புணரருமறைஞானசம்பந்தன்
பண்பினப்பாவுபைஞ்ஞீலிபாடுவா, ருண்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருங்கோய்மலை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயாதண்மதிதோய்சடைமேல்மத்தமலர்சூழத்
தேனுதனமென்மொழிமாண்விழியாள்தேவிபாகமாந்
கானத்திரவிலெரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த
வேனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையோ.

விவ் வொலியுழகவுமோவா வேணுபுரத்தன்னு
ளமுடாவணணத்தழகுளருளசேரணிகொளசம்பந்த
னெநிலாகனையுமபொழிவழிடைசூழிகுகாய்மலையிசன
கழவசொபாடலபததுமவல்லாகவலைகழல்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிள கொங்ககைசத்திலே காவேரிபுகுத தென்கரையிறசென்று, கொ
டிமாடசெங்குனறுவாஅடைந்தது, சுவாமிதரிசனஞ செய்துகொண்டிரு
ந்தார், நிகுக்குமநாளிலே, திருநண்ணவிறகும்பொய்ப் பங்குமபாடி கொடி
மாடசெங்குனறுநுக்குத் திருமபிவிட்டார்.

திருக்கொடிமாடசெங்குனறு - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெவ் வெண்ணீறணிநுவிநிநூரிகழமாபினல
பங்குமபுமவிரலொருபாகுமபாந்த நுளிக
கொந்தணவுமபொழிலகுகொடிமாடசெங்குனறு
நினறவந்தணைதகொடியவாவமமறுபபாடார்.

அலைமலிகணபுனசூழந்தகழகாடிசாங்காபேணுந்
கலமபாணபினைதகமிழநாசமலங்க
கொடியமுழவிலையனபொடிமாடசெங்குனறுநொதது
நாமசிலலவல்லாவினையானநாசமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணு - பண் - காத்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

புறசாவிமெவாளபாகமாநாகமபுணடெருதழி
யகதாரவணிககவமமான்டமப்பாஹுமதணசாரல
வந்தாரமடமங்குகுததாடவாரபொழிலிலவணபொடச
செங்குகொறெளியொளிரதமீதமாங்குளியுதிர்குருநிருநணுவே.

குவீததகாபுரிறைசூழகடறகாழிக்கவுளிரார
நவவிசரத்தாவினிதுணருநானசமபந்தனென்று
சொலவிக்குத்தாவினைவணறிருநணுவேத்துபாடல
வல்லிதகததானமொழிவார்புழியிலரிமமணணினமேலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கேயிருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம்நீங்கிப் பனிக்காலம்வரு
கிறிருந்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் தாம் பலநாளும்அந்நாட்டிலே

பயின் ததனால் குளிரினாலே தமக்குநோய்விளைவதைக்கண்டு பிள்ளையாரை வணங்கி அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள், பிள்ளையார் திருநீலகண்டப்பதிகத் தைப் பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம் - பண் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுபொல்லும் தருவி
ருய்வினைநாடாநிறுப்பது பூங்கபக்கலமன்னை
கைவினைசெய்தம்பிரான் கழல் போ, ப துநாமடி யோஞ்
செய்வினைவந்தெமைக்கீழைப்பெறுதிருலேபண் ம.

பிறத்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்கழலடைவா
னிறத்தபிறவியுண்டாகவிமைபவர்கொனடிக்காட்
டிதம்பயில்ஞானசம்பந்தன்செங்கமிழ்ப்பத் தபுப் பார்
நிலைந்தவுலகிளில்வானவாகொனெடுங்கூடுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசியருக்குமாத்திரமேயன்றி அந்நாளிலே பணிப்பி
ணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்த்தது பிள்ளையார் சிலநாள அங்கிருந்து பின் அவ்
விடத்தைநீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி, வெஞ்சமாக்கூடல், கருவூர் ஏன்னும்
ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கொங்கராட்டைக்கூடத்துச் சோழராட்டை
அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - பூண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணம்மாமேனியினாரும்பிறைபுலஞ்செஞ்சடையாருங்
கண்ணமர்நெற்றியினாருங்கத்தமநங்குழையாரு
மெண்ணமாநங் தணத்தாநம்மையவோத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடவினாரும்பாண்டிக்கொடுமுடியானே.

கலமல்குதண்கடல்குழந்தகாழியுண் ஞானசம்பந்தன்
பலமல்குவெண்டலையேந்தப்பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச்
சொலமல்குபாடல்கள்பத்துஞ்செரல்லவல்லார்துயர்தீர்த்து
நலமல்குசிக்தையராகிநன்னெறியெய்துவந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த் திருவானிலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டலொலாமலர் துவியெத்தகஞ், சுண்டலாநுமிராயதன்மையார்
கண்டனாகருளுருளானிலை, யண்ட னுளருளியுமன்பொ.

கந்தமாற்பொழி நகரழிஞானசம், பந்தன்செங்கருவூருளானிலை
யெந்தையாச்சொன்னபக் கும்வல்லவர், சிந்தையிற்றுயராவதிர்வெ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பராய்த்துறை, சற்குழமலை, முறகிச்
சரம், திருச்சிபாப்பள்ளி, ஆணைக்காபாற்றுறை, ஏறும்பியூர், நெடுங்களம்,
மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூர்குருத்தி, கண்டியூர், சொற்றுத்
துறை, வேதிசூழி, வெண்ணி, சக்கரப்பள்ளி, புள்ளமங்கை, பாலைத்துறை,
நல்லூர், கருகாவூர், அவனிவணல்தீர், பாருதிரியமம், பூவனூர், ஆவூர்என்
னும் ஸதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதி
கங்கள்பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராயித்துறை - பண் - மெகாராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிறுசெவ்வொர்மேவியர்நெரிமை, கூறுசெவ்வொர்நோலமாயர்
பாறுசெந்தலைக்கையாப்பாய்த்துறை, யாறுசெந்தலையாண்டலை.
செவ்வமல்கியசெல்வாப்பாய்த்துறை, செல்வமெழிந்தையாதன
செல்வனஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், செல்வமாயிவைசெப்பவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருகுடி - பண் - தக்கராநம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தெழுமொழிலையானோபாகமநாகமத்தத்துத்
கடிகலாசெப்புனல்மா.வதந்தாழ்செடையவந்தசனூர்
நிபந்தகற்புடாழிநூல்துளர்மொடிவீரமதெல்லாங்
கடந்தவர்காதலில்வாழுங்குறகுடிமாமலையாபே.

காமருவாப்பொழில்சூழங்கற்குடிமாமலையானா
நாமருவண்புகழ்காழிசுலக்திழ்ஞானசம்பந்தன்
பாமருசெந்தமிழ்மாலையத்திவையாடவல்வாகள்
பூமலிவானவரோடும்பொன்னுலகிற்பொலிவாசோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுகக்கீச்சரம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசிவெள்ளஞ்சடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையோடாடியகாரண
மாய்ந்துகொண்டாங்குயிர்நிறைந்தாரவராகொலோ
வேந்தன்முகக்கீச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதோர்மெய்மமையே.

மல்லையார்முழமுடிமன்னாமுகக்கீச்சரத்தடிகளைச்
செல்வராகநின்றையும்படிசைத்தயசெத்தமிழ்
நல்லராய்வாழ்வாகாழியுணஞானசம்பந்தன
சொல்லவல்லாரவாகானுலகளவுமவல்லதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவெய்க்கதிவெனோடிக்கழையாய்வான்
செம்முனையெருவையையுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முனையேழத்திருநிபொந்தவிகிதாரீ
பைம்முனையகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்தொகுழங்க
கானல்நங்கெறுங்கமுமலுழிந்சவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடவெவ்வல்லார்
வானசம்பந்தநவரொடுமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கடபெயர்கொண்டவனசெம்பியாகோ, னங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கண்விடையாயெமவெண்ணுவலுளாயங்கத்தவாவாயினளாயிழையே.

வெண்ணுவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணாகமழ்காழியர்த்தலைவன
பண்ணோடிசைபாடியுபத்துமவல்லார், விண்ணோரவரேத்தவிருமபுவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமுந் திருவானைக்காவுந் தீருமயெந்தீரமுந்திருவாநுநங்கடச்சதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காண, வெண்ணுவல்விருமபுமயெந்திரநுந்
மண்ணதுவொங்கியகயிலையாரு, மண்ணவாருராதியானைக்காவே.

வனமாலயனவர்காண்பரியார, கானமார்கயிலைன்மயேந்திரரு
மானவாளுராதியாகோக்காவை, ஞானசம்பந்தனதமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலத்தமுடியினர், சீரார்கிதைசெலச்செய்தார்
பாடார்நாமபரியாறுறை, யாராரடி முதல்வனே.

பத்தர்மன்னியாறுறைமெனிய, பத்துநூற்பெயாணைப்
பத்தன்னாளுசமபந்தனதன்மமிழ், பத்துமார்ப்பாவுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையுடை யார்தொலுடை யாய்வார்கான மெல்வளரும்
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகையென்றுனனப்பினைவாற்
குறையுடையார்குற்றமொராய்கொள்ளையினுறுயாந்த
நிறையுடையாரிற்சேனையாங்கெடுங்களமேயவனே.

நீட வல்லவாரசடையான்மேயநெடுங்களக் கைக்
செடாவா முமாறு கிண்சிப்புரக்கொனலக்கால்
நாடவல்லவனுவன்மசைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடப்பத்துமபாடவல்லவாவம்பலையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னுமழலைமங்கையார்பள்ளி
னாருமன்னுமபடியுண்டதாம வெண்டலை
காருமன்னுமபொழிஞ்சுழந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சுடைநீமலர்தந்திரமையே.

பொருளன்புடையணிபுரவன்னகர்மன்ன
னருமனையவைவல்லவனிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பாடியதமிழ்சொலப்பலையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்டியூர் திருவிரட்டம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமைமயில்லுரைசெய்யினீரருள்வெண்டுகீர்
கனைவிலார் னறநாவினிககரைமேய்கண்டியூர் வீட்டன்
நனமுனேதனக்கின்மையோதமராயினுண் மாளத்தான்
வனவிலவாழ்ககைகொண்டாடிப்பாடி யிவ வையமாபபசி தெர்த்தெ.

நருத்தனைப்பொழில்சூழங்கண்டியூர் வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திமடியப்பான்மிகக்கீட்டுகத்தணிவா
திருத்தமாந்தகழ்காழி ஞானசம்பந்தன்செப்பியசெத்தம்
மேருத்தராகிலும்பலக்களாகுமுமுதையவாருபந்தார்க்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சொற்றுத்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெரிகொள்கின்றின்பர், தப்பனென்ஞதருளேதுனையாக [மே.
வொப்பபொப்பாபெருமுனெளிவெண்ணீர், நப்பர்சொற்றுத்துறைசென்றடைவோ

அந்தண்சொற்றுத்துறையெம்மாதுயைச், சிந்தைசெய்யினடி யிராயினீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிசூடி - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவொடாமைமனவென்பினிபூண்டரிடவ
மேறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியரிருத்தவிடமா
தாறுவிரிபுகமலிவாழைவிநிநாறவினேனேமடுவில்
வேறுபிரியாதுவினையாடவளமாருமவயல்வேதிசூடியே.

கந்தழிதன்பொழிளன்மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்ச்சம்
பந்தன்மலிசெந்தமிழின்மாலகொடுவேதசூடியாழிகழலே
சிந்தைரெயவல்லவர்கணல்லவர்களைன்னதிகழ்வெய்தியிமையோ
ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவசுரதமாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடையானேச்சந்திரனெடுசெங்கண்ணரா
வடையானேயுடைதலையிற்பலிகொண்டேரும்
விடையானேவிண்ணவர்தாத்தொழும்வெண்ணியை
யுடையானேயுலகைகொண்டனதுள்ளமே.

மருவாருமல்தகாழித்திகழ்சம்பந்தன்
 ற்ருவாருந்திகழிடுவெண்ணியமாந்தானே
 யுருவா நமொண்டம்மழையிவைவல்லார்
 பொருவாகபுக்கிருப்பார்புவலோகத்தை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலையினா வெணமழுபடாய்புலித்தொலரை
 யலையினா நுமையொருகடறனாநுவதோர்
 விடையினாவெணபொடி பபூசியார்விரிபுனற
 சடையினாநுநைநகடஞ்சக்கரப்பள்ளியே.

தனவயல்புடையணிச்சையபாளையங்
 கணனுநவனடிகமுலவளநகர்
 ணணியசெந்தமிழ்நானசம்பந்தனசொற
 பண்ணியலிசையொலையையுமெயப்பாவுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளமங்கை - திருஜலத்துறை - பண் - நீட்டபாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுத்துறுதிளாயினபரமன்பிரமனமுன
 பாலுத்தலவாவாழதருபொழிலசூழ்புளமங்கை
 காலன்றிறலறசாழியகடவுளளிடங்கருதி
 லாலகனாநதொழுவாரதமையடையாவினேதாலே.

'பொருதினனிடைத்தாநூறியபொழிலசூழ்புளமங்கை
 யகதண்புனலவருதாவிரியாலகனாநயாநகை
 கதமமல்கிமழகாழியுடகலைநானசம்பந்தன
 சந்தம்மலிபாடலசொலியாடதவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநலவூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வணடிரியவிண்டமலர்மல்குசடைதாழவிடையேறிப
 பண்டெரிகைகொண்டபரமன்பதியதென்பரதனயலே
 நணடிரியநாராயினாதேரவவாமேலருவிமுத்தந்
 தெண்டினாகண்மோதவிரிபோதுகமமுந்திருநலவூர்.

தினாக் கிருகரையும் வருபொன்னிலவுந்திருநூர்மேற்
பரசுதருபாணியை நலந்திகழ்செய்தோணியுநாத
னுன் செய்த பிழ்ஞானசம்பந்தவிசைமாலொழிவார்போய்
வினாசெய்மலர் தூவவிதிபேணுகுபெறுபெறுவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டெம்பறைசீராற்குழமவனலேந்தி, நடம்பயினை ருடுநல்லூர்டெருமாளை
முட்டினை மிருகப்பாது முனியாதெழுந்தன்பு, டட்டமனத்தாரகளத்யாபாவமெ
தண்ணம்புநற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணம்புநலவேலிநல்லூர்ப்பெருமானை
வண்ணம்புனை மலைவைகலேத்துவார, விண்ணுநிலைமாயவின்ருமபுகழோரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காலூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திலங்குமுறுவல்லுமையஞ்சுவே, மததயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோகதகடவுள்ருகாலுரெம, மததாவண்ணமழலும்மழல்வண்ணம
கலவமருளுயலுவுங்கருகாவு, நிலவுபாடலுடையான் நன்னில்கழல்
குலவுருனசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவல்லாரவர்தொன்னினைதிருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅவரிவணல் லூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொம்பரியவண்ணலெவுகொள்ளை தூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினேசெடுநீறுதடவத்திடவமேற்க்
சம்பரியசெம்பொனெமொடமதில்லவ்வாவினாக
ம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவரிவணல் லூரோ.

பூனொழியானதிலொர்பரவுமவனிலுண் லூர்மேற்
நானொழிநன்மொழிகளாய்கழந்தோணியுநாத
நானொழிமலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன்
வீறனொழிமலைபுகழ்வார்துயர்கடியதிலந்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருதிநியமம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டனாமதிருடிநீடுவிரிபுன்சடைதாழ்ப்
பெண்கொண்டமார்பிலவெண்ணீறுபூசிப்பெண்பால்தொந்து
கண்கொண்டசாயலோடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடமப்பாலும்
பண்கொண்டவண்டினம்பாடியாடும்பருதிநியமமே.

பையரவம்விரிகாந்தள்விம்முபருதிந்நியமத்துத்
தையலொர்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்,
பொய்யினிமாலையுனைந்தபத்தும்பரவிப்புழந்தேத்த
வையுறவில்லைப்பிறப்பறுத்தவலம்மடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவூர்ப்பகபதிச்சரம் - பண் - நடப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தாராதிங்கிட
கண்ணியனெனென்றுகாதலாளர்கைதொழுதத்தவிருத்தவாரம்
விண்ணுபர்மானிகைமாடவீதிவினாகமழ்ச்சோலைசுவிவெங்கும்
பண்ணியல்பாடலுறதவாவூர்ப்பகபதிச்சரம்பாடுகாவே.

என்றுசையாகும்வணங்கியேத்துமெம்பெருமானையெழில்கொளாஹூர்ப்
பண்டுரியார்சுலந்தொண்டர்பொற்றும்பகபதிச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கள்கிண்டியகானற்காநிக்கவுணியன்ஞானம்முந்தன்சொன்ன
கொண்டிதவாணைபாடியார்க்குமெவருடையார்களவானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி - பண் - நடப்பாகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னபண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமெயிரிங் கல்வையதது
முன்னேநிபுளிகல்வினைப்பயிர்நடைமுழுமணித்தாளங்கண்
பனவாகவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணவாயாப
பன்ஷியாதரித்தேத்தயும்பாடியும்வழிபடுமதானுலே.

மாதொகூறனைவலஞ்சுழிமருவியமநுத்தனைவயற்காழி
நாதாவெதயன்ஞானசமபந்தனவாய்நவிறயதமிழ்மலை
யாரரித்தனைசகமறுவல்லாசொலக்கேடுகந்தவர்கம்மை
வாதயாவினைமறுமைக்குமிமனமக்குமவுருத்தம்வந்தடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி திருக்கும்நாளிலேவேஷிற்சாலம்வந்தது அவவேனிற்சாலத்
திலே பின்னையார் வலஞ்சுழியினின்றும் நீங்கி, பழையாறைக்குப்போதற
கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறைமேறறளியை அ
டைந்து வணங்கி திருச்சத்திமுற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்து
கொண்டு பட்டிச்சரத்துக்குப்போகப்புகப்பட்டார், அப்பொழுதுவெய்யில்

பெரியபாரணம்.

வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மே
லே சிவபூதம், முத்துப் பூந்தலையெடுத்துப் பட்டச் சீர் எம்மை விடுத்தருளின
ர் என்று சொல்லிற்று அஞ்சச் சொல்லும் புகழுபயங்கரும் ஆகாயத்திலே
தோன்றியிளையார் திருவருளைதுதித்து முடியிலே விழுந்து அமஸரித்தார்
பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் அந்த புத்துப்புகழைப் பட்டிலேபிடித்தா
ர்கள் பிள்ளையார் அந்த முத்துபயங்கர் சிறுதற்பெருளையே புகழ்ததை
அடைந்து திருப்பதிசுமபாபு சுவாமியரிசனம் செயது கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பட்டிச் சாரம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடன்மறைஞ்ஞன்மகிழ்வனை யோபாகமநின் முன்சேர்க்கையாற
கூடவெரியூட்டி யெழிலாட்டி நிழலகூடுவோழில் குழபுரசையுண
மாடமழையுயுறையே சபையாடிப் பணினா
வேட்சிறைதொண்ட வலாகிடுகெனிகடி வினைவிடுமவன்

மகதமலிசைலைமழாடி காதீடுபெய்யா பையகனிற்
புக்குமுயன்விடுகலபட்டைசபையபட்டாபுனசடையனை
யந்தண்மறை யோரினிறவாடி பணிஞனாம்பரசனனியார்
செநதமிழ்களகொண்டாடுகெனவலதெனடைவினை சிறப்பிடுமவன்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள அவனிடநினைனறும் நிங்கி, திருவாழை, வா தனி, குமபூனை
அரதைபவிநம்பாழி, செறை. நானாமபானம், குவாயில், கறைபூர்,
அரிசிறகணாபுகது, சிவபூதம், துளிகுரு, குடாசைககிழ்க்கோட்டம்,
குடகதைககாரோணம், கஞ்சசபை, மருவினீர் மருது, குவாரிடுகுறை
என்னும் ஸதவங்களை வணங்குகொண்டி திருப்பதிசுமபாபு திருவாவடுது
றையை அடைந்தார்.

திருஇரும்பூனை வினாவலா பண் - இத்தனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீராகழலெதொருவிரிவினெப்பி, வாராபுடையகலையொடுமட்டி
யோரிருமபூனையி ங்கொணா விரை, வாராபு வளஞ்சமுறணை கருதே
ளநதையிருபூனையிடகொண்ட விசை, சகதமயிலசண்பையுண னோதமபந்தன
செநநண்டமிழ்செய்யபத்திவைவல்லா, பருமதுததோருவாடாணமையினோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைத்தபம்போடனைக்கோவணம்பாய்புலி
மொய்த்தபெய்கண்முழங்கமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகட்ட மாடிவெண்ணீரணி
சிகரநீரையிலரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினாட்டின்சடைநிலனுக்கிட மெனப்
பாரினாபரவரதைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினாகாழியுணஞானசம்பந்தன்செய
பேரினாகமிழவல்லாக்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிறமம்பலம்.

திருச்சேலா திருவீராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்யுநீர்மலகுமுகிழமுலைமலைமகனவெருவமுன
வெந்யுறுமதகரியதள்படவுரிசெபதவிறவினர்
உந்யுறுமிதழியினமலரொடுநீதிநிநருதலை
செந்யுறுநடைமுடியடிக்கடமவளநகரேனாயே

கறநகன்மறைபயிலடி பவரடி தொழுவீனாறு
சிறந்நடைவவொடுமிட மெனவுன்றவிதொர்சேனைமேற
ருறமில்லிகலியுளிகலறுஞானசம்பந்தன்
சொற்றகவுறமொழிபவாழிவிளர்துயர்திருமே.

திருச்சிறமம்பலம்.

திருநாலூர்த்திருமயானம் - பண் - சீகாகரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலா நமலைபாடம் முனிமரியுமத்தழு
மொலாநடுஞ்செஞ்சடைபான்வெண்ணுல்செர்மாபின
னாநாமயானத்துமடபான்நாடிநினைந்து
பாடலா நடுஞ்சிலையாடலவநாநாறுபிற்புடம்.

ஞாநமபுகழ்காழிஞானசம்பந்தனரு
னாநாமமயோனாநூர்மயானத்துநகர
சிலமடபுகழாமகிறகேத்தவல்லாநஞ்
கெனாமடபுகழவானத்தின்பரையிருபாடு.

திருச்சிறமம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருக்குடவாயில் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திசுமுந்திருமாலொடுகாண்முதனும், புகழும்பெருமானடியாற்புகல
மகிழும்பெருமான்குடவாயின்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனை.

கடுவாய்மலிரீர்குடவாயிறனி, நெடுமாபெருங்கோயினிலாயவனைத்
கடமாற்புகலித்தமிழராரகன், வடமார்கமிழ்வல்லவர்கல்லவனெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநளாயுர் - பண் பிபந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரியனாகுமல்லனொருபாலுமெனையிரியானமுனையொளிரா,
னீரியல்காலுமாகி லொறவா லுமாகியுதிழும்புமல
னூரியல்பிச்சை பெணியுலகங்கம் எத்தகலகண்டுபெண்டுகடல்
நாரியோரபாகமாகநடமடவல்லலொறயுரின மனவனை.

கானலுலாவியோதமெநிர்மல்குகாழிமிசுபந்தன்முதியுணர்
ஞானமுலாவுசின்னையடிவைத்துகந்தகறையுரினமபனவனை
யினமிலாதவண்ணமிசையா லுரைத்ததமிழ்மலைபத்துரினவா
வானநிலாவவல்லார்நிலமெங்கு சின்னவழிபாடுசெய்யுமிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முமெறியார்பொழிற்சேலைத், திங்குளாடுகிளைக்குந்தருப்புத்
கங்கைதங்குமுடியாவர்பொலு, மெங்குநஞ்சியுறையும்பொலி. [தூர்

நல்லகெள்விஞானசம்பந்தன், செல்வந்சேட்குறையுந்தருப்புத்தூர்
சொல்லல்பா வல்லார்தமக்கென்று, மல்லந்திருமலையுமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

இன்குரலிசைக்கெழுமியாழ்முரலத், தன்கரமநவியசனானகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிரியின், மென்கரைநவியசிவபுரமெ.

சிவனுதைதருசிவபுரகரைக், கவுணியர்குலபதிபாழியில்கான்
மலமல்குதமிழிவைசொல்லவல்லார், வவமொடுகிவகநுணைணுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்

திருக்குடழுக்கு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரீரிக்கோடனீர் லணியிபுரத்தயிலே
மரவிநிலை அரவ்வன்மையமல்கைகளவழிநீர்
சூரிரிசொல்லுந் தகுமன்கு. அறங்கிடமா
யிரிநிலைகள் துறியிந் தானவனெம்மிநையே.

வெண்கொடிமாடமொங்குவிர்வெங்குநகன்னகரா
எண்ணொடுகின்றொன்மழ்ஞானம் பிறவல்ல
சொந்த. அறங்கொக்தானடிச் சநிழ்புத்தாவல்லார்
விண்டிடை மெயுலகம்விபர்பெய்துவர்விடெலிசே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடந்நைதக்காரோணம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரர்கொங்கைமாதேயிபாகமகவார்சடை
காராக்நைதகங்கள் குடநெற்றியொறநைக்கண்
காரம்மழ்வொன்மெங்கியக்கண் குமன்கு. மூங்கிற்
பாரர்கண்டத்தெண்டொன்கைகாரோணத்தாரோ.

கருவார்பொழிவ் குழந்தமகர்செவ்வக்குடந்நைதக்காரோணத்தாவாத்
திருவார்பெவ்வழல்குசுணவபத்திகாரார்ப்பந்த
துருவார்பெகுடொன்மகிலைவாத் தவார்ப்பாருலகத்துக்
கருவாரிகுமலம்பிறப்பதறுத்துக்கவலைகழிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாகேச்சுரம் - பண் - இந்தனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்ஷெந்தருமெவியனெட்டியுழர், மின்னெச்சுடையாய்வினாக்காவிரியி
னன்னிர்வயன்கேச்சுடமகிள், மன்னெபெனவவனிலைமாய்த்துமெ.

கலமார்பல்குழந்தகருவியர்கோன், மலமாதருசெத்தாபிநின்விறக
னலமார்பருவாகேச்சுரத்தான்த, கொலமலைவனொல்லநிலலாவின்னயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒடைகலனுண்டதுழரிடுசிசு, காய்மயிடமாவதுகல்லாநனிழங்கிழ்
வாடாழலைமகன்மயுத்தாவுமகிழ்ச்சி, அவுநதின்மறுடைமருதிதோ.

கண்ணாமழ்காழியுண்டனசம்பந்த, வெண்ணாபுகழெந்தையிடைமருதினமேற்
பண்ணோடிசபாடியபத்தமவல்லாரகள், விண்ணோருலகத்தினிலவீற்றிருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருவிடைமருதூர் - திருவிராதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுள்விரிபவனாயினர், திரிதருமயிற்சுவாழ் எகனயினிலெய்த
வெரிதருசுடையினரிடைமருதடைநல், புரிதருமனாவ புழங்குகளெசே.

பொருகடலடைதருபுகலிய சமீழொடு, விரிதரு விரிசருபொழில் உருதினைப்
பரவியவொருபுதபயிலவலரிடா, விரிவாவலினையெடுவெனெருருவெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணைசெய்த, படைமருதழ்வுழமுடெடைநன்
படைமருதொழுக்கலெமைமொபொருளிய, விடைமருதடையநமிடாசெட்டெளிசே.

நடமலிபுகலிய சமீழ்செழுந்விருக, விடைமலபொழில் உருதினைச் செய்த
படமலிசுட்டிவைபர்வலலாவனை, கெடமலிபுகழொடுசுளரொளியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர் தானவாசகம், மருந்தை கயர்வினெழுதரெ
மருந்தவமுடையோடாடல்முரசு, மருந்தவன்வனநகரிடைமருதே.

இலைமலபொழிலிடைமருதினைப், படமிருளுகைசுபந்தைசெய்த
பலமிருதழிழிவைபதமுமவலலா, நலகுறுபுகழினெருடோருவெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறங்காடுதுறை - பண் - இரத்தினம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவககெடுவல்லினைபாரிட்டுழு, விரிவிறபுரங்காட்டிடைந்நெறியாழ
யாவச்சுடையந்தனைமேயவகுளா, ராவடையாழிசெழுந்நகரெசுறைய

நல்லார்பயில்காழியணர், எசுமடாதன, கொல்லெறுடையாருகாரெசுறைய
சொல்லாதமிழ்மலைபதகநதொழுதேதே, வல்லாரவாவானவெருகுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கும் பாளிலே சிவபா
தவிநதயர் பின்னையாரா சேக்கி, பாளையாநதயர்சுத்தரகுறுபுந்நகரம் ச
மீபித்தது அதுசெய்யும்பாடு பொருந்தல்வெனநிம என்னார்
பின்னையார் அதைக்கேட்டு கோயினிற்சென்று நிற்புங்கம் பாடியருளினர்.

—

திருவாவடுதுறைநாலடி மேல்லைப்பு - பண் - காதாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுத்தளரினுமெனதுறுநாய், தொடரினுமுனகழெழுதெழுவேன்
உறனிமுருதொடுகலந்தகஞ்சை, மிடரினிவடக்கியவேறுபனை.

யிதவோவெமையாளுமாறிவதொன்றெமக்கில்லையே

வதுவோவனதினன்னுளாவடுதுறையானே.

மெய்யியல் புராணம்

அலைபுனலாவது துறையமர்ந்த, இலை துணைவேற்படையெம்பிறையை
சிலமிகுஞ்சுரானசம்பந்தன்சொன்ன, விலையுடையருந்தமிழ்மாலையல்லார்

வினையாயினநங்கிப்போய்விண்ணவர்வியலுநகர்

சிலையாகமுன்னேறுவர்சிலமிசைநிலையிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரவசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம்வினா
ந்துவந்து பீடத்தினமேலே ஆயிரம் பெரன்பொருத்திய கிழி ஒன்றுவைத்
து, முன்னே நின்று, ஐந்தக்கிழி ஒன்னுலவாக்கிழி, இது பரமசிவனால் உ
மக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லபிள்ளையார் திருவருளே நி
னைந்து மலையகரித்து வடிக்குருமபிட்டு, பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்ட
பொற்கிழிஸாச் சிட்டுகொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசி
வனையே சிலவாய சிலைந்து வேதவிதிப்படி செய்யப்படும் யாத்ததை நீரு
ம் சர்க்காடியில் ஐந்தக்கின்ற மறப்பிரமணர்கள் சமஸ்தரும்செய்ய இக்கி
ழிதூறையாக மிகும் எனறுசொல்லி, சர்க்காழிக்குப் போகும்படி அவருக்கு
விடைகொடுத்து அனுப்பி தாம் திருவாவதுதூறையில் இருந்தார், சிலநாட்
சென்றபின் அவ்விடத்தை அகன்று, கோழமாமம், வைகன்மாடக்கோயில்,
நல்லம், அழகுநூர், திருத்தி, மாயூரம், செம்பொன்பள்ளி, வினேநகர் பறிபு
லூர், வேட்டக்குடி எனனும்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிக
ங்கள் பாடி தருமாபுரத்தை அடைந்தார்

திருக்கோழமாம் - பண் - இந்நதளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீற்றனைநீளசடைமேனிறைவள்ளல்தா, ராததானையழகமாமென்ருவையுளையோர்
கூற்றனைக்குளிர்பொழிந்தகாழம்படுவிய, வேற்றனையேறுமறினுமமிடகேவோ.

தண்புனலோங்குதண்ணநதாரம்மாக்கா, நண்புடைஞ்சுரானசம்பந்தன்மபானுரை
வின்பொழிற்கோழம்படுவியபசதிவை டண்கொளப்பாடவல்லாக்கிலைப்பாவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகல்மாடக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடை மழைதான்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவள்ளைவகலோங்கிய, வளமதிதடையிமாடக்கோயிலே.

[னசம்

மைந்தனநிடம்வைகன்மாடக்கோயிலைச், சந்தமர்பொழிளணிசண்பைஞா
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவை, சந்தைசெய்பவர்கிவலோகஞ்சேர்வோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரிய புராணம்.

திருநல்லம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லானிழல்மேயகறைசேர்கண்டாவென்
தெல்லாமொழியாலுமிமையோர்தொழுக்கத்
வில்லான்மூன்றும்வெந்துவிடுவெய்த
நல்லானமையான்வானல்லங்கரானே.

நலமார்தருமறையோவாழ்நல்லங்ககர்மேய
கொலைசேர்மழுவானைக்கொசையமாந்தோங்கு
நலமார்தமிழ்நூனசம்பந்தஞ்சொன்ன
கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொழுமாறுவல்லார்துயாதீர்கிளைந், தொழுமாறுவல்லாரிசைபாடலிம்மி
யழுமாறுவல்லாபூக்கைதம்மறையோ, வதிபாடுசெய்மாமட மன்னினையே.

[வளை
அருளுனம்வல்லாபூக்கைதம்மறையோ, பெருஞானமுடைப்பெருமான
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்க, பெருஞானமுண்டா முணர்ந்தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தருத்தி - திருவிராகம் - பண் - கார்த்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்புகம்பொன்னுடருங்குலன்சுருத்திவா
நிரைத்தலைப்புகமந்துகொண்டெந்தெல்லாபுகைநீர்
கரைத்தலைத்துருத்துபுகம்நுட்புடையதெல்லா
யுரைத்தலைப்புகமந்துகொண்டெல்லாபுகைநீர்.

கற்றுமுற்றினுந்தொழுங்குமுமலத்திருத்தமிழ்
நற்றுமுற்றமாயினுனவண்பகர்த்தொற்களாற்
பெற்றமொனறுயர்த்தவன்வெருந்துருத்திபேணலிவ
குமறமுற்றுவின்மையிற் குணங்களவதுகூட்டுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாடுதுறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்நிசன்மாமலர்கொண், டிபவும்புகுந்துதொழுவாரகன
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ், வரமாமயிலாடுதுறையே.

நயர்காழியுள் ஞானசம்பந்தன், மயல்தீர்மயிலாதுறைமேற்
செயலாலுரைசெய்தனபத்து, முயர்வாமிலையுறுணர்வர்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிச்செம்பொன்பள்ளி - பண் - நக்கராகம்.

கிருச்சிறம்பலம்.

மருவார்குழைத்தார்பாகமாய்த், திருவாசெம்பொன்பள்ளிமேயிய
கருவார்கண்டத்தீயன்கழல்களை, மருவாதவர்மென்மன்னும்பாவமே.

நறவார்குழைத்தார்பாகமாய்த், செவ்வாசெம்பொன்பள்ளிமேயானை
பெறுமா, மலையாம்பலிலையபத்து, முறுமாதுசொல்லவொங்குவாழ்வோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளம்பு - திருவிளம்பு - பண் - சாதாரி.

கிருச்சிறம்பலம்.

மருவார்குழைத்தார்பாகமாய்த், திருவாசெம்பொன்பள்ளிமேயிய
கருவார்கண்டத்தீயன்கழல்களை, மருவாதவர்மென்மன்னும்பாவமே.

வெய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச
செய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச
செய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பியலூர்வீரட்டம் - பண் - மெகராகக்குறிஞ்சி.

கிருச்சிறம்பலம்.

கருவார்குழைத்தார்பாகமாய்த், திருவாசெம்பொன்பள்ளிமேயிய
கருவார்கண்டத்தீயன்கழல்களை, மருவாதவர்மென்மன்னும்பாவமே.

நறுவார்குழைத்தார்பாகமாய்த், செவ்வாசெம்பொன்பள்ளிமேயானை
பெறுமா, மலையாம்பலிலையபத்து, முறுமாதுசொல்லவொங்குவாழ்வோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெட்டக்குடி - பண் - பஞ்சம்.

கிருச்சிறம்பலம்.

வெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச

செய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச

செய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச

செய்தவெண்ணெய்யுணியடிக்கெண்ணெய் நன்விசித்தொச்ச

நெருநாசேர்வயலுடுத்திருநிலை பந்தியானாத்
தண்டலசூழ்கனிக்காழித்தமிழ்ஞானார்ப்பத்
ஞெண்டமிழ்ஞானிவாத்நுமுனி; லீகர்தவல் லார்போ
யுண்டுடுப்பில்வானவரோடுயர்வானர் கற்புமடம்.

திருச்சிறுதம்பலம்.

அந்தத் தருமபுரம் திருநீலகண்டிப் பெருமாண நுடைய தாயாத்
ஜனமலதானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய உருக்காரர்கள்வந்து எதிர்
கொண்டுவணங்கித் துதித்தார்கள், அதுகண்டு பெரும்புணா பிள்ளையார் அ
ருளிச்செய்த அருமையாகிய நெருந்திக்கங்களின் இசைபைத் தாம் யாழில்
இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெருப்பெருமைய அவர்கள் உடைய அருளிச்செய்தார்,
அவர்கள் அதைக்கொண்டு நெருந்திக்கங்களினைய அளவுபெறாமாழிலே அ
மைத்து வாசித்ததினாலே உருப்பெருமையும் இசைவிளங்க என்றார்கள், உ
டைய பெரும்புணர் மனம்நெருந்திக்கங்களினைய அளவுபெறாமாழிலே வணங்
கின்று சுவாரிசுபெற்றவரை அளவுபெறாமையையே நினைவைய நினைக்கைய
ன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவதும் அறிந்து உண்மையை உணர்ந்து உ
ய்யுமபொருட்டுத் தேவரீர் ஓங்கி நுடையகம்மாபுறநாடுகளில் அடியே
ன் அதனை யாழில் அடங்காமையை உடைய அறிவுவெள்ளம் என்ற அ
பொழுதுபிள்ளையார் பாரமவனை வணங்கிக்கொண்டு நினைப்பதற்கு உ
ண்மையை புறப்பெறா நான் உடைய அறிவுவெள்ளம் யாழிலும் இசைநா
லிற்கூறப்பெற நெருந்திக்கங்களினால் அடங்காமையை உடையபொருட்
டு “மாதர்மடப்பிடி” என்பதை அறிந்திடுபவர்க்கு நெருந்திக்கங்களினால்
நுனிவா.

யாழ்ப்புரி - திருந்தருமபுரம் பன் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருப்பெரியபலம்.

மாதர்மடப்பிடியும் மட வண்ணமுண்ணதே துடையுடையம்மைகள்
துணையெனமகிழ்வார், பூக்களையென விரைபாடவருவொடையார்
டைகெடும் முடிமதொர் பன்னா, உடையம்மை திசையாடுவா நுடையம்மை
ண்டிவா யினாந்துரைகரைபொருநா விநமின்றையே, காதவிழ்ந்திடுக
யங்குமலாச்சிவையண்டை உடையம்மைபொருந்தியும்பெரிந்த தருமபுரம்மடம்.

பொன்னெடுக்கம்மலரிமா ளினால் குழவிநவம்மம் பெருமூலம் ந
வமா புகழ்பெனவாலகி, நன்னெடுக்கம்மலரிமா ளினால் நவமா புகழ்பென
செத்தமிழ்தந்த வகூடற் தருமபுரம்மடம்மடம், பின்னெடுக்கம்மலரிமா
தையுமமவம்முடை வவன்பினை துணைகழல்கள் பெருந்தருமபுரம், நன்ன
டுன்னுலகெயதுவ மெய்தியபொரு, மறுவர்களிடமிருந் தபன்னெடுக்கம்

திருச்சிறுதம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடைய யாழ்நரம்பி லேழுன்போல இட்டு வாசிக்கப்புக அதுஅதனிடத்தே அடங்குதிறில்லை அ ப்பொழுது பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாரு டைய திருவார்களிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச் செய்த திருப்பதித்திணிசையை யாழிலே எற்பென் எனறு சொல்லப்ப ண்ணியது இங்ஙனம் அன்றோ என்று அதனை முரிக்கும்படி ஒங்கினுட னே பிள்ளையா தடுத்தாளி ஐயமோ இந்தயாழைத் தாருமான்று வாங்கிக் கொண்டு ஐயமோ நீர் இந்த யாழை முரிப்பது என்பாமளிலும் பார்வதிய ம்மையுந் அருளிச் செய்த திருவருளினர் பெருமையெல்லாம் இத்தக்கருவி யில் அளவு பிறா மனசினாலும் அளவுபடாதே நீர் இந்த யாழைக்கொண் டே சுவாமியுடைய சூழ்நிலைகவியை நான்மறவுநில் அமைந்துவா சியும் என்று சொல்லி பெரும்பாணர்கையிலே யாழைக்கொடுத்தார். பெரு ம்பாணர் பிள்ளையார்க்கொதுகுது, யாழுவாங்கி சீரமேற்றொண்டார். சி லகாட சென்றபின் பிள்ளையார் தருமபூதத்தை அகன்று நி நுள்ளாற்றையு டைத்து கோயிலிற் பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கி, “பொகமார்த்தபூன முலையாள்” என்னும் திருப்பதிகத்தை யாழ்நரம்பிடு இசை கூடும்படிப்பா டிமுடித்து பிறந்தணந்து பெருபாணரைகொண்டி யாழில் இட்டு வாசித்து ம்படி பணித்து கார் திருத்தாளங்கொண்டு பாடி வருகினார்.

திருநள்ளாறு - பண் பழந்தத்தாகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொகமார்த்தபூனமுடையாள் சண்டனும்பென்னகலம்
பாகமார்த்த வணங்கண்வென் னாற்றண்ணல்பாழைப்
பாகமார்த்ததோறுடைநீர்வகவணவாடை யின்மேல்
பாகமார்த்தகம்பெருமான்மேய நுள்ளாறெ.

நுண்ணாறும்வெண்டின நயுந்தாங்கியதாழ்ச டையாள்
நண் டல்வார்மல்குகாநீர்நானாமாநனல்ல
பண்புள்ளாறெத்துமடல்புத்தமிழைவல்லா
நுண் டிங்கவானவோடுலகிலுறைவாவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அபதிகவிசையை யாழில் இட்டு வாசித்தார். அதுபோல பிள்ளையார் தருவருமங்குத்த ருளினார், பின் பிள்ளையார் திரு நள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்தமங்கைக்குச் சமீபித்து, அத்தத் திருப்ப தியினின்று வந்து தம்மை எதிரகொண்டு வணங்கிய திருநிலைக்கநாயு

ரோடு சென்று அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு திருநீலக்கநாயனானுடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவழுது செய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார். மற்றநாள் பிரதக்காலத்தில்திருநீலக்கநாயனாரோடும் அயவந்தியிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநீலக்கநாயனாச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறப்பலம்.

திருமலர்க்கொன், நறமாலைநிலைத் தும்மற்சென்னிலைத்தீ
நிராமலர்க்கண்ணிதன்னொடு இவனாமைற்பொன்னிற
பெருமலர்ச்சோலை மடபுரிஞ்சும்பெருஞ்சாததமங்கை
யருமலராதிமுர்த்தியயவத், மாந்தவனே.

மறையினுர்மன்குகாழ்த்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினுநிலைக்கொடுமாநகைவொன்றுதொண்ட.
பையுழர்நாத்தமங்கையயவத்தெனாய்தபத்து
முறைமையாலைத்தவல்லாரிளமியொலிமுழைதுவா.

திருச்சிறப்பலம்.

சிவாளாயின பின் திருநீலக்கநாயனானுக்கு விடைகொடுத்து, சாத்
தமங்கையையேறிந் நாளந்தாரோணம், கிழ்வனார் என்னும் ஸ்தலங்களை
வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சிறதலங்களையும் வணங்கும்படி
எழுத்தருளினார்.

திருக்கடனாகைக்காரோணம்பண் - செவ்வழி.

திருச்சிறப்பலம்.

கூளற்றங்குறுங்கண்ணிகான் தடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தாராங்கோதைமொடும்வீரவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாநகைமாவது
கானல்வேலிசுழிமுழைநாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்தொழுதும்வழங்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மலர்க்கண்புண்
வல்லாறெபுனைத்தேசதுங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்கும்மிவைமெட்பவர்க்குந்துயரில்லை.

திருச்சிறப்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர் - பண் - நடராசம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மின்னுவாவிபாடையினர்விடை யினர்மிளித்தருமாவோடும்
பன்னுலாவிபாடையெலிவினாகுறையனிகண்டத்தர்
பொன்னுலாவிபாடையெலிவினாகுறையனிகண்டத்தர்
ருன்னுலாவிபாடையெலிவினாகுறையனிகண்டத்தர்.

குருண்டவாழ்துழந்தையுடைய குருண்டையுழந்தையுடைய
குருண்டவாழ்துழந்தையுடைய குருண்டையுழந்தையுடைய
குருண்டவாழ்துழந்தையுடைய குருண்டையுழந்தையுடைய
குருண்டவாழ்துழந்தையுடைய குருண்டையுழந்தையுடைய.

திருச்சிறம்பலம்.

அப்பொழுது நிருச்செங்காட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டையனார் ஒருசென்று பிள்ளையார் எங்கொன்று தம்முடைய திருப்பதியில் அழைத்துக்கொண்டு விட்டுப் பிள்ளையார் அப்பதியில் இருக்கின்ற கணபதிச் சாமையன் கொடியிலேவணங்கி சிறுத்தொண்டையர் சிறப்பித்து திருப்பதியில்பாடி சிறுத்தொண்டி விட்டு நிரம்புதுசெய்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

பைங்காடுமலர் பிள்ளையார்வையாள்பயிற்று
சங்காட்டங்குடித்தொண்டையனார்வையாள்பயிற்று
செங்காட்டங்குடித்தொண்டையனார்வையாள்பயிற்று
செங்காடுமலர் பிள்ளையார்வையாள்பயிற்று.

செத்தன்புறம்புபுத்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெத்தநெயர்மாப்பன்சிறுத்தொண்டையனார்வையாள்பயிற்று
வெத்தநெயர்மாப்பன்சிறுத்தொண்டையனார்வையாள்பயிற்று
செத்தன்புறம்புபுத்தசெங்காட்டங்குடிமேய.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்கு இருந்த மனாளில் இருந்தருளியுள்ளபொய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கு நின்றார். அங்காளிலே ஒருவாசலினர் பதிகனாக ஒரு கன்னியையுடைய உடன்கொண்டு கோடியுக்குப்பிறத்திலே ஒருமடத்தில் இராத்திரியில் நித்திரா செய்யும்போது பாரம்பிரதேவ தீண்டப்பட்டு மாண்டான். அதுகண்டு அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப் பாம்புதீண்டியும் தான்தீண்டாமல் சமீபத்திலே வீழ்த்துபுரண்டு அழுதாள். அப்பொழுது

ஷவைத்தியர் வந்து தீர்க்கவும் தீராதாயிற்று விடியற்காலத்திலே அப்பள்ளி
கை மிகஅயர்ந்து புலம்பி கோயிலின்வாயிற் றிக்கைகளேக்கி கைதொழுது
தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு நஞ்சை அழுதாகிய கடவுளை வெந்து பொ
டியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன் மன்னியாகிய இரதவேண்டஅரு
ளிச்செய்த கருணாகிரியை மார்க்கண்டர்பொருட்டு இயமனை உதைத்ததிரு
வடித்தாமரைபோல யுடையவனோ, திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனை
தேவரீர் இத்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும்பொருட்டும் அடியெடுத்துக்காநாத்
தினினது கலாயேறும் பொருட்டும் அருள் செய்யும் என்னுடையதாதிம
பண்ணினான். அவ்வோசையைச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்யும்படி எழும்புரு
ளிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் கேட்டு திருவுளம் இர
ங்கி அவருக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு அடியார்களைவிட எழுந்த நளி
நின்று அவனோடு போகியபயன்படெல், நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லன்று
வினாவிருளினார். கண்ணிகை கண்ணிர் சொரிய பிள்ளையாருடைய திரு
வடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தென்று வைப்புறில் இருங்கின்ற எ
ன்பிதாவும்பு புத்திரிகள்எருவர் அவர்சனில் என்னைஒழிய முத்தார அ
றுவலாயுத் தன் மருமகனாகிய இவனுக்கே விவாகம்செய்து கொடுப்பேன்
என்று சொல்லி விருட்டித்தலே நரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அவர் நக்குவி
வாகம்செய்து கொடுத்தவிட்டான் அதுகண்டு மனவருத்தமுற்ற இவனுக்
கேநான் மனைவியாதல் வேண்டும்என நினைந்து, என் பிதாமாதாபுனை ம
றந்து இவனையே சார்ந்துவந்த இவனும பாம்பினிலே தீண்டப்பட்டு இ
றந்தான். அடியென் கடனடுவெ ளலங்கவிழப் பெற்றார்போல நிறைந்தான்
தேவரீர் எழுந்தருளியவந்த அடியெனுடைய நுன்பமெல்லாம் நீங்க அருள்
செய்தீர்என்றான். பிள்ளையார் விஷம் நீங்கும்பொருட்டு திருமருகற்கடவு
ள்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமருகல்விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் - பண் - இத்தளம்

நிருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால் சரணியெனுமால், விடையாயெனுமால் வெருவாவுழமான்
மடையாருவனேம் மலரும்மருக, லுடையாய்தகுமோவிவருண்மெனவே.

வயஞானம்வல்லார் மருகற்பெருமா, லுயர்ஞானமுணர் தடியுன்குதலா
வியன்ஞானசம்பந்தன்பாடல்வல்லார், வியன்ஞாலமெல்லாம் விளங்குபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே வணிகன் விடந்தீர்த்த எழுந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தா
ன். அதுகண்ட திருத்தொண்டர்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னி
கை மனமகிழ்ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்துவணங்கினான்

பிள்ளையார் அக்கள்ளிகையையும் வணிகனையும் மணம்புணரும்படிசெய்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அங்கே இருந்தார் இருக்கும்நாளிலே சிறுத்தொண்டாவந் திரார்த்திகை பிள்ளையார் மீண்டும் செங்காட்டங்குடிக்குத் தந்த நள விருபதி அடியாரிடும் அத்திருமருகம் கொயிலிற்சென்று வணங்கப் பரமசிவன் தாம் சொங்காட்டங் குடியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அவருக்குக் காட்டிய துளிநா. பிள்ளையார் அங்குண்டு மனமகிழ்ந்து புகழ்மொழி அந்தத் திருநிலையிலே தான் இருந்தார்.

திருமருகலார் திருக்கோலங்காட்டியபடியும் வினாவலார் பண் - நட்டி பாடை.

திருச்சிறப்பலம்

அப்பமுமெவ்விடையிலாவதெனநாடிநாடிவ
மங்குலத்தவழ்மாடவீழ்மருகல் திலாவிசையாகநசொல்லாய்
செங்கயலாடினதெல்லவமக்குப் கோளொபெங்காட்டங்குடியிதனுட
கங்குலன்னங்கெரியெய்கதயாடுங்கணபதிசைம்பாடிமலே.

நாலுங்குலைக்கமுட்காங்குடாழிஞானரம்பத்தனலத்திகழு
மாவின்மதிதவழ்மாடமோங்கும நவ்வீரம்பததன மெல்லமொழித்த
செலுங்கயலுத்தனோத்தலன்னாஞ்சர் கொள்வொங்காட்டங்குடியதனுட
சூலமவல்லவன்குழலெத்துபாடல் சொல்லவல்லவர்க்கினையிலையாடும்.

திருச்சிறப்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், அபாபியை நீங்கி, தம்மைதொடர்ந்த சிறுத் தொண்டராயனாருக்கு விடைகொடுத்து சிவனாதலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலாருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்துதம்மை எதிரகொண்டு வணங்கிய முருகராயனார் முதலிய அடியாரடனோடுசென்று கொயிலை அடைந்து சுவிடியதினாருசெய்து முருகராயனாருடைய திருமடத்திருப்பொய் அவர் உபசரிக்க விற்ப்பிருந்தார். இருக்கும்நாளிலே வர்த்தமாவீசைத்தவணங்கி முருகராயனாருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்து திருப்புகழ் பாடியருளினார்.

திருப்புகலார் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிறப்பலம்.

வாழ்த்தகாளியினிவாழநாளும்மீவையறிதொல்
வீழ்த்தகாளெம்பெருமானையத்தாவிசில்லிகைள்
போழ்த்தங்கட்புரிசடையினுள் மன்புகலாநாயை
சூழ்த்தவுள்ளமுடையாகளுங்குடியர் திருமே.

புநதியார்ந்தபெரியோர்க்குளத்துன்புகலூர்தனு
வெந்தசாம்பற்பொழிப்பூரவல்லினை யூர்நயை
யத்தயில்லாவள்ளாடலானை பணிஞானரம்
பத்தன்சொன்னதமிழ்நாடியாட்டுமாவயை.

நிருசகிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சாரம் - பண்பியந்தைக்காத்தாரம்

கிருச்சிற்றம்பலம்.

நானேமம்கடவுளின்னார்ந்தென்தபெருமான்
பூசுமாளில்வெண்ணீர்தற்பொலிவுடைப்பூம் புகலூரின்
மூசுவண்டறைகொன்றமுருகனடிப்பொதுஞ்செய்ப்புழிமெல்
வாசுமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சாத்தாரம்.

பொருந்தகன்புனல்குழந்தபோதணிபொழிப்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிவழுவர்க்குமாரீச்சாதாராத்
தங்குசூர்சுழங்குனமபத்தன்மண்டியிழபத்து
மெங்குடமத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருகே.

நிருசகிற்றம்பலம்.

அங்கையிநகுமகாத்தில் நிருநாவுக்காக சுவாமிகள் நிரவாரு
ரை வணங்குகொண்டு நிரப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியார்களாடும்
எழுந்தாரனும் நிருவார்த்தையக் கொட்டு அத்தியாகை ஆரை யோடு அவ
ரை எங்கொள் நம் பொருட்டு நிதங்குடத்தோடும் நிரப்புகலூரின் எ
ல்லையக் கடந்துபென் னீடு. நிருநாவுக்காக சுவாமிகளும் பிள்ளையாரத்கு
எதிவெந்தார் நிருவார்த்தையக் கொட்டு நமஸ்காரப்பண்ணி நல்லாவு சொல்லி
மகிழ்த்தார்கள். அப்பொது பிள்ளையார் அப்பமுத்தவையொக்கி அப்பொ
நர்வார்த்தாளிலை நிருநாவுக்காக சுவாமிகள் கொட்டும் பன்று
சொல்ல அப்பமுத்தவையொக்கி நிருநாவுக்காக சுவாமிகள் கொட்டு
ல்லையருளினார். பிள்ளையார் அதுகொட்டு நிருநாவுக்காக சுவாமிகள்
வாரி தரிசனஞ்ஞெய்துகொண்டு நிராடு லுவளி நிருநகு வந்து உமபு
ன் நிருப்பன் எஞ்சொல்லி அப்பமுத்தவையொக்கி நிருநாவுக்காக சுவாமிகள்
ம்சொன்று விநகுநயை வணங்கிக்கொண்டு நிருநாவுக்காக சுவாமிகள் கொட்டு வன்
கருதரை வணங்கிப்பாதுகம்பாடி. யாபுநிலில் நிருநாவு.

திருஆருர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

கிருச்சிற்றம்பலம்

பாடலனன்மறையப்படிபுடையகாலத்தன்நிங்ள
குடலன்முவினையுடலம்வலன்னைத்தி
கூடலர்முவினையுடலம்வலன்னைத்தி
யாடலனனையனாரம்ந்தானே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனி யாரூரமர்த்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடி வைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பத்துடைப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடி வீரட்டானம் - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வழிகொண்டேனியர்வானமாமதியினர்நதியினர்மதுவார்த்த
கடி கொள்கொன்றையஞ்சுடையினர்கொடியினருடைபுலியதளார்ப்பர்
விடைபித்தலுமம்மானமர்நினைநுறைநிற்குடிவீரட்ட
மடியராகிநின்றெத்தவல்லார்தமையருவினையடையாவே.

விலங்குவேசியிடமெனவுடையவன்விற்குடிவீரட்டத்
தலங்குசொதியையெம்பெருமான்நனையெழிற்கழ்கழல்பேணி
நலங்கொள்வாழ்ப்பொழிற்காழியுண் ஞானசம்பந்தனநமியுமாலை
வலங்கொடையிசைமொழியுமின்மொழிந்தக்கூர்நமந்திவரமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினாகத்தெத்தித்தொழுமின்றென்றாமெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்
வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றுன்மேய
வள்ளழகன்கழனி யாரூரட்டவாமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனி யாரூரமர்த்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடி வைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பத்துடைப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த் திருவிராகம் - பண் - நட்ராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருக்கையானைமத்தகத்தீர்க்குலத்துகிர்ப்புகக்
நெருக்கவாயநித்திலந்நிரக்குநீள்பொருப்பனார்
கருக்கொள்சொலைகுழந்மொடமாளிகைக்கொடி
யருக்கன்மண்டலத்தளவுமந்தனாருரைப்பதே.

வல்லிசொலைகுதநீடுமன் னுவி டிபொன்னுலா
வல்லிமாதவர்ந்திருத்தவத்தனாநாடுயை
நல்லசொல்லுநாநனசம்பத்தனாநி லா னுலா
வல்லதொண்டிவானமானவ ல்லவாநமையாகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு ஆரூர் - திருநிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிக்கத்தெளிவிந்நா, ளக்தனாநாடு, பர்மெல்தாவு, முகசியாகுமே.
சீஞ்சம்பத்த, துநாபொலாநா, பாரிநா லா, பெராரிநாடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தமாயு வநாபுமாயினார், வெத்தலைநொடிப்புதியவேதியன்
சிகைதெய்குருகாந்நாடுமே, மெகைததாலேனெனென கொளுகொலோ.

வனவ தொன்னாமமுயொடுக ளினாடு, பென்னிலைத்தபிரான் திருவாரூரை
மனையாபுரியாநாநாமதனவாய, னன்னுபாடல்வல்லார்க்கிலுபாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அபொலிநா நம் ஆயத்தையும் காலத்தொறும்
பணிந்தார். அங்கு நுஞ்நா ளிலவையிலும், பாரிநிழலையி லுதலங்களு
க்கும்படாய் சுவாந்நரிசனாடு செயலுக்கொண்டு திருநாநகம் பரிபுருளி
னி.

—:—

திருவல்லிவலம் திருவிநாகம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புவிப்புரிசுழல்வரிசிலைதாநாத, வேயியல்நாடுபுனயெதி விழியுமையவண்
மேயிபுதிருவுருவையவையினாமே, மாயிபெயப ழிலைவெழுநாய்தையே.

மாதரியவலிவநகருநாயிறைவனை, யிநாயிநாடுகாந்நாடுமே
தனனியல்கலைவலதமிழ்விநகநாடு, யுநாயிபெய ருபுருமயாபொருடருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளிலி - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளானபொகாமெருகாந்நாடு நுக்க
யாளாயவன்புபெய்வோமே கெஞ்சையனமங்
கோயந்நகர்கிளைகிளைகருவகெடுபடாத்திறமருளி
கோளாயந்நகருமவன்கோளிலியெயம்பெருமாநே.

நம்பனைநல்லடியார்கள்நாழுடைமாதென்றிருக்குங்
கொம்பனையாள்பாகனெழிந்கோளிலியம்பெருமானை
வம்பகருந்தண்காழிசசம்பந்தன்வண்டமிழ்கொண்
டமுன்பமரவல்லார்களெய துவர்களீசனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமடியச்சொடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுசேயச்சட்டவுண்டு
சிவனதாடசிந்தியாப்பேதைமாபோலநீவெள்கினையே
கவுணமாய்ப்பாய்வதோரோறுகநேரியகாளகண
னவனதாரூர்தொழுவாய்லாமைமல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்விதழமாதவியல்லவண்டியாழ்செயுங்காநியூர்
னல்லவேநல்லவெசொலவியஞானம்மபந்தனாரு
ரெல்லியம்போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவாதிதிலரோதநாவையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மினடும் அததிருவாரூரில் வந்து இருந்தார். சிலநாளாயினபின் திரு
நாவுக்கரசு சுவாமிகளை காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரை நீங்கி பனையூரி
றசென்று சுவாமி தரிசனஞ்ஞெயதுகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பனையூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேல்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகினைவனூரா
நிரவிப்பலதொண்டர்களுடும், பரவிப்பொலியுமனையூரே.

பாரார்விடையான்பனையூர்மேற, சீரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாரமசொன்னமலைகளபத்து, முபாராநினைவாநுயாவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புகணுருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்
மை எதிர்கொண்ட அபாபமுர்த்தி, முருகநாயனார் முதலாகிய திருத்தொ
ண்டர்களோடும்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பா
டியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - நடப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினுனசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீர்மையனையெறுதேறும்பலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழிலஞ்சூழ்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழும்மரவம்மையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றநல்லவர்காழியுள்ளானகம்பந்தன்மம்மீமாலை
பற்றியென்றும்பிசைபாடியமரந்தாபரமன்னடிசேர்ந்து,
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனாருடைய திருமுடத்தை அடைந்து அங்கே இரு
ந்தருளினார். இருக்கும் நாளிலே திருநீலநக்கநாயனாரும் சிறுத்தொண்டநா
யனாரும் அவ்விடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலதினஞ்செ
ன்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பழாத்தியும் பிறதலங்களை வணங்க விரும்பிப்
புறப்பட்டு முருகநாயனாரை அங்கே இருக்கவும் திருநீலநக்கநாயனாரையும்
சிறுத்தொண்டநாயனாரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்லவும் ஏவினா
ர்கள் பிள்ளையார் அப்பழாத்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகை பி
ன்வர வழிகொள்ளும்பொழுது அப்பழாத்தி பிள்ளையாரை நோக்கி பரம
சிவன் தேவாரீருக்கு அருளிச்செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே எழுந்
தருளும் என்றுசொல்ல பிள்ளையார் நீர் அடியார்களோடும் எங்கே முன்
போயிரோ அங்கே நான் பின்வருவேன் என்றார். அப்பழாத்தி தேவாரீர் அ
ருளிச்செய்தாடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்றுமுதல
அவருடன் செல்லுநான் எல்லாம் அப்படியே செய்வாராகி சென்று முன்
னே அடியாரோடும் திருவம்பலமுக்குச் சென்றார். பிள்ளையார் பரமசிவனு
டைய திருவருள் வழியே நிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி திருப்புக
லூரைக்கடந்துசென்று, அப்பழாத்தி எங்கே சென்றா என்று வினாவிப்
போய், திருவம்பலா அடைந்து மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை வ
ணங்கிப் பதிகம்பாடி அப்பழாத்தியோடும், அந்தத்திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார்புரமுன்றுமனலாய்விழுவெய்து, மடையாபுனலம்பர்மாகாளம்மேயுனே.
விடையார்பொடியெந்தைவெள்ளைப்பிறைகுஞ்சுடையான்கழலேந்தச்சாராவனைதா
வெருகீர்கொளவோங்குவேணுபுரந்தன்னுட், டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேனார்
பெருமானமலியம்பர்மாகாளம்பேணி, யருகாவுரைசெய்வாருயன்னைடைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு அம்பர்மாகாளம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிறீரம்பலம்.

படியுளர்விடையினாபாம்புரித் தாவினாபாவநாசர்
பொடிக்கொண்மாமெவியர்புகுமா பாலயினர் துண நூலர்
கடிகொண்மாமுடிமுடியினா சிடுகல மாலையொடு
மற களாசு னாபுரித்திடுபபிட மமபாமு களாபாணெ.

செய்வெ ளாமாண்கொழிந்தகே துடனாவநு னாலரிசிக்குழந்த
வாடாமருகாணமெயிலாவணங்வினொ நககொடுநக்
கம்பினுந்கெடுமதெந்நாழியுண்கு னசம்பந்தன கொன்ன
கம்பிகாண்மொடிபவாப லல்லயாம்விடையெயுவர் தாமெ.

திருச்சிறீரம்பலம்.

பின் அருகே கொச்செங்கட் போறாஜா செங்க நோயில் அடைந்
து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அவலாஜாணவச சிறப்பித்துத் திருப்பதிக
ங்கள் பாடியருளினார்.

திரு அம்பர்மாகாளம் - பண் - நடந்தராகம்.

திருச்சிறீரம்பலம்

புல்குபொன்னிறமுரிபல செழுமுடிபொ ிளாமெருதப்
பிழ்ச்சுதெனுடைநாமுடைய கொண ருறையுரியவ லசெட கவர்மேய
மல்குகண்டுணையரிசிலாவ நு னாடை பாலமபாண
மல்லுபண்பாபுல்கொழிமுடியாவாந் தவி லைய டயாவே.

மாறுதலெனெடுமணரிசியில் னவ ருபுள நாமாநுளக்
திருமரபுமுரி யசேநலைய யுறமர்வெ நமர்
நாறுபூமபொழிநகாபிழ்நாநாந பபாகந ருசாபாமாலை
கூறுவாராயுங் கெடவலையலாயுரு நவ்ளகுஞ்சாணெ.

திருச்சிறீரம்பலம்.

திரு அம்பர் பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறீரம்பலம்.

ஹையகணமலைகளபாகமாயிருள, கயத்தோகன வெரிசனவாவே
ரையநன்பொருபுணலமபாச்செம்பியா, ரெயயகணிறைசெய்தகோயில்கேசர்வரே.

அழகறையடிகளையமபாபேலிய நீழ்நிசுழ்சுடைமுடிந் கெண்டரை
யுமிழ்திரையுலகினிலே டுளாகொண்ம னறம்மீடுகருவிரகினன் தம்மீடுசெய்மாலையே
திருச்சிறீரம்பலம்.

சிலநாடசென்றபின் திருவமபரைநீங்கி அபபமுாதநீயாடுதிருக்கடலு
ருக்குச் சம்பித்தது அங்குநின்ற வந்து எட்டாணி வணங்கிய குங்கியிய
க கலயாயனாபு 1 லாதிம அடியார்க்கிடை, த நவீட்டானகத்த சென்று
சுவாமிதரிசனஞ்செய்த பதகம்பாடி அகநிலைய கலயாயனா வீட்டில்
திருவமுதுசெய்து திருமயானதையும வணங்கி மொண்டி ருத்தா.

திருக்கடலூர் திருவீரட்டம் பண - காத்தாரபஞ்சமம்

கிருச்சிற்றம்பலம்

சுடையுடை யானு கையாடலாறுஞ்சரித வண
வுடையுடை யானு கையாடலெவ்வொண னுடைக்களவறு
கடையுடை னன்னொடுமாட மொங்குங் டவ்வுருளு
விடையுடையண்ணொழிபட்டான ததாளலலே

வெகுவெண்ணீ றன்றிவீரட்டான துறைவீரத்தை
யத்தொத்தங்கடவு தளாண்ட னொநியான
சககமெல்லாம்பு சாதகவல்லபறை ஞானசம
பத்தனசெந்தமிழ்பாடியாட - செடுமபாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடலூர்மபாணம் - பண - காத்தாரம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்

வரியமறையாரி னறையாமலையோசலையகணங்கி
யெரியமதில்செய்தாடுந் துழைமுடையா
கரியமிடறுமுடையாட்டொமயாவுமமாத்தா
பெரியவிடைமேலவருவாவடுமபெ ருமானடி களே.

மரவடபொலிருழகட லாமனறுமயானமமாந்த
வரவமசைத்தபெருமானகலமழியலாகா
பரவுமுறையெயிலும்பத்தனசெஞ்சொனமாலை
யிரவுடபகலுமபரவுநீளவாரவினா னிலரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடலூரை நீங்கி ஆக்கூர், மீயசகூர், பாம்பும என்னும ஸ்
தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவிழிமிழலையை அடைநது சுவாமிதரிசு
னஞ் செய்து திருப்புகங்கள் பாடியருளினா.

திருஆக்கூர் - தாந்தோன்றிமாடம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாழ்மாடாவுமாமையுந்
தொக்கிருந்தமார்பினன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்கெனக்கே
தக்கிருந்தாறாக்கூரிற்றன்றோன்றிமாடமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றன்றோன்றி
மாடமமர்ந்தானைமாடஞ்சேர்தண்காழி
நாடற்கரியசீர்ஞானசம்பந்தன்சொற
டலவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்வீக்காமற்காந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரனன்றறுத்தமைந்தன்றதைதன், மீயச்சூரோதொழுதம்வினையவீட்டுமே.

வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர், நாடெம்புகழார்புகலிஞானசம்பந்த
பாடலாயதமிழிணைத்துமொழிந்துள்கி, யாமெடியாரகல்வாதுமடைவாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாம்புரம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணுலர்திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையாங்குங்கர்மான்மறியேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்பிடறுடையண்ணல்கண்ணுதல்விண்ணவோத்தும்
பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளாரம்புரநன்னகராரே.

பார்மலித்தோங்கிப்பருமகில்குழந்தபாம்புரநன்னகரானாக்
கார்மலிந்தழகாகழனிசூழ்மாடக்கழுமலமுதுபதிக்கவுணி
நாமலித்தோங்குநான்மறஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார்
சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச்சிவனடிநண்ணுவார்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அனாயார்விரிகோவணவாடை, நனாயார்விடையூர்தியந்தான்
விரையார்பொழில்விழிமிழலை, யுனாயாவுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுண் ஞானசம்பந்தன், குளிராச்சடை யானடி கூற
மீளிரார் பொழில் சீழி ம்மிழலை, கிளர்பாடவல்லார்க்கில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈடையார்புன லுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான் பலபூதப்படையுடையான்
மடமாண்வீழியுமைமாதமுடையான் னெனையுடையான்
விடையாரகொடியுடையான் டீம்வீழி ம்மிழலையே.

வீழி ம்மிழலை மெவியவிகி தன் றனைவினாசீர்
காழிங்குர்க்கலை ஞானசம்பந்தன் றமிழபத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார் சொலக்கேட்ட ரவொல்லா
முழின்வலிவினை போயிட வுயர்வானடைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கோயிலின் புறத்தினைந்து அப்பமுர்த்தி ஒருமடத்தை அ
டைய தாம் வேறொரு மடத்திலே போயிருந்தார். அவ்விருவரும் பெருக்
தறை நிலைதப்பதினன்னும் ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த் தரிசனம் செய்து
கொண்டு மீண்டும் திருவீழிமிழலையில் வந்திருந்தார்கள். இருக்கும்நாளி
லே சீர்காழியிற் பிராமணர்கள் திருஞானசம்பந்த முர்த்தி சுவாமிகளைக்கா
ணல்வேண்டும் என்னும் ஆசைசெலுத்த, திருவீழிமிழலையை அடைந்து
தங்களை எதிரொண்ட அவனுப்பிராமணர்களோடு கோயிலிலேபொய்ச்சு
வாயிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அந்நாயனூ ரிருக்கும் திருமடத்திற் செ
ன்று, அவரைமல்கரித்து சுவாமி தேவரீர் அடியெங்கனோடு சீர்காழிக்கு
எழுந்தருளலவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். பின்னையார் அதுகேட்டு
மிகுன்று இன்றுகழிந்து திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுடைய
அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்படை வணங்குதற்கு உங்க
ளோடு வருவேன் என்றார். சீர்காழிப் பிராமணர்களுக்குத் திருவீழிமிழலை
ப் பிராமணர்கள் விருந்துசெய்தார்கள். தோணியப்பா அன்றிரவு பின்னையா
ருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி எம் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்குங்
கோலத்தை இத்திருவீழி ம்மிழலையிலே உள்ளவிண்ணிழந்த விமானத்திலே
காட்டுவோம்காண் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பின்னையார் 'வீழித்
து எழுந்து கோயிலிற்சென்று அங்கே சுவாமியைதாம் முன்னே திருத்தோ
ணியிற் கண்டபடியே கண்டு திருவுளமகிழ்ந்து வினாவுரைப்பதிகம் பாடிய
ருளினார்.'

சூபகலியத் தீருவீழ்மீழியும் - வினுவரை - பண் - நீட்டபாவை.

தீருச்சிறம்பலம்.

மைமம்ருபூங்குழற்கற்றைதுற்றவானுதல்மாண்பிழிமங்கைமோடும்
பொய்ம்மொழியாமறையொக்களேததபுகலிலாவியபுண்ணியனே
யெய்மிறைபேயினைமயாதழுக்கணிவனெனவினென்கொல்சொல்லாய்
மெய்ம்மொழிகளெனமறையார்பழலவிண்ணிதிகொயில்விருமபெய்தே.

விண்ணிழிகொயில்விரும்பிமெவுள்வித்த, மென்கொவிதென்றுசொல்லிப்
புண்ணியன்புகலில்லாவுபூங்கொடியொடிநுத்தாணப்போற்ற
நண்ணியகிர்த்தகூட்கொள்களவினமனைமனானாசம்பத்தன்சொன்ன
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்களித்தப்பாரொடுவிண்பரிபாலகூர்.

தீருச்சிறம்பலம்.

அங்குநின்றம் பொந்துசிகாழிப்பிராமணர்களை எெக்கி திருத்தோ
ணியப்பர் தாம் விழிநுக்கும் எதலங்களைந்கும் சென்று தரிசித்துப் ப
திசம்பாடி வந்தலின் மெற்கொண் டனவிந்நதநகங்கண்டு தாம் அங்
கேஅமாந்த திருக்காலத்தை நங்கொனக்குக காடியருளினார் நீங்கள் சீ
ர்காழிக்குப் போக்பள் என்றார்.

அதைக்கொட்ட பிராமணர்கள் சீர்காழிக்குப் போயவிட்டார்கள். பின்
னையார் அப்படித்தந்தபொருடும் சுவாந்தரிசைஞ் செய்துகொண்டு திருவிழி
மீழியில் நுக்கும்காளிலே மழையின்மையாலும் கா' விரிப்பெருக்குறி
ன்மையாலும் பருசும் உண்டாக அகனல் உயிர்களால்லாம் வருத்தமுற்ற
ன. சிவனடியார்போயும் பிடுங்கிய வந்ததிறறு. அதுகண்டு பாஸுருவாயா
கிய பிள்ளையாரும் அப்படிநீர் கடிய பாமசனனா விழியையதரித்த அடி
யாகநுக்கும் சுவலைவ தமே" எனத்தருவாமரிங்கி பாமசிவனுடைய திரு
வழிகளைச் சீந்திதனக்கொண்டு அன்மாவடி நயின்றுள்ள துயிலுமப்போது ப
பாசிவன் அவனி தவ நுக்கும் சொப்பனதகலெக்காளி, காலபெருத்திறுலே
நீங்கள் மனவாட்டம் அடையிர்களாயினும் உங்களை வட்டிடுகிறை அடியா
ர்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு இப்பருசும் நீங்கும் வரைக்கு
ம் நாம் தினத்தோறும் கோயிலின் கிழக்கு வாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற
படியிலும் வொவ்வொருகாசு உங்களுக்குக்கருகின்றோம் என்றுசொல்லிம
றைத்தருளினா. பிள்ளையார் விதித்தெருத்து தீருவருளைத்துத்து அப்ப
மூர்த்தியோடு கோயிலிற் புருத்தபோது கிழக்கு வாயிற்படியிலே காசு இ
ருத்தலைக்கண்டு விருப்பத்தோடுத் தொழுது அதனை எடுத்து நாடோறும்
சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து அழுது செய்யக்கடவர்கள் என்று இர
ண்டுகாலங்களிலும் பறைசாற்றித்தெரிவித்து தம்முடைய திருமுடத்தில்

வரும் அடியார்களுக்குக் கறி, நெய், பால், தயிரோடு அன்னம் இட்டுக் கொண்டு இருந்தார். அப்பழமூர்த்தியும் மேற்கு வாயிற்படியில் வைக்கப்படுங் காசைஎடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தார். இப்படி நிகழும்நாளிலே பிள்ளையார் அப்பழமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம்பெறத் திருவமுது செய்தலைக்கண்டு தமமுடைய திருமடத்திற் பாகுதர்களை நோக்கி நீங்கள் காலம்பெற அமுதுபாடமாபண்ணி இங்கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணமாயது என்றுவிஞ்ஞியருளினார். பாகுதர்கள் பாலரூவாயதா வணங்கிதின்று சுவாய் தேவரீர்க் டவுளிடத்திற் பெறும்படிக்காசைத் தினத்தொறும் பண்ணி வாங்குதற்குக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசிகேட்கின்றார்கள். அப்பழமூர்த்தி பெறற காசையோ வாசியின்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் காலம்தாழ்க்கின்றது என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அப்பழமூர்த்தி கைத்தொண்டு செய்தலால் அவர்பெறும் காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்றுசிந்தித்து இனிவரும் நாட்சளிலேதரும் காசு வாசிதீரும்பொருட்டுப் பாடுவேன் எனத்திருவுளங்கொண்டார் மறநான் கோயிலிலே புகுந்துவாசி தீர்த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நக்காசுபெற்றார்.

திருவீழிமிழலை - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசுதீரவே, காசுநக்குவீர், மாசின்மிழலையி, ஸோலில்லையே.

நாடி நாகர், வாழிசம்பந்தன், வீழிமிழலைமேற், முழுமொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தக்காசைப் பாகுதர்கள் கொண்டிபாய் ஆவலாத்திலே காட்ட அங்குள்ளோர் இக்காசு மிகநன்று வேண்டுவனுவறறை நாமதருவோம் என்றுகொடுத்தார்கள் ஆன்று தொடங்கிப் பாகுதர்கள் அடியவர்களைக் காலம்பெற அமுது செய்வித்தார்கள் இவருடைய திருமடங்களினும் நாடோறும் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள் வந்து திருவமுது செய்து மகிழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து, தானிய முதலியவைகள்மிக விரைந்தமையால் உயிர்கள் எல்லாம் துன்பம் நீங்கி இன்பமுறநன. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பழமூர்த்தியும் சிலநாட் சென்றபின் திருவீழிமிழலை அகன்று திருவாஞ்சியம், தலையாலங்காடு, பெருவெணூர், காசியம், விளமர், திருவாரூர், காசியில், தேவூர், நெல்லிக்கா, கசசினம், தெங்கூர், கொள்ளிகாடு, கோட்டூர், வெண்டுடைய, தண்டலை, நீணை, திருக்களர், முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுக்கவிளம்
பொன்னியன்றசடையிற்பொலிவித்தபுராணனா
தென்னவென்றுவியவண்டு சைசெய்திருவாஞ்சிய
மென்னையாள்வுடையாவிடமாகவுகந்தே.

தென்றனுளும்பொழில்சென்றனையுத்திருவாஞ்சியத்
தென்றுநின்றவினையானையுணர்ந்தடிபெத்தலா
னன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி
மொன்றுமுள்ளமுடையாடைவாருயர்வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளுர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாவுங்கழங்குன்றுமாயமலைபலவாழ்வரா
விண்ணொருமண்ணோரும்வியங்கடத்தவருளசெய்வார்
கண்ணாவாருலகுக்குக்கருத்தானாழமெறித்த
பெண்ணாளும்பெருமானாபெருவேளுர்பிரியாநே.

பைமொராஞ்சீர்மணிவாரிபலவுஞ்சேர்கனியுத்தி
யம்பொனசேய்மடவராரணிமல்குபொருவ்வுருர்
நம்பனறங்கழல்டரவிவிலகின்மலைநொன
சம்பந்தன்மயிழ்வல்லார்க்கருவினேளைய்சாராவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவிரம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியும்நமவினையுள்ளனவாசந, வரிகொள்மாமணிபொருக்கண்டங்
கரியவன்றிகழங்குவித்தெம், பெரியவனகழல்பேணவே.

விழிலன்விளங்குங்காவிரத்தென், செடன்மேற்பரிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாவொர்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தகமணிமிளிர்வதோர்வினரொளிகின்
ரத்தகவடிதொழுவருள்பெறுகண்ணெடுமுமையவள்
வித்தகருவைவதுவிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவின மருள்விசிந்தைச்
சிந்தையுளிடையெறவுரைசெய்ததமிழிவைகெழுமிய
வந்தணர்புகலியுளதகமரருமதைஞானசம்
பத்தன்மொழியிவையுரைசெயுமவாவினபதையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காறாயில் - பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானே நீள்சடைமேலொருநிலைகொணரைக, தாரானே சாமனாடேலுனருன்றெ ழு
சீரானே சீரகமுந்திருக்காறாயி, லாரானே யெனவருனமிலாதானே. [ஞ

ஏயத்தொழிநிகழுகருகாறாயி, லாயந்தசீரானடியேகதிருனபெற்ற
பாயந்தநீர்காழியுளஞானசம்பந்தனசொல, வாயந்தவாதேத்தவாவானுலக ளவாரோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணி லாவியமொழியுமை பங்கனெம்பெருமான்
விண்ணி ல்வானவாகொனவிமலனவிடைபூர்தி
தெண்ணி லாமதிகவழ்கருமானிகைத்தேவூ
ரணனை லசெவடியடைநகனமல்லொன்றிலமே

அல்லலின்ற விண்ணுளவர்கள்காழியர்க்கநிப
னல்லலொ தமிழ்வல்லவன் ஞானசம்பநக
னெல்லயில்புகழ்மங்கியவெழில்வளாதேவூர்த்
தொல்லேகம்பனைச் சொல்லியபத் தும்வல்லலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

காடுபயில்விடுமுடையோடுகனனமுடுமுடையாடை ஸிதோ
றேடுபலியுணதுடைவேடமிசுவேயுய்திருத் துபந்தா
னுடகமதாடமனஞபாடல்வரிசேர்டல் கைமறிப்பரலமார்
சேடுமிசுவேடையெனமுடிமகிழ்மாடமிசைதேவூரதுவே.

துங்கமிசுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைதன்னுசுழலார
செங்கயல்கனம்ங்கையுமைநங்கையோருபங்கனமர்தேவூரதன்மேற்
பைங்கமலமங்கணி கொண்டிண்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சங்கமலிசெந்தமிழ்கள் பத் துமிசைவல்லவர்கள் சங்கையிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அத்தாலுயிர்காவலம் த்தருளி, மறத்தான்மதினமுன்றுடன்மாண்டிழ்த்த
திறத்தாறமெரி வெய்தியதிவெண்டிங்ங், ணிறத்தானெல்லிக்காவுணிலாயவனெ

புகடோதுமில்லாதபுக்தெருகி, னிகரானெல்லிக்காவுணிலாயவனை
உராராவலஞானசம்பாதனசொன்ன, பகாவரவார்பாவமிலாதவனெ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்காகச்சின்னம் - பண் - சுகாமரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

தையேலார்க்குறுடையான் ண்மதிசெர்செருசனையான
மையுமணிமிடற்ருள்மறுநவிளங்குபாடலா
னெப்புவாழ்வினைவெலந்திவந்தொளிகேர்
கையுடையான் மெய்யுறமுகியிடுகைச்சினனெ.

தன்வயல்குழம்புத்திமீழ்ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுநலன்மெவியுறமுகியில்லக்கச்சினத்தைப்
பண்ணிசையாலெத்திப்பயின்றவினவவல்லார்
விண்ணவராயொங்கிவிபலுலகமாவாதெ.

திருச்சிறம்பலம்.

திருத்தெங்கு - பண் - பியந்தைக்காதந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

புரைசெய்வல்வினதீர்க்கும் புண்ணியர்விண்ணவர்போற்றக்
கரைசெய்மாலக னஞ்சையுண்டவர்கருதலர்புரங்க
ளிரைசெய்நாரழனுடையுழல்பவரிடுபலிக்கெழில்செர்
வினாசெய்யும்பொழிந்தெங்குர்வெள்ளியங்குன்றமாரந்தாரெ.

வெருதேற்றினத்தெங்குர்வெள்ளிபங்குன்றமார்தாராக்
கந்தமார்பொழிக்குழ்த்தகாடியுண்ணானசம்பந்தன்
சந்தமாயினபாடறறண்டிழ்புத்துவவல்லார்மெல்
பந்தமாயினபாவம்பாறுததேறுதல்பயனை.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நிணம்படுகடையின்னுபுசிநின், நிணங்குவர்பெய்களோடிவெர்மானடரோ.
முணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராயினுங், குணம்பெரிதுடையாங்கொள்ளிக்காட

நற்றவர்காழியுண்ணாசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழின்னிசைமாலுசொர்வின்நிக், நறவாகழலடிகாணவல்லரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டி - பண் - நடராசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனெநெற்றியோகண்ணனெயொற்றைவிரிசடைச்
சூலமாதருகையனெதுன்றுபைம்பொழில்கள்சூழ்ச்சமகாய்
கோலமாமலர்மணங்கமழ்க்கோட்டுந்நகொழந்தேயென்றெழுவார்கள்
சாலநீள்தலத்திடைப்புகழ்புகத்தாங்குதவாபாங்காவே.

பந்துலாவிற்பவளவாய்த்தேன்மொழிப்பாவையோடுருவாருங்
கொந்துலாமலர்விரிபொழிற்கோட்டுந்நகொழந்தேசெழும்பவளம்
வந்துலாவியகாழியுண்ணாசம்பந்தனவாய்த்துணைசெய்த
சந்துலாந்தமிழ்மலைகள்வல்லவர்நாங்குலாபுகழாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணறை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியன்னாநாயன்னலாடியவாரமுகன்
பாதியொர்மாதினோடும்பயிலும்பரமாபரன்
போதியலும்முடிமேற்புனலோடாவப்புனைநத
வேதியன்மாதமையாலவிரும்பும்மிடம்வெண்ணறையே.

திண்ணமரும்புரிசைத்திருவெண்ணறைமேயவனைத்
தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருகுண்பையர்தன்னைவ
னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞானசம்பந்தன்சொனென
பண்ணமர்பல்கலையானியினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீனெறி - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புந்திங்களுங்கங்கையுமலிமலே, சுரும்புந்தும்பியஞ்சுண்டையாககிடங்
கரும்புஞ்செந்நெல்லுங்காய்கமுகின்வள, நெருங்குந்தண்டலைநீனெறிகாண்மனே.

நீற்றந்தண்டலைநீனெறிநாதனைத், தோற்றுமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞானசம்பந்தன்மமிழவல்லார்மாற்றில்செல்வம்மப்பரிபபையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களர் - பண் - சீகாமரம்

நீருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளர்கயல்வாவிசூழ்பொநின்னிடமாவயவின்மொமதிற்
 றேற்றைம்மறுகில்விழாமல்குதிருக்களர்
 ருருளாரிடுபிச்சைபேணுமொருவனையொளிர்செஞ்சடைம்மதி
 யாரநின் தவனையடைந்தார்களுளாயே

இத்துவந்தெழுமாடவீதியெழில் கொள்காழிநீர்க்கர் கவுணியன்
 செந்துவீரர்மொழியாரவந்சேருந்திருக்களரு
 ளந்தயன்னதோரமேனியானையமார்தம்மொருமானே ஞானசம்
 பந்தின்சொல்லிவைபத்தும்பாடத்தவமாயே.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலிற்பிரவேசித்து, வலஞ்
 செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள முதல் இந்
 நாளவரைக்கு அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திருவாயிலுக்கு முன்வந்து
 வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அவ்வேதங்களை ஒ
 தும் அடியார்கள் நீக்கப் பெறுமையினால் வேறொப்பக்கத்தில் ஓர்வாயிலி
 டு அதன்வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்ட மிந்தார்கள் திருஞான
 சம்பந்தமுர்த்தி அப்பமுர்த்தியை நோக்கி அப்போ நாம் எப்படியும் சுவா
 மியை அபிமுகதந்ருவாயில் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால்
 இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம்பாடும் என்றார். அ
 ப்பமுர்த்தி திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட அது
 திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு “இரக்கமொன்றிலீர்” என்றுதிரு
 க்கடைக் காப்பிலே பாடி வணங்கினார். உடனே வேதாரணியேசுரருடைய
 திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நாயனமார் இருவரும்
 விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். ‘அடியார்கள் எல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்
 தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்திலே அமிழ்த்து எழுந்து
 உள்ளே புருத்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடி அரிதில்
 வெளியே வந்தார்கள். அப்பொழுது அப்பமுர்த்தி திருஞானசம்பந்தசுவா
 மியைநோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இந்தக்கதவுதிறக்கப்படும்
 அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்
 படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்த சுவாமி
 திருப்பதிகத்திலே “சதுரமமறை” என்னும் முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்
 தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

சுதூரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கும்
மதூரம்பொழில்சூழ்மறைநககாடுமறைமந்தா
விதுவன்கிறைவைத்தருள்செய்தவெனஞ்சூன
கதவத்திருக்காட்டிடுகொள்ளுகருத்தாமலை.

கடழிநகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிம்மறைக்காடு நைவாய்நதிவித்த
வேழின்னரிசைமாலையினாற்பிவைவல்லார்
வாழியுலகொர்தொழுவானடைவாடோ.

திருச்சிறம்பலம்.

அதுகண்டு நாயன்மா இருவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த திருப்பதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுதொடுத்து அத்தக்கதவும் திறத்தலும் அடைத்த லுமாகிய வழக்கம் மூன்றும் நிகழ்த்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்க ண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு ஊரோமாகுகிதங்கொள் ளகண்ணோசொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் ஆதியிலே அருளிச் செய்த முதனூலாகிய வேதங்களின் தாழ்வரியங்களை அமைத்துத் தமிழ்வேதம் செய்தருள ம் சுத்தசாட்சுண்ணியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்தாமே அக்கடவுளைப்போல அருட்செய்கை செய்முவல்லவர் அவ்வொழிந்த எனபோ லும் அடியார்களுக்கும் அவ்வேதங்களுடைய இடைசூடு பெரிதானும் அவ் வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டது. அதவு எனபாட லினால் அரிதிற் றிறக்கப்பட்டதும், அவர்பாடலினால் எளிதில் அடைக்கப்பட்டதும் இதனு ல் அன்றோ என்று சிந்தித்து அருதித்தினைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசி வன் அவரிடத்திற் சென்று நாம் வாய்மூரிலே இருப்போம் அவ்விடத்திற் குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்துபோக அப்பமூர்த்தி அவரு ள்குப்பின் வினாந்து சென்றார். நெடும்போதுசென்றும் அவரைச் சமீபிக் கப் பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒரு கோ யிலே எதிகொண்பித்து அதனுள்ளே புதுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ் விடத்திலே வினாந்துதொடர்த்தார் பின்னையாரும் அப்பமூர்த்தி திருவாய் மூருக்குப் போகின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்த்தார் அப்போது பர மசிவன் பார்வையினாரோடு ஆடல்காட்ட பின்னையார் தரிசித்துப் பதிகம்பா டியருளினார்.

திருவாய்மூர் - பண் - நட்புராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளரிளவளொனவுமைபாடத்தாளமிடவோதழல்விசிக்
கிளரிளமணியரவனாயார்த்தாடும்வேக்கிறிமையார்
விளரிளமுலையவர்களுண்கிவெண்ணீரணிநீதோர்செனனீமேல்
வளரிளமதியமொழிவராணீவாய்மூரடி கள்வருவாரோ.

திங்களைடருவரைப்பொழிநசோலைத்தேனலங்கானலநிருவாய்மூ
ரங்கமேர்டருமறையொலிபாடலமுந்நவண்ணாதம்மடிபரவி
நங்கடம்வினைகெடமொழியவல்லஞானசம்பத்தன்றமிழ்மாலே
கங்கியமனத்திறைறொழுதெழுவாரதவெடுபுலகுக்கோர்தவெடுவியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூத்தியோடு வாய்மூருக்குப் போய் சுவாமியிதரிசனஞ்செ
ய்துகொண்டு, இருநது சிலநாளாயினபின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி
வந்து சுவாமியிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு கிருபாபதிகமபாடியங்கிருத்தா.

திருமறைக்காடு - பண் பியந்தைக்காந்நாராம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணநகரனபொருகடநறினாதவழிததங்
கருவாரிருள்போழுங்கலிமறைக்காடமந்தார்தார
நங்களசூழினரோனுத்திரிபுரமேரிதகனடாவு
மெங்குமெங்களபிரானாகழலதிகழபழியிலோ

மையிலாமபொழில்சூழந்தமாமறைக்காடமந்தாரானாக்
கையிறைறொழுதெழுவான்காழியுணஞானசம்பநதன
செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞசிந்தையுடசேர்த்தனவல்லார்
பொரையிலவானவரோமெட்கவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிறக. பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன்தான் பூவஜன்மத்தி
லே செய்த தீவினையினால் உலக மெல்லாம ஸிப்படியே நியமாய இருக்கு
ம் அருகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்தில் கருத்தாவாய் இருப்பன் எனப்
பிதற்றுகின்ற கபடிகளாகிய சமணர்களுடைய தூர்ப்போதனையை மெய்
யென்று துணிந்து சத்தியமார்க்கமாகிய சைவத்தைவிட்டு அவகர்களுடை
ய அசத்திய மார்க்கமாகிய ஆருகதமத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்

வாறுயினமையால் 'மன்னென்படி மன்னுயிர்ப்படி என்னும் பழமொழிப்படி குழுகளும் அவவுருயின மயிர் பறக்காபடி' தலையையும் உத்தை வாயையும் உறிப்பொதிகலனும் மயிற்றிணியும் பொருந்தியகையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்ட சரித்தையும் நின்னுண்டலையும் வெற்றகையையும் உடைய சமணப்படுத்தாகளை எங்கும் பரந்தார்கள். இங்ஙனம் பாண்டிநாட்டெங்கும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் ஆகிய இரண்டும் குன்றி சமணசமயமே விருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனையிராரும் சோழமகாராஜாவுடைய புத்தல்வியாரும் ஆகியம்ங்கையர்க்கரசியார் அவ்வாசனுடைய முதன் மந்திரியராகிய குலச்சிறைநாயனாரென்கின்ற இருவரும் தாங்கடும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மற்றயாவரும் செய்தபுண்ணியத்தினாலே சைவர்களாயே இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்பாண்டி நாட்டுள்ளார் பொருட்டுக் கவலைகொண்டு தாங்கள் சைவமுழக்கத்தில் நிற்குத்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினார்கள். இங்ஙனம் முழுதும்நாளிலே உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி நிருவவதாரம் செய்தருளிய உயர்வொப்பிற் ற சைவசமயபாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிக் கருடைய அவனிறந்த மகிமைகளையும் அவர் வேதாரணியத்திற் சென்று நிறுத்தலையும் பாண்டிநாடு செய்த பெருத்தவத்தினாலே மேளவியுற்றார்கள் கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு சிலரிசனங்களை நிருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்குச் செல்லும்பொழுது எவ்வினிகள் எவ்விட அபரிசனங்கள் பாண்டிநாட்டைக் கடந்துசென்று வேதாரணியத்தை அடைந்து நிருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமின் இருந்தருளுகின்ற தரிசத்தை அடைந்து தங்கள் கருத்தையாயிற் சாவலாநடக்குத தெரிவிக்க அவர்கள் உள்ளேபோய் நாயனாரை வணங்கின்று சுவாமி பாண்டிமாநகரியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியராகிய குலச்சிறை நாயனாரும் எவ்வுதலால் தேவரீருடைய பூதபாதாரவிதங்களை வணங்குகறாஞ்ச் சிலாபுறத்துவந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பமு செய்தார்கள் பிள்ளையார்திருவருள்கரந்து அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்சொய வாயிற் காவலாளர்கள் அவர்களைக் கூவுஅவர்கள் உள்ளேபுகுந்து பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிமலதர்களாகி கின்றார்கள் பிள்ளையார் அவர்களை கோக்கி மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் கௌரமமாய் இருக்கிறார்களா என்று வினாவிய நாள அவர்கள் ஆம் என்று சொல்லி பின் எழலகமும் உய்யுமபடி திருவவதானசெய்தருளிய பரமகிர்ப்பாருவே சைவசமயபாசாரிய முர்த்தியே பாண்டிநாடு பாண்டிநாட்டாரும் சமணர்களுடைய துரப்போதனையினாலே விழுந்தாணங்களை விட்டுநுத்தமத்தத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் மிக்க கவலைகொண்டிருந்தார்கள், பின்பு தேவரீருடைய மகிமையைக் கேள்வியு

ந்து அந்தச் சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்பொழுட்டு அடியெங்களை அனுப்பினா என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதுகேட்ட சிவனடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரா நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமீ தேவரீர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடினை அடையாத அதிபாதகர்களாகிய சமணர்களை வாநிலை வென்றுவதற்குமொத்தமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதியிலிவித்து உய்விக்கும்பொழுட்டுத் திருவுளங்கொண்டருள வேண்டிம் என்றார்கள். பிள்ளையார அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பழம் தீர்ப்பாடு கோயிலிற்சென்று சுவாமிதரிசனருசெய்துகொண்டு திருக்கொப்புதல்வா நிருந்து பாண்டிமா தெவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லிய னுபபிடி வார்த்தையை அவருக்குச் சொல்லி பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகற்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பழாத்தி தேவரீர் சிறுபிள்ளையாய் நிற்குகிறார். அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கோ லார் எல்லையில்லை. தேவரீருக்கு இப்பொது கொள்கள வலியில் ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்கு உபபடுவது ஒண்ணது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் மீதமுடைய சித்தையே கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்குவராது என்றுசொல்லி பரமசிவனுடைய திருவடினைத்தொகுத்து 'வேயுறுதோளி' என்னுந் நிரூபித்ததைப் பாடியருளினார்.

வேயுறுதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விட முண்டகண்டன்மிகநல்லவினைதடவி
மாசுறுதிங்கன்கங்கைமுடிமெலணிந்தெனுள மேபுகுத்தவதன
னயிறுதிங்கன்செவவாய்புதலிவியாமுமவெள்ளிசனிராமபிரண்டுமுடனே
யாசறுதல்நல்லவனைவநல்லநல்லவறயாவ நமிகவெ.

தேனம்பொழில்கொளலைவினைசெய்தெனுன்னிவளர்செம்பொனெங்கு சிக
நான்புகனையாயபிரமாபுரத்துமறைபுருளானமுனிவன் [மு
ருனுலுபொருநாநாமடியாலாவத்துபிபாதவுண்ணமுறைசெ
யானசொன்மலையோதுமடியார்கள்வானிரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருப்புகத்தைக் கேட்டதன்பின், அப்பழமீத்தியும் அதற்கு உடன்பட்டு தாமும் அவா முன்னே எழுந்தருள அமைத்தபொழுது பிள்ளையார் அப்போரீர் இந்தச் சொழமண்டலத்திலே தானே எழுந்தருளியும் என்று சொல்லி கைகுவித்து வணங்கி தடுக்க அப்பழமீத்தியும்வணங்

கிஅதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன்பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தை வளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரை மீண்டும்போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞாபெற்றுக்கொண் டுபுறப்பட்டு அப்பமுர்த்தி மறதவண்ணம் அவனாவணங்கி விடைகொடுத் துநீங்கி முத்துச்சிவிரையில் ஏறி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதி சுவாமியுடை யவிபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சென்றார். அகத்தியா ன்பள்ளி கோடிக்குழகர்கோயில் கடிக்குளம் இடும்பாவனம், உசாத்தன முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிங்கள் பாடியருளினார்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றிப்பலம்.

வாடியவெண்டலைமலைகுடி மயங்கி,
ணீடுயர்கொள்ளிவிளக்குமாகிவந்தேரி
யாடியவெம்பெருமானாகத்தியான்பள்ளியைப்
பாடியசிந்தையினுட்கட்கில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமட்குத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயிலாலுஞ்
சோலைமுட குழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலநல்லபடையானடிதொழுதத்திய
மாலைவல்லாரவீர்தங்கள்மேல்வினைமாயுமே.

சுருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம் - பண் - நடந்தாரகம்.

திருச்சிற்றிப்பலம்.

பொடிக்கொண்மேனிவெண்ணுலினந்தோலினர்டுலியுரியதளாடை
கொடி கொணேற்றினர்மணிகிலினெனவருகுடைமுலசிலம்பாரம்
கடிகொள்ளும்பொழில்சூழ்தருகடிகுளத்துறைபுங்கமபகத்தைத்தம்
முடிகளசாய்த்தடிவீழுகறாடியனாமுன்னினைமுடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர்மன்னன்சம்பந்தன்
மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மலைகணமாலதாய்மகிழ்வோடுங்
கனமலிகடலோதம்வந்துலவியகடிக்குளத்தமர்வானே
யினமலிநீசுசைபாடவல்லார்கள்போயிறைவவேனோரைவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவா சொடுமகிழ்மமத்தர்கண்மலர்த் தூய்த்
சனமார்தருமடவா ஸவங்கத்தா ஸந்நிதிக்
சனமார்தருமடவா மெயிற் றாக் ன்மிதுகுன்றி
வினமாதவிரி தவா ககிடம் கெடவானமிது வ.

கொடியார் கொடுமாடக்குன்றனரிமககைக்கொல
விடியார்கடலடி வீழ்ந் நடுபொய் வனத்திறைய
யடியாயும்தணர்காடி புளவரி ஓனாசம்பந்தன்
படியார் சொன்னபாட்டு சொல்லாறையுள்வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாதநாமி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைசுதயிந்நவ்நம் நீள்சாம்ப, வான் பொடருடைச்சுக்நீவனநுமன் றெழக்
காருடைசுதகண்டெழுச்சுருன் றெழு வென், சீருடைச்சேடவாழ்சீருவசாததானமே
வனாநிரிந்தியுந் தவாயம்புகலிமன், நிரிந்தெற்கடத்திருவுசாததானநா
யகாகெரிந் தருடைச்சுதகண்டெழுச்சுருன் றெழு வென், நிரிந்தெற்கடத்திருவுசாததானநா
யகாகெரிந் தருடைச்சுதகண்டெழுச்சுருன் றெழு வென், நிரிந்தெற்கடத்திருவுசாததானநா

திருச்சிற்றம்பலம்.

வின்பு சொழநாட்டைக் கட்டு பாண்டிநாட்டை அடைந்து கொடு
ங்குன்றத்திற்குந்நென் று கவா நிரிநாந் செய்துகொண்டு திருப்பதகம்பா
முமதானைக்குச் சமீபிந்தா.

திருக்கொடுங்குன்றம் - பண் - நட்ப்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வொளிந்நொலிவெய்துமமைழைமகங்கிழித்தோடி.
கானற்சிறைமடருங்குனிர்சாரகொடுங்குன்றம்
அவந்நொலிவெய்துமமார்தோடி யுலகேத்தத்
வொளிந்நொலிமொழியாளொடுமயான் திருநகரே.

கூனந்நிறைசடைமேன்மிகவுடையான் கொடுங்குன்றை
கானந்நிறைமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர்சம்பககனலங்கொள்தமிழ்வல்லா
ஞானத்தொடுதுயர்நீர்நலகேத்துமெழிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகிற் ற எட்டுமேலைகளிலும் லசிக்கின்ற சமணர்கள் எல்லாரும் து
ர்நிமித்தங்களுந் துச்சுசொப்பணங்களும் மதுரையிலே ஒருங்குவந்து கூடி
தாம் தாம்கண்ட சொப்பணங்களை ஓர்நவாக்கொருவர் பொல்லி பாண்டிய
னுக்குந் தெரிவித்து தங்ஙதருக்குந் தீயு வினாவது திடமெனக் கருதி, உ
ணவின்றி கவலைகொண்டு இருந்தாள் லசவர்களாகிய பாண்டிமா தே
வியாரும் குலச்சிறை நாயனாருமோ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகி
ன்ற நன்னிமித்தங்களைக் கண்டு சமணசமயப் பஞ்சநிச்சைவசமயம் விருத்
த்யாநல் திடமெனக் கருதிமகிழ்ந்து இரந்தார்கள். இரந்தும்பொழுது சர்
வலோகங்களுந் உய்யும்படி திருவவதாயம் செந்தருளிய டமசாரியரசிய
திருஞானசம்பந்த முர்த்திகவாயிகள் எழுந்தருளிவருகின்றார் என்று சிலர்
அவர்களுக்குப் போய்ச் சொன்னார்கள். மங்கையர்க்கரசியார் அந்தக்கேட்டு
அவ்வார்த்தையைச் சொல்லி யவர்களுக்கு அளவிற்றத் திருவியங்களைக்கொ
டுத்து எல்லையிலாத மகிழ்ச்சி யுடையாராகி தம்மை வணங்கிநின்ற குல
ச்சிறையானா றோக்கி எங்கள் தம்பிரானாகிய திருஞானசம்பந்தமுர்திகவா
யிகளை எதிர்கொள்ளும் என்று குலச்சிறையார் பாண்டிமாதேவியானா
வணங்கிப் போந்து அசனுவல்கும் உறுதியெயன்று வினாநது மதுரைக்கு
ப் புறத்திலேபோய், பிள்ளையானா எதிர்கொள்ளாதற்குச் செல்ல பாண்டி
மா தேவியாரும் தம்முடைய பரிசனங்கள் சூழ, ஆலயத்திற் சென்று சொ
க்கநாத சுவாமியை நமஸ்கரித்து பிள்ளையாருடைய நல்வரவை ஏற்றுகின்
றார். ஆருகத்தம் பௌத்தமமுதலிய பரசமய இருளை நீக்குகின்ற ஞானமுத்
தராகிய திருஞானசம்பந்தமுந் சுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, ந
ரமபுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி எனலும் நால்வகை வாத்தையங்களும் ஒலிக்க
ண்ணிற்றத் பிராமணர்கள் உதாத்த அநுதாத்த ஸவரிதப் பிரசயங்களோடு
வேதகோஷஞ்செய்யஅடியார்பள் ஹா ஹா என்று சொல்லும் ஓசையினு
லே திக்குகள் எல்லாந் செவிபெட ரெந்தமிழ் மாருதமாகிய தென்றல் எ
திர்கொண்டு எமமருங்கும் சேவிக்க விபூதியைத் தரித்த திருமேனியையு
டைய திருக்கூட்டம் சாவலோகத்தாரும் செய்த சிவபுண்ணியங்ளின் ப
டையெழுச்சி போலப் பொலிந்து விளங்க சமணசமயம் பாழ்பட லசவச
மயம தழைத்தோங்க தம்முடைய திருமாமங்கள் பலவற்றையும் ஊறுகி
ன்ற முததுச்சின்னங்கள் எல்லாம் “பரசமயகோளரி வந்தார்” “பரசமய
கோளரிவந்தார்” என்று பணிமாற அடியார்கள் பலா உரோமோத்தர்ஷண
ங்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம சொரிந்து எங்கும் பெருகி அல்லாந் தம்மு
டையமகிமைகள் எல்லாவற்றையும் பாடி ஆட இவற்றைக்கண்ட கேட்ட
சமணப்புல்லர்கள் எல்லாரும் ஒட்டம்பிடிக்க அற்புத சின்மயத் திருவநு
ள்வடிவாகிய முததுச்சிவிகையின் மேலே முத்துக்குடை நிழற்ற எழுந்த
ருளிவந்தார்.

சத்தியநாமல சிவஞானந்த வடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்
தருளி வரும்பொழுது ஒப்பில்லாத முத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்
யும்படி ஊதுகின்ற அதிமாதிரியமாகிய பேரொளியானது குலச்சிறைநாய
னாருடைய திருச்செவியினிலே திவ்வியமிர்தம் போலப் புழுந்து சுவைக்கஉ
டனே அஞ்ஞானப் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெரு
ங்கனிப்பிளையுடையராசி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிபின்மேல் ஏறிக்கு
விய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிசே கடிகி நடந்தார் பிள்ளையாரோடு கூடி
வருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந்தூரத்திலே கண்டு வணங்
கிஎழுந்து வினாந்து சமீபத்திற்சென்று ஆனந்தபரவசராகிய அடியற்ற மர
ம்போல சிலத்திலே விழுந்துகிடந்தார். அஞ்ஞலச்சிறை நாயனாரோ எதினோவ
ந்த அடியார்கள் பலர் வணங்கி அவர் பூமியினின்றும் எழாமையைக்கண்டு
திருமபித் திருஞானசம்பந்த முத்தி சுவாமிகளை அடைந்து வணங்கி வாய்
பொத்தி நின்று சுவாமீ பாண்டியனுடைய மந்திரியாகிய குலச்சிறையார்தி
ருமுன்னேவந்து அடியற்ற மரம்போல விழுந்து கிடக்கின்றனர் என்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் சர்வசிவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அது கேட்டுத்
ருமுகத்தாமரை மலர்ந்து முத்துச்சுவிகையினின்றும் இறங்கிவினாந்து
சென்று அவரை அணைந்து தமமுடைய அருமைத் திருக்கரங்களினால் ப
ற்றி எடுக்க அத்திருக்கரங்கள் திண்தெற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்த
கோடி சிவபுண்ணியங்களைச் செய்திருந்த குலச்சிறைநாயனார் அப்பிள்ளை
யாருடைய திருமுகமண்டலம் பொழியாநின்ற பெருங்கருண வெள்ளக்
தினும் தமமுடைய கண்களில் நின்று பொழியாநின்ற ஆனந்தவெள்ளத்தி
னும் முழுதி உடைமொற உரோமஞ் சிலிர்ப்ப சரீரம்நெடுங் எழுத்துகை
களைச் சிரமேற் குவித்து நின்றா பிள்ளையார் அவரைக்காட்சித்து அன்பு
பொண்டிமா தேவியாருக்குமஉம்க்கும்நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனது நி
ருவருள் பெருகும் நன்மைதான் வானிதே என்று சொல்லியருள, அமர தர
வாசகத்தைத் தீர்த்த குலச்சிறைநாயனார் வணங்கினின்று அடியெங்கள்செ
ய்த தவப்பயனே அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே, அடியெங்களுக்குப் பூத
காலத்திலே பழுதடையாத் திறமும் பௌவிய காலத்திலே தேவரீர் இறந்த
நாட்டில் எழுந்தருளுதலினாலே பெற்ற பேருரும அதனால் அடியெங்கள்
எக்காலத்துத் திருவருளுடையம்அஃதன்றியும்பொய்ச்சமயமாகிய சமண
சமயத்தில் அமிழ்ந்தி இந்நாடும் அரசனும்வெற்றி பொருந்திய விபூதிப்பிர
காசத்தாலெவிளங்கும்மென்மையையும்பெற்றோம் பாண்டிமாதேவிபார்தே
வரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள் பெரு
வாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிவீர் என்று அ
டியேனை எவினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிக்ககளிப்பினாலே மீளவும்
பணிந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம்பணிந்து துதித்த குலச்சிறையையொருக்கு அருண்மொழிகூறியருளும்பொழுது மதுராபுரி தோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள் பரமசிவனுடைய திருவாலாயம் எமமருங்கினது என்று வினாவிருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடியை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று சையினுலே காட்டி இங்கேகோபுரம் தோன்றுகின்றது திருவாலாயம் இதுஎன்றார். அதுகண்டு பிள்ளையார் கைநுவித்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலே விழுந்து நமஸ்கரித்து “மங்கையர்க்கரசி” என்று எடுத்து மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக் கொண்டமையைச் சிறப்பித்துசெய்யுள்சேரலும் இறுதியிலே “ஆலவாயாவதுமிறுவே” என்பதை அமைத்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய் - 138 - 1 | நதிர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோள்பாவைவரிவகைக்கமடமானி
ங்கையச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொலும்பரவப்
பாங்கழனுருவன்பூதனையகலைவெதழும்பொருள்களும்நுரி
ங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமாந்தவாலவாயாவதுமிறுவே.

வெற்றவையடியாரடியிசைவீழும்வீருப்பினன்வெள்ளைநீநணியுச்
சொற்றவன்நனங்குமந்திரியாயகுலச்சிறைநுலாவிரின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பார்த்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ
டற்றவாகற்றசுவனுறையினர்வாலவாயாவதுமிறுவே. [நிந்தி]

பன்னலம்புனரும்பாண்டிமாதேவிசூட்சிறையெனுமிவர்பணியு
மன்னலம்பெறுசீராலவாயிசன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ளாரசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டன்னலம்பாடவல்லவரிமையொடுத்தவீற்றிருப்பவரினிடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவையை அணைந்து கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளேபுகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்திதானத்தை அடைந்தார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசித்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கமாகப் பலமுறை நமஸ்கரித்து உஜோம்புளங்கிதங் கொள்ள ஆனந்த அருவியொரியநின்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஆலவாய் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

நீஞ்ச்சிறம்பலம்.

நீலமாமிடம், ரூலவாயிலான், பாலதாயினான் ரூலமாள்வோ.

அடிகளாலவாய், படிக்கொள்சம்பத்தன், முடிவியின்றமிழ், செடிகணிக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமுன்னிலை அடைந்தார் முன்னே சுவாமிதரிசனம் செய்யு
ம்பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளனையும்பொது எதிரசெல்லாமல் ஒருபக்க
த்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார் முன்னேவர சுவாச்சிறையார்பி
ள்ளையானா வணங்கி நின்று சுவாமி இங்கே சொசின்மேற் கைதவித்துக்
கொண்டு வருகின்றவரே பாண்டிமா தேவியார் என்று சொல்ல பிள்ளையார்
பெருங்கொளிப்பொடு வினாந்து விட்டு சென்றார், பாண்டி மாதேவியார்பி
ள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து நமஸ்கரிக்கார் பிள்ளையார் திருவநு
ள் சுரந்து அவரைத் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளினார். பாண்டிமாதேவியா
ர் தம்முடைய மனக்கருத்து முற்றியது என்று நின்றது கண்ணீர்சொரிய
வாய்குழற் அடியேனும் அடியேனுடையபதியும் செய்ததவம் என் என்று
சொல்லி வணங்கினார். பிள்ளையார் பாசமயத்தார்களுளிருந்தும் சைவநெறி
யிலேவாழும் அன்பரே உமமைக்காணுநதருவந்தேதாம் என்றுசொல்லி அ
வரை விடைகொடுத்து அனுப்பிக்கொண்டு அடியார்கள்குழு எழுந்தருளி
னார் எழுந்தருளுமபொழுது திருவாலவாயிலே திருத்தொண்டு செய்து
கொண்டிருக்கின்ற அடியார்கள் எல்லாரும்வந்து பிள்ளையாரைமஸ்கரித்து
ஞானுத்தந்தராகிய சுவாமி ! சமணி நன் நீங்குமபடி தேவரீர் இங்கே எழுந்
தருளிய நுதற்கு அடியேங்கள் அளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருந்தோம்
என்றார்கள். பாலருவாய் அவர்களுக்கு அருள செய்து புறதனைத்து குலச்
சிறையார் திருமடங்காட்ட பரிசனங்களுடைய அழில்விழறிருந்தருளினா
ர், பாண்டிமாதேவியாருடைய ஆளுனையின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளை
யாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருத்தளித்தார். பகலிலே பிள்ளையார் அடி
யார்களுடைய எழுந்தருளியிருப்பண்ட சமணர்கள் எல்லாரும் மனங்கலங்கி
சூரியன் அஸ்தமயமானபின் ஒருநகுபுருஷனாக பிள்ளையார் வீற்றிருக்கி
ன்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஒதுவின திருப்பதிகவியைசயின்
பேரொளி செவிப்புலப்பட்ட சமணர்கள் அது பொருராகிய பாண்டியராஜ
னிடத்திற் சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்து அப்பாண்டியராஜனை
அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக்கண்டு நீங்
கள் இங்குநன் திரண்டுவருதற்குக் காரணம் யாது என்று பரிந்து பரிந்து
வினாவு சமணர்கள் மஹாராஜனே உன்னுடைய மதுரையிலே கைவப்பிரா
மணர்கள் வருதலால் இன்றைக்கு நாங்கள்கண்டு முட்டு என்னார்கள் உட

னே அரசன் ஈனாம்கேட்டு முட்டு என்று சொல்லி கோபித்து அந்தச் சிவனடியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்கு வருதற்குக் காரணமாய்த் துவர்வாய் என்று அத்தகுச் சமணர்கள் சோழநாட்டிலே சர்காழியிலிருக்கின்ற ஓர்பிராமணப்பாலன் சிவனிடத்தே ஞானம்பெற்றவனென்று முத்துச்சிவிகை மேற்கொண்டு, எங்களைவாநிலை வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு வந்திருக்கின்றன என்றார்கள். பாண்டியன் மிக்கோபித்து இச்சமண நாம யாதுசெய்வோம் என்று சொல்ல உபஜாபகராகிய சமணர்கள் நான்கள் அந்தப் பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திரவித்தை யிலே அக்கினிபற்றச் செய்வோமாயில் அவன் இந்நகரத்திலே இராமஸ் பொய்விவோன் என்றார்கள் பாண்டியன் அடைக்கேட்டு வினாந்து சென்று அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்றொல்லி அவர்களைப்போக்கி யாதொரு பேச்சுமின்றி மணக்கவலையோடு சயனத்திற் புக்கானு பாண்டிய தேவியாரும் புருத்தார். பாண்டியன் ஒன்றும் பேராதிருக்க மாதிதேவிபார் என் பிராணநாயகோ! நீர் முன் உள்ளமிகுந்தியின் வி முகம்புலர்ந்து இருக்கின்றீர், உம்முடைய மனசிலே வந்தகவலையாது சொல்லியாரும் என்றா. பாண்டியன் தேவியா னா நேக்கி என் அதுபிரியமுள்ள பிராணநாயகியே! சோழநாட்டிலே சர்காழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப்பாலையன் சிவனுடைய அருளைப் பெற்று எங்கள் ஆசாரியானை வாநிலை வெல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு இங்கேவந்திருக்கின்றன ஆசாரியர்கள் அவர்களைக்கண்டு முட்டு நான்கேட்டு இதுவே என்கவலைக்குக்காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார் என் பிராணநாயகோ! நீர் கோபிக்கவேண்டுமெனில்லை இருபத்தாறு நூறு வாதுசெய்தால் வென்றவர்க்குஞ்சொன்று அவர் அனுசரித்து நாமயதையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்று சொல்லி பெருமகிழ்ச்சியோடு தம்முடைய மாடத்திற் சென்று இருந்தார். குலச்சிறையார் அங்கே எய்த பாண்டியமாதேவியார் இந்தச் சமாசாரத்தையது அவருக்குச் சொல்லினார். குலச்சிறையார் கைகுவித்து நின்று இன்மையற்றதே கிருஞானசம்பந்தமுந்திக் கவாமிகள் இங்கே எழுந்தருளிவரப்பெற்றுக் கொண்டோம் இனிச் சமணர்கள் செய்யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றா. பாண்டியமாதேவியாரும் அஞ்சிவஞ்சுகப்படியாகிய சமணர்கள்தீத்தொழில்செய்ய வல்லவர்கள் அன்செய்வோம் என்று நினைத்து திருஞானசம்பந்தமுந்திக் கவாமிகளுக்கு யாதாயினும் ஒருவருமாயின் ஈழம் உயிர் துறந்துவிடுவோமென்று அநுதிக்க.

தவமறைத்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள் பிள்ளையார் இருக்கின்ற திருமடத்திலே அக்கினி பற்றும்படி கந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொப்பிலாத பழி பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதும் மகான்கள் பார்க்குந்திசையிலும் மற்றை மந்திரங்கள் கவிக்குமோ புவியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங்கள் மந்திரசாதனைகள் பவியாமையைக்கண்ட சமணர்கள் மனத்தளர்ந்து

அரசன் இதனை அறியின் நம்மைச் சிறிதும் நன்குமதியான் நம்முடையவிருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று நினைந்து பயந்து அக்கினியைக்கொண்டுபோய் திருமடபுறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள் அத்தொழில் வெளிப்பதெனும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப் பதைப்பானே சிதைத்துநீக்கி அது செய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்துசென்று, பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து நின்று சமணர்கள்செய்த தீங்கை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத் திருமடத்திலே பாவிகள் பழுதுசெய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என்பொருட்டுச்செய்த தீங்கையினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படிவருமோஎன்றுமீண்டும் அச்சுற்று மா கொப்பங்கொண்டு இத்தீங்கு அசனாலு வந்து எனத் திருவுளங்கொண்டு, “செய்யனேநிருவாலவாய்” என்னும் திருப்பதிகத்தை “அமணர்கொளுவுஞ் சுட்பையவெ சென்று பாண்டியற்காகவே” என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவெசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுமெதெனிக் கொப்பனானசம்பந்தனுரைபத்துஞ், செப்பவல்லவர்திலாச்செல்வனோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சிவபத்தியீர் சிறுத்த பாண்டிமா தேவியாருடைய திருமங்கியியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாராகிய ரூசச்சிறைநாயனாருடைய அன்றினாலும் அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்கு மீண்டு சைவமார்க்கத்தை அடையும் விதி உண்மையாலும் அவன் வெப்புநீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே தீண்டி விழுதி சாத்தும் பெருப்பேற்றை உடையதானாலும் தீப்பினியைப் பையவெ செல்க என்று அருளிச்செய்தார் திருப்பதிகம் பாடியவுடனே அக்கினி வெம்மைப்போய்ப் பாண்டியனை அடைந்தது. சூரியன் உதித்தபின் பாண்டிமாதேவியார் இவ்வினே சமணர்கள்செய்த தீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வியுற்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை இந்தப்பாதகர்களுடைய நாட்டிலே வா அழைத்தாங்கள் இறப்பதே திண்ணம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார். பின்பு திருமடத்திலே தீநினைமையை ந்தெனிக் கு சமணர்கள் செய்த தீங்கு இறுதியில் எப்படி முடியும் என்று

பெரிய புராணம்.

வினைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது என்று கஞ்சகிச
 ன்வந்து சொல்ல மாதேவியார் பதைபதைத்து சென்றா. குலச்சிறையா
 ரும் வினாந்துபோனார் பண்டியன்வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி வைத்தி
 யர்கள் வந்து பல வைத்தியங்களைச் செய்தும் அந்நோய் சிறிதும் நீங்காம
 ல்மேற்பட அறிவித்து பேச்சினற்கிட நதான் சமணர்கள் அதனைக் கேள்
 வியுற்று வெய்துயிர்த்தது ஓடிவந்து அந்நோயினமூலம் இது என்று அறியா
 மல் தங்கள் மந்திரங்களைச் சொல்லி மயிர் பீலியினாலே தடவ பிலிகள் பிச
 ம்பினேடு தீர்த்து பொரிசிதறி வீழ்ந்தன அவ்வெப்பின் அதிரயத்தைநோக்கி
 தங்கள் கையிலே தூங்குகின்ற குண்டுகையிலுள்ள ஜலத்தை அருகனே
 காவாய் அருகனேகாவாய் என்று சொல்லி பாண்டியன்மேலே தெளிக்கஅந்
 தஜலம் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே சொரிந்த வெப்போலாக பாண்டி
 யன் மிகவருந்தி சமணர்களை நோக்கிய நீங்கள் ஒருவரும் இங்கே இராமல்
 போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவு சோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் ப
 யமெய்தி குலச்சிறையையுணா நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்
 தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கு இப்படி முடிந்ததோ
 என்றுசொல்ல குலச்சிறையா வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்
 தையும் எரித்த பரமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
 சுவாமிகளுக்கு இவர்கள் செய்த தீங்கே அரசனிடத்திலே பவித்தது இவர்
 கள் தீர்க்கப்புகில் அது முதிர்வதேயாகும் என்றா மாதேவியாரும் மந்திரி
 யாரும் அரசனை வணங்கிநின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு
 ச்சமணர்கள் செய்த தீங்கினாலே உமக்கு இந்த வெப்புநோய் அடுத்தது ஆ
 சலால் இந்தப்பாதகர்கள் செய்யும் மாயம் இந்நோயை வளர்ப்பதேயன்றி
 த்தீர்ப்பதில்லை. அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவுளமிரங்
 கிக் கட்டாட்சிப்பாராயின் இந்த வெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்
 குதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இது சத்தியம் என்றாகள் பாண்டி
 யன் தன்செவியிலே மெய்யறிவினையுடைய அவ்விருவரும் செல்லி “திரு
 ஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்” என்கின்ற திருமந்திரம் புகுத்தவுடனே
 அயர்வுநீங்க, இந்தச் சமணர்கள்செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம் இந்நோய்
 க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்று நினைந்து, அவ்விருவரையும் நோக்கி
 அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்
 னுடைய நோயைநீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர்பக்கஞ் சேர்வேன் என்று
 ன்மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்களிப்புடையவராகி சிலிகையி
 லேறி பெண்கள்கூழ் குலச்சிறையனுர் குதிரையிலேறிக்கொண்டு முன்
 னேசெல்லசென்று திருமடத்தை அடைந்தார், குலச்சிறையனுர் குதி
 னாயினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களைநோக்கி அடியெங்கள்வந்து நிறுமலைச்
 சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டும் என்றார், அவர்கள் உள்ளேபுகு

த்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கி நின்று சுவாமி பாண்டிமா தேவியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் வந்து நிற்சிந்தனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், பரிசனங்கள் மீண்டுபோய் அழைக்க அவர்கள் இருவரும் உள்ளே பிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்களிக்கக்கூண்டு செமணர்கள் செய்த கொடுத்தொழிலை நினைத்து அழைத்திட்டு சோகபாஷ்பம் சொரிய புதி பாதங்களின் கீழே விழுந்தார்கள், உரைகுழை சரீரம்நடுநீக்க ஒன்றும் அறிவிலேவாசி நிலத்திலே புரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப்பற்றிக்கொண்டு உலகம் - மறு ஓர்க்கா பற்றினுப்போனது மெய்யன்பினிலே விடாது கிடத்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவை நுவலாயும் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளித்தேற்றவும், அவர்கள் தெளிவாராக அவர்களை நோக்கி அன்பார்ப்பு உங்களிடத்திலே யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்று வினாவியானினார், அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிக அஞ்சி வருத்தினோம் அது திருமேனிக்கு அடாது என்று உணர்ந்து அது தீர்த்தோம் அவ்வஞ்சகர்கள் செய்த தீத்தொழில்வெப்புநாயாகி அரசனை அடைந்த மிக வருத்தகின்றது சமணர்கள் அதனைத்தீர்க்கப்புக, அது வளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன் முன் அவர்களை வென்றருளில் அவ்வாயிரும் எங்குநாயிரும் உய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது கருணாகராகிய பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம், நாம் மேயயுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள் மறும்படி சமந்தருங் ஞான வாதினே வென்று பாண்டியனை விபூதியணிவிப்போம் என்று சொல்லி வருளினார், அவ்வருவரும் அதைக்கேட்டு தேவரீர் அடியேங்களைத் தூண்டக்கடவின்னும் எடுத்தருளும்பொருட்டு இவையிடத்துக்கு எழுந்தருளிவாய் பெற்றுக்கொண்ட நாயகன் என்வரும் என்று சொல்லி வணங்கினார்கள் பிள்ளையார் பாவிசனாகிய சமணர்கள் நோக்கி வாதுசெய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாத சுவாமியிடையே திருவுள்ளத்தை அறிவோம் என்று திருமடத்தினின்றும் நீக்கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவால்வாயிலே புழுத்து நோக்கவிதியில்லாத சமணர்களை நோக்கி வாதுசெய்தற்குத் திருவுள்ளமோ என்பதை அடியும்பொருட்டு “காட்டுமாவதுரித்து” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

பெரிய புராணம்.

303

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரிபோர்த்துட, னுட்டமுன்றுடையாயுரைசெய்வனன்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை, யெட்டிவாதுசெயத்திருள்னமே

செத்தெனாறுவந்திருவாலவாய், மைந்தனையென்றுவல்லவமணசுறம்.
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெட்டுருளுனசம், பந்தன்சொற்பாகரும்பழிநங்கவோ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறித்து பின்னும் சமணர்களை வா
தில் வென்று அழிக்கும் பொருட்டும் சிவநாமத்தையே பாப்பும்பொருட்
டும் "வேதவேள்வியை" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - நாலடி மேல்வைப்பு - பண் - பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ, லாதமில்லியமனெடுகோரை
வாழில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதாடையுபரமனே.

ஞாலநின்புகழேழ்குவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறைநடிமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோணைவிடைகொண்டு, வாடன்மேனியமணவைவாட்டிட
மாடக்கழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடவல்லவர்பாக்கியவாளனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்று திருவுளமகிழ்ந்து விடைகொண்டு கோடூரவாயி
லைக்கூடந்து முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி முத்துக்குடைநிழற்ற அடியார்கள்
சூழ பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்கள் தொனிக்க, முத்துச்சின்னங்கள் ஊத,
மங்கையர்க்கரசியார் முத்துச்சிவிகைமேல் லேறிக்கொண்டு பின்னாகவர குல
ச்சிறையார் முன்னே அடியார் கூட்டத்திற்கெல்ல வாண்டியனுடைய கோ
யிலுக்கு எழுந்தருளினார், குலச்சிறையானார் முன்னே விரைந்து பாண்டி
யனிடத்திற் சென்று திருஞானசம்பந்தமுர்த்திகுவாமிகளுடைய வரவைச்
சொல்ல பாண்டியன்தன்னனுடைய துயரம் சிறிதுநீங்கி தன் முடியின் பக்கத்
திலே இரத்தினசுளத்தை இடுவித்து குலச்சிறையானாரைப் பின்னும் எதி
ர்ச் சல்லும்பொருட்டு எவ்வினன் குலச்சிறையானார் மனமகிழ்ந்து எதிர்
கொளச்சென்றார். சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைக்கண்டு மகாராஜ
னே! நம்முடைய சமயத்தை ஸ்தாபிக்கும்பெற இதுவோ என்று கிள்ளும்

உம்முடைய தருமவெறியை நீரோ காத்தருளவேண்டும், ஆயில் அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடைய நோயை அவரும் நாங்கரும் ஒரங்கு தீர்க்கும்படி சொல்லி, முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலும் தீர்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் தான் பூர்வஜன்மத்திலே செய்த தவப்பயனை அடையும்சமயம் சமீபித்தலால், சமணர்களை லோக்கி நீங்கள் இருபக்கத்தீரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச் சார்பினுலே திருங்கங், நான் வஞ்சகம் பேசேன் என்றான். அதைக்கேட்ட சமணர்கள் என்செய்வோம் என்று கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தமிழ்நாடுசெய்த தவக்கொழுந்துபோலும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமின அரண்மனையாயினுள் அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, குலச்சிறையார் முன்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே எழுந்தருளினார். பாண்டியன் பிள்ளையாரைக் கண்டவுடனே அஞ்சலிசெய்து அவர் சமீபத்திலவா, அவரை லோக்கி தனமுடியின் பக்கத்தில் இருக்கின்ற இரத்தினசனத்தைக்காட்ட அவர் அதிலே விமர்ந்தருளினார். சமணர்கள் எல்லாரும் அச்சங்கொண்டார்கள் பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கப்பெற்றதனால் வெர்புரோய் சிந்து நீங்கி சுவாமி தேவரீருடைய ஊர்யாழ் என்று வினாவி, பிள்ளையார் “கழுமலநங்கருதுமுல்லை” என்று திருப்பதிக்குதினிலை த்தங்கொடுத்தருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் திருச்சக்கராபாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணு பரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தாய் கொள்ளுநிரபுரம்புறவஞ்சண்ணை
யான்மன்னுதனை அருகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்கதியா
பரமனூர்பன்னிரண்டாய்கின்றதிருக்கழுமலநாம்பாவுமுறை.

காவிமலாபுரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைநாவுறும்
பாவிசார்பான்றிசைநெண்னூலாப்பத்திமையாற்புணுவன்மாலே
நாவினலம்புகழ்ச்சிநான்மறையான் ஞானசம்பந்தனசொன்ன
மேவியிசை மொழிவார்விண்ணவரினெண்ணுதலைநாவுபுளாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினசனத்தில் இருந்தபொழுது சமீபத்தில் இருந்த சமணர்கள் பொறுமைகொண்டு தங்கள் உள்ளத்திலுள்ள அச்சத்தை மறைத்து கோபாக்கினி சொலிக்கக் கண்கள் சிவந்து பாலகூரியனைச் சூழ்கி

ன்ற கருமுகிற்சூழாங்கன்போலப் பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து அவரை வாதின
ல்வெல்லக்கருதி, தங்கள் சூமயநூல்களை எடுத்துச்சொல்லிக் குரைத்தார்க
ள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமய நூற்றுணியை உள்ளபடி கிர
மமாகப் பேசுங்கள் என்று சொல்லியருள சமணர்கள் துள்ளி எழுந்து அ
னேகர்களாய்ச் சூழ்ந்து பதறிக் கதறினார்கள். பாண்டிமா தேவியார் அதுக
ண்டு பொறுராகி மனம் நடுங்கி பாண்டியனை நோக்கி சுவாமியன் சிறுபாலர்
இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராணநாயகமே! எங்கள்சுவா
மிகள் உம்முடைய நோயை நீக்குக, பின்பு இச்சமணர்கள் பேசுவல்பு
ல்பேசுக என்றார், பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி நீ வருந்தெல் என்று
சொல்லி சமணர்களை நோக்கிநிங்களும் இர்தச்சிவபத்தரும் உங்களுங்கள் தெ
ய்வத்தன்மையை என்னுடைய வெப்புநோயை நீக்குதலினாலே தெரிவியு
ங்கள் என்றான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் பாண்டிமா தேவிபா
ரை நோக்கி மாதேவியே என்னை நீ பாழன் என்று அஞ்ச வேண்டாம் திரு
வாலவாயரன் திருநாள் சமணர்களுக்கு எளியேன் அல்லேன் என்னுங்க
ருத்தினையுடைய கிருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதாய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாடான்கிவனென்றுநிபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனாகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரறிற்குவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயர்
செநக்கனென்னுனிருக்கவேதுளங்கும்முடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசர்ப்புகலிக்குமன்றயிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுறைப்பவாக்கிடரில்லேயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும் குரைத்தல் ஒழியாத சமண
ர்களையும் நோக்கி நீங்கள் என்னுடைய நோயை இகலித்திருங்கள். தீத்தவ
ர்எவரோ அவரோ வாதினவென்றவர்என்றுசொல்ல சமணர்கள் மகராஜனோ.
உம்முடைய இடப்பாகத்து நோயை நாங்கள் எங்கள் சமயமந்திரத்தினு
லேதீர்ப்போம் அவர் வலப்பாகத்து நோயைத் தீர்க்கக்கடவா என்றுசொல்
லிஅரசனுடைய இடப்பாகத்தைப் பீலியினுலேதடவினார்கள் அதினாலேவெ

புறோட்வளர பாண்டியன் அதைப் பெறுக்கலாற்றுவதுகி பிள்ளையானா
ப்பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய ரோக்கத்தைக்கண்டு “மந்திரமா
வதுநீ” என்னுந் திருநீற்றுப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - திருநீற்றுப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலுநீறு
சுத்தமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமஸ்த்திலுள்ளதுநீறு
செவதுவாய்யுமைபங்கன்றிருவாலவாயான் நிருநீறோ.

ஆற்றலடல்வினா யெறுமாவாயான்நிருநீற்றைப்
பொற்றிப்புகலிலாவதுநீறுநூனாமபுதன்
நேயத்தென்னுட ஆற்றநீற்றினியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத் துமவல்லவா சல்லவாதாமே.

திருச்சிறம்பலம்

அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதி கொண்டு திருக்கையினிலே த
டவியருள அவவலப்பாகம் வெப்போல் நீங்கிப் பொய்மைபோலக் குளிர்ந்
தது இப்பாகத்து வெப்போல் முன்னையிலும் இறமாங்காய் மிகுந்து
பொங்க, சமணர்கள் மனம் நெக்குற்று மயிற்சிகிதிய, அவ்வெப்பத்தி த
ம்மேலும்தாவ சரிசுழங்குன்றி நெருங்கு அழிந்து அருகுவிட்டுத் தூர்த்து
லேநின்றார்கள். பாண்டியன் சமணர்களைநோக்கி சமணர்களை! நீங்கள்தோ
ற்றுப்போனீர்கள் எனனைவிட்டு அரண்மனையினிடுங்கள் என்று சொல்லி பி
ன் பிள்ளையானா நோக்கி அடியோனே ஒரு பொருளெனக்கொண்டு உய்வித்த
காருண்ணிய சாகரமாகிய சுவாமி இடபாகத்து வெப்பையுந் தேவாரீரே நீ
க்கியருநர் என்று, மனசினால் வணங்கி பிரார்த்தித்தான். பிள்ளையார் இட
ப்பாகத்தையும் முன்போல விபூதிக்கொண்டு தடவியருள பாண்டியன்வெப்பு
நோய் முழுதும்நீங்கி உய்த்தான் அதுகண்ட பாண்டியர் தேவியாரும் குலச்
சிறையாரும் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து மல்குகித்து எங்கள்
அரசா பிறவாமென்மை பெற்றனர் என்று களிப்படைந்தார்கள். பாண்டிய
ர்சயனத்தைவிட்டுமுழுந்து இரண்டுகைகளையும் கிரகித்தமேலே மருகிவித்து,
பொய்யராகியசமணர்கள் முன்அடியேனுடைய நோயை நீக்கியருளியதிரு
நூனசம்பந்த சுவாமியுடைய ஸ்ரீபாதங்களைஅடைந்து உய்த்தேன் என்றார்
சமணர்கள் பிள்ளையாருடைய சொல்வெற்றியை அவர் தமிழ்ப்பதிகத்தின
லேபாண்டியனுடைய வெப்போலையே நீங்கினமையால் அறித்தபின்பு தருக்கம்

பேசி அவரை வெல்லுதல் கூடாது அக்கினியினாலும் ஜலத்தினாலும் வெல்லவேண்டும் என்று தங்களுள்ளே சித்தந்தாகள் பிள்ளையார் சமணர்களை கோக்கி இனி உங்கள் சமய நூற்றுணியைப் பெசங்கள் என்று அநுனிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம்பேசி வெல்ல வேண்டிவந்தலை காங்கள் இந்நூலுக்குத் தேழும் எங்கள் எங்கள் சமபலம்மையை உள்ளபடி நித்தியநூலாகக்காட்டி வெல்லுவோம் என்று ஒட்டினார்கள். அப்பொழுது பாண்டியராஜர் என்னுடைய வெப்புநோயை நீங்கள் முறித்திலீர்கள் உங்களுக்கு என்னவந்து என்று சொல்ல சமணர்கள் அரசர் உங்களுக்கு என்னவாது என்றதையே வினவாகக்கொண்டு காங்கள் இந்நூலுக்குத் தேழும் எங்கள் எங்கள் சமயக்கருத்தை எட்டிலே தீட்டி, அக்கினியில் டுக்கவோம் வெவப்பெறுமையேவென்றி என்றார்கள், அப்பொழுது அரசர் ஒன்றும் சொல்லும்புள் பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது என்று அரசர் மருத்தில் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள் என்று சொல்லியருளினார். பிள்ளையாருடைய ஆஞ்சை யினால் பாண்டியர் சபைமுன்ன அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரலா வது, அவர்களுமே அக்கினி அமைத்தார்கள், பிள்ளையார் சமீபத்திலே அழக்தருளி வந்து பாரசிவனே மெய்ப்பொருள் என்று தாம் பாடியருளிய தமிழ்வேதத் திருமுறையைச் சொந்தாருந்தெய்கு எங்கள் பாரசிவனே பாம்பொருள் என்று சொல்லி வணங்கி, திருக்காத்தினால் எடுத்து சிசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றை அணிந்து அத்திருமுறையைத்தமது திருக்காத்தினால் மதிக்க திருக்கள்ளாறின்மேலேதாங்கிய “பொகமார்த்த பூண்முலையாள்” என்னும் திருப்பதிகம் வந்து மீசுந்தது.

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்காரகம்.

திருச்சிறப்பலம்.

பேரிகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னினும் பிரன்னகமம்
பாகமார்த்தபங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோஷுடையான் டெவணவாலைபாசின்மேல்
காகமார்த்தமப்பெருமான்மேய அருள்ளாற்றே.

தன்புனலும்வெண்பிறையுத்தங்கியநாழ்சனையன்
கண் நலலார்மல்குகாழினாசனம் பத்தல்ல
பண்புருள்ளாதேத்துபாடல்பத்தமிழவவல்லா
ருண்புரீங்கிவனவரோடுலகிலுறையவாதே.

நிருச்சிறப்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தையே விரும்பி, திருநள்ளாறரை வணங்கி, அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக்கழற்றி, திருக்காத்திலே கொண்டு

பாமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்பதைச் சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில் இடப்படுமாயில் பழுதில்லை இது சத்தியம், என்னும் கருத்தை யுடைய “தளிரிளவளரொளி” என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிகனசெழிற்ருந்திழ்மலைமகன்
ருளிரிளவளரொளிகன முலையிணையவைகுலவலி
னளிரிளவளரொளிகருவுள்ளாறத்தந்தாமமே
மிளிரிளவளர்ச்சியிழுவைபழுதிலெய்மையே.

சிற்றையிலைவாதன்வனமுலையிணைபொடுசெறிசுரு
கற்றிமுறுகழுவலகருஞ்சமம்பந்தன்
கொற்றவனொதிரிடையெரியிடவிவைகடையி
சொற்றெரியொருபுதுமறிபவந்தாயிலிற்சூயகோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரவாகங்கள் சமஸ்தரும்பாண சமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வத்தினியிலே அவ்வேட்டை ஒட்டருளினார். இட்ட எட்டில் எழுதப்பட்ட திருப்பதிகம் பாராணம் அபாராணம் என்கின்ற திருதனங்கனையுடைய உமாசேவி பாகுராகிய பாமசிவனையே பொருள் என உடைமைபால் மிகச் சுவாஸிக்கின்ற அக்கினியிலே பிச்சையாய் விளங்கிற்று, சமணர்களும் தங்கள் தாற்பொருளை எழுதிய எட்டை இது உய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடு நெடுங்கின்று அக்கினியில் இட்டார்கள். அது தகிக்கப்பட்டொழிந்தது, அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்து நின்றார்கள். திருஞானசம்பந்தமுந் தந்திசுவாமிகள் தாம் அக்கினியில் இட்ட எட்டைக்குறித்த நாயிகையிலே சனமின்மைசண்டியாவரும் விபக்கும்படி எடுத்தார் அது முன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று பிள்ளையார் அவ்வேட்டைச் சபைமுன்னேகாட்டி திருமுறையிலே முன்போலக் கொத்தருளினார் அார் அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இட்ட எட்டைக்காட்டுங்கள் என்றார். சமணர்கள் தாங்கள் இட்ட எட்டை எடுக்கும்படிசென்றனையுந் போது அக்கினியிசுச்சுவாஸித்தமைகண்டு திரும்பி விட்டார்கள். அதுகண்ட அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார், சமணர்கள் அவ்கே சாம்பலுங் கரியுமன்றி மற்ருென்றுங் காண்களாகி செய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்ட சாம்பலாக் கையினு

லே பிசைந்து துற்றிப் பார்த்தார்கள் அதுமண்ட அரசர் புன்முறுவல் செய்து எட்டை இன்றும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்கெரியையே மெய்க்கெரியாகக் கொண்டு உலகின்றவர்களை போங்கள் முன் நான் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்ய நீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவே வழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உய்த்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர்போனும் எனன்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டு சொல்லிய சொற்றொடருளை அயிராகித்திரித்துணர்ந்து முன்னே இரண்டிரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதாரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றி பெறுவோம் என்றார்கள், பாண்டியர் இது என்னவாந்தலத என்றும் மூத்தபின்னும் பின்னையார் சமணர்களை நோக்கி இனி என்னவாது செய்வோம் என்று வினாவினா சமணர்கள் நாங்கள் இருபட்சத்தேழும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய எட்டை ஒடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்த்து செல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருள் உடையது என்றார்கள், பின்னையாரும் அப்படியே செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில் வந்து இனிச்செய்யப்படும் இவ்வாறிலே தோற்றவர்கள் செய்வதுயாது ஸ்ன்றார் அலைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற கொங்கொண்டு பொறுமை காரணமாக தங்கள் வாய்மோர்த்த நாங்கள் வாழ்வை தோற்றோமாகில் எங்களை இவ்வரசர் கழுவிச் செய்துக என்னார்கள். அலைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடு இடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்று சொல்ல முன்னே பின்னையார் நிரத்தினுசனத்தினின்றும் இறங்கிப்போய் முந் அச்சினிகைமேற்கொண்டு சென்றார் அவர் பின்னே பாண்டியர் குதிரைமேற்கொண்டு சென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள் சமுத்திரத்தைநோக்கித் திரை எறிந்து அதிலேகத்துடன் பாய்கின்ற வையையாற்றின் கரையை அடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்கத்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய எட்டை இடக்கூடவர் என்றார் அரிசியாகிய உள்வீட்டிலாத நெப்பதர் போல அறிவாகிய உள்வீடு இல்லாத மக்கப்பதராகிய சமணர்கள் “அத்தி நாத்தி” என்று எழுதிய எட்டை அது அந்வேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டு ம், அவாவின்மேலீட்டினால் இடவும் அது வினாந்துகொண்டு கடலைநோக்கி ஓடிற்று. சமணர்கள் ஆறுகொண்டோடும் எட்டைத்தொடர்ந்து எதிரே அணைப்பாவர்பாலக் கராமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு தூறுவிக்கிடக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி வேறொரு செயலுய்ன்றி தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிராவந்து தங்கள் நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பின்னையாரை நோக்கி நீரும் உம்முடைய எட்டை இட்டால் அ

நியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களை விட்டு பிள்ளையாருடையதிருக்குழந்தைப்போக்கைத் தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சனனமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் நிகழ்கின்ற மலமாயாகம்ங்களை நீக்கியருளும் தெசிகோத்தமராகிய நிருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியராஜர் தம்முடைய அருமைத்திருக்கரத்தினுலே தீண்டி விழுது பூசப்பெற்று மலபரிபாக கர்மசமத்துவம் உற்வந்தவால், அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும்சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப்பொருளை விளக்கும் உபதேசமொழியாகிய “வாழ்கவந்தணர்” என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடி ஏட்டில்எழுதி, அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தினுலே வையையந்தியில் இட்டருளினார்.

திருப்பாசுரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருத்திற்சம்பலர்.

வாழ்கவந்தணர்வானவாரிணம்
வீழ்கதண்டினல்வெந்தவெனய்து
ஆழ்கதீபதெல்லாமரனாமே
சூழ்கவையகழுத்துபாதிமவெ.

அரியகாட்சியாய்த்தமதங்ககைசே
ரெரியபோகத்தெறுவர்கண்ட முங்
கரியராடுறைவாழ்க்கையாரியினம்
பெரியராவறவரவாபெறியெ.

வெந்தசாம்பல்வினையெனப்பூசியே
தென்பாரொடுதாழிநீர்தம்மைமே
சித்தியா வெழு வார்வினேதீர்ப்பா
லெந்தையாரவெவ்வகையார்கொல்லா.

ஆழ் பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாறிமாண்புங்
கூட்பான்புலெளவில்கூட்கவெண்டா
கோட்பாலனவுமவினையுஞ்சூழலையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றவகெட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாறுயிக்குச்
சோதிக்கவெண்டாகடர்விட்டுளனெங்களசோதி
மாதுக்களீங்குருவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கள்மிக்கிறையேவந்துசார்மின்களே.

ஆடும்மெனவும்மருங்குந்நமுததத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்குழல்வதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்புந்நமுததும்மெனக்கேட்டிராகி
னாடுத்திறத்தாக்கருளல்லதுபாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டித்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணம்மறவார்சொலக்கேட்டுமன்றே

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளக்கிவையம்
மேதப்படாமெயுலகத்தவனேத்தல்செய்யப்
பூதமுதல்வன்முதலேமுதலாகப்பொலிந்த
சூதன்னெலிமாலையென்றேநலிக்கோவைவசொல்லே.

பாராழிவட்டம்பகையானவிந்தாடவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேற்றெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
பேராழியீத்தப்புகழும்புகழுற்றதன்றே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதாட்டல்பேணிக்
காலாயமுநநீர்தடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே.

அற்றன்றியத்தன்மதுரைத்தொகையாக்கினும்
தெற்றென்றுதெய்வத்தெளிபார்க்கைக்கோலைதெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிரிவும்பண்டியுநாக்கிற்
பெற்றென்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே.

நல்லார்கள்சேர்புகவிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனேயேத்துபாடல்
பல்லார்களும்மதிக்கப்பாசுநாசொன்னபித்தும்
வல்லார்கள்வாஹுநாசுளவயுவல்லனன்றே.

திருச்சிறம்பலம்.

அந்தத் திருவேடு நதியிலே எதிர்த்து ஜலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு,
சர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிக்கொண்டு
சென்றது பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்று எழுதியதிருவேட்டிலே
“வேந்தனும்வெல்க” என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜருடைய

கன்னியிபிர்ந்தது எடு எதிர்த்து செல்லும்பொழுது தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பெய்தார்கள் பாண்டியர் அற்புதங்கொண்டு நின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அஞ்சிப் பதைபதைத்து தலைகுனிந்து நின்றார்கள் குலச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத்தொடர்ந்து எடுத்தற்குவிரும்பி காற்றைப்போல அதிவேகத்தோடு செல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக் கொண்டு பின் சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவடகம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னியுமத்தமும் திபொதிசடையின், பொன்னிய திருவடிபுதுமலரதுகொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவ, ரின்னிரைசப்பாடலோடகத்தொருவனே.

கோடுசந்தனமகில்கொண்டழிவைகளை, கோடுசென்றனைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுன்னானசம்பந்தன், பாடல்பத்திவைவல்லாக்கிலையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனார் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற
நீர் நடுவிலே இருந்து, அங்கே தங்கிய எட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு
பெருமகிழ்ச்சி பொங்குகையில் ஏறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கட
வுளை வணங்கித் துதித்து பாண்டியர் முன்னே கொண்டுவந்து சமஸ்தருக்
குங்காட அடியார்கள் எல்லாரும் அத்தியந்த ஆனந்தத்துடனே ஹரஹா
என்று ஆமவாரித்தார்கள். பாண்டியராஜர்கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கி
வாதினே ஓட்டித்தோற்ற இந்தச்சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரிய
ராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம் செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக்
கழுவினே ஏற்றுக் என்றார். கருணாகரராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு
தாம் அவர்கள்மேற் சிறிதும் பகையிலராயினும் அவர்கள் சிவனடியார்கள்
வாழும் திருமடத்திலே செய்த தீங்கு அதிபாதகம் ஆதலாலும் அதிபாதகம்
செய்தார் யாவராயினும் அவரைக்கொல்லல் வேண்டும் என்பது சைவாகம
த்துணிவாதலாலும் பாண்டியருடைய குற்றமற்ற செய்கையை விடக்கா
திருந்தார் நடப்பத்தியையுடைய குலச்சிறைநாயனார் கழுத்தறிகளை நிரையா
கநாட்டுவித்து அவைகளில் ஏற்ற அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணு
பிரரும் ஏறினார்கள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விபூதி கொடுக்க அவர்
அவருடைய தீபாதங்களை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துவங்கி அணிந்து
நின்றார் பாண்டியநாட்டுள்ள சமஸ்தரும் விபூதி அணிந்து கொண்டார்கள்
அரசர் சைவராயினமையால் சமணசமயம் பாழாக சைவசமயமே தழை
த்தோங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருப்புகழே எ

ங்கும் பார்த்து பிள்ளையார் சொக்கநாதசுவாமியைத் தரிசிக்கவேண்டும்என்று எழுந்துசென்று, முத்துச்சிவிகைமேற் கொண்டுபோனார். பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு உடன் சென்றார்கள். அடியார்கள் சமஸ்தரும் பெருமகிழ்ச்சிபொங்கி, பிள்ளையாரை த்துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனார்கள் பிள்ளையார் கோயிலை அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பாண்டியராஜரும் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் தம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு உடன்புகப் புகுத்து, வலஞ்செய்து சந்திதானத்தை அடைந்து, சொக்கநாத சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் திருவிராகம் - பன் : கொள்கிகம் :

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பின
காடலாலவாயிலாய்கவாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீவளங்கொளும்பொருபுனற்புக
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபணிஞ
லாயசொல்லின்மால்கொண்டலாலவாயிலண்ணலைத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்கிந்தையாயதேவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாண்டியர் சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து நின்று, திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சுவாமி சமணர்களுடைய மாயையினாலே மயங்கித் தேவரீரை அந்நாதிருத்த சிந்யேனீசர் சனனுமரணத் துன்பங்களை நீக்கி ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று பேசுவேன் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார் பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி அருள்பெற்று அங்கு நின்று அரிதில்லங்கி, திருமடத்திற் சென்று வீற்றிருத்தருளினார். பாண்டியரும் மாதேவியாரும் பிள்ளையாரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மானிகைக்குப்போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமத்தில் திருநெல்கண்டப் பெரும்பாணருக்கு அருளிய திறத்தையும் துதித்து அவரோடும் அளவளாவி இருந்தார்.

திருவாலவாய் - திரு இயமகம் .

தீருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுக்கத்திருக்கையையான்பாடலுக்கத்திருக்கையே
பாஸினேர்மொழியாளொருபங்கனெபாதமோதலர்சேர்புரங்கனே
கோலநீரணிமேதருபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
பாலகஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

நனஞானிகடம்மொடுவீரகனையேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுண்ஞானசம்பந்தனையாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயிலுளத்தனையன்பரானவர்வாயிலுளத்தனே
நானுடைத்தனசெந்தமிழ்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைவநமமிழ்பத்துமே.

திருங்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் பாண்டியரும் மீதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் தினந்
தொறும்வந்து தம்முடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க தாம் சொக்கநா
தசுவாமியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே சீர்காழியி
லிருந்த சிவபாதவிருதயர் சமணர்களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும்
பாண்டிநாடுங்கும் ஷீபூதியைப் பரப்புதற்கும் போயருளிய திருஞானசங்
பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்தில் நிகழ்த்தவற்றை அறிவேன் என்று புறப்ப
ட்டு, மதுநாயை அலுடத்து திருவாலவாயிற்சென்று சொக்கநாதசுவாமி
யை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் ஹிற்றிருக்கின்ற திருமடத்தை அணை
ந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடிபார்கள் சொல்லக்கேட்டு
திருவுள மகிழ்த்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன்
சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது தமக்குச் சிவஞானம் அ
ருளிய திருத்தொணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம் பாடி
யருளினார்.

திருக்கழுமலம் - பண் - கொல்லி.

தீருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலைக்
கண்ணினல்லஃதுறுக்கமுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருத்தடத்தென் மல்குதழுமலவளநகர்ப்
பெருத்தடங்கொங்கையோடிருந்தவெம்பிரான் றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்களோடு பிறதலங்களையும் வணங்கும் பொருட்டுப் பூறப்பட்டு பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிறவாற்றுகையால் உடன்கொல்லசென்று திருப்பரங்குன்றம். ஆப்பனார், திருப்புத்தூர், திருப்பூவணம், கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாவம், குறும்பலா திருநெல்வேலி என்னுந் தலங்களை வணங்கிப் பதிகம்பாடியருளினி.

திருப்பரங்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரொரியேந்திச்சுடரானி
லாடலனஞ்சொலனியிழையானையொருபாகம்
பாடலன்மேயநன்னகர்பொலும்பீரங் துன்றே.

புடமலிபொய்கைச்சுண்டைமண் ஞானசம்பந்தன்
புடமலிகாமரைக்கைசத்தான் நன்பரங்குன்றைநத
தொடைமலிபாடல்புத்துமலல்லார்தந்துயர்பொகி
விடமலிகண்டனருள்பெறுதன்மைமக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆப்பனார் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன்முதிரடிவிளம்பிறைய
னெற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணித்தான்
செற்றமிஞ்சாரனைத்திருபாப்பனாரானைப்
பற்றுமனமுடையார்வினைப்பறறுப்பாரே.

அந்தண்புனல்வகையணிபாப்பனார்மேய
சந்தமலர்க்கொன்றைசடைமேலுடையானை
சுந்தியடிபரவுகலஞானசம்பந்தன்
சந்தமலிவவல்லார்தமொற்றமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்வீம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதினைக்குந்திருப்புத்தூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்கேடருநையுத்திருப்புத்தூர்
சொல்லப்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லத்திருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பூவனம் - பண் - தக்கேசு.

திருச்சிற்றம்பலம்

அறையார்புனஹ்மாமலருமாடவார்சடைமேற
குறையார்மையனாகுடி மாதோகூறுடையானிடமா
முறையால்புடிசேர்தென்னாசேரர்சொழிசடாமவணங்குந்
திறையாமொளிசேர்செம்மையோங்குதென்றுருப்பூவனம்.

திண்ணாபுரிசைமட மொங்குகென்றிருப்பூவணத்துர்
பெண்ணாமெனியெம்மினையுயிர்பெரியவின்றமிழால்
பண்ணாநடக்ககாழிமலகுநாநசும்பநதனசொன்ன
பண்ணாபாடலபத்துமவல்லார்பயிர்வதுவானிடையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காவாப்போ - பண் - கொலலி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியெலாம்பினசொப்பொருங்கைமாமலத்தழி
விடியேதுடமுழுகிவிதமினுவலிப்படு
கடியுராமபூம்பொழிநறானபொருணைவின்
னடியலாலடைசாறுடையோவயயோ.

காட்டகத்தாடலங்குநகமகானபிர்
கோடகத்தளவாங்குத்கொநகநாழியா
னாடசாதோக்குந்ருளையமபுரான
பாட்டகத்தவவல்லார்க்கில்லையாமபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வமபார் குன்றநீடியாசார்வளர்வேங்கைக்
கொம்பாசொலைக்கோலவண்டியாழமையகுறறால்
மம்பானையோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பன்மேயநன்னகர்சொல்லாமாந்நாள்.

மர்டவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
சோடனீன்றுகொழுபுனைகூடம் புகுமுறவு
நர்டவல்லகற்றுமிஞ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்புத் துமபாடகம்பாவமாணையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பல 1 - பண் - காந்தாசம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தமடுகுடித்தெண்ணீரசடைகரத்துகவிபாகம்
பொருத்திப் பொருத்தாதவடத்தாறாடுறதல்! பரிததெசுவ
ரிருத்தவிடம்வினவிவெலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய்
குருத்தமணநாறுங் குன்றிட்டுகுழ்தன்சாரதருமாபலாவே.

கொடியாபுஞ்சோலைத்துறம்பலாடீமவியகொடலேற்றண்ண
னம்பாண்டியவுநாமலுறயானஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாயபாலைவாகதும்வல்லார்விநம்பிக்கேட்டார்
தமாபாதிவிவாசனபொய்யுலகவினைசடளராவனமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருத்தவைமந்திரமமறுடைகண்ணெறியவைமற்றெல்லா
மருத்துயர்கெடுமவர்மமெசிற்தைசெய்தன்னெஞ்சமே
பொருத்துதண்புறவின்றிகொன்றைபொன்சொரிதாத் துன்றிடைம்பூஞ்
செருத்தெமபொன்மலாதிருநெல்வெலியுலுறசெய்வந்தாடே.

பொருத்தன்மாமலர்மிசையடனவானையவர்மெணுநல்வித்
துருத்தமாழறையவர், திருநெல்வேலியுறதெசல்வர்தம்மைப்
பொருத்துநீத்தடமலகுபுகளியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருத்தமிழ்மலைகள்பாடியாட்க்கெடுமருவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிக
ம்பாடி அங்கே இருந்தருளினார்.

திருவிராமேச்சரம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிறம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலையடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாமுகள்விம்முகானவிராமேச்சரம்
தலைவளர்கொலநன்மாலையன்றாநிரந்தாட்சியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்பதியோன்றனை
யிகலழிவித்தவனெத்துகோயிலிராமேச்சரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புத்தியா
லகலிடமெங்குநின்றேததவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிறம்பலம்.

அங்கிருந்தே சமுமண்டலத்தில் உள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதி
ச்சரம்என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித்திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கோணமாலையே - பண் - புறநிர்மை.

திருச்சிறம்பலம்.

நிறுகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புகிமலர்நீறணிதிருமேனி
வகைகெழுமகனொர்பாகமாப்புணர்த்தவடிவின்
ககைகெழுசத்துங்காபுகிறபிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலொதநிதிலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்த்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்குழந்தைகோணமாமலையமர்த்தாரைக்
கற்றுணர்வுள்ளிக்காழியர்பெருமான்குருத்துடைஞானசம்பந்த
னுற்றசெய்தமிழர்மாலையிலைத்துமுறைப்பவர்கேடையருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வானிடைப்பொலிந்தே.

திருச்சிறம்பலம்.

திருக்கேதிச்சரம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிறம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாரவ்வனலெரியம்பாற்
பொருதுமுவெயில்செற்றவன்பற்றிசின்னுறைபதியெங்காளுந்
கருதுகின்றஹர்களைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்றதேதிச்சரங்கைதொழக்கமினையடையாவே.

மாதெலாமணமுனாசெனக்கடலினிதொலிகடன்மாதோட்டத்
தாடலேறுடையண்ணல்கேதீச்சரததிகளையணிகாழி
நாடுளார்க்கிறைஞானசம்பந்தன்சொனவின்றெழுபா மாலை
பாடலாயினபாடுமின்பத்தார்களபரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், இராமேசுரத்தை நீங்கி திருவாடானை, திருப்
புனவாயில் என்னுங் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திரு ஆடானை - பண் - நட்பராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகத்தேறதேறிய, வுதியானுறைபாடானைப்
போதினாற்புனைத்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினைமாயுமே.

வீடினாம்பலிவெங்கடத்துநின், ருடினானுறையாடானை
நாடிஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாட்டுநாய்பிண்பாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைவெண்பிறையன்விநி நூலினன்
பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூகன்போ
யன்னமன்னநடையாளொடுமருமிடம்
புன்னைநன்மாமலர்பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன்மேவும்புனவாயிலைக்
கற்றவர்தாந்தொழுதேத்தின்தகடற்காழியா
னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்நன்மையா
லற்றமில்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரருள்சோவடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறைநாயனாடைய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடை
ந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பின் மதுரையைச்சேர்ந்து அவாமி தரிசனஞ்
செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலதினங் கட்டத்தின் சோழநாட்டுக்கு மீண்டு
செல்லுதற்குத் திருவுளங்கொள்ள பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சி
றையாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்றாமையால் அவருடன்
போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள் பின்னையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள்

நமமுடைய சொல்லிமறாமல் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளையாருடைய ஆற்றலையே மறுத்தற்கு அஞ்சி அவருடைய ப்ரீபாதங்களை மஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, அவரை ஒருபொழுதும் மறவாத சிந்தையுடன் சிவசமயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள், பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு பாண்டிநாட்டைக் கூட்டு சோழநாட்டை அடைந்து திருக்களர் பாதாளிச்சுரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிப்பாடி முள்ளிவாய்க்கொலைய அணைந்தார்.

திருப்பாதாளிச்சுரம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல்விளங்கும்மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல்கொன்றையினுன்புனல்கூடிப்பொற்பமரு
மன்னமனவடையாளொருபாகத்தமர்த்தருளிரானும்
பன்னியாட்டினுனறகோயில்பாதாளே.

பன்மலாவைருபொழிப்புடனும்பத்தாளைச்சேர்ப்
பொன்னியன்மாடமல்குபுகழ்க்கைம்மன்னன்
நன்னைளியிக்குயர்த்ததமிழ் நானசம்பத்தன்சொன்ன
விண்ணவாபத்திமவல்லாதொழில்வானத்திருப்பாதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறு மிகப்பெருதால் நீர் வாணர்கள் ஓடும்போது க்கோ
ல் நிலையில்லாமையுடன் கலாபிலே நிறுத்திப் போய்ச்விட நாசம் பிள்ளை
யார் அதுகண்டு கையிலே எழுந்தருளி சிற்றபொது கொள்ளம்பூதார் எ
துதோ தோன்ற அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்தற்குத் திருவுளம்
விரும்புதலால் அங்கிருமாக ஓடத்துவ சுட்டை அவிழ்த்து விவாடியார்
என அங்கே பற்றி, சாவலமேகேலாக அகன்றமேல் நின்று, “கொட்டமே
கமபூம்” என்று உடைய நுட்பத்தையதப் பாடியருளினார்.

திருக்கோயில் திருப்பதிமேல்வையப்பு-பண்-காத்தாரபுதமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமேகமபூங்கொள்ளம்பூதார், நடமாடியகம்பனையுள்க
செல்லவுத்துக்கிணையார்தொழி, நல்குமாதருணம்பனே.

கொன்றைசேர்ச்சடையான்கொள்ளம்பூதார், நன்றுகூழியுள் ளானசம்பத்த
னின்றுசொன்னமலேகொண்டேத்தவல்லார்போ, யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஓடும் சென்று மற்றகரையை அடைந்து, பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கே யிருந்தார் சில நாள். ஆயினான் வாரிலே அக்கினியில் வேவா ததிர்ப்பதிகத்தை யுடைய கடவுளை வணங்கி விநம்பி கொள்ளும்புதானா நீங்கி திருள்ளாற்றை அடைந்து சுவாமி தரிசனம் செய்து வினாவாப்பதிகம்பாடி. சில நாள் அங்கிருந்தார்.

திருள்ளாறுத் திருலுவலாயும் - வினாவா - பண் நடமாடாடை.

திருச்சிறம்பலம்.

பாடகமெல்லுப்பாவையோடுப் படுகினக்காடி டுழிப் பற்றின்று நாடகமாடுள்ளாறுடையம்பெருமாளினதுவென்கொன்சொல்லாய் இருக்கின்றனாடங்கைமாட எத்தனை வரொடுந் தொழுகத்தவழித்த வாடகமாடநெருங்கு கடலாவாயின்கணமாத்தவாழை.

அன்புடையானையனைக்கூட லாலவாய்மெவிய தென்கொலென்று நன்பொனை காதுனைள்ளாற்றினை யம்பெறப்பெற்றினைந்ருவாவு பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசான் ஞானசம்பந்தன்சொன்ன வின்புடைப்பாடல்கள் பத்தும் வல்லாரிமையவோத், விருப்பந்தாமே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின் திருத்தெளிச்செரியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருத்தெளிச்சேரி - 11-ம் - இந்நளம்

திருச்சிறம்பலம்.

பூவலந்தனகொண்டுமுப்போது பூம்மொங்குமேறவந்துவணங்குமிருத்தெளிச்சேரியீர் மேவருந்தொழிலாளாடுகெழற்பின் வீடனும் பாவங்கொடுகின்றதுபோலுமபான்மையே.

திக்குலாம்பொழில்குழ்தெளிச்செரியெஞ்செவ்வனை மிக்ககாழியுள் ஞானசம்பந்தனின ம்பிய தக்கபாடல்கள் பத்தும் வல்லார்கடடமுடி தொக்கவானவர்குழவிருப்பவர் சொல்லிலே.

திருச்சிறம்பலம்.

பின்பு செல்லும்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச் சங்கு தாழைமுதலிய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள். முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பாசமயகோளரி வந்தார் என்றுணதன. பௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும் போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்ன வொலியினாலும் பொருமை கொண்டு, தங்கள் சமய நூலிலே மகா டிரண்டித்தியம் உள்ள புத்தநதி முதலியோருக்குச்சொன்னார்கள்.

அவர்களுடைய சொல்லும் பிள்ளையார் முன் வருகின்ற திருச்சின்ன ஒலியும், அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதுனுள்ளே புதுத்திய நாராசம்போலப் புருத்தபோது, புத்தநதி மிக்கோபித்து எழுந்து பௌத்தர்கூட்டம் சூழச்சென்று அடியார்களை அனைந்து நீங்கள் எங்களைத் தருக்கத் தருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்கள் ஊதல் வேண்டும் என்று கோபங்கொண்டு விலக்கினான், அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள் மிக்கோபித்து இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக்கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள் தங்கள் நிலைமையினால் என்று முததுச்சிவிகைமேல் வீழ்ந்திருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை அடைந்து வணங்கி நிழ்த்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இது நமக்கு அழகியதாய் இருக்கின்றது, புத்தநதி மற்றவர்கள் தங்கள் சமய நூற்பொருளிலேயே மறுதலண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய் மமேற்கோளை அறிகின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார் அதற்கு முன்னே தேவாரத்திருமுறை எழுதும் அடியவர்பொருமல் ஆளுடைய பிள்ளையாரை திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தலுடைய சிரம் விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார். அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப் புத்தநதியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறுகக் கூறுபடுத்த பௌத்தர்கூட்டம் அஞ்சிக் குலைந்தோடிற்று, பௌத்தர்களுடைய நிலைமையையும் புத்தநதியுடைய சரீரமும் தலையும் அகற்றுவிரும்படி தமிழ்வேதலேகைச்சொல் அம்பினல் அறுத்ததையும் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய், பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அங்குணம் எதிர்த்த விலக்கை நீக்கும்முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லோரும் ஹர ஹர என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலி மிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொள்ளச், சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின வித்தகநீரணிவாரினைப்பகைக், கத்திரமாவனவஞ்செழுந்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

று இங்குந் தேன்னென்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மனப்பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியை வணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர் வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார் தாம்பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதிட்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூளை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியைவளர்த்ததையும் மங்கையர்க்காசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும் அப்பமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார். அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்தி விடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டி நாட்டுக்குப் புறப்பட பிள்ளையார் செய்தானம், திருவையாறு, திருப்பழனம்மூதலிய தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கழுமலம் திருஇயமகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையெயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழ்காய்வதுகாமனையே யற்றமலைற்ப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வது முன்பணியே பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

“உணர்வதுசின்னநுள் மெய்யினையே”

(இதன்கருத்து.) நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது.

“கற்றவர்காய்வது காமனையே”

(இ-து.) கற்றுணர்ந்தவர்களால்விடப்பட்டது. பசுத்துவம்பொருந்திய கோத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே.

“ஆற்றமறைப்பது முன்பணியே”

(இ-து.) உனது நிருவாணத்தைத் திறப்பது முன் தொங்கலாகிய பாம்புகளை மற்றவை வெளிப்பீடை.

பருமதினமதுகாமன்னவையெதிரோ திகமதெழுதியைவையெதிரோ வருந்தியிடைமீசைவருகானேவசையொடுமலர்கெட வருகாரேனே கருதவிசைமுரற்றருமருளேகழுமலமமரிதைதருமருளே மருவியதமிழ்விசைமொழியேவல்லவர்தம்மிடர்நிடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“பதிமதேழதீயவை”

(இ-து.) திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட எடுகளவை-வருநதியிடைமிசை-வருகின்ற வையையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வருகரண-எதிரிட்டுப்போம்படி துணை செய்த ஸ்ரீஅத்தங்கையுடையவனே, வசையொடும் - சமணருடைய வசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட-கெடும்பொருட்டாக, அருகு-அரணே, சமணகுலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில்-கேட்போர்கள் கருத்தை அழிக்கத்தக்க, இசைமுரல் - இசைக்குரியோருமாய், தருமர்உள் - தருமசீலருமாகிய பிரமாணர்கள், வாழ்கின்ற - உள் எனற்பாலது - விகாரவகையால்-உள்-எனநின்றது.

“கழமலமமீறாதரும் அருளே. மருவியதமிழ்விடங்கள்”

(இ-து.) திருக்கழமலத்தி லிராகின்ற தம்பிரானார் பிரசாதிக்கருளியதிருவருளை யிடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விருக்கிய யான் - மற்றவை வெளிப்படடை.

நெடுநாள்சென்றபின் பிள்ளைபார்தொண்டைமண்டலத்துக்கு யாத் திதாசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு தோணியப்பரை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அடியுளர்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன்வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கி அப்போ நீர் இங்கேதானே யாகஞ்செய்து சிவதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு இரும் என்று சொல்லிச் சென்று சிதம்பரம், திளைநகர், மாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர், வடுகூர், வக்கரை, இரும்பைமாகாளம், திருவதிகை ஆமாதூர், கோவலூர், ஆழறையணி, நல்லூர், திருவண்ணாமலை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டைநாட்டை அடைந்தார்.

திருமாணிகுழி - திருவிராசியம் - பண் - சாநாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னியல்பொருப்பரையன் மங்கையொருபங்கர் புனறங்குசடைமேல் வன்னியொடும் தம்மலாவைத்தவிறல்வித்தகர் மகிழ்ந்துறைவிடங் கூன்னியிளவானைகுதிகொள்ளவிளவள்ளைபடரள்ளவயல்வாய் மன்னியிளமே திகழ்பபடிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உருவருதனைகெடிலமோடுபுனல்சூழதவிமாணிகுழிமேல் வந்தமதிசூழியவெமானையடிசேருமாணிகாழிநகரான சந்தநிறைதண்டமிழ்தெரிந்துணருளுனசம்பந்தனதுசொன்முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்கெணடுவானகிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிப்புலியூர் - பண் - செவ்வழி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடற்காலபுயற்கருள்செய்துநீள்
முன்னநின்றமும்பாதிப்புலியூருளான்
முன்னநின்றவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
முன்னநின்றநீணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்வாரகன்காழியுள்ளனினானசம்
அந்தணல்வாரபயின்பாதிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமலைத்தமிழ்பத்திவைதரித்தாராகள்மேல்
வந்துதியவ்வடைபாமைமால்வினையுமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடுகூர் - பண் - குறிஞ்சி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

கடுகொரிமாலையணிவாசுடாவேலா, கொடுகாமழுவாநொன்றுடையாவிடையூவர்
கடுகூர்புகாமங்கவலைபினியில்லார், வடுகூர்புனக்குழந்தவடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவபழியில்புகழான, சடிநாணிகழ்சோலைகடும்வடுகூரைப்
படியானமுரசைமொழியார்சம்பகந, அடிநாசம்வல்லாரடிசோவார்களே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை - பண் - பஞ்சமம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

கறையணிமாமீடற்றான்நரிபுடர்க்காவுடைதன்
கறையணிபொன்னையினுவொநரிபுடற்றும்பெண்ணமர்க்கதான்
மறைபவன்றன்றவியிழைக்கொள்பவ்வளவியை
அவ்வளவியைநெய்யிழைக்கொள்பவ்வளவியை.

தண்ணிலும்மாவூருசைமெல்லுடையானிறைநெய்யை
வண்பொழில்சூழ்த்தழகாரியாவவன்வண்பவர்க்காரையார்
பண்பையார்ந்தகலைவன்மழிஞ்ஞானபரிசுநன்சொன்ன
பண்புண்பாடல்வல்லாரவந்தமனினைபறவறுமே.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

திருகுரும்பைமாமகாளம் - பண் - செவ்வழி.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டுங் கைசடையிற்றகந்தாமழிசூழ்மான்
கொண்டகையாழ்புரமுன்றெரித்தகுமகன்னிட
மெண்டிசையுழ்புகழ்போய்விளங்கும்புரும்பைதனுள்
வண்டுதேமுரல்பொழில்சுலாநின்றமாமகாளமே.

எந்தைபெம்மானிடமெழில்கொள்சொலையிநும்பைதனுண்
மந்தமாயபொழிஞ்சுழந்தழகாநுமாகானத்த்
லந்தமில்லாவனலாடுவானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடவல்லராபதிபோருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅதிகைவீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குமட்டுகங்குமுமவனலேத்தி
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்கெடிவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானும்விரட்டானத்தே.

நொழல்கமழ்நாடிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதண்ணீரதிகைவிரட்டானத்துர்
சூழங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மலை
வாழ்ந்திணையாகநினைவார்வியிலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர் - பண் - சிகராமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவாசிலைநாணராவரிவாளிகுரெரிகாற்றின்முழமதில்
வென்றவாறெங்ஙனெனிடையெறும்வேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைகுளிகைக்கெதிரீண்டெண்ணெய்ம
லன்றில்வந்தனையுமாமாத்நூர்மமானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெளியேந்திமாநட
மாடான்மேயதென்னென்றமாத்நூர்மமனே
கோடகைமரும்புபைம்பொழிற்கொச்சையாரிதையொனசம்பந்தன்
பாடல்பத்துமவல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவலூர்வீரட்டம் திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெப்பாசம்விட்டபோதின்
கண்டகொள்வாரொமக்கிலையெழுகுபேரதுநெஞ்சமே
குடைகொள்வேந்தன்முதாநைகுழகன்கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங்கொடியினுள்விரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோலெவுகானல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன்
பழிகுமரச்சொன்னசொற்பாவநாசமாதலா,
லழிவினீர்கொண்டேத்துமினந்தன்கோவலுந்தனில்
விழ்கொள்பூதப்படையினுள்விரட்டானஞ்சேர்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅறையபணிநல் லூர் பண் - காந்தாரம்.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியோர்களும்பேதைமைகெடத்தீதிலார்
விடினாலுயர்ந்தார்களும்விடிலாரிளவெண்மதி
சூடினாற்மடைபாடினார்கடலைநீறணிந்தாரழ
லாடினாறையணிநல் லூரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்கானலசூழ்கீழ்மலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைநாநசம்பந்தனல்லதோர்பண்பினார்
மொழியினுலையையணிநல் லூர்முக்கண்மூர்த்திதன்றொடொழக்
கெழுவினரவர்தம்மொடுங்கேடில்வாழ்பதிபெறுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - நடப்பாடை.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியவொருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணாந்தனவருவித்திரண்மழலைமுழுவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவாவினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனெனியிலகும்விரிசார
லம்புந்திமுவெயிலெய்தவண்ணாமலையதனைக்
காம்புநதுவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள்ஞான
ம்பந்தந்தமிழ்வல்லவாடிபேனுதல்தவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - தக்கேசி.

நீடுச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவாபுகழ்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களினித்தவனறுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தாமாமழைநின்றுதிரவெருவித்தொருவின்னியாயோடு
மாமாம்பினைவந்தையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

பெரியபுராணம்

28

அல்லாடரவியங்குஞ்சாரவண்ணமுலையாரா
நல்லார்பரவப்படுவாங்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரொல்லாம்வானோவணங்கமன்னிவாழ்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனடியார் ஒருவர் வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று பரசமயங்களைப் பற்றிச்சைவன தாபனம்செய்யும் சுவாமி மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனாகிய நான் ஆக்கும் பணிகளெல்லாம்பிக உயர்வாகவளர்த்தும் ஆண்பணிகளாகி காயாவாயின அதுகண்ட சமணர்கள் தீர் ஆக்கும் ஆண்பணிகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோ என்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னார்கள். தேவரீர் அருளசெய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பரித்தருளி எழுந்துவினாந்து கோயிலிற் சென்று சுவாமியை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலே “குருப்பை யாண்பணியின் குலையோத்தூர்” என்று பாடியருளினார்.

திருத்தாண்பண பெண்பணியானது - பண் பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

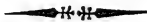
பூத்தேர்த்தாயனகொண்டுநின்பென்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமூவாளங்கை, கூத்தீரும்மகுணங்களே.

குரும்பையாண்பணியின்குலையோத்தூர், ருரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வின பீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பணிகள் எல்லாம் குரும்பைக் குலைகளை யுடையன வாய்ப் பெண்பணிகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங் கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பணிகள் காய்த்துப்பழக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு அங்கே இருந்தார். சமணர்கள் பரசமய கோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்தையைக்கண்டு அந்நாட்டைவிட்டு ஓடினார்கள் அவர்களிடமிவர் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து சைவராகி உய்த்தார்கள். பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலே பிறத்தலால், அப்பணிகள் எல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியாப் பிறவியை ஒழித்து சிவத்தை அடைந்தன. பிள்ளையார்சில நாளாயினபின், அப்பதியை நீங்கி மாகறல், குரங்கணி, முட்டம், கச்சியேகம்பம்,

கச்சிரெரிக்காணக்காடு. அனெகதங்காவதம் கச்சிமேற்றளி, மாற்பேறு வ
லலம, இலம்பையங்கோடூர் திருவிநகோலம் திருவூறல் முதலாகிய ஸ்த
லங்களை வணங்கிக்கொண்டு பதிகம்பாடி. பழையனார் திருவாலங்காட்டுச்
சமீபத்திலே பொனார்.

திருமாகறல் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிறம்பலம்.

விங்குவினையுழர்மிசுகடைசியாகள்பாட ல்வினையாடலரவ
மங்குலொருகீள் கொடி. தணமாட மலிகீடுபொழிந்நமாகறலுள்ளா
கொங்குவினிகொன்றையொடுக்கங்கைவளர்த்திங்களலிசெஞ்சடையினு
செங்கண்விடையண்ணலுடிசெப்பவர்கடவின்கடருமுடனே.

கடைகனெடுமாட மிகவிவாங்குகமழ்விதிமலிகாழிபவர்கோ
னலையும்வகையாறபரவியரனையாருகூடுசம்பந்தலுளையான்
மடைகொள்புன்னலோடுவயல்கூடுபொழிந்நமாகறலுள்ளாடிவையோ
யுடையதமிழ்ப்துழுணர்வாரவர்கடொல்வின்கொளர்துமுடனே.

திருச்சிறம்பலம்.

குரங்கணினமுட்டம் - பண் - தங்கராகம்.

திருச்சிறம்பலம்

விழுநீர்மழுவாடபுடையண்ணல்விளங்குங்காழநீர்சுவனோமமரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீரவயலுழந்தருங்கணினமுட்டம், தொழுநீரவயாதிதறுதடைமலரே.

கல்லாமதிட்காழியன்னானசம்பந்தன், கொல்லாமழுவேந்திருங்கணினமுட்டஞ்
செல்லாமதிட்காழியன்னானசம்பந்தன், கொல்லாமழுவேந்திருங்கணினமுட்டஞ்

திருச்சிறம்பலம்.

திருவகம்பாடம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

மறையானைமாலிபுஞ்சடைமல்குவெண்
பிறையானைப்பெண்ணோடானையொமமாண
யிறையானையோமொள்கச்சித்திருவெகம்பத
துறையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியெகம்பரையம்மாணக்
கந்தண்பூங்காழியுண்கவிக்கோல்வயாற்
சந்தமேடாடவல்லதமிழ்ஞானசந்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவேம்.

திருச்சிறம்பலம்.

திருவேகம்பம் - திருஇயாமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமெலோருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுரன்பொருணுண்பொருளாதியோலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன் மசுன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பாமற்கிடங்கம்பமே.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே” இதன் கருத்து. வானளவுத்
ததப்பட்ட பெரிய ரிஷபத்தின் மேலேய்ச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத
பாகனுள்ளவனே. “பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே” இ-து. பரமேசுவரி
யினுடைய திருமேனியினே-உனது நுவுஷின் ஒருபாதியிலே வைத்தவ
னே. “தூயவானவர் வேதத்துவனியே” இ-து நின்மலரானவானவரது - து
தியாகிய வேதங்களினுடைய காதசொருபா யிருக்கின்றவனே. “சோதி
மால் ஏழ்வு எது அத்துவனியே” இ-து, பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதி
ப்பட்டு அச்சத்தியினுடைய பிரகாசம் எப்படியிருக்கும்-அப்படித்தானவழி
பாயுள்ளவனே. “ஆயுரன்பொருள் நுண்பொருளாதியே” இ-து. மனபோ
கத்தா லுணரப்பட்ட அத்தகைகளுக்கெல்லாம் கிட்டுத்தகரிதாகிய சூனியமா
யுள்ள மூலவத்துவா யிருப்பவனே “ஆலநீழலரும் பொருளாதியே” இ-து
கீழ்ச்சொன்ன பொருளை - வட விருகத்தின் கீழ் எழுநகரளியிருந்து ஆ
தம்போதத்தால் உணர்தகரிய பொருளென வுணர்த்தியபொருளைத்
தெருட்சிபட ஆயாநின்றனையே. “காயவன்மதன் பட்டது கம்பமே” இ-து
உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய-யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய கா
மண்பட்டவாறு அங்கமொடாத் கூடுக்கமே. “கண்ணுதற்பாமற் கிடங்கம்ப
மே” இ-து. இவ்வாறு காமன்வடிவு அழியுதுதம் ன்விழித்த கருணையாள
னாகிய சிவனுக்கிடமேதென்னில-திருவேகம்பமென்னுந் திராபதியே என்க.

கத்தமாபொழில் சூழ்தருகம்பமேகாதல் செய்பவர்தீர்த்திகம்பமே
புந்தசெய்துவிரும்பிப்புகலியெபூசுந் தன்னிரும்பிப்புகலியே
யத்தியில்பொருளாயினகொண்டுமெய்மண்ணின்னென்பொருளாயினகொண்டுமே
பத்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கத்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தருகம்பமே” இ-து. மணல்பொருதைய
சோலைசூழ்த்த திருவேகம்பத்தை. காததல்செய்பவர் தீர்த்தமெம்பமே
இ-து. இடைவிடாமற் காதலித்து நின்றவரது சன்மக்கைத்தையொ
ழிச்சுப்பட்டவனே. “புந்தசெய்துவிரும்பிப்புகலியே” இ-து. இத்தன்மை
காதலித்தாரது சென்மக்கைத்தையொழிப்பை யென்பதை யானுமுணர்
ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியெனகின்றபதியின்கண் வாழ்கின்ற

இந்த மறையோனாகிய யான் - அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை-யா னுங் காதலித்துணைத்த தமிழ்மாலைகையே. அந்த மில்பொருளாயின கொண் டுமே” இ-து. முடிவில்லாத அக்கங்களில் எனக்குத் தோன்றின மதியாதி யைக்கொண்டு “அண்ணலின்பொருளாயின கொண்டுமே” பந்தன்னியல் பாடியபத்துமே” இ-து. சுத்தாவாகிய நினது சிவானந்தாது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இர ண்டரத் தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்தனானவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இ ம்மாலைபத்துமே, “பாட வல்லவாயினபத்துமே” இ - து. இம்மாலையைக் கொண்டு நின்னைப்படுவார்க்கு ஆகுவித்தென்னில் அழகாகிய பத்தினா னவைவராகியவர்கள் என்க.

திருவேகம்பம் திருவிருக்குக்குறள் - பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினேயே.

கோச்சைவேத்தன், கச்சிபம்ப, மெச்சுஞ்சொல்லே, நச்சுமுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கச்சிநெறிக்கானாக்காடு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமுலமங்கைபுல்லொர்ப்பவையினிற்
பொணவுமுருவொன்றங்கைவெண்ணொடியனினிவர்
காரணவுமணிமாடங்கடைவீனநகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்கானாக்காட்டோ.

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்கானாக்காட்டுறையும
பெண்ணாருத்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி
தண்ணாருமபொறிநாடித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருத்தமிழ்வல்லாப்பலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநருகையுண்டுமே, நீறுசேர்ந்தருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்றிருமாற்ப்பற்றின், மாநிலமணிகண்டோ.

மன்னியாலொச்சாமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்ப்பெற்றடிக்கை
மன்னுகாழியுண்ணானசம்பந்தனொழி, பன்னவெவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவன்முட்டா மெரியின்முழுகத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழசடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தவனுறைவிலுந்திருவல்லமே.

கற்றவர்திருவல்லங்கண்ணென்று, நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவன், நற்றவரீசன்வொழிபாடங்களை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇலம்பையங்கோட்டூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினாற்பருப்பதகதுருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த் தாண்
நிலையினானதுரைதனதுரையாகநீராணிந்தேறுகந்தேநீயநிலை
கலையினர்மடப்பிணைதுணையொடுஞ்ஞயிலக்கணவன்மெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மலையினாம்பைபொழிவிலம்பையங்கோட்டேரிருக்கையாட்டேனியென்னெழுவ்கொள்
[வதியல்பே.

கருதனைமலிகளைகடலொலியொதங்கானலங்கழிவளர்கழமுலமென்னு
நந்தியாருடைபதிநாண்மறைநரவனற்றமிழ்க்கின்றனைஞானசம்பந்தபோய்
னெந்தையார்வளநகரிவடிபையங்கோட்டேரிசையொகூடியபத்தும்வல்லார்
வெந்துயர்கெடுகிடவின்னவரோடும்வீடுபேறின்மையின்வீடுளிர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமுன்றிசின்மதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழுவெருண்டுநோக்கிய
செருவினானுறைவிலுந்திருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூகவேவிய
செடனசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
நாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நாடல்வல்லார்களுக்கில்லபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஊறல் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாநிலவுணரணம்மவைமாயவொர்வெங்கணையாலன்று
நீடுமழவெட்டவெங்கணிமலனிடம்வினவிற்
மேறவிரும்பொழிநுத்திகழ்செங்கயல்பாய்வயலுஞ்சூழ்த்
ஊறலமர்ந்தபிரானுவியார்கழலுள்குதுமே.

கோடலிரும்புரஹிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மனமெச்சு
வொடுபுனல்சடைமேறஹந்தான்மிருகூரமல்
நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசமடந்தனசொன்னநல்ல
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்பரலொகத்திருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அது காரைக்காலமமையார்திருத்தலையாலே நடந்த திருப்பதி ஆத
லால் அதை மிதிக்கஅஞ்சி, அதற்குச் சமீபத்திலே உள்ள ஓநூரிலே அன்
திரவு பள்ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்குங்கடவுள் அவரு
க்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நம்மைப் பார்த்து மறந்தனையோவன்
றுஅருளிச்செய்ய பிள்ளையார் உடனே விழித்து எழுந்து திருவருளைத்து
தித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பழையனார் - திருஆலங்காடு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருத்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
வெஞ்சம்புகூருதெனனைநினைவிப்பாருடனநடப்பாய்
வஞ்சப்படுத்தோருத்திவாணைகொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சம்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழம்பலபெசிப்போதுசாத்தத்திரிவாரும்
லேழம்வருமளவுமவெயிலேதுறந்த்நிரிவாரும்
கேழல்வினபோகக்கேட்ப்பாருங்வேழலா
வாழ்வப்பழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சுந்தர்கமழ்மயகிறசண்டைஞானசம்பந்த
னந்தனாழையனாராலங்காட்டெம்மடிகளே
வேந்தனாளுளானிந்தபாடலிலைவவல்லார்
சொந்தவிடமெல்லாந்தித்தமகலச்செவ்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அனைந்தபொழுது
இரவிலே நிகழ்த்தலை அவர்களுக்கும் சொல்லியருளினார். பின்பு பாரூர்,
வெண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்கா
ளத்திமலைக்குச் சமீபித்து அதன்மேல் கண்ணப்பநாயனருடைய திருத்
தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சென்று மலைமே
ல்வந்து சங்கிதானத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கினார்.

பெரியபுராணம்.

திருப்பாகூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார்தலையினமிசையார்சொன்சொல்லார்
வந்துமாலைவையும்போழ்தென்மனத்துள்ளார்
மைந்தாமனாளாவென்னமகிழ்வாரூர்போலும்
பைந்தண்மாதவிசோலைசூழ்த்பாகூரே.

ஞானமுணர்வான்காழ் ஞானசம்பந்தன்
றேனும்வண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாகூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா
ஞனமிலராயும்பர்வானத்துறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி திருவிநகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடங்
கானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னேவினவி
லனமினமானினெடுகிள்ளேநீனெகொள்ளவெழிலார்வணினார்
ரானவந்தமாமகனிற்கனகமணியிலசுகாளத்திமலையே.

காடதிடமாகடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையே
மாடமொடுமாளிசைக்கண்ணிவளர்கொச்சைவயமன்னுதலேவ்
னெடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுலாநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லவர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்அவ்வணக்கத்தார்பெற்றபயனைக் *காண்பார்போல அன்புருவமா
கிய கண்ணப்பராயனரைக்கண்டு ஆனந்த அருவிசொரிய விழுந்து நமஸ்க
ரித்தார் பின்மலையினின்று இரங்கி ஒரு திருமடத்திலேயேற்றிருந்தருளினார் கா
லந்தோரும் காளத்தியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு அங்கே இருக்கும்ராளி
லே வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் தமிழ்மொழி வழக்கு இன்மையால்
உத்தராகைலாசம்* திருக்கோயில், கோகர்ணம், திருப்பருப்பதம், இத்தி, நீ
லப் பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கித் திருப்பதிகம்
பாடி சிலதினங் கழிந்தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடு, வஸிதாயம்
முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவொற்றியூரை அடைந்து சு
வாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீகயிலாயம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுநுவர்புலியினதளர்புரி நூறிகழ்மார்பிற
கடிகொள்கொண் றைகலந்தீற்றாகடை நசேர்கண்டத்த
ரிடியருரலாலரி யுமடங்கறொடங்குமுனைசாரம்
கடியவிலைமெற்கொடியெனறுடையார்கயிலைமையாரோ.

போரார்கடலிற் புனல்குழ்ப்புகழ்வார்ச்சம்பந்தன்
காரார்மேகங்குடிகொள்சார நகயிலைமையார்மேற்
றெராதரைத்தசெஞ்சொன்மலைசெப்புமடியார்மேல்
வாராபிணிகள்வானோருலகில்மருவுமனத்தாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுகங்களிறும்மடக்கிச்சுரும்பார்மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யும்மிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவ்வி
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

வாய்த்த செக்கெல்லிகைகழனிமலகும்வயந்நாழியா
னையந்தநீர்க்கோட்டிமைபொருதைகின்றகேதாரத்தை
யாய்ந்துரொன்னவ்வந்தமிழ்கள்புத்தமிழ்சைவல்லவர்
வேந்தராகியுலகாண்டுவிடுகதிபெறுவோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகாணம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனதுமரியானயல்வர்க்கியல்கைபொருள்களாகியெனதுள
கன்றுமெளியானொளிசிறித்தபொன்முடிக்கூடவுண்ணனுமிடமா
மொன்றியமனத்தடியார் கடியிமையோப்பரவுந்ரவமார்
சுன்றுகொண்டுங்கிவிரிதண்டலையிடாதுவளர்கோகரணமே.

கோடலவலிஹமவிநிசாரன்பு வெருங்கிவளர்கோகரணமே
யீடமினிதாகருறைவானாடிகள்பெணியணிநாழிகர
னடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவொத்திசையுமாள்வர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவீற்றிற்குந், திலகுமான்முழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலப்பருப்பதத், துலவினாடியுள்கூல்குடிம.

கந்தமார்பொழிஞ்சுழந்தகாழியா, னிரந்திரன்றொழுநீலப்பருப்பதத்
தந்தமில்லையெய்ததுஞானசம், பந்தன்பாடல்கெண்டோதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுமேணியுமிழ்காருஞ்ஞந்தரவனாங்கணாததா
னிமேணியெழிலானையேறாநினருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப்
பமேணிவிசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்ணெசெல்லவினாகழனிவிழவொலிகழமுலத்தான்
பண்ணெசெல்புலபாடலிசைமுரல்பருப்பதநதை
நண்ணெசொலிநற்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல
வொண்ணெசொலிநிவையாலையுருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுநிமிர்புன்சடைமோலோர்நிலாமுனே
சூடல்மேவுமனையின்முறையாழொர்சுவாவழ
லாடல்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம்
பாடல்மேவுமனத்தார்வினோபற்றற்புபார்களு.

தொல்லையுழிப்பெயர்நோன்றிய்தோணிபுரத்துறை
நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்மு
னல்லல்திரவுனாசெய்தவனேகதங்காபதஞ்
சொல்லநல்லவடையுமடையாகடுதன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி - பண் - கொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமராகிலொசொதிதேக்கும்மர, முந்துமாழகலியின்சுரையினிலுமையொடு
முந்துமாழ்பொழிவனாம்பல்குளத்தி, யெந்தையாரினையுயெனமனத்தள்ளவே.

அட்டமாசுத்திகண்ணதறுகானத்தி, வட்டவாரசடையணியலணிகாழியான்
சிட்டநான்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ, விட்டமாப்படுவார்க்கில்லையும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறையேற்கா
டுள்ளியாருயர்த்தாரிவ்வுலகினிற், நெள்ளியரவந்தேவனோ.

விண்டமாம்பொழில்சூழதருவேற்காடு, கண்டுநம்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், கொண்பொடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம் - பண் - நட்பாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல் தூவி
யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதேத்தவயர்சென்னி
மத்தமவைத்தபெருமானபிரியானுறைநகிறவலிதாயஞ்
சித்தமவைத்தவடியாரவர்தேலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமலகியசோலைவளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணையுள்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன் நமிழபத்துந
கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்குளர்வானததுயர்வாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையவன்விண்ணுமண்னுந்தொழநின் நவன்வெண்மழ்வாட்
படையவன்பாய்புவித்தோலுடைகோவணம்பல்கூர்ந்தைச்
சடையவன்சாமவேதனைச்சித்தங்கியசங்குவெண்டோ
டுடையவனானுனமிலையுறையுமீடமொற்றியூரோ.

ஒன்பிறைமல்குசென்னியிறைநவன்வெண்மழ்வாட்ச
சண்பையாதந்தலைவன் நமினார்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்தும்பாவிப்பணிந்தேத்தவல்லா
விண்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்விடெனிகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க திருமயிலாப்பூரிலே வைசியர் குலத்திலே சிபத்தி அடியா
ர்ப்பத்தினிற் சிறந்தவரும், பரசமயங்களைப் பாறநல்வெண்டும் என்னும் சி
ந்தையுள்ளவரும், பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய சிவசேகர் என்பவர் ஒருவர்
உளர் அவர் திருஞானசம்பந்தமுந் தக்க சுவாமி நான்னாரால் உண்டமை
யையும், உலகம் உய்யுந் தொருடிகைத் துரிதிகங்கனிலே ஆளுதல்க்கை
யும் பெளத்தத்தையும் டிழிகுறைககலையும் சிவாடி பாயர் சொல்ல
கேள்வியுற்று மன மிகமசிழங்கு அவநாயகி தவிரிவெ டெய்யுடை
யராகி, அகோரத்திரம் அவநாயகி தவநாடி நான்னாரைப் பரசு செட்
டல் ஆகியகொழிந்நராயினார். அந் மகாபகவரிபழம் கிரந்தியுந் உடை
யராயினும் பின்னார்பேறு நான்னாரால் சுவபுலகை, சுவபுலகை அடி
யார் பூசகர்கள் செய்து நான் பின்னாரைப் பெருந் தப்பெண செத்
தாமரை அசனியாயிடுவாய் மாரை எந்திரிபுற மாயளாச
லால், அவருந்குப் பூர்பாலையாய் மாரை எந்திரிபுற மாயளாச
குப் பெருமையாய் நவமலகை சிவநாயகி அவநாடி பருணசெய்யங்
களைக்கண்டு வியப்பற்ற மனமாய் தவிரிவெ விவாகம் செய்யவநான்
னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைத் தவிரியவன் எனார். அந்நாட் டிலே
திருஞானசம்பந்தர் பின்னையார் பாண்டி நாட்டிற் சென்று நெய்த நளித்
ருவருடாடி நங்கள் எல்லாவற்றையும் அநாதவாகன வந்து சிவசேகருந் துச்
சொன்னார்கள சிவசேகர் அனைக்கேட்டு மனமகிழந்து அவர்கள் எல்லாருக்
கும் அளவிறந்த திரவியங்களைப் கொடுக்கது, பின்னாரைத் திருநெய்க்கை
நமஸகரித்து எழுத்து நின்ற தமமுந் தவிரியவன் எனார். அந்நாட் டிலே
அடியைன என்னுடைய புத்திரிபாசிய பூர்பாலையையும் திரவியங்களை
யும் என்னையும் திருஞான சம்பந்தமுந் தவிரியவன் கொடுத்தனிடே
ன் என்று சொல்லி அத்திபகை ஆனந்தம் அடைகார். ஒருநாள் பூர்பாலை
சேடியாரை கண்ணிமாடத்திற் குப்பலாய் தவிரியவன் எனார். அந்நாட் டிலே
சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது ஒருநாள் மாதவிபகரிலே மறைக்குவ
நது அவனுடைய விவிலை கானிகளாக் திரியமே யமதுது எனவும் நானு
தத்தங்களும் எல்லாமிலே தாவகடிந் தவிரியவன் எனார். அந்நாட் டிலே
தவிரித்த நின்றது அடங்கிற்று பூர்பாலை மாயங்கிவிழ சேடியர்கள் அச
கற்று அவளைத்தாங்கி கண்ணிமாடத்துள்ளுள்ள கொண்டு போனார்கள் சிவசே
கர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார். விஷுவைததியாகன் அனைகர் த
னிததனியே மத்திரதயான பாவங்கள் செய்தும எண்ணிறந்த ஒளஷதங்க
ளைப் பிரயோகித்தும் விஷவநீங்காமல் எழுவேகமும் முறையேபொங்கித்த
லைக்கொண்டது ஆவிறங்குதற்கு உரிய குறிகள் இல்லாமைமால் விஷவை
த்தியர்கள் கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல்விழுந்து அலறி அழுதார்கள
சிவசேகர் ஒருவாறுதெளிந்து இந்த விஷத்தை நீக்கினவர்களுக்கு என்
னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுப்பேன் என்றுபறை அறைவித்

தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகிய மந்திர்வாதிகள் சமஸ்தரும் வந்துதங்கள் செய்கையினிலே தீராமையால் திரும்பிகிட்டார் ஁ள் சிவநேசர் அதுகண்டு மயங்கி பின்பு இவனைப்பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டுவது இல்லை என்று துன்பம்மீங்கி பிள்ளையார் வருமளவும் இவ்வுடலைத் தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பலாயும் சேய்த்துவைப்பேன் என்று துணிந்து அப்படியே தகனம்செய்து எலும்பையும் சாம்பலாயும் ஓர் குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திராஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ்சணைமேல வைத்தார். தினந்தோறும் தவறாமல் பஞ்சனம் மாலை சந்தனம் அனனம் விளக்குமுதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அறிந்த யாவரும் வியப்புற்றார்கள்.

இப்படி நிகழும் நாளிலே பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தொடு திருவொற்றியூரில் வந்து சுவாமதரிசனாகிய செய்துகொண்டு இருக்கினார் என்று அவயூரவர்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள் அவர் அவர்கள் எல்லாறுக்கும் வஸ்திரங்களையும் பொனங்களையும் கொடுத்து, பெருங்களிப்புடையதாகி திருவொற்றியூர் வரைக்கும் கடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்களால் விதானித்து கழுதுகளும் வாழைகளும் உடைய தோரணங்கள் நிறைத்து கொடிகள்கட்டி மாலைகளுகுகி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரில் சென்று திருஞானசம்பந்தர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன்கெல்லசு சென்று, திருவொற்றியூருக்குச் சுழித்தார். அப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அணைய மயிலாப்பூரை நோக்கி அடியார்கூட்டத்தொடு எழுந்தருளிவந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவதுமாராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகினார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சி கொண்டு விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்த்தொழுது சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்களெல்லார்க்கேட்டு மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத்தடைத்து, அவருடைய கருத்தை முற்றுவித்தற்கும் சமணரும் பௌத்தரும் ஆகிய புறச்சமயிகளுடைய இழிப்புணைகளை ஒழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து சிவநேசரை நோக்கி உம்முடைய மானினது எலும்பை நிறைத்தகுடத்தைக் கோயிற்புறம் திற்ந்ருவாயிலே கொண்டுவரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையதாகி விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தம்முடைய வீட்டை அடைந்து கன்னியாமாடத்திலே புருந்து வெந்தசாம்பலும் எலும்பும் நிறைத்தகுடத்தை எடுத்து முடுகின்ற இரத்தினச்சிவிலக்கிய னுள்ளேவை

த்து சேடியர்கள் சூழ்ந்து செல்லும்படி எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து கோ
புரத்துக்கு எதிரே சிவிகையை நீக்கி அக்குடத்தை எடுத்து சுவாமிக்கு அ
பிழுகத்திலே வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணினார் மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற
வர்களும் மற்றை ஊர்களில் உள்ளவரும் சமணர்முதலாகிய புறச்சமய
களும் பாக்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திலேவந்து சூழ்தார்ப் தேவர்கள்
முதலியோர் ஆகாயத்திலேவந்து நெருங்கினார்கள் பசுரணமின்றிச் சிவகா
ணமுடைய நிருஞானசம்பந்தமுாத்தி சுவாமிகள் சர்வான் மாக்களுக்கும்
உறுதி பயப்பித்தற் பொருட்டு அடியார் நிருக்கூட்டம் பக்தத்திலே தம்
மைச் சூழ்ந்துவருமாடி கோபுவாயிலின் நேரேவந்து பூம்பாவையினது
அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக் கண்டு சுத்தபாடகுண்ணிய சொருபியா
கிய பரமசிவனுடைய நிருவருளின பெருமையைச் சிந்தித்து ஒப்பூமியி
லே இறத்தவர்களுடைய எலும்புப பினனும் நஷ்னெறிப்படுத்த அந்ந
மை அவ்வெலும்புபு தொடர்ச்சியாகும் என்று அருணைக்கினிலே பூம்
பாவாய் என்று விளித்து பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும்
பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடி பாகளை அமுதுசெய்வித்தலும்
சைவாகமவிதப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசி
த்து ஆனந்தம் அடைதலுமே எனபது சத்தியமாயில் நீடுவவுலகர் முன்வரு
வாய் என்று “மடடிடப்புன்ன” என்னும் நிருப்பதிகத்தை எடுத்தருளினார்.

திருமயிலாப்பூர்-பூம்பாவைத்திருப்பதிகம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடடி டபுன்னையங் காண்மடையிலேக்
கட்டிடங் கொண்டாண்டபாளீசீராமமர்தா
னெட்டிடப்பணி நுநதிநிலம் கணத்தாரக்
கட்டிடல்காணுதேபொதியோபூம்பாவாய்.

கானமர்சொலைக்கபாளீசீராமமர்தான
நேனமர்பூம்பாவையபாட்டாகச்செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம் புகழ்த்தபத்துமவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரோடுமவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதிலே அருளிசெய்யப்பட்ட “பேரதியோ” என்னுந் திரிவாக்கா
கிய அமிர்தம் அவவங்கத்திலே பொருந்த அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்
ப்பரிணமித்தது. பூம்பாவை முதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்று வேறெட்டுப்
பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனர். பி
ன்பு பின்னையார் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றத
ன்று என்று எடுத்துச்சொல்வார்கள் என்னுங்கருத்தினால் பத்தாந்திருப்பா

யெரியபுராணம்

சூரம், திக்குக்குன்று, அச்சிந்ரபாக்கம், அரசிலி, புறவாரா, பணங்காட்டீர், முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை அடைந்து காலத்தோறும் சபாநாயகஸூரத் தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார.

திருவான்மியூர் - பண - இந்தளம்.

நிருச்சிற்றம்பலம்

கரையுலாங்குட லிறபொலிசங்கமவெளரிபிவன
நிரையுலாங்குடிலிருகருநிநுவான்மியூ
ருநாயுலாம்பொருளாயுகாருடையோபொலிர்,
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாணபகே.

மாதொகூடறுடைபறவனைந்து நுவான்மியூ
ராதுயெமபெருமானருளசெய்யவினாவ்ரை
பேரதயனறெழுகாயுளஞ்சமபநதனசொன
னீதியாஸிஜைவாரெவொஹுலாளவொ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைச்சூரம் - பண் குறிஞ்சி

நிருச்சிற்றம்பலம்

வரிவளர்வினா நயரவாராதாழ்வாசடைபூபிசைவளம்முகூழ்
கரிவளரதநயரவாரவலுடையகனவொரியாடுவஞ்சாடாங்கக
விரிவளரகநபொழிவிளமயிலாடுவெண்ணிறத்தருவிக்குண்ணெனவீழ
மெரிவளரினமணிபுனமணிசாபலிடைச்சூரமேவிபவிவவணமென்னே.

மடைச்சூரமறிவனவாழையநயலுடருவியையானிலவருபுனநகாழிச
சடைச்சூரததுறைவந்தார்பலையுடையண்ணலசரிசைகனபரவிநிறுருகுசமபநதன
புடைச்சூரத்தருவரைபழக்கம்நீசாரபுணாமடநடையவாழைடையாரநத
விடைச்சூரமேததியவிசையொடுபாடலெவசொலவல்லவாபிரியிலாதாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

நிருச்சிற்றம்பலம்,

தோடுடையானெருகாநிறுபகுஷைகாழ
வேடுடையான்றலகலனாகவீரகதுண்ணு
நாடுடையாளளிநுடேமடமடுங்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
நண்ணியசொருநசமபநதனறமிழ்மலை
பண்ணியல்பாறபாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புருவாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்.

திருஅச்சிருபாக்கம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்ன புரிசடைபுரளப் பொருகடபவளமொடழநிற
ம்புரையக், குன்றி, ண்டன்ன தோளுடையகலங்குலாய வெண்ணுலொடு
கொழும்பொடியணிவர், மின்றிரண்டன்ன நுண்ணிடையரிவை மெல்லியா
ளையோர்பாகமாப்பேணி, யன்றிரண்டுருவமாயவெம்மடிக ளச்சிறுபாக்கம்
தாட்சிகொண்டாரோ.

மைச்சைற்குவளைதவளை வாய்நிராயமதுமலர்ப்பொய்கையிற்புது
மலாகிழியப், பச்சிறவெழ்வயல்வெறிகமழ்காழிப்பதிபவரதிபதி கவுணியர்
பெருமான், கைச்சிறுமறிபவன்கழலலாறபேணக் கருத்துடை ஞானசம்பந்
தன்தமிழ்கொண், டச்சிறுபாக்கத்தழகனையெத்துமன்புடையடி யவ ரருவி
னையிலடு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரைசிலி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறையான்மதிபாம்புனற்கங்கை
கோடல் கூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குலாவி
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியுத்தோண்மே
லாடன்மாசுணமயைத்தவழகருக்கிடமரைசிலியே.

அலவிநீளவயலகுழந்தவரசிலியடிகளைக்காழி
நல்லஞானசமபந்தனறமிழபத்திவைநா ளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சுழந்தமராகொழுதேத்த
வல்லவாவாணுலகேத்திவைகலுமகிழ்ந்திருப்பாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவராசனிறுதயரும் சீர்காழியில் உள்ள மறம்பிராமணர்களு
ம் அடியார்களும் பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார். என்று கே
ள்வியுற்று வந்துசேர்த்தார்புள். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை வ
ணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகனறு சீர்காழியை அடைந்து கா
லந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார். இருக்கும் நாளி
லே முருக்காயனார் திருநீலங்கநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சு
ற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக்கொண்டு
இருந்தார்கள்.

பெரிய புரணம்

திருவேணுபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்துழுவரிவையொடுபிரியாவகைபாகம்
பெண்டான்டிகவானுண்பிறைச்சென்னிப்பெருமானார்
தண்டாமமாலரானுறைதசவளந்நெடுமடம்
விண்டாங்குவலையாலும்மிருவேணுபுரமுதுவே.

வேதத்தொலியானமிருவேணுபுரத்தன்னைப்
பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபத்தன்னுரைபாடி
வேதத்தினையிலலாவைபத்தாமசிசைவல்லார்
கேதத்தினையிலலார்சிவசெதியைப்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசுகாழி - திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்கொன்றுநச்சுயிச்சைசெய்துநீ
மபரவல்லுதுசாலவல்லலுய்ப்பதனமுன
மும்பந்தாதுத்தமனெனியிசுத்தசெஞ்சடை
நம்பன்மேவுநன்னகர்நலங்கொள்நாழிசோமினே.

நக்கனாத்தலையறிந்தசங்கரன்நனக்கரை
யாககிணைவரைசத்தவந்திவண்ணர்காழியை
யொககருணாசம்பந்தனுரைத்தாடல்வல்லவர்
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி திருஞா
னசம்பந்தமுர்த்தி சுவர்மிகள் திருமணஞ் செய்தருளுதற்கு இதுவேபுருவ
ம் என்றுஎண்ணி பிள்ளையாரை அணைந்து சுவாமி தேவரீர் வைதிகச்சுடங்
கைப் பிறநுக்குக் காட்டும்பொருட்டு ஓகன்களியை விவாகம் செய்தருள
ள் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகூடா
து என்று மறுத்தருள பிராமணர்கள் பின்னும் கைதொழுது தேவரீர் இப்
பூமியின்கண்ணே வேதநெறியை ஸதாபித்கப் புகுந்தீர் ஆதலால் அவ்வேத
விதிப்படி திருமணஞ் செய்தருளுதற்குத் திருவுளஞ் செய்தல்வேண்டும்எ
ன்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறி நிறைப்பும்பொருட்டு அதற்குஉடன்பட்ட
ருளினார். அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப்பிராமணர்களும் இது பரமசிவ
னுடைய திருவருள் என்று உருகி மனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில் இருக்கின்
ற பிராமணருள் நம்பாண்டாராகம்பி என்பவருடைய புத்தியேதிருஞ்ஞானம்

பெரியபுராணம்

பந்தபிள்ளையாருக்கு மனையியாதற்குபோகியதை உடையவள் என்று எண்ணினார்கள். தகையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும் விவாகம் பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச் சமீபித் து அங்குநின்ற சுற்றத்தாரோடு வந்துதம்மைஎதிர்கொண்டு வணங்கிய கம்பாண்டார் கம்பியோடு அவர் வீட்டை அடைந்தார்.

நம்பாண்டாராகம்பி சிவபாத விருதயரையும் மற்றையோரையும் சற் காமச்செய்து நீங்கள் இங்கே எழுந்தருளிவந்தது என் என்று வினாவு அவர்க ள் கம்பாண்டார் கம்பியை நோக்கி நாங்கள் திருஞான சம்பந்தப்பிள்ளையா ருக்கு உம்முடைய புத்திரியை விவாகம் செய்தோம் என்று சொல்ல ந ம்பாண்டார் கம்பி பெருங்கனிப்புடையதாகி சிவபாதவிருதயரை நோக்கி சு வாமீ தேவரீருடைய பொருங்கவத்தினால் திருவவதாம் செய்தவ நம் உலக மாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமூலப்பால் உண்டவரும் ஆகிய திரு ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஆயென் யாலும் எனக்குமும் உய்யும் பொருட்டி என்குலக்கொழுந்தை விவாகம்செய்து கொடுத்தது என்னத வம் செய்தேனா என்றார். தந்தையார் மற்றவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன்ச ிகாழிக்கும் மீண்டுசென்று பிள்ளையாருக்கு அதன் தந்தையினைத் தோதடர் களைக் கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபநிஷம் சுபமகாநீத்தாயும் நியமிப்ப து எங்கும் விவாகபத்திரம் பொருந்திவருவதென அனுப்பி விவாகத்தக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார். கம்பாண்டார் கம்பியும் விவாகத்து க்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார் பிள்ளையார் விவாகநினைத்துக்கு முத்தல்லந்தலே சமாவர்த்தனம்பண்ணி ரக்ஷாபத்துளஞ் செய்து மற்றா ள் காலையில் நித்தபகம்ங்களைச் செய்து திருத்தோணிமாப்பாடா வணங்கிக் கொண்டு முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி நி ந்கல்யாணத் தரிசிப்பவந்த சமஸத ரும் குழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடைகள் சாமங்கள் ஆலவட்டங் கள் முதலியன நெருங்க முத்தங்குடை நிழற்ற மகா அலங்காரத்தோடுசெ ன்று திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்கு நுத்துவந்து அனைவர் எதிர்கொள்ள ப்போய் அங்குள்ள திருப்பொருமணம் என்றும் ஆலபத்திரப்பிவேசித்து சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி கோயிலுக்குப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஒருமாடத்திலே புருத்தருளினார். பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பத்துத்துவனையும் ஒமாலி கை முப்பத்திரண்டும் வினா ஐத்தும் ஆகிய இருவகை வாசனைத் திரவியங்க ளையும் வெவ்வேறு செர்த்து அனைத்துத் திருமேனியிலே பூசி திருமஞ்ச ன நீர் ஆடிவிடலைமற்றிப்பில்லாத வஸ்திராபரணங்களாலேகொலம் செய்தார்க ள். பின்பு பிள்ளையார் பாடிவினது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும் திரு வருட்குறியாகிய உருத்திராக்ஷமாலையைச் சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்ப டிவணங்கி தாமே எடுத்துத் தரித்து புகுமலநீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியா கி அழகுக்கு அணியாய் விளங்குகின்ற திருவெண்ணிறைத் திருவை

தெழுத்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்ட கீதயிலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனை வணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியருளினார் அப்பொழுது பலவகைப்பட்ட வாத்நியங்களும் ஒலித்தன ஆபாயத்திலுள்ள தேவர்கள் சுதப்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ் செய்தார்கள் பிள்ளையார் முத்துக்குடை நிழற்ற, முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் தம்முடைய எண்ணில்லாத் திருமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளி வந்தார். பூம்பந்தருக்குழுள் வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையி லின்றும் இறங்கி பூக்களும் பொற்சுண்ணமும் பரந்த பாவாடைமேல் நடந்து நுக்கல்பாண மண்டபத்துட் சென்று இரத்தினானந்தன் மேல் வீழ்ந்தருளினார் அப்பொழுது நம்பாண்டார்நம்பி தம்முடைய மனைவியார் புகுப்பாலும் சுத்தஜலமும் ஏற்றிபின் வாவந்து பிள்ளையாரைப் பரமசிவனுக்கப்பாவித்து தம்முடைய மனைவியாரை நீரை வாங்கி அவருடைய பூரிபாதங்களை விளக்கி அங்கனம்செய்க தீர்த்தத்தையத் தம்முடைய சிவசின்னமே புரோடசித்து உள்ளம் பூரித்து சுந்தரதாரை மலும் தெளிந்தார்பிள்ளையாருடைய திருக்கயத்திலே ஜலத்தை வர்த்து தம்முடைய தேத்திரத்தைச்சொல்லி, என்னுடைய புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமுர்த்திசுவாமிகளுக்குக் கொடுக்கென் என்று, விவாசுபுகர்ந்தம்வர மணமடிகைக் கொண்டு வந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பம், க்கில் இருத்தினார்கள். திருநீலக்க நாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு வேதவிதர்படி சடங்குசெய்து வேதங்கள் ஒலிக்க திருஞான சம்பந்தபிள்ளையார் திருமங்கலியத்தைச் சாத்தி பாணிக்கிரகனும் பண்ணி பொரியை அக்கிரியில் இட்டு பரமசிவனைத் துதித்து அக்கிரியை வலஞ்செய்ய வேண்டி அக்கிரியாவார் பரமசிவனை என்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற் செல்லக்கருதி வேத விதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட அக்கிரியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்த்தே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடிபட அடைவேன் என்று நினைந்து சமஸ்தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடு சென்று அச்சிவாலயத்திற் பிரவேசித்து தம்முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடைய பரிசுத்தை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு திருகல்லூர்ப் பெருமணத்திலே விற்றிருக்குங் கடவுளை தேவாரூடைய திருவடிகளை அடையும் பதம் இது என்று “கல்லூர்ப்பெருமணம்” என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநல் லூர்ப்பெருமணம் - பண் - அந்தாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிறும்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணமேண்டாகழுமலம், பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாத்தினை
கல்லூர்ப்பெருமணஞ்ஞயல்சேரெண்டாம், கல்லூர்ப்பெருமணமேயாம்பாளே.

நதும்பொழிற்காழியுண்ணாசம்பந்தன், பெரும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானே யுரும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறுப்புபிரபாவமலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய பாரசிவன் நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடையவிவாகத்தைக்காணவந்தவர்கள்சமனதரும் இந்தச்சோதியினுள்ளேவந்துநம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்துசுத்தசோதிவடிவமாகிகோயிலுட்பட மேலோங்குந் தன்மையால் அச்சோதிக்குஞ் சுவாமியிலேவருந்துக் காட்டியருளினார். திருபா சமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியேசோதிவடிவாய் நின்ற கடவுளை வணங்கித் துதித்து உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும் வெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவருக்கும்ஞானமெய்நெறி நமச்சிவாய என்கின்ற மந்திரம் என்னுங் கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத் திருப்பதிக்கத்தைச் சமஸ்தருங்கட்கு அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் - பண் - கௌசிகம்.

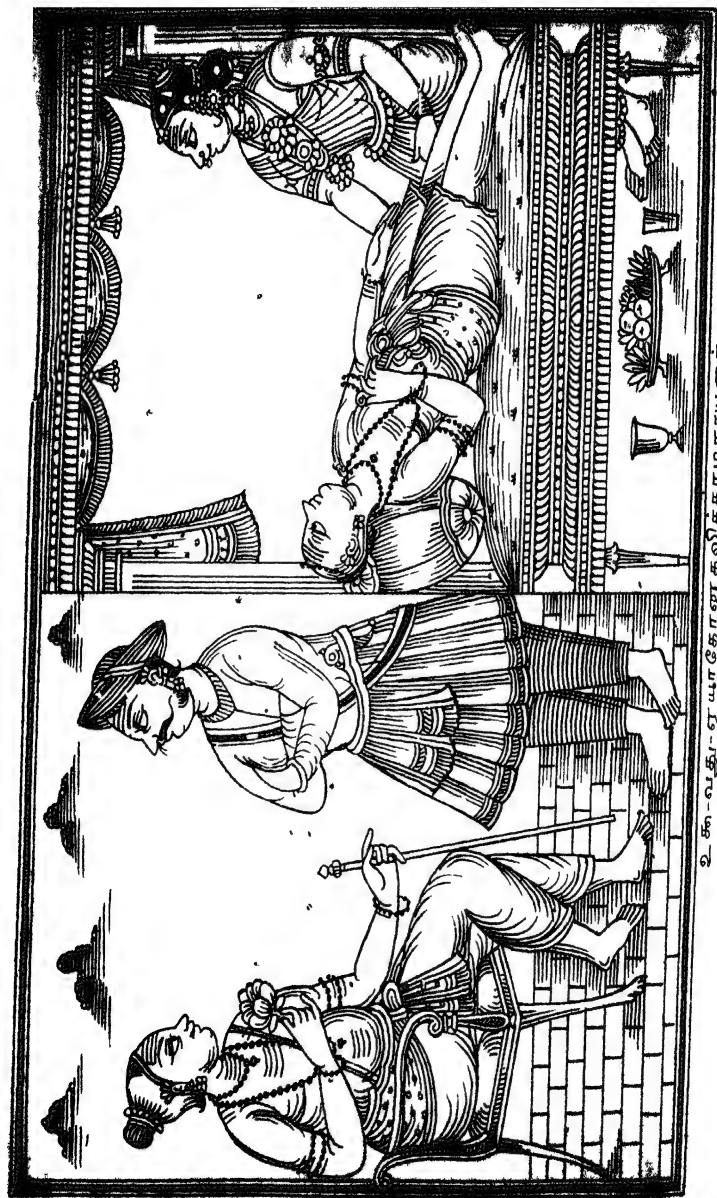
திருச்சிற்றம்பலம்

காதலாக்கிச்சித்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெற்குய்ப்பதும்* வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவதும், நாதநாமநமச்சிவாயவே.

நந்திராமநமச்சிவாயவெனுஞ், சத்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற் சின்னையான்மகிழ்ந்தேத்தவல்லார்கள்மெற், பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லீரும்உங்கள்சன்னகொய் தீரும்பொருட்டு இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று திருவாய்மலர்த்தருளினார். பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவிக்கப்பெற்றமையால் அந்தச் சோதியினுள்ளே புகுத்தார்கள் திருநீலநக்கநாயனார் முருகநாயனார் சிபாதவிருதயர் நம்பாண்டாரங்க்பி திருநீலகண்டப்பெரும்பாணா முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுத்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிச் சென்றவர்களும் மஹைப்பரிசனங்களும் தொழுது புகுத்தார்கள் சைவர் பாசுபத்மகாவிரதர் காளாமுகர் வாமர் வைரவர் என்கின்ற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவசித்தாந்திகளும் ஆகிய சமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளே புகுத்தபின் சர்வான்மாக்களையும் உயிக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சம்பிரசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரை

உரு-வது-ஏ யானோன க லி கதாமநாயன

க்கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சோதியை வலஞ்செய்து அதனுள்ளேபுகுந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார். அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட திருப்பெருமணமாகிய கோயில் தோன்றுதலும் உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலை கொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட்புகுந்தமையைத் தூரத்தே கண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலைநீங்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

உ

சிவமயம்.

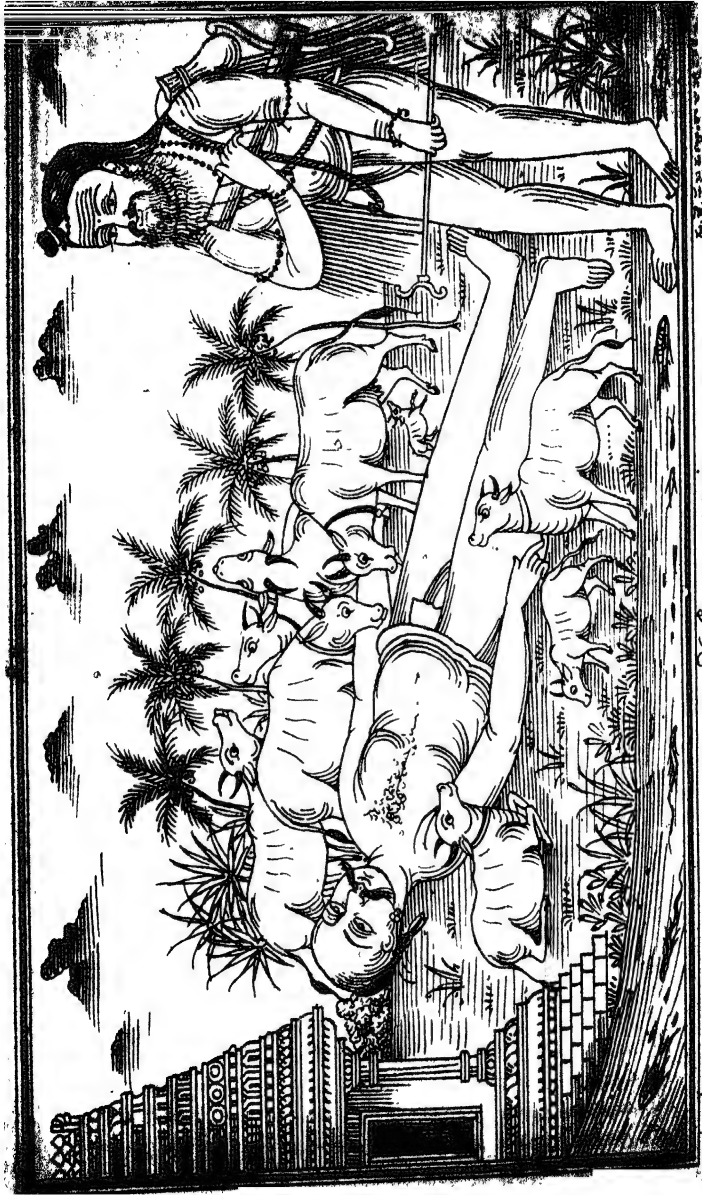
மு ப ப த ர வ து

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

ஏதமில்வேளாளர் பெருமங்கலத்துளையர்கோள் கலிக்காமரிதையை நேரே, தூதுகொருமவன னுதிலென்னுமென்னுந் துணியினர் பாஸிறைவன ருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன்றெண்டன்வாரிநீங்குமென்ன வெருண்டுடல்வாள்கொடுதுந்துமேயநாவற், போதகமுழுடலிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றியதுவிலக்கியருள்பொருத்தினே.

சோழநாட்டிலே திருப்பெருமங்கலத்திலே வேளாளர் குலத்திலே சோழராஜர்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகம் செய்ய்கின்ற ஏயர்குடியிலே கலிக்காமநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்நார். அவர்குருவிங்க சங்கபத்திகளிலே சிறத்தவர் திருப்புன்கூரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அனேகத்திருப்பணிகள் செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று வெம்பி மிகக்கோபித்து நாயனை அடிபுான் ஏவுங்காரியம் மிகநன்று இப்படிச்செய்ப்பவன் தொண்டனும் இது என்னபாவம் பொருக்கவொண்ணாத இந்தப் பெரும்பாதகத்தைக் கேட்டும் உயிரோடு இருக்கின்றனே என்றார். ஒருவன் பெண்ணுசைமேலீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாத கடவுளதுதராய் ஓர் இரவுமுழுதும் போக்குவரவு செய்து உழன்றாராம் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைந்தாராயினும் அவன் அவ்வா ஏவலாமா இதற்கு மனம் நடுங்காத அந்தத்தரோகியை நான் காணுநான் எந்நாளோ பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய

பாதகனைக் காண்பெனாயித் என்ன சம்பவிக்குமோ என்று சொல்லி மிகக்
சென்றற்கொண்டு இருந்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இதனைக் கேள்வியு
ந்து அதனைக் குறித்துப் பாமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய பாமசிவன்
இருவரையுட்கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டகவிக்காமராயனாரிடத்திலே
சூலை நேரைய எவ் அது அக்கினிவீழ் காய்ச்சப்பட்டவேல் குடைதல்போ
லமிக்க வேதனை செய்ய கவிக்காமராயனார் அதனால் பிழவருத்தி யிழ்த்து
யிர்த்துணையாகிய பாமசிவனுடைய திருவடி களைச் சிந்தித்துத் துறித்தார்.
அப்பொழுது பாமசிவன் அவரிடத்தல் எழுந்தருளி சுந்தானல் அன்றி இட்
கொய் தீராத என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமி பாமராயாகத் தேவ
ரீரோ மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டிகள்
செய்தவருகின்ற குடியிலுள்ளனாகிய என்னை வந்தகின்ற சூலைநோ
யை நூதனமாக நுணுக்கொள்ளப் பட்ட ஒருவருடையது தீர்ப்பான அவ
னலை தீரக்கூடுதலென்று தீரக்கூடுதலென்று என்னை வந்தகருவீர் என்றுதே
வரீர் செய்யும் பெருமையை அறிந்தவா யாவா வளறென உவரு ஆகும்
உறுதியைப் பெய்கீர் என்று உடனே பாமசிவன் அவர் முன்னம்மை
ந்து சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற் சென்று கமழையைய எல்லாநேகவிக்காமனை
வருத்துகின்ற சூலைப் நீட்டுவதென்பதொரு கீதையுமாதற்குமி
கள் அதைக்கூட்டுத் திருவுளமரிமுது கவிக்காமராயனாரிடத்திற்குப் போ
ம்படி புறப்பட்டு நூல்தொகுப்பது கருவ நூதமாராகதை அவருக்குத்
தொரிசுதந்தகு முன்னே ஸ்ரீ அனுபந்தா அவரானினுலே சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமியருடைய வரைய அறிந்த பவிக்காமராயனார் பங்கள் கடவுளென்று
தலுப்பிப் பாசூலையைய நீததந்த வரிவ காண பெயவந் என்னம் அவன்
இவனெ வந்து திகை நமுபெரு குடைய வயற்றினெடுங் கிழிப்பே
ன் என்று உலக வானி டுய கமவயிவ வாக சிநிததுக்கொண்டு இறந்து
போனார். அருகமட அவர் ம எவியா நம் அதுமரணம் செய்யப் புகும்
போது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி ரீசுந்தரவாதுவி டுடானது முனவந்தோ
ரெல்லா, சூலைய நடி அந்நொதினென சொல்லினை புகழ்முடையவாக
அமெய்ய லைய மன நத்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமி னேனென கொள்ளும்பொரு
ட்டுதே சூலைய பத்துகளை எவ் அவர்கள்மைய எதிர்கொண்டுவணங்கினுக்
ள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுடைய அநுந செப்துவந்து கவிக்காம
ராயனார் வீட்டிற் புகுது ஆசனத்தில் நிருக்கி தமக்குச் செய்யப்பட்ட அ
ருச்சனைகளை அங்கீகரித்து கவிக்காமராயனாரு நடைப் சூலைப் நீக்கி அவ
ருடன இருத்தற்கு மிவருநதுகின்றேன என்று. அப்பொழுது மனவியா
ரது எவலால் வீட்டுவெலக்காரர் வணங்கி நின்று சுவாமி அவருக்குத் தீந்
கு ஒன்றும் இல்லை உளனே பள்ளிகொள்கின்றார் என்று சொல்லி சுந்தர
மூர்த்தி சுவாமிகள் தீங்கு ஒன்று' இல்லையென்தீர் ஆயினும் என்மன
தெளிந்தவது ஆதலால் அவரை காண்காண்டெய்தெனென்று துணிந்து

துகிட்டுக்கலிகாம நாயனாக்காட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிநின் இரத்தம்
சோரகி குடர் சொரிந்து உயிர்பொன்றிக் கிடந்தவனைக்கண்டு புருத்தவாறு
நண்டுகானும் இவர்போல் இறந்துபோவேன் என்றுசொல்லி உடைவானை
எடுத்தார். உடனே பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காம நாயனார் உயிர்த்
து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழுந்து கமஸ்க
ரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிநின் கமஸ்கரித்தார் அ
ப்பால் இருவரும் அதிக நண்புள்ளவர்களாகிக் திருப்புகூருக்குப் போய்
சுவாமிதரிசனம் செய்து சிலநாட் சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்
கள் கலிக்காம நாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு
இருந்து பின்பு சுந்தரமூர்த்திகளிடத்திலே அனுமதி பெற்று தம்முடைய
ஊருக்குத் திரும்பிவந்து திருகதொண்டு செய்துகொண்டு இருந்து சிவப
தம் அடைந்தார்.

செவிய புராணம்

வ

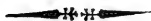
சிவமயம்.

முபபத்தோராவது.

திருமூல நாயனார் புராணம்.

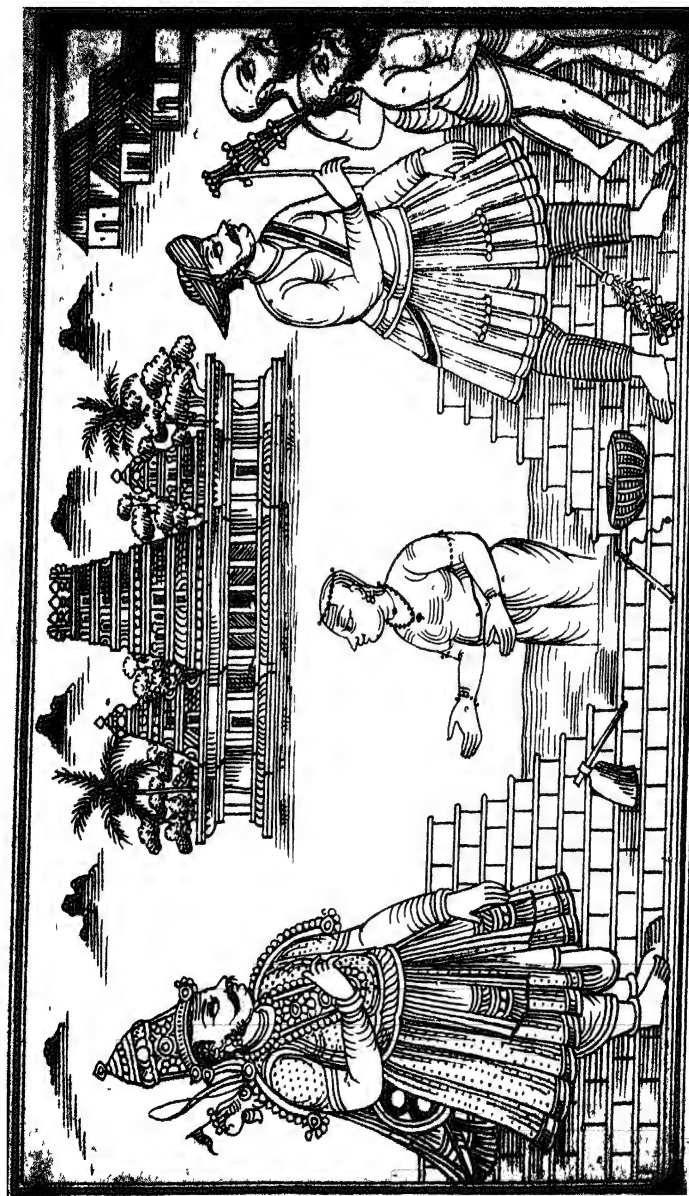

கயிலாயத்தொருசித்தாபொதியிற செர்வாகாவிரிசூழாதத ஊர்
கருதுமூன், பயிலாநோயுன வியததுயர்நீடும்பசுக்களைக்கண்டவனுடைய
ற்பாய்த்துபோத, வயலாகபண்டையுடையருளான மேவியாவடு தன்னுறை
யாண்டுக்கொருபாவாக், குயிலாருமாசடியிலிருந்துகூர்க்கோதில வடகயி
லைகுறுகினோ.

திருக்கயிலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெரு நாய
காகிய திருநத்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணாக்கர்களாகிய சிவ
போகிகளில் ஒருவா அகஸ்திபமகா முனிவரிடத்தே பொருத்திய நண்பினு
லே அவருடன் சிலநாள் இருத்தற்கு அவர் ஸ்ரீமநுக்குமபொதிக்கமலையை
அடைதம்பொருட்டு, திருக்கலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்
கேதாரம், மகபதிப்போளம், காசி, திருக்காளத்தி, திருவாலங்குடு, காஞ்சி
புரம், திருவகிடை, சிதம்பரம் என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திரு
வாழ்வுதையை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இ
ருந்தார். ஒருநாள் அத்தலத்திலுந் திருவாழ்வுதையை அடைந்து செய்துகொண்டு இ

தம் கையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரோ கண்டார் சாத்தனாரில் இருக்கின்ற இடையனாகிய மூலன் என்பவன் ஒருவன் அவைகளை மெய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்துகிடந்தான் அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணந்து சுற்றி மிகக்கதறிச்சுமுன்று மேர்ப்பனவாக சிவயோகியார் கண்டு பரமசிவனது திருவருளினாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கலவேண்டும் என்று ஆலோசித்து இவ்விடையன உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப் பசுக்கள் துயரம் நீங்கா என்று திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்செய்து தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய் எழுந்தார் எழவும் பசுக்கள் எல்லாம் நரத்தமும்ப நக்கமோந்து கனைத்துமிருந்த கனிப்பினாலே வாலெடுத்துத் துள்ளிப் பின்புபோய் மேய்த்தன திருமூலராயனார் அதுகண்டு 'திருவுளமகிழ்ந்து அவைகள் மேயுமிடத்திற் சென்று அவைகளை நன்றாகமேய்த்தாந் குரியன் அஸ்தமயனமாக பசுக்கள் தத்தங்கன்றுகளை நினைந்து தாமேமுன் வையநடந்து சாத்தனாரை அடைந்தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்கு பின்பென்று அவைகள் எல்லாம் விடுகின்றோமும் புகுநினார் மூலனுடைய மனைவி நாயகர் இன்றைக்கு மிகதாழ்த்தார். என்று பயங்கொண்டு சென்று சிவயோகியார் நின்று இடத்தை அடைந்து இவருக்கு ஈனம் அடுத்ததுபோலும் என்று அவருடைய சரீரத்தைத் தீண்டி அவர் அதற்கு இசையாராயினார் அவள் அசுசுற்று மயங்கி என்செய்தீர் என்றுதான் திருமூலராயனா உனக்குஎன்னோடு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒரு பொதுமடத்தி னுள்ளே புகுந்துசிவயோகத்தில் இருந்தார் மனைவி அவவிரவு முழுதிலும் கித்திராகொள்ளாது கவலைகொண்டு இருந்து மற்றாள் அதனைவிடேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் வந்துபார்த்து அவளைநோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறுசார்பு உள்ளதும் அன்று இவர்களுக்குச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம் இனிஇவர் உங்கள் சுற்றவியல்போடு கூடார். என்றார்கள் அவள் அதுகேட்டுத் துயரம் எய்தி மயங்க அவர்கள் அவளைக்கொண்டு அகன்றார்கள். சிவயோகத்தில் இருந்த திருமூலராயனார் எழுந்து முதனாளிலே பசுக்கள வந்தவழியே சென்று தாம்சேமித்த சரீரத்தைக்காணாது மெளுஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து பரங்கிவன் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோற்றுவித்த காமிகம் முதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டித் தம்மைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒருநூல் செய்வித்தம பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினார் என்று தெளிந்து திருவருள்த் துதித்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலேயே பிரவேசித்து பரமசிவனைவணங்கி அதற்குப் புறக்கடைப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரசின் கீழேபோய் சிவயோகத்தில் இருந்தார் அவர் மூலனாய் வரு

நடிக - வகு - துண்டி - யடிக - ஐயலா

பெரிய புராணம்.

353

ஷமளவு அங்கனம் இருந்து ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொருதிருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினால் சைவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை, என்னும் நான்கு பாதங்களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரம் என்னும் தமிழ்நூலைப் பாடியருளி பினதிருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

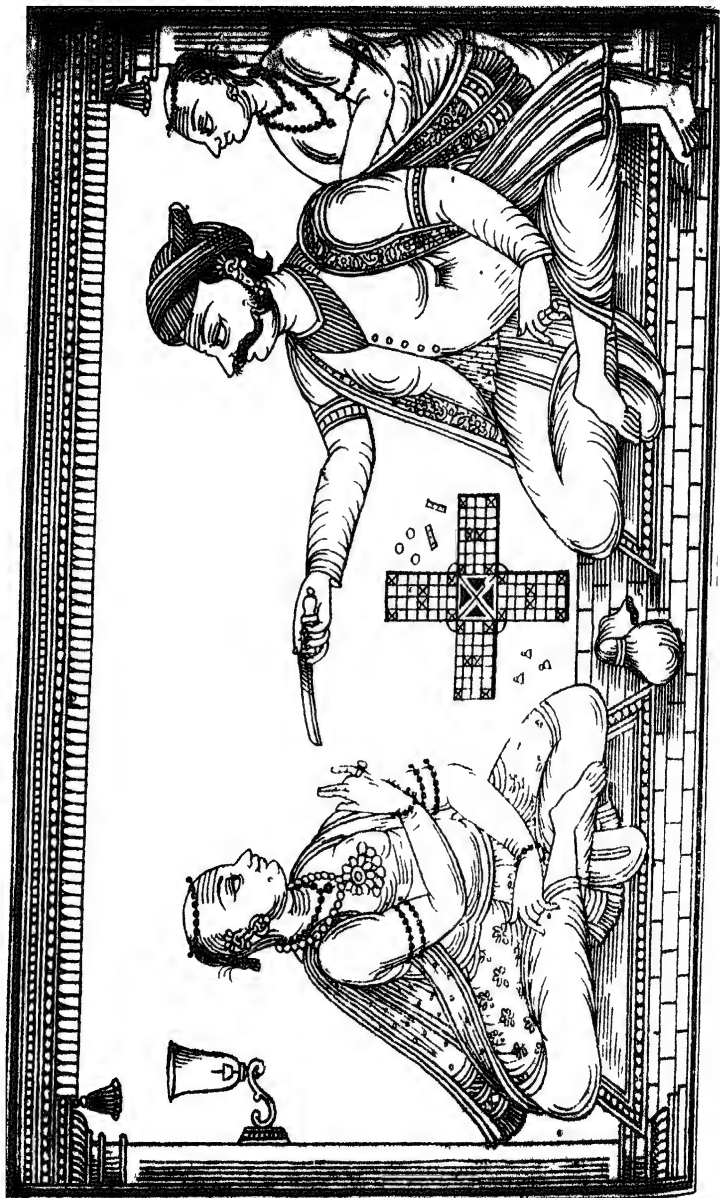
முப்பத்திரண்டாவது,

தண்டியடிகளுநர் புராணம்

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள் காட்சிசோதாராருளந்தொட்டம்கணர்சிறி
குருடாரீமுன்செவிடுங்கூழ்மென்றுகுறித்தநியைப்பறித்தெரிபுக்கொதித்தத்தங்க
ணருளாலேவிறித்தீவருமந்தோகவமணாகலக்கம்பலகண்டவர்கள் பாழிப்
பருவானகற்பறித்தாவிக்கரையுங்கடடிப்பரணருளாலமருகலம்பற்றினோ.

சோழநாட்டிலேதிருவாரூரிலேதண்டியடிகளுபனூரன்பவர் ஒருவர் இரு
ந்தார் அவர்பிரவிக்குருடர் அவர்தம்முடைய அகக்கண்ணினுலேபரசிவனைத்த
ரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றவர் எப்பொழுதும்புரிபஞ்சாக்ஷரத்தைமிக்
குந்த அன்பினோடு சூபிக்கின்றவர் அந்தத்திருப்பதியிலுள்ள பூங்கொயிலைக்
காலந்தோறும் வலஞ்செட்கின்றவர் இப்படி இருக்கும்நாளிலே அவ்வாலய
த்துக்குமேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளப்பக்கம் எங்கும் மணர்க
ளுடைய பாழிகளாகி இடத்தினுலே குறைவுஎய்தினமையால் தண்டியடிக
ள் அதனை அறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம்பெருக்க கல்லலவேண்டும்எ
ன்று நினைந்து அவ்விடத்திறசென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒரு
தறிநட்டு அதிலே கயிறுகட்டி கரையிலும் தறிநட்டு அக்கயிற்றிறினுளியைஅ
தனில இசைக் கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து அக்க
யிற்றிலே தடவிக்கொண்டு சென்று மண்ணைக் கல்லிக் கூடையில் எடுத்து
க்கொண்டு மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய்க் கரையிலே போய்வார்
இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளங் கல்லும
பொழுது சமணர்கள் பொறுமைகொண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக்க
ல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல் வேண்டாம் என்றுசொல்ல ந
ண்டியடிகள் அவிவேகிகளே இதுமெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச் செ

கூடியும் குற்ற மத்தபுண்ணியம் இதன் அருவியும் உங்களுக்கு விளங்குமாறு
 ஆனார். அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுடையதைக் கேட்டபாதி
 ல்லை நீ கண்ணையன்றிக் காணியும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டி
 யபுகள் மத்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உ
 ள்ளன என்றுசொல்லி திரிபுரதனஞ் செய்தகடவுளுடைய திருவடிகளை
 யேயன்றி வேறென்றையும் நான காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள் யார் அ
 க்ஷயபுருஷைய திருவருளினால் உலகம் எல்லாம் அறியும்படி என் கண்கா
 ணவும் உங்க்கண் குருடாக்வும பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் எ
 ன்றா சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால் கண்பெற்றாயாகில் நங்க
 ள் இவ்வுரில் இரோம என்றுசொல்லி அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறி
 த்து குறித்தறிக்கைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக் கோங்கொ
 ண்டு கோயில் வாயிலே சென்று மஸகரித்து சுவாய் இன்றைக்குத் தேவ
 ரீரை நித்தனையெயும் அதிபாதகர்தளாகிய சமணர்கள் திருக்குளங் கல்லு
 தலாகிய சிவபுண்ணியத்தையும் அதனைச்செட்டப் பெற்ற அடியேனையும்
 அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொறுது மிகவருந்துகின்றே
 ன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல் வே
 ண்டுமென்று பிரார்த்தித்து மஸகாருஞ்செய்து தம்முடைய திருமடத்தி
 ல்சென்று அழுதுகொண்டு இருந்தார். ஆன்றரவு அவர் நித்தினையெயும்
 பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்தலே தோன்றி தண்டியே உ
 ன்கவலையை ஒழி நாளிக்கு உன்கண்காணவும் அநதச் சமணர்களுடைய க
 ண்கள் மறையவும் அருள்செய்வோம பயப்படாதொழி என்று அருளிச்
 செய்து சொழராஜாவுக்கும் சொப்பனத்தலே தோன்றி தண்டிஎன்பவன் ந
 மக்குக் குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொழுது அப்பணிக்கு விக்கு
 னஞ்செய்தனர் நீ அவனிடத்திலே சென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் எ
 ன்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைத்தருளினார். சொழராஜா விழித்து எழுந்த பர
 மசிவனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சூரியன் உதத்தபொ தண்டியடிகளை அடை
 க்து தாங்கண்ட சொப்பனத்தைச் சொல்ல தண்டியடிகள் மகாராஜரே நா
 ன்திருக்குளங் கல்லும்போது சமணர்கள வந்து அதுதருமம் ஆன்றென்று
 பலசொல்லி நான் கட்ட குறித்தறிக்கைப்பிடுங்கி என்னை வலிசெய்து மண்
 வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் இன்னும் நீ உண்ணையன்றிக் காதி
 னையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நர்ன்எங்கள் பரமசிவனது திரு
 வருளினால் என்கண்காணவும் உங்கள் உண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்
 கள் யாது செய்வீர்கள் என்றுகேட்க நங்கப் இந்த ஊரில் இரோம என்
 னு ஒட்டினர்கள் இனி நிகழ்வதைக்கண்டு நீர் இத்தவழக்கை முடித்தல்
 வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது அரசன்சமணர்களை அங்கே அழைத்துக்
 கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகண்டு தண்டியடிகள் மண்
 வெட்டி அரண்மனைப் பிள்கென்று திருக்குளங்க்கையிலே நீர் இத்தவழக்கை

கோக்கி சிவபத்தரோரீர் பரமசிவனது திருவருளினால் கண் பெறுதலுக்காட்
டும் என்று சொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனை மெய்க்கடவுளும் சிறியே
ன் அவருக்கு அடியேனும் ஆயிற் இவ்வாசருக்கு முன்னே நான் கண் பெ
ற்றுச் சமணர்கள் கண் இழப்பாகள் என்று சொல்லி ப்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உ
ச்சரித்துக்கொண்டு திருக்குளத்திலே முழுபுகுண்பெற்று எழுந்தார். சமண
ர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினார்கள். அதுகண்ட அரசன் தன எவலாள
ரை கோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத் திருவாரூரி
னின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள்
அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கண்காணாமையால் மனங்கலங்கி குழி
யிலே வீழுவார்கள். கோலும் இல்லையே என்பார்கள். இது வழி என்று து
ற்றை அடைவார்கள். பெய்ப்பொருளை பெய்ப்பொருளெனக்கொண்டு அ
ழிந்தோம் என்பார்கள் பாய்ப்பாளை இழப்பார்கள் டீலிகளைத் தவிக்காணாம
ல் திரும்புவார்கள் மயங்கி சிற்பாசன ஆவும் கையும் முயயக் கரவரின்
மேல் இடறி வீழுவார்கள் மிகை நங்கி ஓ நவரை ஒருவர் முட்டிக் கொள்
வார்கள். ஒடுதற்கு வழியையாறு மயங்குவார்கள் சூதப்பிரகாரம் சமணர்
கள் கலக்கங்கண்டு ஓடாததுதமிழ் பின்னர் சோழராஜா சமணர்களுடைய
பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்கு கடைகட்டி மனம்
கிழந்து தண்டியடிகளை வணங்குகொண்டு போயினான். அவர் பரமசிவனை
த்தியானித்து ப்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்
டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

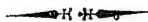

உ

சிவமயம்.

முப்பத்து மூன்றாவது.

மூர்க்க நாயனார் புராணம்.

தொண்டவள நாட்டுவளர்வோர் காட்டீர்வாழ் சொல்லுமவர் நற்குதர்
குதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டனபாடிக் கமுதளரிக்குங்கொள்கை
யினர் திருக்குடத்தை குதாய்கின்றார், வினாடிவசவு குமுது மொழிவினார்
மாள் வெகுண்டிடலான மூரக்கொனவினம் புகாம, மெண்டிசையுந்
டையாமண்டர் போற்றுமேழுவகு முடனுந்மியல்பினுதோ.

தொண்டை நாட்டிலே திருவேறநாட்டிலே வேளாளர் குலத்திலே
தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியார்களைச் சிவனை வணங்
கிக் குறித்து அமுது செய்வித்துப் பின் தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரு
ட்டும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார். இப்படி இருக்கும்நா

விலை அடியார்கள் அனெகர் வருகின்றமையால் அவர் தம்மிடத்துள்ளிருப்பின்கள் எல்லாம் செலவாகிவிட அடிமை நிலம் முதலியனவற்றை விடும் மகேசுரபூசையை வழுபாதுமனமகிழ்ச்சியோடு செய்துவந்தார். அகன்பின் மகேசுரபூசைச் செலவுக்கு பொருள் இன்மையால் கவலைகொண்டு தாம்முன்னே பயின்ற சூதினிலை பொருள் சம்பாதிக்க நினைந்து அவ்வூரிலே சூதாடுவோர் இல்லாமை பற்றி அவவுரை அகன்று சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து சூதாடலால் வரும் பொருளினிலை தம்முடைய சியசியை முடித்து சிவநாளிலே கும்பிணைத்ததை அடைந்தார். அங்கே சூதாடி பொருளைத் தர மகேசுரபூசைசெய்தார், சூதினிலை முதலாடத்தினிலை தாம் தோற்று பின் ஆடடங்கனிலை பலமுறையும் வென்று அதனிலை பொருள் ஆக்கி சூதினிலை மறுத்தவர்களை உடைவாளை உருவிக்குத்தி மருதாரமுக்கா னெழு படியாட்டினைப் பெற்றார். சூதினிலை வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவார்கள் கொள்ளதாம் திணைட்டி அடியார்கள் அமுதுசெய்க்கின தாம் உடைபட்டதயிலை அமுதுசெய்வாராயினார். இவர் பூபடிச்சிலகாலம் மகேசுரபூசை செய்துமொண்டிருந்து அந்த மகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினிலை சிவபதம் அடைந்தார்.

6

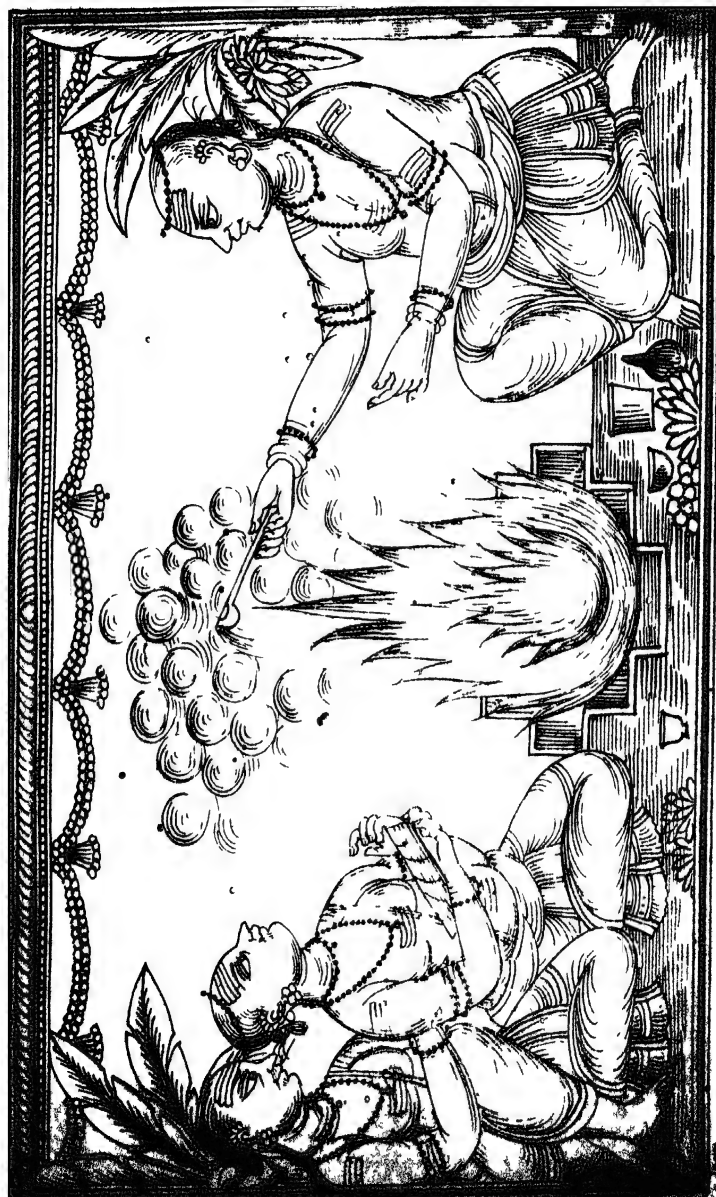
சிவமயம்

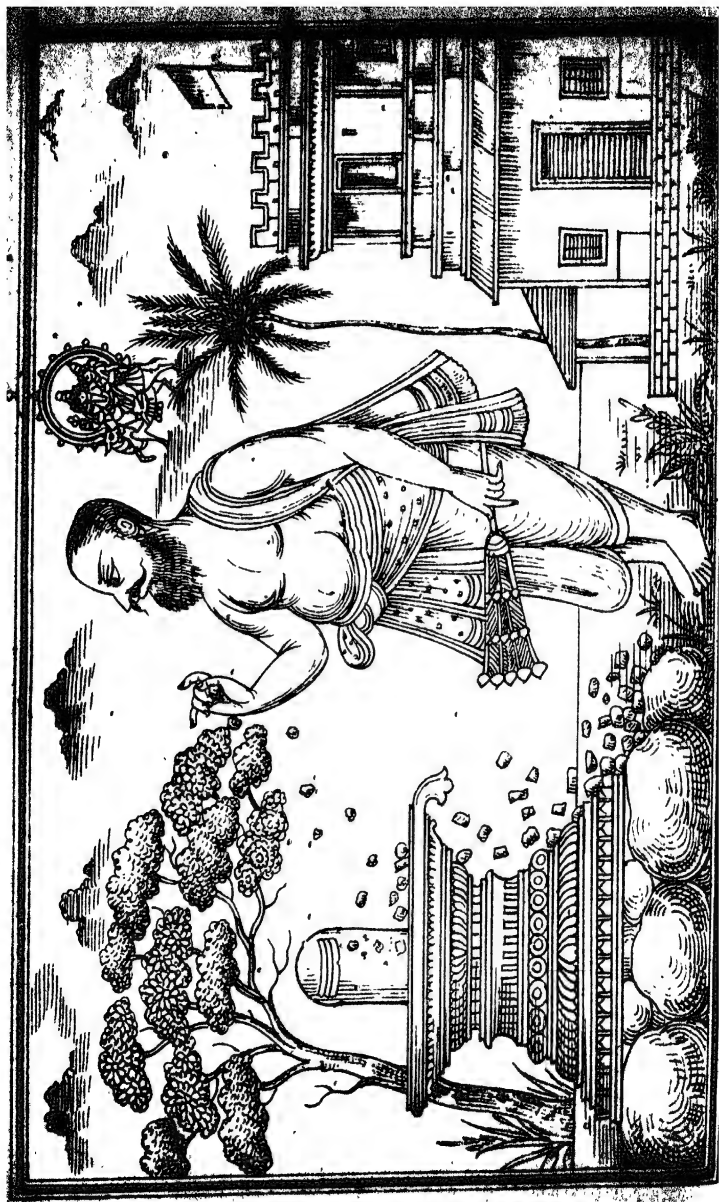
முப்பத்து நான்காவது

சோமசிவாறநாயனா பாரணம்.

அமரபாரணம் சோமசிவாற நான்காவது பாரணம் மன்பின் முதலியபா, நான்காவது பாரணம் யாகும்பலவுரு செய்யுண்மையினுரைச் செழுததுமேவாவார, நான்காவது நான்காவது பொறுநாவவர் கோண்டிபரவண்மையால், யிமரபாரணம் பாரணம் மகேசுரபூசை யெழு வகுமுட னான மயபின்னா.

சோமசிவாற நான்காவது பாரணம் பாரணம் முதலியபா, நான்காவது பாரணம் யாகும்பலவுரு செய்யுண்மையினுரைச் செழுததுமேவாவார, நான்காவது நான்காவது பொறுநாவவர் கோண்டிபரவண்மையால், யிமரபாரணம் பாரணம் மகேசுரபூசை யெழு வகுமுட னான மயபின்னா.

உ

சிவமடம்.

திருச்சிற்றம்பலர்.

ஆ ரு வ து,

வாரீகொண்டவனமுலையார்

சருக்கம்.

முப்பத்தைந்தாவது

சாக்கியநாயனார் புரணம்.

சங்கமங்கைவரும் வேளாண்டலைவர் காஞ்சிச்சாதகிய ரோடியைந்த வர்த்தவருஞ்சைவத், தங்கமலிபொருந முணாந்தத்தவேடநதுற வாதி சிவலிங்கத் தொழுவினர்கண்டோ, ரங்கமலர்நிருமேனி யமுந்ச்சாத்திய மருநாண்மற் தொருநாளருந்தாதோடிச், செங்கலெற்றந்து மளவின்மகிழ்ந்தநாதன் நிருவருளாலமருகஞ் செர்நாளாரே.

திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர்குலத்திலே உதித்தருநவர் ஜனன மாணத்தனடம்பலே நினைந்துநிலைக் கவலகொண்டு அவைகளினின்று நி ன்கும நெர்யாதுவன்று ஆராயவராயினா. அந்நாளிலே காஞ்சிபுரத்தைஅ டைந்து பொத்தர்களை அனுவி அவர்கள் அனுசரிக்கும் பௌத்தசமயத் திலே பிரவேசித்து அச்சமயநூல்களையுந் அவற்றைப் பொருள்களை ஆராய்ந்தார். ஆராய்ந்தபொழுது அச்சமயம் சமயம் அன்று என்பது அவருக்கு தெள்ளிதரபுலப்பட்டது அதுபோல மற்றைச் சமயநூல்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெய்அன்று என்பதெளிந்த பரமசிவனது நிருவருள் கூடுதலால் அந்நிக்க அநியுநித்தாயிய ஆனமாக்களும் அவ்வானமாக்களி னாலே செய்யப்படும் ஜடமாகிய புண்ணியம்பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுகம் துன்பம் என்னும் பலங்களும் அப்ப லங்களைப் கொடுக்கின்ற தானே அநியும் சித்தாகியபடியும் என்பபொருள்க ள்ளானது என்றும் அவைகளைப் பூர்வாத் திவிரதமின்றியபாதிசயமாக உ ணர்த்தும் நூல்சைவசமயநூலே என்றும் அந்நூல் உண் தது உபயோக சிவனே என்றும் அறிந்துகொண்டார் எந்த நிலையிலே நின்றாரும் எந்த வே ஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய நிருவருள்களை மறவாமையே பொ ருள்வன்று சருதி தாம் எடுத்த பௌத்த வேஷத்தைத் துறவாமல் பரமசி வனுக்கு அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ் செய்வாராயினர் சிவ

சாதாக்கியம் அமுதந்திரசாதாக்கியம், முத்திரசாதாக்கியம் கந்துருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கர்மசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையை உணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனம் செய்துகொண்ட போசனம் பண்ணல் வேண்டும் என்று விரும்பிச் சீர்ப்பத்தில் ஓர் வெள்ளரிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவாகி தாம் செய்யும்செயல் இது என அறியாது அருகிலேகிடந்த ஒருசெங்கல்லைக்கண்டு அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து அச்சிவலிங்கத்தின் மேல் எறிந்தார். சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தகையார்களுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல அந்தச் சாக்கியநாயனுருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாயிற்று அந்நாயனர் அன்றுபோய் மறநைரான் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைத்தபொழுது முதனாளில் தாம்சிவலிங்கத்தின்மேல் கல்லெறிந்ததும்பிப்பை நின்று ஆலோசித்துநேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே என்று துணிந்து அகணியை திருத்தொண்டரீசு நினைந்து எப்பொழுதும் அப்படியே செய்பவருதினார். எல்லாச் செய்யல்களும் சிவன்செயல் என்றேதெளிந்தமையால் அந்நியநிலையத் தினந்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடைன் செய்ய அது ஆன்மாவிகள் தோறும் விபாதித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உண்ணரும் பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடித்தது ஒருநாள் அந்நாயனர் உருவருளினுலே மறந்து போசனஞ் செய்யப்புகும்பொழுது இன்றைக்கு எங்கள் சவாமியை எய்யாமல் மறந்துவிட்டேன் என்று எழுந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிடாது புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருசுல்ல எடுத்து அதன்மேல் எறியபதற்குலையிடுபவராகிய பரமசிவன் உமாதெவியோடு தொடருடைய ஆகாயத்திலே தோன்றி அவரைத் தமது திருவடியில் சொத்த நுள்ளி.

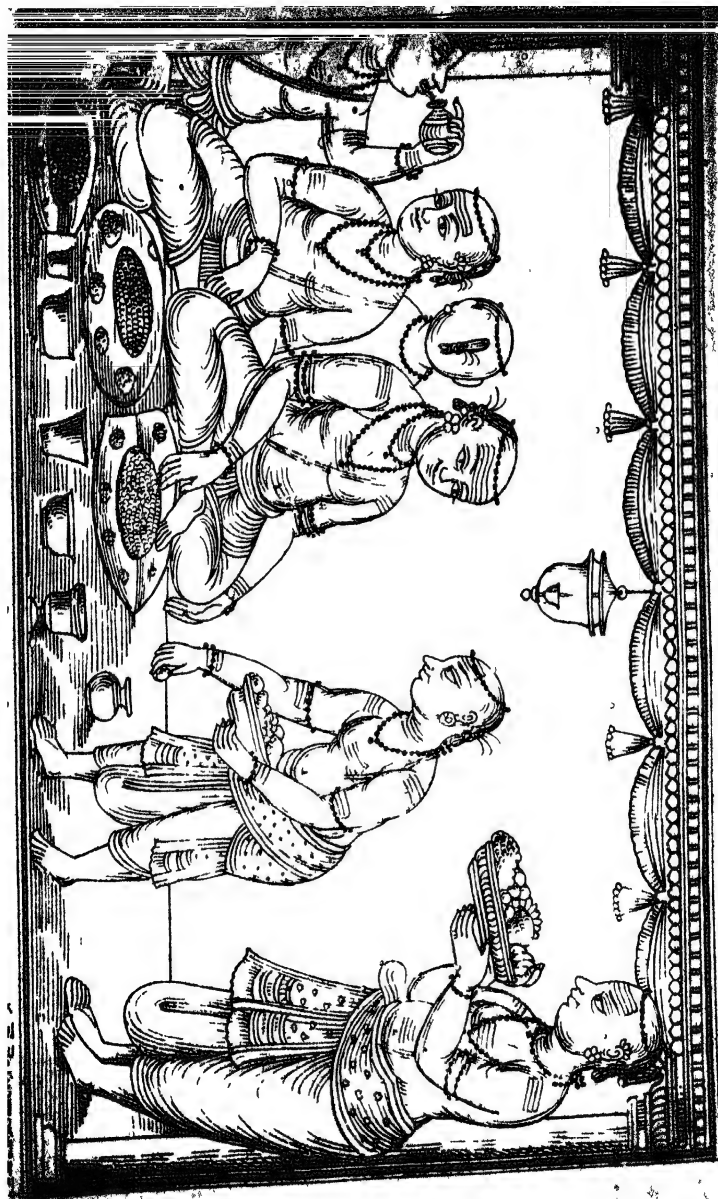
உ

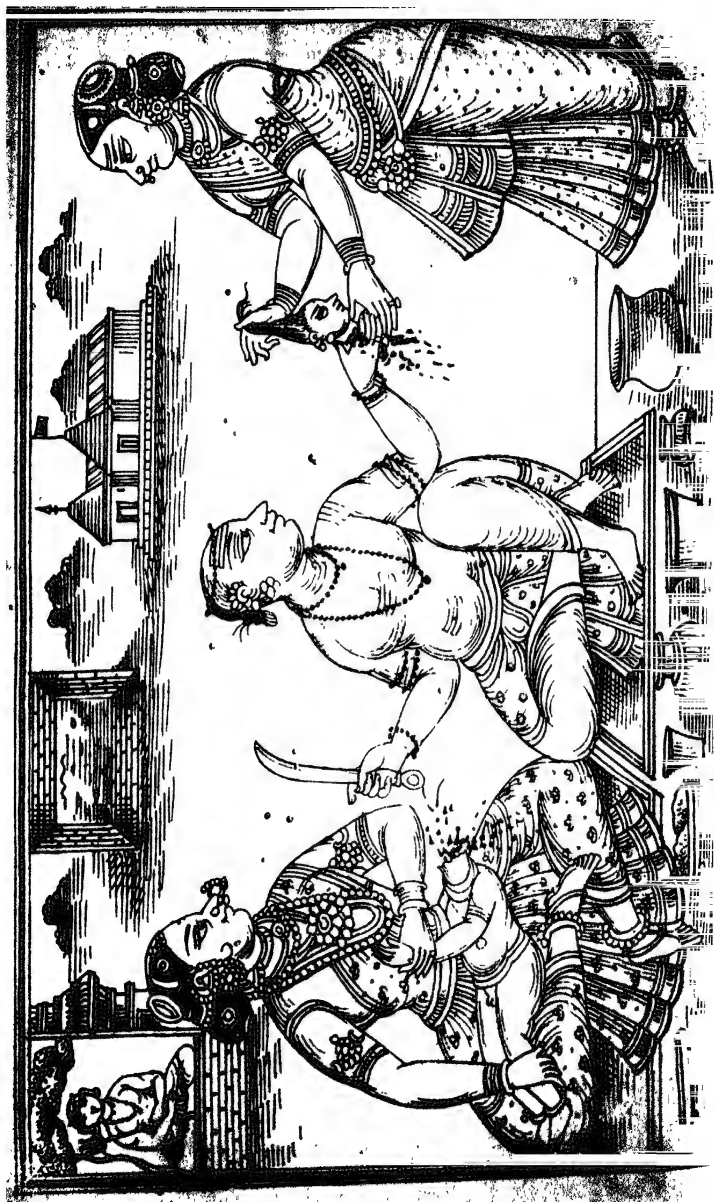
சுவமயம்.

முப்பத்தாறுவது

சிறப்பு விநாயகர்புராணம்.

திருவாக்காருமறை யோருலகமேத்தொகு சிறப்புலியா மறப்புலியா
ருளிமேற்செங்க ணரவார்த் தாதரு மேற்றார்க்கன் பரானார்க்கமுதலிப்பாரொ
ளிவெண்ணீ மணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபற லியாகம் போற்றும்
பெற்றயினனைச் செழுத்துமபிழைதொடிக், கருவாக்கானை வன்றினினை
கன்சேர்த்த கருத்தினொனை யாவத்திருத்தினோ.

சோழமூட்டிலே திருவாக்கரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புவி
நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்தபொழுது
அவர்களை நமஸ்கரித்து இளசொறாளைச் சொல்லி அவர்களை அமுதுசெய்
வித்து அவர்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கி
ந்றவர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை அனபினோடு ஜபிக்கிறவர் பரமசிவனைக்குந்
த்துயாகங்கள் செய்கின்றவா அவர் இன்னும் பல சிவபுணியர்களைச் செ
ய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது.

சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

பல்குமருத்துவ ரதிபர்செங்காட்டங் குடிவாழ்படைத்தலைவ ரமுதளி
க்கும்பரஞ்சோதியார்மெய்ச், செல்வமிருசிறுதொண்டர்சாழிநாடன் திருவ
ருள் சேர்ந்தவர்வளருஞ் சீராளன்நனை, நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கை
சடைத்திடப் பினென்பதிச்சந்தனத் தாதிதலைக்கறியிடடுதவப், புல்கவ்ரும்
வயிரவர்தாமகிழ்ந்து மகவருளப்போற்றிபவர் சிவனருளே பொருங்கினோ.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங் குடியிலே ஆயத்தியர்
குலத்திலே பஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேத
ங்களிலும் படைக்கலத் தொழில்மளிலும் குறிநாயேற்றம் யானையேற்ற
ங்களிலும், மிகச்சிறந்தவர் வேதாபமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல் வே
ண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளே முன்னிட்டுப் பரிட்சித்தமையா
ல் பரமசிவனை மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடை
தலே முத்திரெறியென்றும் தெளிவோ அவருடைய திருவடிகளை அடிகா
ரத்திரம் இடைவிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எ
க்காலமுந்திருத்தொண்டு செய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அனுக்கராகி
அவன் பொருட்டு யானை செலுத்திக் கொண்டுசென்று அவனோடு மாறுபட்
ட பல அரசர்களைவென்று அவர்கள் தேசங்ஙளைக் கைபற்றி அவனலைண்டு
மதிக்கப்பட்டவர் ஒருமுறை உத்தரத்தேசத்திலே வாதாவி என்னும் நகரத்தி
ல்கொண்டு அங்களைவென்று பலவகைஇரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும்பா

னைக்கூட்டங்களும் குதினாக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்னொண்டுவந்தார். அதுகண்டு அரசன் அவருடையபாணையேற்றத்தின் வலிமையை அபிசுபத்துப் புதழ்த்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனோடுக்கி மகராஜர் இவாபமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி எடுக்கென றுண்டு கண்களினின்றும் போகபாஷநு சொரிய இவர்களை அடவளாகிய பாமசிவனுடைய திருத்தொண்டா எனபதை உணராத கொடிய பொர்மனையிலே விடருகேன் லுடையொடு இவ்வளவு பொடியபாவம் எனதுசொல்லி பிணி பரஞ்சோதியார் நோக்கி சுவாமீ தீம்குமரத்தையத் பொருத்த நளஸ் வெண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தான் பரஞ்சோதியார் அரசன் தமமை நமஸ்கரித்தமரு முன்தாம் அவனை நமஸ்கரித்து மகராஜர் நான் எனது உரிமைத தொழிற்கு அடுத்தத்தகைத செய்வென் அந்நுலே என்ன தீவது என்றார். அரசன் அவநகர நிலைந்த சிவகதையவகளைபும விருதங்களைபும கொடுத்தது நூஉமருடைய நிலைமையை நான் அமடாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டு வந்தி னான் என மனமகருததுக்கு இசைந்தது எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்தது நீ விருமபிமவாடும உடவகரும சிவனுய்யார்க்கும வெளிபட்டத திருத்தொண்டு செய்யும் என்று விடைகொடுத்தான் பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு தமருடைய திருப்பதியிற் சென்றுகணபதிச்சரத்தில் விருந்தருக்கினர் நடவளை வணங்க அவ நகருத் திருத்தொண்டினே வழுவாரது செய்வாபயினித் தருவணகாட்டு நங்கையார் எனவும்நங்கையாரோடுகூடி இலயநத்தல் வாழல் நானு நடொடும் முன்னே செனடியார் களைத் திருவுழுது செயவித ய பிண நாம உணபார் சவனடியார்களை மிகுத்த அன்பினோடு வரிபட்டு அவர்கள் திருமுன்பு மகச சம்பராய ஒழுக்கின் மமையால் அவருக்குச் சேருத்தொண்டா என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. கணபதிச்சரருடைய திருநீளினுலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டுநங்கையாரிடத்திலே சராளதேவர் என்னும் புத்திர அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐதலவயசிலே வித்தயாரம்பநு செயவித்தார். அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளியவந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவரைவணங்கித் துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலேசிற் பித்திப் பாடப்பெற்றார்.

பாமசிவன சிறுத்தொண்டநயனருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு உடசமயங்கள் ஆற்றுவன் ஒன்றாகிய வைரவத்துக்கு உரியதருவடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச்செங்காட்டங் குடியை அடைந்த சிறுத்தொண்ட நயனருடைய கிட்டி வாயிவிற் சென்று சிறுத்தொண்டா கிட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ தாதியாராகிய சந்தன நங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமி அவர்களை

னடியார்களைத்தேடிப் புறத்தே போய்விட்டார். தேவரீர் உள்ளே எழுந்தரு
ளும் என்றார். அதற்கு ஸ்வரவர் பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நாம் தனி
யே புறமாம் என்று அருளிச்செய்ய நிறுவென்காட்டு நங்கையார் அதைக்
கேட்டு இவ்வடியவர் போய்விடுவார் போதும் என்றாய்ந்து வினாத்துவந்து
சுவாமி அடியேனுடைய காயகர் எப்போதும் சிவனடியானா அமுது செய்
விப்பவர் இன்றைக்கு ஒருவனாயுங் காணுமையால் தேடிப்போயினுந் தே
வரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாயில் மிமகிழ்வார் இந்தாமூர் இ
ப்பொழுதே வந்துவிடுவார் எழுந்தருளியிருக்கும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய
வைரவர் நாம் உத்தாதேசத்தினுள்ளேம சிறுத்தொண்டனரும் காணவந்தோ
ம் எப்படியும் அவர் இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம் கணபதிச்சரத்தி
ல் உள்ளதிருவாத் திமமன் கீழ் இருக்கின்றோம் அவாவத்தமாத் திதேஅ
வருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லி நிறுவாத் தியை அணைந்து அதன்
கீழ் இருந்தருளினார் சிறுத்தொண்டநாயனா சிவனடியார்களைத் தேடி எங்
குந் து மானது யிட்டுகருத் திரும்பிவர் தமனவியாருக்குச் சொல்லிக் துக்
கிந்தார். மனவியார் உத்தாதேச வாசியாய் ஒரு வைரவர் இங்குவந்து நா
ங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படி சொல்ல அதுகேளாது கணபதிச்ச
ரத்தில் உள்ள திருவாத் தியின கிழமொய் இருக்கின்றனர் என்றார் உடனே
சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த விருப்பமுந் தோடு வினாத்துவொன்று அவனைக்
ண்டு வணக்கி நிகழுவார் பெரிய சிறுத்தொண்டர் தீரோ என்று நிறுவாய்ம
லந்தருளினார் சிறுத்தொண்டா அவரை வணங்கி சுவாமி சிவனடியார்கள்
தங்கள் கருணைமேலீட்டினால் அடியேன்பே அப்படி அருளிச் செய்யீர்கள்
என்று சிறுத்தொண்டர் தமது செய்வித்தமக்குச் சிவனடியார்களை
நாடியும் கண்டினை எப்போது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தினால்
தேவரீரைக் கண்டேன்தேவரீர் அடியென்விட்டுக்கு எழுந்தருளிநிறுவமுது
செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் அப்போதே உத்தா
தேசத்தல் உள்ளேம் உம்மைக்காணவந்தோமநமமை அமுதுபெய்வித்தல் உ
ம்மால்முடியாது அதுமிக அருமை என்றாசிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுது
செய்யும் நியல்பை அருளிச்செய்யும் சீக்கிரமாகப்பாசுமண்ணுவிப்பேனென
னடியார்கள் தலைப்பின் தேடுதற்கு அரிப்பனவும் எரியனவாம் என்று சொ
ல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமாதத்துக்கு ஒருமுறை பசுவைக்கொண்டு உண்
பொம் அதற்கு உரியநாளும் இவ்வாளையாம் அப்படி யூட்டுதல் உம்மாலிய
லாவது என்றார். சிறுத்தொண்டா மிகவந்து அடியேன் அனெம்பசுக்களை
உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரதியாகியபசு இன்னது என்று அருளிச்செய்
யிராகில் அடியேன் வினாத்து சென்று பாகம் பண்ணுவித்துக் காலம் தாழ்
க்காமல் வருவேன் என்று சொல்ல வைரவர் நாம் உண்பது ருபசு அது இ
த்தவ்யசின உடையதாயும் அவயவப்பயுதில்லாததாயும் ஒருகுடிக்குக்கூ

ன் ஒன்றையாயும் இருக்கவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்
ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தை அரிதல்வேண்டும் இப்படிசமைக்கப்பட்ட
தையே நாம் இட்டு உண்போம் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெ
ய்விராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லி அவனாவண
ங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார் சிறுத்தொண்டரு
டைய வரவையோக்கி நின்றமனையியார் அவருடைய மலர்ந்த முகத்தைக்
ண்டு அவனாவணங்கி அடியாருடைய செய்கையை வினாவி அவர் மனை
வியாரை நோக்கி ஒருகுடிக்கு ஒரேசிறுவனாகி ஐந்துவயசு உடையனுமாய்
அவயவப் பழதில்லாதவனுமாய் இருக்கும் பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோ
டு தாய்பிடிக்கத் தந்தையரிந்து சமைத்தால் அமுதுசெய்தற்கு உடன்பட்ட
னர் என்றார். அப்பொழுது மனையியார் அவவடியவா விரும்பியபடி அமுது
செய்யிக் குடும் பொருட்டு ஒருகுடிக்கு ஒருவனுஞ் சிறுவனைப் பெருமாறு எ
ங்கனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என் பிராணநாயகியே இத்திறத்து
ச் சிறுவனா வேண்டிய நிபந்தனைகளைக் கொடுத்தால் தருவாருளாயினும்
நோகின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுச் தந்தையாரோ இல்லை இனித்தா
ழாமல் நாம்பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம் என்றார்மனையியார் அதற்
கு இசைந்து எங்களைக் காக்கும் பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்
ளிக்கூடத்தி வின்றும் அழைத்துக்கொண்டு வாநம் என்றுசொல்ல சிறுத்
தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு வினாந்து சென்று
தம்முடைய புதல்வராயே சோளத்தவனா எடுத்துத் தோண்டிமல் வை
த்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தார், மனையியார் எதிர்வந்து புதல்
வரைவாகி திரும்பஞ்சனமவாட்டிகேலஞ்செய்து நாயகர் கையிறகொடுத்
தார். அவா அடுக்களையிற் செல்லாது உலகத்தவர்கள் அநியாவண்ணம் ஒ
ர் மறைவீடத்திற் கொண்டுபோனார். அப்பிள்ளையைப் பெற்றதாயார் பா
த்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தார் தந்தைபார் புதல்வனா எடுத்து அ
வருடைய தலையைப்பிடிக்க நாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டுகால்களை
யும் தம்முடைய மடியிலே யிடுக்கி அவர்கைகள் இரண்டையும் தம்முடை
ய கைகளினாலே பிடிக்க அப்புதல்வர்தம்முடைய தந்தையாரைமிகமகிழ்க்கின்
றனர் என்றமகிழ்ந்துகைசெய்யு தந்தைதயார் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுத
த்தினாலே அவருடைய தலையை அநீதலாகிய அரிய செய்கையைச் செய்
தார் அறுத்த தலையின் இறைச்சி நிறுவுமுக்குது ஆகாது என்று கழித்து,
அதனைமறைத்து நீக்கும்பொருட்டு சந்தனங்கையார் கையில்கொடுத்தும
ற்றையுறுப்புரளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்ப
ண்ணி, வேறுகறிகளும் அமைத்து சோறும் சமைத்து நாயகருக்குத் தெரி
வித்தார், நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருவகளிப்புடையாராகி, வினாந்து
சென்று நிறுவாத்தியின்கீழ் இருந்த வைவனாவணங்கி சுவாமி தேவரீர்
பிரியப்படி பாகம்பண்ணித்தென் எழுந்தருளியவந்து நிறுவமுதுசெய்தரு

பெரிய புராணம்.

னவ்வென்றும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்து அவரை விட்டுக்கு அழைத்
 துக்கொண்டு போய், ஆசனத்தில் இருந்தி அவருடைய நிருவாகிகளை ஜலத்
 தினால்விளக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தைத் கவகள் சிரசின்மேலே தெளித்து வி
 டெங்கும் புரோஷித்து, தூபதீபங்களாலே அருரசித்து வணங்கினார் மனை
 வியாராகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் பரிபலகதிருத்தி, அன்னமும் கறி
 யமுதும்படைத்தார் வைவார் அதைப்பார்த்து நாம் சொல்லிய முறையே
 கொன்ற பசுவினது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம்பண்ணினீர்? எ
 ன்றுவினாவ திருவெண்காட்டு நங்கையார் தலை நிறைச்சி மாத்திரம் திருவ
 முதுக்கு ஆகாது என்று கறித்தவிடே நாம் என்றார், வைவரை அதுவும் நாம்
 உண்பது என்றா அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டி மனைவியாரோடும் திகை
 த்து அயர சந்தனங்கையார் நான் அகக்கலை நிறைச்சியை அடியவர் அமு
 துசெய்யும்பொழுது நினைக்கவரும் என்று முன்னமே பாகம்பண்ணிவைத்
 தென் என்று எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து
 வாங்கிப்படைத்தார் அதன்பின் வைவரை சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம்
 தனியே உண்ணேம் சிவனடிபாடலை, கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்
 செய்ய சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் நருவமுதசெய்கற்கு இ
 டையூறு இதுவே என்றினைத விட்டுக்குப்புறத்திலே போய் சிவனடி
 யார்களைக் தெடிக்காணாது துக்கத்தோடு திருமயிவந்து வைவரை வணங்கி
 சுவாமி சிவனடியார்களைக்காணேன் அடியின் திருநீறு இடுவாணாக்கண்டு
 அன்னங்கொடுப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தி வைவரை சிறுத்தொண்
 டரை நோக்கி உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டார் உளபோ நீர் இருந்து உ
 ண்ணும் என்று சொல்லி பின் திருவெண்காட்டு நங்கையாரை நோக்கி, இவ
 ருக்குச் சோதங்கையுமபடையும என்று அருளிச்செய்ய அவரும்படைத்
 தார் சிறுத்தொண்டர் வைவரை உண்படவேண்டி உண்ணப்புகலும் வை
 வர தடுத்தருளி ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை உண்ணுகின்ற நாம் உண்ணு
 மளவும் தரியாமல் எப்பொழுதும் உண்கின்ற நீர் முன் உண்பது என் உம்
 முடன் உண்ணும் பொருட்டு உமக்குப் புத்தியான உண்டேல் அழையும் எ
 ன்றார் சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவனஉதவான் என்றுசொல்ல வைவர
 ி அவன்வந்தாற்றான் நாம் உண்போம் தெடி அழையும் என்றார் சிறுத்தொ
 ண்டர் தரியாது எழுதது மனைவியாரோடு விஷந்த விட்டுக்குப்புறத்திலே
 போய் புதலவனே வா என்று அழைக்க மனைவியாரும் நாயகதுணியில் நி
 ற்பாராகி சீராளனே சிவனடியார் அடியெங்கள் உய்யும்பொருட்டு உணு
 ண்ண உன்னை அழைக்கின்றார் வானது அழைக்கார் அப்பொழுது அப்பு
 தல்வரை பரமசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கடத்தினினது ஒடிவருபவ
 ர்போலவந்தார்.

நாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி நாயகர்கையிறகொடுக்க அவர் இனி
 ச் சிவனடியார் அமுதுசெய்யப்பெற்றோம் என்று மனமிகமகிழ்ந்து அப்பு
 தல்வரை வினாவிற்கொண்டு அடியவரை அமுதுசெய்ததற்கு உள்ளேவ

தீதார் அத்தற்குமுன் வைரவர் மறைத்தருள சிறுத்தொண்டர் அவனாகவு
கூறமையால் மனங்கலங்கித்திவைத்து விழுந்தார் கலத்திலே இறைச்சிக் கதி
யமுதைக் காணமையால் அச்சமுற்றார் வைரவர் அடியேவன் உய்யும்
பொருட்டுத் திருவமுதுசெய்யாமல் எங்கெனினித்தனரோ என்று தேடி மய
க்கங்கொண்டு புறத்திற்கெல்ல அச்சிறுத்தொண்டர் செய்தது நிஷ்டதானு
ட்டானமாயினும் அவர் சிவானந்தானுபவ மேலிட்டு நிமகையால் கருவிக்
ரணங்கள் தற்போதச்சிவிப்பாய் கின்றுசெய்யாது சிவபோதச்சிவிப்பாய் எ
ழுந்து செய்தலையற்றி அதனை விசிகதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய
பாமசிவன் அரிபிரமேசுரராஜ தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்சேவித்
த உமாதேவியேரிடம் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியோடும் இடபாருடாய் ஆ
காயத்திலே தோன்றியருளினார். சிறுத்தொண்டரும் மனவியாரும் புதல்
வரும் தாடியாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து, ஆனந்த அரு
விசொரிய எனும்பும் மனமும் நெக்கு நெக்குருக பரவசமாய் விழுந்து நம
ஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியுந் தர்களாகி கின்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினா
ர்கள் பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியும்
அவர்கள் நால்வரையும் தங்களை எக்காலமும் பிரியாது வணங்கிப் பேரின்ப
ததை நுகர்த்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டு உடன்தொண்டு திருக்கை
லாசத்தை அடைந்தார்கள்.

உ

சிவமயம்,

முப்பத்தெட்டாவது

கழற், பறிவார்நாயனார் புராணம்.

காவலம் கொடுத்தார் கொடுக்கோளூர்ம் கொக்கழறியவையறிந்த
கோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், மாவலாகோணன்பாடிச் செரென்னேற
வின்னுவுரும் வண்ணெனையந்தகோற், பாவலர்கோப்பாணபத்திரனல்வா
ய்தபரம்திருமும்வாக்கிப்பாணிகோவெம்மீன், மெய்யகோவான்குக்கு
தினாவைத்தவிர்கோ வெவ்வாயா ஸ்ரீசேரர்கோவெ.

10 ல்லாம். இரண்டு தானியாகிய மகோதை என்னும் பெயரையுடைய பொய்க்கோளுரிலே சேர்ந்திருப்பதில் பெருமக்கோதையார் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு சமீபத்தார் சைவவெறவாழும்படி அவதரித்தார். அவர் பானியதசையிலேதான் வியாதி பிண்டியிலும் வரும் சன்னவையாக்கியும் தன்னுடைய தேகத்தோடித்ததைக்கண்டு வரும் தேகவையாக்கியும் சகல சமீபத்துக்களையும் குறைவற அனுபவித்து இனிப்போதும் எ

ன்று வரும் ஐசுவரியவைராக்கியம் ஆன்மிக தைவீர உற்பெளதிகங்களினு
லேவரும் பிபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைத் தேடுதலினாலும் காத்தல்
னாலும் கள்ளர்கொண்டு போதலினாலும் உண்டாகுந் துக்கம் பற்றுவரும் து
ரவியவைராக்கியம் மாதாப்பிகர ஸ்கிரீபுத்திர இஷ்டப்பந்து சினேகிதர்களைப்
பிரிந்த துக்கத்தினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்தகாலத்திலே துக்கத்துக்குள்
துவென்று வரும் சங்கவைராக்கியம் காழுகனையிருக்கிறவன் கான் மோகித்
கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்தலாயினும், தேகத்திலாயினும் வை
ராக்கியத்துக்கேதுவாகிய ஒரு தோஷத்தைக்கண்ட போதுவரும் ஸ்கிரீஸை
ராக்கியம் அன்னபாதிதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும் நேகம்செல்லா
து எத்தனைநாள் எத்தனைவகையாகப்புகித்தாலும் திருத்தியுடையது என்
றுவரும் போசன வைராக்கியம் தானத்துக்குப்போய்த் தள்ளுண்டதனால்
வரும் பிரதிக்கிரக வைராக்கியம் இகத்திலே இப்புடிப்பட்டதொரு ஏதுவும்
இன்றிப் பூர்வஜன்ம சிவபூஜாபுண்ணிய பூலத்தினாலே தேகாதியாகிய சர்வவ
ஸ்துக்களிலும்வரும் வைராக்கியம் என்னும் பத்துவகை வைராக்கியங்களு
ள் இறுதியில்நின்ற திருக்கேதுவாகிய உத்தம வைராக்கியத்தை உடையரா
கிய பரமசிவனுடைய திருவழியை அடைதல்வேண்டும் எனக்கருதி இராஜ
புத்திரருக்குரிய தொழில்களைச்செய்தல் இன்றிதிருவஞ்சைக்களம் என்னு
ம் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து பரமசிவன் ஸவதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் என்
று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தொறும் பிராமமுகூர்த்தத்தில் எ
ழுந்து ஸநானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ்செய்துசொண்டு திருந்தனவனம்
வைத்தல், பூசுதல்பறித்தல், திருமாலேகட்டல், திருவலகிடல், திருபெருக்
கிடல், திருப்பாட்டுப்பாடல் முதலியதிருத்தொண்டுமனைச்செய்வாராயினர்.

இப்படி நிகழ்காலத்திலே செங்குதற்பொறையன் என்னும் செர
மாராசனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அ
நித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்புப் பிறவித் துன்ப
ங்களும் அவன்செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே தோனன, அவை
தோனனவே நித்தியமாகிய மோகூத்திலே ஆசை உண்டாயிற்றுஅதனால்
அவன் பிறவிக்குக் காரணமாகிய விணமுப்பற்சிகளை விட்டு மோகூத்து
க்குத் காரணமாகிய யோகமுயற்கியைச் செய்யல்வேண்டும் என்று தெ
ளிந்து அரசியற்றுதலினின்றும் நீங்கி தவஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தபோவன
த்தை அடைந்தான். மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத்தெளிந்த திரு
வஞ்சைக்களத்திலே திருத்தொணவி செய்துகொண்டு இருக்கிற அச்சு
ரர் மரபிறகு முதல்வராகிய பெருமாக்கோதை யாரிடத்திலேபொய அவரை
வணங்கிநின்று இம்மலைநாட்டை நீடோ முடிசூடி அரசியறல்வேண்டும் என்
று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாக்கோதையார் இவர்கள்வாரத்தை இன்ப
மயமாகிய திருத்தொண்டுக்கு இஷ்டபூராய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே
கிறிதும்வழுவாது அரசியற்றுத் தற்குத் திருவருள் உளதாயில் இதனைச் சுவா
மிக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து அறிவேன்னெறு ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து
சுவாமியைவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய திருவருளினாலே அவ

பெரியபுராணம்

புடத்தேவைத்தபக்திவழுவது அபசியற்றும் சுத்தியையும் பாரும்பாவும் கழ
 னவைகள் அனைத்தையும் அரியும் அரிவையும் நாசமில்லாத மகாபராக்கிர
 மத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு ஈரியபடை வீரகனம் முத
 விய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று மமஸுகரித்துக்கொண்டு புறத்தனை
 து மத்திரிமார்களுடைய வெண்டுகொளுக்கு உடன்பட்டார் மத்திரிமார்க
 ள் பெருங்கனிப்புடையர்களாகி அவ்வா மஸுகரித்தார்கள் கழறிற்றறிவா
 ராகிய அப்பெருமாக் கோதையார் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் உய்யும்பொருட்
 டிச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூடி சிவாலயத்தை வலஞ்செ
 ய்து சந்திதானத்திலே விழுந்து மமஸுகரித்து எழுந்து யானைமேற்கொண்டு
 கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள்தாங் மகா அலங்காரத்
 தோடு கயிவலஞ்செய்தார். செய்யும்பொழுது ஒருவண்ணத்தோளிலே உ
 வர்ப்பொத்தம்மத்துகொண்டு தமக்கு முன்னேவாங்கண்டு அவனுடைய சரீர
 ம் மழையினாலேகரைத்த உவர் ஊறுப்பெற்று வெளுத்திருத்தலால் விழுந்
 தையுடத்துள்ளனம் செய்த சிவனடியாரது திருவேடம் போலுதலே உணர்ந்து
 அத்தகண்ணத்தலேதானே யானையினின்றும் இறங்கி, அத்தியந்த ஆசையோ
 டி விடைந்துசென்று அவனுடைய காலங்களில் விழுந்து மமஸுகரித்தார். உ
 டனே இவ்வண்ணை மணங்கலங்கி அவர் மமஸுகரித்தற்குமுன் அவனாம
 ஸுகரித்து அடியேனை யார் என்றுகொண்டது அடியென் அடி வண்ணன் எ
 னையுசொல்ல செயமானபெருமானாபனு நம அடிப்பன் அடிச்சேரன் தேவ
 ரீர் திருநீற்றுமேடத்தை சீராப்பித்தீர் வருந்தாவித் போம் எனது பொல்லி
 மமஸுகரி பண்ணினா. மத்திரிமார்முதலிய மமஸுகரும் சேரமான் பெருமா
 னாபனுடைய சங்கமாதம் மெலீடடைக்கண்டு ஆச்சரியம் பெறுகி சிசி
 ன்மேலே அஞ்சலி செய்து ஸுதேவதாம பண்ணினான். சேரமான் பெரு
 மாணாபன யானையொரு கரிஷிய வலங்கொண்டு மானிகவாயிலிலேபு
 குத்து யானையினின்றும் இறங்கு மண்டபத்தினின்றும் இறங்கி மண்டபத்
 தை அடைந்து சூரதமஸிங்கத்தாத்தில் ஏறி வெண்கொற்றக்குடை நிழ
 ற்ற வெண்சாமரம் வச்ச அரசர்கள் மஹாவி வணங்கித்துதிக்க விரிநிருத்
 தருளினர். இரங்கனம் இந்ந்து மஹாநிநெறியை நடத்தி எண்ணிறந்த அரசு
 ள்கள் நிறைகொணர அத்தும் இறந்தும் பகையை அறுத்துசைவசமய
 ம் அபிவிருத்தியாகுமாபடி அரசியற்றுவாராயினர். தில்லையின்கணுள்ள திரு
 ச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செங்குருள்கின்ற சபாநாயகரு
 டைய ஸ்ரீபாதமே தாமத்தேம பொருளுட தமக்கு உரிய பெருத்தனையும் எ
 ன்றுதெளிந்த மெய்யறிவிலே, அத்துருவடிவைய மிகுந்த அனர்பிலே சை
 வாகமவீதிப்படி எந்நாளும் அருச்சிப்புார் அருச்சேனமுடியிலே சபாநாயகர்
 அவரைத் தமது திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பிப்பார், சேரமான் பெருமா
 னாயினர் சிவனடியார்களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரி பெரிழ்கின்
 மவராகி பரமசிவனுக்கு உரிய பல யசங்களைச் செய்தார்.

இப்படி நிகழும் காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் விற்பிறுக்கும் சொக்கநாத சுவாமியானவர் தம்மை அன்பிடுனோரும் இசைப்பாட்டினாலே துதிக்கின்ற பாணத்திருநாக்குப் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவகுத்துச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, உனக்குப் பொன் இரத்தினம் பட்டாடை முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீவேண்டியபடி குறைவின்றித் தருமபொருட்டு நம்மென்பொழுதும் அன்புடையனாகிய சேரனுக்கு ஒகை நடுவையும் தாமதம்போய்வா என்று அருளிச் செய்து “மகிமலிபுரிசைவமாடக்கூடம், பதியிசைநிலவும் பானிவரிச்சிற கன்னம்பயில் பொழிலலவாயினமன்னியசிவன்யான்மொழி தருளுமாற்றம் பருவக்கொண் மூப்பதுயெனப் பாவலர்க்குரிமையினுரிமையி னுதவியொளிதிகழ் குருமாமதி நை குலவியகுடைக்கீழ்ச் செருசெருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்டானை, பண்பாலியாழியில் பாணபத்திரன் நன்போலென் பாலன்பன் நன்பாற் காண்பதுகருதிப் போத்தனன் மாண்பொருள்கொடுத்துவா விடுப்பதுவே”

என்னும் திருப்பாசுரத்தை வரைந்த திருமுகத்தைக் கொடுத்தருளி னார். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு அப்பொழுதே புறப்பட்டு கொடுங்கோளுரை அடைந்து மானிகைக்கு முன்வந்துசேரமா ன்பெருமானாபனுக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர் சிரசினமேலேகைகு வித்து மிகுந்த அன்பிடுனோரும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்து மானிகைக்குப்புறத்தில் வந்து பாணபத்திரரைப் பலமுறை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் என மதித்து திருமுகங்கொண்டு வீர்தீர் என்றார். அப்பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமித்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலே கொடுத்து வணங்க சேரமான் பெருமானாயினார் அச்சுனை முடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி மொழி துற ஆனந்த அருவிசொரிய பாவசமாய்ப் பூபியிலெவமுறை விழந்தார். திருமுகத்தைப் பலதரம் வணங்கி அச்சுனை வாசித்து திருவருளைத் துதித்து மானிகையினுள்ளே புகுந்து மந்திரிமார்க்களேநோக்கி நம்முடைய குலமானிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுவதையும் பொறி செய்து ஆளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வார்ப்புகள் என்று ஆளுஞாபிக்க அவர்கள் எறழிக்கொண்டு வந்து வணங்கினார்கள். சேரமான் பெருமானாபனார்பாணபத்திரருக்கு அந்தத்தனங்களை வெவ்வேறுக்காட்டி சுவாய் தேவரீர் இவைகளையும் யான் குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்ல பாணபத்திரர் தம்முக்குச்சேரமான் பெருமானாயினார் தந்தனங்களெல்லாவற்றையும் கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவனோடுக்கி சுவாய் அடியேன் எனக் குவேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் கொள்ளும்பொருட்டே சிவானுஞ் சுவாசையும் அருகதுப்பையும் விதுவரீடு கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்லி வணங்கினார். சேரமான் பெருமானாயினாரும் சிவானுஞ்சை மறுத்தற்கு

அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார். பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் மயன் குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனார். சேரமான் பெருமானையுநர் பாணபத்திரருக்குப் பின் கண்ணீர்சொரிய கைதொழுதுகொண்டு செல்ல பாணபத்திரர் கதாப்புறத்தில் அவரிடத்திலே விடை பெற்றுக்கொண்டுபோய் அடைந்தார்.

சேரமான் பெருமானையுநர் ஒருநாள் முன்போலப் பூஜாத்தத்திலே சபாநாயகருடைய திருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய மனமயங்கி அடியேன் என்னபிழைசெய்தேனோ என்றுபொருமி இனிஇந்தத் தேகத்தினால் அடையும் வேறன்பம் பாது என்று உடைவானே உருவி தமது மார்பிலே நாட்ட சபாநாயகர் வினாத்து திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பித்தார். உடனே நாயனார் உடைவானே அதற்கு நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரம் செய்து சுவாமி இந்திருவருளை முன் செய்யாதொழிந்தது என் என்றார் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நினைப்பிக்கும்பொருட்டு எதிர்த்திறநுளாது வன்றொண்டனாகிய சுந்தரன்கனகசபையின்கண்ணே மது ஆனந்த நிருத்தத்தை வந்து வணங்கிப்பதிகம் பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந் திருவாக்கை அருளிச்செய்தார், சேரமான்பெருமானையுநர் அடியார்களுக்கு இவ்வாறு அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என் என்று கனகசபையை வணங்கி வன்றொண்டனையும் தரிசித்தல் வேண்டும் என்று விரும்பி சுபநினத்திலேதிருவஞ்சைக்களத்தில் விற்றிருக்கும் படவிலைவணங்கி செனகனோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தம் செய்கின்ற சபாநாயகரை வணங்கி சிவனந்தக்கடவுள் அபிமுக்தி பொன்வண்ணத்தகரத்திபாடியருளினார். சபாநாயகர் அதற்குப் பரிசிவாகத் தமது குஞ்சிதபாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எதிரே கேட்பித்தார். சேரமான் பெருமானையுநர் காலத்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு அப்பதியில் இருந்தார்.

சிவநாளாயினின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தமமை எதிர்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்து அவரோடு கோயிலிற் சென்று வன்மிகநாதரை வணங்கி, திருமும்மணிக்கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய்ச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்து திருவந்தாடி பாடினார் அதன்பின் பாண்டிளாட்டிற் சென்று அன்னுள் மதுரை முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், படைநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்தித்து அழைத்துக்கொண்டு செ

ன்று தம்முடைய கொடுங்கோளுரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார்; ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி வன்மீகநாதரை நினைந்து உருகி திருவாரூர்க்குப் போய்மீடி எழுந்துசெல்ல சேரமான்பெருமானுணை பிரிவாற்றாதவராகி எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து போகாதபடிதடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமை கண்டு மந்திரிகளேக்கொண்டு தம்முடைய மாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின்மேலே ஏற்று வித்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச் சுவாமிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமானுணைத் தழுவி விடைகொடுத்துச் சென்று திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே விடைபெற்ற சேரமான் பெருமானுணை சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை மறவாத சிந்தையோடு கொடுங்கோலுருநிலே அரசுசெய்துகொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்னும் கொடுங்கோளுக்கு வந்து சேரமான்பெருமானுணை ரோடு இருந்தார் பலநாளாயினபின் ஒருநாள் சேரமான்பெருமானுணை ஸ்நானம் பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவருசைநகரத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசன் மெசெய்து திருக்கைலாசத்தில் இருந்து பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையானையின்மேல் ஏறி தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமானுணை நோ நினைத்துக்கொண்டு சென்றார் சேரமான்பெருமானுணை சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையசெயலை அறுந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில் நின்ற ஓர் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு திருவருசை நகரத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின் மேற்கொண்டு ஆகாயத்திற்கெல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக்கண்டு தாம் ஏறிய குதிரையின்செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதியருளினார் உடனே அந்தக்குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனைவலஞ்செய்து அதற்குமுன்னாகச் சென்றது சேரமான்பெருமானுணைருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற்கெல்லும் அந்தையனா தங்கண்ணுக்குப் புலப்படும் எல்லாவகாக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பிண்காணமையால் யிருந்த திடபத்தியினுடைய உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்களுக்கேத்தவையிழ்த்தி வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான்பெருமானுணைருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள் சேரமான்பெருமானுணைரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் திருக்கைலாசத்தின் தெற்குவாயிலுக்கு முன்போன உடனே குதிரையின்னும் யானையினுள்ளும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவண்ணாமலை நுலாயிலே அடைந்தார்கள், அங்கே சேரமான்பெருமானுணை தடைபட்டு நிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமி சந்திரதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக் கவாயித் தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு சேரமான்பெருமான் திருவண்ணாமலை நுலாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கின்றார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் சேரமான்பெருமானுணை உள்ளே அழைப்பிடுக அவர் வினாந்துவந்து சந்திரதானத்திலே நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார், பரமசிவன் திருமுதுவல்லுசெய்து இங்கே நாம் அழையாதிருக்க நீங்கள் தான் என்று அருளிச்செய்ய சேரமான் பெருமானுணை அரு

சுலிசெய்து கின்று சுவாமி சுந்தரமூர்த்திகுவாமிகளுடைய திருவழிகளைத்
துதித்து அவர் எறிய வெள்ளையானைக்குமுன் அவரைச் சேவித்துக்கொண்
டு வந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணைவெள்ளம் மூன்கொண்டு
புதுதலால் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன் இனி ஒருவிண்ணப்பம் உண்டுஅரி
பிரமேந்திராதி தேவர்களாலு முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்
படுதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர்மேல் அன்பினாலே தேவரீர்
துதிருவாரூர்கொண்டு திருவுலாப்பாடினேன் அதனைத் தேவரீர் கேட்குள
ல்வெண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தா அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்ச
பாசத்தடை சீங்கம்பகு வன்றொண்டனை அடைந்த சேரனே அவ்வுலாவை
ச்சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான் பெருமானாயினாரும் அ
தனைக் கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்கு அரளிசெய்து நம்முடையகணங்
களுக்கு நாதராய் இருவன்று சொல்லியருளினார், சேரமான்பெருமானாப
னார் சிவகணநாதராகி சுவாமியை சேவிப்பாராயினார் அவர் அருளிச்செய்
த்திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்றுகேட்ட மாசாத்
தரானவர் அதனைத்தரித்து இந்தக் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே
வெளிப்படச்சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும்பொருட்டுநாட்டியருளினார்.

உ
சிவாமயம்.

(முப்பத்தொன்பதாவது)

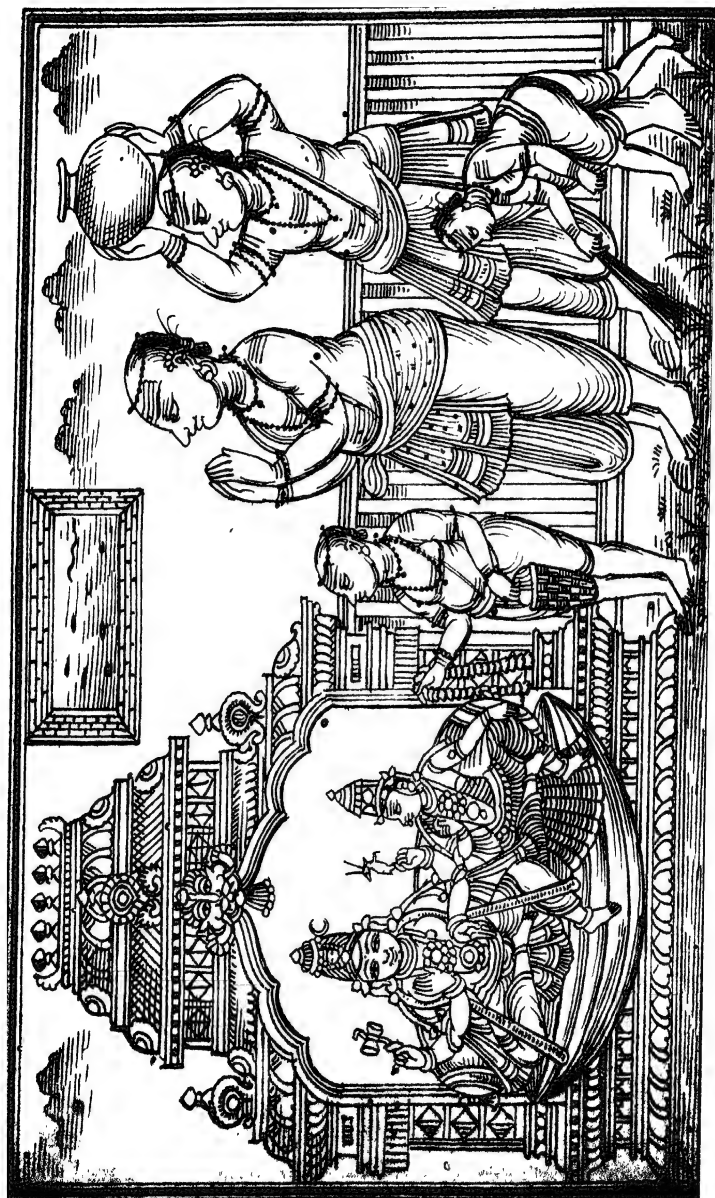
கணநாதநாயனார் புராணம்.

கத்தமலையுறக்காழிமறைசீயாரோத்துங் கணநாதர் திருத்தொணிக் கட
வுளர்க்கு, சந்தவனம்பலவமைத்து மலருங்கொயது நற்றமுஞ்சொற்றமு
னயந்துசாத்தி, வந்தவரைத்தொண்டாக்கிப்பணிகளப்புட்டி வாதுசெய்தவா
ரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி, புத்திமகிழ்ந்தானருநாகயிலமேவிப் பொருவி
ல்கணத்தவர்பாவல்பொருத்தினே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்கூலத்திலே கணநாதநாயனார் என்பவர் ஒரு
வர் இருந்தார் அவர் திருத்தொணியிப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினாலே தினந்
தோறும் திருப்பணிகளசெய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை
ந்தவனம் அமைததல் பூக்கொய்தல் திருமால்க்கட்டல் திருமஞ்சனம் எடுத்
தல் திருவலகிடுதல் திருமொழகிடுதல் திருவிளக்கேற்றல் திருமுறை எழு
தல்திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவாவருக்கு எ
ற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்
குவார கிருகந்தாச்சிரமத்திற் இருந்து சிவனடி பாகளை வழிபடுவார் சமய
குரவாரகிய திருஞானசமயந்தமூர்த்திகுவாமிகளைத் தினந்தோறும் மூப்பொ
ழுதினம் அத்தியந்த ஆசையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார் அந்தப் பூசாப
லத்தினாலே திருக்கைலாசவலையை அடைந்து சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பதாவது

கூற்று வநாயனரீபுராணம்

குன்றதபுகழாளர்களதைவேந்தர் கூற்றுவனார்மற்றலர்மன்கொண்டுசூடப், பொன்றமுமுடிவேண்டப் பிசியூவாழும் பூசுரர்கள்கொடாதகலப்புநிதனீந்த, மன்றிந்திருவடியேபுடி பாச்சுடி மாநிலங்காத்திறைவனுறைமாடகோயிற், சென்றசையுன்வணங்கிப்பணிகள்செய்து திருவருளாலமருலகஞ்சேர்த்துளாரோ.

களைத்தேவந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் நிர்ப்பஞாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர், சிவனடியார்களுக்குத்திருத்தொண்டு செய்பவர், அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையவராகி கஜரத்தரகபதாதி என்னும் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார், பல அரசர்களோடு யுத்தமசெய்து அவர்களையும்ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து அரசர் திருவில்முடி ஒன்று தவிர மற்றவைகள் எல்லாவற்றையும் உடையராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத் தமக்கு முடிசூட்டிமே பொருட்டு தில்லைவாழ்த்தணர்களை வேண்ட அவர்கள் நாங்கள் சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடி சூட்டோம் என்று மறுத்து தங்கருள் ஒநருடியை முடியைக்காத்துக் கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப் போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனத்தளாந்து சபாநாயகரைப் பணிந்து அந்நிறைகள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையே முடியாகத் தந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வித்திறை செய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொட்பணத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினார். கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் விற்றிருக்கின்ற முக்கிய ஸதலங்கள் எங்கும்சென்று வணங்கி திருப்பணி என் செய்து சிவபதம் அடைந்தார்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது.

பொய்யடிமையில்லாத

சுருக்கம்.

நாற்பத்திராவது

பொய்யடிமையில்லாத புலவர் புராணம்.

பொய்யடியாகுகழிலரொடுபரணாகப் புலவார்பொறபார்கலைகள் பொருத்தவையிசு, செய்யுளிடவளராசுமனாநல்ல சித்திவித்தாமெனத்தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுடையதொடைகளெல்லாமன்று ளாடன்மே விபகோனி நுதாளில்விவச்சாத்கக், கையுடையஞாலிணராய நுளான்மேலைக் கருதரியவமருவகங்கக்கொண்டாரே.

பாண்டிநாட்டிலே சிறந்து விளங்குகின்ற துவாகசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரியிலே சொக்கநாத சுவாமியி த்திலே சதாரமாய் இரண்டுசான் அளவினதாடி மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழும் வளர்த்து இருத்தத்துடங்கொடுக்கின்ற சம்பப்பலகையைப் பெற்று அகலில் இருந்து தமிழ்மொழியை வளர்த்த கடைச்சங்கப்புலவர்கள் கலீலா, பரணர், நுகிரர், முதலாக நாற்பத்திராண்டின்மர். அவர்கள் விபுநிநுத்திராகூல தாணர்களாம் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜபமர்களாகி அகத்தியம், தொல்பாட்டியம் என்னும் இலக்கண நூல்களின்படி ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்திரம் என்னுமநாறகவிடளி னாலும் அத்தியத்த மெய்ப்பதத்தியோடு பரமசிவனையே பாடி பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெயர் பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்.

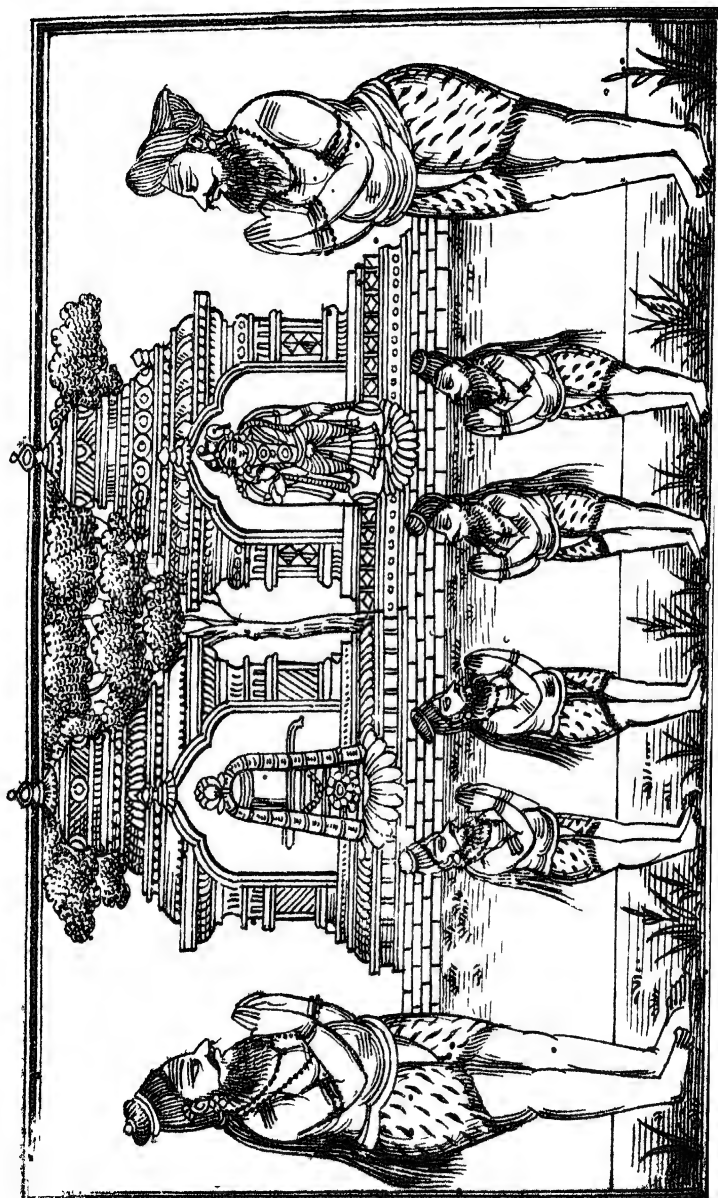
உ

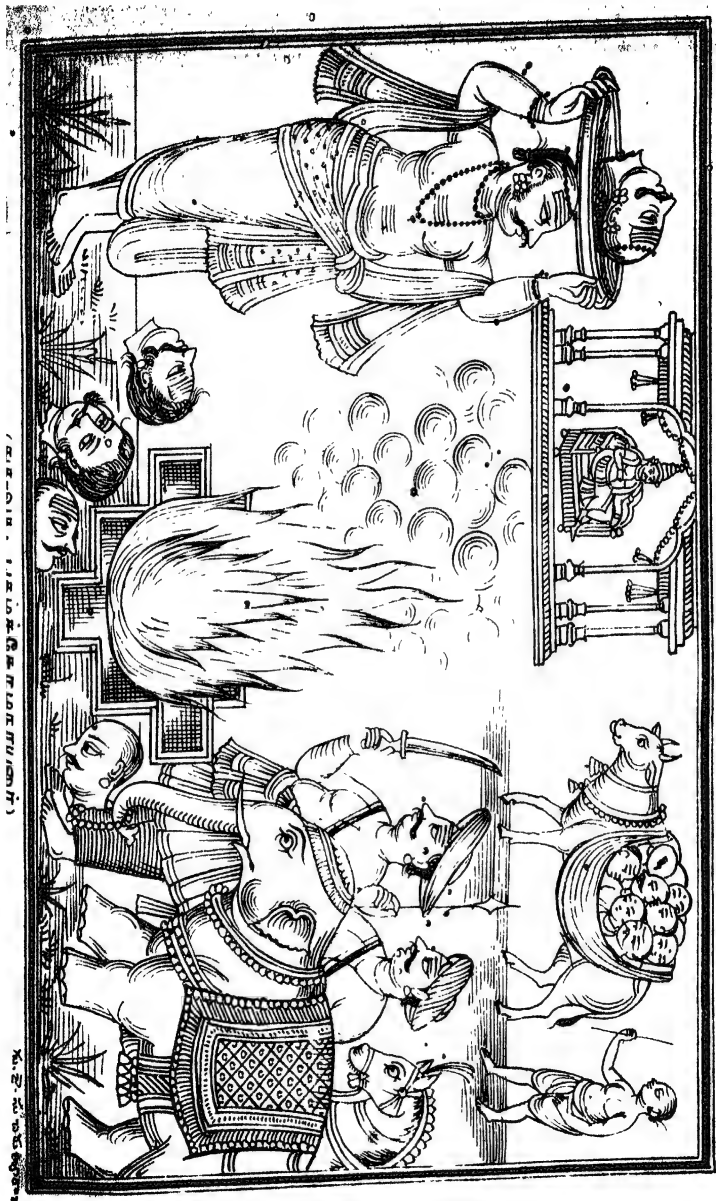
சிவமயம்.

நாற்பத்திராண்டாவது.

புகழ்ச்சோழநாயகர் புராணம்.

பொழின்மருவுங்கருஞர்வாழ்புகழார்சோழர் போதகம்போலென்னுயிரும்பொக்குமென்றே, யழலவிராவள்கொடுத்திரானதிகைமான்மே லட

ந்தபெருப்படையேவ வவர்கொண்டெய்த, தழல்விழிகொடலைகாண்பார்
கண்டதோர்புன் சடைத்தலையெழுந்ததலையாறழந்துவாங்கிக், கழல்பாவி
யதுசிரத்தினேந்திவாய்த்துணன்முழங்கியிறவனடிக்கைக்கொண்டாரே.

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒரு
வர் இருந்தார். அவர் மந்தை அபசர்கள் பணிகேடக உலகம் தம்முடைய
செங்கொலின்முறை நிற்க வைவசமயம் தழைக்க, அரசியற்றினார். சிவால
யங்கள் எல்லாவற்றிலும் நித்திய கைத்திருங்களை வழுவின்றி நடத்துவிட்ட
பார். சிவனடியார் ஒருக்கு வேண்டவனவற்றைக் குறிப்பறிந்துகொடுப்பார்.
இப்படி யிருக்கும் நாளிலே கொங்குபுதலிய குடதேசங்களின் அரசர்கள்
தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள் குலத்தார்களுக்கு உரிய கரு
வூர என் றும் நிராஜநாயகியிலே அரசரினமர் சுற்றத்தோடு வந்தனைந்தார்.
அங்குள்ள ஆண்டி என்றும் நாயில் இருக்கின்ற பாலவின் வணங்கி,
மாளிகையிலே புகுந்து அந்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் விற்றி
ருந்து குடதேசத்து அரசர்கள் கொண்டாந்த திறைகளைக் கண்டு அவர்களு
க்கு அருள்பிரிந்து மந்திரிமாரை லோக்கி மம்முடைய ஆளுநாசகரத்துக்
குடியையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணாககள் உளவாகில்தெரிந்துசொ
ல்லுங்கள் என்றார். இப்படி நகரமும் நாளிலே சிவகாமியாண்டார் கொணர்
கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதையு தம்முடைய யானையையும் ஆதோணர்களை
யும் கொன்ற எறிபத்த நாயனரை அணைந்து என்னையும் கொன்றாறும் எ
ன்று தமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கின
ர். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழ நாயனரை வணங்கி திரைகொணராத அரச
ன் ஒருவன் உள்ளே என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறு
வல் செய்து அவனையாவன் என்று வினாவு மந்திரிமார் அவன் அநிலை என்
பவன் அவன் சமீபத்திலே உடையானைதான்ள்ள நிரூபவனென்றார்கள். அ
துகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நீங்கள் படைகொண்டு சென்று அவ்வாணத்தைத்
துள்ளாப பறந்து வர நீங்கள் எனும் ஆளுநாயிக்கு மந்திரிமார் செனை
யோடு சென்று அம்மலையாணப் பொடிபடுத்து அதிகனுடைய செனைகளை
வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி ஒடிப்போய்ச் சுரத்தில் ஒளித்துவி டான.
புகழ்ச்சோழமுடைய படைவீரர்களிறபவர் அதிகனுடைய படைவீரர்களி
ன் தலைகளையும் மறவர்கள் நிதர்க்குவைகளையும் யானை குதிரைகளையும்
கொண்டு மந்திரிமாரோடு கருவூரிலே வந்து சேர்த்தார்கள் புகழ்ச்சோழ
நாயனா தமக்கு முன்ன படைவீரர்கள் கொண்டுவித்த தலைக்குவகைகளுள்
ஒருதலையின நடுவிலே ஒரு புன்சட்டையைக் கண்டார். கண்டபொழுதேதெ
ங்கி மனங்கலங்கி கைகொழுது பெரும் பயத்தினுடனே எறிசெனைய ஆத்
தலையிற் சலையைத் தெரியப்பார்த்து கண்ணீர்சொரிய அழுது நான்கை
வகெற்றியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றப்படி மிக அழகிது சலையுடைய
யைவார் பரமசிவன் அருளிச்செய்கமெய்க்கெழ்வையெக்கண்டவர் அவருடை
யசடைத்தலையைத்தாங்கிவரக்கண்டுமீத்பாதகனாகியநாணயியைத் தாங்
குதறகு யுருந்தேனோ என்றுசொல்லி ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து மந்திரிமா
ரை லோக்கி யூயையக்காத்து அசளித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு
செய்யும்பொருட்டு என்னுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டிங்கள் என்று வி

பெரிய புராணம்.

தித்து அதனக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்து விழுதியை உத்துள்ளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தைஒருபொற்கலத்தில் எந்தி தம்முடைய திருமுடியிலே தாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்த னுணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை எடுத்து ஒதி அதனுள்ளே புகுந்து பரம சிவனது திருவடிநிலிலே அமர்ந்து இருந்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாமிபத்துமுன்றாவது

நாசிங்கமுனையையாதாயனார் புராணம்.

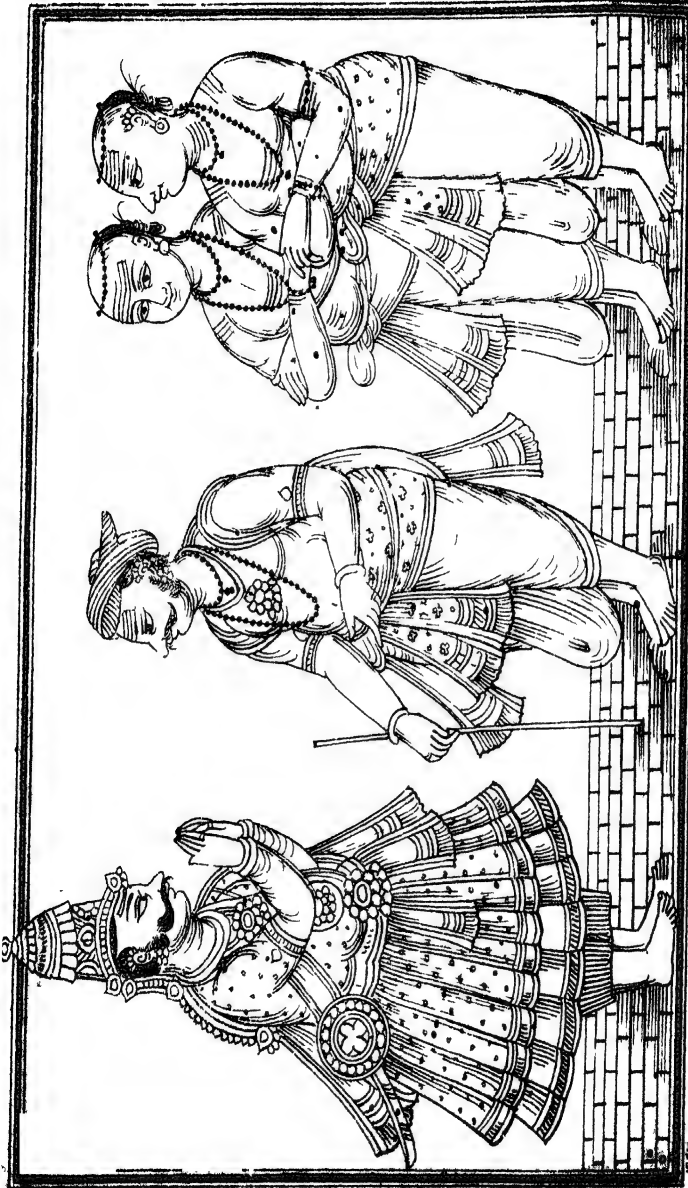

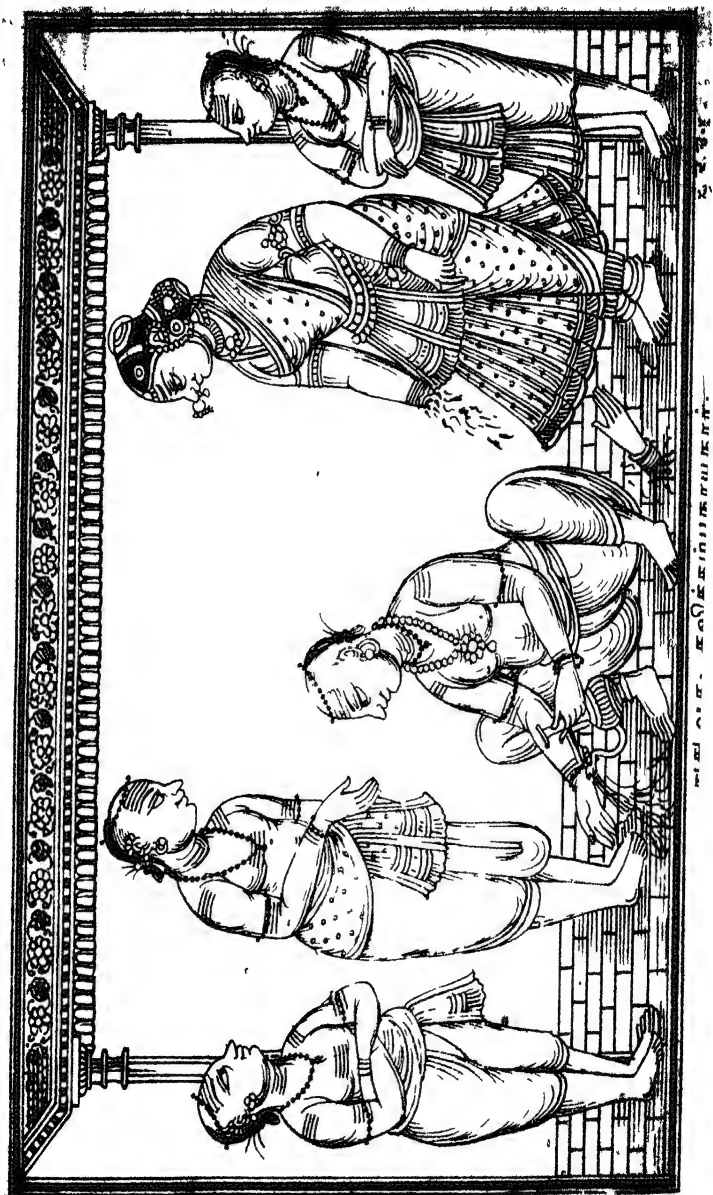
நாடுபுகழ் முனைப்பாடிநாடுமேய ராசிங்கமுனையர்புவிசயந்துமன்று, ளா மெவராநிலாகாளடியாக்கமபொ னமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீ றணிந்து தூர்த்து, வெடமுடையவாக்கிரட்டிச் செம்பொனீத்து வீடுத்தழகாராலயங்க ள்விளங்கச்செய்து, தோடலாதா நுடையபிரானருளையாளத் தோன்றினுரோ னையருளி னூன்றினுரோ.

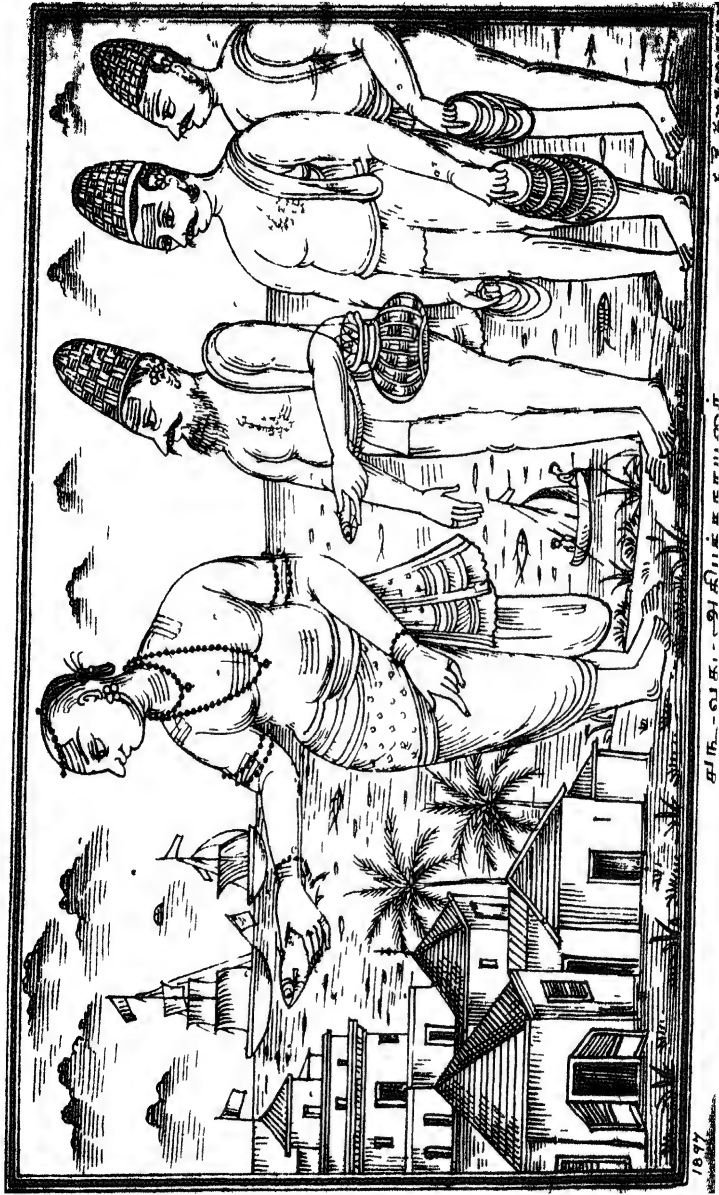

திருமுனைப்பாடி காட்டிலே ராசிங்கமுனையாய நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப் பெருமபெறு எனத்துணிந்தவா அரித்தியபும் துக்கமுமாகிய அசியறகையிலே வைத்தவிருப்பத்தாலன்று சாவானமாக்களும் சமசமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முதநயிர்பதத்தை அனை சல்வேண்டும் எனலும் பெருங்கருணையினுலே பலசத்துநாயுணைகளைக்கடந்து சைவவெறி வாழும் படி திருவாளையுன்னட்டு நீன்றி அரசர்வார். சிவாலயங்களுதோறும் நித்திய நைமித்தியங்களை ஒழுங்குபட்டி நடதுவிர்பார். திருவாநிலாக்கூத்தரத்தோறும் விசேஷபூசை செயவித்து தமமிடத்தில் வரும் சிவனடியார் சனைத் திருவமுது செயவித்து அவர்களுக்குத் தலர்த்தனியே தூறுபொன் கொடுப்பார். ஒரு திருவாநிலாக்கூத்தரத்திலே அப்படியே அடிபார்களுக்குப் பொன்கொடுக்கும் பொழுது தூர்த்தவெடமுள்ள ஒருவர் விழுதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவருடைய வடிவு இருந்தபடியைக் கண்டுபக்கத்திலுள்ளவர்கள் இகழ்ந்துஒதுங்க ராசிங்கமுனையாயா அதுகண்டு எதிரோ சென்று அவரை அஞ்சவிசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனாகிய உபசரித்து சிலம் இல்லாதவர்களாயினும் விழுதியை அணித்தவர்களை உலகத்தா இகழ்ந்து நாகத்தில் விழாவண்ணம் அவருக்கு தூட்டிப்பொன்கொடுத்து அவரை வணங்கி இன்சொற்சொல்லி விடைகொடுத்து அனுப்பினார். இத்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச் செய்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

சிறு - விக. - அரிசன கருவியுள்

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்துநான்காவது

அதிபத்தநாயனாற்புரணம்.

அலையாருங்கடனாகைநகருள்வாழுமதிபத்தாபாதவர்களதிபர்வேலை வலைவாரிவருமீனிற்றலைமீனிசன்வார்கழறகேயென்றுவிடுமரபார்பன் னாட் டலையானதொருமீனேசாரநாளுத்தந்தொழிலால்விடுத்துமிடிசாரச்செம்பொர் னிலையாருமணியந்தமீனென்றெய்தநீத்தருளாவிவைவனடிசேர்த்துள்ளார்.

சோழமண்டலத்திலே நாகப்பட்டணத்திலே சமுத்திர தீரத்திலே உ ள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர் குலத்திலே அதிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒரு வர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள் வலைப்படுத்துக் குவிக்கும் மீன்குவைகளைப் பெறறு வாழ்வார் சிவபத்தியில் மிகச் சிறந்தவ ராதலால் அகப்படும் மீன்களிலே ஒருதலைமீனே இது பரமசிவனுக்கு என்று மிகுந்த அன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டு வந்தார். ஒருநாளிலே ஒருமீனே வரினும் அதனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே விடுவார். இப்படி ஒழுக்கும் நாட்க ளிலே அடுத்தடுத்து அநேகநாட்களிலே ஒவ்வொரு மீனே அகப்படஅதனை க்கடலிலே விட்டுவந்தார் மீன் விடையினாலே மிகுஞ்செல்வம் மறுத்தமையா ல்தம்முடைய கிளைகள் உணவின்ற வருந்தவும் தாம் வருந்தாது பட்ட மீனே ப் பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படிநெடுநாள் வா உணவி ன்மையால் திருமேனி தளரவும் தம்முடைய தொழிலிலே நிலைநின்றமை யைப் பரமசிவன் அறிந்து அவரது அன்பெனனும அமுதை உணபாராயினு ன். இப்படி நிகழும்நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவ்வொரு மீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விடாமதிப்பில்லாத மகா திவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவ ரத்தினங்களாலே உறுப்பமைந்த அற்புத மயமாகிய ஒருபொன்மீனே வலைப் படுத்து களையில்ஏறியபோது அம்மீன குரியன் உதித்தாற்போல உலகமெ ல்லாம் வியக்கும்படி மிகப் பிரகாசிக்குக் கண்டு அதனை எடுத்து ஒருமீ ன் படுத்தோம் என்றார்கள், அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக் கண்டு இது இரத் தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொன்மீனாகலால் என்னை ஆட்கொண்டருளி யபரமசிவனுக்கு ஆதும் என்று கடலிலேவிட்டார அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாருடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள அதிபத்தநாயனார் ஆனந்தஅ ருவிசேரரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து சிபசினமேல் அஞ்சவிசெய்தா ன். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியார்வோரோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அ ருள்செய்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தைந்தாவது

கலிக்கம்பநாயனாற்புரணம்.

*கடவுளருட்கண்ணார்கள் பயிலுந்தொலலைக் கடந்தைநகர் வணிதர்கலி க்கம்பரன்பர்க், கடிமையுறவழுதளிப் பாடியுளங்கியருளரு வாயன்புரு னனைபவேத்தி, யிடையிலவாடியிணையும் விளக்காநிற்பவிகழ் மனைவிரக

மலியிரண்டுகையும், படியில்விழவெறிந்தவள் செய்பனியுத்தாமே பரிந்து
பிரிந்தானுளேபறலினோ.

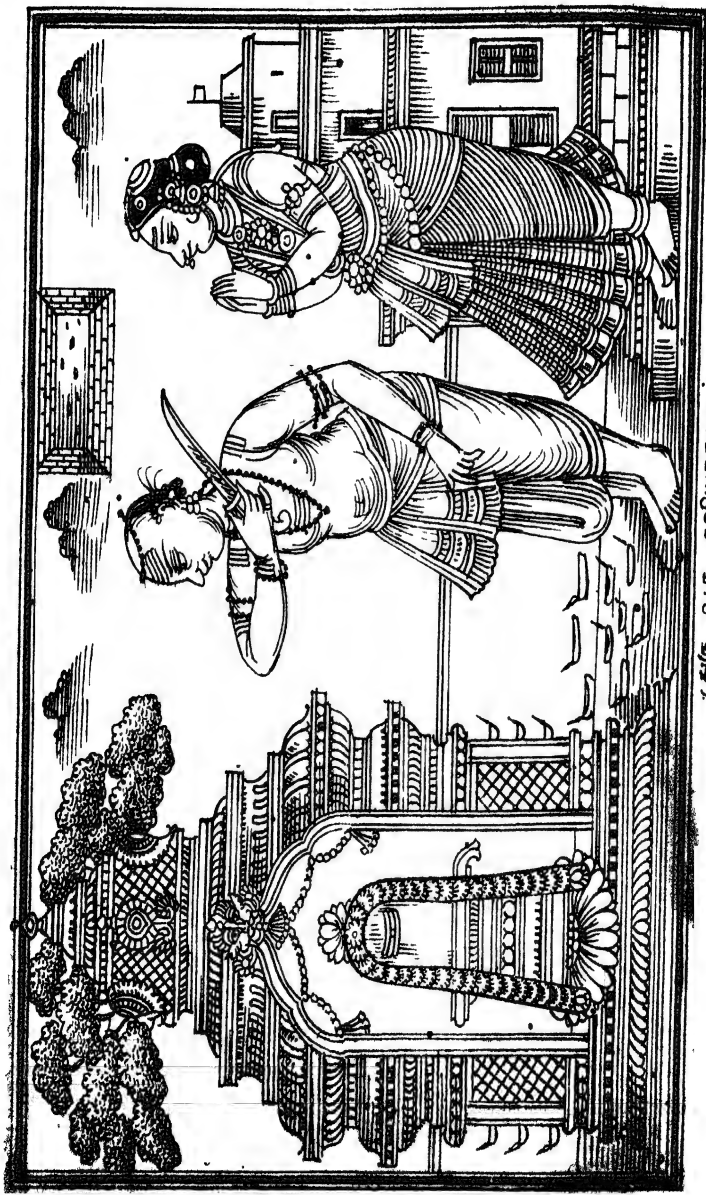
சோழமண்டலத்திலே பெண்ணாகத்திலே வைசியாகுலத்திலே கவி
க்கம்பராயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் உள்ள
துங்காமனைமாதம் என்னுங் கோயிலில் வீரறிருக்கும் பரமசிவனுக்குத்
திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவனின்கத்தைவழிபடினும் சிவனடியார்கள் வழு
படா தொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்டாலமாம் என்று சிவாகமம் செப்புதலா
ல்தினத்தோறும் சிவனடியார்கள் அத்தியந்த ஆசையோடு திருவமுதுசெய்
வித்து அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பா
ர். இப்படி ஒருகூடமாளிலே ஒருநாள் தமதுவீட்டிலே அமுது செய்பவந்த
சிவனடியார்கள் எல்லாயும் பழையபுறநாற்படி அமுதுசெய்யத் தொட
ங்குவித்தறகு அவர்களை முன்பு அழைத்து தமது மனைவியார் கரகநீர்வார்க்
க அவர்களுடைய திருவடியை விளக்கும்பொழுது முன்பு தமக்குப்பணியி
டைக்காராய் இருந்து பணியிலடைய வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவே
டம தாங்கிவர அவருடைய திருவடியையும் விளக்கப்புகுந்தார் மனைவியார்
இவர்களைவிடத்தலே பணியிலடக்காராய் இருந்துபோனவாபொலும். என்
று எடுத்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தாழ்க் கலிகம்பராயனா அதுகணி இ
வள் இருதச்சிவனடி யாருடைய முத்துபரிபைபத் குறித்து வெள்கி நிர்வா
ராதொழிந்தான் என்று துணிந்து வானைடுதது அமமனைவியார் கையிற க
ரகத்தவாங்கி அக்கையைத் தழ்த்துஅக்கரகனைடுத்துதாமே அவருடை
ய தருவடியை விளக்கி அத்தியந்த ஆசையோடுதாமே வேண்டுவனவெல்
லாம் செய்து அவவடியார்கள் அமுதுசெய்வித்தார். அந்நாயனார் பின்னும்
சிவகாலம் தருத்தொண்டின் வதிகின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறுவது

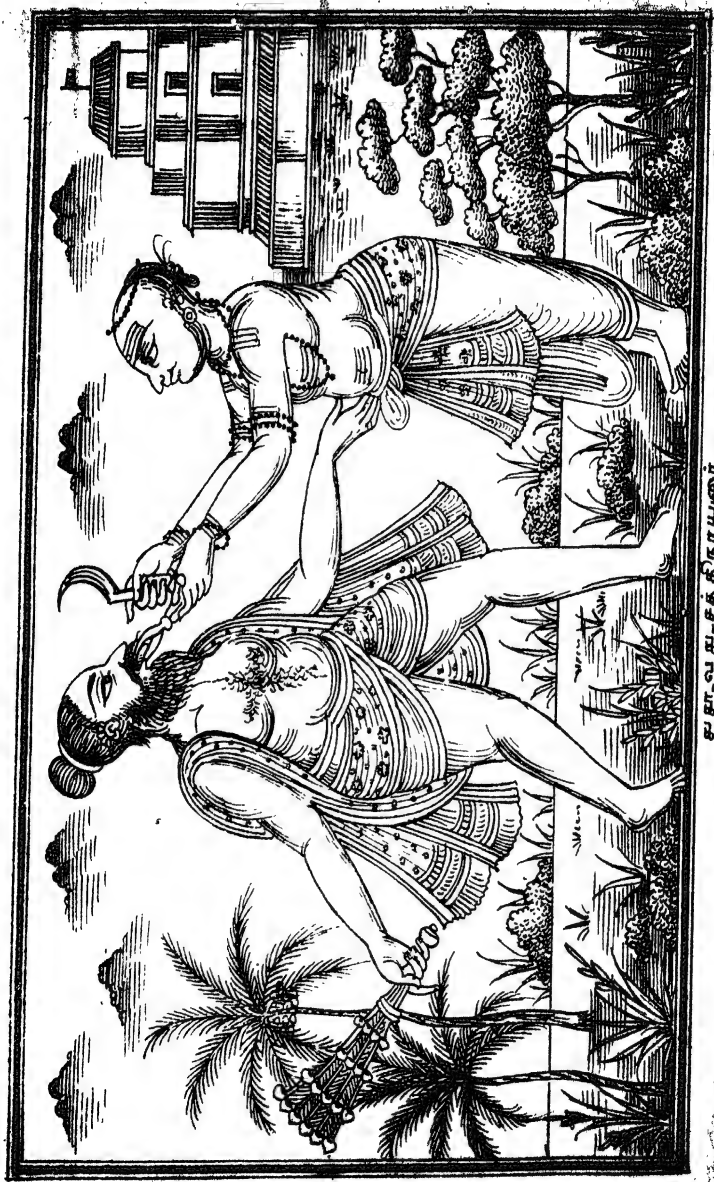
கலியநாயனார்புராணம்

தடமதில்குழொழியூர் நகருள்வாழுஞ்சக்காப் பாடியார்குலமெய்தத்
வமாயுள்ளார், படாபுழார் கலியனார்நதியுங் கூறறைப்பாய்த்தவர்க்கு விள
க்கெரிசுதும் பரிவான்மன்றோ, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க்கதுவு நேரா
துயர்மனைவியைக் கொள்வாருளருமின்றி, மிடறுதிரமகனிறைய வரியநாத
ன்வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண்மேலினோ

செய்யுதாயினர்.

செய்யுதாயினர்.

சுதா-வசு-சுத-திநாயகர்

தொண்டை மண்டலத்திலே திருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியாடியனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெருஞ்செல்வராகி செல்வநிலையாமையும் யாக்கைநிலை யாமையையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம் செய்தல் வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத் திருப்பதியில் உள்ளசிவாலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அலலும் பசுலும்எண்ணி மந்திருகளின்கு ஏற்றுவாராயினார். பரமசிவன்கெடுங்காலம் இத்தெண்டைச் செய்துவரும் அய்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிழர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம் எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர் தாம் வருமை எய்தியும் தமது மாதில் உள்ளோர்தரும் எண்ணெயை வாங்கிக் கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து கூலிபெற்று தாம்செய்யும் திருத்தொண்டை வருவாது செய்தார். சிலநாளாயினபின் அவர்கள்கொடாதொழிய அவர் மனந்தளர்ந்து தைவலினைச் செய்யும் இடத்திற்சென்று தொழிற்செய்து கூலிவாங்கி திருவிளக்கிட்டார். பின்னி அத்தொழில் செய்வோர்கள் பலராய்ப் பெருகினமையால் அத்தொழிலால்வரும்பேறும் கிடையாது முட்ட ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடைய மனைவியானா விற்பதற்கு நகலொங்கும் கூலிவாங்குவார் இன்மைபால் மனத்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்கு ஏற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப் பணிமாரில் நான் றெந்துவிடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு திரி இட்ட அகல்களைப்பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தை நிறைக்கும் பொருட்டு ஆயுத்தத்தினிலே கழுத்தை அறிந்தார். அப்பொழுது சிருபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் டேர்வந்து அவருடைய கையைப்பிடித்து அவருக்குமுன்னே இடபாருடராய்த் தோனதியருள அவர்தாம் உற்ற ஊறுநீங்கிசொசின்மேல் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு கின்றார் சுவாமி அய்யரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

செவ்வயம்.

உ

சிவம்மயம்.

நாற்பத்தேழாவது

சத்திநாயனார் புராணம்.

விநாயகநாயகரிடத்து வரிஞ்சியூர்வாழ்வேளாளர் சத்தியார்விமலர்ப்பாதத் துறியவர்களடிபரவு மொருமையார் நாவோ வாமேயைத் தெழுத்துமுனைக்குநீரா, ரிருளினிமடறுடைய பிரானடியார்தம்மை யிகழ்வார்தத்தன்

டாய்த்திடுக்கவாங்கி, யரியுமதுதிருத்தொழிலார்வுடையார்மன்றுளாய்சே
வழிநீழலடைந்துளாரோ.

சே1ழநாட்டிலே வரிஞ்சி ஐரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனு
டைய திருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாத பெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்
தார். அவர்சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதிகளுடைய காக்கை
கைத்தண்டாயத்தால் இடுக்கித் தமது கையுற் சதநிமினல் அரிதலாகிய
அபபெருமைத்திருத்தொண்டைநெடுங்காலமுன்பினே செய்துகொண்டு
இருந்து சத்திராயனார் என்னும் பெயரைப்பெற்று பரமசிவனுடையதிருவடி
நீழல் அடைந்தார்.

ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனார் புராணம்.

உ.

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது

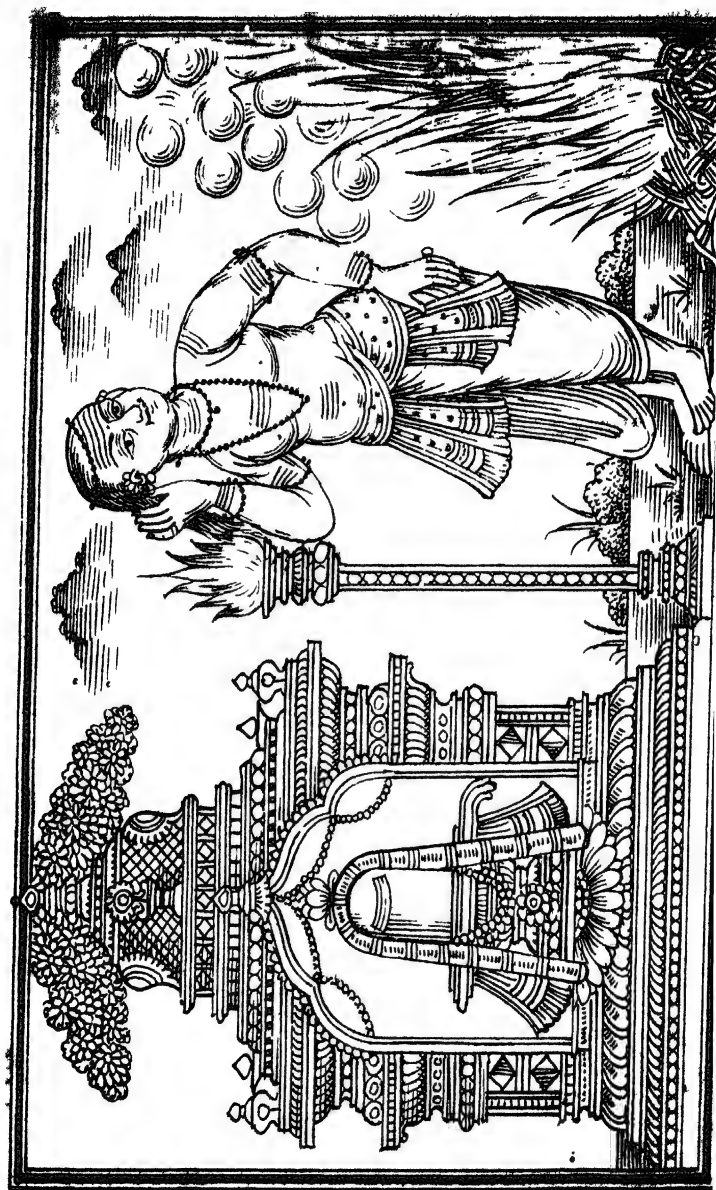
ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனார் புராணம்.

வையசிகழ்பல்லவர் தங்குலத்து வந்தமாமணிமா நிலமுழு துமிழ்ந்
துகாக்கு, மையடிகள்காடவர் கோனருளானூல்க ளறிந்தரசுபுரிந்திடு தல
மையுமென்றே, பொய்யனையவுடல் வாழ்வுகழியுமாறு பொருந்தியிடம்புகழ்
வெண்பாபுளியூர்மேவுரு, செய்யதிருவடி முதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினு
வெண்ணிகடபினாரோ.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவர் குலத்திலே
சைவத்திருநெறி வாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார்
ன்பவா ஒருவர் இருந்தார். அவர் எவவுயிர்களும் இம்மை மறுமை இன்பங்
களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் என விரும்பி பிறதேசங்களையும்
தமக்கு அதினைப்படுத்தி சைவம் தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணிசெய்ய
அரசியற்றினார். சிலகாலம் சென்றபின் அரசாட்டி துன்பமயம் எனக்கூறி
அதனை வெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்தியன்மேல் எ
ற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று
சுவாயி தரிசனம்பண்ணி திருப்பணிசெய்து ஒவ்வொரு திருவெண்டாப் பா
டினார். இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்
து சிவபத்ததை அடைந்தார்.

சுர-வது-ஐயபு-கன்கா-வாகோனயனார்.)

உ

சிவமடப.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது,

சுறைக்கண்டன் சருக்கம்

நாற்பத்தொன்பதாவது

கணம் புல்லநாயனார் புராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்று நெண்டாலவாழ்மிருக்குவேனாதிபொழில்
லார்சென்னக, கலைநிலைவாழ்பாழும் கணம்புல்லநாயனாரைப் புலிச்சரத்
தாற்குக்காதற்றிப் பிழைத்தாமிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக்கி
டவதுபுல்லநாயகத், தலைமையினெரிசொருவு மளவினுகன்றவாதவாழ் வ
ருளுந்தன்மையாடு.

வடவெள்ளாற்றிற்குத் தென்க்கரையில் உள்ள இருக்கு வேன்றிலேசி
வபத்தியிற் சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வரும் சுகிய ஒருவா இருந்தார் அவர்
செல்வம் பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவே என்று சிவாலயகத்தினுள்
ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவாராயினார் நெடுமகாலஞ்செ
ன்றபின் வருமை எய்திசிதம்பரநாத அலகனது சாபநாயகநாத தரிசன
ஞ்செய்துகொண்டு தம்முடைய வீட்டில் உள்ளபொருள்களை விற்று அங்
குள்ள திருப்புலிச்சரம் என்றும், ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றிவந்தார் இப்
படி ஒழுங்கும் நாளிலே வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம் புல்லநாய
கனை அரிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெறித்தார். அத
னால் அவருக்குக் கணம்புல்ல நாயனார் எனவும் பெயர் உண்டாயிற்று. ஒ
ருநாளி தாம்அரிந்து கொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படா தொழியவும் தம்மு
டைய பணிதவறாது அப்புல்லையே மாட்டிவிளக்கெறித்தார். புல்லு விளக்
கெறிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லும் போதாமையால்அடுத்
தவிளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது
பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்லநாயனார் சிவலோகத்
தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பதாவது

காரிநாயனாற்புராணம்.

ர்வருமாவோர்காரியரார் திகழ்தொண்டர்வண்டமிழ்து
நிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம்பெயராற்பாவிளபி மும்மைவேந்தராயு
முறைமுறையேமேவியங்க, னுரைத்தவுனாகையமாக்கியவர்பாலேயந்தவொ
ண்பொருளாலயங்களைக்கச்செய்து, தரைக்குள நுந்தவர்க்கேவறகமுன்
போற்றுந் தன்மையாலுள்சேர்த்தன்மையாரே.

திருக்கடவுரிலே தமிழ்மொழியிலே மகா பாண்டித்தியம் உள்ள கா
ரிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோ
வைபாடி தமிழ்நாட்டு முவேந்தரிடத்திலும் சென்று அவர்கள் மகிழும்படி
உரைத்த உரைகளை நயமாக்கி அவர்களிடத்திற் பெற்ற திரவியங்களைக்கொ
ண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்கு வே
ண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்து திருக்கைலாயமலையை மறவாத கருத்தி
னாரகி உலகம் எங்கும் தம்முடைய சிவகீர்த்தியை நிறுத்தி பரமசிவனது
திருவருளைப் பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடை
யப்பெற்றார்.

உ

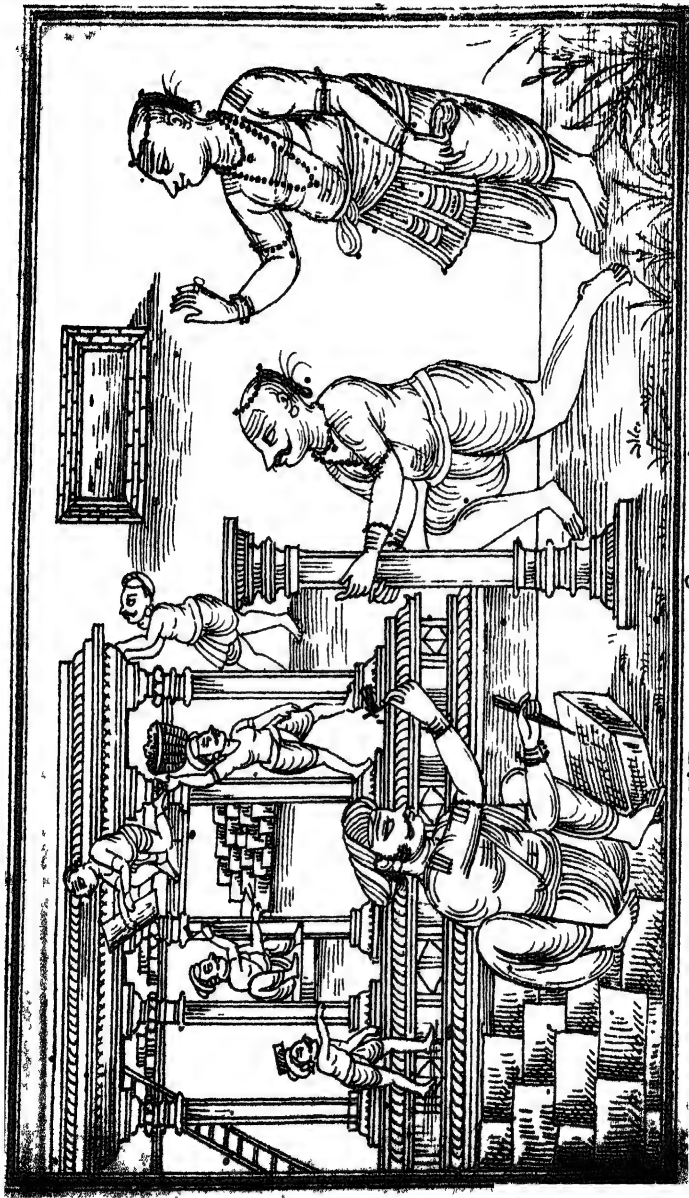
சிவமயம்.

ஐம்பத்தோராவது

நின்நசீர்தெடுமாறநாயனாற்புராணம்.

கன்னன்மலிசெல்வேலிக்கவினார்மாற் கவுரியர்கோனமனருதுகலக்க
மெல்லாம், பொன்னெயில்குழ்சிரபுரக்கோனையமாற் ரீப்புரிதமிழ்நாணி
ந்துபோற்ற்செய்து, மன்னுபுகழ்மங்கையருக்காசியாரா மலர்மாதாமணி
மார்பமகிழ்த்துமாற்றா, வெந்நீதல்கண்டரசுபிரிந்துகாழி வேந்தருள்சே
ர்ந்தபொருவிநலினாரே.

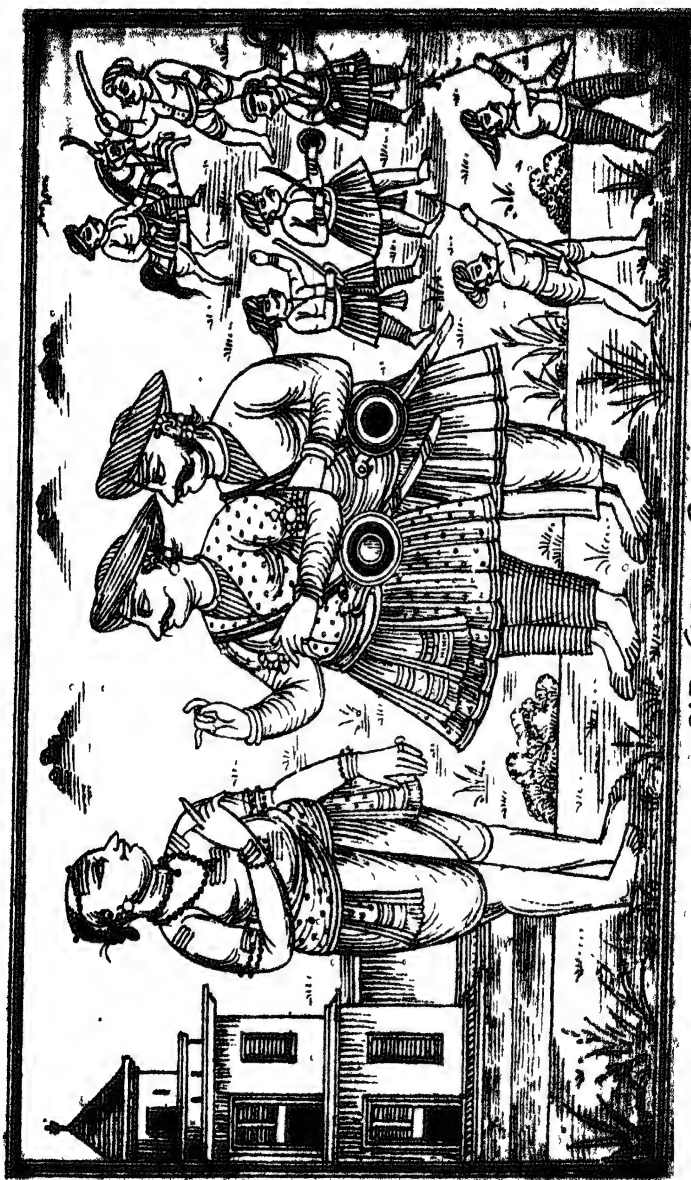
பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே கூன் பாண்டியர் என்பவர் ஒருவ
ர் இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்
கமாகிய ஆருகதமத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியா
ரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க் காசியாரை மனையியாராகவும் கு
லச்சிறையையனா மத்திரியாராகவும் பெற்றிருந்தமையால் சமயகுரவ
ராகிய நிருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூ
திசாத்தட்டு அவர் அருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று கூன்சியிர்ந்து
நெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர் பெற்றார் தம்மோடு பொருவந்த வடபுலத்
துஅசர்களைடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம் செய்துவெ
ன்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்
டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

சுக்-வது - காரிஞாயனார்.

மீனாட்சிபுரம் நாயகன்.

வத - முண்டியேவா

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்திரண்டாவது

வாயிலார் நாயனார்புராணம்.

ஞாயிலார்மதிற்றெண்டைநாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலாபுரியின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மலைவில்லானடியேபோற்றி மரவாழைதலை நின்றமகமேசெம்பொற், கோயிலாவுயர்ஞாநம்விளக்காரீராக் குலவியவாந், ந்தமன்பேயமுதாக்கொண்டு, தாயிலானிருசரணநிகழவேத்துத் தனமையா ரருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

தொண்டைநாட்டிலே மயிலாப்பூரிலே வேளாளாகுலத்திலே வாயிலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுது ம் மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி ஞானமாகிய திருவிளக்கை ஏற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டி அனபாகிய அமுதத்தை நைவே தனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையை நெடுங்காலம் செய்துகொண்டிருந் து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

முனையவொர்நாயனார்புராணம்.

பொன்னிவளந்தருளட்டுப்புக்கழநீரீழ் பொருவிறிருமலிவேளாண் டொனமையிக்கர், முன்னியவர்முனையவொருவரிகலார்பொரின் முரணழிவா தமக்காமொழிந்தகூலி, மன்னுநிதிகொண்டசயங்கொடுத்துவந்த வளாபொ ருளாவிதைவனடிவமுலாவனபர்த், கனனமவந்சையின்மிகமியசையநல்கு மன்பர் துன்பமலையயாவுகன்றுளாரே.

சோழநாட்டிலே திருநீரிலே வேளார்குலத்திலே சிவனடியார்களிடத்தே மிகுந்த பத்திஉள்ள ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவர் சத்தனார்களு டைய போழுதியிலே தோற்றவர்கள தம்மிடத்தில் வந்து கூலிபேசினால் அவர்களுக்காகப் போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள்சம்பாதித்து சி வனடியார்களுக்குச் சென்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்து அவர்களைத் திருவ முதுசெய்வித்துக்கொண்டு இருந்தார். அதனால் அவருக்கு முனையவொர்நா யனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர் நெடுங்காலம் இவ்வருமை யாகிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

கடல்குழந்தைசருக்கம்.

ஐம்பத்து நான்காவது

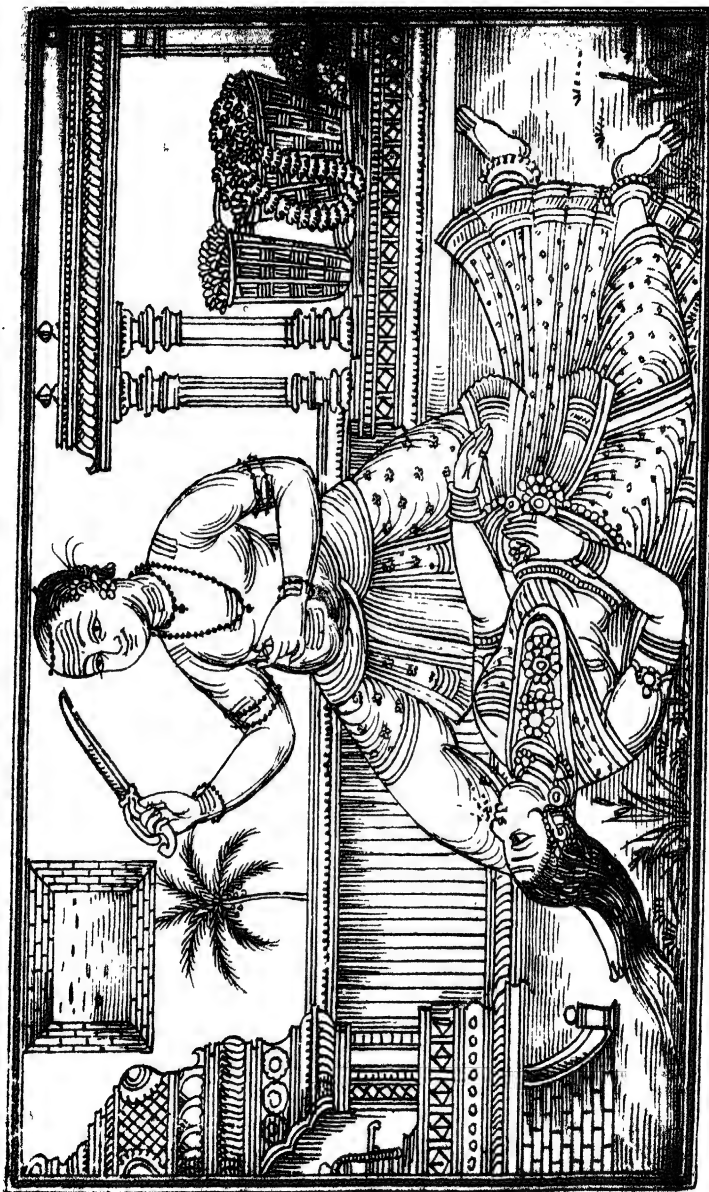
கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

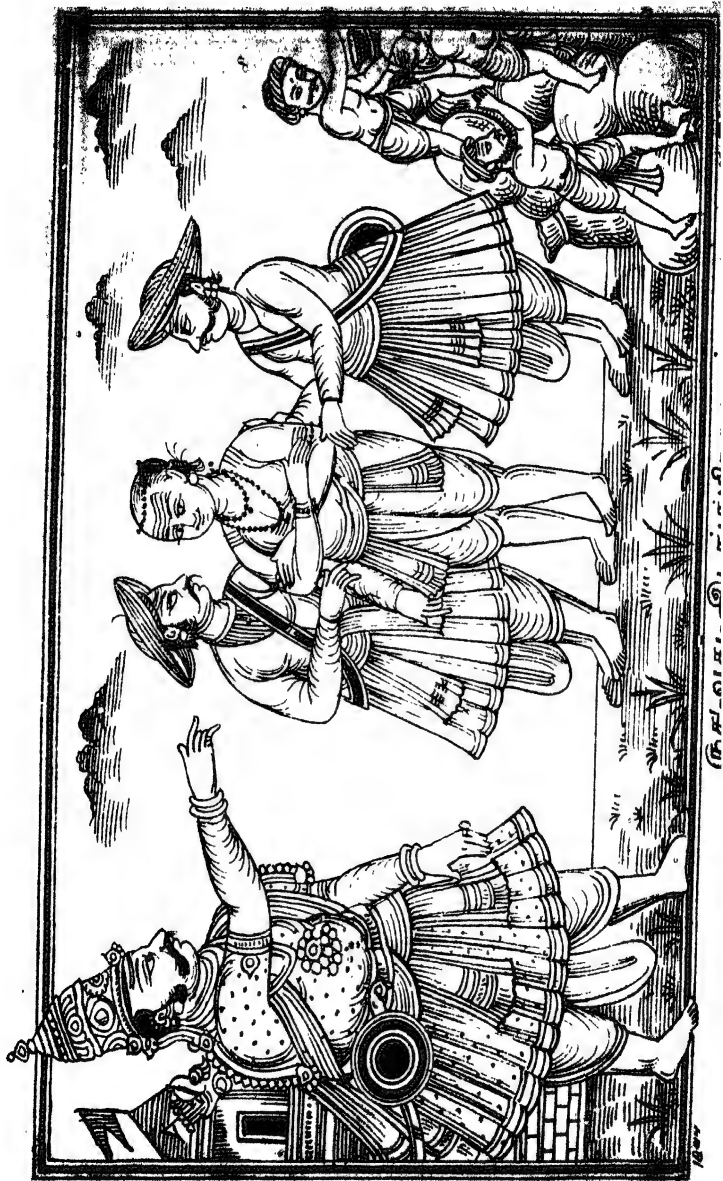
கடலவந்தஞ்ஞவந்தகழலாசிங்கர் காதன்மிருதேவியுடன்காவலர், ராடவலபெருமானைப்பணிவாங்கொரகன்மமலர்தனைமோத்தவரிவை முக்கைச், செடுடையசெருத்துணையாரியக்கேட்டுத் திறவரசர்மலரெடுத்தெங்கையன்றே, குடகழுகைகடித்துஞாலங்காத்த நாய்மையாராள் சேர்த்தவாய்மையாடு.

கடலவர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளையென்றமற்றொன்றையும் ஆறியாத கழற்சிங்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினால் வடபுலத்தரசர்களைப் பாரிலே வென்று அவர்கள் நாடுகளைக் கவர்ந்து எங்கும் சைவசமயம் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார் இப்படி ஒழுங்கும்பாளிலே மாதேவியொடுசிவஸ்தலங்கள் தோறும்சென்று சுவாமியாரைப்பணித்திருத்தொண்டு செய்வாராகி திருவாரூரை அடைந்து கோயிலில் பாவேசீர்த்து சுவாமியை வணங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய மாதேவியைப்பிடி வலருசெய்து அங்குள்ளிசிறப்புள்ள எல்லாவற்றையும் தவிர்த்துக்கொண்டுவந்து திருமாலையுட்கும் மண்டபத்தின்பக்கத்தில் விழுந்துகிடக்கொரு புதுப்பூவைஎடுத்தமோத்தான். உடனே செருத்துணைநாயனார் இதனைப்படிப்பமண்டபத்துள்ளிடுத்துவிடாதான் என்று நினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவனைக் கூத்தலிலேபிடித்து இழுத்து விடுத்தி அவளுடைய முக்கைப் பிடித்து, கத்தினாலே அரிந்தார் அவள் சோரந்து புலம்பினாள். அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனாரும் சுவாமியரிசனஞ்செய்துமொண்டு அவருக்குச் சமீபத்திலிவந்து அவனைப்பார்த்து யிகக்கொடுத்து சிந்தும் அஞ்சாமல் இரத்தக்கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தவர் யாவர் கீன்றுவினாவ பொருத்துணைநாயனார் இவள் சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோத்தமையால்நானே இப்படிச் செய்தேன் என்றார். அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனார் அவரை நோக்கி புஷ்பத்தை எடுத்தகையை யன்றோ முன்னுணிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி கட்டிய உடைவானே உருவித் தம்முடைய மாதேவியைபுஷ்பமெடுத்த கையைத் துணிந்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரியொழிந்தார்கள் இவ்வறிய இருத்தொண்டைச்செய்த கழற்சிங்கநாயனார் நிகழ்காலம் சைவவெறியினைத்தொங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிகளில் அடைந்தார்.

ருக்-வது-கழ்சிங்கநாயனார்.

உ
சிவமயம்.
ஐம்பத்தைந்தாவது
இடங்கழிநாயனாற்புராணம்.

கோனாடுக்கொடும்பாளூரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவரிடங்கழியார்கொங்கிற்செம்பொ, இனைற்றர்மன்றின்முடம்பொன்மேய்த வாதத்தன்மாபோர்நெற்கலர்ந்தோரன்பர், போகாட்பணிஞளின்கட்காவலாளர் புரவலர்முன்பொணரவவர்புகலக்கேட்டு, மாணேற்றாடியாரோகொள்கவென்றுவழங்கியரசாண்டருளின்மன்னினுமே.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர்குலத்தலைவனகரபையின் முகட்டைக் கொங்கிற்செம்பொன்னுல்வேழந்த ஆதித்தன்குடியிலே இடங்கழிநாயனா என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவநெறியும் வைதிக நெறியும் தழைக்க சிவாலயங்கள் என்கும் நித்திய நாயித்தியங்கள் சிவாகமவிதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங் காலத்திலே சிவனடியாகளைத் திருவமுது செய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் என்கும் அகப்படாமையால் மனந்தளர்ந்து மகேசுரபூசைமேல் வைத்த அத் தியந்த ஆசையினால் விழங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இது என்பது தெரியாமல் அவனிடங்கழிநாயனாடையபண்டாரத்திலே நெற்கூட்டுநிலாகள் நெருங்கிய கோட்டகாரத்தில் அத்தராத் திரியிலே புகுந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு அவரைப்பிடித்து இடங்கழி நாயனாருக்குமுன் கொண்டுவந்தார்கள் இடங்கழி நாயனார் அவவடியாரைப்பார்த்து நீர் என் நம்முடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்தீர் என்றுவினாவ அவடியாவர் நான் சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற்குப் பொருள் இன்னமையால் இங்ஙனம் செய்கேன் என்றா இடங்கழி நாயனார் அதன்கேட்டு மிக இரங்கினன்கு இவறன்றோ பண்டாரம் என்றுசொல்லி சிவனடியார்கள் எல்லாரும்கெற்பண்டாரத்தை மாத்நாம் அன்றி மற்றை நிதிப்பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்ள என்று எங்கும் படை அழைப்பீதார், பின்னும்நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியாடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ
சிவமயம்.
ஐம்பத்தாவது
செருத்துணைநாயனாற்புராணம்.

இறைத்துணையார்புனப் பெருன்னிருதண்ணாட்டெழிலாருந்தஞ்சை நகருழவொத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர்சேர்த்தவாழ்வார் செல்வமிகும்பல்லவர்கோன்றேவிழிநத, மருத்துணையார்மலரெடுத்து மோப்பக்

நீண்டவளமலிபூங்கத்தி யாலவண்மூக்கீர்த்த, தருத்துணையார் வீறற்றிருத்
தொண்டினையே செய்துகருதலருமருவகங்கைக்கொண்டாரோ

சோழமண்டலத்திலே மருதநாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வெளாளர்கு
லத்திலே சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணையானார் என்பவர் ஒருவர்
இருந்தார். அவர்திருவாரூரை அடைந்து காலத்தோறும் வண் மிகநாதவை வ
ணங்கி திருத்தொண்டுகள். செய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும்நாளிலே
அங்கே சுவாமிசரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனாருடைய மாதே
வியூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே வீழ்ந்துகிடந்த ஒருபூவை எ
டுத்துமோந்ததைக்கண்டு அம்மண்டபத்திற்பூவை எடுத்துமோந்தாள் என்று
கினைந்து கத்தியினாலே அவளுடைய மூக்கை அரிந்தார். பின்னும்நெடுங்கா
லம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

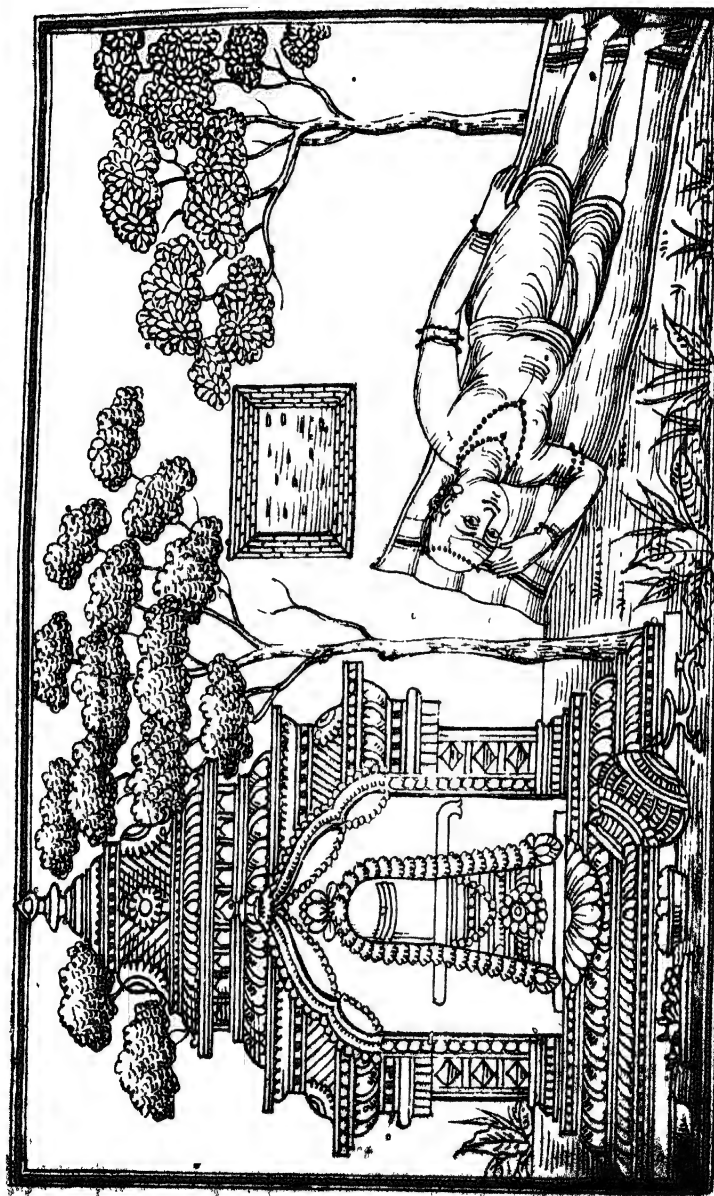
சிவமயம்.

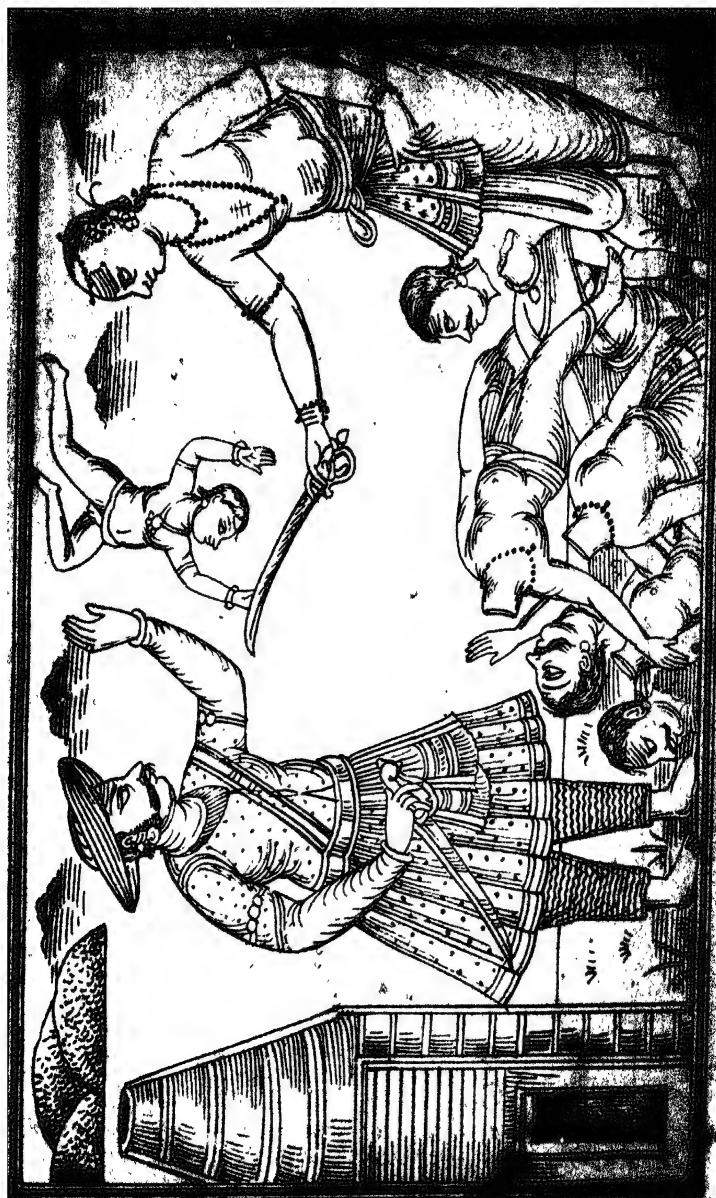
ஐம்பத்தேழாவது

புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.

புண்ணியர்கள்புகழமுகார் திருப்புகத்தூவாழ் புகழ்த்துணையாகத்த
டிமைப்புநிதர்சினனாண், மண்ணிகழமழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்
துடலகடுங்கிட வுமணிநீடுந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்வீழ்வய
ர்த்தொருநாட புலம்பாவாருளாலீக, நண்ணலருமொரு காசுப்படியால்
வாழ்த்துலமலி சீரமருவகண்ணினோ.

செருவிலிபுத்தூரிலே ஆதசைவா குலத்திலே புகழ்த்துணையானார்
என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அயாசலாகம்படி பரமசிவனை அருச்சுணைசெ
ய்துவருவ காலத்திலே பஞ்சம உண்டாயினமையால் பசுமிகப் பெற்றும்அ
ருச்சுணையை விடுவேன அல்லேன என்று அல்லுமா கலுமா அருச்சிப்பார். ஒ
ருநாள் திருமஞ்சனம் ஆட்டுமெழுது மிருந்த பசிரோயினால் கைசோந்
துகலசம் திருமுடி மேல்வீழ் தாம் திருவடியிலே வீழ்ந்துஅயர்த்து திருவரு
ளினாலே நித்திரை அடைந்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச்சொ
ப்பனத்தினே தோன்றி பஞ்சமநீங்கும் வரைக்கும் உனக்குத் தினத்தோறும்
இங்கோ ஒவ்வொரு காசவைப்போம் என்று அருளிச்செய்தார். புகழ்த்து
ணையானார் விழித்தது எழுந்து பீடத்தின் கீழே ஒருகாச இருக்கக்கண்டுஅ
தனைக் கைக்கொண்டு வாழ்த்தார். அநாளைப்போல எந்நாளிலும் அப்படியே
ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சநீங்கிய பின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமை
த் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடிசீழலை அடைந்தார்.

உ

விமலம்.

ஜம் பத் தேட்டாவது

கோட்புலிநாயனாற்புராணம்.

குலவுபுகழ்நாட்டியத் தானாகுடிவேளாளர் கோட்புலியார்குவித்துயர்
த்தசெந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க்கமைத்தானே நிறுத்தியொனனார் நேர்ம
லைவார்கிறுவானே நியானேதேநெற், சிலமிடியாலழித்தபடியரிந்துவாளார்சே
ராந்தபெருங்கிளைஞருடல்சிறைநீசி, யிலகுமொருகுழுவியையுமிடமிடதுளத
னெண்ணரியகருணைநிழலெய்தினாரே.

சோழநாட்டிலே நாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் குலத்திலேசி
வபத்தியிற் சிறந்த கோட்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அ
ரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகழ்செய்து அதனாலே தமக்குக் கிடை
க்கும் ஸேவனத்தைக் கொண்டு சிவாலயங்களுக்குத் திருவழுதினபொருட்
டு நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பனியை நெடுங்காலம் செய்துவந்
தார். இப்படி ஒருகும்பாளிலே அரசனது எவ்வினல் போர்முனையிற் செல்
லவேண்டி சுவாமிக்குறிநுஷமுதின பொருட்டுத் தாம் திரும்பியுரும் வரை
க்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தமமுடைய சுற்றத்தார்கள் எல்லாருக்கு
ம் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச் செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டு
போருக்குப் போயினார். சிலநாளிலே பஞ்சம் வந்ததமையால் அந்தச்சுற்ற
த்தார்கள் நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவழுதின
பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந்நெல்லைக் கொண்டாயினும் பிழைத்து பின்
கொடுப்போம் என்று நெல்லைக் கொண்டாயினுப்பிழைத்து பின்கொடுப்போ
ம் என்று நெல்லைக்கூடுகிலேத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள். கோட்புலி
நாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைப் யோர்முனையிலே வென்று அவனிட
த்திலே நிதிக்குவைபெற்று தமமுடைய ஊரை அடைந்துதமமுடைய சுற்ற
த்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து
தம்முடைய வீட்டிலேயுடுத்து அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்புத்தது தம்
பேரோர் கடைக்காக்க சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாத
கிகளாகிய தந்தைதாய் உடன்பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுற்றத்தார்க்குமல
தரையும் பணிவிடைக்காரரையும்வாழினாலே துணித்தார். அப்பொழுது தம்
பேரோர் அங்கே பிழைத்த ஒரு ஆணையினையெப்பார்க்கு இப்பினினை அவ்
வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒருபினினை இதனைக்கொல்லா
தருள்செய்யும் என்றுவேண்ட கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவ
ளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்து எறிந்துவாழினாலே
துணித்தார். உடனே பரமசிவன் கோட்புலிநாயனாருக்குத் தோன்றி அன்ப
னே உன் கைவாழினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தா
ர்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய நீ இந்தப்படியே நம்முடைய வருவாட் என்றுக
ருணை செய்து எழுந்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த் த ர வ து,

ப த த ராய்ப்பணி வார் ச ரு க க ம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது.

ப த் த ராய்ப்பணி வார் பு ரா ண ம்.

தொண்டரடித்தொழல் பூசைத்தொழின்மகிழ் தலழகார்துளங்கியவ
ர்ச்சனைபுரிதறொகுத்திரியமங்கள், கொண்டபணிதிருவழக்கே கொடுத்தலீச
ன்குணமருவமுருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழிதுளும்பன் மயிர்
சிலம்பலுன்னன்மருவு திருப்பணிகாட்டிவருபவாங்கி, யுண்டுகொளாதொ
ழிதலெனவிலையோரெட்டு முடையவர்பத்தொனவுரைத் துளாரோ.

சிவனடியாக்களைக் கண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விராரியாமல்
அவர்களைச் சிவன்னப பாவித்து நமஸ்கரித்து குதுகுதுத்து கொண்டா
டி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவிக் குப்பின் கன்று அணைதல்
பிபால அணைந்து அவர்களுடன் பேசங்காலத்து அவர்களைப் பேசும்பூச்சி
யவசனமும் ஸைச்சியவநீனமும் தம்புமொன்னும் கூச்சத்துடனேபேசிஅ
வர்களுக்கு வேண்டும்கருமமே தங்களுக்குவேண்டும் கருமமாகச்செய்தலு
பரமசிவனையிருத்தஅன்பினோடுஎவ்விடத் தும்பாவர்நனுவீதிப்படி அருச்சிக்
தலைக்கண்டால்மனமகிழ்தலும்பரமசிவனையும்அவருடைய அடியார்களையும்
தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகமவீதிப்படி ருச்சித்தலும்தங்கள் உட
ம்பினிலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும்பரமசிவனதுதிருவடி
க்கே கொடுத்தலும் சிவசரித்திபங்கினையே அன்பினோடுகேட்டலும், பரமசி
வனையேவணங்கி மனம் டெக்குடெக்குருகிச் சரீரம் டடுக்குற்று உரோமப்பு
ளங்கிதம் உண்டாக மதகினிற் புறப்படும் ஜலம்போல அனந்தபாஷ்பம்பொ
ழியராததழும் பப்பரவசமாதலும் நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் க
டந்தாலும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் பரமசிவனை ஒருபோ
துமமறவாதிருத்தலும் சிவவேடம தரித்துத்திருத்தொண்டர்போல்நடித்து
அதனால் சிவனம் செய்யாமைமும் ஆகிய இவ்வேடனையும் உடையவர்க
ளே பத்தராய்ப்பணிவாரா என்று செல்லப் படுவார்கள்.

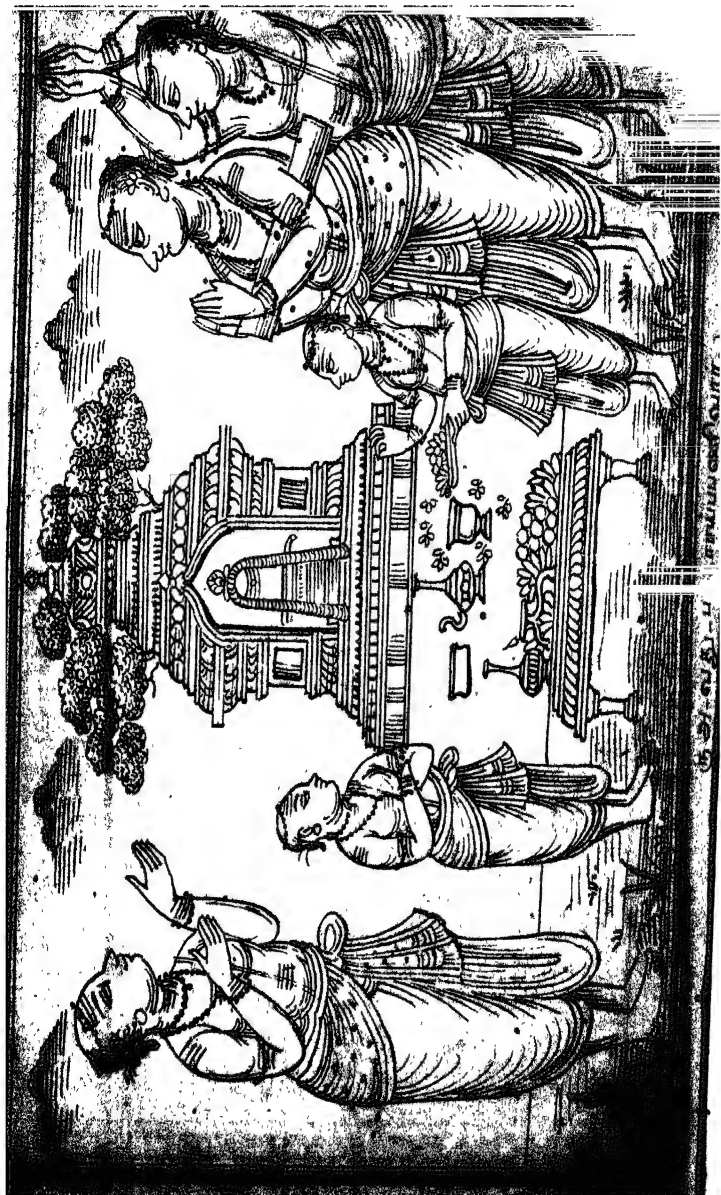
உ

சிவமயம்.

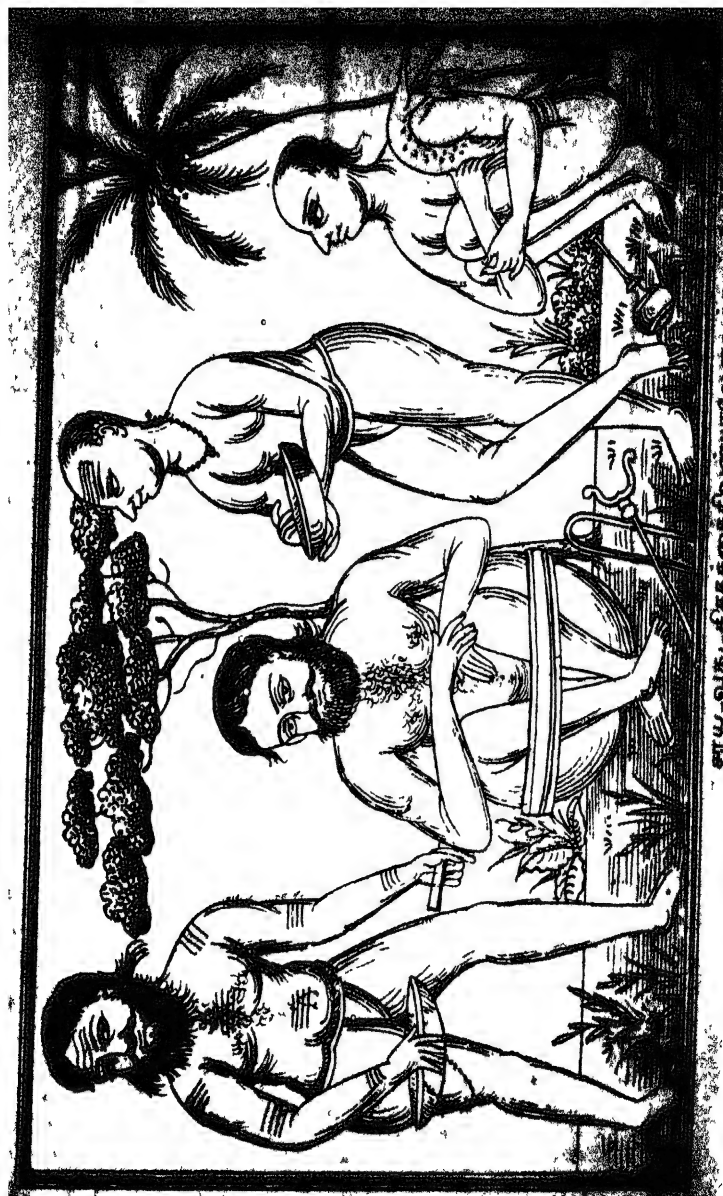
அ ன் ப த ர வ து

ப ர ம னே ய பா டு வார் பு ரா ண ம்.

அருந்தமிழால்வடக்கையாறுவருளாதொன்று லறிவுநெறிமருவுமருங்
கவிகள்யாவுச், திருத்தியவானவர்பணிய மன்றுளாடுத்தேவர்கோன் கழலினை

லே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி அந்த அமிர்தத்தைச் சர்வநாமுப
நியாக நிரப்பி, அவ்விடத்திலுண்டாகிய சுகோதயத்தில் அந்தமயமானரு
மமிர்த அவத்தை அலடந்து நின்று, சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளா
கிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்கள் எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நகரத்திராதி
ப் பிரகாசங்கள் அடங்கினுற்போலத் தன்னிடத்தடங்கச் சர்வதொழுகமாய
வ்வயபரப்பிரகாசமாய் இருக்கின்ற பூரணப் பிரகாசத்தைப் பாவிக் கின்மவ
ர்களே சித்தத்தையச் சிவான்பாலைவைத்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிலமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது

திருவாரூர்ப்பிறந்தார் புராணம்.

பொங்கியமாசுவமுடையார்வருணநான்குப்பொருந்திரமரஎல்லாபுகழ்நூள்ளார்
ரங்கையிலாவருந்தவமுன்புரித்தாரிங்குச்சார்விலாரிறைவருளசாரதலாலே
கங்கைவாழ்சுடைமுடியாருள்ளீநங்காக்கணநாதொனவாழங்கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால்வள்ளுவாவிதிகழுவாரச்சிறந்தனாரொமையாளப்பந்தருளோ.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே திருவாரூர் என்னும்
சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர், க்ஷத்திரியர்,
வைசியர் சூத்திரர் என்னும் பன்னிருவருணத்தாராயினும் சங்கரசாபியாரா
யினும் பரமசிவனுடைய திருவருளே அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய் இ
ருப்பார்கள் திருவாரூர்ப்பிறந்தார் எல்லாரும் சிவக்கணநாதாகளென்று சிவ
னே நயித்தியடிகளுயருக்கு அருளிச்செய்தனர். அந்நாயனாரும் அவர்கள்
எல்லாரும் சிவகணநாத வடிவனராய்த் தோன்றக்கண்டனர்.

சுருதிபலருந்தவமுடையசெம்மையாளாசிறுகாலேமலர்வவிதிகமழமுங்கி

உ

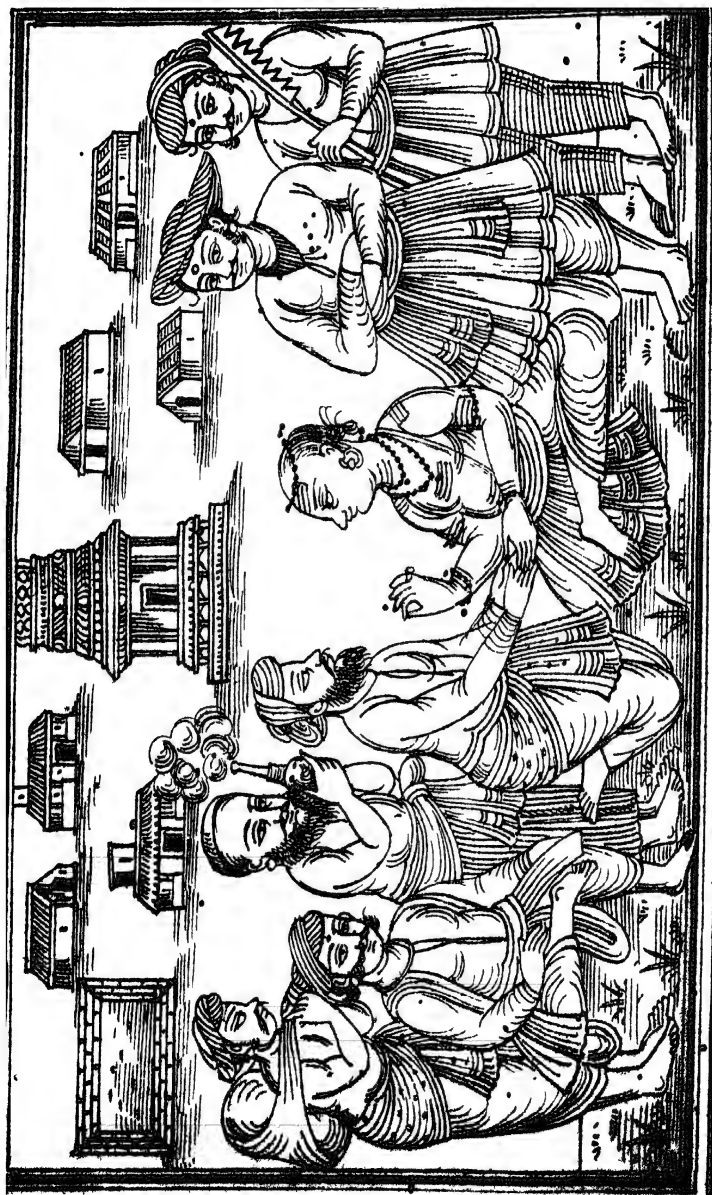
சிலமயம்.

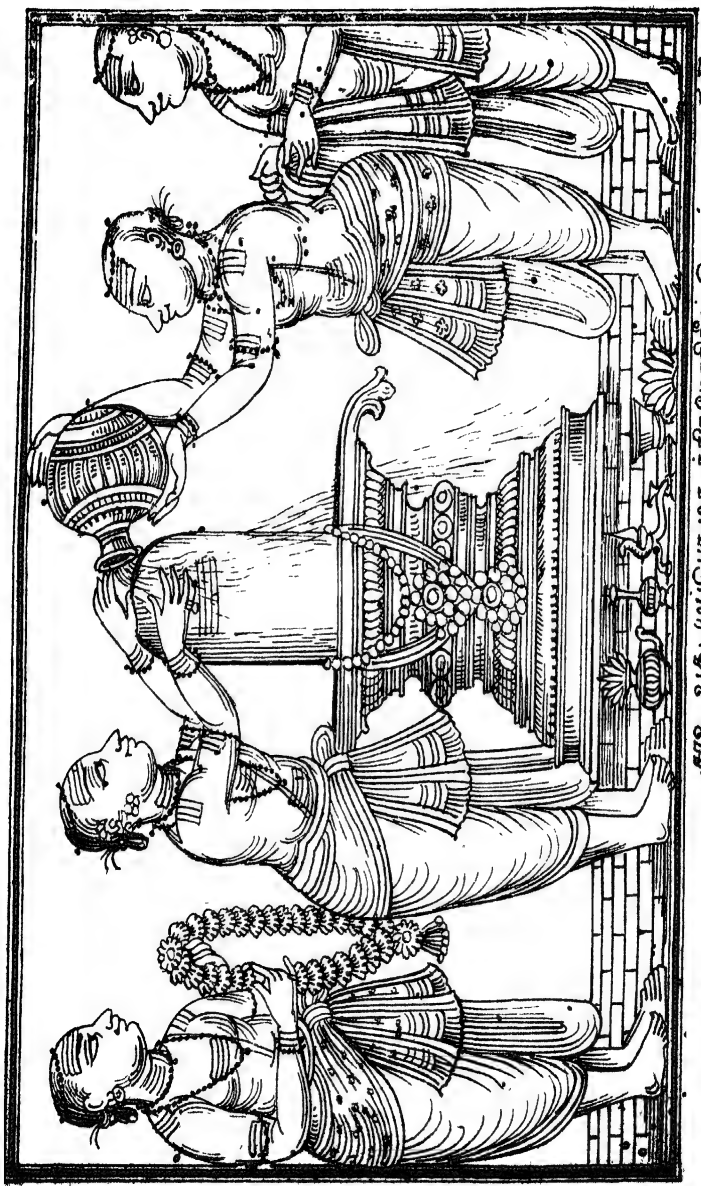
அறுபத்துமூன்றாவது

முன்பொழுதுத்திருமேனத்திலாவோர் புராணம்.

செப்பலருந்தவமுடையசெம்மையாளாசிறுகாலேமலர்வவிதிகமழமுங்கி
யொப்பிறிருநீரணித் துறியதியாற்றியோவாமேயைந்தெழுத்தமுனாததமேன்மை
தப்பிச்சிவாகமவிதியாலின்பாலன்பார்த்தன்மையாநன்மையாந்தகையொன்று
முப்பொழுதுத்திருமேனத்திண்டவல்லமுறைமையார்ப்பந்தெறுத்திறமையாரோ.

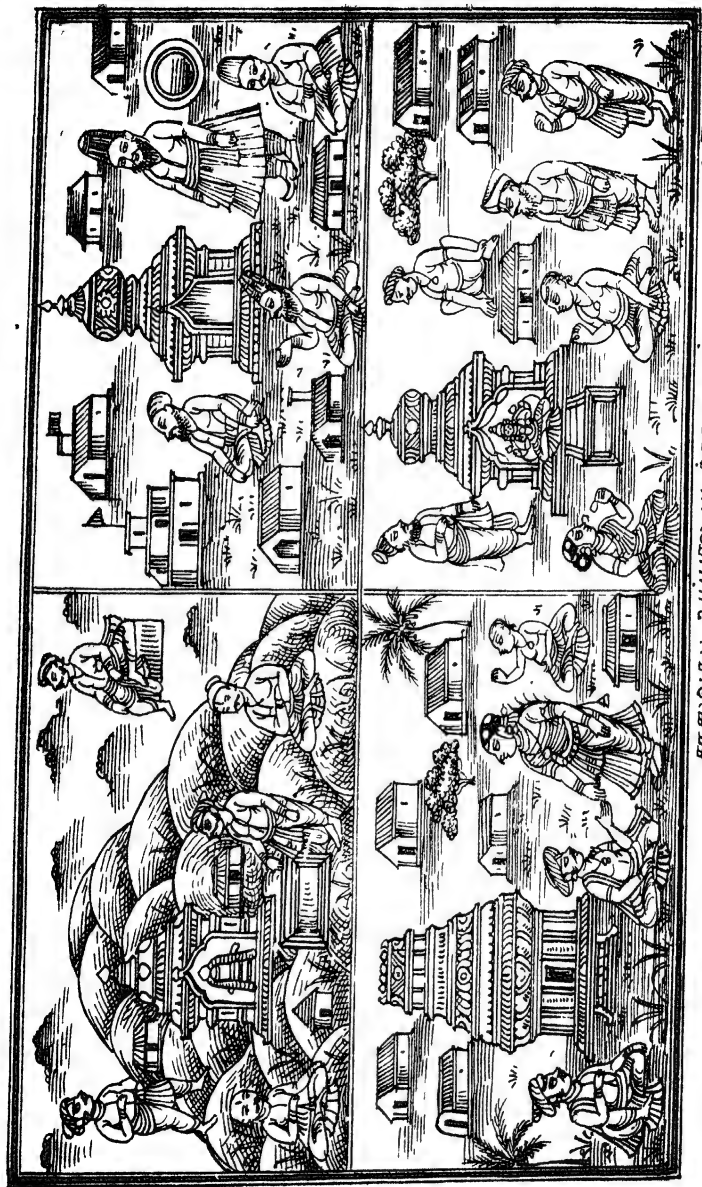
சிருட்டிமலரத்திலே அகரதிகைசுவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்
தியோசாதகம் வாமதேவம் அகோரம்தற்புருடம், ஈசானம் என்னும்பஞ்சவ
த்திரத்தி னின்றும் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌத
மர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷிகோத்திரத்திலே ஜனத்த சிவப்பிரமண
ர்கள் ஆகிசைவா என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள் சமயநினை

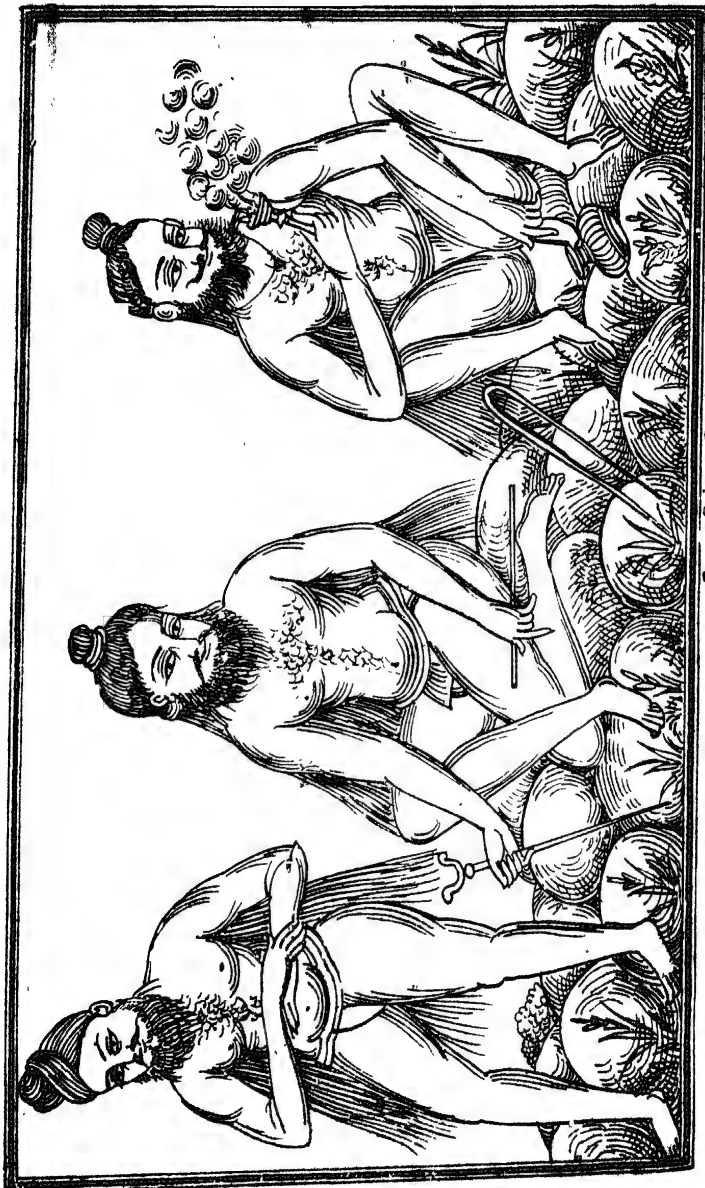

சா.உ. - வ.தி. - மு.ப.பா.ம.த.ப.ந.திருமேனித் துணடுகார்.

சாஸுவது, அப்பாலுபடிச்சாரந்தார்.

விசேஷதீர்க்கு நிர்வாணதீர்க்கு ஆசாரியாபிஷேகங்களைப்பெற்றவர்களைச் சர்வாதிகாரிகள் என்றும் உத்தமோத்தமசிவாசாரியர்கள் என்றும் சிவாகமங்கள் சொப்பும் பார்த்தபிரதிபாபார்த்தபூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையர்கள் உரியர்கள் அல்லர் அதனால் அவர்களே சிவாகம வியுத்தப்பன்னர்களாகி, கிருதகிர்த்தியராம் முப்பொழுதினும் சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால் அவர்களே முப்பொழுதும் திருமேனிதீண்டுவார்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்து நான்காவது

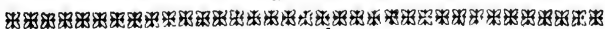
முழுநிறுபூசியமுனிவர் புராணம்.

கற்பமனுதற்பமுபகற்பமென்றிங்கடனணைந்தநிருநீறுங்கனற்கணீறும் பொற்புடையவரனாசானங்கியாறுபொல்லாசபூமியெதிர்புனைதலாகா வற்புதமாந்திரிபுண்டமறியின்பாறியகிலாங்குந்தீபமிருமழகார்வட்ட முற்பொலியவுடனணியுமுதையாரனறேமுழுநிறுபூசுவல்லமுநிவர்தாமே.

உற்பத்தியினுலே சுதீபம் அனுதரபம் உபதர்பம் எனமுலவைகப்படு ம்விபூதியை ஆயினும் நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியை ஆயினும் சிவ ன்முன்னும் அக்கினிமுன்னும் சூருமுன்னும் அசுத்தநிலத்தம வழிநடக்கு ம்போது புராது உந்துளானம் திரிபுண்டரம பிஷைவபுவம் முக்கோணவ ட்டம் ஆகச் சிவாகமவிதிபடி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநிறுபூசிய முனிவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது

அப்பாலுமடிச்சார்த்தார்புராணம்.

தேராருமூவேந்தர்பயிலுந்தொல்லைத் தம்நாட்டப்புறத்திறைவன் சாணஞ்சார்த்த, சீராருந்தொண்டர்களுமென்றோத்துத் திருத்தொண்டத் தொகையருளாறசெப்புங்காலத், தேராருந்தொடையிலுறுதிப்பாலப்பாபெ ன்தைபிராண்டியடைந்தவிலபிணைஞ், மாராதகாதலுடையவர்களன்றேவா! பாலுமடிச்சார்த்தவடியார்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரிய தமிழ்நாட் டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய நிருவடிகளை அடைந்தவாகளும் சு ந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டத் தொகையிலே சொல்லப் பட்ட திருத்தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும்பின்னும் பரமசிவ னுடைய நிருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலுமடிச்சார்த்தார என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது.

மன்னியசீர்ச்சுருக்கம்.

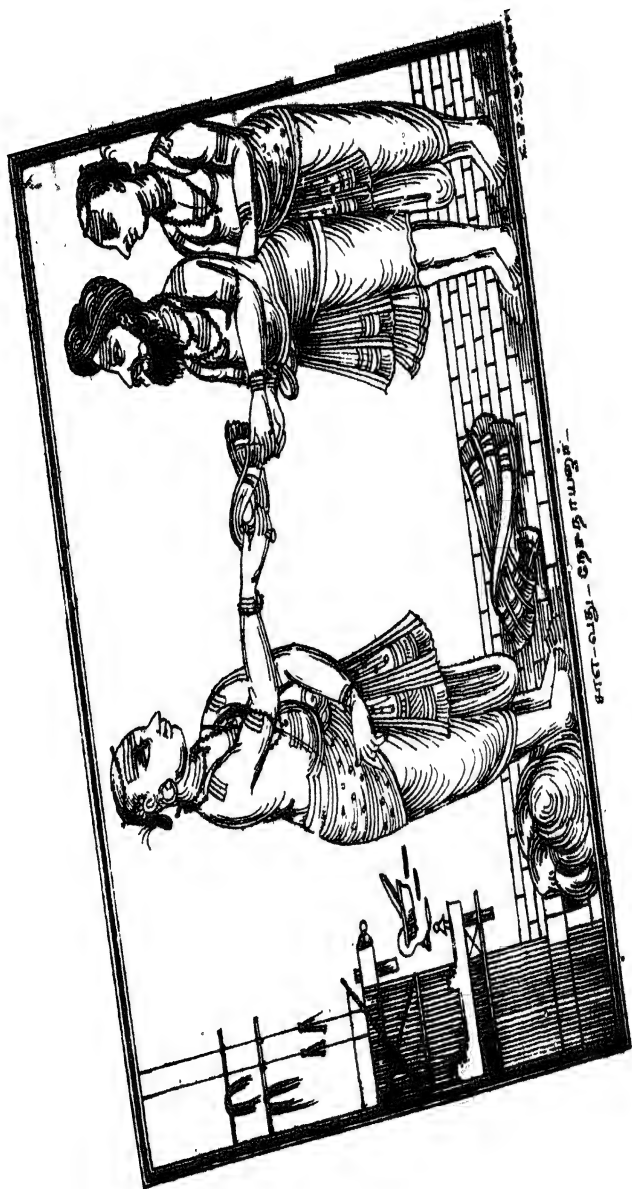
அறுபத்தாறாவது

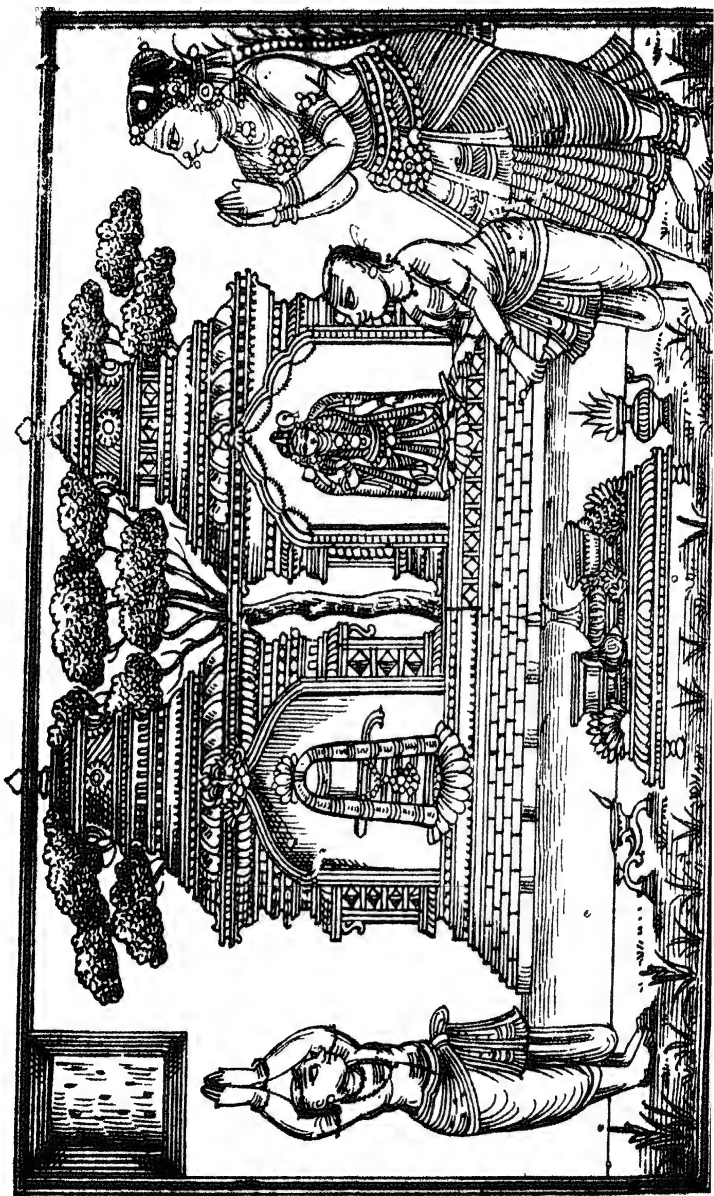
பூசலார்நாயனார்புராணம்

பொருவருத்தண்டகாட்டுநின்றவூர்வாழ் பூசார்கோப்பூசலார்புத்தியாலே, யிருதியந்தெடியாலயமுமருக்கி யெழுந்தருளப்பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலை, யானைதனைக்காடவாகொற்கருளமன்ன னங்கரமனைந்தவ்வாறந்துதாழ், விரவுமங்கோயிலுறவிருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண்டிறைஞ்சியருண்மெயினோ.

தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலே பிராமணாகுலத்திலே பூசலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களுக்கே வேண்டு வனவற்றை எய்யுமும் தெரிக்கொடுத்து, பரமசிவனுக்கு ஓர் ஜலயம் கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வந்தும் பொருந்தெடி அம்பழம் சிவையாமை யால் கைந்து திதற்கு யாவுகெய்வென் என்று ஆலோசித்து மனோராவனையினுலே ஆலயம்கட்டத் துணிந்து மனவினுலே அதற்கு வேண்டிய நிவியங்கனையும் உபகரணங்களையும் கிர்ப்பனையும் தெடி கயங்குந்திலே அடிநிலை பாரித்து ஓரவிலும் திதலா இவழி கெடுகாட் கட்டக்கோயில் கட்டிமுடித்து பிரதிட்டை செய்தற்கு உரிய பரபுரத்தலை எழிப்பாக்கும் கொண்டிருந்தார் அதுநிற்க கட்டவாரைப் பரபுரத்திலே ஒரு சிவாலயம் கட்டுவித்தார். அதுவே பிரதிட்டைசெய்ய பெரிந்த சுபநனத்துக்கு முதற்நனத்திலே பரமசிவன்பூசலார் நாயனாருடைய ஆன்னை விளங்குமபொருட்டு அவ்வரசருக்குச் சொப்பனத்தலே தோன்ற நின்றவூரில் இருக்கின்ற பூசலன் என்பவன் மகக்கு ஒருகோயில் கட்டியிருக்கின்றான் அங்குள்ளோர்க்கு நாமப்போவோம் உன்கோயிலில் பிரதிட்டையை காண ஒழிந்துகொள்வாய் என்று அருளிச்செய்து மலமத்தருளினார் காடவாரை விழித்து எழுந்து அந்தப் பூசலார்நாயனரை வணங்குதற்கு விரும்பி நின்றவூரை அடைந்து அங்குவந்தார் சிவனாகோக்கி பூசலார் நாயனார் கட்டியகோயில் எவ்விடத்தது என்று வினாவ அவர்கள் அவர் இங்கே கோயில்கட்டிற்றிலர் என்றார்கள் உடனே காடவாரை அய்யூர்ப் பிராமணர்களை அழைப்பித்து பூசலார்நாயனார் என்பவ

ர்யாவர் என்று வினாவ அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இல்லாரார் என்று சொல்லி அவரை அழைத்தற்குப் புறப்பட்டவர்கள் அப்பொழுதே காடவராஜர் அவரை அழைக்கப்பட்டாமல் தாமே அவரிடத்திற்சென்று அவரை வணங்கிகவாழ்நீர் ஒருசிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிரதிட்டைசெய்யும்நாள் இன்று என்றும் பரமசிவனால் அறிந்து உம்மைத் தரிசித்துவணங்குதற்கு வந்தேன் அவ்வாலயம் பரது என்று விண்ணப்பம்செய்ய பூசலார்நாயனார் மருண்டுநோக்கி பரமசிவன் என்னொருபொருளாகக்கொண்டு அருளிச்செய்தது நானதிரவியம் ஓல்லாமையால் மனோபாவனையினாலேகட்டிய கோயிலேயே என்று நினைந்து நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொன்னார் காடவராஜர் அதைக்கேட்டு வியந்து அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்செய்து அனுமதிபெறுகொண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டான். பூசலார் நாயனார் தாம் மனசினுலே கட்டியகோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப் பிரதிட்டைசெய்து நெடுங்காலம் பூசைசெய்து கொண்டிருந்து சிவாதித்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேழாவது

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையாக்குத்தனியரசி வளவர்குலக்கொழுந்துமன்னவர்குழந்தைன் னவாக்குமாதேவியார்மண, சங்கைக்கடவமண்சமயஞ்ஞாடவல்ல சைவசிகாமணிஞானத்தமிழ்ம்கோத்த, பொங்குதிருவருளுடையபொதவல்லிபொருவினெடு மாறனார்புயமேல்வாழுஞ், செங்கலசமுடையாடனருளா லீனபஞ்சேர்தவரைப் புகழ்த்தடியென்வாழ்த்தவாழே.

உ

மதுரையில் இருந்த நெடுமாறன்யானாருக்கு மனைவியார் சொழாரசாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவர் சமயஞாவாக் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டவர் அதைப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினாலே நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவவழித்துணையாகி பாண்டிநாடுவாழ்குமசைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம் செய்துநின்றிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபத்தை அடைந்தார்.

செவ்வாய்க்காந்தி

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேட்டாவது

நேசநாயனார்புராணம்.

சாலியர்கோக்காம்பிலித்தலைவர்மேன்மைதாவதபுகழ்நேசர்தஞ்சொலென்றுங்கோலியவைந்தெழுத்தோதிச் சிந்தையுணிக்கொண்ட பொருள

ன்பர்கொளக்கொடுத்துவாழ்வார், சிலமிருந்திருத்தொண்டர் கிருடையுங் கிருந்திருந்திய வெண்கொவணமுஞ்சேரவிந்து, பாலனையவெள்ளி நீற்றான்பா நமேத்திப்பாரலோக முழுதாண்டபான்மையாரோ.

காம்பிலிககரத்திலே சாலியர்குலத்துக்குத் தலைநகராய்நெசராயனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார் அவர்தம்முடைய மனத்தின்செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கிவாக்கின்செய்கையைப் பஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆக்கி கையின்செய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகிவஸ்திரமும் இனும் கோவணமும்பெய்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களுக்கு இடைபருதுகொடுத்த நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

மயம்.

அறுபத்தென்பதாவது

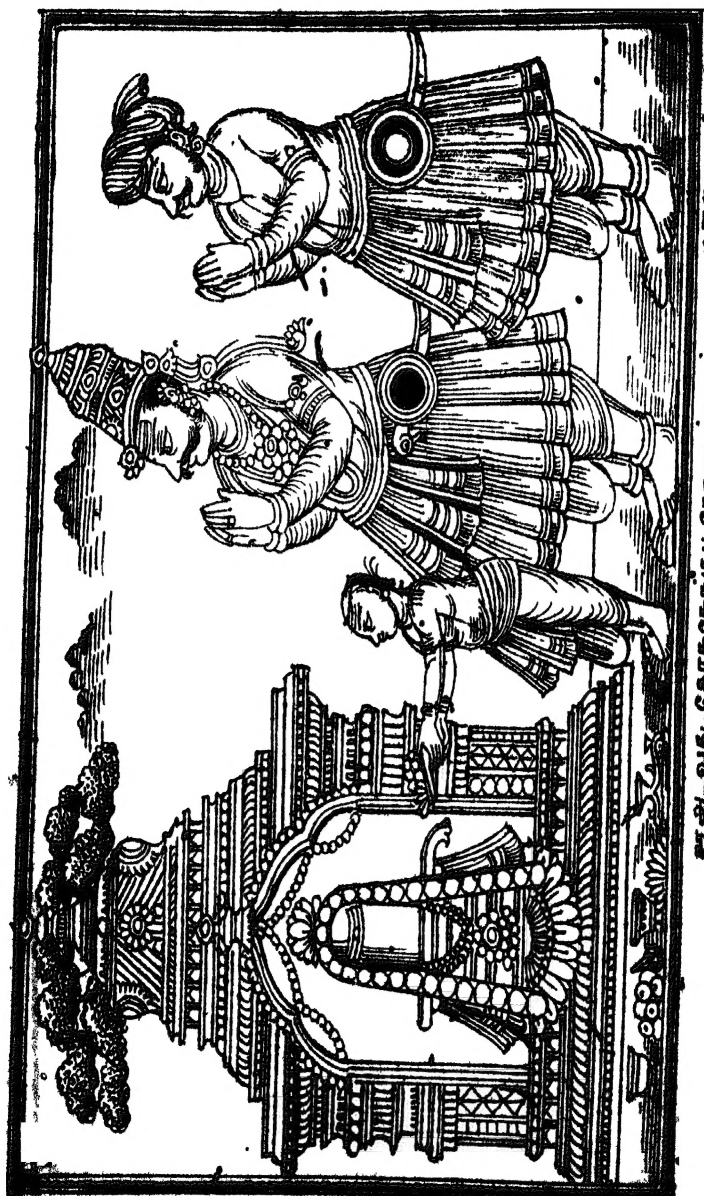
கோர் செங்கட் சோழநாயனார் புராணம்.

வெண்ணாவலி நைக்கொளிறூற் பகற்செய்தவியன்சிலம்பியது வழித்தவெள்ளாளனக்கை, யுண்ணாக்கடித்த வுடலொழியச்சோழனுயர் குலத்துச்சுபதேவன் கமலத்தோங்கும், பெண்ணாகியவள் வயிறநிலவகிச் செங்கட்பெருமானாய்த்தென்னவராய்ப்பெருங்கொயில்பலவுங், கண்ணாவித்துயர்தில்லைமறையவர்க்குமுறையுள் கனகமயமாக்கியருள் கைக்கொண்டாரோ.

♦

சேர்முண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே ஒருசோலை இருந்ததுஅதிலேசின்ற ஒருவெண்ணாவன் மாத்தின்கீழே ஒரு சிவலிங்கமவெளிப்படலும் ஒருவெள்ளாளனை அதைக்கண்டு நாடோறும் புறமக்கையினுல்தீர்த்தம் முகந்துஆட்டி புஷ்பங்களைச்சாரத்தி வழிபட்டு ஒழுக்கும் அதனால் அந்த ஸதவத்துக்குத்திருவானைக்கா என்று பெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச்சிவலிங்கத்தினுமேல் சுருகு உதிராவண்ணம் தன்வாய் அனிலினுலே மேற்கட்டி செய்தது சிவலிங்கத்தை வணங்குவதெவெள்ளாளனை அதைக்கண்டு அதுஅறிசுதம என்று நினைந்து அதைச்சிதைக்க சிலந்திமீளவும் மேற்கட்டிசெய்தது வெள்ளாளனை மற்றநாள் அதையும் சிதைத்தது அதுகண்டு சிலநதி எங்கள் சுவாமிமேல் சுருகு உதிராவண்ணம் நான்வருந்தச் செய்தமேற்கட்டியை இது அழிக்கலாமா என்றுலோபித்து வெள்ளாளனினது புழக்கையினுள்ளே புருஷதுகடிக்க வெள்ளாளனை கையை சிலத்திலே மோதிகொண்டு விழுந்துஇறந்தது கையைமோதியபோது அதனுள்ளேபுருத்தசிவந்தியும் இறந்தது சுபதேவன் என்னும்சோழ மகாராஜன் தன்மனை வியாகிய கமலவதிபுடன் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை உபாசனை செய்துகொண்டு இருக்கும் நாளிலே கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையால்வரவேண்ட அந்தச்சிலந்தி திருவருளினுலே அவளுடையவயற்றிலே கைவாய்வந்து அடைந்ததுகமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அமித்தபொழுது சேரதிடர்கள் இப்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில் முய்யலாம்.

மா.சி.வதி-கொ.செ.கங்கட்டிசோழநாயனர்-

• 1999-2000 •

ங்களையும் அரசானும் என்றாகள கமலவதி என்பிள்ளை இப்போதுபிறவா
ல் ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும்படி. என்னேத் தலைகீழாகத் தூக்குநீக்கி
என்று சொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனங் கட்டித் தூக்கிசோதிடர்கள்
றித்த காலமாய்க் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள் கமலவதி இறவாதொழிந்த
பெற்றெடுத்தேன கோச்செங்கண்ணோ என்று சொல்லி பிள்ளையைப்பெ
ற்று இறந்தாள் சுபதேவன் அப்புதலவனாவளர்த்து முடிசூட்டி அரசை அ
வரிடத்திலுட்பித்து தான்தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோ
ச்செங்கட்சோழர் பரமசிவனது திருவருளினால் பூர்வசன்மவணர்ச்சியே
பிபிறந்து சைவநெறிதழைக்க அரவியற்றுவாராகி சிவாலயங்கள் பலவறறை
க்கட்டுவிக்கத்தொடங்கினான். திருவானைக்காவிலே தாம்முன்னே அருள்பெற்
றதை அறிந்து அங்கே வெண்ணுவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில் கட்டு
வித்தார் மந்திரிகளை ஏவி சோழநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்க
ள்கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கள் தோறும் நிமிந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு
சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகனாகத் தீரிசித்தி வணங்கி தில்லை
வாழ்ந்தனா கருநகரத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்துப் பின்னும் பலநிருத்
தொண்டுகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடிநிலை
அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

எழுபதாவது

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார்புராணம்.

பிறங்கெருக்கத்தம்புலியூர் வாழும்பேரியாழ் பேணுதிருநீலகண்டப்
பெருமபாணனாசர், நிறந்தருசெம்பொற் பலகையாலவாயினி மலன்பாற்
பெற்றருந்நோந்துசிவன்வாயி, நிறந்தருளும்வடதிசையே சேர்ந்துபோய
றித்திருநாணசம்பந்தர் திருத்தாள்வாழ்த்தி, யறந்தசமுத்திருப்பதிகம்பாழி
லேமறியாசிறுப்பெருமணஞ் சேர்ந்தருள்பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலே திருவெருக்கத்தம் புலியூரிலே திருநீலகண்ட யாழ்
ப்பாணநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திரு
ப்புக்கழை யாழின்பிட்டுப் பாலொராகி சோழநாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்க
ளை வணங்கிகொண்டு சென்று பாண்டிநாட்டிற் சேர்ந்து மதுரையில் இருக்
கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய கோயிலவாயிலே அடைந்துநின்று பர
மசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யூரிநில் இட்டு வாசித்தார் சொக்கநாதசு
வாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலே தம்முடைய அடி
யார்கள் எல்லாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள்
மறறகாள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனாச் சுவாமிக்குத் திருமுன்னே
கொண்டுவந்தார்கள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணன் அதுசுவாமியுடைய ஆ
ஞ்ஞானென்று கெளிந்து திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தார். அப்பொ
ழுதுநித்தப்பாணன் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ள சிதம்பர
க்கினால் ஊக்கு அழியும் ஆதலால் இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள்என்
று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட அடியா

நான் பொற்பலகையிடை திருலேகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஸ்ரீயாழ்வா
ரத்தார். பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர் சென்றதன்கொ
யில்வாயில் அடைந்து யாழ்வாசிக்க பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயி
ல்வருக்க திருலேகண்டப் பெரும்பாணர் புருத்து வன்மிகநா னை வணங்கி
னார் லெனென் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சீகாமியில் விற்றிரு
க்கின்ற சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திரு
வடிகளை அடைந்து வழிபட்டு அவரை ஒருபொழுதும் பிரியாது அவர் ப
டியருளும் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டி வாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப்
பெற்று திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே அவருடனே சிவபதத்தை அடை
ந்தார்.

செவ்வெண்ணெய்க்குழைக்கொண்டிருந்தவனென

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தொராவது

சுடையநாயனார் புராணம்.

சங்கையிலாவான்மறைமீயார் நாவலூர்வாழ்தவரதிபர் தம்பிரானரோ
ழராய வெங்கற்பிரான்றவ ளெரிக்கோரிலக்கு வாய்த்தவிசைஞானியார் தநய
ளெண்ணிச்சங்க, மங்கையர்க்கடொழும் பரவைமணவாளநம்பிவந்துதிக்கமா
தவங்கள்வருந்தச்செய்தார், வெங்கணாராவியு மினம்பிறைச்சென்னி
விடையினாரூர் செந்தசுடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர்கூத்திலே சுடையநாயனார் என்பவர்
ருவர் இருந்தார். அவர் உலகம் எல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியாய்பெற்று உ
ய்யும்படி சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற
பெரும்பேற்றை உடையவர்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தொராவது

இசைஞானியார் புராணம்.

நாவற்றிருப்பதிக்கோர்செல்வச்சைவ ராயகமாஞ்சுடையனாநயந்தவன்ப்
பூவைக்குலமடந்தைபொற்பாஞ்சொம்புரிதம் குநீரணந்துபோற்ற்செய்தே
யாவற்றிசைந்தலைவனவலியலாண்டவாரூரவதரிகவருந்தவங்கள்புரிந்தார்
யாவர்க்குமெட்டாதவிசைந்தவன்பிசைஞானியெனஞானிதாமனே.

சுடைய நாயனாருடைய மணையார் இசைஞானியார் என்பவர் எம்பிரா
ன்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப்பெற்றருளிய அவருடையபெரு
ம்புகழைச்சீரியேனுடையபுன்மொழியினுலே புகழமுடியுமோ முடியாது.

திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றிற்று.

திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றிற்று.

சு

